Handboek voor de Opsporingspraktijk – deel 2

Redactieleden:

- *Mr. J. van Zijl (voorzitter), Hoofd cluster wet- en regelgeving, Parket-Generaal;*
- *Mr. D. van der Bel, officier van justitie van het Landelijk Parket;*
- *Mr. J.C.P.M. Boogers, officier van justitie van het Landelijk Parket;*
- *Mr. W.H. Dijkstra, afdeling AIRS, Ministerie van Justitie;*
- *T. Egberink, adviseur domein Opsporing, Politieacademie.*
- *Mr. R.B. Eigeman, rechercheofficier van justitie van het Landelijk Parket;*
- *Mr. M. Jongeneel, directie wetgeving Ministerie van Justitie;*
- *Mr. G.C. Haverkate, directeur Wetenschappelijk Bureau;*
- *Mr. M.A.L.A.M. van der Heijden, officier van justitie van het arrondissementsparket Haarlem;*
- *Mr. J.J.T.M. Pieters, officier van justitie Arrondissementsparket 's-Hertogenbosch, adviseur van het College van Procureurs-generaal en lector van de SSR.*

Handboek voor de Opsporingspraktijk

deel 2

Redacteur:
Mr. M. Nieuwenhuis, specialistisch beleidsmedewerker van het Landelijk Parket en secretaris van de Centrale Toetsingscommissie.

Sdu Uitgevers
Den Haag 2007

Meer informatie over deze en andere uitgaven kunt u verkrijgen bij:
Sdu Klantenservice
Postbus 20014
2500 EA Den Haag
tel.: (070) 378 98 80
fax: (070) 378 97 83

© Sdu Uitgevers bv, Den Haag, 2007

Omslag: Homemade Cookies
Zetwerk PROgrafici:

ISBN: 978 90 1212 438 6
NUR: 824

Alle rechten voorbehouden. Alle auteursrechten en databankrechten ten aanzien van deze uitgave worden uitdrukkelijk voorbehouden. Deze rechten berusten bij Sdu Uitgevers bv.
Behoudens de in of krachtens de Auteurswet 1912 gestelde uitzonderingen, mag niets uit deze uitgave worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand of openbaar gemaakt in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen of enige andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Voorzover het maken van reprografische verveelvoudigingen uit deze uitgave is toegestaan op grond van artikel 16 h Auteurswet 1912, dient men de daarvoor wettelijk verschuldigde vergoedingen te voldoen aan de Stichting Reprorecht (postbus 3051, 2130 KB Hoofddorp, www.reprorecht.nl). Voor het overnemen van gedeelte(n) uit deze uitgave in bloemlezingen, readers en andere compilatiewerken (artikel 16 Auteurswet 1912) dient men zich te wenden tot de Stichting PRO (Stichting Publicatie- en Reproductierechten Organisatie, postbus 3060, 2130 KB Hoofddorp, www.cedar.nl/pro). Voor het overnemen van een gedeelte van deze uitgave ten behoeve van commerciële doeleinden dient men zich te wenden tot de uitgever.

Hoewel aan de totstandkoming van deze uitgave de uiterste zorg is besteed, kan voor de afwezigheid van eventuele (druk)fouten en onvolledigheden niet worden ingestaan en aanvaarden de auteur(s), redacteur(en) en uitgever deswege geen aansprakelijkheid voor de gevolgen van eventueel voorkomende fouten en onvolledigheden.

All rights reserved. No part of this publication may be reproduced, stored in a retrieval system, or transmitted in any form or by any means, electronic, mechanical, photocopying, recording or otherwise, without the publisher's prior consent.

While every effort has been made to ensure the reliability of the information presented in this publication, Sdu Uitgevers neither guarantees the accuracy of the data contained herein nor accepts responsibility for errors or omissions or their consequences.

INHOUDSOPGAVE

Hoofdstuk 5 UITVOERINGSREGELINGEN 7
5.1 Besluit technische hulpmiddelen strafvordering, Stb. 2007, 121 9
5.2 Regeling vakbekwaamheid technische hulpmiddelen strafvordering, Stcrt. 2006, 251 41
5.3 Samenwerkingsbesluit bijzondere opsporingsbevoegdheden, Stb. 2006, 731 43
5.4 Besluit bewaren en vernietigen niet-gevoegde stukken, Stb. 1999, 548 61
5.5 Regeling infiltratieteams, Stcrt. 2000, 7 71
5.6 Regeling opnemen vertrouwelijke communicatie politie, Stcrt. 2000, 7 85
5.7 CIE-Regeling, Stcrt. 2003, 124 91
5.8 Regeling bijzondere opsporingsgelden, Stcrt. 2006, 39 109
5.9 Regeling financieel beheer infiltratie, Stcrt. 1998, 141 175
5.10 Besluit bijzondere vergaring nummergegevens telecommunicatie, Stb. 2003, 22 179
5.11 Besluit verstrekking gegevens telecommunicatie, Stb. 2006, 426 195
5.12 Besluit vorderen gegevens telecommunicatie, Stb. 2006, 731 213
5.13 Besluit opsporing terroristische misdrijven Stb. 2006, 730 223

Hoofdstuk 6 MODELLEN 237
6.1 Verkennend onderzoek 239
6.2 Algemene regels 241
6.3 Betreden besloten plaatsen 245
6.4 Observatie 253
6.5 Vorderen gegevens (tele)communicatie 263
6.6 Opnemen van (tele)communicatie 301
6.7 Opnemen van vertrouwelijke communicatie met een technisch hulpmiddel 333
6.8 Stelselmatige informatie-inwinning door een opsporingsambtenaar 353
6.9 (Stelselmatige) burgerinformant 359
6.10 Politiële pseudokoop en -dienstverlening 367
6.11 Burgerpseudokoop en -dienstverlening 375
6.12 Politiële infiltratie 379
6.13 Burgerinfiltratie 385
6.14 Vorderen van gegevens 389

Hoofdstuk 7 WETTEKSTEN 417
7.1 Wetboek van Strafvordering 419
7.2 Overige wetten 469
7.3 Verdragen 473

5 UITVOERINGSREGELINGEN

5.1 BESLUIT TECHNISCHE HULPMIDDELEN STRAFVORDERING

Besluit van 20 oktober 2006 tot vaststelling van het Besluit technische hulpmiddelen strafvordering[1]

Wij Beatrix, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz. enz. enz.

Op de voordracht van Onze Minister van Justitie van 1 mei 2006, nr. 5417624/06/6;
Gelet op de artikelen 126m, negende lid en 126ee van het Wetboek van Strafvordering en artikel 3.10 van de Telecommunicatiewet;
De Raad van State gehoord (advies van 19 juni 2006, nr. W03.06.0141/l);
Gezien het nader rapport van Onze Minister van Justitie van 13 oktober 2006, nr. 5446307/06/6;
Hebben goedgevonden en verstaan:

HOOFDSTUK 1. ALGEMENE BEPALINGEN

Artikel 1. Definities

In dit besluit wordt verstaan onder:

a. technisch hulpmiddel: een technisch hulpmiddel als bedoeld in artikel 126ee, onderdeel a, van het Wetboek van Strafvordering;
b. observatie: observatie met een technisch hulpmiddel ter uitvoering van een bevel als bedoeld in artikel 126g, derde lid, of artikel 126o, derde lid, van het Wetboek van Strafvordering;
c. opnemen van vertrouwelijke communicatie: het opnemen van vertrouwelijke communicatie met een technisch hulpmiddel, ter uitvoering van een bevel als bedoeld in artikel 126l, eerste lid, of artikel 126s, eerste lid, van het Wetboek van Strafvordering;
d. opnemen van telecommunicatie: het opnemen van communicatie met een technisch hulpmiddel, ter uitvoering van een bevel als bedoeld in artikel 126m, eerste lid, of artikel 126t, eerste lid, van het Wetboek van Strafvordering, voor zover het bevel, bedoeld in artikel 126m, derde of vierde lid, onderscheidenlijk artikel 126t, derde of vierde lid, ten uitvoer wordt gelegd zonder medewerking van de betrokken aanbieder;
e. Onze Minister: Onze Minister van Justitie;
f. korpsbeheerder: de korpsbeheerder, bedoeld in de artikelen 24 en 38 van de Politiewet 1993;
g. AIVD: de Algemene Inlichtingen- en Veiligheidsdienst, bedoeld in artikel 6, eerste lid, van de Wet op de inlichtingen- en veiligheidsdiensten 2002.

Artikel 2. Overeenkomstige toepassing werkgever

Hetgeen in dit besluit wordt bepaald over de korpsbeheerder is van overeenkomstige toepassing op de werkgever van de ambtenaren bedoeld in artikel 141, onderdeel b en c van het Wetboek van Strafvordering.

---

1 Inwerkingtredingsdatum: 01-01-2007; laatstelijk gewijzigd bij Stb. 2007, 172.

Artikel 3. Reikwijdte

1. Opsporingsambtenaren als bedoeld in de artikelen 141, onderdeel b en c, en 142 van het Wetboek van Strafvordering kunnen worden belast met de plaatsing, verwijdering en inzet van een technisch hulpmiddel voor observatie.
2. Opsporingsambtenaren als bedoeld in artikel 141, onderdeel b, van het Wetboek van Strafvordering kunnen worden belast met de plaatsing, verwijdering en inzet van een technisch hulpmiddel voor het opnemen van vertrouwelijke communicatie en het opnemen van telecommunicatie.

Artikel 4. Wederzijdse erkenningsclausules

1. Met technische hulpmiddelen in dit besluit worden gelijkgesteld technische hulpmiddelen die rechtmatig zijn vervaardigd of in de handel zijn gebracht in een andere lidstaat van de Europese Unie dan wel rechtmatig zijn vervaardigd in een staat, niet zijnde een lid van de Europese Unie, die partij is bij een daartoe strekkend of mede daartoe strekkend Verdrag dat Nederland bindt, en die voldoen aan eisen die een beschermingsniveau bieden dat ten minste gelijkwaardig is aan het niveau dat met de nationale eisen wordt nagestreefd.
2. Met een keuringsrapport als bedoeld in dit besluit wordt gelijkgesteld een verklaring van goedkeuring, afgegeven door een onafhankelijke keuringsinstelling in een andere lidstaat van de Europese Unie dan wel in een staat, niet zijnde een lid van de Europese Unie, die partij is bij een daartoe strekkend of mede daartoe strekkend Verdrag dat Nederland bindt, welke verklaring is afgegeven op basis van onderzoekingen die een beschermingsniveau bieden dat ten minste gelijkwaardig is aan het niveau dat met de nationale onderzoekingen wordt nagestreefd.

HOOFDSTUK 2. OPSLAG, VERSTREKKING EN PLAATSING VAN TECHNISCHE HULPMIDDELEN

Artikel 5. Opslag technische hulpmiddelen

1. Door of namens de korpsbeheerder wordt een plaats aangewezen voor de opslag van technische hulpmiddelen en wordt ervoor zorggedragen dat deze plaats beveiligd is en uitsluitend toegankelijk is voor of onder begeleiding van daartoe geautoriseerd personeel.
2. Door of namens de korpsbeheerder worden één of meer terzake deskundige ambtenaren aangewezen, die belast zijn met de opslag van technische hulpmiddelen.

Artikel 6. Verstrekking technische hulpmiddelen

1. De ambtenaar, bedoeld in artikel 5, tweede lid, verstrekt, na ontvangst van een kopie van het daarop betrekking hebbende bevel, het voor de uitvoering daarvan benodigde technische hulpmiddel aan de met de uitvoering belaste ambtenaar. Indien het bevel mondeling is gegeven wordt, in afwijking van de eerste volzin, binnen drie dagen een kopie van het schriftelijke bevel overgelegd.
2. De ambtenaar, bedoeld in artikel 5, tweede lid, verstrekt, na ontvangst van een verzoek door of namens de korpsbeheerder voor verstrekking van technische hulpmiddelen voor oefendoeleinden het benodigde technische hulpmiddel aan de met de uitvoering belaste ambtenaar.
3. De ambtenaar, bedoeld in artikel 5, tweede lid, registreert de verstrekking van het technische hulpmiddel. De registratie bevat ten minste de aanduiding van het technische hulpmiddel, het tijdstip van de verstrekking en de verwachte

duur van de inzet van het hulpmiddel en de naam van de officier van justitie die het bevel heeft gegeven onderscheidenlijk de korpsbeheerder die het verzoek heeft ingediend.

4. Het technische hulpmiddel wordt verstrekt voor de periode die nodig is voor de uitvoering van het bevel onderscheidenlijk de duur van de oefening.

Artikel 7. Plaatsing technische hulpmiddelen

1. De plaatsing van het technische hulpmiddel geschiedt door een daartoe door of namens de korpsbeheerder aangewezen en terzake deskundige opsporingsambtenaar.
2. Opsporingsambtenaren belast met het plaatsen van een technisch hulpmiddel voor het opnemen van vertrouwelijke communicatie in een woning of andere besloten plaats zijn in het bezit van een door Onze Minister aangewezen document.
3. Opsporingsambtenaren belast met het plaatsen van een technisch hulpmiddel voor het opnemen van telecommunicatie zijn in het bezit van een door Onze Minister aangewezen document.
4. De opsporingsambtenaar maakt van het plaatsen van het technische hulpmiddel proces-verbaal op.

Artikel 8. Controle technische hulpmiddelen

Voorafgaand aan en na afloop van de daadwerkelijke inzet van een technisch hulpmiddel controleert de met de uitvoering belaste opsporingsambtenaar of wordt voldaan aan de eisen, gesteld in de artikelen 10 tot en met 14 en legt daarvan verantwoording af in het proces-verbaal als bedoeld in artikel 7, vierde lid. Indien bij de controle een technische afwijking, defect, verwijdering of verandering van de oorspronkelijke beveiliging of enige andere onregelmatigheid wordt geconstateerd, maakt de opsporingsambtenaar daarvan proces-verbaal op dat aan de officier van justitie wordt gezonden.

Artikel 9. Verwijdering technische hulpmiddelen

1. De verwijdering van het technische hulpmiddel geschiedt door een daartoe door of namens de korpsbeheerder aangewezen en terzake deskundige opsporingsambtenaar.
2. Na verwijdering van het technische hulpmiddel stelt de in het eerste lid bedoelde ambtenaar het technische hulpmiddel weer in handen van de ambtenaar, bedoeld in het artikel 5, tweede lid. Deze registreert de ontvangst van de technische hulpmiddelen. De registratie bevat ten minste de aanduiding van het technische hulpmiddel, van de staat waarin het verkeert en van het tijdstip van ontvangst.

HOOFDSTUK 3. TECHNISCHE EISEN

Artikel 10. Datum en tijdregistratie

Het technische hulpmiddel legt de datum en tijd waarop de signalen worden gedetecteerd, automatisch en doorlopend op de gegevensdrager vast.

Artikel 11. Gericht opnemen telecommunicatie

Het technische hulpmiddel voor het opnemen van telecommunicatie neemt slechts de communicatie op die plaatsvindt met gebruikmaking van één of meer nummers van de individuele gebruiker of gebruikers, op wie het bevel tot het opnemen van de communicatie is gericht.

Artikel 12. Beveiliging technisch hulpmiddel
Indien de opsporingsambtenaar niet voortdurend aanwezig is gedurende de inzet van het technische hulpmiddel wordt het technische hulpmiddel zodanig beveiligd dat technische veranderingen achteraf zo veel mogelijk zijn vast te stellen.

Artikel 13. Beveiliging transport signalen
Het transport van het signaal wordt dusdanig beveiligd dat manipulatie van de signalen wordt voorkomen of achteraf is vast te stellen.

Artikel 14. Opslag signalen
1. De inhoud van de gedetecteerde signalen is identiek aan de op de gegevensdrager opgeslagen signalen.
2. De op een gegevensdrager opgeslagen signalen worden niet bewerkt.
3. Bij de opslag van signalen worden maatregelen genomen om manipulatie van de opgeslagen signalen te voorkomen en om achteraf te kunnen vaststellen of niettemin manipulatie heeft plaatsgevonden.
4. Indien het technische hulpmiddel mede bestaat uit een component die selecteert welke signalen worden opgeslagen, legt de opsporingsambtenaar vast welk selectiecriterium is gehanteerd.

Artikel 15. Bewerking opgeslagen signalen
1. Indien dat voor de waarneming van de opgeslagen signalen noodzakelijk is, kan een kopie van de opgeslagen signalen technisch worden bewerkt.
2. De in het eerste lid bedoelde bewerking wordt uitgevoerd door een daartoe door of namens de korpsbeheerder aangewezen en terzake deskundige ambtenaar. De officier van justitie kan bepalen dat een technische bewerking wordt uitgevoerd door een deskundige, niet zijnde een ambtenaar.
3. Van de bewerking wordt een schriftelijk verslag opgemaakt, waarin het proces van bewerking wordt beschreven.

HOOFDSTUK 4. INZET TECHNISCHE HULPMIDDELEN

Artikel 16. Opnemen telecommunicatie
Het opnemen van telecommunicatie waarmee overeenkomstig artikel 3.10 van de Telecommunicatiewet een gebruik van frequentieruimte wordt gemaakt dat afwijkt van het bepaalde bij of krachtens hoofdstuk 3 van de Telecommunicatiewet, geschiedt door een door of namens de korpsbeheerder aangewezen en terzake deskundige opsporingsambtenaar die in het bezit is van een door Onze Minister aangewezen document.

Artikel 17. Inzet technische hulpmiddelen opnemen telecommunicatie
1. Een technisch hulpmiddel voor het opnemen van telecommunicatie, waarmee overeenkomstig artikel 3.10 van de Telecommunicatiewet een gebruik van frequentieruimte wordt gemaakt dat afwijkt van het bepaalde bij of krachtens hoofdstuk 3 van de Telecommunicatiewet, voldoet aan de volgende eisen:

a. het technische hulpmiddel veroorzaakt niet meer dan een plaatselijke, zeer geringe verandering van de functionaliteiten van het desbetreffende netwerk;
b. de apparatuur is voorzien van een inrichting waarmee het uitgezonden vermogen kan worden geregeld;
c. het technische hulpmiddel is geregistreerd bij Onze Minister van Economische Zaken.

2. De opsporingsambtenaar registreert de data en de tijdstippen waarop en de plaatsen waar het technische hulpmiddel is gebruikt en de tijdens het gebruik van het technische hulpmiddel gehanteerde instellingen en vermogens van het technische hulpmiddel en doet mededeling van deze gegevens aan Onze Minister van Economische Zaken.

Artikel 18. Inzet gekeurd technisch hulpmiddel

1. Uit een keuringsrapport van het technische hulpmiddel als zodanig of van de componenten waaruit het is samengesteld blijkt dat een technisch hulpmiddel voor observatie of voor het opnemen van vertrouwelijke communicatie voldoet aan de in artikelen 10, 12, 13 en 14 gestelde eisen.
2. Uit een keuringsrapport van het technische hulpmiddel als zodanig blijkt dat een technisch hulpmiddel voor het opnemen van telecommunicatie voldoet aan de in artikelen 10 tot en met 14 gestelde eisen.

Artikel 19. Inzet zonder keuringsrapport

1. Indien het onderzoeksbelang dit dringend vordert, kan de officier van justitie bepalen dat een technisch hulpmiddel voor observatie of voor het opnemen van vertrouwelijke communicatie wordt ingezet, hoewel niet of niet geheel wordt voldaan aan artikel 18, eerste lid.
2. Het bevel van de officier van justitie vermeldt dat toepassing is gegeven aan het eerste lid en bevat een omschrijving van de aard en technische mogelijkheden van het technische hulpmiddel.
3. Na afloop van de inzet wordt voor het technische hulpmiddel of de componenten waarvoor geen keuringsrapport is vastgesteld alsnog een keuringsrapport vastgesteld, tenzij de aard van het technische hulpmiddel of de betrokken componenten zich daartegen naar het oordeel van de officier van justitie verzet.

Artikel 20. Inzet AIVD middelen

1. Indien het onderzoeksbelang dit dringend vordert, kan de officier van justitie bepalen dat een technisch hulpmiddel voor observatie of voor het opnemen van vertrouwelijke communicatie, dat bij de AIVD in gebruik is, wordt ingezet hoewel niet of niet geheel wordt voldaan aan artikel 18, eerste lid.
2. De officier van justitie doet een schriftelijk verzoek aan het hoofd van de AIVD voor de inzet van het technische hulpmiddel.
3. Het bevel van de officier van justitie vermeldt dat toepassing is gegeven aan het eerste lid.

Artikel 21. Inzet internationale samenwerking

1. Indien het technische hulpmiddel wordt ingezet ter uitvoering van een rechtshulpverzoek of ten behoeve van een gemeenschappelijk onderzoeksteam als bedoeld in artikel 552qa van het Wetboek van Strafvordering en het technische hulpmiddel in het buitenland door buitenlandse autoriteiten is geplaatst en op Nederlands grondgebied wordt ingezet, kan de officier van justitie bepalen dat een technisch hulpmiddel wordt ingezet hoewel niet of niet geheel wordt voldaan aan artikel 18, eerste lid.
2. Het bevel van de officier van justitie vermeldt dat toepassing is gegeven aan het eerste lid.

HOOFDSTUK 5. KEURING

Artikel 22. Keuringsdienst

1. Onze Minister wijst een onderdeel van het Korps Landelijke politiediensten aan als keuringsdienst.
2. Onze Minister kan één of meer andere organisaties aanwijzen als keuringsdienst.
3. Onze Minister kan regels stellen bij de aanwijzing van een keuringsdienst.

Artikel 23. Keuringsprotocol

1. De keuringsdienst legt de wijze van keuring vast in een keuringsprotocol.
2. Het keuringsprotocol behoeft voorafgaande goedkeuring door Onze Minister.

Artikel 24. Keuring

1. Door of namens de korpsbeheerder kunnen technische hulpmiddelen en componenten voor de detectie, het transport en de opslag van signalen ter keuring worden aangeboden aan de keuringsdienst.
2. De keuringsdienst maakt van de keuring een rapport op, waaruit blijkt in hoeverre de technische hulpmiddelen onderscheidenlijk de componenten voldoen aan de in de artikelen 10 tot en met 14 gestelde eisen.
3. Het keuringsrapport vermeldt:

a. het keuringsnummer;
b. een categoriale aanduiding;
c. de periode waarvoor de keuring geldt;
d. relevante informatie met betrekking tot de inzet als technisch hulpmiddel.

Artikel 25. Registratie van de keuringsrapporten

De keuringsdienst van het Korps landelijke politiediensten houdt een centrale registratie bij van de keuringsrapporten.

HOOFDSTUK 6. SLOTBEPALINGEN

Artikel 26. Overgangsbepalingen

Een geldige verklaring van goedkeuring verleend op grond van het Besluit technische hulpmiddelen bijzondere opsporingsbevoegdheden wordt gelijkgesteld aan een keuringsrapport als bedoeld in artikel 24.

Artikel 27. Intrekking besluit

Het Besluit technische hulpmiddelen bijzondere opsporingsbevoegdheden wordt ingetrokken.

Artikel 28. Inwerkingtreding

Dit besluit treedt in werking op 1 januari 2007.

Artikel 29. Citeertitel

Dit besluit wordt aangehaald als: Besluit technische hulpmiddelen strafvordering.
Lasten en bevelen dat dit besluit met de daarbij behorende nota van toelichting in het Staatsblad zal worden geplaatst.

’s-Gravenhage, 20 oktober 2006
Beatrix

De Minister van Justitie,
E. M. H. Hirsch Ballin
Uitgegeven de *zevende* november 2006
De Minister van Justitie,
E. M. H. Hirsch Ballin

NOTA VAN TOELICHTING

1. **Algemeen**
Dit besluit bevat regels over de inzet van technische hulpmiddelen bij de uitoefening van bijzondere opsporingsbevoegdheden en strekt tot uitvoering van artikel 126ee van het Wetboek van Strafvordering. Dit besluit vervangt het Besluit technische hulpmiddelen bijzondere opsporingsbevoegdheden.

1.1. AANLEIDING

De aanleiding voor dit besluit is tweeërlei. In de eerste plaats zijn in de eindevaluatie van de Wet bijzondere opsporingsbevoegdheden knelpunten gesignaleerd bij de uitvoering van het Besluit technische hulpmiddelen bijzondere opsporingsbevoegdheden (Kamerstukken II 2004/05, 29940, nr. 1). In dat besluit zijn eisen gesteld aan de inzet van technische hulpmiddelen bij observatie met een technisch hulpmiddel en het opnemen van vertrouwelijke communicatie. In de evaluatie werden als belangrijkste knelpunten bij de uitoefening van deze bijzondere opsporingsbevoegdheden genoemd: de langdurige certificeringprocedure, de te strenge technische eisen die aan de apparatuur worden gesteld, de beperkingen met betrekking tot het direct afluisteren en de hoge administratieve lasten waarmee de uitvoering van het besluit gepaard gaat. In de evaluatie werd geconstateerd dat deze knelpunten afbreuk doen aan de doelmatigheid en de slagvaardigheid van de opsporing. In het licht van de evaluatie is het wenselijk de procedures die bovenmatig omslachtig en ingewikkeld zijn en daarmee hun doel voorbij schieten, aanzienlijk te vereenvoudigen en ook overigens te herzien. Daartoe dient dit nieuwe besluit dat een meer efficiënte en slagvaardige opsporing mogelijk maakt, terwijl het uitgangspunt van transparantie en controle niet wordt aangetast.

Een tweede aanleiding om het Besluit technische hulpmiddelen bijzondere opsporingsbevoegdheden te herzien is gelegen in de ratificatie van het Cybercrime Verdrag (Trb. 2002, 18 en Trb. 2004, 290). Ter implementatie van het Cybercrime Verdrag wordt in de artikelen 126m en 126t van het Wetboek van Strafvordering de bijzondere opsporingsbevoegdheid opgenomen om zonder medewerking van de aanbieder van een communicatiedienst telecommunicatie op te nemen (Kamerstukken I 2005/06, 26671, A). Deze nieuwe bevoegdheid kan een grote inbreuk op de privacy van betrokkene met zich mee brengen. Teneinde de privacybelangen te beschermen en de authenticiteit van de opgenomen communicatie te waarborgen is in artikel 126ee van het Wetboek van Strafvordering bepaald, dat ten aanzien van de technische hulpmiddelen waarmee telecommunicatie zonder medewerking van de aanbieder wordt opgenomen, nadere regels worden gesteld. In dit besluit worden daartoe regels gesteld voor het opnemen van telecommunicatie zonder medewerking van de aanbieder.

Gelet op de aard en omvang van de voorgestelde wijzigingen is niet gekozen voor een wijziging van het Besluit technische hulpmiddelen bijzondere opsporingsbevoegdheden, maar voor het vervangen van dit besluit door een nieuw besluit.

1.2. REIKWIJDTE

Aangezien een bevel tot observatie met een technisch hulpmiddel zowel door opsporingsambtenaren van de politie, als door opsporingsambtenaren van de Koninklijke marechaussee en van bijzondere opsporingsdiensten kan worden uitgevoerd, richt dit besluit zich, voor wat betreft de technische hulpmiddelen voor observatie tot al deze opsporingsambtenaren. Een bevel tot het opnemen van vertrouwelijke communicatie daarentegen kan ingevolge de wet uitsluitend door de politie worden uitgevoerd. Het opnemen van telecommunicatie zonder medewerking van de betrokken aanbieder is in dit besluit eveneens voorbehouden aan de politie, nu het een nieuwe bevoegdheid betreft waar nog ervaring mee moet worden opgedaan. Regels met betrekking tot technische hulpmiddelen voor het opnemen van vertrouwelijke communicatie zijn daarom primair van belang voor opsporingsambtenaren van de politie.

Dit besluit ziet alleen op technische hulpmiddelen die gegevens registreren. Dergelijke technische hulpmiddelen leveren immers (beeld- of geluids)materiaal op, waarvan de rechter en de verdediging kennis kunnen nemen en dat als bewijs kan dienen. De betrouwbaarheid van de door deze middelen vastgelegde waarnemingen dient onomstotelijk vast te staan. Dit betekent dat het besluit ziet op alle technische hulpmiddelen die worden ingezet ter uitvoering van een bevel tot het opnemen van vertrouwelijke communicatie (126l en 126s Sv), een bevel tot stelselmatige observatie van personen, voorzover deze middelen signalen registreren (126g en 126o Sv) en een bevel tot het opnemen van telecommunicatie (126m en 126t Sv). Een bevel tot stelselmatige observatie van personen kan ook worden uitgevoerd met technische hulpmiddelen die geen signalen registreren, bijvoorbeeld een verrekijker of een camera die uitsluitend als monitor wordt gebruikt. Deze technische middelen vallen buiten de reikwijdte van het onderhavige besluit omdat deze middelen geen vastgelegde waarnemingen opleveren die als bewijs kunnen dienen. De technische hulpmiddelen voor andere dan bovenomschreven doelen vallen eveneens buiten het bereik van dit besluit. Hierbij kan bijvoorbeeld worden gedacht aan camera's ten behoeve van verkeerstoezicht of ten behoeve van het handhaven van de openbare orde.

1.3. UITGANGSPUNTEN EN SYSTEMATIEK

Het besluit is gebaseerd op het uitgangspunt dat de gegevens die in het kader van de bijzondere opsporingsbevoegdheden met een technisch hulpmiddel worden vastgelegd, betrouwbaar, voor derden toetsbaar en niet manipuleerbaar dienen te zijn. Ook in de gevallen waar de inzet van een technisch hulpmiddel de directe waarneming van de opsporingsambtenaar geheel vervangt, dient de authenticiteit van het bewijsmateriaal boven alle twijfel te zijn verheven. De technische en procedurele eisen die het besluit stelt aan de inzet van technische hulpmiddelen dienen als waarborg voor de onschendbaarheid van de vastgelegde waarnemingen, die artikel 126ee van het Wetboek van Strafvordering vereist.

De authenticiteit van de vastgelegde waarnemingen wordt allereerst gewaarborgd door de technische eisen die aan de technische hulpmiddelen worden gesteld. Daarnaast gelden procedurele eisen ten aanzien van de opslag, verstrekking, plaatsing en inzet van technische hulpmiddelen, evenals de bewerking van geregistreerde signalen.

Als algemene technische eis geldt dat de datum en tijd waarop de gegevens worden geregistreerd automatisch en doorlopend op de gegevensdrager worden vastgelegd. Daarnaast gelden aanvullende technische eisen, afhankelijk van de specifieke omstandigheden waaronder de inzet plaatsvindt. In het geval de opsporingsambtenaar niet voortdurend aanwezig is tijdens de inzet van het technische hulpmiddel dient het technische hulpmiddel te worden beveiligd tegen manipulatie door derden. Deze aanvullende technische eis van beveiliging ter voorkoming van manipulatie geldt ook indien het signaal wordt getransporteerd.

Ter controle op de naleving van deze technische eisen stelt het besluit de eis dat slechts gekeurde technische hulpmiddelen mogen worden ingezet bij de uitoefening van de bijzondere opsporingsbevoegdheden. Daartoe is de keuringsdienst van het Korps landelijke politiediensten belast met de keuring van technische hulpmiddelen en componenten. Om de kwaliteit en consistentie van de keuring te waarborgen dient de keuringsdienst een keuringsprotocol vast te leggen voor de keuring van de verschillende technische hulpmiddelen en componenten. Van de keuring wordt een rapport opgemaakt waarin wordt beschreven in hoeverre het technische hulpmiddel of de component voldoet aan de algemene en aanvullende technische eisen die het besluit stelt. Bij de keuring wordt aan het technische hulpmiddel of de component een uniek keuringsnummer toegekend. In het proces-verbaal van de inzet kan worden verwezen naar het keuringsnummer, waardoor de samenstelling van het technische hulpmiddel – ter bescherming van de tactische belangen van de opsporingsdiensten – kan worden afgeschermd. De betrouwbaarheid van het middel en de vastgelegde waarnemingen blijft echter buiten twijfel nu de rechter indien noodzakelijk de volledige gegevens kan opvragen. Bij de inzet van het technische hulpmiddel dient de opsporingsambtenaar te bepalen welke technische eisen van toepassing zijn, gelet op de omstandigheden waaronder de inzet plaatsvindt. Op basis van de keuringsrapporten kan hij vervolgens bepalen welk technisch hulpmiddel of welke componenten mogen worden ingezet.

Voorafgaand en na afloop van de inzet stelt het besluit verschillende procedurele eisen om manipulatie van de geregistreerde gegevens te voorkomen en de authenticiteit te waarborgen. De technische hulpmiddelen dienen te worden opgeslagen op een door de korpsbeheerder aangewezen plaats, die beveiligd is en onder toezicht staat van een daartoe aangewezen ambtenaar. De verstrekking van een technisch hulpmiddel vindt slechts plaats nadat een bevel van de officier is overgelegd. De verstrekking van het technische hulpmiddel wordt geregistreerd. Voorafgaand en na afloop aan de daadwerkelijke inzet controleert de opsporingsambtenaar of het technische hulpmiddel aan de gestelde eisen voldoet en correct functioneert. Indien onregelmatigheden worden geconstateerd wordt een proces-verbaal opgemaakt en naar de officier van justitie gezonden. De officier en de rechter kunnen op grond van het proces-verbaal

beoordelen in hoeverre de geconstateerde onregelmatigheden afbreuk doen aan de authenticiteit en bewijskracht van de vastgelegde waarnemingen. De plaatsing van de technische hulpmiddelen dient te geschieden door speciaal daartoe aangewezen en terzake deskundige opsporingsambtenaren. Gelet op de grote inbreuk op de privacy die het met zich meebrengt, is de plaatsing van technische hulpmiddelen in een woning voorbehouden aan opsporingsambtenaren die voldoen aan bij ministeriële regeling te stellen eisen.

Om de authenticiteit te waarborgen is het niet toegestaan om de geregistreerde signalen te manipuleren of te bewerken. De opgeslagen signalen dienen identiek te zijn aan de waargenomen signalen en te worden beveiligd tegen manipulatie nadat ze zijn opgeslagen. Indien de geregistreerde signalen bijvoorbeeld van dermate slechte kwaliteit zijn dat ze niet of slechts beperkt bruikbaar zijn, kan een kopie van de geregistreerde signalen technisch worden bewerkt. Van deze bewerking wordt een schriftelijk verslag opgemaakt waarin het proces van bewerking wordt beschreven.

1.4. WIJZIGINGEN

Naar aanleiding van de eindevaluatie van de Wet bijzondere opsporingsbevoegdheden is een aantal procedures in het besluit vereenvoudigd in vergelijking met het Besluit technische hulpmiddelen bijzondere opsporingsbevoegdheden.

Allereerst is de doorlooptijd van de keuringsprocedure door een tweetal wijzigingen sterk gereduceerd. De afgifte van een ministeriële verklaring van goedkeuring leidde tot een lange doorlooptijd van de keuringsprocedure. Nu in de praktijk er nooit reden is geweest om een goedkeuring te weigeren, geldt niet langer de eis dat de Minister van Justitie een verklaring van goedkeuring verleent. Door een functionaris van het Korps landelijke politiediensten voortaan te belasten met de vaststelling van een keuringsrapport wordt de doorlooptijd van de keuringsprocedure sterk verkort. Daarnaast is de keuringsprocedure vereenvoudigd door niet langer te eisen dat het technische hulpmiddel als zodanig moet worden gekeurd. Als hoofdregel geldt wel dat het technische hulpmiddel in zijn geheel dient te worden gekeurd. Echter, door meer ruimte te bieden aan de keuring van losse componenten kan de duur van de keuring worden ingekort en zijn de technische hulpmiddelen sneller inzetbaar, waardoor de slagvaardigheid van de opsporing wordt vergroot. Daarnaast is de procedure voor het opnemen van vertrouwelijke communicatie efficiënter gemaakt. De technische hulpmiddelen voor het opnemen van vertrouwelijke communicatie mogen voortaan ook bij de regiokorpsen worden opgeslagen en door opsporingsambtenaren van het regiokorps worden geplaatst. De verwachting is dat de technische hulpmiddelen voor het opnemen van vertrouwelijke communicatie sneller en efficiënter kunnen worden ingezet, nu de eis van centrale opslag bij en plaatsing door het Korps landelijke politiediensten is komen te vervallen.

Een tweede belangrijke wijziging betreft de aard van de keuring en de vrijheid waarover de opsporingsambtenaren beschikken bij de samenstelling van een technisch hulpmiddel voor observatie of het opnemen van vertrouwelijke communicatie. Het karakter van de keuring is in die zin gewijzigd, dat het doel van de keuring niet langer is het goed- of afkeuren van een technisch hulp-

middel. De keuring is in de nieuwe systematiek bedoeld om te bepalen aan welke functionele eisen een technisch hulpmiddel of component voldoet. Bij de inzet van een technisch hulpmiddel zal de opsporingsambtenaar allereerst moeten bepalen welke technische eisen van toepassing zijn, gelet op de specifieke omstandigheden waaronder de inzet plaatsvindt. Aan de hand van de toepasselijke technische eisen zal vervolgens moeten worden bepaald welk technisch hulpmiddel of welke combinatie van specifieke componenten voldoet aan de gestelde technische eisen. Op basis van de keuringsrapporten kan de opsporingsambtenaar vaststellen of het gekozen technische hulpmiddel of de gekozen componenten als geheel voldoen aan de technische eisen. In het proces-verbaal van de plaatsing van het technische hulpmiddel zal de opsporingsambtenaar moeten aangeven op welke wijze is voldaan aan de eisen die het besluit stelt. Nu niet langer geldt dat een technisch hulpmiddel als geheel moet worden goedgekeurd, beschikt de opsporingsambtenaar over de vrijheid om zelf uit verschillende componenten een technisch hulpmiddel samen te stellen. Ten aanzien van het opnemen van telecommunicatie geldt nog wel de eis dat het technische hulpmiddel als geheeld dient te worden gekeurd. Aangezien het hier een nieuw technisch hulpmiddel betreft waarmee nog geen ervaring is opgedaan en dat bij onjuist gebruik tot een grote inbreuk op de privacy van betrokkenen kan leiden geldt vooralsnog de eis dat het technische hulpmiddel als zodanig moet worden gekeurd.

In de derde plaats zijn de technische eisen aan de technische hulpmiddelen aangepast. Er zijn algemene technische eisen geformuleerd ten aanzien van de datum en tijdregistratie die in alle gevallen van toepassing zijn. Daarnaast worden aanvullende eisen gesteld ten aanzien van de beveiliging van het technische hulpmiddel en van het transport van signalen, die alleen gelden afhankelijk van de omstandigheden waaronder de inzet plaatsvindt. Hierdoor wordt voorkomen dat er onnodige procedures worden gevolgd die niet bijdragen aan de authenticiteit van de geregistreerde signalen. De technische eisen die in de eindevaluatie als technisch niet haalbaar of onwerkbaar zijn gekarakteriseerd, zijn zodanig aangepast dat het besluit nu realistische en uitvoerbare technische eisen stelt.

Tenslotte is tegemoetgekomen aan de problemen die in de evaluatie zijn gesignaleerd met betrekking tot het opnemen van vertrouwelijke communicatie, ook wel «direct afluisteren» genoemd. Uit de technische eisen werd een «verbod» op meeluisteren afgeleid. Als gevolg hiervan werd het noodzakelijk geacht om eerst een tijdrovende transcriptie van de geregistreerde signalen uit te voeren, voordat kennis kon worden genomen van de inhoud van de opgenomen communicatie. Een dergelijk verbod op het meeluisteren tijdens het opnemen van vertrouwelijke communicatie is echter nooit beoogd. Uit de aard van de bevoegdheid en de systematiek van de Wet bijzondere opsporingsbevoegdheden vloeit echter wel de beperking voort dat alleen mag worden meegeluisterd in de gevallen dat er zekerheid bestaat dat de vertrouwelijke communicatie ook daadwerkelijk wordt opgenomen. De procedures bij de plaatsing en inzet van de technische hulpmiddelen dienen hiervoor als waarborg.

1.5. ADMINISTRATIEVE LASTEN BURGERS EN BEDRIJVEN

De bepalingen van het besluit richten zich tot de opsporingsdiensten. Het besluit heeft derhalve geen gevolgen ten aanzien van administratieve lasten voor burgers en bedrijven.

1.6. EUROPEES RECHT

Het beginsel van vrij verkeer van goederen en diensten binnen de Europese Unie brengt met zich mee dat lidstaten in de nationale wetgeving geen eisen aan goederen en keuringen mogen stellen die leiden tot beperking van het vrije verkeer tussen de lidstaten. De technische eisen die het besluit stelt aan technische hulpmiddelen en de door het besluit voorgeschreven keuring van technische hulpmiddelen kunnen worden opgevat als een inbreuk op het vrije verkeer. Daarom is in artikel 4 een wederzijdse erkenningsclausule opgenomen voor goederen en keuringen.

Het ontwerpbesluit is op 18 juni 2006 gemeld aan de Commissie van de Europese Commissie ter voldoening aan artikel 8, eerste lid, van de richtlijn 98/34/EG betreffende een informatieprocedure op het gebied van normen en technische voorschriften en regels betreffende de diensten van de informatiemaatschappij (PbEG 1998 L 204, zoals gewijzigd bij richtlijn nr. 98/48/EG, PbEG 1998 L 217).

1.7. ADVIEZEN

Adviezen over het ontwerpbesluit zijn uitgebracht door het openbaar ministerie, de Nederlandse Vereniging voor Rechtspraak (NVvR), de Nederlandse Orde van Advocaten (NOVA), het Ministerie van Defensie en VNO-NCW.

De opmerkingen van het openbaar ministerie over de opslag van geregistreerde signalen en over de technische eis van datum- en tijdregistratie hebben geleid tot verduidelijking van de toelichting op de artikelen 10 en 14. Een passage over het Europese recht kan, anders dan het openbaar ministerie voorstelde, niet achterwege worden gelaten. Aangezien het besluit op grond van Europees recht (in casu de Richtlijn nr. 98/34 betreffende een informatieprocedure op het gebied van normen en technische voorschriften en regels betreffende de diensten van de informatiemaatschappij, Pb EG L 204) aan de Europese Commissie moet worden genotificeerd, dient in de toelichting te worden aangegeven waarom de bepalingen van het besluit verenigbaar zijn met artikel 28 tot en met 30 van het EG-verdrag.

Naar aanleiding van het advies van de NVvR is de regeling voor de inzet van technische hulpmiddelen in het kader van internationale samenwerking uitgebreid. Artikel 21, dat ziet op het gebruik van buitenlandse technische hulpmiddelen bij de uitvoering van rechtshulpverzoeken, is ook van toepassing indien het gebruik van zodanige hulpmiddelen nodig is ten behoeve van een gemeenschappelijk onderzoeksteam dat op grond van artikel 552qa van het Wetboek van Strafvordering wordt gevormd. Naar aanleiding van vragen van de NVvR over de inzet van technische hulpmiddelen in grensoverschrijdende opsporingsonderzoeken en samenwerkingsverbanden is de toelichting op artikel 21 uitgebreid. De opmerkingen ten aanzien van de eisen voor hulpmiddelen voor satellietinterceptie hebben geleid tot een nadere toelichting op artikel 11 van het besluit.

De NOVA vraagt in haar advies aandacht voor de vereiste zorgvuldigheid bij het beheer en de deskundigheid bij de toepassing van met name het opnemen van telecommunicatie zonder medewerking van de aanbieder, aangezien daarbij een grote inbreuk kan worden gemaakt op de privacy van betrokkene.

De systematiek van het besluit is dat er strengere technische eisen worden gesteld en er meer eisen aan de inzet en de opsporingsambtenaar worden gesteld naarmate de bevoegdheid een grotere inbreuk op de privacy van betrokkene met zich meebrengt. Aangezien het opnemen van telecommunicatie een nieuwe bevoegdheid is waar nog ervaring mee moet worden opgedaan, zijn alleen de opsporingsambtenaren van politie bevoegd tot de inzet van technische hulpmiddelen voor het opnemen van telecommunicatie. Om een zorgvuldig gebruik te waarborgen geldt daarnaast als aanvullende eis voor het opnemen van telecommunicatie dat het technische hulpmiddel als geheel dient te worden gekeurd en keuring van componenten niet is toegestaan. Daarnaast zijn de artikelen 19 tot 21 die het mogelijk maken om in bijzondere gevallen niet vooraf gekeurde technische hulpmiddelen in te zetten, niet van toepassing op het opnemen van telecommunicatie. In de toelichting is naar aanleiding van het advies van de NOVA aandacht besteed aan de wijze waarop gewaarborgd kan worden dat vertrouwelijke communicatie niet alleen wordt afgeluisterd maar ook wordt opgenomen.

Het Ministerie van Defensie pleit in het advies voor een zodanige aanpassing van artikel 3, dat de ambtenaren van de Koninklijke Marechaussee ook kunnen worden belast met de plaatsing, verwijdering en inzet van een technisch hulpmiddel voor het opnemen van telecommunicatie. De noodzaak voor toekenning van deze bevoegdheden vloeit volgens de Koninklijke Marechaussee voort uit het feit dat zij een zelfstandige politietaak uitvoert. Hoewel ik met deze laatste constatering instem, handhaaf ik om de hierna volgende reden vooralsnog toch het gekozen systeem. Voor het opnemen van vertrouwelijke communicatie met een technisch hulpmiddel is in de wet (artikel 126l Sv) uitdrukkelijk bepaald dat het bevel daartoe slechts kan worden gegeven aan een opsporingsambtenaar als bedoeld in artikel 141, onderdeel b, Sv, dat wil zeggen dat het bevel niet gegeven kan worden aan opsporingsambtenaren, werkzaam bij de Koninklijke Marechaussee. Aangezien het opnemen van telecommunicatie met een technisch hulpmiddel zonder medewerking van de aanbieder (artikel 126m, derde lid, juncto artikel 126ee Sv) daarmee op één lijn staat, is de bedoelde beperking in het onderhavige besluit ook hierbij aangebracht. Zoals hiervoor aangegeven meen ik wel dat er, gelet op uitvoering van de politietaak van de Koninklijke Marechaussee, reden is de wettelijke beperking in artikel 126l Sv weg te nemen. De voorbereiding daarvoor is in gang gezet. Zodra de noodzakelijke wetswijziging haar beslag zal hebben gekregen, zal ook het onderhavige besluit in die zin worden gewijzigd dat de hier geregelde bevoegdheid ook toekomt aan opsporingsambtenaren werkzaam bij de Koninklijke Marechaussee.
Indien het in de tussentijd voor de uitvoering van de taak nodig is, kan de Koninklijke Marechaussee een beroep doen op het KLPD voor het opnemen van telecommunicatie met een technisch hulpmiddel zonder medewerking van de aanbieder, zoals nu ook reeds het geval is bij het opnemen van vertrouwelijke communicatie.

In het advies van VNO-NCW wordt aandacht gevraagd voor de vrijheid waarover de opsporingsambtenaar beschikt bij de samenstelling van een technisch hulpmiddel uit verschillende componenten. De vrijheid waarover de opsporingsambtenaar beschikt is echter relatief. Om de slagvaardigheid van de opsporing te vergroten en tijdrovende keuringsprocedures te voorkomen

is ervoor gekozen om de keuring van componenten mogelijk te maken. De keuringsprotocollen en de keuringsrapporten van de keuringsdienst van het Korps landelijke politiediensten geven de opsporingsambtenaar echter de nodige sturing en houvast bij het samenstellen van het technische hulpmiddel. Daarnaast geldt dat de opsporingsambtenaar de keuze voor de gebruikte componenten moet verantwoorden in het proces-verbaal dat van de plaatsing en inzet wordt opgemaakt.

2. Artikelen

Artikel 1. Definities
Onderdelen a, b en c
Onder een technisch hulpmiddel worden alleen de technische hulpmiddelen in de zin van artikel 126ee van het Wetboek van Strafvordering verstaan. Het betreft technische hulpmiddelen die worden ingezet ten behoeve van stelselmatige observatie met een technisch hulpmiddel, het opnemen van vertrouwelijke communicatie of het opnemen van telecommunicatie zonder medewerking van de betrokken aanbieder. Het besluit is gericht op technische hulpmiddelen die signalen registreren en op een gegevensdrager vastleggen, zoals bijvoorbeeld camcorders, voicerecorders en fotocamera's. Een technisch hulpmiddel kan ook zijn samengesteld uit verschillende componenten. Het samenstel van een microfoon of een videocamera voor de detectie van de signalen en een recorder voor de registratie van de signalen is ook een technisch hulpmiddel in de zin van dit besluit. Technische hulpmiddelen die echter alleen signalen detecteren, maar die niet over een registratiefunctie beschikken, vallen buiten de reikwijdte van dit besluit. Hierbij kan bijvoorbeeld worden gedacht aan een verrekijker, waarmee de opsporingsambtenaren een verdachte van afstand kunnen observeren, maar die niet over de mogelijkheid beschikt om de gedetecteerde signalen op een gegevensdrager vast te leggen.

De eisen die het besluit stelt, gelden evenmin voor de technische hulpmiddelen die in het kader van de uitoefening van de dagelijkse politietaak of in het kader van controle en toezicht worden gebruikt. Deze technische hulpmiddelen vallen buiten de reikwijdte van dit besluit, aangezien de technische hulpmiddelen niet worden ingezet in het kader van bijzondere opsporingsbevoegdheden.
Daarnaast ziet het besluit niet op technische hulpmiddelen die worden geplaatst teneinde uitsluitend de aanwezigheid of de verplaatsing van een goed te kunnen vaststellen, zoals een peilbaken op een container. Het besluit heeft immers betrekking op technische hulpmiddelen voor observatie van personen. Wanneer echter de observatie van het goed zozeer is verbonden met de observatie van een persoon, dat zij daar niet los van kan worden gezien, is wel sprake van observatie van een persoon in de zin van artikel 126g en 126o Wetboek van Strafvordering. (Kamerstukken II, 1996/97, 25 403, nr. 3, blz. 28). In dat geval is het onderhavige besluit dan ook van toepassing. Een voorbeeld hiervan is een peilbaken dat is aangebracht op een auto van een te observeren persoon. Zoals uit dit voorbeeld blijkt, beperkt het besluit zich niet tot de technische hulpmiddelen die beeldsignalen of geluidssignalen registreren. Er zijn ook andere soorten signalen denkbaar. In het kader van het opnemen van vertrouwelijke communicatie kan het signaal bijvoorbeeld bestaan uit de aanslag van een toets op het toetsenbord van een computer.

Onderdeel d
Artikel 126m Sv regelt de bijzondere opsporingsbevoegdheid voor het opnemen van telecommunicatie. Artikel 126m Sv ziet zowel op het opnemen van telecommunicatie mét medewerking van de aanbieder als op het opnemen zónder diens medewerking. Het besluit is op grond van artikel 126ee Sv evenwel alleen van toepassing op het opnemen van communicatie zonder medewerking van de betrokken aanbieder.

Voor het opnemen van telecommunicatie zonder medewerking van de aanbieder zal gebruik moeten worden gemaakt van specialistische technische hulpmiddelen. Hierbij kan worden gedacht aan een IMSI-catcher of een zogenaamde WiFi-catcher. Een IMSI-catcher kan fungeren als een GSM-zendmast, waardoor het mobiele telefoonverkeer in de directe omgeving van de IMSI-catcher kan worden omgeleid en opgenomen. Een WiFi-catcher is een vergelijkbaar technisch hulpmiddel dat kan worden gebruikt om draadloos internetverkeer te onderscheppen en op te nemen. Bij gebruik van de IMSI-catcher en de WiFi-catcher voor het opnemen van telecommunicatie geldt dat niet alle functies van deze hulpmiddelen mogen worden gebruikt, maar slechts die functies waarmee de telecommunicatie van een voorafgaand aan de inzet verkregen nummer kan worden opgenomen.

Artikel 2. Overeenkomstige toepassing werkgever
Een bevel tot observatie met een technisch hulpmiddel kan worden uitgevoerd door opsporingsambtenaren van politie, van de Koninklijke marechaussee en van bijzondere opsporingsdiensten. Het besluit richt zich tot al deze opsporingsambtenaren die over de in de Wet bijzondere opsporingsbevoegdheden genoemde bevoegdheden beschikken. Bij de redactie van een aantal artikelen is er omwille van de leesbaarheid voor gekozen om de bepaling te richten tot de korpsbeheerder en niet tot de werkgever van de overige opsporingsambtenaren. In de gevallen waarin de korpsbeheerder wordt aangesproken, is de bepaling echter eveneens gericht tot de werkgever van de opsporingsambtenaren van de Koninklijke Marechaussee en de werkgever van opsporingsambtenaren bij de bijzondere opsporingsdiensten. De bepalingen in het besluit waarin sprake is van de korpsbeheerder, zijn derhalve van gelijke toepassing binnen de politie, de Koninklijke marechaussee en de bijzondere opsporingsdiensten.

Artikel 3. Reikwijdte
Een bevel tot het opnemen van vertrouwelijke communicatie kan op grond van het huidige artikel 126l van het Wetboek van Strafvordering alleen door opsporingsambtenaren, werkzaam bij de politie, worden uitgevoerd. Het opnemen van telecommunicatie zonder medewerking van de betrokken aanbieder wordt in dit besluit, gelet op het daarmee op één lijn staande karakter van de bevoegdheid, ook voorbehouden aan deze opsporingsambtenaren; ik verwijs naar paragraaf 1.7. Een bevel tot observatie met een technisch hulpmiddel kan aan alle opsporingsambtenaren worden gegeven, dus ook aan de opsporingsambtenaren die bij de Koninklijke Marechaussee en bij de bijzondere opsporingsdiensten werkzaam zijn. Op grond van artikel 126g, negende lid, en artikel 126o, zesde lid, van het Wetboek van Strafvordering kan het bevel tot observatie ook tot een ambtenaar van een vreemde staat worden gericht. Indien deze ambtenaar van een vreemde staat voldoet aan de eisen die het

Samenwerkingsbesluit bijzondere opsporingsbevoegdheden stelt kan hij ook worden belast met de plaatsing, verwijdering en inzet van een technisch hulpmiddel voor observatie.

Artikel 4. Wederzijdse erkenningsclausules
Het beginsel van vrij verkeer van goederen en diensten binnen de Europese Unie brengt met zich mee dat lidstaten in de nationale wetgeving geen eisen aan goederen en keuringen mogen stellen die leiden tot beperking van het vrije verkeer tussen de lidstaten. De technische eisen die het besluit stelt aan technische hulpmiddelen en de door het besluit voorgeschreven keuring van technische hulpmiddelen kunnen worden opgevat als een inbreuk op het vrije verkeer. Daarom is in dit artikel een wederzijdse erkenningsclausule opgenomen voor goederen en keuringen.

Artikel 5. Opslag technische hulpmiddelen
De technische hulpmiddelen kunnen, voor zover van toepassing, bij de regionale korpsen, het Korps landelijke politiediensten, de Koninklijke Marechaussee en de bijzondere opsporingsdiensten worden opgeslagen. De technische hulpmiddelen dienen op één of meer beveiligde plaatsen te worden opgeslagen. Het ligt in de rede dat wat betreft de politie de bedoelde plaats zich zal bevinden bij de secties technische ondersteuning van de regiokorpsen en bij de Dienst specialistische recherche toepassingen (DSRT) van het Korps landelijke politiediensten.

Naar aanleiding van de aanbeveling in de eindevaluatie van de Wet bijzondere opsporingsmethoden wordt niet langer onderscheid gemaakt tussen de opslag van technische hulpmiddelen voor observatie en het opnemen van vertrouwelijke communicatie. Naar verwachting zal de mogelijkheid om technische hulpmiddelen voor het opnemen van vertrouwelijke communicatie voortaan ook bij de regiokorpsen op te slaan, leiden tot een vermindering van de huidige capaciteitsproblemen bij de inzet van deze middelen.

Meer geavanceerde apparatuur kan door een aantal regio's gezamenlijk worden aangeschaft of is beschikbaar bij het Korps landelijke politiediensten. Indien de regio's tot gezamenlijke aanschaf van technische hulpmiddelen besluiten, kan de apparatuur in onderling overleg op een aangewezen plaats bij een van de regiokorpsen of bij het Korps landelijke politiediensten worden opgeslagen.

De plaats voor opslag zal bij een regiokorps of bij het Korps landelijke politiediensten worden aangewezen door de korpsbeheerder. Deze aanwijzingsbevoegdheid kan door de korpsbeheerder worden gemandateerd aan de korpschef. Indien de technische hulpmiddelen in gebruik zijn bij de Koninklijke marechaussee of bij een bijzondere opsporingsdienst, wordt de plaats aangewezen door de werkgever. Wat betreft de Koninklijke marechaussee kan hierbij worden gedacht aan de desbetreffende districtscommandant.

De bepalingen in de Telecommunicatiewet met betrekking tot het gebruik van de apparatuur voor het opnemen van telecommunicatie zijn eveneens van toepassing bij de inzet van technische hulpmiddelen voor het opnemen van telecommunicatie zonder medewerking van de betrokken aanbieder.

Artikel 6. Verstrekking technische hulpmiddelen
De technische hulpmiddelen worden verstrekt door een ambtenaar die door de korpsbeheerder is belast met de opslag van de technische hulpmiddelen. De uitgifte van de technische hulpmiddelen vindt slechts plaats nadat er een bevel tot observatie, tot het opnemen van vertrouwelijke communicatie of tot het opnemen van telecommunicatie is overgelegd. Op basis van het bevel en de specifieke omstandigheden waaronder de inzet plaats zal gaan vinden, bepaalt de ambtenaar die verantwoordelijk is voor de inzet, welk technisch hulpmiddel in dit geval ingezet zal gaan worden. Bij de verstrekking ziet de ambtenaar die het technische hulpmiddel inzet, erop toe dat het technische hulpmiddel voldoet aan de technische eisen die het besluit in de artikelen 10 tot en met 14, 18 en 19 stelt. Uit het keuringsrapport van het verstrekte technische hulpmiddel of de gebruikte componenten dient te blijken dat het middel voldoet aan de technische eisen die onder de specifieke omstandigheden aan de inzet worden gesteld.

Voor de opleiding en training van opsporingsambtenaren die worden belast met de uitvoering van de bijzondere opsporingsbevoegdheden waarop het besluit ziet, is het noodzakelijk dat zij vaardigheid opdoen in het gebruik van technische hulpmiddelen. Het tweede lid voorziet in verstrekking van technische hulpmiddelen voor oefendoeleinden. Indien de technische hulpmiddelen worden ingezet voor opleiding en oefening behoeft geen bevel van de officier van justitie te worden overgelegd. De technische hulpmiddelen kunnen dan worden verstrekt nadat een verzoek door of namens de korpsbeheerder is overgelegd.

Artikel 7. Plaatsing technische hulpmiddelen
De plaatsing van technische hulpmiddelen voor observatie kan worden uitgevoerd door ambtenaren van de regiokorpsen, het Korps landelijke politiediensten, de Koninklijke marechaussee en de bijzondere opsporingsdiensten. Het plaatsen van de technische hulpmiddelen voor het opnemen van vertrouwelijke communicatie is niet langer voorbehouden aan het Korps landelijke politiediensten en kan nu ook door de regiokorpsen ter hand worden genomen. De nieuwe bevoegdheid voor het opnemen van telecommunicatie zonder medewerking van de aanbieder kan eveneens door de regiokorpsen worden uitgevoerd. Indien een regiokorps over voldoende kennis en vaardigheid beschikt en de met plaatsing belaste ambtenaren voldoen aan de opleidingseisen, mag het regiokorps de technische hulpmiddelen voor het opnemen van vertrouwelijke communicatie en het opnemen van telecommunicatie zelf plaatsen.

De korpsbeheerder van de desbetreffende opsporingsambtenaar ziet erop toe dat de ambtenaar beschikt over de benodigde deskundigheid en wijst hem op grond daarvan aan als opsporingsambtenaar die met de uitvoering van deze bevoegdheid kan worden belast

In voorkomende gevallen kan de situatie ontstaan dat het regiokorps of de bijzondere opsporingsdienst niet over de benodigde capaciteit beschikt voor het plaatsen van de technische hulpmiddelen. In onderling overleg tussen de korpsbeheerders kan dan besloten worden dat de plaatsing van de technische hulpmiddelen wordt uitgevoerd door ambtenaren van een ander regiokorps, het Korps landelijke politiediensten of een andere opsporingsdienst.

Tweede lid
De officier van justitie kan op basis van artikel 126l van het Wetboek van Strafvordering bepalen dat voor het plaatsen van een technisch hulpmiddel voor het opnemen van vertrouwelijke communicatie een woning of andere besloten plaats wordt betreden. Bij het binnentreden van een woning voor het plaatsen van een technisch hulpmiddel zijn naast de eisen van dit besluit tevens de bepalingen van de Algemene wet op het binnentreden van toepassing. De eisen die de Algemene wet op het binnentreden stelt aan de machtiging, zijn eveneens van toepassing op het bevel dat op grond van artikel 126l, vierde lid, wordt gegeven.

Aangezien het betreden van een woning of een andere besloten plaats voor het opnemen van vertrouwelijke communicatie een zeer grote inbreuk op de privacy betekent en een grote mate van expertise verlangt, worden bijzondere eisen gesteld aan de opsporingsambtenaren die de technische hulpmiddelen plaatsen voor het opnemen van vertrouwelijke communicatie in een woning of andere besloten plaats. De ambtenaren dienen over de benodigde opleiding en vaardigheden te beschikken om een woning of andere besloten plaats ongemerkt te betreden. Dit betekent dat opsporingsambtenaren van regiokorpsen, die worden belast met het betreden van een woning, aan dezelfde eisen zullen moeten voldoen die in het Besluit technische hulpmiddelen bijzondere opsporingsbevoegdheden waren gesteld aan de ambtenaren van het Korps landelijke politiediensten.

Op grond van artikel 8, tweede lid, van de Algemene wet op het binnentreden kan de opsporingsambtenaar zich laten vergezellen door anderen, voor zover het doel van het binnentreden dit vereist. Zo is het denkbaar dat voor het uitschakelen van een geavanceerd alarmsysteem de hulp van een deskundige wordt ingeroepen bij het binnentreden. Op grond van artikel 8, tweede lid, van de Algemene wet op het binnentreden dient in het bevel uitdrukkelijk te worden vermeld dat de opsporingsambtenaren zich bij het binnentreden mogen laten vergezellen door anderen.

Derde lid
Het opnemen van telecommunicatie kan een zeer grote inbreuk op de privacy van betrokkene met zich mee brengen. Het gebruik van deze opsporingsbevoegdheid dient daarom op uiterst zorgvuldige wijze plaats te vinden. Daarom dienen de opsporingsambtenaren die de technische hulpmiddelen voor het opnemen van telecommunicatie plaatsen, over voldoende deskundigheid te beschikken en in het bezit te zijn van een door de minister aangewezen document. Hierbij kan bij de huidige stand van zaken worden gedacht aan een door de Politieacademie afgegeven certificaat.

Vierde lid
Van het plaatsen van een technisch hulpmiddel dient een proces verbaal te worden opgemaakt. Ten aanzien van het binnentreden van een woning zal het proces-verbaal dienen te voldoen aan de eisen die daaraan worden gesteld in artikel 10 van de Algemene wet op het binnentreden.

Artikel 8. Controle technische hulpmiddelen
Teneinde te waarborgen dat het technische hulpmiddel voldoet aan de technische eisen ten aanzien van de integriteit en authenticiteit, moet voorafgaand aan en na afloop van de daadwerkelijke inzet een controle worden uitgevoerd. Dit betekent dat de ambtenaar die het technische hulpmiddel inzet, controleert of de datum en tijd correct zijn ingesteld en of het technische hulpmiddel geen defecten vertoond. Daarnaast zal de opsporingsambtenaar controleren of alle onderdelen waaruit het technische hulpmiddel dient te worden opgebouwd, aanwezig zijn en correct functioneren. Voorafgaand aan en na afloop van de inzet wordt tevens gecontroleerd of het technische hulpmiddel voldoet aan de technische eisen die het besluit in de artikelen 10 tot en met 14 stelt. Uit het keuringsrapport van het verstrekte technische hulpmiddel of van de gebruikte componenten dient te blijken dat het middel voldoet aan de technische eisen die onder de specifieke omstandigheden aan de inzet worden gesteld. In het proces-verbaal dat op grond van artikel 7, vierde lid, van de plaatsing wordt gemaakt, zal verantwoording moeten worden afgelegd van de wijze waarop is voldaan aan de eisen die het besluit stelt.

Indien na beëindiging van de inzet geen veranderingen aan de apparatuur zijn geconstateerd, mag er in beginsel vanuit worden gegaan dat het middel ook gedurende de inzet goed heeft gefunctioneerd. Indien er wel een technische afwijking, defect of verandering in de beveiliging of een andere onregelmatigheid wordt geconstateerd, dient de opsporingsambtenaar een proces-verbaal op te maken. Aangezien het niet correct functioneren van het technische hulpmiddel mogelijkerwijs gevolgen heeft voor de betrouwbaarheid van het bewijsmateriaal, dient het proces-verbaal aan de officier van justitie te worden gezonden.

Artikel 9. Verwijdering technische hulpmiddelen
Eerste lid
Aan de verwijdering van een technisch hulpmiddel worden dezelfde eisen gesteld als aan de plaatsing van het technische hulpmiddel. De eisen die in artikel 7 worden gesteld aan de plaatsing, zijn van overeenkomstige toepassing bij de verwijdering van technische hulpmiddelen.

Tweede lid
Na verwijdering van het technische hulpmiddel draagt de opsporingsambtenaar er zorg voor dat het technische hulpmiddel weer wordt teruggebracht naar de opslagplaats. De ontvangst van het technische hulpmiddel zal door de met de opslag belaste ambtenaar worden geregistreerd. Deze registratie bevat naast de datum en tijd van ontvangst ook een aanduiding van de staat waarin het technische hulpmiddel verkeert. Defecten of andere onregelmatigheden die worden geconstateerd, dienen in de registratie te worden vermeld. Indien bij de controle van het technische hulpmiddel na afloop van de inzet onregelmatigheden of defecten zijn geconstateerd, kan bij de registratie van ontvangst worden volstaan met een verwijzing naar het proces-verbaal waarin melding van de onregelmatigheden is gemaakt.

Niet in alle gevallen zal het mogelijk of tactisch wenselijk zijn om het technische hulpmiddel in zijn geheel te verwijderen. Zo is het denkbaar dat één of meer onderdelen van het technische hulpmiddel die in een auto zijn aange-

bracht niet meer kunnen worden verwijderd omdat de auto zich ver buiten de Nederlandse landsgrenzen bevindt. Maar ook indien het betreden van een woning of een andere besloten plaats om tactische redenen niet wenselijk is, kan worden besloten om het technische hulpmiddel niet of niet in zijn geheel te verwijderen. In een dergelijk geval dient het technische hulpmiddel voor zover mogelijk te worden verwijderd of ontmanteld, zodat het ongeschikt wordt voor opslag van signalen. Bij de registratie van de ontvangst zal het geheel of gedeeltelijk verloren gaan van het technische hulpmiddel dienen te worden vermeld. Daarnaast zal in het proces-verbaal – dat op grond van artikel 8 wordt opgemaakt – worden vermeld op welke wijze de inzet van het technische hulpmiddel is beëindigd, indien het technische hulpmiddel niet volledig is verwijderd.

Artikel 10. Datum en tijdregistratie

De datum en tijd waarop de signalen worden gedetecteerd dienen automatisch en doorlopend door het technische hulpmiddel op de gegevensdrager te worden vastgelegd. Dit vereiste waarborgt dat de signalen die met behulp van een technisch hulpmiddel worden opgeslagen, betrouwbaar en toetsbaar zijn. De datum en tijd dienen doorlopend met het signaal te worden opgeslagen, bijvoorbeeld in de vorm van een secondeteller. Zo kan worden vastgesteld op welk tijdstip de vastgelegde gebeurtenissen hebben plaatsgevonden. De eis van doorlopende datum- en tijdregistratie betekent overigens niet dat er continue dient te worden opgenomen. Deze bepaling staat niet in de weg aan het gebruik van apparatuur die de opname start zodra er geluidssignalen worden ontvangen en weer beëindigd als er geen geluidssignalen meer worden ontvangen. De strekking van deze bepaling is dat zodra er wordt opgenomen er ook absolute zekerheid bestaat over de datum en het tijdstip van de opname. Daarnaast dient het technische hulpmiddel authentieke opnames te maken, in die zin dat het signaal niet inhoudelijk mag worden bewerkt voordat het wordt opgeslagen. Het signaal dient in zijn oorspronkelijke vorm op de gegevensdrager te worden vastgelegd. Mocht er naderhand een noodzaak blijken om het signaal technisch te bewerken, dan kan dat gebeuren volgens de procedure die artikel 15 voorschrijft.

De eis van datum- en tijdregistratie geldt voor alle bijzondere opsporingsbevoegdheden waarop het besluit ziet. Voor het opnemen van vertrouwelijke communicatie zal doorgaans geen gebruik kunnen worden gemaakt van consumentenelektronica, aangezien die meestal niet beschikt over een doorlopende datum- en tijdregistratie. Voor het opnemen van vertrouwelijke communicatie zal dan gebruik moeten worden gemaakt van professionele apparatuur, die wel in deze mogelijkheid voorziet.

Artikel 11. Gericht opnemen telecommunicatie

Bij het opnemen van telecommunicatie zonder medewerking van de betrokken aanbieder moet gebruik worden gemaakt van een technisch hulpmiddel dat slechts de communicatie opneemt die plaatsvindt met gebruikmaking van één of meer nummers van de individuele gebruiker of gebruikers waarop het bevel is gericht. Het opnemen van telecommunicatie brengt een grote inbreuk op de privacy van de betrokkene met zich mee. Daarom moet voorkomen worden dat telecommunicatie van anderen dan van degene(n) op wie het bevel is gericht, wordt opgenomen. Het technische hulpmiddel dient in staat te zijn om op basis van een nummer in de zin van de Telecommunicatiewet, zoals een

telefoonnummer of een IP-adres, gericht de telecommunicatie op te nemen van de gebruiker(s) op wie het bevel is gericht. Indien het technische hulpmiddel niet over de mogelijkheid beschikt om het opnemen van telecommunicatie te beperken tot één of meer nummers van de gebruiker die in het bevel staat vermeld, dan mag het technische hulpmiddel niet worden ingezet. Het technische hulpmiddel dient in staat te zijn om zonder menselijke tussenkomst van een vooraf opgegeven nummer de telecommunicatie op te nemen. Hierbij kan gedacht worden aan een IMSI-catcher of WiFi-catcher die het verkeer via GSM of Internet kunnen opnemen. Ten aanzien van het opnemen van telecommunicatie die via een sattelietverbinding plaatsvindt, geldt vooralsnog dat er geen technische hulpmiddelen beschikbaar zijn die aan deze eisen kunnen voldoen. Zodra technische hulpmiddelen beschikbaar komen voor sattelietinterceptie zal door de keuringsdienst moeten worden beoordeeld in hoeverre dergelijke middelen voldoen aan de technische eisen die het besluit in dit opzicht stelt. Zonodig zullen er door een wijziging van het onderhavige besluit afwijkende of aanvullende eisen moeten worden gesteld indien de technologische (on)mogelijkheden van deze technische hulpmiddelen daartoe aanleiding geven. Uitgangspunt hierbij zal zijn dat bij de opsporing gebruik moet kunnen worden gemaakt van nieuwe technologieën, mits geen afbreuk wordt gedaan aan de belangen die dit besluit beoogt te beschermen.

Artikel 12. Beveiliging technisch hulpmiddel

Indien opsporingsambtenaren niet voortdurend aanwezig zijn tijdens de inzet van het technische hulpmiddel, dienen extra voorzieningen te worden getroffen om het technische hulpmiddel te beveiligen. Indien observatie apparatuur in een schuur wordt geplaatst om zo over een periode van enkele dagen de activiteiten in de schuur in de gaten te houden, zal het technische hulpmiddel moeten worden beveiligd, bijvoorbeeld door het aanbrengen van een verzegeling op de verschillende componenten. Aan de hand van een verzegeling die nog intact is, kan dan in beginsel worden vastgesteld dat er geen veranderingen aan de apparatuur hebben plaatsgevonden en dat de opgeslagen gegevens niet zijn gemanipuleerd. Deze eis van beveiliging geldt niet indien de opsporingsambtenaar zelf voortdurend zicht houdt op het technische hulpmiddel en door eigen waarneming kan constateren dat er niet door onbevoegden veranderingen aan de apparatuur worden aangebracht. Uiteraard kan ook indien de opsporingsambtenaar wél zelf aanwezig is een verzegeling worden aangebracht als extra garantie dat er geen manipulatie heeft plaatsgevonden.

De bepaling vereist dat veranderingen achteraf «zoveel mogelijk» zijn vast te stellen door het aanbrengen van een vorm van beveiliging. In voorkomende gevallen kan het aanbrengen van de bedoelde beveiliging achterwege blijven. Hierbij kan gedacht worden aan de situatie dat de desbetreffende component zodanig klein is, dat het fysiek niet mogelijk is hierop een beveiliging aan te brengen. Daarnaast kan het voorkomen dat de opsporingsdienst geen feitelijke controle kan uitoefenen over alle onderdelen waaruit het technische hulpmiddel is opgebouwd, waardoor het niet altijd mogelijk is de vereiste beveiliging aan te brengen. Hierbij valt bijvoorbeeld te denken aan het gebruik van een netwerk van een aanbieder van commerciële diensten voor het transport van de signalen van het detectiepunt naar de locatie waar het signaal wordt opslagen.

Artikel 13. Beveiliging transport signalen
Een technisch hulpmiddel kan bestaan uit verschillende componenten voor de detectie, het transport en de opslag van de signalen. Dit is bijvoorbeeld het geval wanneer de videorecorder zich op een andere locatie bevindt dan de videocamera die de signalen detecteert. In dat geval zullen de signalen moeten worden getransporteerd naar de plaats waar de opslagapparatuur zich bevindt. Daarbij is het van belang dat kan worden vastgesteld dat de signalen die worden opgeslagen dezelfde signalen zijn als de signalen die elders door de camera zijn gedetecteerd. Wanneer bijvoorbeeld signalen worden verzonden over de telefoonkabel of via een satelliet, dan dient de transmissie «één op één» plaats te vinden en zal de inhoud van de gedetecteerde signalen gedurende de transmissie ongewijzigd moeten blijven. In deze gevallen zullen er voorzieningen moeten worden getroffen om het transport van de signalen te beveiligen. De beveiliging van het transport kan bijvoorbeeld gerealiseerd worden door het gebruik van versleutelingstechnieken. De versleuteling van gegevens biedt een extra waarborg dat de gedetecteerde signalen authentiek zijn en niet door anderen kunnen worden onderschept en bewerkt. De versleuteling van signalen moet zodanig zijn dat slechts de vorm waarin de signalen worden getransporteerd wijzigt, maar niet de inhoud ervan. Naast versleuteling kan gebruik worden gemaakt van compressietechnieken voor het transport van signalen. Ook hierbij geldt dat deze technieken kunnen worden gebruikt, mits de inhoud van de gedetecteerde en opgeslagen signalen identiek blijft. Er is ook sprake van een beveiligd transport als bijvoorbeeld de videocamera waarmee de signalen worden gedetecteerd, de te verzenden beelden voor het transport automatisch versleutelt of van een unieke code voorziet. In dat geval hoeft het transport als zodanig niet te worden beveiligd, aangezien de beelden dan door de videocamera zelf al zijn beschermd tegen onderschepping en manipulatie door derden tijdens het transport.

Artikel 14. Opslag signalen
Het vereiste van dit artikel ziet op de waarborg dat niet onopgemerkt wijzigingen kunnen worden aangebracht in de opgeslagen signalen en in de datum- en tijdregistratie. De eis dat de inhoud van de geregistreerde signalen identiek moet zijn aan de opgeslagen signalen betekent niet dat alleen gebruik kan worden gemaakt van digitale apparatuur. Het normale kwaliteitsverlies dat plaatsvindt bij de opslag van analoge signalen doet geen afbreuk aan de authenticiteit van het opgeslagen signaal die deze bepaling vereist.

Met name wanneer de signalen digitaal zijn opgeslagen is het van belang dat de signalen worden beveiligd nadat zij zijn opgeslagen. De wijziging van analoog geregistreerde signalen, bijvoorbeeld op een magneetband, is vaak eenvoudig vast te stellen. Bij digitale registratie is dat anders. Daarom zullen de digitaal opgeslagen signalen moeten worden beveiligd door het aanbrengen van bijvoorbeeld een digitale handtekening. Niet in alle gevallen zal het technisch mogelijk zijn om tijdens de registratie de signalen van een digitale handtekening te voorzien. In die gevallen dient direct na het beëindigen van de registratie een digitale handtekening of een andere vorm van beveiliging te worden aangebracht. De kenmerken van de beveiliging dienen te worden vastgelegd.

Vierde lid
Bij observatie met een technisch hulpmiddel wordt in sommige gevallen ge-

bruik gemaakt van een schakelaar die ervoor zorgt dat uitsluitend onder bepaalde omstandigheden signalen worden opgeslagen. Niet alleen uit een oogpunt van efficiency wordt een dergelijke schakelaar toegepast, ook de bescherming van de privacy is hiermee gebaat. Het wordt weinig zinvol geacht een camera vierentwintig uur per dag beelden op te laten nemen van bijvoorbeeld een gesloten deur, terwijl men geïnteresseerd is in wie de desbetreffende deur in of uit gaat. In dat geval kan een schakelaar ervoor zorgen dat alleen signalen worden geregistreerd wanneer de desbetreffende deur opengaat. Zo wordt voorkomen dat onschuldige voorbijgangers op een videoband worden vastgelegd, waarmee hun privacy kan worden geschonden. Het gebruik van een dergelijke schakelaar is toegestaan, mits het selectiecriterium dat wordt gehanteerd, bijvoorbeeld het opengaan van de desbetreffende deur, wordt vastgelegd bij proces-verbaal.

Artikel 15. Bewerking van opgeslagen signalen
Bij het bekijken of het beluisteren van de opgeslagen signalen kan blijken dat de opgeslagen signalen van slechte kwaliteit zijn. Door omgevingslawaai kan bijvoorbeeld het vertrouwelijke gesprek dat is opgenomen niet goed verstaanbaar zijn. Met behulp van een technische bewerking kunnen de hinderlijke bijgeluiden dan worden weggefilterd, waardoor de inhoud van het gesprek weer goed verstaanbaar wordt. De technische bewerking om de kwaliteit van de opgeslagen signalen te verbeteren, vindt plaats volgens een vast te stellen protocol. De verschillende stappen in het proces van bewerking dienen te worden vastgelegd, zodat achteraf een reconstructie van de bewerking kan worden gegeven. De technische bewerking mag niet op het origineel worden uitgevoerd, maar op een kopie. In het geval de verdediging een contra-expertise verlangt kan dan aan de hand van het origineel de bewerking nogmaals worden uitgevoerd.

De technische bewerking van de opgeslagen signalen wordt uitgevoerd door opsporingsambtenaren van de politie, de Koninklijke marechaussee of een bijzondere opsporingsdienst. De korpsbeheerder draagt er zorg voor dat de met de technische bewerking belaste persoon terzake deskundig is. Hij dient kennis te hebben van de bediening van de apparatuur die nodig is voor de bewerking. Ook dient hij op de hoogte te zijn van de voorschriften en procedures die gelden voor de bewerking van de signalen, zoals neergelegd in dit besluit. De officier van justitie kan in bepaalde gevallen een persoon of instituut, niet behorende tot de politie, inschakelen voor het bewerken van de gegevensdrager. Gedacht kan worden aan het Nederlands Forensisch Instituut of de Nederlandsche centrale organisatie voor Toegepast Natuurwetenschappelijk Onderzoek (TNO). Hierbij dient wel altijd rekening te worden gehouden met de mogelijkheid dat de verdediging verzoekt om contra-expertise. Het recht daartoe mag niet illusoir worden doordat de instanties die daarvoor in aanmerking kunnen komen, al betrokken zijn bij het opsporingsonderzoek.

Artikel 16. Opnemen telecommunicatie
Aangezien het opnemen van telecommunicatie zonder medewerking van de aanbieder een grote inbreuk op de privacy van betrokkenen betekent en een grote mate van expertise verlangt, worden bijzondere eisen gesteld aan de opsporingsambtenaren die deze technische hulpmiddelen inzetten. De opsporingsambtenaren dienen over de benodigde opleiding en vaardigheden te

beschikken om telecommunicatie te kunnen opnemen, zonder het normale communicatieverkeer te verstoren.
Artikel 3.10 van de Telecommunicatiewet bepaalt dat de apparatuur waarmee een afwijkend gebruik wordt gemaakt van de frequentieruimte wordt bediend door bij algemene maatregel van bestuur aan te wijzen ambtenaren. Artikel 16 geeft hieraan uitwerking. Indien er een afwijkend gebruik wordt gemaakt van de frequentieruimte dienen de opsporingsambtenaren te voldoen aan de opleidingseisen die krachtens artikel 4, eerste lid, van het Besluit bijzondere vergaring nummergegevens telecommunicatie worden gesteld.

Artikel 17. Inzet technische hulpmiddelen opnemen telecommunicatie
Eerste lid
Artikel 3.10 van de Telecommunicatiewet bepaalt dat de apparatuur waarmee een afwijkend gebruik wordt gemaakt van de frequentieruimte, dient te voldoen aan bij algemene maatregel van bestuur te stellen eisen. Artikel 17 geeft hieraan uitwerking. Een van de voorwaarden is dat alleen een plaatselijke en zeer geringe verstoring van de spraakkwaliteit en van andere functionaliteiten mag plaatsvinden. Met «plaatselijk» wordt bedoeld niet verder dan een, twee of drie cellen van de netwerkstructuur voor mobiele telefonie. Een tweede voorwaarde is dat de apparatuur een regelbaar vermogen heeft. Ten slotte geldt de voorwaarde dat de apparatuur moet worden geregistreerd bij het Ministerie van Economische Zaken. Dat ministerie, dat belast is met het toezicht op de naleving van het bepaalde in hoofdstuk 3 van de Telecommunicatiewet, krijgt zodoende zicht op de apparatuur die voor de toepassing van artikel 3.10 van de Telecommunicatiewet kan worden ingezet.

Tweede lid
De opsporingsambtenaar registreert de data en tijdstippen waarop en de plaatsen waar de apparatuur is gebruikt, evenals de gehanteerde instellingen en vermogens van het technische hulpmiddel. Door deze registratie kan achteraf worden nagegaan in hoeverre de inzet van het technische hulpmiddel invloed heeft gehad op verstoringen van de frequentieruimte. De opsporingsambtenaar deelt deze gegevens mee aan het Ministerie van Economische Zaken.

Artikel 18. Inzet gekeurd technisch hulpmiddel
Uit het keuringsrapport dient te blijken dat het technische hulpmiddel voldoet aan de eisen die, onder de specifieke omstandigheden van het geval, aan de inzet worden gesteld. Voorafgaand aan de inzet van een technisch hulpmiddel dienen de in het licht van het besluit relevante omstandigheden in kaart te worden gebracht. Tot de relevante omstandigheden van het geval behoort in ieder geval de (continue) aan- of afwezigheid van een opsporingsambtenaar tijdens de inzet. Indien een opsporingsambtenaar niet voortdurend tijdens de inzet aanwezig is, stelt het besluit, naast het datum- en tijdvereiste van artikel 10, aanvullende eisen ten aanzien van de beveiliging van het technische hulpmiddel in artikel 12. Extra beveiligingseisen gelden ook indien de registratie van het signaal en de opslag daarvan niet in één en hetzelfde apparaat plaatsvinden of de componenten van het technische hulpmiddel zich op verschillende locaties bevinden. In dat geval dient het transport tussen de verschillende componenten beveiligd te worden, bijvoorbeeld door het gebruik van versleutelingstechnieken. Dit betekent dat de eisen die aan het technische hulpmiddel worden gesteld, per geval zullen kunnen verschillen. In het keu-

ringsrapport van de keuringsdienst worden de kenmerken van het technische hulpmiddel dan wel van de componenten waaruit het technische hulpmiddel is opgebouwd, beschreven. Op basis van de beschrijving in het keuringsrapport zal moeten worden bepaald welk technisch hulpmiddel voldoet aan de eisen die in het specifieke geval worden gesteld. De opsporingsdiensten kunnen zelf kiezen welk technisch hulpmiddel wordt ingezet of uit welke componenten het technische hulpmiddel wordt samengesteld.

Eerste lid
Voor observatie met een technisch hulpmiddel en het opnemen van vertrouwelijke communicatie geldt als voorwaarde dat er een keuringsrapport moet zijn vastgesteld voor het ingezette technische hulpmiddel als zodanig of de gebruikte componenten, waaruit blijkt dat het middel geschikt is voor de beoogde inzet.

Tweede lid
Bij het opnemen van telecommunicatie zonder medewerking van de aanbieder geldt de eis dat het technische hulpmiddel als geheel door de keuringsdienst wordt gekeurd. Aangezien het hier een nieuwe bevoegdheid betreft en een onjuist gebruik tot ernstige schending van de privacy kan leiden, dient het technische hulpmiddel als geheel te worden gekeurd. Het is niet toegestaan om uit verschillende gekeurde componenten een technisch hulpmiddel samen te stellen. Om de hiervoor genoemde redenen is het eveneens niet mogelijk om een technisch hulpmiddel in te zetten zonder voorafgaande keuring. In de artikelen 19, 20 en 21 wordt deze mogelijkheid alleen geboden voor observatie met een technisch hulpmiddel en voor het opnemen van vertrouwelijke communicatie.

Artikel 19. Inzet zonder keuringsrapport
Eerste lid
Van de hoofdregel dat alleen technische hulpmiddelen mogen worden ingezet waarvoor een keuringsrapport is vastgesteld, kan worden afgeweken indien een dringend onderzoeksbelang daartoe noodzaakt.

In de eerste plaats kan de situatie zich voordoen dat keuring voorafgaand aan de inzet teveel tijd zou vergen. Het moet dan gaan om situaties waarin het belang van het onderzoek de inzet van het desbetreffende technische hulpmiddel dringend vordert. Voorwaarde is echter wel dat de officier van justitie toestemming verleent voor de inzet van een technisch hulpmiddel waarvoor geen keuringsrapport is vastgesteld. Bij de beoordeling of er toestemming kan worden verleend voor de inzet zonder voorafgaande keuring, zal de officier van justitie moeten nagaan of het beoogde technische hulpmiddel naar verwachting zal voldoen aan de eisen die het besluit stelt aan de inzet in de specifieke omstandigheden van het geval. Wanneer de officier van justitie besluit tot inzet zonder voorafgaande keuring, dient het technische hulpmiddel of het desbetreffende component na de inzet ter keuring te worden aangeboden bij de keuringsdienst.

In de tweede plaats kan de officier van justitie bepalen dat een technisch hulpmiddel wordt ingezet dat zich naar zijn aard niet leent voor keuring voorafgaand aan de inzet. Het in te zetten technische hulpmiddel dient, ook al is er

geen keuringsrapport voorhanden dat daarvan getuigt, wel te voldoen aan de eisen die het besluit stelt in de specifieke omstandigheden van het geval. Bij technische hulpmiddelen die zich naar hun aard niet lenen voor keuring vooraf kan bijvoorbeeld worden gedacht aan het gebruik van softwareprogrammatuur als onderdeel van een technisch hulpmiddel. Deze softwareprogrammatuur dient in veel gevallen speciaal op maat te worden gemaakt voor de inzet in een specifiek geval. Bij de inzet van software zal het veelal noodzakelijk zijn om bij of tijdens de inzet aanpassingen te maken aan het technische hulpmiddel om het correct te kunnen laten functioneren. Een keuringsprocedure van het technische hulpmiddel als geheel, voorafgaand aan de inzet, zal in deze gevallen praktisch onmogelijk zijn en een effectieve inzet van dit technische hulpmiddel belemmeren. Zo mogelijk dienen de onderdelen van het technische hulpmiddel die zich wel lenen voor keuring vooraf, te worden gekeurd door de keuringsdienst.

Deze uitzondering op de hoofdregel van artikel 18 is alleen toegestaan bij observatie met een technisch hulpmiddel en bij het opnemen van vertrouwelijke communicatie.

Tweede lid
De officier van justitie dient toestemming te verlenen voor de inzet van een technisch hulpmiddel of één of meer ongekeurde componenten waarvoor geen keuringsrapport is vastgesteld. In het bevel van de officier van justitie moet in dat geval een omschrijving van de aard en van de technische mogelijkheden van het technische hulpmiddel worden opgenomen. Het bevel moet dan expliciet vermelden dat er een niet gekeurd technisch hulpmiddel wordt ingezet.

Derde lid
Als hoofdregel geldt dat het technische hulpmiddel of de component waarvoor geen keuringsrapport is vastgesteld, na afloop van de inzet alsnog ter keuring aan de keuringsdienst wordt aangeboden. Indien naar het oordeel van de officier van justitie de aard van het technische hulpmiddel zich tegen keuring achteraf verzet kan hij bepalen dat het technische hulpmiddel niet ter keuring wordt aangeboden. De aard van het technische hulpmiddel of een component kan zich bijvoorbeeld tegen keuring vooraf en achteraf verzetten indien het een speciaal op maat gemaakt technisch hulpmiddel of component betreft. Wanneer het technische hulpmiddel specifiek is aangepast aan de omgeving waarin de inzet heeft plaatsgevonden, kan het problematisch zijn om bij een keuring dezelfde situatie na te bootsen. Met name bij op maat gemaakte software die ter plekke nog moet worden aangepast aan de omstandigheden en aan de omgeving waarin de inzet plaatsvindt, kan het problematisch zijn om de omgeving waarbinnen de inzet plaats heeft gevonden te reproduceren en het ingezette technische hulpmiddel te keuren. Indien de officier van justitie besluit om, gelet op de aard van het technische hulpmiddel, keuring achteraf achterwege te laten, dient hij de noodzakelijke procedurele maatregelen te treffen om rechterlijke controle op de inzet mogelijk te maken. Hierbij kan gedacht worden aan uitgebreide omschrijving van de functionele specificaties van het op maat gemaakte technische hulpmiddel in het proces-verbaal. Daarnaast kunnen een digitale kopie van de software en de broncode bij het proces-verbaal worden gevoegd. Door het veiligstellen van de gebruikte broncode

kan de software achteraf altijd aan een keuring worden onderworpen, indien dat noodzakelijk mocht blijken ten behoeve van de bewijsvoering. De aanvullende procedurele eisen van de officier van justitie moeten de rechtmatigheid van de inzet waarborgen en moeten voorkomen dat er twijfel ontstaat over de authenticiteit en de herkomst van de geregistreerde gegevens.

Artikel 20. Inzet AIVD middelen
Indien het onderzoeksbelang dit dringend vordert, kan zich de situatie voordoen dat voor een specifieke actie een zeer geavanceerd technisch hulpmiddel noodzakelijk is, waarover de opsporingsinstanties niet beschikken, maar de Algemene inlichtingen- en veiligheidsdienst (AIVD) wel. Nu de betrokkenheid van de Ministers van Justitie en van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties in de praktijk niet van toegevoegde waarde is gebleken voor het verlenen van toestemming, is gekozen voor een procedure die tot minder administratieve lasten leidt. De officier van justitie kan het hoofd van de AIVD schriftelijk verzoeken technische ondersteuning te leveren bij de uitvoering van een bevel tot observatie of tot het opnemen van vertrouwelijke communicatie. Deze verzoeken zullen niet door iedere officier van justitie kunnen worden gedaan, maar alleen door een daartoe door het College van procureurs-generaal aangewezen centraal persoon, bijvoorbeeld de landelijke terrorisme-officier.

Het zal in deze gevallen veelal gaan om een technisch hulpmiddel dat niet is gekeurd op de wijze als in dit besluit omschreven. Ten aanzien van de inzet geldt wel de eis dat het technische hulpmiddel dient te voldoen aan de eisen die het besluit stelt aan de inzet in de specifieke omstandigheden van het geval. De officier van justitie vermeldt in het bevel dat toepassing is gegeven aan artikel 19 van dit besluit. Het technische hulpmiddel van de AIVD behoeft na afloop van de inzet niet ter keuring te worden aangeboden aan de keuringsdienst. De feitelijke inzet van het desbetreffende technische hulpmiddel vindt plaats onder verantwoordelijkheid van de officier van justitie.

Deze uitzondering op de hoofdregel van artikel 18 is alleen toegestaan bij observatie met een technisch hulpmiddel en bij het opnemen van vertrouwelijke communicatie.

Artikel 21. Inzet internationale samenwerking
Ter uitvoering van een rechtshulpverzoek kunnen de Nederlandse opsporingsdiensten door een buitenlandse autoriteit worden verzocht een technisch hulpmiddel in te zetten. Indien het technische hulpmiddel al in het buitenland door een buitenlandse opsporingsdienst is geplaatst kan de officier van justitie bepalen dat het technische hulpmiddel dat ter uitvoering van het rechtshulpverzoek wordt ingezet, niet aan alle eisen behoeft te voldoen die dit besluit stelt. Dit om te voorkomen dat het rechtshulpverkeer wordt belemmerd door de Nederlandse eisen ten aanzien van de te gebruiken technische hulpmiddelen. De bevoegdheid van de officier van justitie om bepaalde eisen buiten toepassing te laten, geldt ten eerste in die gevallen waar het de uitvoering van buitenlandse rechtshulpverzoeken ten behoeve van een buitenlands onderzoek betreft. De officier van justitie vermeldt in het bevel dat toepassing is gegeven aan artikel 21 van dit besluit. De feitelijke inzet van het desbetreffende technische hulpmiddel vindt plaats onder verantwoordelijkheid van de officier van justitie. Naar aanleiding van het advies van de NVvR is artikel 21 ook

van toepassing in gevallen waarin de inzet plaatsvindt ten behoeve van een gezamenlijk onderzoeksteam dat op basis van artikel 552qa van het Wetboek van Strafvordering kan worden geformeerd. Uitgangspunt bij het verlenen van rechtshulp en bij de gezamenlijke onderzoeksteams is dat de opsporingshandelingen plaatsvinden met inachtneming van het nationale recht van de lidstaat waar men optreedt. Artikel 552qb van het Wetboek van Strafvordering bepaalt dat de uitoefening van opsporingsbevoegdheden van een gemeenschappelijk onderzoeksteam op Nederlands grondgebied geschiedt met inachtneming van het bepaalde bij of krachtens het Wetboek van Strafvordering. Artikel 13 van het EU-rechtshulpverdrag (Trb. 2000, 96) bepaalt eveneens dat de onderzoeksteams dienen te handelen in overeenstemming met het nationale recht van het grondgebied. Dit betekent dat een bevel voor de toepassing van een bijzondere opsporingsbevoegdheid alleen kan worden gericht tot een Nederlandse opsporingsambtenaar, tenzij de Nederlandse wetgeving de mogelijkheid biedt om een dergelijk bevel ook te geven aan een ambtenaar van een vreemde staat. Een bevel tot het opnemen van vertrouwelijke communicatie of tot het opnemen van telecommunicatie kan daarom niet worden gericht aan een ambtenaar van een vreemde staat. Op grond van artikel 126g, negende lid, en artikel 126o, zesde lid, kan een buitenlandse opsporingsambtenaar wel worden belast met de inzet van een technisch hulpmiddel voor observatie. In dat geval geldt dat de ambtenaar van de vreemde staat dient te voldoen aan de eisen van artikel 5 van het Samenwerkingsbesluit bijzondere opsporingsbevoegdheden. Dit betekent dat de ambtenaar van de vreemde staat moet beschikken over de bevoegdheid tot opsporing in zijn eigen staat en beschikt over de kennis en vaardigheden benodigd voor de uitvoering van het bevel. In de overeenkomst voor de oprichting van een gemeenschappelijk onderzoeksteam, waartoe het derde lid van artikel 552qa Sv verplicht, kunnen nadere afspraken worden vastgelegd met betrekking tot de uitoefening van het bevel tot observatie door buitenlandse opsporingsambtenaren.

Artikel 22. Keuringsdienst

De keuring van technische hulpmiddelen en componenten zal primair worden opgedragen aan de keuringsdienst van het Korps landelijke politiediensten. De keuringsdienst dient een onafhankelijk en objectief oordeel over de ter keuring aangeboden technische hulpmiddelen te geven. De vereiste onafhankelijkheid zou ter discussie kunnen komen te staan wanneer de keuringsdienst technische hulpmiddelen moet keuren die door het Korps landelijke politiediensten zelf zijn ontwikkeld. In dergelijke situaties bestaat de mogelijkheid om een andere organisatie aan te wijzen als keuringsdienst. Hierbij kan worden gedacht aan het Nederlands Forensisch Instituut (NFI) of de Nederlandsche centrale organisatie voor Toegepast Natuurwetenschappelijk Onderzoek (TNO). Bij de aanwijzing van de keuringsdiensten kunnen regels worden gesteld bijvoorbeeld met betrekking tot de categorieën van technische hulpmiddelen die door de betreffende keuringsdienst mogen of moeten worden gekeurd.

De opslag en inzet van de technische hulpmiddelen voor het opnemen van vertrouwelijke communicatie is niet langer voorbehouden aan het Korps landelijke politiediensten. De technische hulpmiddelen voor het opnemen van vertrouwelijke communicatie kunnen ook door de regiokorpsen worden opgeslagen en ingezet. Daarmee is de noodzaak om de technische hulpmiddelen voor het opnemen van vertrouwelijke communicatie altijd door TNO of een

andere keuringsdienst te laten keuren komen te vervallen. De keuringsdienst van het Korps landelijke politiediensten is voortaan belast met de keuring van technische hulpmiddelen voor het opnemen van vertrouwelijke communicatie. Hierdoor kunnen de doorlooptijd en de kosten van de keuring van technische hulpmiddelen voor het opnemen van vertrouwelijke communicatie sterk worden gereduceerd.

Artikel 23. Keuringsprotocol
De keuring van technische hulpmiddelen of componenten wordt uitgevoerd op basis van een keuringsprotocol. In het keuringsprotocol wordt de wijze waarop de keuring plaats vindt vastgelegd. Daarnaast kunnen in het keuringsprotocol de criteria worden opgenomen die bij de keuring worden gehanteerd. Aangezien de apparatuur voor observatie, voor het opnemen van vertrouwelijke communicatie en voor het opnemen van telecommunicatie naar hun aard verschillen, ligt het voor de hand dat voor de verschillende typen technische hulpmiddelen en componenten ook verschillende keuringsprotocollen zullen worden vastgesteld. In een keuringsprotocol voor een bepaald type technisch hulpmiddel of component kunnen verschillende categorieën worden onderscheiden. Zo is het denkbaar dat de technische hulpmiddelen voor observatie worden onderverdeeld in componenten voor de detectie, het transport en de opslag van signalen. Op basis van deze onderverdeling zou in het keuringsprotocol nog een nadere onderverdeling in categorieën kunnen plaatsvinden. Het onderdeel transport zou bijvoorbeeld kunnen worden onderverdeeld in de categorieën «onbeveiligd transport», «beveiligd transport» en «zwaar beveiligd transport». In het keuringsprotocol kunnen de criteria voor de indeling in de onderscheiden categorieën worden vastgelegd. Het keuringsprotocol zal in samenspraak tussen de keuringsdienst en het Openbaar Ministerie worden opgesteld. De Minister van Justitie is belast met de goedkeuring van de keuringsprotocollen. Het is niet wenselijk dat de keuringsdiensten bij keuring van soortgelijke technische hulpmiddelen verschillende keuringsprotocollen hanteren. De keuringsdienst van het Korps landelijke politiediensten zal bij aanwijzing van andere keuringsdiensten een coördinerende rol worden toebedeeld bij het opstellen en het gebruik van keuringsprotocollen.

Artikel 24. Keuring
Eerste lid
De keuringsdienst kan zowel een compleet technisch hulpmiddel keuren als ook de losse componenten waarmee een technisch hulpmiddel kan worden samengesteld. De keuring beperkt zich tot die onderdelen van het technische hulpmiddel of die componenten, die van belang zijn voor de detectie, het transport en de opslag van de signalen. Om de consistentie en de kwaliteit van de keuring te waarborgen wordt de keuring uitgevoerd op basis van een vast keuringsprotocol.

De korpsbeheerders kunnen de technische hulpmiddelen of componenten die zij willen inzetten voor observatie, voor het opnemen vertrouwelijke communicatie of voor het opnemen van telecommunicatie ter keuring aanbieden bij de keuringsdienst. De keuringsdienst zal de ter keuring aangeboden technische hulpmiddelen of componenten vervolgens keuren. Van de keuring wordt een rapport opgemaakt, waarin de bevindingen van de keuringsdienst worden vastgelegd. Het doel van de keuring is niet om technische hulpmiddelen

of componenten goed te keuren of af te keuren. De keuring is bedoeld om de eigenschappen van het technische hulpmiddel of component vast te leggen, zodat op basis van het keuringsrapport beoordeeld kan worden of het technische hulpmiddel of het samenstel van componenten voldoet aan de eisen die aan de inzet worden gesteld.

Tweede en derde lid
De keuringsdienst legt in een rapport de resultaten van de keuring vast. In dit rapport wordt aan ieder technisch hulpmiddel of aan de desbetreffende componenten een uniek keuringsnummer toegekend. In het proces-verbaal dat bij de verstrekking van het technische hulpmiddel wordt opgemaakt kan naar deze keuringsnummers worden verwezen. Ook in de overige processen verbaal en rapporten hoeft niet het volledige technische hulpmiddel te worden omschreven, maar kan worden volstaan met het verwijzen naar het unieke keuringsnummer. De opsporingsdiensten kunnen op deze wijze de gebruikte middelen afschermen, terwijl de rechter en de verdediging wel de zekerheid hebben dat het ingezette technische hulpmiddel voldoet aan alle eisen die het besluit stelt.

Naast het unieke keuringsnummer wordt het technische hulpmiddel of de component ook voorzien van een categoriale aanduiding. Uit deze categoriale aanduiding kan bijvoorbeeld worden afgeleid of het gaat om een technisch hulpmiddel voor observatie, voor het opnemen van vertrouwelijke communicatie of voor het opnemen van telecommunicatie. Een technisch hulpmiddel kan zo nodig van meer categoriale aanduidingen worden voorzien. De categoriale aanduiding sluit aan bij de indeling in categorieën die in het keuringsprotocol worden gehanteerd.

Het rapport van de keuringsdienst bevat de periode waarvoor de keuring geldt. Na afloop van deze periode kan de keuringsdienst besluiten het technische hulpmiddel opnieuw te keuren of de periode waarvoor de keuring geldt te verlengen. Daarnaast kan in het rapport van de keuringsdienst melding worden gemaakt van relevante informatie met betrekking tot de inzet van het technische hulpmiddel of de component. Deze mogelijkheid voor het verschaffen van relevante informatie is niet bedoeld om dwingende procedurele eisen ten aanzien van de inzet te stellen. De aanvullende informatie heeft een adviserend karakter en biedt de keuringsdienst de mogelijkheid vanuit zijn specifieke expertise de opsporingsambtenaren behulpzaam te zijn bij een juiste inzet van technische hulpmiddelen.

Artikel 25. Registratie van keuringsrapporten
Het vorige besluit vereiste een ministeriële verklaring van goedkeuring van het technische hulpmiddel. Nu in de praktijk er nooit reden is geweest om een goedkeuring te weigeren, geldt niet langer de eis dat de Minister van Justitie een verklaring van goedkeuring verleent.
Bij de aanwijzing van het Korps landelijke politiediensten als keuringsdienst zal worden bepaald welke functionaris wordt belast met vaststelling van keuringsrapporten.
De keuringsdienst van het Korps landelijke politiediensten houdt een centrale registratie bij van de eigen keuringsrapporten alsook van de keuringsrapporten van de keuringsdiensten die op grond van artikel 21, tweede lid, zijn aan-

gewezen. De betrokken opsporingsdiensten dienen inzage te hebben in deze centrale registratie, bijvoorbeeld via Intranet.

Artikel 26. Overgangsbepalingen
De verklaringen van goedkeuring die zijn verleend onder het Besluit technische hulpmiddelen bijzondere opsporingsbevoegdheden, worden gelijkgesteld aan een keuringsrapport. De technische hulpmiddelen die onder de werking van het vorige besluit zijn goedgekeurd, worden geacht te voldoen aan de eisen die het nieuwe besluit stelt. De technische hulpmiddelen die nu al in gebruik zijn, kunnen ook in de toekomst worden ingezet. Zodra de verklaring van goedkeuring vervalt, doordat de periode waarvoor de goedkeuring geldt, is verlopen, zal voor het desbetreffende technische hulpmiddel een keuringsrapport dienen te worden opgemaakt door de keuringsdienst.

Artikel 28. Inwerkingtreding
De Wet van 1 juni 2006 tot wijziging van het Wetboek van Strafrecht, het Wetboek van Strafvordering en enige andere wetten in verband met nieuwe ontwikkelingen in de informatietechnologie (computercriminaliteit II) (Stb. 2006, 300) is per 1 september 2006 reeds in werking getreden. Ook het besluit kan thans in werking treden. De politiekorpsen en de keuringsdienst zijn inmiddels zo ver voorbereid op de inwerkingtreding van het besluit, dat de datum van inwerkingtreding kan worden bepaald op 1 januari 2007.

De Minister van Justitie,
E. M. H. Hirsch Ballin

NOTA VAN TOELICHTING BIJ DE WIJZIGING

De Wet op de bijzondere opsporingsdiensten wijzigt de artikelen 141 en 142 van het Wetboek van Strafvordering. De bevoegdheid van de opsporingsambtenaren in dienst van de bijzondere opsporingsdiensten is niet langer geregeld in artikel 142, eerste lid, onderdeel c. Aan artikel 141 van het Wetboek van Strafvordering is een nieuw onderdeel d toegevoegd dat de ambtenaren van de bijzondere opsporingsdiensten belast met de opsporing van strafbare feiten.
Artikel 3 van het besluit is zodanig aangepast dat de ambtenaren van de bijzondere opsporingsdiensten na inwerkingtreding van de Wet op de bijzondere opsporingsdiensten bevoegd blijven tot de plaatsing, verwijdering en inzet van een technisch hulpmiddel voor observatie, zoals thans ook het geval is.
Deze louter technische wijziging treedt gelijktijdig met de Wet op de bijzondere opsporingsdiensten in werking.

De Minister van Justitie,
E. M. H. Hirsch Ballin

5.2 REGELING VAKBEKWAAMHEID TECHNISCHE HULPMIDDELEN STRAFVORDERING

Regeling vakbekwaamheid technische hulpmiddelen strafvordering[2]

21 december 2006

De Minister van Justitie,
Gelet op de artikelen 7, tweede en derde lid en 16 van het Besluit technische hulpmiddelen strafvordering;

Besluit:

Artikel 1
In deze regeling wordt verstaan onder:

a. betreden van een besloten plaats: het zonder toestemming van de rechthebbende toegang verschaffen tot en afsluiten van een besloten plaats, op zodanige wijze dat dit voor de rechthebbende of andere gebruikers van de plaats niet kenbaar is;
b. plaatsen van een technisch hulpmiddel: het aanbrengen, instellen en verwijderen van een technisch hulpmiddel;
c. inzet van een technisch hulpmiddel: het tactisch operationeel toepassen en technisch bedienen van een technisch hulpmiddel;
d. certificaat van vakbekwaamheid: een verklaring omtrent het beschikken over bepaalde competentiegerichte eindtermen zoals bedoeld in artikel 1 onder i van de Wet op het LSOP en het politieonderwijs, afgegeven door het Landelijk selectie- en opleidingsinstituut politie zoals genoemd in artikel 2 van die wet;
e. competentiegerichte eindtermen: als zodanig omschreven kwaliteiten op het gebied van kennis, inzicht, vaardigheden, houding en ervaring waarover degene die de opleiding voltooit, met het oog op het maatschappelijk en beroepsmatig functioneren dient te beschikken, en die in voorkomende gevallen betekenis hebben voor de doorstroming naar vervolgonderwijs;

Artikel 2

1. Een opsporingsambtenaar als bedoeld in artikel 141, onderdeel b, van het Wetboek van Strafvordering kan door of namens de korpsbeheerder worden aangewezen voor het betreden van de in het tweede lid genoemde categorieën van besloten plaatsen ten behoeve van het plaatsen van een technisch hulpmiddel voor het opnemen van vertrouwelijke communicatie, indien hij beschikt over een certificaat van vakbekwaamheid voor de betreffende categorie.
2. Het in het eerste lid genoemde certificaat van vakbekwaamheid kan worden afgegeven voor de categorieën:

a. vervoermiddelen, voor zover het niet betreft een als woning in gebruik zijnd gedeelte ervan;
b. besloten plaatsen, anders dan vervoermiddelen of woningen;
c. woningen.

3. Het in het eerste lid genoemde certificaat van vakbekwaamheid wordt uitsluitend afgegeven indien is voldaan aan de voor de in het tweede lid onderschei-

2 Inwerkingtredingsdatum: 01-01-2007.

den categorieën vastgestelde competentiegerichte eindtermen met betrekking tot:

a. de tactiek, techniek en hulpmiddelen met betrekking tot het betreden van besloten plaatsen;
b. de tactiek, techniek en hulpmiddelen met betrekking tot de inzet van een technisch hulpmiddel voor het opnemen van vertrouwelijke communicatie;
c. gevaarsbeheersing;
d. het relevant juridisch kader en het proces-verbaal.

Artikel 3

1. Een opsporingsambtenaar als bedoeld in artikel 141, onderdeel b, van het Wetboek van Strafvordering kan door of namens de korpsbeheerder worden aangewezen voor het plaatsen of de inzet van een technisch hulpmiddel voor het opnemen van telecommunicatie, indien hij beschikt over een certificaat van vakbekwaamheid met betrekking tot dat technisch hulpmiddel.
2. Het in het eerste lid genoemde certificaat van vakbekwaamheid wordt afgegeven voor een specifiek of tot een bepaalde categorie behorend technisch hulpmiddel voor het opnemen van telecommunicatie en heeft betrekking op:

a. het plaatsen van dat technisch hulpmiddel of
b. de inzet van dat technisch hulpmiddel.

3. Het in het eerste lid genoemde certificaat van vakbekwaamheid wordt uitsluitend afgegeven indien is voldaan aan de voor de in het tweede lid genoemde werkzaamheden vastgestelde competentiegerichte eindtermen met betrekking tot:

a. tactiek, techniek en hulpmiddelen met betrekking tot het plaatsen of de inzet van het betreffende technisch hulpmiddel;
b. gevaarsbeheersing, voor zover nodig voor het veilig plaatsen of inzetten van het betreffende technisch hulpmiddel;
c. het relevant juridisch kader en het proces-verbaal.

Artikel 4

De Regeling opnemen vertrouwelijke communicatie KLPD wordt ingetrokken.

Artikel 5

Deze regeling treedt in werking op 1 januari 2007.

Artikel 6

Deze regeling wordt aangehaald als: Regeling vakbekwaamheid technische hulpmiddelen strafvordering.

Deze regeling zal in de Staatscourant worden geplaatst. Van de plaatsing wordt mededeling gedaan in het *Algemeen Politieblad*.

De Minister van Justitie,
E.M.H. Hirsch Ballin.

5.3 SAMENWERKINGSBESLUIT BIJZONDERE OPSPORINGSBEVOEGDHEDEN

Besluit van 15 december 1999 houdende regels ter uitvoering van de artikelen 126g, negende lid, 126h, vierde lid, 126i, vierde lid, 126j, vierde lid, 126o, zesde lid, 126p, vierde lid, 126q, vierde lid, en 126qa, vierde lid, van het Wetboek van Strafvordering (Samenwerkingsbesluit bijzondere opsporingsbevoegdheden)[3]

Op de voordracht van Onze Minister van Justitie van 20 september 1999, nr. 777191/99/6;
Gelet op de artikelen 126g, negende lid, 126h, vierde lid, 126i, vierde lid, 126j, vierde lid, 126o, zesde lid, 126p, vierde lid, 126q, vierde lid, en 126qa, vierde lid, van het Wetboek van Strafvordering en artikel 89 van de Grondwet;
De Raad van State gehoord (advies van 30 november 1999, nr. WO3.99.0485/I);
Gezien het nader rapport van Onze Minister van Justitie van 9 december 1999, nr. 770088/99/6;

Hebben goedgevonden en verstaan:

Artikel 1
In dit besluit wordt verstaan onder:
a. bevel tot observatie: een bevel als bedoeld in artikel 126g, eerste lid, of artikel 126o, eerste lid, van het Wetboek van Strafvordering;
b. bevel tot infiltratie: een bevel als bedoeld in artikel 126h, eerste lid, of artikel 126p, eerste lid, van het Wetboek van Strafvordering;
c. bevel tot pseudo-koop of -dienstverlening: een bevel als bedoeld in artikel 126i, eerste lid, en artikel 126q, eerste lid, van het Wetboek van Strafvordering;
d. bevel tot stelselmatige inwinning van informatie: een bevel als bedoeld in artikel 126j, eerste lid, en artikel 126qa, eerste lid, van het Wetboek van Strafvordering;
e. infiltratieteam: een eenheid als bedoeld in artikel 5, vierde lid, van het Besluit beheer regionale politiekorpsen dan wel het ingevolge artikel 48, eerste lid, van de Politiewet 1993, door Onze Ministers van Justitie en van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties in te stellen landelijk infiltratieteam;
f. beheerskorps: het regionaal politiekorps onderscheidenlijk het Korps landelijke politiediensten waarbij het personeel, het materieel en de middelen van het infiltratieteam zijn ondergebracht.

Artikel 2
1. Een opsporingsambtenaar als bedoeld in artikel 141, onderdeel c, of artikel 142 van het Wetboek van Strafvordering kan worden belast met de uitvoering van een bevel tot infiltratie of tot stelselmatige inwinning van informatie, indien hij lid is van een infiltratieteam.
2. Een opsporingsambtenaar als bedoeld in het eerste lid kan als lid worden geplaatst bij een infiltratieteam, indien:
a. hij heeft voldaan aan de eindtermen van de door Onze Ministers van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties en van Justitie aangewezen vervolgopleidingen, en

3 Inwerking tredingsdatum: 01-02-2000, laatstelijk gewijzigd bij Stb. 2006, 731.

b. Onze Minister onder wiens verantwoordelijkheid hij is aangesteld toestemming heeft gegeven voor de plaatsing.
3. De korpsbeheerder van het beheerskorps en Onze Minister onder wiens verantwoordelijkheid de opsporingsambtenaar is aangesteld maken afspraken omtrent de plaatsing en de uit te voeren werkzaamheden.

Artikel 3

1. Een opsporingsambtenaar als bedoeld in artikel 141, onderdeel c, of artikel 142 van het Wetboek van Strafvordering, die geen lid is van een infiltratieteam, kan worden belast met de uitvoering van een bevel tot infiltratie of tot stelselmatige inwinning van informatie, indien hij beschikt over de specifieke kennis en vaardigheden, benodigd voor de uitvoering van het bevel.
2. De ingevolge artikel 48, eerste lid, van de Politiewet, door Onze Ministers van Justitie en van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties in te stellen eenheid bij het Korps landelijke politiediensten ter ondersteuning van infiltratieteams, beoordeelt of een opsporingsambtenaar als bedoeld in het eerste lid beschikt over de specifieke kennis en vaardigheden, benodigd voor de uitvoering van het bevel, en adviseert de officier van justitie terzake.
3. Indien de opsporingsambtenaar, bedoeld in het eerste lid, wordt belast met de uitvoering van een bevel tot infiltratie, wordt hij, gedurende de periode die nodig is voor de uitvoering van het bevel, begeleid door een begeleider van een infiltratieteam. Hij wordt niet belast met de uitvoering van een bevel tot infiltratie dan na toestemming van Onze Minister onder wiens verantwoordelijkheid hij is aangesteld.
4. Indien de opsporingsambtenaar, bedoeld in het eerste lid, wordt belast met de uitvoering van een bevel tot stelselmatige inwinning van informatie, kan hij, gedurende de periode die nodig is voor de uitvoering van het bevel, worden begeleid door een begeleider van een infiltratieteam. De officier van justitie beslist terzake.

Artikel 4

1. Onze Ministers van Justitie en van Defensie kunnen gezamenlijk besluiten tot het oprichten van een eenheid bij de Koninklijke marechaussee voor de uitvoering van bevelen tot infiltratie.
2. De eenheid van het Korps landelijke politiediensten, bedoeld in artikel 3, tweede lid, adviseert Onze Ministers omtrent het besluit, bedoeld in het eerste lid.
3. De eenheid, bedoeld in het eerste lid, werkt samen met de eenheid van het Korps landelijke politiediensten, bedoeld in artikel 3, tweede lid, en de infiltratieteams. In het besluit, bedoeld in het eerste lid, kunnen Onze Ministers van Justitie en van Defensie gezamenlijk hierover voorschriften opnemen. De ingevolge artikel 5, vijfde lid en artikel 12, eerste lid, van het Besluit beheer regionale politiekorpsen door Onze Ministers van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties en van Justitie te stellen regels terzake van infiltratieteams zijn van overeenkomstige toepassing.

Artikel 5

1. Een persoon in de openbare dienst van een vreemde staat kan worden belast met de uitvoering van een bevel tot observatie, tot infiltratie, tot pseudo-koop of -dienstverlening of tot stelselmatige inwinning van informatie, indien hij

a. in die vreemde staat beschikt over de bevoegdheid tot opsporing van strafbare feiten, en

b. beschikt over de kennis en vaardigheden, benodigd voor de uitvoering van het bevel.
2. Indien de persoon in de openbare dienst van een vreemde staat wordt belast met de uitvoering van een bevel tot infiltratie, tot pseudo-koop of -dienstverlening of tot stelselmatige inwinning van informatie beoordeelt de eenheid van het Korps landelijke politiediensten, bedoeld in artikel 3, tweede lid, of voldaan wordt aan het vereiste in het eerste lid, onderdeel b, en adviseert de officier van justitie terzake.
3. Een persoon in de openbare dienst van een vreemde staat wordt niet belast met de uitvoering van een bevel als bedoeld in het eerste lid, indien de officier van justitie tot het oordeel komt dat de ambtsinstructie waaraan die persoon gebonden is, terzake van die uitvoering niet verenigbaar is met het in Nederland geldende recht.

Artikel 6
1. Een persoon in de openbare dienst van een vreemde staat kan worden belast met de uitvoering van een bevel tot observatie, tot infiltratie, tot pseudo-koop of -dienstverlening of tot stelselmatige inwinning van informatie, indien hij zich vooraf heeft verbonden aan de volgende voorwaarden:
a. gedurende zijn optreden op Nederlands grondgebied is hij gebonden aan het in Nederland geldende recht;
b. hij is verplicht te getuigen, indien hij hiertoe door de Nederlandse autoriteiten wordt opgeroepen;
c. gedurende de periode die nodig is voor de uitvoering van het bevel is hij gehouden de aanwijzingen van de Nederlandse opsporingsautoriteiten op te volgen;
d. hij doet verslag aan de Nederlandse opsporingsautoriteiten van zijn optreden op Nederlands grondgebied;
e. hij is op Nederlands grondgebied niet bevoegd dwangmiddelen of andere bijzondere opsporingsbevoegdheden toe te passen dan genoemd in het bevel.
2. Indien de persoon in de openbare dienst van een vreemde staat wordt belast met de uitvoering van een bevel tot infiltratie, wordt hij, gedurende de periode die nodig is voor de uitvoering van het bevel, begeleid door een begeleider van een infiltratieteam.

Artikel 7
Dit besluit treedt in werking op een bij koninklijk besluit te bepalen tijdstip.

Artikel 8
Dit besluit wordt aangehaald als: Samenwerkingsbesluit bijzondere opsporingsbevoegdheden.

NOTA VAN TOELICHTING

1. **Algemeen**
In de wet van 27 mei 1999 tot wijziging van het Wetboek van Strafvordering in verband met de regeling van enige bijzondere bevoegdheden tot opsporing en wijziging van enige andere bepalingen (bijzondere opsporingsbevoegdheden) (Stb. 245) wordt een aantal opsporingsmethoden van een wettelijke basis voorzien. Ten aanzien van infiltratie (artikelen 126h en 126p Wetboek van Strafvordering) en stelselmatige inwinning van informatie (artikelen 126j en

126qa Wetboek van Strafvordering) bepaalt de wet dat een bevel tot uitvoering van deze bevoegdheden alleen aan opsporingsambtenaren van de Koninklijke marechaussee of van bijzondere opsporingsdiensten kan worden gegeven indien zij voldoen aan de eisen terzake van samenwerking met de politie en opleiding, die bij algemene maatregel van bestuur worden gesteld. Het onderhavige besluit voorziet in deze eisen.
De opleidingseisen voor ambtenaren van politie op het gebied van infiltratie en regels inzake de organisatie van infiltratieteams zijn neergelegd in de (ministeriële) Regeling infiltratieteams, die gelijktijdig met dit besluit in werking zal treden.
Voorts bepaalt de wet dat de uitvoering van een aantal bijzondere opsporingsbevoegdheden ook kan worden opgedragen aan een persoon in de openbare dienst van een vreemde staat. Dit zijn de bevoegdheden tot stelselmatige observatie (artikel 126g en artikel 126o Wetboek van Strafvordering), tot infiltratie, tot pseudo-koop of -dienstverlening (artikel 126i en artikel 126q Wetboek van Strafvordering) en tot stelselmatige inwinning van informatie. Ten aanzien van de laatste drie genoemde bevoegdheden bepaalt de wet dat een dergelijk bevel uitsluitend kan worden gegeven indien de buitenlandse opsporingsambtenaar voldoet aan de bij algemene maatregel van bestuur te stellen eisen. Deze eisen zijn neergelegd in het onderhavige besluit. Ten aanzien van stelselmatige observatie bepaalt de wet dat bij algemene maatregel van bestuur eisen terzake kùnnen worden gesteld. Hoewel de Nederlandse praktijk met betrekking tot grensoverschrijdende observatie (artikel 40 van de Overeenkomst ter uitvoering van het Akkoord van Schengen) eruit bestaat dat de observatie aan de Nederlandse grens steeds wordt overgenomen door een Nederlands observatieteam en in dat geval geen sprake zal zijn van een bevel tot observatie dat is gericht aan een buitenlandse opsporingsambtenaar, is er toch voor gekozen in dit besluit ook eisen terzake van observatie door een buitenlandse opsporingsambtenaar op te nemen. Er zijn immers andere situaties dan de grensoverschrijdende observatie denkbaar waarin het wenselijk kan zijn een buitenlandse opsporingsambtenaar te belasten met een bevel tot observatie. Gedacht kan worden aan een gecombineerd Nederlands-buitenlands opsporingsonderzoek dat in de grensstreek plaatsvindt en waarbij de te observeren persoon regelmatig de grens passeert.
Het onderhavige besluit heeft dus betrekking op de inzet van opsporingsambtenaren van de Koninklijke marechaussee en van bijzondere opsporingsdiensten bij de uitvoering van een bevel tot infiltratie of tot stelselmatige inwinning van informatie. Voorts ziet het besluit op de inzet van buitenlandse opsporingsambtenaren op Nederlands grondgebied bij de uitvoering van een bevel tot observatie, tot infiltratie, tot pseudo-koop of -dienstverlening of tot stelselmatige inwinning van informatie.

2. **Infiltratie en stelselmatige inwinning van informatie door opsporingsambtenaren van de Koninklijke marechaussee en bijzondere opsporingsdiensten**
Infiltratie is een ingrijpende en soms risicovolle bevoegdheid. Daarom is de uitvoering van een bevel tot infiltratie in beginsel voorbehouden aan speciaal daartoe opgeleide ambtenaren van politie die deel uitmaken van een van de daartoe opgerichte infiltratieteams (kamerstukken II 1996/97, 25 403, nr.3, blz. 31). Deze teams – in de meeste gevallen samenwerkingsverbanden tussen een aantal regionale politiekorpsen – zijn professionele eenheden die bestaan uit

infiltranten en begeleiders. De kwaliteit van deze teams wordt onder andere gewaarborgd door opleidingseisen, het voortdurend in praktijk brengen van de kennis en vaardigheden, de fysieke en psychologische begeleiding, de mogelijkheden tot her- en bijscholing en de onderlinge afstemming van infiltratieacties. In beginsel voeren deze infiltratieteams infiltratieacties uit zowel ten behoeve van de politiekorpsen, als ten behoeve van de Koninklijke marechaussee en de bijzondere opsporingsdiensten. De wet bijzondere opsporingsbevoegdheden geeft evenwel ook de mogelijkheid een opsporingsambtenaar van de Koninklijke marechaussee en van bijzondere opsporingsdiensten in te zetten ten behoeve van een infiltratieactie.

In beginsel zal hiervan sprake zijn, wanneer voor de uitvoering van het bevel tot infiltratie een bepaalde deskundigheid nodig is waarover de Koninklijke marechaussee of een bijzondere opsporingsdienst beschikt (bijv. accountancy), en die niet binnen een van de infiltratieteams beschikbaar is. Ook kan hiervan sprake zijn wanneer de opsporingsambtenaar van de Koninklijke marechaussee of een bijzondere opsporingsdienst een bijzondere positie inneemt waardoor het de voorkeur geniet deze persoon als infiltrant in te zetten. In dergelijke gevallen kan de officier van justitie besluiten een opsporingsambtenaar als bedoeld in artikel 141, onderdeel c, of artikel 142 van het Wetboek van Strafvordering te belasten met de uitvoering van het bevel tot infiltratie.

Ten aanzien van infiltratie op Schiphol kan een ander uitgangspunt gelden.

Op Schiphol voert de Koninklijke marechaussee zelfstandig de politietaak uit. Hieronder valt mede de recherche- en opsporingsfunctie. Dit brengt met zich dat ook de bevoegdheid tot infiltratie op Schiphol – zo deze aan de orde komt – in beginsel steeds door opsporingsambtenaren van de Koninklijke marechaussee moet kunnen worden uitgevoerd. In een dergelijk geval kan de officier van justitie ten aanzien van Schiphol reeds op voorhand bepalen dat een bevel tot infiltratie wordt uitgevoerd door een daartoe opgeleide infiltrant en begeleider van de Koninklijke marechaussee. Voorwaarde is dan dat deze opsporingsambtenaren van de Koninklijke marechaussee deel uitmaken van een van de eerder genoemde infiltratieteams. Door de inbedding in de structuur van een van deze infiltratieteams kunnen de desbetreffende opsporingsambtenaren van de Koninklijke marechaussee meedraaien in het systeem van kwaliteitswaarborging voor infiltratie (fysieke en psychologische begeleiding van de infiltranten, de her- en bijscholing, de onderlinge afstemming e.d.). Ten behoeve van deze taak kan op basis van artikel 2 van dit besluit de Koninklijke marechaussee desgewenst tot een structureel samenwerkingsverband komen met een van de infiltratieteams. Aldus kan de Koninklijke marechaussee, net zoals de regionale politiekorpsen, samenwerken met andere korpsen in een van de infiltratieteams. Voorwaarden hiervoor zijn dat de desbetreffende opsporingsambtenaren hebben voldaan aan de eindtermen van de infiltratieopleidingen, zoals die ook gelden voor de politieambtenaren, en dat de Minister van Defensie toestemming heeft gegeven voor deelname aan een infiltratieteam. De Koninklijke marechaussee kan zowel met infiltranten als met begeleiders deelnemen aan een infiltratieteam.

Indien het aantal bevelen tot infiltratie die voor uitvoering door opsporingsambtenaren van de Koninklijke marechaussee in aanmerking komen zodanig toeneemt dat met inachtneming van de kwaliteitseisen de oprichting van een infiltratieteam bij de Koninklijke marechaussee haalbaar is, kunnen de Ministers van Justitie en van Defensie gezamenlijk, op basis van artikel 4, hier-

toe besluiten. De Afdeling nationale coördinatie politiële infiltratie (ANCPI), ondergebracht bij het Korpslandelijke politiediensten (KLPD), zal de ministers adviseren over het voornemen van een dergelijk besluit. Indien wordt besloten tot het oprichten van een team bij de Koninklijke marechaussee, zal dit team aan dezelfde kwaliteitseisen moeten voldoen als de politiële infiltratieteams. Deze eisen zijn neergelegd in de Regeling infiltratieteams.
Aangezien – met uitzondering van Schiphol – een bevel tot infiltratie in beginsel dus steeds door politieambtenaren die deel uitmaken van een infiltratieteam zal worden uitgevoerd, zal het aantal bevelen tot infiltratie, gericht aan opsporingsambtenaren van de Koninklijke marechaussee of aan buitengewoon opsporingsambtenaren, naar het zich laat aanzien, gering zijn. Dit betekent dat fulltime deelname aan een infiltratieteam van een of meer opsporingsambtenaren uit deze specifieke groepen in verband met het beperkte aantal inzetten vaak niet haalbaar en zinvol zal zijn. Zoals gezegd kan dit anders zijn ten aanzien van de Koninklijke marechaussee op Schiphol. Het besluit gaat er dan ook voor het overige van uit dat in die gevallen waarin de inzet van een opsporingsambtenaar van de Koninklijke marechaussee of van een buitengewoon opsporingsambtenaar gewenst is, dit op ad-hocbasis gebeurt, onder de voorwaarden genoemd in artikel 3.
Wanneer de inzet van opsporingsambtenaren van de Koninklijke marechaussee of van een bijzondere opsporingsdienst bij de uitvoering van een bevel tot infiltratie op ad-hocbasis geschiedt, kan het voltooien van de huidige infiltratieopleiding niet als voorwaarde voor de inzet gelden. Deze opleiding is namelijk langdurig en intensief, en richt zich op volledige deelname aan een infiltratieteam. De vorming van een hecht team gedurende de opleiding speelt daarbij een belangrijke rol.
Wel zal als voorwaarde steeds gelden dat de desbetreffende opsporingsambtenaar beschikt over de kennis en vaardigheden die nodig zijn voor de uitvoering van het bevel. Of de betreffende opsporingsambtenaar in het specifieke geval beschikt over de benodigde kennis en vaardigheden zal worden beoordeeld door de ANCPI.
Dit komt tot uitdrukking in artikel 3. Deze voorwaarde brengt onder andere met zich dat iedere inzet van een opsporingsambtenaar van de Koninklijke marechaussee of van een bijzondere opsporingsdienst bij de uitvoering van een bevel tot infiltratie wordt gemeld bij deze eenheid. Deze meldingsplicht geldt ook voor de politie en is neergelegd in de eerdergenoemde Regeling infiltratieteams. De ANCPI behoudt zo het overzicht over alle infiltratieacties die in Nederland lopen. Aldus kan worden nagegaan of de betreffende actie niet zal interfereren met een elders lopend onderzoek. De ANCPI is onder andere belast met de selectie en opleiding van politie-infiltranten en beschikt dus over een ruime mate van expertise om zich een oordeel te kunnen vormen over de bij de desbetreffende persoon aanwezige kennis en vaardigheden. Hierbij moet bijvoorbeeld worden gedacht aan de beoordeling of die persoon in staat is om met een aan te nemen identiteit binnen een criminele groepering te opereren en bestand is tegen de psychische druk die een dergelijke actie met zich kan brengen. De ANCPI adviseert hierover de officier van justitie.
Voorts geldt als voorwaarde voor de inzet van de genoemde opsporingsambtenaren bij de uitvoering van een bevel tot infiltratie dat de betrokken minister hiervoor toestemming heeft gegeven (kamerstukken II 1996/97, 25 403, nr. 3, blz. 76).
Ten slotte geldt als belangrijke voorwaarde dat de opsporingsambtenaar van

de Koninklijke marechaussee of van een bijzondere opsporingsdienst, belast met de uitvoering van een bevel tot infiltratie, gedurende de infiltratieactie wordt begeleid door een begeleider van een infiltratieteam. Bij infiltratie is immers sprake van het binnendringen in een criminele groepering, door de opsporingsambtenaar kunnen strafbare feiten worden gepleegd, en in de meeste gevallen is sprake van een tijdelijke valse identiteit. Deze elementen kunnen risico's met zich brengen voor de veiligheid en integriteit van de opsporingsambtenaar, waardoor begeleiding, door een daartoe opgeleide begeleider van een infiltratieteam, noodzakelijk is.
Zoals gezegd zal in zijn algemeenheid de inzet van een opsporingsambtenaar van de Koninklijke marechaussee of van een bijzondere opsporingsdienst bij de uitvoering van een bevel tot infiltratie of tot stelselmatige inwinning van informatie in beginsel steeds op ad-hocbasis, conform de voorwaarden neergelegd in artikel 3, geschieden. De structurele inzet van de Koninklijke marechaussee op Schiphol kan plaatsvinden op basis van artikel 2 of mogelijk in de toekomst op basis van artikel 4. Omdat echter niet valt uit te sluiten dat in bepaalde gevallen ook volledige deelname van een opsporingsambtenaar van een bijzondere opsporingsdienst aan een infiltratieteam gewenst is, zijn de voorwaarden opgenomen in artikel 2 ook van toepassing op opsporingsambtenaren van bijzondere opsporingsdiensten.
Indien een opsporingsambtenaar als bedoeld in artikel 141, onderdeel c, of artikel 142 van het Wetboek van Strafvordering, structureel deelneemt aan een infiltratieteam zal steeds sprake zijn van detachering bij het politiekorps waar het desbetreffende infiltratieteam is ondergebracht. Zou deze persoon in dienst treden van het regiokorps, dan wordt hij daarmee formeel een ambtenaar van politie en is hij niet meer aan te merken als een opsporingsambtenaar als bedoeld in artikel 141, onderdeel c, of artikel 142 van het Wetboek van Strafvordering. De korpsbeheerder van het politiekorps waar de opsporingsambtenaar wordt gedetacheerd en de betrokken minister zullen afspraken maken onder andere ten aanzien van rechtspositionele aspecten.

Ook de uitvoering van een bevel tot stelselmatige inwinning van informatie is in beginsel opgedragen aan ambtenaren van politie. Afhankelijk van de omstandigheden van het geval kan de officier van justitie besluiten een opsporingsambtenaar als bedoeld in artikel 141, onderdeel c, of artikel 142 van het Wetboek van Strafvordering te belasten met de uitvoering van het bevel tot stelselmatige inwinning van informatie. Dit kan indien de betreffende ambtenaar lid is van een infiltratieteam, maar kan ook indien deze opsporingsambtenaar over de vereiste kennis en vaardigheden beschikt. Aangezien stelselmatige inwinning van informatie geschiedt zonder dat kenbaar is dat de opsporingsambtenaar als zodanig optreedt, zal hij in ieder geval in staat moeten zijn om op te treden zonder dat zijn ware aard direct bekend wordt. Of dit het geval is zal worden beoordeeld door ANCPI. Deze adviseert de officier van justitie terzake.
Bij de uitvoering van een bevel tot stelselmatige inwinning van informatie is de begeleiding door een begeleider van een infiltratieteam niet steeds verplicht gesteld. De reden hiervoor is dat de desbetreffende opsporingsambtenaar in het geval van stelselmatige inwinning van informatie niet binnendringt in een criminele groepering en derhalve niet genoodzaakt zal zijn handelingen te verrichten die als strafbare feiten zijn aan te merken. De mogelijkheid tot begeleiding door een infiltratieteam bestaat echter wel. Deze mogelijkheid is

geschapen omdat zich gevallen kunnen voordoen, waarbij de begeleiding wel is gewenst. Gedacht kan worden aan een situatie waarin een opsporingsambtenaar gedurende een langere periode actief in de buurt van een verdachte opereert, die (zonder dat sprake is van een criminele groepering) zich frequent begeeft in het criminele milieu, en de opsporingsambtenaar daarbij optreedt onder een aangenomen identiteit. Overigens kunnen dergelijke gevallen zich ook voordoen bij de uitvoering van een bevel tot pseudokoop of -dienstverlening. De officier van justitie bepaalt in het voorkomende geval of de opsporingsambtenaar bij de uitvoering van een dergelijk bevel wordt begeleid door een infiltratieteam. Hij kan zich daarbij laten adviseren door ANCPI.

3. **Toepassing bijzondere opsporingsbevoegdheden door buitenlandse opsporingsambtenaren**
De wet bijzondere opsporingsbevoegdheden geeft de mogelijkheid een persoon in de openbare dienst van een vreemde staat te belasten met de uitvoering van een bevel tot observatie, tot infiltratie, tot pseudo-koop of -dienstverlening of tot stelselmatige inwinning van informatie. In beginsel dient hiermee terughoudend te worden omgegaan. Uitgangspunt is dat opsporing op Nederlands grondgebied plaatsvindt door Nederlandse opsporingsambtenaren. Niettemin kunnen zich situaties voordoen waarin het wenselijk is een buitenlandse opsporingsambtenaar te belasten met de uitvoering van een van de eerdergenoemde bijzondere opsporingsbevoegdheden. Dit kan zijn op verzoek van het buitenland ten behoeve van een buitenlands opsporingsonderzoek of ten behoeve van een Nederlands of gecombineerd Nederlands-buitenlands onderzoek. In beide gevallen dienen de eisen gesteld in dit besluit in acht te worden genomen. Ten aanzien van de uitvoering van een bevel tot observatie dient hierbij de volgende kanttekening te worden gemaakt. De huidige praktijk met betrekking tot grensoverschrijdende observatie als bedoeld artikel 40 van de Overeenkomst ter uitvoering van het Akkoord van Schengen is dat deze observatie aan de Nederlandse grens wordt overgenomen door een Nederlands observatieteam. Dit besluit heeft niet het oogmerk deze praktijk thans te wijzigen. Er zijn echter andere situaties denkbaar waarbij het wenselijk kan zijn een buitenlandse opsporingsambtenaar te belasten met de uitvoering van een bevel tot observatie. Gedacht kan worden aan een gecombineerd Nederlands-buitenlands opsporingsonderzoek dat plaatsvindt in de grensstreek. Wanneer in het kader van dat onderzoek frequent wordt geobserveerd en de te observeren persoon bevindt zich nu weer op Nederlands grondgebied en dan weer op bijvoorbeeld Duits grondgebied, zou het de voortgang van het onderzoek ernstig kunnen belemmeren indien steeds wanneer de te observeren persoon de grens passeert de observatie moet worden overgenomen door een ander observatieteam.
Artikel 5 behelst de eisen die aan een persoon in de openbare dienst van een vreemde staat worden gesteld, indien de officier van justitie hem wil belasten met de uitvoering van een bevel tot observatie, infiltratie, pseudo-koop of -dienstverlening of stelselmatige inwinning van informatie. Deze persoon dient in zijn eigen land bevoegd te zijn tot het opsporen van strafbare feiten. Daarnaast moet hij beschikken over de kennis en vaardigheden die nodig zijn voor een goede uitvoering van het bevel. Wanneer het gaat om een bevel tot observatie ligt het voor de hand dat de buitenlandse opsporingsambtenaar in eigen land deel uitmaakt van een observatieteam en derhalve beschikt over de benodigde kennis en vaardigheden. Wanneer het gaat om een bevel tot infil-

tratie, tot pseudo-koop of -dienstverlening of tot stelselmatige inwinning van informatie, beoordeelt de ANCPI of de buitenlandse opsporingsambtenaar beschikt over de kennis en vaardigheden die nodig zijn voor de uitvoering van een van deze bevelen (artikel 5, tweede lid). Evenals in paragraaf 2 van deze toelichting is aangegeven ten aanzien van de inzet van opsporingsambtenaren van de Koninklijke marechaussee en van bijzondere opsporingsdiensten, impliceert ook hier de betrokkenheid van ANCPI dat de voorgenomen inzet van een buitenlandse opsporingsambtenaar bij de uitvoering van een bevel tot infiltratie, tot pseudo-koop of -dienstverlening of tot stelselmatige inwinning van informatie wordt gemeld bij deze eenheid. Op deze wijze ontstaat op een centraal punt een volledig overzicht van alle infiltratieacties die zich in Nederland afspelen.
Voorts kan met de uitvoering van een van de vier genoemde opsporingsbevoegdheden uitsluitend worden belast een buitenlandse opsporingsambtenaar die zich heeft verbonden aan een aantal nader genoemde voorwaarden. Zo dient de opsporingsambtenaar te hebben ingestemd met de voorwaarde dat hij op Nederlands grondgebied is gebonden aan het in Nederland geldende recht. Hij dient de aanwijzingen die worden gegeven door de Nederlandse autoriteiten terzake van de uitvoering van het bevel op te volgen. Er mag geen misverstand bestaan over het feit dat de Nederlandse officier van justitie primair de zeggenschap heeft over het optreden van de buitenlandse opsporingsambtenaar op Nederland grondgebied (kamerstukken II 1996-1997, 25 403, nr. 3, blz. 75). Betreft het een bevel tot infiltratie dan geldt tevens de verplichting dat de buitenlandse opsporingsambtenaar op Nederlands grondgebied wordt begeleid door een daartoe opgeleide begeleider van een Nederlands infiltratieteam. Ook dient hij verslag te doen aan de Nederlandse autoriteiten van de activiteiten die hij op Nederlands grondgebied heeft verricht. Daarnaast is hij niet bevoegd op Nederlands grondgebied dwangmiddelen of andere bijzondere opsporingsbevoegdheden dan genoemd in het bevel toe te passen. Voorts geldt als belangrijke voorwaarde dat de buitenlandse opsporingsambtenaar zich heeft verbonden aan de verplichting in Nederland te getuigen ten aanzien van de door hem verrichtte opsporingshandelingen, indien hij daartoe door de Nederlandse autoriteiten wordt opgeroepen. Met name wanneer de buitenlandse ambtenaar optreedt ten behoeve van een Nederlands onderzoek is dit van belang. Dat onderzoek zal immers in beginsel steeds dienen te leiden tot een vervolging in Nederland en een beoordeling door de Nederlandse rechter. Die rechter kan het nodig achten de opsporingsambtenaar die in het desbetreffende Nederlandse onderzoek opsporingshandelingen heeft verricht – ook indien het een buitenlandse opsporingsambtenaar betreft – op te roepen terzake te getuigen. Daarnaast wordt deze eis echter ook gesteld indien de buitenlandse ambtenaar optreedt ten behoeve van een buitenlands onderzoek. Zijn optreden op Nederlands grondgebied kan immers (al dan niet in een later stadium) alsnog leiden tot een Nederlands opsporingsonderzoek. Deze voorwaarde wordt thans reeds in de praktijk gehanteerd.

4. **De adviezen over het ontwerpbesluit**
Adviezen over het ontwerpbesluit zijn uitgebracht door het openbaar ministerie, het Korpsbeheerdersberaad en de Raad van Hoofdcommissarissen, het Platform bijzondere opsporingsdiensten, de Raad voor het Korps landelijke politiediensten en het ministerie van Defensie.
Het openbaar ministerie lijkt er in zijn advies ten onrechte van uitgegaan te

zijn dat de definities uit het besluit niet aansluiten bij de definities die worden gehanteerd in het wetsvoorstel bijzondere opsporingsbevoegdheden. Voorts geeft het openbaar ministerie aan een begrippenkader te hebben geformuleerd dat nadere invulling geeft aan de begrippen uit genoemd wetsvoorstel. In het advies wordt gesteld dat onderhavig besluit moet worden aangepast aan dit begrippenkader. Het onderhavige besluit gaat echter uit van de definities uit het wetsvoorstel bijzondere opsporingsbevoegdheden. Een nadere invulling van de begrippen vindt in dit besluit niet plaats.
Wel heeft het advies van het openbaar ministerie geleid tot aanpassing van het besluit op het punt van de stelselmatige inwinning van informatie door een opsporingsambtenaar van de Koninklijke marechaussee of een bijzondere opsporingsdienst. Anders dan in het voor advies voorgelegde ontwerpbesluit, is thans afgezien van de verplichte begeleiding door een begeleider van een infiltratieteam bij de uitvoering van genoemde bevoegdheid. De mogelijkheid daartoe blijft echter wel bestaan (artikel 3, vierde lid). Dit hangt samen met de gedachte dat onder omstandigheden de inzet van een begeleider van een infiltratieteam bij de uitvoering van een bevel tot stelselmatige inwinning van informatie geboden kan zijn, doch dat dit niet steeds het geval hoeft te zijn. Ditzelfde geldt overigens ook voor de pseudo-koop en -dienstverlening.
Het Platform bijzondere opsporingsdiensten heeft in zijn advies gepleit voor een meer zelfstandige bevoegdheid van buitengewoon opsporingsambtenaren bij de uitvoering van een bevel tot infiltratie, dan wel stelselmatige inwinning van informatie. De wet bijzondere opsporingsdiensten schrijft echter de samenwerking met de politie bij de uitvoering van deze twee bevoegdheden dwingend voor. Niettemin heeft de aanpassing naar aanleiding van het advies van het openbaar ministerie op het punt van de stelselmatige inwinning van informatie – zoals hiervoor tot uitdrukking kwam – geleid tot een andere regeling ten aanzien van de begeleiding. Hiermee wordt tevens gedeeltelijk tegemoet gekomen aan de wens van het Platform bijzondere opsporingsdiensten.
Het advies van het ministerie van Defensie heeft geleid tot een aangepast uitgangspunt ten aanzien van de inzet van een opsporingsambtenaar van de Koninklijke marechaussee bij de uitvoering van een bevel tot infiltratie op Schiphol.
Op Schiphol voert de Koninklijke marechaussee zelfstandig de politietaak uit. Dat brengt de wens met zich mee reeds op voorhand opsporingsambtenaren van de Koninklijke marechaussee in te kunnen zetten bij de uitvoering van een bevel tot infiltratie op Schiphol. In paragraaf 2 van deze toelichting zijn deze mogelijkheid en de voorwaarden die hiervoor gelden omschreven. Ook heeft het advies van het ministerie van Defensie geleid tot het opnemen van artikel 4 in het besluit, waarin de Ministers van Justitie en van Defensie gezamenlijk kunnen besluiten tot het oprichten van een infiltratieteam bij de Koninklijke marechaussee. Het ministerie van Defensie gaf aan te hechten aan de mogelijkheid van een eigen infiltratieteam bij de Koninklijke marechaussee, gelet op het feit dat de Koninklijke marechaussee op Schiphol belast is met de zelfstandige uitvoering van de politietaak.

ARTIKELSGEWIJS

Artikel 1
Dit artikel bevat de definities van enkele begrippen die in het besluit worden gebruikt.

Onderdeel e
Het landelijk infiltratieteam wordt – analoog aan de regeling voor het landelijk rechercheteam – formeel ingesteld bij ministeriële regeling op grond van artikel 48, eerste lid, van de Politiewet 1993. Dit is de Regeling infiltratieteams. Bij deze regeling wordt ook de bij het Korps landelijke politiediensten ondergebrachte ondersteunende eenheid voor infiltratieteams, de ANCPI, ingesteld. Naast het genoemde artikel stoelt deze regeling ook op artikel 5, vijfde lid, en artikel 12 van het Besluit beheer regionale politiekorpsen. Op basis van deze artikelen zijn in de regeling regels opgenomen ten aanzien van de organisatie van infiltratieteams en de opleiding van leden van een infiltratieteam. De Regeling infiltratieteams zal gelijktijdig met het onderhavige besluit in werking treden.

Onderdeel f
Het beheerskorps is een van de regionale politiekorpsen wanneer het gaat om een regionaal infiltratieteam. Ten aanzien van het landelijk infiltratieteam is het beheerskorps het Korps landelijke politiediensten.

Artikel 2
Het algemeen uitgangspunt, verwoord in paragraaf 2 van de toelichting, brengt met zich dat de uitvoering van een bevel tot infiltratie in beginsel steeds door een van de politiële infiltratieteams zal worden uitgeoefend. Indien de inzet van een opsporingsambtenaar als bedoeld in artikel 141, onderdeel c, of artikel 142 van het Wetboek van Strafvordering, gelet op zijn bijzondere deskundigheid of positie, geboden is zal dit in beginsel geschieden op ad hocbasis, met inachtneming van de voorwaarden in artikel 3 van dit besluit.
Zoals gezegd kan voor Schiphol een andere regeling gelden, waarbij op voorhand ambtenaren van de Koninklijke marechaussee kunnen worden ingezet ten behoeve van een infiltratieactie. Voor deze situatie kan de Koninklijke marechaussee op basis van het onderhavige artikel tot een samenwerkingsverband komen met een van de bestaande infiltratieteams.
Mocht zich in de toekomst de situatie voordoen dat het gewenst is ook een opsporingsambtenaar van een bijzondere opsporingsdienst full time deel te laten nemen aan een infiltratieteam, dan kan dat ook op basis van dit artikel.
De voorwaarden voor deelname aan een infiltratieteam zijn de volgende. De desbetreffende opsporingsambtenaar moet hebben voldaan aan de vervolgopleidingen voor infiltratie zoals die gelden voor de ambtenaren van politie. Deze zijn neergelegd in de eerdergenoemde Regeling infiltratieteams. Daarnaast is de toestemming van de betrokken minister nodig en zullen met hem afspraken moeten worden gemaakt omtrent de plaatsing en de werkzaamheden. Gedacht kan worden aan de duur van de plaatsing, de terugkeer na plaatsing, aspecten omtrent de rechtspositie en afspraken inzake rapportage aan de minister. Deze afspraken kunnen worden neergelegd in een convenant.

Artikel 3
Dit artikel regelt de voorwaarde waaronder een opsporingsambtenaar van de Koninklijke marechaussee of van een bijzondere opsporingsdienst kan worden belast met een bevel tot infiltratie dan wel een bevel tot stelselmatige inwinning van informatie. In beginsel zal de inzet steeds op ad-hocbasis zijn en gelden de voorwaarden gesteld in dit artikel.

Eerste lid
Het begrip 'specifieke kennis en vaardigheden' omvat een tweetal aspecten. Met 'specifiek' wordt aangegeven dat de betreffende opsporingsambtenaar beschikt over kennis en vaardigheden die niet binnen het bestaande politie-infiltrantenbestand beschikbaar is. Ware dit wel het geval dan zou immers voor de inzet van een politie-infiltrant moeten worden gekozen. Uitzondering op dit beginsel vormt de uitvoering van een bevel tot infiltratie op Schiphol. Zoals gezegd behoeft in dat geval niet eerst bezien te worden of een politie-infiltrant in dat geval ook kan worden ingezet, maar kan op voorhand worden besloten een opgeleide ambtenaar van de Koninklijke marechaussee hiermee te belasten. De desbetreffende opsporingsambtenaar kan beschikken over de vereiste specifieke kennis en vaardigheden door de bijzondere positie die hij inneemt. Zo zal een opsporingsambtenaar van de Algemene inspectiedienst beter de gewoonten en gebruiken binnen bijvoorbeeld de landbouw- of visserijsector kennen dan een politieambtenaar. Deze specifieke kennis over de sector kan tot gevolg hebben dat hij in een concreet geval meer geschikt is te infiltreren dan een politieambtenaar.
Daarnaast wordt gedoeld op kennis en vaardigheden om, vaak onder een aangenomen identiteit, als infiltrant op te treden in een criminele groepering. Zo zal de infiltrant moeten beschikken over het vermogen zich voor het oog aan een criminele omgeving aan te passen. Het ligt voor de hand dat niet iedere opsporingsambtenaar over de voor infiltratie benodigde capaciteiten beschikt. De eenheid bij het KLPD, die ook de selectie van politie-infiltranten verzorgt, beoordeelt of dit het geval is (zie het tweede lid).

Tweede lid
De ANCPI, die bij de Regeling infiltratieteam (zie toelichting bij artikel 1, onderdeel e) formeel wordt ingesteld, verricht ondersteunende taken op het gebied van infiltratie. Deze eenheid is onder andere belast met de selectie en opleiding van politie-infiltranten. De vraag of de desbetreffende opsporingsambtenaar beschikt over de voor de uitvoering van het bevel benodigde kennis en vaardigheden zal worden beoordeeld door deze eenheid. Deze eenheid zal vervolgens de betrokken officier van justitie adviseren over de mate van geschiktheid van de persoon om te worden belast met een bevel tot infiltratie of stelselmatige inwinning van informatie.
De beoordeling houdt onder andere in dat iedere inzet van een opsporingsambtenaar van de Koninklijke marechaussee of van een bijzondere opsporingsdienst bij ANCPI wordt gemeld. Aldus bestaat centraal een overzicht over de infiltratieacties die in Nederland plaatsvinden. Hiermee kan worden voorkomen dat mogelijke infiltratieacties van verschillende opsporingsinstanties elkaar in de wielen zouden rijden.

Derde lid
In deze bepaling komt onder andere de samenwerking tussen politie en de opsporingsambtenaar van de Koninklijke marechaussee of bijzondere opsporingsdienst tot uitdrukking. Bij iedere infiltratieactie zal de desbetreffende infiltrant worden begeleid door een begeleider van een politieel infiltratieteam. De begeleiding geschiedt op dezelfde wijze als bij politie-infiltranten. De infiltrant is gehouden de aanwijzingen van de begeleider op te volgen. De begeleider voert daartoe het nodige overleg.
Daarnaast is toestemming van de desbetreffende minister vereist. Deze blijft

immers medeverantwoordelijk voor het optreden van de desbetreffende opsporingsambtenaar alsmede voor zijn veiligheid en integriteit.

Vierde lid
Zoals in het algemene deel van de toelichting al is gesteld behoeft de uitvoering van een bevel tot stelselmatige inwinning van informatie niet steeds onder zodanige omstandigheden plaats te vinden dat begeleiding door een infiltratieteam is geboden. De mogelijkheid daartoe is echter wel aanwezig. De officier van justitie beslist of de opsporingsambtenaar bij de uitvoering van het bevel tot stelselmatige inwinning van informatie al dan niet zal worden begeleid door een infiltratieteam. Hij kan zich hierbij laten adviseren door ANCPI.

Artikel 4
Het onderhavige besluit en de Regeling infiltratieteams voorzien niet in de instelling van een infiltratieteam bij de Koninklijke marechaussee. De reden hiervoor is dat het aantal infiltratieacties waarvoor de inzet van een ambtenaar van de Koninklijke marechaussee is vereist tot nu toe bijzonder gering is geweest en niet verwacht wordt dat dit aantal in de nabije toekomst zal stijgen. Mochten de omstandigheden zich wijzigen, dan kan het evenwel gewenst zijn dat de Minister van Justitie en de Minister van Defensie gezamenlijk, wanneer zij dit nodig achten, kunnen besluiten tot de oprichting van een infiltratieteam bij de Koninklijke marechaussee. Artikel 4 voorziet hierin. Dit zal het geval kunnen zijn wanneer de behoefte om de uitvoering van bevelen tot infiltratie op te dragen aan een opsporingsambtenaar van de Koninklijke marechaussee zodanig toeneemt dat het haalbaar en gewenst is om bij de marechaussee een infiltratieteam in te richten en te laten functioneren op zodanige wijze dat wordt voldaan aan de kwaliteitseisen voor een professioneel infiltratieteam, zoals neergelegd in de Regeling infiltratieteams. Deze kwaliteitseisen betreffen bijvoorbeeld de minimale samenstelling van een team (ten minste vier opgeleide infiltranten en vier opgeleide begeleiders), de fysieke en psychologische begeleiding, de mogelijkheden tot her- en bijscholing, onderlinge afstemming van infiltratieacties en de full-timeaanstelling van infiltrant en begeleider waardoor het regelmatig in praktijk brengen van kennis en vaardigheden wordt gewaarborgd. Deze eisen zijn gericht op het optimaal functioneren van een infiltratieteam opdat veiligheid en integriteit zijn gewaarborgd.
Wanneer de ministers voornemens zijn een dergelijk besluit te nemen zal de Afdeling nationale coördinatie politiële infiltratie van het KLPD hierover advies uitbrengen. Deze eenheid bij het KLPD heeft namelijk een landelijk overzicht over het aantal infiltratieacties en de benodigde infiltratiecapaciteit. Indien wordt besloten tot de oprichting van een infiltratieteam bij de Koninklijke marechaussee, zal dit team aan dezelfde eisen moeten voldoen als een politieel infiltratieteam, daarom is de Regeling infiltratieteams van overeenkomstige toepassing. Evenals de politiële infiltratieteams moet een dergelijke eenheid bij de Koninklijke marechaussee samenwerken met ANCPI en de overige infiltratieteams. De ministers kunnen in het oprichtingsbesluit hierover nog nadere voorschriften opnemen. Naar het zich laat aanzien zal de vaststelling of sprake is van een zodanige toename van infiltratieacties door de Koninklijke marechaussee dat de oprichting van een eigen team haalbaar is, eerst na de evaluatie van de wet bijzondere opsporingsbevoegdheden aan de orde zijn.
De eventuele oprichting van een infiltratieteam bij de Koninklijke marechaus-

see laat onverlet dat de officier van justitie, verantwoordelijk voor de inzet van bijzondere opsporingsbevoegdheden, beslist of in het concrete geval een politieel infiltratieteam dan wel het team van de Koninklijke marechaussee wordt belast met de uitvoering van het bevel tot infiltratie. Met het oog hierop ligt het voor de hand dat ook het openbaar ministerie om advies zal worden gevraagd, alvorens tot de oprichting van een infiltratieteam bij de Koninklijke marechaussee wordt besloten.

Artikel 5

Eerste lid
Dit artikellid bepaalt de eisen waaraan een persoon in de openbare dienst van een vreemde staat dient te voldoen, indien de officier van justitie hem wil belasten met de uitvoering van een bevel tot observatie, tot infiltratie, tot pseudo-koop of -dienstverlening of tot stelselmatige inwinning van informatie. Evenals bij de inzet van opsporingsambtenaren van de Koninklijke marechaussee en buitengewoon opsporingsambtenaren beslist de officier van justitie of de desbetreffende ambtenaar al dan niet wordt ingezet voor de uitvoering van een bevel. Hij laat zich daarbij adviseren door de ANCPI, voorzover het een bevel betreft tot infiltratie, pseudo-koop of -dienstverlening of tot stelselmatige inwinning van informatie. Deze afdeling beoordeelt of de desbetreffende persoon beschikt over de benodigde kennis en vaardigheden. Gaat het om een bevel tot observatie dan zal de officier van justitie moeten (laten) nagaan of de buitenlandse opsporingsambtenaar over de benodigde kennis en vaardigheden beschikt. Dit zal het geval zijn wanneer de buitenlandse opsporingsambtenaar in zijn eigen land deel uitmaakt van een observatieteam.
Niet iedere persoon in de openbare dienst van een vreemde staat zal in aanmerking kunnen komen om te infiltreren. Bepaalde capaciteiten zijn hiervoor vereist.
Er bestaat een internationale werkgroep op het gebied van under cover politieactiviteiten. Binnen deze werkgroep wordt onder andere informatie uitgewisseld over de in de deelnemende landen geldende regelgeving op het gebied van infiltratie en pseudo-koop en het aldaar vereiste opleidingsniveau. Voor veruit de meeste landen die aan deze werkgroep deelnemen, geldt dat min of meer vergelijkbare opleidingseisen worden gesteld aan politie-infiltranten. Dit vergemakkelijkt de samenwerking tussen de betrokken landen en de beoordeling door de ANCPI van het niveau van kennis en vaardigheden. Buitenlandse opsporingsambtenaren die op Nederlands grondgebied worden ingezet voor een infiltratieactie zijn in de praktijk in de meeste gevallen afkomstig uit één van de aan de werkgroep deelnemende landen.

Tweede lid
De ANCPI heeft, naast de selectie en opleiding van infiltranten, als taak de coördinatie van buitenlandse rechtshulpverzoeken tot infiltratie. Indien de buitenlandse opsporingsambtenaar afkomstig is uit een land dat deelneemt aan de eerdergenoemde internationale werkgroep op het gebied van under cover politieactiviteiten is de beoordeling van het niveau van kennis en vaardigheden betrekkelijk eenvoudig. Op voorhand is immers informatie beschikbaar over het opleidingsniveau van de infiltranten in de desbetreffende vreemde staat. Wanneer dat niveau vergelijkbaar is met het opleidingsniveau in Nederland en de desbetreffende persoon die opleiding heeft voltooid, kan

ANCPI ervan uitgaan dat de benodigde kennis en vaardigheden aanwezig zijn. Wanneer echter geen informatie beschikbaar is over de infiltratieopleidingen in het betreffende land, zal op basis van gesprekken met de potentiële buitenlandse politie-infiltrant of pseudo-koper of -dienstverlener ANCPI de officier van justitie kunnen adviseren omtrent het aanwezige niveau van kennis en vaardigheden.

Derde lid
In bepaalde gevallen is de buitenlandse opsporingsambtenaar, ook indien hij optreedt op Nederlands grondgebied, gebonden aan een ambtsinstructie van de buitenlandse autoriteiten. Alvorens de officier van justitie besluit deze buitenlandse opsporingsambtenaar te belasten met een bevel tot observatie, infiltratie, pseudo-koop of -dienstverlening dan wel stelselmatige inwinning van informatie, zal hij zich ervan moeten vergewissen dat deze ambtsinstructie verenigbaar is met het Nederlandse recht. Hieronder moet mede worden verstaan dat de ambtsinstructie verenigbaar is met de eisen die ingevolge artikel 6 worden gesteld aan de buitenlandse opsporingambtenaar. Als dit niet het geval is dient de officier van justitie af te zien van het bevel.

Artikel 6
In dit artikel worden nadere eisen gesteld waaraan de buitenlandse opsporingsambtenaar moet voldoen, indien de officier van justitie hem wil belasten met de uitvoering van een bevel tot observatie, infiltratie, pseudo-koop of -dienstverlening of stelselmatige inwinning van informatie. Deze eisen gelden zowel indien het bevel wordt gegeven in het kader van een Nederlands opsporingsonderzoek, als wanneer het bevel wordt gegeven op verzoek van het buitenland ten behoeve van een buitenlands opsporingsonderzoek. De wijze waarop in het concrete geval invulling wordt gegeven aan de gestelde eisen kan echter in enige mate verschillen, afhankelijk van het feit of het optreden plaatsvindt in het kader van een Nederlands of een buitenlands onderzoek. Zie hiervoor de toelichting bij de verschillende onderdelen.

Onderdeel a
De buitenlandse opsporingsambtenaar zal zich gedurende zijn optreden op Nederlands grondgebied gebonden moeten weten aan het in Nederland geldende recht. Een belangrijk aspect hiervan is het volgende. De wetsartikelen betreffende infiltratie en pseudo-koop of -dienstverlening behelzen expliciet het zogeheten Tallon-criterium. Dat wil zeggen dat de opsporingsambtenaar bij de uitvoering van het bevel een persoon niet mag brengen tot andere strafbare feiten dan waarop diens opzet reeds was gericht. Ook de buitenlandse opsporingsambtenaar is hieraan gebonden.

Onderdeel b
Dit vereiste is van groot belang. De Nederlandse rechter zal in staat moeten zijn in beginsel alle bij een in Nederland dienende strafzaak betrokken opsporingsambtenaren te horen. Ook indien het een buitenlandse opsporingsambtenaar betreft. Indien de getuigenis ter zitting moet worden afgelegd en hiertoe redenen bestaan, kunnen in overleg beschermende maatregelen worden getroffen teneinde de identiteit van de infiltrant af te schermen, zoals bijvoorbeeld het aanbrengen van vermommingen.
De Nederlandse officier van justitie dient zich in een vroeg stadium van het

opsporingsonderzoek rekenschap te geven van deze verplichting tot het afleggen van een getuigenverklaring. Het kan namelijk voorkomen dat een buitenlandse opsporingsambtenaar met het afleggen van een dergelijke getuigenverklaring in strijd handelt met een nationaal wettelijk voorschift dat geldt in zijn land van herkomst. In dat geval zal de desbetreffende opsporingsambtenaar in beginsel niet kunnen worden belast met de uitvoering van een bevel tot infiltratie, gegeven door de Nederlandse officier van justitie ten behoeve van een Nederlands onderzoek. De officier van justitie zal bij de inrichting van zijn onderzoek en de te hanteren opsporingstactieken hiermee rekening dienen te houden.

Onderdeel c
De in dit onderdeel bedoelde aanwijzingen zien onder andere op de aanwijzingen, gegeven door de officier van justitie, of aanwijzingen, gegeven door de politie.
De Nederlandse officier van justitie heeft primair zeggenschap over het optreden van de buitenlandse opsporingsambtenaar op Nederlands grondgebied.

Onderdeel d
De buitenlandse opsporingsambtenaar is op basis van deze eis gehouden de Nederlandse autoriteiten in te lichten omtrent de werkzaamheden die hij heeft verricht en de informatie die hij daarbij heeft verzameld. Indien de buitenlandse opsporingsambtenaar wordt ingezet in het kader van een Nederlands onderzoek is het belang van deze voorwaarde evident. Hij zal dan uitgebreid en gedetailleerd verslag moeten doen van hetgeen hij heeft verricht en bevonden (kamerstukken II 1996/97, 25 403, nr. 3, blz. 72 en 75). De buitenlandse opsporingsambtenaar zal immers geen proces-verbaal kunnen opmaken; dit dient de Nederlandse opsporingsambtenaar te doen die het relaas van de buitenlandse opsporingsambtenaar aanhoort. Wanneer de opsporingsambtenaar wordt ingezet ten behoeve van een buitenlands opsporingsonderzoek, op basis van een rechtshulpverzoek, ligt het voor de hand dat zijn verslag minder gedetailleerd zal zijn. Het gaat er dan om dat de Nederlandse autoriteiten op de hoogte zijn van zijn optreden op Nederlands grondgebied. Details met betrekking tot het buitenlandse onderzoek ten behoeve waarvan hij in Nederland optrad, zijn in dat geval minder van belang.

Onderdeel e
De buitenlandse opsporingsambtenaar is niet bevoegd andere bijzondere opsporingsbevoegdheden uit te oefenen, dan vermeld in het bevel van de officier van justitie. Daarnaast mag hij evenmin dwangmiddelen op Nederlands grondgebied uitoefenen. Het is echter niet uitgesloten dat in sommige situaties de toepassing van dwangmiddelen wel nodig kan zijn. Hierbij valt te denken aan een geval van pseudo-koop of gecontroleerde aflevering waarbij wordt overgegaan tot aanhouding van verdachten en inbeslagneming van goederen. Het is van belang dat de buitenlandse opsporingsambtenaar op de hoogte is van het feit dat hij in dergelijke gevallen niet bevoegd is op Nederlands grondgebied over te gaan tot de toepassing van dwangmiddelen. Uitgangspunt is dat deze bevoegdheden op Nederlands grondgebied uitsluitend door de Nederlandse politie mogen worden toegepast.
In bovengenoemde gevallen zal de Nederlandse politie bij de actie betrokken zijn.

Tweede lid
Evenals het geval bij een infiltratieactie door de politie, Koninklijke marechaussee of een bijzondere opsporingsdienst, dient de buitenlandse opsporingsambtenaar, wanneer hij wordt belast met de uitvoering van een bevel tot infiltratie op Nederlands grondgebied, te worden begeleid door een begeleider van een Nederlands infiltratieteam.

De Minister van Justitie,

5.4 BESLUIT BEWAREN EN VERNIETIGEN NIET-GEVOEGDE STUKKEN

Besluit van 15 december 1999, houdende regels ter uitvoering van de artikelen 126aa, tweede lid, en 126cc, vierde lid, van het Wetboek van Strafvordering (Besluit bewaren en vernietigen niet-gevoegde stukken)[4]

Op de voordracht van Onze Minister van Justitie van 16 juli 1999, nr. 777191/99/6;
Gelet op de artikelen 126aa, tweede lid, en 126cc, vierde lid, van het Wetboek van Strafvordering;
De Raad van State gehoord (advies van 11 oktober 1999, nr. WO3.99.0423/I);
Gezien het nader rapport van Onze Minister van Justitie van 9 december 1999, nr. 770087/99/6;

Hebben goedgevonden en verstaan:

Artikel 1
In dit besluit wordt verstaan onder:
a. Onze Minister: Onze Minister van Justitie;
b. geheimhouder: een persoon als bedoeld in artikel 218 van het Wetboek van Strafvordering;
c. officier van justitie: de officier van justitie, belast met de bewaring van de processen-verbaal en andere voorwerpen.

Artikel 2
1. De processen-verbaal en andere voorwerpen, bedoeld in artikel 126cc, eerste lid, van het Wetboek van Strafvordering, worden bewaard op een door de officier van justitie aangewezen, beveiligde plaats. Van deze processen-verbaal en andere voorwerpen wordt een registratie bijgehouden.
2. De processen-verbaal, bedoeld in het eerste lid, worden bewaard in de vorm van een schriftelijk stuk of van een bestand op een afzonderlijke gegevensdrager.
3. De officier van justitie draagt er zorg voor dat de processen-verbaal en andere voorwerpen, bedoeld in het eerste lid, zo spoedig mogelijk ter beschikking van het onderzoek kunnen worden gesteld.

Artikel 3
1. Zodra de termijn, genoemd in artikel 126cc, tweede lid, van het Wetboek van Strafvordering, is verstreken, beveelt de officier van justitie de vernietiging van de processen-verbaal en andere voorwerpen.
2. Indien op grond van artikel 126dd, tweede lid, eerste volzin, van het Wetboek van Strafvordering een bevel als bedoeld in het eerste lid achterwege blijft, beveelt de officier van justitie de vernietiging van de processen-verbaal en andere voorwerpen zo spoedig mogelijk nadat het onderzoek, bedoeld in artikel 126dd, eerste lid, onderdeel a, van het Wetboek van Strafvordering, is beëindigd, behoudens in het geval dat dit onderzoek ten grondslag ligt aan zaken die nog niet zijn beëindigd. In het laatstgenoemde geval geldt de termijn, genoemd in artikel 126cc, tweede lid, van het Wetboek van Strafvordering.

---

4 Inwerkingtredingsdatum: 01-02-2000.

3. Indien op grond van artikel 126dd, tweede lid, tweede volzin, van het Wetboek van Strafvordering een bevel als bedoeld in het eerste lid achterwege blijft, beveelt de officier van justitie de vernietiging van de processen-verbaal en andere voorwerpen zo spoedig mogelijk nadat de Wet politieregisters opslag van de gegevens die aan deze processen-verbaal en andere voorwerpen kunnen worden ontleend, niet meer toelaat.
4. Het bevel tot vernietiging is schriftelijk. Het proces-verbaal van vernietiging wordt terstond gezonden aan de officier van justitie. Deze houdt van de ingezonden processen-verbaal van vernietiging een registratie bij.

Artikel 4

1. De opsporingsambtenaar die door de uitoefening van een van de bevoegdheden, genoemd in de titels IVa tot en met Va van het Wetboek van Strafvordering, kennisneemt van mededelingen waarvan hij weet of redelijkerwijs kan vermoeden dat deze zijn gedaan door of aan een geheimhouder, stelt hiervan de officier van justitie onverwijld in kennis.
2. Indien de officier van justitie vaststelt dat de mededelingen, bedoeld in het eerste lid, mededelingen zijn als bedoeld in artikel 126aa, tweede lid, eerste volzin, van het Wetboek van Strafvordering, beveelt hij terstond de vernietiging van de processen-verbaal en andere voorwerpen, voorzover zij deze mededelingen behelzen. Het bevel tot vernietiging is schriftelijk. Van de vernietiging wordt proces-verbaal opgemaakt, dat wordt gezonden aan de officier van justitie.
3. Indien de mededelingen, bedoeld in het eerste lid, zijn gedaan door of aan een geheimhouder die als verdachte is aangemerkt, wint de officier van justitie het oordeel in van een gezaghebbend lid van de beroepsgroep waartoe de geheimhouder behoort, omtrent de vraag of de mededelingen zijn aan te merken als mededelingen in de zin van artikel 126aa, tweede lid, eerste volzin, van het Wetboek van Strafvordering. Indien de officier van justitie besluit af te wijken van het oordeel van het gezaghebbende lid van de beroepsgroep, wordt dit besluit met redenen omkleed.

Artikel 5

1. Indien het proces-verbaal is opgeslagen op een afzonderlijke gegevensdrager, staat met de vernietiging van het proces-verbaal gelijk het op zodanige wijze bewerken van de gegevensdrager dat de gegevens die daaraan voor die bewerking konden worden ontleend, niet meer kenbaar zijn.
2. Met vernietiging van een voorwerp staat gelijk het op zodanige wijze bewerken van een voorwerp dat de gegevens die daaraan voor de bewerking konden worden ontleend, niet meer kenbaar zijn.

Artikel 6

Dit besluit treedt in werking op een bij koninklijk besluit te bepalen tijdstip.

Artikel 7

Dit besluit wordt aangehaald als: Besluit bewaren en vernietigen niet-gevoegde stukken.

Lasten en bevelen dat dit besluit met de daarbij behorende nota van toelichting in het Staatsblad zal worden geplaatst.

De Minister van Justitie,

NOTA VAN TOELICHTING

1. **Algemeen**

Op basis van de wet van 27 mei 1999 tot wijziging van het Wetboek van Strafvordering in verband met de regeling van enige bijzondere bevoegdheden tot opsporing en wijziging van enige andere bepalingen (bijzondere opsporingsbevoegdheden) (Stb.245) kunnen technische hulpmiddelen die signalen registreren, worden ingezet voor de opsporing van strafbare feiten. Bij de bevoegdheden tot het opnemen van vertrouwelijke communicatie en het onderzoek van telecommunicatie zal altijd gebruik gemaakt worden van dergelijke hulpmiddelen, bij observatie kan de officier van justitie desgewenst overgaan tot de inzet van een dergelijk technisch hulpmiddel. Een belangrijk verschil tussen het verzamelen van informatie met behulp van dergelijke technische middelen en het verzamelen van informatie op andere wijze is dat met behulp van technische hulpmiddelen op min of meer ongeselecteerde wijze een grote hoeveelheid informatie over personen wordt verzameld en vastgelegd. Dit betekent dat niet alleen voor het onderzoek relevante informatie wordt vastgelegd, maar ook niet-relevante informatie over personen die in het geheel niets van doen hebben met het strafbare feit. Dit is de reden dat het nieuwe artikel 126cc van het Wetboek van Strafvordering regels stelt omtrent de bewaring en vernietiging van processen-verbaal en andere voorwerpen die informatie behelzen die is vastgelegd met dergelijke technische hulpmiddelen en die niet bij de processtukken zijn gevoegd. Het is enerzijds van belang dat deze informatie gedurende enige tijd bewaard blijft zodat de verdediging daar met het oog op mogelijk ontlastend bewijsmateriaal kennis van kan nemen. Anderzijds vereist de bescherming van de persoonlijke levenssfeer dat deze bewaringstermijn niet langer is dan strikt noodzakelijk en dat na afloop van deze termijn de gegevens in beginsel worden vernietigd. Omtrent de wijze waarop deze processen-verbaal en andere voorwerpen worden bewaard en vernietigd, moeten voorschriften worden gesteld bij algemene maatregel van bestuur, zo bepaalt het vierde lid van artikel 126cc van het Wetboek van Strafvordering. Dit besluit voorziet in de bedoelde voorschriften.

Daarnaast moeten op basis van artikel 126aa, tweede lid, van het Wetboek van Strafvordering, voorschriften worden gegeven omtrent de vernietiging van processen-verbaal en andere voorwerpen, voorzover zij mededelingen behelzen gedaan door of aan een geheimhouder. Ook deze regels zijn opgenomen in onderhavig besluit.

Een aantal aspecten ten aanzien van de bewaring en vernietiging van processen-verbaal en andere voorwerpen is reeds geregeld in artikel 126cc van het Wetboek van Strafvordering. Zo bepaalt dit artikel onder andere wie verantwoordelijk is voor de bewaring, de bewaartermijn, de vernietigingsplicht en de plicht tot het opmaken van proces-verbaal van vernietiging. In dit besluit worden aanvullend hierop voorschriften gegeven omtrent de plaats van bewaring, de registratie van de opgeslagen processen-verbaal en voorwerpen, het bevel tot vernietiging en de wijze van vernietiging van gegevensdragers die opnieuw te gebruiken zijn.

Ten aanzien van de vernietiging van processen-verbaal en andere voorwerpen die mededelingen behelzen gedaan door of aan een geheimhouder (artikel 126aa, tweede lid, van het Wetboek van Strafvordering) kan het volgende worden opgemerkt. In de uitspraak Kopp tegen Zwitserland van 25 maart 1998 heeft het Europese Hof voor de rechten van de mens en de fundamen-

tele vrijheden uitgesproken dat het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden onder omstandigheden het tappen van geheimhouders niet in de weg staat. Wel dient voldaan te zijn aan de voorzienbaarheid (foreseeability) van het gebruik van deze bevoegdheid bij geheimhouders en dient de bevoegdheid te zijn omgeven met extra waarborgen. Dit heeft zowel betrekking op het aftappen van de telefoonlijn, als op het opnemen van vertrouwelijke communicatie. Door in de wet vast te leggen dat onder omstandigheden ook mededelingen van geheimhouders kunnen worden vastgelegd bij toepassing van de bevoegdheid tot het onderzoek van telecommunicatie of het opnemen van vertrouwelijke communicatie is voldaan aan de eis van voorzienbaarheid. De extra waarborgen voor deze bijzondere situaties worden gevonden in een tweetal voorwaarden.

Ten eerste dient de rechter-commissaris een machtiging te geven voor het tappen of opnemen van vertrouwelijke communicatie. Hij zal als onafhankelijke rechter de afweging maken omtrent het gebruik van deze bevoegdheden tegen een geheimhouder. Vervolgens heeft zich in de praktijk een tweede, extra waarborg ontwikkeld in het geval de geheimhouder verdachte is. De officier van justitie wint in dat geval het oordeel in van een gezaghebbend lid van de beroepsgroep waartoe de geheimhouder behoort, omtrent de vraag of de mededelingen die door of aan de geheimhouder zijn gedaan, zijn aan te merken als mededelingen ten aanzien waarvan het verschoningsrecht geldt. Deze procedure is in artikel 4 van deze regeling neergelegd. Ten slotte is in de wet bijzondere opsporingsbevoegdheden nog een extra waarborg opgenomen. Artikel 126aa, tweede lid, derde volzin, van het Wetboek van Strafvordering bepaalt dat de processen-verbaal en andere voorwerpen waaraan mededelingen kunnen worden ontleend gedaan door of aan een geheimhouder alleen bij de processtukken mogen worden gevoegd na machtiging van de rechter-commissaris. Het betreft hier uiteraard alleen mededelingen voorzover deze niet onder de geheimhoudingsplicht vallen.

2. **De adviezen over het ontwerpbesluit**

Adviezen over het ontwerpbesluit zijn ontvangen van het openbaar ministerie, het Korpsbeheerdersberaad en de Raad van Hoofdcommissarissen en de Nederlandse Orde van Advocaten (NOvA).

Het openbaar ministerie vraagt in zijn advies duidelijkheid omtrent het moment dat een onderzoek is beëindigd. Er zal sprake zijn van beëindiging van een onderzoek wanneer dat onderzoek naar redelijke verwachting niet tot een zaak zal leiden (vgl. artikel 126cc, derde lid, van het Wetboek van Strafvordering). Het moment waarop dit het geval is zal niet altijd exact zijn aan te geven. Daarom ook adviseert de NOvA maximum bewaartermijnen vast te stellen voor die gevallen waarin het voorbereidend onderzoek 'naar redelijke verwachting niet tot een zaak zal leiden'. Artikel 126cc, vierde lid, van het Wetboek van Strafvordering bepaalt echter dat bij algemene maatregel van bestuur voorschriften moeten worden gegeven omtrent de wijze waarop de processen-verbaal en andere voorwerpen worden bewaard en vernietigd. Het stellen van termijnen valt buiten deze delegatiebepaling. Dit laat echter onverlet dat het openbaar ministerie desgewenst een interne instructie kan opstellen, waarin bijvoorbeeld een termijn wordt gesteld waarbinnen een beslissing moet worden genomen omtrent de vraag of een voorbereidend onderzoek nog tot een zaak zal leiden.

Voorts heeft de NOvA aangegeven te willen vasthouden aan het beginsel dat de geheimhouder zelf bepaalt welke mededelingen vallen onder zijn verschoningsrecht. Bij de toepassing van bijzondere opsporingsbevoegdheden zal dit echter niet mogelijk zijn. De toepassing hiervan geschiedt namelijk zonder dat dit voor de betrokkene jegens wie de bevoegdheid wordt toegepast direct kenbaar is. Pas in een later stadium zal de betrokkene hiervan mededeling worden gedaan (artikel 126bb Wetboek van Strafvordering). Ook adviseerde de NOvA in het besluit een regeling op te nemen voor die gevallen waarin een dispuut ontstaat tussen de officier van justitie en het gezaghebbende lid van de beroepsgroep waartoe de geheimhouder behoort omtrent de vraag welke mededelingen onder het verschoningsrecht vallen. De NOvA verwijst hierbij naar de huidige praktijk die is ontstaan met betrekking tot huiszoeking. In dat geval wordt de vraag of bepaalde stukken openbaar gemaakt moeten worden aan een Raadkamerrechter voorgelegd. Er is voor gekozen deze ongeschreven procedure niet in het onderhavige besluit neer te leggen. Dit neemt niet weg dat bij de toepassing van bijzondere opsporingsbevoegdheden de betrokken partijen in het concrete geval ook deze weg kunnen bewandelen.
Naar aanleiding van het advies van het Korpsbeheerdersberaad en de Raad van Hoofdcommissarissen kan nog worden opgemerkt dat de mogelijkheid tot het gebruik van gegevens in een ander strafrechtelijk onderzoek dan het onderzoek waartoe de bevoegdheid is uitgeoefend niet is beperkt tot een ander onderzoek naar een andere verdachte. Het kan dus ook gaan om een ander onderzoek naar dezelfde verdachte.

ARTIKELSGEWIJS

Artikel 1
Dit artikel voorziet in enkele definities die in dit besluit worden gehanteerd.

Artikel 2
De processen-verbaal en andere voorwerpen waarop artikel 2 tot en met artikel 4 ziet zijn de processen-verbaal en andere voorwerpen, waaraan gegevens kunnen worden ontleend die zijn verkregen door observatie met een technisch hulpmiddel dat signalen registreert, het opnemen van vertrouwelijke communicatie, of het onderzoek van de telecommunicatie, voorzover die niet bij de processtukken zijn gevoegd.
Onder processen-verbaal en andere voorwerpen worden niet alleen de originelen verstaan, maar ook eventuele kopieën hiervan. Dit betekent dat de plicht tot vernietiging twee maanden na beëindiging van de zaak betrekking heeft op zowel de originelen als eventuele kopieën. Wanneer immers slechts de originelen en niet de kopieën zouden worden vernietigd, zou het doel van de vernietigingsplicht, namelijk bescherming van de persoonlijke levenssfeer van geregistreerde personen, niet worden gerealiseerd. Dit brengt met zich mee dat de opsporingsambtenaar die is belast met het opsporingsonderzoek aantekening zal moeten maken indien hij kopieën verstrekt van de processen-verbaal of voorwerpen waaraan gegevens kunnen worden ontleend die zijn verkregen door observatie met een technisch hulpmiddel dat signalen registreert, door het opnemen van vertrouwelijke communicatie, of het onderzoek van de telecommunicatie. Indien de officier van justitie besluit bepaalde processen-verbaal of andere voorwerpen niet bij de processtukken te voegen,

kan hij aan de hand van die aantekeningen nagaan waar zich kopieën van de bedoelde processen-verbaal of andere voorwerpen bevinden. De officier van justitie dient dan ofwel de kopieën tezamen met de originelen te bewaren op een door hem aan te wijzen plaats, of hij doet de kopieën vernietigen en bewaart alleen de originelen conform artikel 2.
In dit besluit worden de begrippen 'voorwerp' en 'gegevensdrager' naast elkaar gehanteerd; zij hebben echter ieder een zelfstandige betekenis. Het begrip 'voorwerp' in de betekenis van artikel 126cc WvSv en dit besluit zal in veel gevallen overeenkomen met het begrip 'gegevensdrager', zoals dat wordt gebruikt in het Besluit technische hulpmiddelen bijzondere opsporingsbevoegdheden, namelijk 'een voorwerp waarop gedetecteerde signalen worden geregistreerd' (bijv. cassettebandjes, videobanden, cd-rom's, diskettes). Dit hoeft echter niet altijd het geval te zijn. Onder 'voorwerp' in de zin van dit besluit kan ook worden verstaan een integraal uitgetypt tapverslag. Dit is geen proces-verbaal, maar wel een stuk waaraan gegevens kunnen worden ontleend die zijn verkregen bij de uitvoering van (i.c.) het onderzoek van telecommunicatie.
Het begrip 'gegevensdrager' zoals dat in het onderhavige besluit wordt gehanteerd heeft een andere betekenis dan het begrip gegevensdrager in het Besluit technische hulpmiddelen bijzondere opsporingsbevoegdheden. Zoals gezegd wordt in het laatstgenoemde besluit met gegevensdrager gedoeld op het voorwerp waarop de (veelal beeld- of geluid)signalen door de observatie- of afluisterapparatuur zijn vastgelegd. De gegevensdrager waarop het onderhavige besluit ziet betreft de gegevensdrager waarop tekstbestanden (bijvoorbeeld een uitgewerkt proces-verbaal) zijn opgeslagen, veelal diskettes of cd-rom's.

Eerste lid
De officier van justitie, belast met de bewaring van de processen-verbaal en andere voorwerpen, bepaalt op welke plaats deze stukken worden bewaard. In de praktijk zal dit vaak de plaats zijn waar het rechercheteam is gevestigd dat het onderzoek verricht, bijvoorbeeld een politiebureau. Daar wordt immers de informatie verzameld en daar zal het rechercheteam ermee moeten werken. Aangezien de te bewaren processen-verbaal en andere voorwerpen gegevens over personen bevatten, moet worden voorkomen dat hiervan onbevoegd kennis wordt genomen. Daarom zal de plaats waar de processen-verbaal en andere voorwerpen worden bewaard een afgesloten en beveiligde ruimte moeten zijn.
Van de niet-gevoegde processen-verbaal en andere voorwerpen dient een registratie te worden bijgehouden. De officier van justitie kan een persoon aanwijzen die toezicht houdt op de processen-verbaal en andere voorwerpen en die de registratie daarvan bijhoudt. De registratie betreft uiteraard niet de inhoud van de processen-verbaal en voorwerpen, maar de gegevens omtrent de zaak waarop deze stukken betrekking hebben. Zo kan eenvoudig worden vastgesteld welke stukken op welk moment moeten worden vernietigd. Daarnaast kan, in het geval de verdediging een beroep doet op kennisneming van de stukken met het oog op de mogelijke aanwezigheid van ontlastend materiaal, met behulp van de registratie gemakkelijk worden achterhaald welke voorwerpen afkomstig zijn uit de desbetreffende zaak en derhalve in aanmerking kunnen komen voor kennisneming.

Tweede lid
De huidige bedrijfsvoering bij de politie brengt met zich dat in veruit de meeste gevallen een proces-verbaal wordt opgemaakt met behulp van een tekstverwerkingsprogramma op een computer. Een op papier uitgeprint exemplaar wordt als schriftelijk stuk toegevoegd aan de stukken van de desbetreffende zaak. In veel gevallen zal echter het proces-verbaal in gedigitaliseerde vorm zijn opgeslagen op de harde schijf van een computer of op een server van een netwerk. Wanneer na het eindigen van het onderzoek door de officier van justitie is vastgesteld welke stukken als processtuk zullen worden gevoegd, moeten de processen-verbaal die gegevens bevatten die zijn verkregen door observatie met een technisch hulpmiddel dat signalen registreert, het opnemen van vertrouwelijke communicatie of het onderzoek van telecommunicatie en die niet bij de processtukken worden gevoegd, worden verwijderd van de harde schijf of de server. Deze processen-verbaal mogen ingevolge dit artikel uitsluitend worden bewaard als schriftelijk stuk of op een losse, digitale gegevensdrager die afzonderlijk kan worden opgeborgen, zoals bijvoorbeeld een diskette of cd-rom. Zouden deze stukken bewaard blijven op de harde schijf of op een netwerkserver, dan is niet goed te overzien waar welke processen-verbaal zich bevinden en wanneer deze moeten worden vernietigd.
Het verwijderen van gegevens van een server of harde schijf is geen nieuw fenomeen. Ook thans moeten op basis van bestaande wettelijke bepalingen (bijvoorbeeld de Wet politieregisters) gegevens uit bepaalde bestanden worden vernietigd.
De betrokken systeembeheerders spelen bij het vernietigen van deze digitaal opgeslagen gegevens een belangrijke rol.

Derde lid
Dit voorschrift is met name van belang indien de verdediging een beroep doet op ontlastend bewijsmateriaal dat zich bijvoorbeeld bevindt op een cd-rom, waarop afgetapte telefoongesprekken zijn vastgelegd. Het is dan van belang dat zonder al te veel oponthoud de desbetreffende cd-rom beschikbaar komt voor het onderzoek. De registratie genoemd in het tweede lid van dit artikel draagt hieraan bij.

Artikel 3
Dit artikel regelt de wijze waarop de processen-verbaal en andere voorwerpen worden vernietigd.

Eerste lid
De officier van justitie dient de vernietiging van de processen-verbaal en andere voorwerpen steeds te bevelen. De politie zal dus niet zelfstandig over mogen gaan tot vernietiging. Indien de officier van justitie een persoon als toezichthouder ten aanzien van de processen-verbaal en andere voorwerpen heeft aangewezen, ligt het in de rede dat hij deze persoon zal belasten met de vernietiging.

Tweede lid
Indien de officier van justitie op basis van artikel 126dd, eerste lid, onderdeel a, van het Wetboek van Strafvordering heeft bepaald dat de gegevens die kunnen worden ontleend aan de processen-verbaal en andere voorwerpen worden gebruikt in een ander strafrechtelijk onderzoek, dan waartoe de bevoegd-

heid is uitgeoefend, behoeven die processen-verbaal en andere voorwerpen nog niet vernietigd te worden. Aldus wordt de verplichting tot vernietiging, welke geldt ingevolge artikel 126cc, tweede lid, Wetboek van Strafvordering, opgeschort. In dat geval blijven de processen-verbaal en andere voorwerpen die deze gegevens bevatten bewaard onder verantwoordelijkheid van de officier van justitie die het bevel heeft gegeven op basis waarvan de gegevens zijn verzameld. Zodra dat andere strafrechtelijke onderzoek waarin de gegevens zijn 'hergebruikt' is beëindigd, moeten de processen-verbaal en andere voorwerpen alsnog zo spoedig mogelijk worden vernietigd (kamerstukken II, 1996/97, 25 403, nr. 3, blz. 88). Van beëindiging van een strafrechtelijk onderzoek zal sprake zijn wanneer dat onderzoek naar redelijke verwachting niet tot een zaak zal leiden (vgl. artikel 126cc, derde lid, van het Wetboek van Strafvordering). Wanneer dat andere strafrechtelijke onderzoek echter wel heeft geleid tot een zaak, dan geldt de termijn van artikel 126cc, tweede lid, van het Wetboek van Strafvordering.
Dit betekent dat de officier van justitie onder wiens verantwoordelijkheid de stukken worden bewaard ervoor zorg dient te dragen dat hij op de hoogte wordt gesteld van het moment waarop het andere strafrechtelijke onderzoek waarin de gegevens zijn 'hergebruikt', hetzij is beëindigd, hetzij heeft geleid tot een zaak welke is beëindigd. Indien het andere strafrechtelijke onderzoek niet heeft geleid tot een zaak, is artikel 126cc, derde lid, Wetboek van Strafvordering van toepassing.

Derde lid
Op basis van artikel 126dd van het Wetboek van Strafvordering kan de officier van justitie bepalen dat de gedurende het onderzoek verzamelde gegevens in aanmerking komen voor opname in het register zware criminaliteit, bedoeld in artikel 13a, eerste lid, onderdeel a tot en met c, van de Wet politieregisters. Ingevolge artikel 7 van de Wet politieregisters draagt de registerbeheerder eindverantwoordelijkheid voor de inhoud en het gebruik van het register zware criminaliteit. Of de gegevens daadwerkelijk worden opgenomen in het register zware criminaliteit is een gedeelde verantwoordelijkheid van de registerbeheerder en het openbaar ministerie. Indien de gegevens in het register worden opgenomen, zal de vernietiging, bedoeld in het eerste lid, achterwege kunnen blijven, voorzover de processen-verbaal en andere voorwerpen deze gegevens bevatten. De desbetreffende processen-verbaal en andere voorwerpen blijven dan bewaard onder verantwoordelijkheid van de officier van justitie die het bevel heeft gegeven op basis waarvan de gegevens zijn verzameld. Ook deze officier van justitie zal zich op de hoogte moeten laten stellen van het moment waarop genoemde wet opslag in het register zware criminaliteit niet meer toelaat. In dat geval zullen namelijk de desbetreffende processen-verbaal en andere voorwerpen moeten worden vernietigd. De officier van justitie zal spoedig daarna de vernietiging van die stukken moeten bevelen.

Vierde lid
Het bevel tot vernietiging dient schriftelijk te worden gegeven. Aldus kan achteraf worden nagegaan op welk moment de bevoegdheid is ontstaan de processen-verbaal en andere voorwerpen te vernietigen.
Het proces-verbaal van vernietiging dat op basis van artikel 126cc, tweede lid, van het Wetboek van Strafvordering moet worden opgemaakt, wordt toegezonden aan de officier van justitie. Deze houdt hiervan een registratie bij,

zodat inzichtelijk is welke stukken, op basis van welk bevel, op welk tijdstip zijn vernietigd.

Artikel 4
Dit artikel geeft uitvoering aan artikel 126aa, tweede lid, van het Wetboek van Strafvordering. Het gaat om de vernietiging van processen-verbaal en andere voorwerpen die mededelingen behelzen ten aanzien waarvan de geheimhouder zijn verschoningsrecht kan inroepen. Anders dan artikel 126cc van het Wetboek van Strafvordering, ziet artikel 126aa, tweede lid, niet alleen op gegevens of mededelingen die zijn vastgelegd met een technisch hulpmiddel, maar op alle mededelingen die zijn verkregen door de uitvoering van een van de bevoegdheden uit titel IVa tot en met titel Va. Dat kunnen dus in principe ook mededelingen zijn die bijvoorbeeld zijn verkregen via een informant. Niettemin mag worden aangenomen dat het hier in de meeste gevallen zal gaan om mededelingen die zijn vastgelegd door de uitvoering van een bevel tot het opnemen van vertrouwelijke communicatie of het onderzoek van telecommunicatie.

Eerste en tweede lid
In veruit de meeste gevallen zal een opsporingsambtenaar die deel uitmaakt van het rechercheteam als eerste kennis nemen van mededelingen gedaan door of aan een geheimhouder, bijvoorbeeld bij het afluisteren van opgenomen (telefoon)gesprekken. Indien hij kennis neemt van dergelijke mededelingen moet hij dit onverwijld aan de betrokken officier van justitie melden. Deze officier van justitie bepaalt in eerste instantie of het mededelingen betreft ten aanzien waarvan de geheimhouder zich zou kunnen verschonen, indien hem als getuige naar de inhoud ervan zou worden gevraagd. Dit kunnen bijvoorbeeld mededelingen zijn tussen een advocaat en zijn cliënt. Indien de officier van justitie vaststelt dat het om dergelijke mededelingen gaat, beveelt hij zo spoedig mogelijk de vernietiging van de processen-verbaal en andere voorwerpen, voorzover zij die mededelingen behelzen.
Het proces-verbaal dat wordt opgemaakt van de vernietiging wordt toegezonden aan de officier van justitie. Zo kan hij verifiëren of inderdaad is overgegaan tot vernietiging. Uiteraard behelst het proces-verbaal van vernietiging niet de inhoud van de mededelingen.

Derde lid
Deze bepaling regelt de procedure die thans reeds in de praktijk wordt gehanteerd. Het gaat om de situatie dat de geheimhouder verdachte is. In die gevallen zal de officier van justitie informatie omtrent die persoon willen verzamelen en in een later stadium bij de processtukken voegen. De officier van justitie moet in dergelijke gevallen het oordeel van een gezaghebbend lid van de desbetreffende beroepsgroep inwinnen omtrent de vraag welke mededelingen onder het verschoningsrecht vallen en derhalve moeten worden vernietigd (kamerstukken II 1996/97, 25 403, nr. 3, blz. 83). Zo wordt, wanneer de geheimhouder een advocaat is, de deken van de plaatselijke Orde van Advocaten als het gezaghebbende lid van de beroepsgroep aangemerkt. Op deze wijze worden de belangen van derden, zoals de cliënten van een advocaat, op zorgvuldige wijze beschermd.
Indien de officier van justitie tot een ander oordeel komt dan het gezaghebbende lid van de beroepsgroep kan hij slechts gemotiveerd hiervan afwijken.

Overigens staat niets eraan in de weg dat de officier van justitie en het gezaghebbende lid van de beroepsgroep – analoog aan de ongeschreven procedure die thans in de praktijk wel wordt gevolgd met betrekking tot huiszoeking bij geheimhouders – hun verschil van mening ter besluitvorming voorleggen aan een rechter in raadkamer.

Artikel 5
Deze bepaling heeft betrekking op de vernietiging van zowel processen-verbaal en andere voorwerpen, bedoeld in artikel 2, als processen-verbaal en andere voorwerpen, bedoeld in artikel 4 van dit besluit.

Eerste lid
Dit artikellid ziet op het vernietigen van processen-verbaal die op afzonderlijke gegevensdragers, bijvoorbeeld op een diskette, zijn opgeslagen. Een trefzekere wijze van vernietiging van deze digitaal opgeslagen processen-verbaal is de 'fysieke' vernietiging van de gegevensdrager, bijvoorbeeld door de diskette door te knippen of te verbranden. Het is echter ook mogelijk de gegevensdrager te behouden, terwijl de gegevens die daarop zijn geregistreerd worden vernietigd. In dat geval wordt onder vernietiging mede verstaan het zodanig bewerken van die gegevensdrager, dat van de gegevens die daarop stonden geen kennis meer kan worden genomen. Dit betekent dat het simpelweg wissen van bestanden op een diskette niet voldoende is. Met betrekkelijk eenvoudige programmatuur zijn de oorspronkelijk opgeslagen gegevens dan weer te achterhalen. Men zal de diskette bijvoorbeeld opnieuw moeten formatteren.

Tweede lid
Deze bepaling is van gelijke strekking als het eerste lid van dit artikel. Voorwerpen als cassettebandjes en diskettes behoeven op basis van dit artikel niet daadwerkelijk te worden vernietigd. Het gaat om de vernietiging van de gegevens. Daarom staat ook bij deze voorwerpen vernietiging van bijvoorbeeld een cassettebandje gelijk aan het demagnetiseren ervan omdat aldus alle gegevens vernietigd worden.
In het proces-verbaal van vernietiging moet worden aangegeven op welke wijze de processen-verbaal en andere voorwerpen zijn vernietigd.

De Minister van Justitie,

5.5 REGELING INFILTRATIETEAMS

Regeling van de Ministers van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties en van Justitie van 10 januari 2000, nr. EA99/U100455 en 5001281/99/6, houdende vaststelling van regels voor de infiltratieteams (Regeling infiltratieteams)[5]

De Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties en de Minister van Justitie;
Gelet op artikel 48, eerste lid, van de Politiewet 1993 en artikel 5, vijfde lid, en artikel 12 van het Besluit beheer regionale politiekorpsen;

Besluiten:

Artikel 1
In deze regeling wordt verstaan onder:

a. infiltratieteam: een eenheid als bedoeld in artikel 5 van het Besluit beheer regionale politiekorpsen dan wel het landelijk infiltratieteam, bedoeld in artikel 2, tweede lid;
b. bevel tot infiltratie: een bevel als bedoeld in artikel 126h, eerste lid, of artikel 126p, eerste lid, Wetboek van Strafvordering;
c. bevel tot pseudo-koop of -dienstverlening: een bevel als bedoeld in artikel 126i, eerste lid, of artikel 126q, eerste lid, van het Wetboek van Strafvordering;
d. bevel tot stelselmatige inwinning van informatie: een bevel als bedoeld in artikel 126j, eerste lid, of artikel 126qa, eerste lid, van het Wetboek van Strafvordering;
e. burgerinfiltrant: een persoon als bedoeld in artikel 126w, eerste lid, of artikel 126x, eerste lid, van het Wetboek van Strafvordering;
f. burgerpseudo-koper of -dienstverlener: een persoon als bedoeld in artikel 126ij, eerste lid, of artikel 126z, eerste lid, van het Wetboek van Strafvordering;
g. infiltrant: een ambtenaar van politie, belast met de uitvoering van een bevel tot infiltratie, die lid is van een infiltratieteam;
h. begeleider: een ambtenaar van politie, belast met de begeleiding van een infiltrant, dan wel de begeleiding van een burgerinfiltrant, die lid van een infiltratieteam;
i. leider van het infiltratieteam: de opsporingsambtenaar, belast met het geven van leiding aan de infiltranten en de begeleiders van een infiltratieteam;
j. beheerskorps: het regionale politiekorps respectievelijk het Korps landelijke politiediensten waarbij het personeel, het materieel en de middelen van het infiltratieteam zijn ondergebracht.

Artikel 2

1. Er zijn ten minste vijf regionale infiltratieteams als bedoeld in artikel 5 van het Besluit beheer regionale politiekorpsen.
2. Er is een landelijk infiltratieteam, ondergebracht bij het Korps landelijke politiediensten.

---

5 Inwerkingtredingsdatum: 01-02-2000.

Artikel 3

1. Onverminderd de taakuitvoering van de regionale infiltratieteams, zijn de leden van het landelijk infiltratieteam, bedoeld in artikel 2, tweede lid, belast met de uitvoering van een bevel tot infiltratie of de begeleiding van een burgerinfiltrant, voorzover:

a. deze werkzaamheden worden verricht ter uitvoering van een internationaal rechtshulpverzoek;
b. deze werkzaamheden worden verricht in het kader van een opsporingsonderzoek dat wordt uitgevoerd door een rechercheonderdeel van het Korps landelijke politiediensten;
c. de inzet van het landelijk infiltratieteam, gezien de taakuitvoering van de regionale infiltratieteams, gewenst is.

2. De leden van het landelijk infiltratieteam kunnen worden belast met de uitvoering van een bevel tot pseudo-koop of -dienstverlening of stelselmatige inwinning van informatie of met de begeleiding van een burgerpseudo-koper of -dienstverlener.

Artikel 4

1. Er is een eenheid bij het Korps landelijke politiediensten die, mede ten behoeve van de regionale politiekorpsen, is belast met:

a. de selectie en opleiding van kandidaat-leden van een infiltratieteam;
b. algemene en bijzondere ondersteuning in het kader van de taakuitvoering van infiltratieteams, waaronder het verzorgen van tijdelijke identiteiten en fictieve rechtspersonen;
c. de coördinatie van internationale rechtshulpverzoeken tot infiltratie, pseudo-koop of -dienstverlening of stelselmatige inwinning van informatie;
d. de registratie van leden van een infiltratieteam alsmede de registratie van bevelen tot infiltratie.

2. Ten behoeve van de taakuitvoering van de eenheid, bedoeld in het eerste lid, kunnen ambtenaren van politie werkzaam bij de regionale politiekorpsen voor bepaalde tijd worden geplaatst bij deze eenheid.

Artikel 5

1. Een infiltratieteam is samengesteld uit:

a. een leider van het infiltratieteam;
b. ten minste vier infiltranten;
c. ten minste vier begeleiders.

2. De werving van kandidaat-leden van een infiltratieteam geschiedt onder verantwoordelijkheid van de korpsbeheerder van het beheerskorps.
3. De selectie van de kandidaat-leden van een infiltratieteam voor de in artikel 7 bedoelde vervolgopleidingen, geschiedt door de eenheid, bedoeld in artikel 4, eerste lid.
4. De opleiding van de kandidaat-leden van een infiltratieteam geschiedt door het Landelijk selectie- en opleidingsinstituut politie, bedoeld in artikel 2, van de LSOP-wet, in samenwerking met de eenheid, bedoeld in artikel 4, eerste lid.
5. De aanstelling van de leden van een infiltratieteam geschiedt door de korpsbeheerder van het beheerskorps.

Artikel 6

1. De leider van het infiltratieteam draagt zorg voor het doen uitvoeren van de bevelen en geeft daartoe de nodige aanwijzingen aan de overige leden van het

infiltratieteam. Hij neemt daarbij het bevel en de door de officier van justitie bepaalde kaders in acht.
2. De begeleider geeft de infiltrant, met inachtneming van het bevel en de door de officier van justitie bepaalde kaders, aanwijzingen omtrent de werkzaamheden en de wijze waarop deze worden uitgevoerd. De infiltrant volgt de aanwijzingen van de begeleider op.
3. De begeleider informeert de leider van het infiltratieteam omtrent de werkzaamheden van de infiltranten en de wijze waarop deze worden uitgevoerd.

Artikel 7

1. De leden van het infiltratieteam hebben voldaan aan de eindtermen van de in de bijlage bij deze regeling aangewezen vervolgopleidingen.
2. De korpsbeheerder van het beheerskorps draagt er zorg voor dat de kennis en vaardigheden van leden van een infiltratieteam worden onderhouden op het niveau dat ten minste voldoet aan de eindtermen, bedoeld in het eerste lid.

Artikel 8

1. De ambtenaar die in vaste dienst bij een regionaal politiekorps is aangesteld, kan ten behoeve van een infiltratieteam in tijdelijke dienst voor bepaalde tijd worden aangesteld bij het beheerskorps, onder de voorwaarde dat na afloop van de aanstelling in tijdelijke dienst de ambtenaar hernieuwd wordt aangesteld in vaste dienst bij het regionale politiekorps waar hij was aangesteld direct voorafgaand aan de aanstelling in tijdelijke dienst. De artikelen 7, 8 en 8a, tweede lid, van het Besluit algemene rechtspositie politie zijn niet van toepassing op de in de eerste volzin genoemde hernieuwde aanstelling in vaste dienst.
2. De duur van de aanstelling in tijdelijke dienst bedraagt:
a. ten minste vier jaar en ten hoogste zes jaar voor een aanstelling in de functie van infiltrant,
b. ten minste vier jaar en ten hoogste acht jaar voor een aanstelling in de functie van begeleider, of
c. ten minste vier jaar en ten hoogste tien jaar voor een aanstelling in de functie van leider van het infiltratieteam.
3. Het bevoegd gezag bij wie de ambtenaar in vaste dienst is aangesteld, het bevoegd gezag van het infiltratieteam bij wie de ambtenaar in tijdelijke dienst wordt aangesteld, en de ambtenaar maken, voorafgaand aan de in het eerste lid bedoelde aanstelling in tijdelijke dienst, schriftelijke afspraken over de aanstelling in tijdelijke dienst en de terugkeer in vaste dienst.
4. De in het derde lid bedoelde afspraken omvatten in ieder geval de duur van de aanstelling in tijdelijke dienst van de desbetreffende ambtenaar, de voorwaarden waaronder de duur van de aanstelling in tijdelijke dienst kan worden verkort, en de voorwaarden waaronder de in het eerste lid bedoelde hernieuwde aanstelling in vaste dienst plaatsvindt.
5. Bij een hernieuwde aanstelling in vaste dienst, bedoeld in het eerste lid, wordt er van uitgegaan dat het dienstverband niet onderbroken is geweest.
6. Alleen indien de ambtenaar gedurende de aanstelling in tijdelijke dienst wordt ontslagen op grond van artikel 77, eerste lid, onderdeel j, van het Besluit algemene rechtspositie politie, kan de hernieuwde aanstelling in vaste dienst, bedoeld in het eerste lid, komen te vervallen.

Artikel 9

1. Indien geen van de infiltranten beschikt over de voor de uitvoering van het bevel tot infiltratie vereiste kennis en vaardigheden, kan op advies van de eenheid, bedoeld in artikel 4, eerste lid, een ambtenaar van politie die in de functie van infiltrant lid is geweest van een infiltratieteam en wel beschikt over de voor de uitvoering van het bevel vereiste kennis en vaardigheden, worden belast met de uitvoering van dat bevel.
2. Indien geen van de infiltranten of ambtenaren van politie als bedoeld in het eerste lid, beschikt over de voor de uitvoering van het bevel vereiste kennis en vaardigheden, kan op advies van de eenheid, bedoeld in artikel 4, een andere ambtenaar van politie worden belast met de uitvoering van het bevel, indien deze ambtenaar van politie beschikt over de voor de uitvoering van het bevel vereiste kennis en vaardigheden.
3. Bij toepassing van het eerste of het tweede lid wordt de ambtenaar van politie, belast met de uitvoering van een bevel, gedurende de periode die nodig is voor de uitvoering van het bevel, begeleid door een begeleider.

Artikel 10

Deze regeling treedt in werking met ingang van 1 februari 2000.

Artikel 11

Deze regeling wordt aangehaald als: Regeling infiltratieteams.

Deze regeling zal met de toelichting in de Staatscourant worden geplaatst.

De Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties,

De Minister van Justitie,

BIJLAGE BIJ DE REGELING INFILTRATIETEAMS VAN 10 JANUARI 2000, NR. EA99/U100455 EN 5001281/99/6

Vervolgopleidingen bedoeld in artikel 7, eerste lid, van de Regeling infiltratieteams

1. Opleiding voor infiltrant:
   Basiscursus politiële infiltratie
   Verdiepingsmodules Leergang politiële infiltratie

2. Opleiding voor begeleider:
   Basiscursus politiële infiltratie
   Verdiepingsmodules Leergang politiële infiltratie
   Begeleiderstraining

3. Opleiding voor leider infiltratieteam:
   Basiscursus politiële infiltratie
   Verdiepingsmodules Leergang politiële infiltratie
   Begeleiderstraining
   Managementmodule politiële infiltratie

TOELICHTING

In de Wet van 27 mei 1999 tot wijziging van het Wetboek van Strafvordering in verband met de regeling van enige bijzondere bevoegdheden tot opsporing en wijziging van enige andere bepalingen (bijzondere opsporingsbevoegdheden) (Stb. 245) wordt in de artikelen 126h en 126p een wettelijke basis geschapen voor infiltratie. De uitvoering van deze bevoegdheden wordt primair opgedragen aan politiefunctionarissen. Slechts indien binnen de politie een bijzondere deskundigheid, die nodig is voor de uitvoering van een bevel tot infiltratie niet beschikbaar is, kunnen in beginsel opsporingsambtenaren van de Koninklijke marechaussee of van bijzondere opsporingsdiensten met de uitvoering worden belast. Ook bestaat de mogelijkheid onder voorwaarden een buitenlandse opsporingsambtenaar te belasten met een dergelijk bevel. Regels hieromtrent zijn opgenomen in het Samenwerkingsbesluit bijzondere opsporingsbevoegdheden dat gelijktijdig met deze regeling in werking zal treden. Voorts kan in het uiterste geval en onder bepaalde voorwaarden een niet-criminele burger worden ingeschakeld voor een infiltratieactie of voor een pseudo-koop of -dienstverlening. Dit is geregeld in de artikelen 126w, 126x, 126ij en 126z van het Wetboek van Strafvordering. Uitgangspunt is echter dat een bevel tot infiltratie steeds wordt uitgeoefend door de politieambtenaren.
Aangezien bijzondere kennis en vaardigheid is vereist voor het goed tot uitvoering brengen van een bevel tot infiltratie en dit met grote zorgvuldigheid gepaard moet gaan, kunnen slechts daartoe opgeleide politiefunctionarissen die lid zijn van een infiltratieteam worden belast met dergelijke bevelen. De memorie van toelichting bij de wet bepaalt dat regels moeten worden gesteld ten aanzien van de organisatie, selectie en opleiding van de politie-infiltranten, mede betreffende de begeleiding, rapportage en verantwoording van infiltratie-acties (Kamerstukken II 1996/97,

25 403, nr. 3, blz. 31, 73 en 74). De onderhavige regeling voorziet hierin.
Deze regeling vindt zijn grondslag in artikel 5 en artikel 12 van het Besluit beheer regionale politiekorpsen ten aanzien van de infiltratieteams die zijn ondergebracht bij de regionale politiekorpsen. In de meeste gevallen vormen enkele regio's samen een regionaal infiltratieteam, zoals dat ook gebruikelijk is bij de arrestatieteams. Daarnaast is bij het Korps landelijke politiediensten (KLPD) het landelijk infiltratieteam ondergebracht alsmede een ondersteunende eenheid voor de infiltratieteams (de Afdeling nationale coördinatie politiële infiltratie). Aangezien deze onderdelen bij het KLPD hun werkzaamheden verrichten naast en in samenwerking met de regionale politiekorpsen, vinden de regels omtrent deze twee onderdelen hun grondslag in artikel 48 van de Politiewet 1993.
De officier van justitie is de autoriteit die beslist over de toepassing van de bevoegdheid tot infiltratie. Hij doet dit met inachtneming van deze regeling. De officier bepaalt voorts de kaders waarbinnen het bevel dient te worden uitgevoerd en kan daarbij aanwijzingen geven. De bij de uitvoering betrokken personen, zoals de betreffende leden van het infiltratieteam en medewerkers van de Afdeling nationale coördinatie politiële infiltratie zijn gebonden aan deze kaders en aanwijzingen.
De infiltratieteams hebben primair tot taak de uitvoering van bevelen tot infiltratie. Zij zijn in beginsel exclusief bevoegd tot de uitoefening van deze bevoegdheid. Onder omstandigheden kan echter een opsporingsambtenaar van de Koninklijke marechaussee of een bijzondere opsporingsdienst worden belast met de uitvoering van een bevel tot infiltratie. Hij werkt in dat geval samen met een politieel infiltratieteam. Deze samenwerking bestaat uit de begeleiding van deze opsporingsambtenaar. Ook deze activiteit valt derhalve onder de taakstelling van de infiltratieteams. Een en ander is nader uitgewerkt in het Samenwerkingsbesluit bijzondere opsporingsbevoegdheden (Stb. 1999, 549). Voorts zijn de infiltratieteams belast met de begeleiding van burgerinfiltranten.
Daarnaast kùnnen de infiltratieteams worden belast met een bevel tot pseudo-koop of -dienstverlening (artikelen 126i en 126q van het Wetboek van Strafvordering) of een bevel tot under cover stelselmatige inwinning van informatie (artikelen 126j en 126qa van het Wetboek van Strafvordering). Het is ter beoordeling van de officier van justitie, in overleg met het rechercheteam, of in het voorkomende geval het bevel tot pseudo-koop of -dienstverlening of stelselmatige inwinning van informatie onder zodanige omstandigheden moet worden uitgevoerd, dat de inzet van een infiltratieteam is geboden. Hierbij kan worden gedacht aan bijvoorbeeld het langdurig stelselmatig inwinnen van informatie onder de dekmantel van een aan te nemen identiteit. Voorts kan de begeleiding van burgerpseudo-kopers of -dienstverleners worden opgedragen aan een infiltratieteam. Ook hiertoe beslist de officier van justitie, in overleg met het rechercheteam. Het bovenstaande komt voor wat betreft de regionale infiltratieteams tot uitdrukking in het taakstellende artikel 5, vierde lid, van het Besluit beheer regionale politiekorpsen (Stb. 1999, 501) en voor het landelijk infiltratieteam in artikel 3 van deze regeling.
In artikel 2 van de regeling wordt de landelijke dekking van de regionale infiltratieteams gerealiseerd. Met ten minste vijf infiltratieteams bij de regiokorpsen en een landelijk infiltratieteam bij het KLPD wordt voldoende infiltratiecapaciteit gecreëerd om aan de vraag te kunnen voldoen. Artikel 3 regelt de instelling en taakomschrijving van het landelijk infiltratieteam. De instelling

en taakomschrijving van de regionale infiltratieteams is neergelegd in artikel 5, vierde lid, van het Besluit beheer regionale politiekorpsen.

Het landelijk infiltratieteam vindt zijn oorsprong in de uitvoering van internationale verzoeken om rechtshulp op het gebied van infiltratie. Dit is thans nog steeds primair de taakstelling van het landelijk infiltratieteam. Daarnaast voert het team infiltratie-acties uit ten behoeve van de operationele onderdelen van het Korps landelijke politiediensten, zoals het landelijk rechercheteam en het rechercheteam transport en logistiek. Het derde taakelement van het landelijk infiltratieteam ziet op de mogelijkheid in bepaalde gevallen ook andere infiltratieacties uit te voeren dan hierboven omschreven. Het kan bijvoorbeeld gaan om een assistentieverzoek uit de regio of de uitvoering van een bevel tot infiltratie ten behoeve van bijzondere opsporingsdiensten of de Koninklijke marechaussee.
Artikel 4 regelt de instelling en taakomschrijving van de ondersteunende eenheid bij het KLPD, de Afdeling nationale coördinatie politiële infiltratie. Deze eenheid is belast met het selecteren en opleiden van kandidaat-infiltranten. Daarnaast worden door deze eenheid centraal tal van ondersteunende activiteiten ten behoeve van de infiltratieteams verricht. Een belangrijke taak die exclusief is toebedeeld aan deze eenheid is het verzorgen van tijdelijke identiteiten. Ook worden alle buitenlandse rechtshulpverzoeken op het gebied van infiltratie gemeld bij deze eenheid die de coördinatie daarvan verzorgt. Een landelijke registratie van de leden van de infiltratieteams en van infiltratieacties wordt bij deze eenheid bijgehouden.
In artikel 5 wordt de minimale samenstelling van een infiltratieteam geregeld. Een infiltratieteam dat bestaat uit minder dan de genoemde aantallen kan, naar het oordeel van de Beleidsadviesgroep politiële infiltratie (een adviesorgaan op het terrein van infiltratie), niet goed functioneren. Voorts zijn in dit artikel de verantwoordelijkheden voor de werving, selectie en opleiding van politie-infiltranten vastgelegd.
De begeleiding van infiltranten vormt een belangrijk aspect van de uitvoering van een bevel tot infiltratie. Dit is geregeld in artikel 6. Voorts wordt in artikel 7 bepaald dat uitsluitend politiefunctionarissen die met goed gevolg de in de bijlage genoemde opleidingen hebben gevolgd, kunnen deelnemen aan een infiltratieteam. Zij worden in dat geval aangesteld door het regionale politiekorps waarbij het betreffende infiltratieteam is ondergebracht. In geval van deelname aan het landelijk infiltratieteam, wordt de infiltrant aangesteld bij het KLPD. Voorts bepaalt artikel 8 de voorwaarden waaronder de leden van een infiltratieteam kunnen worden aangesteld bij het beheerskorps. De genoemde aanstellingstermijnen zijn definitief. Met name bij infiltranten is het van groot belang dat zij niet langer dan zes jaar als infiltrant werkzaam zijn. Het betreft immers een functie die onder andere in psychologisch opzicht een zware druk legt op de desbetreffende persoon. Dit kan op termijn bepaalde risico's met zich brengen. Het is ongewenst een dergelijke functie langer dan zes jaar uit te oefenen.
Artikel 9 schept de mogelijkheid om in uitzonderlijke gevallen af te wijken van het beginsel dat alleen politiefunctionarissen die zijn opgeleid tot infiltrant en deel uit maken van een infiltratieteam kunnen worden belast met de uitvoering van een bevel tot infiltratie. Het is mogelijk dat een infiltrant over een bepaalde deskundigheid beschikt of deze heeft ontwikkeld. Na het verstrijken van de aanstellingstermijn wordt deze deskundigheid in begin-

sel onttrokken aan het infiltrantenbestand. Wanneer nu in een bepaald geval die specifieke deskundigheid is vereist voor het uitvoeren van een bevel tot infiltratie en deze deskundigheid niet elders binnen het bestaande infiltrantenbestand beschikbaar is, kan de officier van justitie, op advies van de ondersteunende eenheid bij het KLPD, bepalen dat ondanks het feit dat de aanstellingstermijn van de betreffende infiltrant is verstreken, hij voor een kortdurende actie wordt belast met de uitvoering van het bevel. Wanneer noch binnen het bestaande infiltrantenbestand, noch binnen het bestand van voormalig infiltranten de voor de uitvoering van het bevel vereiste kennis en vaardigheden beschikbaar is, maar een niet-opgeleide opsporingsambtenaar wel beschikt over deze specifieke kennis, kan de officier van justitie in dringende gevallen, op basis van dit artikel de niet tot infiltrant opgeleide opsporingsambtenaar voor een kortdurende actie inzetten. Deze optie is in de regeling opgenomen omdat het inzetten van een niet-opgeleide opsporingsambtenaar als infiltrant de voorkeur geniet boven het inzetten van een burgerinfiltrant. Vanzelfsprekend zal in beide gevallen de infiltrant worden begeleid door een begeleider van een infiltratieteam. Naast deze opties wordt in het Samenwerkingsbesluit bijzondere opsporingsbevoegdheden nog de inzet van opsporingsambtenaren van de Koninklijke marechaussee en van bijzondere opsporingsdiensten geregeld.

Ten aanzien van de adviezen die met betrekking tot de ontwerpregeling zijn ontvangen kan nog het volgende worden opgemerkt. Het openbaar ministerie gaf aan dat de regeling in haar oorspronkelijke redactie misverstanden deed rijzen ten aanzien van de (exclusieve) taken van een infiltratieteam. Naar aanleiding hiervan zijn wijzigingen in de tekst aangebracht, zodat duidelijker naar voren komt dat een bevel tot infiltratie steeds door een infiltratieteam moet worden uitgevoerd, doch dat een bevel tot pseudo-koop of -dienstverlening of tot stelselmatige inwinning van informatie door een infiltratieteam kàn worden uitgevoerd, wanneer de officier van justitie daartoe beslist. Het advies van de Raad van het KLPD heeft voorts geleid tot enkele tekstuele aanpassingen. Het advies van het Platform bijzondere opsporingsdiensten heeft geleid tot een nadrukkelijker verwijzing naar het Samenwerkingsbesluit bijzondere opsporingsbevoegdheden, waarin de regels voor de inzet van opsporingsambtenaren van de bijzondere opsporingsdiensten zijn neergelegd.

ARTIKELSGEWIJS

Artikel 2

Eerste lid

Dit artikel regelt de minimale capaciteit van vijf (inter)regionale infiltratieteams in de regio's, aangevuld met een landelijk infiltratieteam, ondergebracht bij het KLPD. De gedachte is dat deze zes infiltratieteams gezamenlijk een landelijk dekkend netwerk oplevert, dat in beginsel in staat is te voldoen aan de vraag vanuit de politiekorpsen, de bijzondere opsporingsdiensten, de Koninklijke marechaussee en het buitenland.
De taakstelling van de regionale infiltratieteams is gegeven in artikel 5, vierde lid, van het Besluit beheer regionale politiekorpsen. De taken van een regionaal infiltratieteam zijn primair het uitvoeren van bevelen tot infiltratie en het begeleiden van burgerinfiltranten. Daarnaast kunnen de infiltratieteams,

wanneer de officier van justitie daartoe besluit, worden ingezet ten behoeve van de uitvoering van een bevel tot pseudo-koop of -dienstverlening of tot stelselmatige inwinning van informatie. Ook de begeleiding van burgerpseudo-kopers of -dienstverleners kan door een begeleider van een infiltratieteam plaatsvinden.

Tweede lid
Het tweede lid vormt de grondslag voor het landelijk infiltratieteam bij het Korps landelijke politiediensten.

Artikel 3
In dit artikel wordt de taakstelling van het landelijk infiltratieteam vastgesteld.

Eerste lid

Onderdeel a
Het landelijk infiltratieteam is oorspronkelijk opgericht voor de uitvoering van internationale rechtshulpverzoeken op het terrein van de infiltratie. Dit element vormt nog steeds primair de taakstelling van het landelijk infiltratieteam. Het kan hierbij gaan om het uitvoeren van een rechtshulpverzoek door Nederlandse infiltranten alsmede om het begeleiden van buitenlandse (burger)infiltranten die op basis van een door de Nederlandse officier van justitie gegeven bevel op Nederlands grondgebied optreden. In die gevallen waarin niet aanstonds duidelijk is welk arrondissement bevoegd is, treedt het landelijk infiltratieteam op onder gezag van de officier van justitie van het Landelijk Parket.
Hoewel de uitvoering van verzoeken om internationale rechtshulp op het terrein van infiltratie primair is opgedragen aan het landelijk infiltratieteam, kan onder omstandigheden een regionaal infiltratieteam hiermee tevens worden belast. In dat geval vindt vooraf overleg plaats tussen het Landelijk Parket en het betrokken arrondissementsparket. De coördinatie van buitenlandse rechtshulpverzoeken geschiedt door ANCPI, onder gezag van de officier van justitie van het Landelijk Parket.

Onderdeel b
Het tweede taakelement van het landelijk infiltratieteam is de uitvoering van infiltratieacties ten behoeve van de operationele onderdelen van het KLPD. Hierbij moet worden gedacht aan bijvoorbeeld een onderzoek van het Landelijk rechercheteam of het Rechercheteam transport en logistiek.

Onderdeel c
Op basis van dit taakelement kan het landelijk infiltratieteam uitvoering geven aan infiltratieacties ten behoeve van of in samenwerking met de regionale politiekorpsen en de regionale infiltratieteams. Dergelijke situaties kunnen zich voordoen wanneer bijvoorbeeld in de regio tijdelijk te weinig capaciteit beschikbaar is om uitvoering te geven aan alle bevelen tot infiltratie of omdat bij het landelijk infiltratieteam een bijzondere deskundigheid beschikbaar is, die nodig is voor de uitvoering van een bevel tot infiltratie in de regio. Een en ander geschiedt in overleg tussen de officier van justitie van het Landelijk Parket en de officier van justitie in het betreffende arrondissement. Ook kan op basis van dit artikel het landelijk infiltratieteam optreden ten behoeve van de bijzondere opsporingsdiensten of de Koninklijke marechaussee.

Tweede lid
Zoals in het algemene deel van de toelichting reeds is aangegeven is de taak van de infiltratieteams primair het geven van uitvoering aan bevelen tot infiltratie en het begeleiden van burgerinfiltranten. De infiltratieteams zijn in beginsel hiertoe exclusief bevoegd. Er kunnen zich echter omstandigheden voordoen die het wenselijk, zo niet noodzakelijk, maken om een infiltratieteam in te zetten bij de uitvoering van een bevel tot pseudo-koop of -dienstverlening of tot stelselmatige inwinning van informatie. Bijvoorbeeld wanneer een opsporingsambtenaar onder de dekmantel van een aangenomen identiteit gedurende een langere periode in de nabijheid van een verdachte verkeert teneinde stelselmatig informatie in te winnen. Voorts is het mogelijk de begeleiding van een burgerpseudo-koper of -dienstverlener op te dragen aan een infiltratieteam.

Artikel 4
Dit artikel vormt de grondslag van de ondersteunende eenheid bij het KLPD, thans genaamd Afdeling nationale coördinatie politiële infiltratie (ANCPI). Deze eenheid heeft tot taak de selectie en opleiding van leden van een infiltratieteam, algemene en bijzondere ondersteuning ten behoeve van de infiltratieteams, de coördinatie van binnenkomende rechtshulpverzoeken en de registratie van de leden van de infiltratieteams en van infiltratieacties.

Onderdeel a
De ANCPI is betrokken bij het opleidingstraject van leiders, infiltranten en begeleiders van het infiltratieteam. De selectie van kandidaat-leden voor het opleidingstraject geschiedt door deze eenheid. De opleiding zelf wordt verzorgd door het LSOP in samenwerking met ANCPI.

Onderdeel b
Het taakelement behelst de algemene en bijzondere ondersteuning van de infiltratieteams, waaronder het verzorgen van tijdelijke valse identiteiten. Dit is exclusief toebedeeld aan deze eenheid. Door deze taak centraal te laten verrichten kan het noodzakelijke overzicht worden behouden over de in gebruik zijnde tijdelijke identiteiten. Ook worden centraal uniforme afspraken gemaakt met de betrokken instanties. Het is ongewenst wanneer de regio's zelfstandig met diverse instanties contact leggen en afspraken maken. Het betreft een zeer gevoelig aspect van het infiltratiewerk en dient derhalve met de grootst mogelijke zorgvuldigheid te worden omgeven.
Voorts wordt onder dit taakelement begrepen de beoordeling van opsporingsambtenaren als bedoeld in artikel 141, onderdeel c, of artikel 142 van het Wetboek van Strafvordering, voorafgaand aan de mogelijke inzet bij de uitvoering van een bevel tot infiltratie. Verwezen zij naar het Samenwerkingsbesluit bijzondere opsporingsbevoegdheden.
Daarnaast wordt onder 'algemene en bijzondere ondersteuning' de coördinatie van psychosociale en medische zorg van de infiltranten begrepen.

Onderdeel c
Deze coördinatietaak brengt met zich mee, dat wanneer regio's zelf een rechtshulpverzoek tot infiltratie ontvangen uit het buitenland, zij dit steeds (doen) doorgeleiden naar ANCPI. Deze zal het rechtshulpverzoek ter besluitvorming voorleggen aan de officier van justitie van het Landelijk Parket. De uitvoering zal in beginsel geschieden door het landelijk infiltratieteam. Onder omstan-

digheden kan de officier van justitie van het Landelijk Parket in overleg met de officier van justitie van een arrondissementsparket bepalen dat de uitvoering geschiedt door een regionaal infiltratieteam.
Voorts brengt de coördinatietaak met zich mee dat ANCPI is belast met de beoordeling van buitenlandse opsporingsambtenaren, wanneer het voornemen bestaat deze ambtenaren op Nederlands grondgebied te belasten met de uitvoering van een bevel tot infiltratie, tot pseudo-koop of -dienstverlening of tot stelselmatige inwinning van informatie. Zie hiervoor verder het Samenwerkingsbesluit bijzondere opsporingsbevoegdheden.

Onderdeel d
Dit taakelement brengt met zich mee dat alle beheerskorpsen de infiltratieacties dienen te melden aan ANCPI. Aldus ontstaat centraal een overzicht van de infiltratiecapaciteit die is ingezet, dan wel nog openstaat. Ook zal ANCPI op deze wijze de mogelijkheid hebben de regio's desgewenst te ondersteunen bij hun activiteiten.
De registratie van bestaande en voormalige infiltranten is onder andere van belang met het oog op eventuele specifieke deskundigheid. Zie ook toelichting bij artikel 9, eerste lid.

Artikel 5
De leden van een infiltratieteam zijn fulltime lid van een team. Zij kunnen niet gelijktijdig met hun werkzaamheden voor het infiltratieteam een andere functie binnen de politie vervullen. Teneinde de samenstelling van een infiltratieteam niet te zeer vast te leggen is alleen een minimum aantal leden genoemd. Gelet op de beheersbaarheid zal een team in de meeste gevallen zijn opgebouwd uit ongeveer elf à twaalf personen.

Tweede lid
De regiokorpsen zijn zelf actief bij de werving van potentiële infiltranten. Zij kunnen personen daarvoor benaderen. Indien zij over een geschikte kandidaat beschikken wordt de selectie verder overgedragen aan ANCPI.

Derde lid
De ANCPI draagt zorg voor het selecteren van kandidaten voor de opleiding tot infiltrant. Op basis van diverse tests en gesprekken wordt een kandidaat al dan niet geschikt geacht en toegelaten tot de basisopleiding politiële infiltratie.

Vierde lid
De Rechercheschool verzorgt in samenwerking met ANCPI de opleiding voor infiltranten, begeleiders en teamleiders. Aan het einde van de opleiding vinden examens plaats. Alleen de kandidaten die de examens met goed gevolg afleggen, kunnen als infiltrant, begeleider of teamleider worden aangesteld.

Vijfde lid
De politieambtenaren die de opleiding met goed gevolg hebben voltooid, kunnen worden geplaatst bij een infiltratieteam. Zij worden aangesteld door de korpsbeheerder van het beheerskorps, waar het betreffende infiltratieteam is ondergebracht. Doordat alle leden van een infiltratieteam worden aangesteld bij het beheerskorps en niet aldaar worden gedetacheerd, vallen zij allen onder dezelfde, voor dat korps geldende rechtspositionele regels. Zie voorts de toelichting op artikel 8.

Artikel 6
Dit artikel regelt de begeleiding van de infiltrant en de rapportage van de begeleider aan de leider van het infiltratieteam. De begeleider geeft de infiltrant aanwijzingen. Dit geschiedt binnen de kaders die de officier van justitie heeft aangegeven. Hiertoe voert hij frequent overleg met de infiltrant. De begeleider is sturend gedurende een actie en bepaalt de werkwijze van de infiltrant. De begeleider zal zo vaak als nodig de teamleider informeren over de gang van zaken. Het verdient aanbeveling wanneer de teamleider en de begeleider vooraf afspraken maken over de wijze waarop en wanneer gerapporteerd wordt.

Artikel 7
Eerste lid
De voorgeschreven opleidingen voor infiltranten, begeleiders en leiders zijn verplicht. Alleen indien de opleidingen met goed gevolg zijn doorlopen kan de betreffende ambtenaar worden aangesteld bij een infiltratieteam.

Tweede lid
De korpsbeheerder van het beheerskorps ziet er op toe dat de kennis en vaardigheden van de leden van een infiltratieteam worden onderhouden. Dit kan betekenen dat leden van een infiltratieteam worden verplicht vervolgmodules te volgen die van belang zijn voor het goed functioneren van de desbetreffende persoon.

Artikel 8
Ten aanzien van de rechtspositie van degenen die worden aangesteld bij een infiltratieteam is het Besluit algemene rechtspositie politie (BARP) het uitgangspunt.

De leden van het infiltratieteam treden in tijdelijke dienst van het regiokorps of het KLPD waar het beheer van het infiltratieteam is ondergebracht. Dit geniet de voorkeur boven samenstelling van het team uit gedetacheerde ambtenaren van politie. In de eerste plaats worden rechtspositionele verschillen voorkomen, omdat de bevoegdheden die ingevolge het BARP toekomen aan het bevoegd gezag, in handen worden gelegd van één beheerskorps. Hierdoor wordt bovendien de werkbaarheid van het infiltratieteam als organisatorische eenheid bevorderd, niet alleen op het gebied van het personeelsbeheer, maar ook op het gebied van de financiering. In tegenstelling tot detacheringen zal bij aanstelling namelijk geen sprake zijn van kruiselingse geldstromen tussen het infiltratieteam en betrokken regiokorpsen (overurenvergoeding, reiskosten, etc.).

Voor artikel 8 heeft artikel 4a van het BARP model gestaan, zoals dat is opgenomen in de wijziging van het BARP die voortvloeit uit en integraal onderdeel uitmaakt van het op 12 maart 1999 ondertekende Akkoord Arbeidsvoorwaarden sector Politie 1999-2000 (verder: de politie-CAO). De duur van de tijdelijke aanstelling bedraagt, afhankelijk van de functie waarin de ambtenaar wordt aangesteld, maximaal zes, acht of tien jaar.
Wat betreft de minimumperiode van de tijdelijke aanstelling is voor de onderscheiden functies een periode van vier jaar voorgeschreven. Het in algemene zin voorschrijven van een minimale en maximale duur van de tijdelijke aanstelling

wil niet zeggen dat in concrete gevallen met de betrokken ambtenaar de voor hem geldende periode niet zou moeten worden afgesproken. In de vooraf te maken afspraken (vierde lid), wordt deze concrete periode vastgelegd.

Voordat een tijdelijke aanstelling met terugkeergarantie kan plaatsvinden, moeten nadere afspraken worden gemaakt tussen alle betrokken partijen. Deze afspraken dienen in ieder geval de duur van de tijdelijke aanstelling in kwestie te omvatten, de voorwaarden waaronder de terugkeer in vaste dienst bij het korps van herkomst zal plaatsvinden, en de voorwaarden waaronder de duur van de tijdelijke aanstelling kan worden verkort.
Wat betreft de consequenties met betrekking tot het salaris van de betrokken ambtenaar op het moment van de terugkeer in vaste dienst bij het korps van herkomst, ligt het voor de hand dat zal worden gehandeld overeenkomstig artikel 6a van het Besluit bezoldiging politie.

Tweede lid
De aanstellingstermijnen die in dit artikel zijn genoemd zijn definitief. Met name voor de infiltrant is het met het oog op gevaarzetting ongewenst dat deze langer dan zes jaren als infiltrant actief is. Dit brengt met zich dat in het laatste aanstellingsjaar rekening moet worden gehouden met de aflopende termijn en de desbetreffende infiltrant niet meer voor een langdurige infiltratieactie kan worden ingezet. De kans bestaat dan dat de aanstellingstermijn afloopt nog voordat de infiltratieactie is beëindigd. Dit moet worden voorkomen.

Artikel 9
Eerste lid
Dit artikel vormt een uitzondering op het bepaalde in artikel 8. Het voorziet in de mogelijkheid om voormalig infiltranten, die als gevolg van het verstrijken van hun aanstellingstermijn terug zijn gekeerd naar het politiekorps van herkomst, onder bepaalde voorwaarden voor een kortdurende actie opnieuw in te kunnen zetten als infiltrant. Het zal dan moeten gaan om voormalig infiltranten die een bepaalde deskundigheid hebben of hebben opgebouwd die niet binnen het bestaande infiltrantenbestand is te vinden en die noodzakelijk is voor een goede uitvoering van het bevel tot infiltratie. Gedacht kan bijvoorbeeld worden aan een infiltrant die kan scuba-duiken. De ANCPI houdt een registratie bij van personen die als infiltrant werkzaam zijn of zijn geweest. Deze eenheid zal de officier van justitie van advies dienen omtrent de inzetbaarheid van de betreffende infiltrant.

Tweede lid
In uitzonderlijke gevallen kan zich de situatie voordoen dat de uitvoering van een bevel tot infiltratie zeer specifieke kennis en vaardigheden vereist, waarover noch de bestaande infiltranten, noch de voormalig infiltranten beschikken. Indien in dat geval wel een politiefunctionaris beschikbaar is die de vereiste deskundigheid bezit, maar niet de infiltratieopleiding heeft doorlopen, kan de officier van justitie op basis van dit artikel deze ambtenaar voor een kortdurende actie inzetten. De ANCPI zal in het voorkomende geval de officier van justitie gemotiveerd adviseren omtrent de inzetbaarheid van de betreffende ambtenaar. Het systeem van de Wet bijzondere opsporingsbevoegdheden is immers zo dat de inzet van een politieman als infiltrant, zelfs wanneer deze niet is opgeleid als politie-infiltrant de voorkeur geniet boven de inzet van een burgerinfiltrant.

Tussen de politieman en de officier van justitie bestaat immers een formele gezagslijn, die bij de burger ontbreekt. Het openbaar ministerie zal erop moeten toezien dat alleen in uitzonderlijke gevallen, wanneer niet binnen het bestaande – of eventueel binnen het voormalige – infiltrantenbestand een geschikte persoon beschikbaar is, wordt overgegaan tot het inzetten van een niet tot infiltrant opgeleide politieman.
Dit artikel kan tevens de grondslag vormen voor het inzetten van een deskundige politieman op het terrein van de infiltratie via Internet. In beginsel zal infiltratie via Internet ook door opgeleide politie-infiltranten dienen plaats te vinden. Als argument hiervoor geldt onder andere dat de infiltratie via Internet vaak onderdeel zal uitmaken van een onderzoek waarin ook op reguliere wijze wordt geïnfiltreerd. Zo kunnen bijvoorbeeld via Internet allerlei afspraken gemaakt worden, waarbij echter de daadwerkelijke overdracht van geld of goederen op een afgesproken plaats geschiedt. Er kunnen zich echter gevallen voordoen waarbij zeer specifieke en vergaande kennis van computers en Internet is vereist. Op basis van dit artikel kan de officier van justitie in die gevallen bepalen dat een niet tot infiltrant opgeleide ambtenaar van politie die beschikt over de vereiste kennis wordt belast met (een deel van) de uitvoering van het bevel. Ook deze 'virtuele' infiltrant zal worden begeleid door een begeleider van een infiltratieteam. Hoewel de gevaarzetting bij de 'fysieke' infiltratie groter is, moet deze niet worden uitgesloten bij infiltratie op Internet. Voorts zullen maatregelen met betrekking tot de software moeten worden getroffen zodat alle handelingen op de computer automatisch worden vastgelegd (zgn. logging). Zo is achteraf steeds na te gaan welke handelingen de betreffende persoon heeft verricht.

De Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties,

De Minister van Justitie,

5.6 REGELING OPNEMEN VERTROUWELIJKE COMMUNICATIE POLITIE

Regeling van de Ministers van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties en van Justitie van 10 januari 2000, nr. EA99/U100457 en 5001283/99/6, houdende vaststelling van bekwaamheidseisen voor de politie inzake het opnemen van vertrouwelijke communicatie (Regeling opnemen vertrouwelijke communicatie politie)[6]

De Ministers van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties en van Justitie;
Gelet op artikel 12 van het Besluit beheer regionale politiekorpsen;

Besluiten:

Artikel 1
In deze regeling wordt verstaan onder:

a. betreden van een besloten plaats: het zonder toestemming van de rechthebbende toegang verschaffen tot en afsluiten van een besloten plaats, op zodanige wijze dat dit voor de rechthebbende of andere gebruikers van de plaats niet kenbaar is;
b. plaatsen van een technisch hulpmiddel: het aanbrengen, instellen en verwijderen van een technisch hulpmiddel;
c. bedienen van een technisch hulpmiddel: het bedienen van de opslagapparatuur, voorzover daarbij geen sprake is van het betreden van besloten plaatsen.

Artikel 2
Met uitzondering van het betreden van een besloten plaats en het aldaar plaatsen van een technisch hulpmiddel voor het opnemen van vertrouwelijke communicatie, kan een opsporingsambtenaar als bedoeld in artikel 141, onderdeel b, van het Wetboek van Strafvordering worden belast met het plaatsen van een technisch hulpmiddel voor het opnemen van vertrouwelijke communicatie, indien hij beschikt over:

a. kennis van de wijze waarop technisch hulpmiddelen voor het opnemen van vertrouwelijke communicatie werken en worden bediend,
b. technische en tactische vaardigheden die zijn vereist voor het plaatsen van technische hulpmiddelen voor het opnemen van vertrouwelijke communicatie, en
c. kennis van de eisen waaraan een proces-verbaal van het plaatsen van een technisch hulpmiddel voor het opnemen van vertrouwelijke communicatie dient te voldoen.

Artikel 3
Een ambtenaar van politie kan worden belast met het bedienen van een technisch hulpmiddel voor het opnemen van vertrouwelijke communicatie, indien hij beschikt over kennis van:

a. de voorschriften en interne instructies terzake van het opnemen van vertrouwelijke communicatie en het bewaren van gegevensdragers;

---

6 Inwerkingtredingsdatum: 01-02-2000.

b. opsporingstactieken en technieken inzake het opnemen van vertrouwelijke communicatie;
c. de wijze waarop technisch hulpmiddelen voor het opnemen van vertrouwelijke communicatie werken en worden bediend, en
d. de eisen waaraan een proces-verbaal van het opnemen van vertrouwelijke communicatie dient te voldoen.

Artikel 4
Het Landelijk selectie- en opleidingsinstituut politie, genoemd in artikel 2 van de LSOP-wet, beoordeelt of de ambtenaar van politie beschikt over de kennis en vaardigheden, bedoeld in artikel 2 en artikel 3. Bij positieve beoordeling geeft hij daarvan een verklaring af.

Artikel 5
Deze regeling treedt in werking met ingang van 1 februari 2000.

Artikel 6
Deze regeling wordt aangehaald als: Regeling opnemen vertrouwelijke communicatie politie.

Deze regeling zal met de toelichting in de Staatscourant worden geplaatst.

De Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties,

De Minister van Justitie,

TOELICHTING

De Wet van 27 mei 1999 tot wijziging van het Wetboek van Strafvordering in verband met de regeling van enige bijzondere bevoegdheden tot opsporing en wijziging van enige andere bepalingen (bijzondere opsporingsbevoegdheden) (Stb. 245) voorziet onder andere in een nieuwe opsporingsbevoegdheid: het opnemen van vertrouwelijke communicatie. De uitvoering van deze bevoegdheid kan ingevolge de wet alleen worden opgedragen aan opsporingsambtenaren van politie. De memorie van toelichting bij de wet bepaalt voorts dat deze opsporingsambtenaren van politie aan bepaalde bekwaamheidseisen dienen te voldoen. Onderhavige regeling voorziet in deze bekwaamheidseisen. Deze eisen hebben betrekking op het betreden van besloten plaatsen zonder toestemming van de rechthebbende, het plaatsen van technische hulpmiddelen voor het opnemen van vertrouwelijke communicatie, het bedienen van deze technische hulpmiddelen en het technisch bewerken van gegevensdragers waarop (geluid)signalen zijn opgenomen.
De onderhavige regeling vindt zijn grondslag in artikel 12 van het Besluit beheer regionale politiekorpsen. Aangezien dit besluit alleen ziet op de regionale politiekorpsen is op basis van artikel 38 Politiewet afzonderlijk een regeling vastgesteld voor de ambtenaren van het Korps landelijke politiediensten (KLPD); dit is de Regeling opnemen vertrouwelijke communicatie KLPD. Beide regelingen dienenin samenhang met elkaar gelezen te worden en zullen gelijktijdig met de Wetbijzondere opsporingsbevoegdheden in werking treden.
Zoals ook in het Besluit technische hulpmiddelen bijzondere opsporingsbevoegdheden tot uitdrukking komt is de regeling inzake het plaatsen van technische hulpmiddelen voor het opnemen van vertrouwelijke communicatie als volgt. De technische hulpmiddelen voor het opnemen van vertrouwelijke communicatie worden centraal bewaard bij het KLPD. Indien een officier van justitie een bevel geeft tot het opnemen van vertrouwelijke communicatie, zal het desbetreffende regionale politiekorps contact opnemen met het KLPD. Bepalend voor beantwoording van de vraag wie bevoegd is de apparatuur te plaatsen (regio of KLPD) is of de apparatuur al dan niet wordt geplaatst in een besloten plaats (inclusief woningen) zonder toestemming van de rechthebbende.
Wanneer geen sprake is van het aanbrengen van de apparatuur in besloten plaatsen, kan het regionale politiekorps zelf de apparatuur inzetten. Voorwaarde daarvoor is dat de ambtenaar die daarmee wordt belast, voldoet aan de eisen genoemd in artikel 2. Het plaatsen van technische hulpmiddelen voor het opnemen van vertrouwelijke communicatie in woningen en andere besloten plaatsen wordt uitsluitend uitgevoerd door daartoe aangewezen en terzake deskundige ambtenaren het KLPD. De eisen die aan deze ambtenaren worden gesteld zijn neergelegd in de artikelen 2 en 3 van de Regeling opnemen vertrouwelijke communicatie KLPD. De reden dat de plaatsing van deze laatste categorie technische hulpmiddelen exclusief is opgedragen aan het KLPD heeft de volgende redenen. Ten eerste betreft het een nieuwe bevoegdheid waarmee nog geen ervaring is opgedaan. Het is goed om de techniek van het plaatsen van deze middelen centraal bij één dienst te ontwikkelen. Dit sluit overigens niet uit dat deze nog verder te ontwikkelen kennis in de toekomst mogelijk aan de regio's wordt overgedragen. Ten tweede geldt dat het opnemen van vertrouwelijke communicatie wordt beschouwd als een middel dat zeer diep in de persoonlijke levenssfeer kan ingrijpen, dieper dan observatie met een

technisch hulpmiddel. Dit betekent dat de grootst mogelijke zorgvuldigheid bij de inzet van dit middel zal moeten worden betracht, hetgeen onder andere tot uitdrukking komt in de verplichting alle te onderscheppen communicatie vast te leggen. Ten derde geldt dat voor het opnemen van vertrouwelijke communicatie zwaardere eisen gelden dan voor observatie met een technisch hulpmiddel. Een technisch hulpmiddel voor observatie kan reeds worden ingezet bij een 'gewone' verdenking van een misdrijf, het opnemen van vertrouwelijke communicatie kan pas worden toegepast wanneer er sprake is van een verdenking van een misdrijf waar voorlopige hechtenis op staat en dat gezien zijn aard of samenhang met andere door de verdachte begane misdrijven een ernstige inbreuk op de rechtsorde oplevert. In de lijn van deze zwaardere eis voor het toepassen van de bevoegdheid tot het opnemen van vertrouwelijke communicatie kan worden geredeneerd dat het gaat om verdachten en betrokkenen bij georganiseerde criminaliteit, die zich mogelijk beter zullen wapenen tegen allerlei opsporingsactiviteiten. Ook dit vormt een argument om de uitvoering vooralsnog in handen te leggen van het KLPD. Aangezien de verwachting is dat dit middel met enige terughoudendheid zal worden ingezet, zal de uitvoering door het KLPD in capacitair opzicht geen problemen opleveren.

ARTIKELSGEWIJS

Artikel 1
In dit artikel worden enkele begrippen uit de regeling nader gedefinieerd.

Onderdeel a
Het kan voorkomen dat het betreden van een besloten plaats en het plaatsen van het technisch hulpmiddel door één en dezelfde persoon worden uitgevoerd.

Onderdeel b
Met het instellen van een technisch hulpmiddel wordt bedoeld het gebruiksklaar maken van het technische hulpmiddel. Dit moet onderscheiden worden van het begrip 'bedienen'. Zie hiervoor onderdeel c.

Onderdeel c
Het bedienen van een technisch hulpmiddel zal in veel gevallen op afstand gebeuren. Dat wil zeggen dat op de plaats bij de verdachte het microfoontje is aangebracht en op een andere locatie, bijvoorbeeld op het politiebureau, de opnameapparatuur is ondergebracht. Onder bedienen wordt daarom verstaan het bedienen van de opslagapparatuur, waaronder bijvoorbeeld het verwisselen van gegevensdragers, waarop de desbetreffende signalen worden opgeslagen. Het is mogelijk dat dit bedienen geschiedt door een technicus, aangesteld bij de politie, die echter niet beschikt over opsporingsbevoegdheid. Daarom is artikel 3 van toepassing op ambtenaren van politie, waaronder mede wordt verstaan technisch personeel in dienst van de politie, doch zonder opsporingsbevoegdheid. Het plaatsen van het technische hulpmiddel (artikel 2) dient wel steeds door een opsporingsambtenaar te geschieden.
Onder bedienen wordt niet verstaan het instellen van het technische hulpmiddel op een besloten plaats. Dit valt onder het plaatsen van een technisch hulpmiddel; hiervoor gelden andere eisen.

Artikel 2
Dit artikel behelst de eisen voor het plaatsen van een technisch hulpmiddel voor het opnemen van vertrouwelijke communicatie. Het gaat hier om het plaatsen van dergelijke technische hulpmiddelen anders dan in besloten plaatsen zonder toestemming van de rechthebbende. Dit laatste is immers exclusief opgedragen aan ambtenaren van het KLPD.
De opsporingsambtenaar dient kennis te bezitten over de werking van het technisch hulpmiddel, bijvoorbeeld over het bereik van de microfoon. Ook dient hij de kennis en vaardigheden te bezitten inzake het plaatsen van de apparatuur, zodat het beste resultaat wordt verkregen doch zonder dat de aanwezigheid van de apparatuur kenbaar is. Voorts is als eis gesteld dat de opsporingsambtenaar kennis draagt van de wijze waarop een proces-verbaal terzake moet worden opgesteld.

Artikel 3
De bediening van een technisch hulpmiddel kan worden opgedragen aan een ambtenaar van politie die voldoet aan de eisen van dit artikel. Zoals gezegd in de toelichting op artikel 1, valt onder bedienen niet het instellen van een technisch hulpmiddel. Gedacht moet worden aan het op afstand aan- en uitschakelen. Uitschakelen bij een technisch hulpmiddel voor het opnemen van vertrouwelijke communicatie zal alleen mogen plaatsvinden indien de duur van het bevel is geëindigd. Gedurende de uitvoering van het bevel mag het technische hulpmiddel niet worden aan- of uitgeschakeld. Iedere vorm van communicatie moet worden vastgelegd, ongeacht of de verdachte er nu aan deelneemt of niet. Aldus wordt voorkomen dat achteraf discussie ontstaat over de vraag of mogelijk ontlastend bewijsmateriaal door de politie niet is vastgelegd. Onder het bedienen valt ook het verwisselen van gegevensdragers.

Onderdeel a
Met de voorschriften en interne instructies terzake van het opnemen van vertrouwelijke communicatie wordt onder andere gedoeld op de Wet bijzondere opsporingsbevoegdheden en het Besluit technische hulpmiddelen bijzondere opsporingsbevoegdheden.

Artikel 4
Het LSOP verzorgt de meeste opleidingen voor de politie en de daarbij behorende examens. Aangezien de bevoegdheid tot het opnemen van vertrouwelijke communicatie nieuw is, bestaat thans nog geen opleiding die als voorwaarde zou kunnen gelden voor het kunnen uitoefenen van deze bevoegdheid. Niettemin zal ook in dit stadium het LSOP verantwoordelijk zijn voor het beoordelen van de kennis en vaardigheden van de desbetreffende opsporingsambtenaar. Indien het LSOP tot het oordeel komt dat de vereiste kennis en vaardigheden aanwezig zijn, zal een verklaring worden afgegeven waaruit de bekwaamheid blijkt.

De Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties,

De Minister van Justitie,

5.7 CIE-REGELING

Regeling criminele inlichtingen eenheden[7]

De Ministers van Justitie, van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties en van Defensie;

Gezien het advies van de Registratiekamer;
Gelet op de artikelen 38b, 46 en 48 van de Politiewet 1993 en de artikelen 2, 4, 5, 5a en 5b van het Besluit beheer regionale politiekorpsen;

Besluiten:

Artikel 1
In deze regeling wordt verstaan onder:

a. *criminele inlichtingeneenheid:* de eenheid bij de regionale politiekorpsen, bedoeld in artikel 5, eerste lid, van het Besluit beheer regionale politiekorpsen alsmede de eenheid bij het Korps landelijke politiediensten, bij de bijzondere ambtenaren van politie (rijksrecherche) en bij de Koninklijke marechaussee, belast met de taak, bedoeld in artikel 2;
b. *nationale criminele inlichtingen eenheid:* de eenheid bij de divisie Centrale Recherche Informatie van het Korps landelijke diensten als bedoeld in artikel 8;
c. *Ministers:* de Ministers van Justitie en van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties gezamenlijk;
d. *informantgegevens:* gegevens omtrent een persoon die, anders dan als getuige of verdachte, aan een opsporingsambtenaar informatie verstrekt omtrent door anderen gepleegde of te plegen strafbare feiten, met inbegrip van de door deze persoon verstrekte gegevens, waarvan de verstrekking gevaar voor de geregistreerde of voor derden oplevert;
e. *criminele inlichtingen:* gegevens die in aanmerking komen voor registratie in het register zware criminaliteit of het voorlopig register;
f. *beheerder:* de beheerder, bedoeld in artikel 1, eerste lid, onder f, van de Wet politieregisters;
g. *CIE-officier van justitie:* de als zodanig aangewezen officier van justitie, verantwoordelijk voor de taakuitoefening van de CIE.

Artikel 2
Criminele inlichtingen eenheden zijn belast met de informatievoorziening in het kader van de uitvoering van de politietaak, voorzover het betreft misdrijven als bedoeld in artikel 1, eerste lid, onderdeel k, van de Wet politieregisters.

Artikel 3

1. Criminele inlichtingen eenheden werken overeenkomstig deze regeling met elkaar samen.
2. De samenwerking tussen de criminele inlichtingen eenheden strekt tot een zo doelmatig en doeltreffend mogelijke taakvervulling en bestaat in ieder geval uit:

a. een uniforme gegevensverwerking als bedoeld in de artikelen 4 en 5;

---

7 Inwerkingtredingsdatum: 01-11-2000; zoals laatstelijk gewijzigd bij Stcrt. 2003, 124.

b. onderlinge gegevensuitwisseling als bedoeld in artikel 6;
c. structurele gegevensverstrekking aan de nationale criminele inlichtingen eenheid als bedoeld in artikel 7.

Artikel 4

1. Criminele inlichtingen eenheden verrichten in ieder geval de volgende werkzaamheden:
a. het verzamelen en verifiëren van criminele inlichtingen;
b. het registreren van gegevens in een register zware criminaliteit en in een voorlopig register overeenkomstig de daartoe vastgestelde modelreglementen;
c. het bevorderen van het gericht inwinnen en aanvullen van criminele inlichtingen en andere gegevens die in het kader van de strafrechtelijke handhaving van de rechtsorde in aanmerking komen voor registratie op grond van de Wet politieregisters;
d. het analyseren van criminele inlichtingen en het aan de hand daarvan:
   1°. signaleren van criminaliteitsontwikkelingen, voorzover het betreft misdrijven als bedoeld in artikel 1, eerste lid, onder k, van de Wet politieregisters;
   2°. periodiek verslag doen ten behoeve van criminaliteitsbeelden;
e. het verstrekken van criminele inlichtingen overeenkomstig de daartoe vastgestelde modelreglementen.

2. Ten behoeve van de werkzaamheden, bedoeld in het eerste lid, maken criminele inlichtingen eenheden gebruik van de door de Ministers aangewezen geautomatiseerde verwijzingsindex.
3. De uitvoering van de werkzaamheden, bedoeld in het eerste lid, onder c, met medewerking van personen als omschreven in artikel 1, onder d, wordt uitsluitend verricht door de criminele inlichtingen eenheid.

Artikel 5

Criminele inlichtingen eenheden registreren informantgegevens overeenkomstig het daartoe vastgestelde modelreglement, onder gelijktijdige codetoekenning. Informantgegevens kunnen slechts worden verstrekt, voorzover dit noodzakelijk is voor de verantwoording van de verrichtingen naar aanleiding van de opgenomen gegevens.

Artikel 6

1. Criminele inlichtingen eenheden wisselen onderling, gevraagd en ongevraagd, criminele inlichtingen uit indien dit van belang kan zijn voor de uitvoering van de politietaak. Daartoe wordt gebruikgemaakt van het modelformulier dat is opgenomen in bijlage I bij deze regeling.
2. Twee ambtenaren van de criminele inlichtingen eenheid worden aangewezen met het oog op de autorisatie als bedoeld in artikel 17 van het Besluit politieregisters ten aanzien van de registers zware criminaliteit bij de overige criminele inlichtingen eenheden.
3. De korpsbeheerder draagt ervoor zorg voor dat aan de ingevolge het tweede lid aangewezen en hem bekendgemaakte ambtenaren van andere criminele inlichtingen eenheden autorisatie wordt verleend.

Artikel 7

1. Criminele inlichtingen eenheden stellen de nationale criminele inlichtingen eenheid in kennis van:

a. gegevens uit het register zware criminaliteit en uit het voorlopig register die van nationale of internationale betekenis zijn;
b. personalia of bedrijfsgegevens van de overeenkomstig artikel 13a, eerste lid, onder a en b, van de Wet politieregisters geregistreerde personen;
c. codes als bedoeld in artikel 5;
d. overige informatie die van belang kan zijn voor de landelijke en internationale coördinatie en ondersteuning door de nationale criminele inlichtingen eenheid.

2. Ter uitvoering van het eerste lid, onder b, en met het oog op de verstrekking van de gegevens als opgenomen in bijlage II van deze regeling maken de criminele inlichtingen eenheden gebruik van de door de Ministers aangewezen geautomatiseerde verwijzingsindex.

Artikel 8

1. De nationale criminele inlichtingen eenheid registreert:
a. gegevens in het nationale register zware criminaliteit en het nationale voorlopig register voorzover deze gegevens van nationale of internationale betekenis zijn;
b. personalia of bedrijfsgegevens van overeenkomstig artikel 13a, eerste lid, onder a en b, van de Wet politieregisters geregistreerde personen in de door de Ministers aangewezen geautomatiseerde verwijzingsindex;
c. codes die zijn toegewezen in het kader van de registratie als bedoeld in artikel 5.

2. De nationale criminele inlichtingen eenheid analyseert de gegevens, bedoeld in het eerste lid, onder a, en verstrekt mede aan de hand daarvan de gegevens, bedoeld in het eerste lid, onder a en b, aan hen die daarop bij of krachtens de Wet politieregisters aanspraak kunnen maken.

Artikel 9

1. De ambtenaar die deel uit maakt van een criminele inlichtingen eenheid voldoet aan de eindtermen van de door de Ministers aan te wijzen vervolgopleiding.
2. De beheerder draagt ervoor zorg dat de kennis en vaardigheden van de ambtenaren, bedoeld in het eerste lid, worden onderhouden op minimaal het niveau van de aan de in het eerste lid bedoelde eindtermen.

artikel 10

1. De beheerder bepaalt de termijn gedurende welke de ambtenaar die belast is met de werkzaamheden, bedoeld in artikel 4, eerste lid, onder c, ononderbroken deel uitmaakt van een criminele inlichtingen eenheid.
2. De termijn, bedoeld in het eerste lid, is ten hoogste vier jaar en kan tweemaal met twee jaar worden verlengd.
3. Voor de ambtenaar die voor de inwerkingtreding van deze regeling is aangesteld, gaat de termijn, bedoeld in het eerste lid, in op het tijdstip, bedoeld in het artikel 13, eerste lid.

Artikel 11

1. De bij de criminele inlichtingen eenheid in gebruik zijnde vertrekken zijn afsluitbaar en beveiligd. Tot deze vertrekken hebben slechts toegang ambtena-

ren die deel uitmaken van de criminele inlichtingen eenheid, personen die door deze ambtenaren worden begeleid en de CIE-officier van justitie.

2. In afwijking van het eerste lid, tweede volzin, kan de korpsbeheerder aan anderen toegang zonder begeleiding toestaan, indien het betreden van de vertrekken alleen kan plaatsvinden nadat identiteitsgegevens elektronisch zijn vastgelegd en de toegang noodzakelijk is vanuit de verantwoordelijkheid voor de ambtenaren van de criminele inlichtingen eenheid.
3. Bij afwezigheid van ambtenaren van de criminele inlichtingen eenheid zijn de vertrekken deugdelijk afgesloten.

Artikel 12

De beheerder draagt ervoor zorg dat onbevoegde kennisneming van criminele inlichtingen en informantgegevens niet kan plaatsvinden. In dat kader ziet de beheerder erop toe dat:

a. deze informatie niet door onbevoegden waarneembaar is;
b. deze informatie niet zonder toestemming wordt vermenigvuldigd of vernietigd dan wel uit de vertrekken, bedoeld in artikel 11, wordt meegenomen;
c. informatiedragers op afdoende wijze vernietigd kunnen worden;
d. toegang tot geautomatiseerde registers wordt beveiligd met een gebruikersnaam en periodiek wisselende wachtwoorden;
e. bij geautomatiseerd transport van criminele inlichtingen voldoende beveiligingsmaatregelen worden getroffen;
f. bij gebruik van een netwerksysteem voldoende beveiligingsmaatregelen zijn getroffen tegen het verloren gaan van de informatie en ter voorkoming van onbevoegde bevraging.

Artikel 13

1. Deze regeling treedt in werking met ingang van 1 november 2000.
2. Op het tijdstip, genoemd in het eerste lid, wordt de CID-regeling 1995 ingetrokken.

Artikel 14

Deze regeling wordt aangehaald als: Regeling criminele inlichtingen eenheden.

Deze regeling zal met toelichting in de Staatscourant worden geplaatst.

De Minister van Justitie,
A.H. Korthals

De Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties,
K.G. de Vries
De Minister van Defensie,
F.H.G. de Grave

Zwacri-informatierapport

Het Zwacri-informatierapport dient de volgende verplichte rubrieken te bevatten:

Algemeen

Uniek registratienummer	Datum van registratie	naam/nummer rapporteur
Naam van de CIE	Regionummer (PL-code)	Telefoonnummer CIE

Herleidbaarheidsinformatie

HERKOMSTBRON	TEKSTVELD
Open bron	welke bron
Verkennend onderzoek	korps + Landelijk parket nummer
Opsporingsonderzoek	korps + PV nummer en/of naam onderzoek
Buitenlandse opsporingsonderzoek	land + uniek nummer en/of naam onderzoek + ontvangst regio
Informant	geen veld, niet relevant
Anonieme bron	naam opsporingsambtenaar die bericht ontvangt en PV nummer
Getuige	naam + geb. datum + bedrijf/instelling, tenzij de identiteit van de getuige afgeschermd wordt. In dat geval worden geen gegevens vermeld.
Waarneming opsporingsambtenaar buiten Opsporingsonderzoek	verbalisantennaam en PV nummer

Afhandelingscodes

11	Operationeel te gebruiken
01	Alleen te gebruiken na overleg met de afzender
00	Informatie met zware beperkingen voor gebruik
200	Kan niet operationeel gebruikt worden, maar kan onder bepaalde voorwaarden wel voor coördinatie – en analyse doeleinden worden gebruikt. + Informatie met verhoogd afbreukrisico
300	Kan niet operationeel gebruikt worden, maar kan onder bepaalde voorwaarden wel voor coördinatie – en analyse doeleinden worden gebruikt. + Informatie met bronbeschermingsbelangen

Inhoud van de informatie

Hoofdgroepcode	CIE-informatie register zware criminaliteit	CIE-informatie voorlopig register
De CIE informatie:		
In CIE-informatie genoemde herleidbare persoon – Achternaam – Voornaam – Geboortedatum – Status (zwacri-subject, relatie, voorl. subject	In CIE-informatie genoemde herleidbare rechtspersoon: – Bedrijfs/handelsnaam – KvK-code/inschrijvingsnummer – Adres – Vestigingsplaats	

De volgende twee rubrieken (evaluatiecode informant en evaluatiecode informatie afkomstig van informanten) zijn voor de eigen administratie van de CIE. Deze gegevens worden *niet* verstrekt buiten de CIE structuur.

Evaluatiecode informant

A	Betrouwbaar	B	Meestal betrouwbaar
C	Minder betrouwbaar/tot niet betrouwbaar	X	Niet te beoordelen

Evaluatiecode informatie afkomstig van informant

1	waargenomen (door bron zelf)
2	gehoord (van iemand die erbij geweest is)
3	indirect gehoord (via via)

VERWIJSINDEX-GEGEVENS

Overzicht van de digitaal aan te leveren gegevens aan de NCIE t.b.v. de verwijsindexen.

CIE-Subjecten Index Natuurlijke personen	**CIE-Subjecten Index Rechtspersonen**
Achternaam Voorvoegsel Voornaam Roepnaam Bijnaam Alias Status (zwacri/voorl register subject) Geboorteplaats Geboorteland Geboortedatum Geslacht Nationaliteit Hoofdgroepcode	Bedrijfsnaam Handelsnaam Belastingnummer KvK code KvK dossier nummer KvK inschrijving nummer Status (zwacri/voorl register subject) Straatnaam Huisnummer Toevoeging Postcode Vestigingsplaats Land Rechtsvorm Hoofdgroepcode

MRO Algemeen	**MRO Locaties**	**MRO Organisatie**
Naam onderzoeksteam	Straatnaam	Bedrijfsnaam
Startdatum onderzoek	Huisnummer	Naam organisatie
Sluitingsdatum onderzoek	Toevoeging huisnummer	Belastingnummer
Afhandelingscode	Postcode	KvK code
Hoofdgroepcode	Plaats	Kvk dossier nummer
Contact	Land	KvK inschrijving nummer
Telefoonnr contact		
Fax-nr contact		
Doelstelling Onderzoek		
Status (lopend/afgesloten)		

MRO Personen	**MRO Telecom**	**MRO Vervoer**
Achternaam	Telecommunicatienummer	Land
Voorvoegsel		Soort vervoer
Voornaam		Registratienummer
Geboortedatum		Merk
Geboorteplaats		Voertuigtype
Geslacht		Vaartuignaam Radio call sign

Identificatie-gegevens		
Korpscode	Mutatiedatum	Registratie/Projectnummer

Opmerkingen:

1 Soms kan er sprake zijn van een keuze. Van de objecten dienen in ieder geval de uniek identificerende gegevens aangeleverd te worden

2 De NCIE kan in afstemming met de gebruikersgroep de objectgegevens aanvullen.

TOELICHTING OP DE TEKST

1. Algemeen

Over de taak en werkzaamheden van de criminele inlichtingendiensten is de laatste jaren veel discussie gevoerd. De oorzaken daarvan en de daaruit getrokken conclusies mogen als bekend worden verondersteld. Deze zijn uitvoerig beschreven in een aantal rapporten en adviezen. Meest richtinggevend is het eindrapport van de parlementaire enquêtecommissie opsporingsmethoden (Kamerstukken II 1995/96, 24 072, nrs. 10-11).

Reeds bij de totstandkoming van de CID-regeling 1995 is rekening gehouden met het feit dat na verloop van tijd wijzigingen te verwachten waren als gevolg van de werkzaamheden van de parlementaire enquêtecommissie opsporingsmethoden. Een juist beeld van de te voorziene aanpassingen kon echter pas worden verkregen nadat over de wijzigingen van de wettelijke kaders die nauw verbonden waren aan de taakuitvoering van de criminele inlichtingendienst voldoende duidelijkheid bestond. Deze kaders werden en worden gevormd door de regelgeving gebaseerd op de Politiewet 1993, het Wetboek van Strafvordering en de Wet politieregisters.

Nu door de recente wijzigingen van het Besluit beheer regionale politiekorpsen (Stb.1999, 501), van het Wetboek van Strafvordering (de Wet bijzondere opsporingsbevoegdheden; Stb. 1999, 245) en van de Wet politieregisters (de Wet bijzondere politieregisters; Stb. 1999, 244) een helder beeld is verkregen van de nieuwe kaders waarbinnen de criminele inlichtingendienst in de toekomst zijn taak moet vervullen, is het moment gekomen om in onderhavige regeling deze (bijgestelde) taak en de daaruit voortvloeiende werkzaamheden neer te leggen.

Genoemde wetswijzigingen maken duidelijk dat de rol en positie van de criminele inlichtingendienst waar het gaat om de toepassing van bijzondere opsporingmethoden veranderd zijn. Daarnaast volgt uit de herziene wetgeving dat criminele inlichtingendiensten aard, kwaliteit en betrouwbaarheid van gevoelige opsporingsinformatie mede met het oog op de verwerking ervan kritischer moeten benaderen. Dit laatste is van betekenis omdat het inlichtingenwerk van de politie min of meer afgestemd is op de mogelijkheden die de privacywetgeving biedt om informatie te registreren en te verwerken. De parlementaire enquêtecommissie opsporingsmethoden stelde in dit verband vast dat het inlichtingenwerk tot gevolg had dat teveel gegevens in de registers van de criminele inlichtingendiensten werden opgeslagen en bewaard over personen die nog geenszins als verdachte in de zin van artikel 27 van het Wetboek van Strafvordering konden worden aangemerkt.

De Wet bijzondere politieregisters heeft aan deze situatie een einde gemaakt door een nauwkeurige en stringentere regeling te geven voor de registers (het register zware criminaliteit en het voorlopig register) die door de criminele inlichtingendiensten worden gebruikt. Daarmee is tegelijkertijd het criminaliteitsterrein waarop de criminele inlichtingendienst zich dient te richten concreter bepaald, omdat het immers niet zinvol is gericht (zachte opsporings)informatie in te winnen waarvan op voorhand duidelijk is dat deze niet in aanmerking komt voor registratie. De reikwijdte van het inlichtingenwerk van de criminele inlichtingendienst is daarom in beginsel beperkt tot de categorieën van misdrijven die zijn omschreven in artikel 1, eerste lid, onderdeel k, van de Wet politieregisters. Het gaat hier kort gezegd om informatie met betrekking tot georganiseerde criminaliteit, misdrijven waarop een gevange-

nisstraf van acht jaar of meer is gesteld en de misdrijven, waarnaar in artikel 2a van het Besluit politieregisters wordt verwezen.
Eerdergenoemde ontwikkelingen zijn terug te vinden in de onderhavige regeling, die net als haar voorloper gebaseerd is enerzijds op de samenwerkingsartikelen van de Politiewet 1993 (de artikelen 46 en 48) en anderzijds op de (gewijzigde) artikelen 2, 4, 5, 5a en 5b van het Besluit beheer regionale politiekorpsen.
In plaats van criminele inlichtingendienst zal voortaan gesproken worden van criminele inlichtingen eenheid, met name omdat deze benaming beter aansluit op artikel 5a van het Besluit beheer regionale politiekorpsen. Geruime tijd heeft ook de gedachte gespeeld om de term eenheden bijzondere recherche-informatie te bezigen (vgl. ook: Kamerstukken II 1998/99, 26 269, nr. 14, blz. 27, en de nota van toelichting bij de wijziging van het Besluit beheer regionale politiekorpsen, Stb. 1999, 501, blz. 9-10), doch hiervan is uiteindelijk afgezien vanwege het bezwaar dat een dergelijke benaming in internationaal verband tot verwarring kan leiden.
In opbouw wijkt de regeling voor de criminele inlichtingen eenheden weinig af van de CID-regeling 1995; na twee algemene artikelen betreffende de taakstelling en de onderlinge samenwerking, worden de belangrijkste werkzaamheden beschreven, waarbij vooral ook de nadruk is gelegd op de onderlinge informatie-uitwisseling en op de informatieverstrekking aan de nationale criminele inlichtingen eenheid. Beklemtoond moet worden dat de uitvoering van alle werkzaamheden door de criminele inlichtingen eenheid uiteraard steeds plaatsvindt onder het gezag van het openbaar ministerie. Dit vloeit rechtstreeks voort uit de artikelen 13 van de Politiewet 1993 en 148 van het Wetboek van Strafvordering. De door de betrokken officier van justitie aangegeven kaders met betrekking tot de uitvoering van de werkzaamheden alsmede de door hem gegeven aanwijzingen zullen dan ook steeds in acht genomen moeten worden.
Het korpsbeheerdersberaad, de raad van hoofdcommissarissen en het College van procureurs-generaal hebben geadviseerd de term `politietaak' in artikel 2 en elders in de regeling te vervangen door de term `opsporingstaak' om daarmee verwarring te voorkomen. Dit advies is niet overgenomen aangezien uit artikel 2 en de context van de CIE-regeling volgt dat de criminele inlichtingen eenheid is belast met de politietaak voorzover het de strafrechtelijke handhaving van de rechtsorde betreft. Bovendien sluit het begrip `politietaak' beter aan bij de terminologie die wordt gehanteerd in de wetgeving waarmee deze regeling nauw samenhangt, n.l. de Wet en het Besluit politieregisters.
Na de beschrijving van werkzaamheden voor de eenheden bij de regionale politiekorpsen, het Korps landelijke politiediensten, de rijksrecherche en bij de Koninklijke marechaussee volgt een bepaling waarin de landelijke taken voor de nationale criminele inlichtingen eenheid zijn neergelegd. De regeling eindigt vervolgens met bepalingen over het personeelsbeleid en de inrichting van de criminele inlichtingen eenheid. De bepalingen betreffende het personeel van de eenheid hebben betrekking op het vereiste opleidingsniveau en de maximale duur van het dienstverband.
In vergelijking met de CID-regeling 1995 valt op dat gedetailleerde privacyvoorschriften geheel ontbreken. Anders dan ten tijde van de opstelling van de CID-regeling 1995 wordt het naar de huidige inzichten minder wenselijk geacht een regeling als de onderhavige te belasten met dergelijke bepalingen, aangezien deze veelal letterlijk zijn terug te vinden in de op te stellen reglementen voor de registers die bij de eenheden worden gevoerd. Dit laat overigens onverlet dat

met betrekking tot de verwerking van persoonsgegevens voor alle criminele inlichtingen eenheden uniforme regels gelden. De verplichting daartoe kan evenwel op een minder omslachtige wijze worden bereikt door te bepalen dat registratie en verstrekking van gegevens dient plaats te vinden overeenkomstig de daartoe krachtens de Wet politieregisters vastgestelde modelreglementen. Door deze constructie wordt in aansluiting op het bepaalde in de Wet en het Besluit politieregisters gewaarborgd dat de criminele inlichtingen eenheden gegevens op een zorgvuldige en rechtmatige wijze dienen te verwerken. Daarmee is voldoende geëxpliciteerd dat deze eenheden in hun omgang met persoonsgegevens acht dienen te slaan op de normen zoals deze zijn opgenomen in voornoemde wettelijke regels en deels nader geconcretiseerd zijn in de modelreglementen. Een aantal van deze normen (vgl. bijv. de artikelen 4 en 30 van de Wet politieregisters) en de daaruit voortvloeiende concrete voorschriften komen inhoudelijk overeen met het bepaalde in de artikelen 6 en 12 van de Wet bescherming persoonsgegevens (Wbp)of vormen daarvan een nadere precisering. Anders dan de Registratiekamer heeft geadviseerd, wordt het daarom niet zinvol geacht in de regeling nog bepalingen op te nemen die overeenstemmen met de inhoud van deze artikelen uit de Wbp. Daarmee zou de regeling immers worden belast met voorschriften die ofwel uit andere hoofde reeds toepasselijk zijn op het werk van de criminele inlichtingen eenheden ofwel in andere artikelen zijn uitgewerkt. Om dezelfde reden is het advies van de Registratiekamer om een beveiligingsbepaling overeenkomstig artikel 13 Wbp in de CIE-regeling op te nemen niet overgenomen. In dit verband wordt verwezen naar de artikelen 4 van de modelreglementen register zware criminaliteit, voorlopig register en informantenregister, artikel 7, tweede lid, van de Wet politieregisters en naar de bepalingen van de Regeling informatiebeveiliging (Stcrt. 1997, 60) die ook van toepassing zijn op de informatiesystemen van de criminele inlichtingen eenheden.

Een laatste hier te vermelden (nieuw) element van de regeling is de verplichting tot het bijhouden van een registratie waarin informantgegevens worden opgeslagen. Deze registratie is niet bedoeld voor operationeel gebruik (daarvoor kan gebruikgemaakt worden van de voorziening die geboden wordt in artikel 13a, eerste lid, onder c, van de Wet politieregisters). Zij heeft slechts tot doel een compleet beeld te behouden van al datgene wat zich rond de persoon van de (vaste) informant heeft afgespeeld, zonder dat de verplichting bestaat om dergelijke gegevens binnen het gesloten verstrekkingenregime van de Wet politieregisters vrij te geven. Omdat het laatste gelet op de risico's voor informanten onwenselijk is, wordt in de regeling (zie artikel 5) vastgelegd dat de gegevens uit deze registratie alleen verstrekt kunnen worden met het oog op de verantwoording van de verrichtingen naar aanleiding van de opgenomen gegevens. Overigens zal er op termijn voorzien worden in een formeelwettelijke regeling voor de registratie van informantgegevens. Ofschoon deze registratie wat betreft het gebruik aanmerkelijk verschilt van het (operationele) register zware criminaliteit, bestaat er wel een grote mate van gelijkenis tussen beide registers waar het gaat om de inhoud. Dit laatste pleit ervoor om het informantenregister uiteindelijk een wettelijke status te geven als bijzonder politieregister in de zin van paragraaf 3a van de Wet politieregisters.

De Raad van Advies voor de CID heeft een andere volgorde van de artikelen 3 en 4 voorgesteld, in die zin dat artikel 4 zou worden omgenummerd tot artikel 3 en artikel 3 tot artikel 4. Hierdoor zouden achtereenvolgens de taak, de werkzaamheden en de samenwerking van criminele inlichtingen eenheden aan de

orde komen. Deze rangschikking kwam de Raad van Advies voor de CID logischer voor. Dit advies is niet gevolgd aangezien de basis voor de CIE-regeling onder andere is gelegen in de eerder genoemde samenwerkingsartikelen van de Politiewet 1993. Om het belang van samenwerking tot uitdrukking te brengen is gekozen voor de huidige rangschikking. Overigens komt deze rangschikking overeen met de CID-regeling 1995.
De Registratiekamer heeft geadviseerd bepalingen op te nemen omtrent verplichte periodieke auditvoorzieningen en de wijze van daadwerkelijke sturing en controle door het openbaar ministerie. Een auditvoorziening kan ook naar ons oordeel een adequaat middel zijn om toezicht te houden op de bijzondere politieregisters door de korpsbeheerder. Voorschriften daaromtrent zijn vanwege hun specifieke karakter echter niet in deze regeling opgenomen. Zij zullen worden vastgelegd in een circulaire. Dit ligt meer in de rede nu het hier gaat om bepalingen die zich richten op de wijze waarop korpsbeheerders toezicht dienen te houden en niet om regels met betrekking tot de werkzaamheden en inrichting van criminele inlichtingen eenheden. Zoals in het verleden reeds duidelijk is gemaakt dient de korpsbeheerder naar ons oordeel te kunnen rekenen op betrokkenheid van het openbaar ministerie met het oog op de juiste werking van de bijzondere politieregisters (Kamerstukken II, 1996-1997, 25 398, nr. 3, blz. 11). Deze betrokkenheid van het openbaar ministerie is nu geregeld in de instructie van 2 februari 1999 van het College van procureurs-generaal voor de officier van justitie, belast met de gezagsuitoefening over het informatiewerk Deze instructie zal nog worden herzien mede in het licht van de totstandkoming van de hiervoor genoemde circulaire inzake het houden van audits.

2. Artikelsgewijs

Artikel 1
Dit artikel geeft voor de toepassing van de regeling enkele definitiebepalingen. Wat betreft de omschrijving van het begrip 'criminele inlichtingen eenheid' moet worden opgemerkt dat daaronder behalve de eenheden bij de politie en de Koninklijke marechaussee nu ook de inlichtingeneenheid van de rijksrecherche valt. Over laatstgenoemde criminele inlichtingen eenheid wordt hier reeds opgemerkt dat deze eenheid een duidelijk afwijkende positie inneemt ten opzichte van de overige criminele inlichtingen eenheden omdat de rijksrecherche belast is met de opsporing van misdrijven, waarbij veelal het (strafbaar) handelen van overheidsfunctionarissen centraal staat. De werkzaamheden die de criminele inlichtingen eenheid bij de rijksrecherche ingevolge deze regeling dient te verrichten, moeten dan ook in het licht van de algemene taakstelling van de rijksrecherche worden bezien (zie daarvoor de taakbeschikking bijzondere ambtenaren van politie, regeling van de Minister van Justitie van 25 maart 1994, Stcrt. 1994, 64) en de circulaire 'Taken en inzetcriteria rijksrecherche' (Stcrt. 1997, 135). Dit houdt in dat werkzaamheden als het inwinnen en registreren van informatie door de criminele inlichtingen eenheid van de rijksrecherche beperkt zullen blijven tot de werkzaamheden die betrekking hebben op misdrijven met de opsporing waarvan de rijksrecherche is belast.
Tot de categorie van criminele inlichtingen eenheden zullen ook behoren de organisatorische eenheden van bijzondere opsporingsdiensten waarvan de in gebruik zijnde registers uit hoofde van artikel 13c, eerste lid, van de Wet politieregisters bij algemene maatregel van bestuur zijn aangewezen als bijzon-

dere politieregisters. Voorwaarde voor de totstandkoming van een dergelijke algemene maatregel van bestuur is dat op die dienst onderhavige regeling van overeenkomstige toepassing wordt verklaard (vgl. artikel 13c, tweede lid, van de Wet politieregisters). Zodra de betrokken vakminister een dergelijke regeling heeft opgesteld, de desbetreffende algemene maatregel van bestuur van kracht is en aan de overige voorwaarden van meergenoemd artikel 13c is voldaan, zal de aangewezen eenheid van de bijzondere opsporingsdienst op basis van gelijkwaardigheid kunnen samenwerken met de overige criminele inlichtingen eenheden bij de politie en Koninklijke marechaussee. Voor een nadere uitleg over artikel 13c van de Wet politieregisters wordt hier kortheidshalve verder verwezen naar de toelichting daarop in Kamerstukken II 1996/97, 25 398, nrs. 1-3.
In onderdeel d wordt een omschrijving gegeven van het begrip 'informantgegevens'. Voor deze omschrijving is gebruikgemaakt van de formulering in artikel 11, eerste lid, onderdeel b, van het Besluit politieregisters, op grond waarvan het achterwege laten van het verstrekken van informantgegevens mogelijk is gemaakt. De in dit onderdeel gebezigde definitie van gevaar behoeft niet al te strikt te worden opgevat; er is reeds sprake van gevaar wanneer voldoende aannemelijk is dat situaties te verwachten zijn waarbij inbreuk wordt gemaakt op zijn of andermans regulier maatschappelijk functioneren. Onder informantgegevens worden ook verstaan de gegevens die de betrokkene aan de politie heeft verstrekt (zie verder toelichting op artikel 5).

Artikel 2
Dit artikel bevat de algemene taakstelling voor de criminele inlichtingen eenheid. Het voorschrift is in aanvulling op artikel 5, eerste lid, van het Besluit beheer regionale politiekorpsen nodig om te waarborgen dat niet alleen de eenheden bij de regionale politiekorpsen een eensluidende taakopdracht hebben, maar dat deze – in de bewoordingen van het onderhavige artikel – ook geldt voor de overige criminele inlichtingen eenheden.
De formulering 'informatievoorziening in het kader van de uitvoering van de politietaak voorzover het betreft misdrijven als omschreven als bedoeld in artikel 1, eerste lid, onder k, van de Wet politieregisters' laat onverlet de (incidentele) verwerking van bedoelde informatie door andere onderdelen binnen de politieorganisatie. Het is immers duidelijk dat ook zij in aanraking komen met dit soort informatie en in die gevallen geldt er ook voor hen een rol om ervoor te zorgen dat dergelijke informatie te bestemder plaatse komt.
Niettemin staat vast dat de criminele inlichtingen eenheid, mede omdat het kan beschikken over bijzondere politieregisters, bij uitstek geëquipeerd is om structureel gevoelige gegevens over ernstige criminaliteit te verwerken. Dit artikel moet derhalve aldus gelezen worden dat andere organisatieonderdelen binnen de politie hun weg moeten vinden naar de criminele inlichtingen eenheid wanneer zij beschikken over informatie die alleen maar in aanmerking kan komen voor registratie in de bijzondere politieregisters en dat er voor de criminele inlichtingen eenheid een primaire rol is weggelegd voor enerzijds het actief inwinnen van gegevens (uit welke bron dan ook) die relevant zijn voor de bestrijding van zware criminaliteit en anderzijds het actief doorsluizen van dergelijke informatie binnen de overige onderdelen van de politie wanneer deze geschikt is voor operationeel gebruik of wanneer daarmee op andere gronden de goede uitvoering van de politietaak is gediend.

Artikel 3
Dit artikel komt vrijwel overeen met artikel 3 van de CID-regeling 1995. Het benadrukt de noodzaak van samenwerking tussen de regionaal, landelijk en nationaal opererende criminele inlichtingen eenheden en de wenselijkheid van een uniforme werkwijze. Samenwerking en een uniforme werkwijze hangen overigens met elkaar samen; naarmate de eenvormigheid in de behandeling en beveiliging van gevoelige informatie toeneemt, groeit immers ook de bereidheid om deze informatie met andere criminele inlichtingen eenheden te delen.

Artikel 4
Artikel 4 somt de belangrijkste werkzaamheden van een criminele inlichtingen eenheid op. Deze werkzaamheden wijken in wezen niet sterk af van de werkzaamheden die zijn omschreven in artikel 4, eerste lid, van de CID-regeling 1995, ondanks het feit dat de beschrijving ervan bondiger is. Zoals reeds in het algemene gedeelte is aangegeven, geldt voorts dat deze werkzaamheden zich in beginsel richten op het verwerken van informatie omtrent een geringer aantal categorieën van misdrijven dan voorheen. Voor de criminele inlichtingen eenheid bij de rijksrecherche is dat nog restrictiever, zoals blijkt uit de toelichting op artikel 1.
Als eerste werkzaamheid is opgenomen 'het verzamelen en verifiëren van criminele inlichtingen'. Onder 'criminele inlichtingen' worden blijkens de definitiebepaling de gegevens verstaan die in aanmerking komen voor registratie in het register zware criminaliteit of het voorlopig register. Op het moment van het verzamelen en het (zo mogelijk) verifiëren behoeft overigens nog geen zekerheid te bestaan omtrent de mogelijkheid tot registratie van de gegevens in een van de bijzondere politieregisters. Het kan immers zijn dat elders beschikbare en op te vragen gegevens in combinatie met de in eerste instantie ingewonnen gegevens pas tot de conclusie kunnen leiden dat registratie gerechtvaardigd is. Veelal zal de hier bedoelde verzameltaak inhouden dat gegevens worden opgevraagd uit open bronnen, politieregisters en andere registraties en mede omvatten het nauwkeurig tegen het licht houden van tips, meldingen etc. die op een andere wijze bij de criminele inlichtingen eenheid terecht zijn gekomen.
De onderdelen b en e worden hier tezamen toegelicht, aangezien zij beide op het gebruik van de bijzondere politieregisters betrekking hebben. Voor het register zware criminaliteit en het voorlopig register zijn op de voet van artikel 12 van de Wet politieregisters modelreglementen opgesteld. Achtergrond daarvan is de gewenste uniformiteit in de omgang met gevoelige informatie. Om afwijkingen van de uniforme werkwijze onmogelijk te maken (daartoe biedt immers de Wet politieregisters in zekere zin nog de mogelijkheid) worden de criminele inlichtingen eenheden uit hoofde van de onderdelen b en e verplicht hun registers te voeren overeenkomstig de bepalingen uit de modelreglementen. Zoals in het algemene gedeelte van de toelichting reeds is aangeven, wordt langs deze weg voorts de opname van een reeks van gedetailleerde privacybepalingen overbodig. Voor wat betreft het belang van een intensieve betrokkenheid van het openbaar ministerie op het stuk van de informatieverwerking door de criminele inlichtingen eenheid wordt hier verwezen naar paragraaf 3.4 van de memorie van toelichting bij de Wet bijzondere politieregisters (Kamerstukken II, 1996/97, 25 398, nr. 3, blz. 10-11).

Ten aanzien van onderdeel e dient nog uitdrukkelijk te worden opgemerkt dat het modelreglement voor het register zware criminaliteit uitgaat van het beginsel van vrije verstrekking binnen de politieorganisatie; verstrekking van gegevens kan alleen dan achterwege worden gelaten indien de goede uitvoering van de politietaak zich daartegen verzet (vlg. artikel 13a, derde lid). Dit betekent ook dat aan nieuwe functionaliteiten binnen de politiekorpsen zoals de infodesks ruime medewerking moet worden verleend, met dien verstande dat informatieverstrekking vanuit de criminele inlichtingen eenheid niet rechtstreeks langs geautomatiseerde weg kan plaatsvinden, omdat daarmee de toetsing of de goede uitvoering van politietaak aan verstrekking in de weg staat, zou komen te vervallen.
Onderdeel c omvat het inwinnen van criminele inlichtingen en andere opsporingsrelevante informatie door middel van het runnen van informanten. Door de in de algemene toelichting genoemde nieuwe wetgeving is er wat betreft de inzet onderscheid gekomen in informanten die opereren op basis van artikel 2 van de Politiewet 1993 en informanten die medewerking verlenen aan de opsporing uit hoofde van artikel 126v van het Wetboek van Strafvordering. De in dit onderdeel bedoelde vorm van informatie-inwinning ziet in beginsel op beide genoemde categorieën van informanten; de criminele inlichtingen eenheid onderhoudt contacten met informanten die gegevens kunnen aanleveren die in aanmerking kunnen komen voor registratie in de bijzondere politieregisters of in een ander politieregister, dat is aangelegd voor de strafrechtelijke handhaving van de rechtsorde (bijvoorbeeld een tijdelijk register voor een bepaald geval). Deze contacten en de in het kader daarvan gemaakte afspraken kunnen ook van dien aard zijn dat zij binnen de reikwijdte van artikel 126 v van het Wetboek van Strafvordering vallen, in de zin dat uitvoering wordt gegeven aan een opdracht tot het stelselmatig inwinnen en verstrekken van gegevens omtrent een persoon. In dat geval zal steeds sprake zijn van een ondersteunende en louter uitvoerende taakuitvoering onder gezag en toezicht van de betrokken officier van justitie, geïnitieerd in het kader van een opsporingsonderzoek.
De uit het vorenstaande blijkende keuze om het zogeheten runnen van informanten, ongeacht of dit nu gericht is op het stelselmatig inwinnen van gegevens omtrent een persoon of niet, in beginsel uitsluitend te laten uitvoeren door een criminele inlichtingen eenheid, ook wanneer het gaat om informatie met betrekking tot andere misdrijven dan die bedoeld in artikel 1, eerste lid, onder k, van de Wet politieregisters, steunt op twee gedachten. In de eerste plaats beschikt de criminele inlichtingen eenheid (voorheen als CID) over een jarenlange ervaring met het runnen van informanten. Daarmee is een grote mate van deskundigheid opgebouwd. In de tweede plaats schuilt in het organisatorisch onderscheid maken tussen het runnen van `tactische' informanten en het runnen van de overige informanten het gevaar van inconsistent beleid en gebrek aan overzicht, hetgeen uiterst ongewenst is. Bovendien vergemakkelijkt concentratie van de runnerstaak een uniforme wijze van registratie van informantgegevens.
Ten aanzien van de analysewerkzaamheden zij hier tot slot opgemerkt dat het analyseren van criminele inlichtingen niet alleen dient voor het signaleren van criminaliteitsontwikkelingen en de periodieke verslaglegging ten behoeve van criminaliteitsbeelden. Het analyseren van criminele inlichtingen geldt ook als een losstaande werkzaamheid die bijvoorbeeld tot verrijking van geregistreerde informatie kan leiden of kan uitmonden in gegevens die zich direct lenen voor operationeel gebruik. De Raad van Advies voor de CID heeft geadviseerd

het 'analyseren van criminele inlichtingen' in het eerste lid aanhef, onder d, te wijzigen in 'het doen analyseren'. Hiermee zou tot uitdrukking worden gebracht dat de analysefunctie ook buiten de CIE kan worden ingevuld. Dit advies is niet overgenomen aangezien artikel 14 van het modelreglement van het register zware criminaliteit zich niet verzet tegen autorisatie van ambtenaren die niet werkzaam zijn bij de CIE.
Het tweede lid van artikel 4 legt vast dat criminele inlichtingen eenheden bij de uitoefening van hun werkzaamheden, waar nodig, gebruikmaken van de door de Ministers aangewezen verwijzingsindex. Een dergelijke verwijzingsindex kan goede diensten bewijzen, in het bijzonder om te bezien of bepaalde personen bij andere criminele inlichtingen eenheden reeds bekend zijn, hetgeen aanleiding kan zijn tot onderling overleg.
In het derde lid is bepaald dat het runnen van informanten uitsluitend geschiedt door de criminele inlichtingen eenheid bij een regionaal politiekorps, het Korps landelijke politiediensten, de Koninklijke marechaussee en bij de bijzondere ambtenaren van politie (rijksrecherche). Ten aanzien van de rijksrecherche wordt opgemerkt dat deze dienst het runnen van informanten zelfstandig ter hand kan nemen indien dit valt binnen de taakuitvoering van deze dienst. In de brief van 17 mei 2000 (Kamerstukken II, 1999/2000, 26 084, nr. 5.) aan de Tweede Kamer der Staten-Generaal staat vermeld dat de rijksrecherche onder voorwaarden zelf informanten kan runnen. Deze voorwaarden zullen nog nader worden uitgewerkt. Bij het runnen van informanten zal naar het oordeel van de Minister van Justitie in ieder geval (een lid van) het College van procureurs-generaal betrokken moeten zijn.

Artikel 5
In het algemene gedeelte van de toelichting is reeds ingegaan op deze bepaling. Criminele inlichtingen eenheden worden verplicht om informantgegevens op een uniforme wijze (daartoe wordt een modelreglement opgesteld) te registreren. Doordat in dit artikel is bepaald dat gegevens uit deze registratie alleen maar verstrekt kunnen worden ter verantwoording van de verrichtingen naar aanleiding van de opgenomen gegevens is zeker gesteld dat verstrekking uit dit politieregister aan niemand anders kan plaatsvinden dan aan de direct bij het runnen betrokken politiefunctionarissen en de verantwoordelijke officier van justitie.
Opgemerkt zij dat artikel 13a van de Wet politieregisters ook de mogelijkheid biedt om onder geheimhouding gegevens omtrent informanten te registreren. Deze voorziening is echter bedoeld om de relatie tussen de informant en de overeenkomstig artikel 13a, eerste lid, onder a en b, geregistreerde personen vast te leggen met als gevolg dat ingeval van verwijdering van laatstgenoemde personen die gegevens omtrent de informanten ook verwijderd dienen te worden. Hierdoor dreigt het algemene beeld van een informant (diens betrouwbaarheid, zijn handelwijze etc.) verloren te gaan, hetgeen als ongewenst moet worden beschouwd, zeker nu in de praktijk gebleken is dat informanten zich een enkele keer beroepen op gefingeerde afspraken die zonder een adequate registratie weinig overtuigend zijn te weerspreken. De registratie van informantgegevens kan ook gegevens bevatten omtrent informanten die over andere vormen van criminaliteit gegevens verstrekt hebben dan de ernstige vormen van criminaliteit waarop de criminele inlichtingen eenheid zich richt. Veelal zullen deze gegevens dan worden aangeleverd door andere recherche-onderdelen.

Het College van procureurs-generaal, het korpsbeheerdersberaad en de raad van hoofdcommissarissen hebben geadviseerd in de CIE-regeling bepalingen op te nemen omtrent de inrichting van de financiële administratie van de criminele inlichtingen eenheid. In dit verband wordt verwezen naar de Regeling bijzondere opsporingsgelden. In deze circulaire van 19 mei 1998 van de Minister van Justitie (kenmerk 699090/598/pl) is opgenomen de wijze waarop aan informanten gelden beschikbaar worden gesteld en de wijze waarop de toekenningen van gelden moeten worden verantwoord. Daarmee is reeds op alternatieve wijze aan de wens van de drie instanties voldaan. Van de gelegenheid maken wij gebruik het belang van een correcte naleving van deze circulaire te benadrukken.

Artikel 6
Dit artikel komt overeen met artikel 5, eerste en tweede lid, van de CID-regeling 1995. Hoewel de Wet politieregisters uitgaat van de verplichting tot spontane uitwisseling van relevante gegevens binnen de politiegelederen, is het toch wenselijk dit uitgangspunt nog eens te herhalen in deze regeling. Dit artikel voegt daar voor wat betreft de criminele inlichtingen eenheden nog aan toe dat deze uitwisseling op een bepaalde gestandaardiseerde wijze dient te geschieden.
Het tweede en derde lid strekken ertoe twee ambtenaren van elke criminele inlichtingeneenheid rechtstreekse toegang te verlenen tot de registers zware criminaliteit die gevoerd worden bij overige criminele inlichtingen eenheden. Dit biedt de mogelijkheid tot snellere en effectievere aanvulling en verificatie van mogelijk relevante gegevens.

Artikel 7
Artikel 7 geeft aan welke gegevens criminele inlichtingen eenheden aan de nationale criminele inlichtingen eenheid bij de divisie Centrale Recherche Informatie van het Korps landelijke politiediensten dienen te verstrekken. De voorschriften komen grotendeels overeen met die van artikel 6, derde lid, van de CID-regeling 1995, zij het dat hier ook gekozen is voor beknoptere formuleringen. De inhoud van het artikel spreekt verder voor zich. Voor de goede orde wordt hier benadrukt dat het tweede lid van dit artikel in verbinding met het eerste lid, onder b, inhoudt dat criminele inlichtingen eenheden verplicht zijn de desbetreffende gegevens via de aangewezen geautomatiseerde verwijzingsindex aan de nationale criminele inlichtingen eenheid te verstrekken.

Artikel 8
De nationale criminele inlichtingen eenheid vervult een coördinerende en initiërende rol bij de samenwerking tussen de regionaal en landelijk opererende criminele inlichtingen eenheden. Om deze rol goed te kunnen vervullen, is het nodig te beschikken over de gegevens die de criminele inlichtingen eenheden uit hoofde van artikel 7 dienen te verstrekken. In dit artikel wordt vervolgens bepaald dat de verstrekte informatie ook daadwerkelijk wordt bijgehouden en zo nodig geanalyseerd.
Zo dient de nationale criminele inlichtingen eenheid een apart nationaal register zware criminaliteit en nationaal voorlopig register te voeren waarin criminele inlichtingen van nationale en internationale betekenis kunnen worden opgeslagen. Verder draagt deze eenheid ervoor zorg dat de personalia of bedrijfsgegevens van alle personen die op grond van artikel 13a, eerste lid, van

de Wet politieregisters geregistreerd zijn, worden opgenomen in een verwijzingsindex die voor elke criminele inlichtingen eenheid toegankelijk is. Tot slot houdt de nationale criminele inlichtingen eenheid de codes bij die zijn toegewezen aan informanten die voor de criminele inlichtingen eenheden werkzaam zijn.
Naast deze registrerende werkzaamheden vervult de nationale criminele inlichtingen eenheid ook een informerende taak, enerzijds in het kader van de coördinatie van de samenwerking tussen de criminele inlichtingen eenheden en anderzijds ook zelfstandig, bijvoorbeeld naar aanleiding van een rechtshulpverzoek. Overigens worden door de nationale criminele inlichtingen eenheid ook buitenlandse gegevens getoetst aan de opslagcriteria voor de bijzondere politieregisters. Indien dergelijke gegevens voldoen aan bedoelde criteria kan tot opslag worden overgegaan, vermits ook andere feiten en omstandigheden (bijv. geen toestemming van het verstrekkende land) zich daartegen niet verzetten.

Artikelen 9 en 10
Deze artikelen zijn nieuw ten opzichte van de CID-regeling 1995, maar wel bekend bij andere regelingen die de politie betreffen. Zij bieden de mogelijkheid om nadere eisen te stellen aan de vereiste deskundigheid van het personeel dat werkzaam is bij de criminele inlichtingen eenheid (artikel 9). Daarnaast wordt het dienstverband bij deze eenheid gekoppeld waar het gaat om de functie waarbinnen de taak als bedoeld in artikel 4, eerste lid, onder c, wordt uitgevoerd, vanwege de kwetsbaarheid van de functie, gekoppeld aan een maximale periode van acht jaar. Dit sluit aan bij het integriteitbeleid van de politie dat de laatste jaren is vormgegeven. Andere functies waarvoor een maximale aanstellingsperiode geldt, zijn de functies bij de kernteams, de arrestatieteams en de infiltratieteams. Op advies van het College van procureurs-generaal is uit oogpunt van het belang van continuïteit en van het opdoen van reële praktijkervaring, de maximale aanstellingstermijn verhoogd tot acht jaar. Het advies van het korpsbeheerdersberaad en de raad van hoofdcommissarissen om te volstaan met de vermelding dat per regio maximale aanstellingstermijnen zouden moeten worden vastgesteld, is in verband met het hoge afbreukrisico van de werkzaamheden en de gewenste uniformiteit, niet overgenomen.
Voorts zijn wij voornemens in het kader van het integriteitbeleid de functies bij de criminele inlichtingeneenheid aan te wijzen als vertrouwensfuncties. Daarmee wordt naar ons oordeel, zij het op alternatieve wijze, tegemoet gekomen aan de wens van de Registratiekamer om ten aanzien van medewerkers van de criminele inlichtingen eenheden betrouwbaarheidseisen te stellen.

Artikelen 11 en 12
De artikelen 11 en 12 bevatten enkele regels over de inrichting van de criminele inlichtingen eenheid. De bepalingen hebben betrekking op het treffen van adequate beschermingsmaatregelen tegen onbevoegde kennisneming van informatie en stemmen grotendeels overeen met de artikelen 21 en 22 van de CID-regeling 1995. Naar aanleiding van de adviezen van het korpsbeheerdersberaad en de raad van hoofdcommissarissen om te voorzien in ruimere mogelijkheden tot onbegeleide toegang tot de vertrekken van een criminele inlichtingen eenheid, is in het tweede lid van artikel 11 de mogelijkheid daartoe gecreëerd voor functionarissen die verantwoordelijk zijn voor het personeel van de desbetreffende criminele inlichtingen eenheid. Hierbij kan worden

gedacht aan de korpschef, de commandant van de Koninklijke marechaussee en de recherchechef.

Artikelen 14 en 15
Dit zijn gebruikelijke slotbepalingen en behoeven om die reden geen nadere toelichting.

De Minister van Justitie,
A.H. Korthals.
De Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties,
K.G. de Vries.
De Minister van Defensie,
F.H.G. de Grave.

TOELICHTING BIJLAGE 1

Door de op 1 november 2000 inwerkinggetreden Regeling criminele inlichtingen eenheden (CIE-regeling, Stcrt. 2000, 198) als ook de recente wijziging van de Wet politieregisters (Stb. 1999, 244) is het register zware criminaliteit in het centrum van het rechercheproces komen te staan. Het register zware criminaliteit moet zoveel mogelijk een actueel beeld opleveren omtrent de in het register opgenomen personen. Gegevens worden niet alleen gebruikt voor de opsporing van strafbare feiten maar ook voor criminaliteitsbeeldanalyses, prioritering van onderzoeken, evaluaties en beleidsadviezen. Gebleken is dat bij deze taakstelling het huidige CIE-informatierapport, dat op grond van artikel 6, eerste lid, van de CIE-regeling wordt gehanteerd voor de uitwisseling van informatie tussen criminele inlichtingen eenheden, niet aan de eisen voldoet. Dit is de reden dat in bijlage 1 van de CIE-regeling een nieuw Zwacri-informatierapport is opgenomen. De Raad van Advies voor de CIE heeft namens het werkveld aangegeven dat dit Zwacri-informatierapport wel voldoet aan de eisen van de huidige praktijk.

De Minister van Justitie,
J.P.H. Donner.
De Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties,
J.W. Remkes.
De Minister van Defensie,
H.G.J. Kamp.

5.8 REGELING BIJZONDERE OPSPORINGSGELDEN

Aan:	de voorzitter van het College van procureurs-generaal, de hoofdofficieren van justitie, de korpsbeheerders, de korpschefs van de regionale politiekorpsen, de korpschef van het Korps landelijke politiediensten, de bevelhebber der Koninklijke marechaussee, de directeur van de Rijksrecherche, de bijzondere opsporingsdiensten FIODECD, AID, VROM-IOD en SIOD
Onderdeel:	Bureau Operationele Zaken
Datum:	1 februari 2006
Kenmerk:	5389067/505
Code:	1.871.21
Bijzonderheden:	Vervangt de Regeling bijzondere opsporingsgelden van 2 april 2005
Aard:	Beleidsregels
Geldig van/tot:	2 april 2006 tot 2 april 2010
Bijlage(n):	Div.
Onderwerp:	Regeling inzake de toekenning en beschikbaarstelling van bijzondere opsporingsgelden Regeling Bijzondere Opsporingsgelden, houdende regels van de Minister van Justitie inzake het toekennen en beschikbaar stellen van gelden ten behoeve van de financiële beloning van informanten, burgerinfiltranten, burgerpseudokopers, burgerpseudodienstverleners en tipgevers, alsmede voor het toekennen en beschikbaar stellen van toon-, pseudokoop-, opkoop- en andere bijzondere gelden ter ondersteuning van de opsporing.

§ 1. Algemene bepalingen

Artikel 1. Begripsomschrijvingen

Voor de toepassing van deze regeling wordt verstaan onder:

1. *Bureau Operationele Zaken*
   Het bureau Operationele Zaken (BOZ) van het directoraat-generaal Rechtshandhaving van het Ministerie van Justitie.
2. *Aangewezen ambtenaar*
   Een door het hoofd van het bureau Operationele Zaken aangewezen ambtenaar, die bevoegd is namens hem, binnen de grenzen van het verleende mandaat, voor de uitvoering van deze regeling op te treden.
   Van een aanwijzing worden de hoofdofficieren van justitie schriftelijk in kennis gesteld.
3. *Opsporingsdienst*

a. de regionale politiekorpsen;
b. het Korps landelijke politiediensten;
c. de onderdelen van de Koninklijke Marechaussee die door het bevoegd gezag zijn aangewezen om een reguliere politietaak te vervullen;
d. de Rijksrecherche; en
e. de bijzondere opsporingsdiensten (BOD'en) die, in overleg met het College van procureurs-generaal, door de Minister van Justitie schriftelijk zijn aangewezen.

4. *Betrokken hoofdofficier van justitie*
De hoofdofficier van justitie onder wiens verantwoordelijkheid het desbetreffende strafrechtelijke onderzoek loopt of heeft gelopen, dan wel binnen wiens arrondissement een geval, waarop deze regeling ziet, zich voordoet of heeft voorgedaan.
5. *Informant*
Een persoon die heimelijk aan een opsporingsambtenaar informatie verstrekt omtrent strafbare feiten, die door anderen zijn of worden gepleegd of verricht, welke verstrekking gevaar voor deze persoon of voor derden oplevert en die ingeschreven staat in het informantenregister van een opsporingsdienst.
6. *Burgerinfiltrant*
De burger, zoals bedoeld in de artikelen 126w en 126x van het Wetboek van Strafvordering.
7. *Burgerpseudokoper en -dienstverlener*
De burger, zoals bedoeld in de artikelen 126ij en 126z van het Wetboek van Strafvordering.
8. *Tipgeld*

a. Geld dat op verzoek van de betrokken hoofdofficier van justitie door de Minister van Justitie beschikbaar wordt gesteld voor een informant, burgerinfiltrant, burgerpseudokoper of burgerpseudodienstverlener wegens door hem verstrekte inlichtingen of door hem verrichte diensten, die hebben geleid of mede hebben geleid tot de opheldering van een strafbaar feit.
b. Geld dat op verzoek van de betrokken hoofdofficier van justitie door de Minister van Justitie beschikbaar wordt gesteld voor een informant, burgerinfiltrant, burgerpseudokoper of burgerpseudodienstverlener wegens door hem verstrekte concrete inlichtingen, die hebben geleid tot de inbeslagneming van contant geld dan wel ander waardevol (on)roerend goed, en welke inbeslagneming zonder die inlichtingen niet zou hebben kunnen plaatsvinden, voorzover het Openbaar Ministerie de ontneming dan wel verbeurdverklaring van het inbeslaggenomen contant geld dan wel ander waardevol (on)roerend goed vordert of heeft gevorderd.
c. Geld dat, zonder dat de verstrekte inlichtingen of de verrichte diensten tot opheldering van een strafbaar feit hebben geleid, op verzoek van de betrokken hoofdofficier van justitie door de Minister van Justitie beschikbaar wordt gesteld voor een informant of een burgerinfiltrant in een geval dat:

i. het plegen van een strafbaar feit, op grond van veiligheidsrisico's of andere zwaarwegende belangen in opdracht van het openbaar ministerie door de politie is voorkomen;
ii. de met betrekking tot een strafbaar feit verstrekte inlichtingen het algemeen belang of een zwaarwegend economisch belang hebben gediend;
iii. de inlichtingen hebben geleid tot de opsporing van zaken van (nagenoeg) onvervangbare waarde;
iv. de informant of burgerinfiltrant in opdracht van het openbaar ministerie niet langer in een onderzoek kan worden gebruikt in verband met zijn veiligheid of met het afbreukrisico voor dit onderzoek;
v. de informant of burgerinfiltrant, gelet op de duur van het onderzoek waarin hij wordt gebruikt, naar het oordeel van het openbaar ministerie, een incidentele aanmoedigingspremie in de vorm van een voorschot op het naar verwachting toe te kennen tipgeld dient te worden verstrekt;
vi. op grond van prioriteitstelling door het openbaar ministerie, het tactisch onderzoek naar aanleiding van de verstrekte inlichtingen gedurende langere tijd wordt uitgesteld.

vii. de verstrekte inlichtingen hebben geleid tot een voltooide opkoop, zoals bedoeld in artikel 1, lid 14 van deze regeling; of
viii. de verstrekte inlichtingen een wezenlijke bijdrage hebben geleverd aan het in kaart brengen van een zogenoemd crimineel samenwerkingsverband en er naar aanleiding van deze inlichtingen een strafrechtelijk onderzoek is of wordt gestart.

9. *Voorschot*
Geld dat op verzoek van de betrokken hoofdofficier van justitie, bij wijze van voorschot op tipgeld, door de Minister van Justitie beschikbaar wordt gesteld.
10. *Pseudokoop*
Hetgeen daaronder wordt verstaan in de artikelen 126i en 126q (politiële pseudokoop) en de artikelen 126ij en 126z (burgerpseudokoop) van het Wetboek van Strafvordering.
11. *Pseudokoopgeld*
Geld dat op verzoek van de betrokken hoofdofficier van justitie door de Minister van Justitie beschikbaar wordt gesteld voor een pseudokoop.
12. *Tipgever*
De burger die, anders dan als informant of burgerinfiltrant, inlichtingen heeft verstrekt die (mede) hebben geleid tot de aanhouding althans het bekend worden van de dader(s) van een ernstig misdrijf, waarvoor door de betrokken hoofdofficier van justitie in het belang van het onderzoek, met voorafgaande machtiging van de Minister van Justitie en met inachtneming van de in artikel 16, aanhef en onder b van deze regeling gestelde publicatievereisten, een financiële beloning in het vooruitzicht is gesteld.
13. *Beloning*
Geld dat op verzoek van de betrokken hoofdofficier van justitie door de Minister van Justitie beschikbaar wordt gesteld voor een tipgever.
14. *Opkopen*
Het met toestemming van de betrokken hoofdofficier van justitie, zonder strafvorderlijk oogmerk, kopen van een voor het leven of de gezondheid van personen bijzonder gevaarlijk goed, waarvan het ongecontroleerd bezit bovendien in strijd is met de wet of met het algemeen belang.
15. *Opkoopgeld*
Geld dat op verzoek van de betrokken hoofdofficier van justitie door de Minister van Justitie beschikbaar wordt gesteld voor het opkopen van een goed.
16. *Toongeld*
Geld dat op verzoek van de betrokken hoofdofficier van justitie door de Minister van Justitie voor bepaalde duur ter beschikking wordt gesteld om een infiltrant van een opsporingsdienst in staat te stellen blijk te geven van zijn belangstelling en kredietwaardigheid voor de aankoop van criminele goederen.
17. *Onkosten- en uurvergoedingen*
De geldelijke vergoeding aan een informant of burgerinfiltrant ter goedmaking van of tegemoetkoming in de met machtiging van het Openbaar Ministerie en op verzoek van een opsporingsdienst met betrekking tot het inwinnen van criminele inlichtingen gemaakte onkosten of gewerkte uren.
18. *Schadevergoeding*
De geldelijke vergoeding aan de burger die, in een geval waarop de Regeling bijzondere opsporingsgelden ziet, bijstand heeft verleend aan de politie, ter goedmaking van of tegemoetkoming in geleden materiële schade met betrekking tot de normale lijfsgoederen, alsmede met betrekking tot een voertuig of een ander privé-eigendom, dat op verzoek van een opsporingsdienst en met

machtiging van het openbaar ministerie met betrekking tot de bijstandsverlening is gebruikt.

19. *Procedureregeling 'Kasvoorschot Ministerie van Justitie'*
De regeling houdende procedureafspraken tussen de Minister van Justitie, de betrokken financiële instelling, het openbaar ministerie en het Korps landelijke politiediensten inzake het beschikbaar stellen van contant geld dat op grond van de Regeling bijzondere opsporingsgelden is toegekend.

Artikel 2. Soorten toe te kennen bijzondere opsporingsgelden

1. Op verzoek van de betrokken hoofdofficier van justitie kan de Minister van Justitie op grond van deze regeling de volgende gelden toekennen:
a. (een voorschot op) tipgeld;
b. een beloning;
c. pseudokoopgeld;
d. opkoopgeld; en
e. toongeld.
2. Onkosten- en uurvergoedingen, als bedoeld in artikel 1, zeventiende lid en schadevergoedingen, als bedoeld in artikel 1, achttiende lid, worden in beginsel uit de financiële middelen van de betrokken opsporingsdienst betaald. In bijzondere gevallen kan de Minister van Justitie, op verzoek van de betrokken hoofdofficier van justitie, echter besluiten een onkosten-, uur- of schadevergoeding toe te kennen.
3. In het belang van de opsporing van een ernstig misdrijf of de voorkoming daarvan, of indien andere zwaarwichtige redenen in het kader van de opsporing daartoe aanleiding geven, kan de Minister van Justitie onder nader te stellen voorwaarden, op verzoek van de betrokken hoofdofficier van justitie, ook in andere gevallen dan genoemd in het eerste en tweede lid, bijzondere gelden toekennen.

§ 2. De rol van het Korps landelijke politiediensten (KLPD)

Artikel 3. Centrale registratie, advisering en uitvoering

1. Het KLPD registreert in een doorlopend register alle zaken waarbij het in het kader van de uitvoering van deze regeling betrokken is geweest.
2. Het KLPD draagt zorg voor de advisering of uitvoering zoals omschreven in onderstaande aangelegenheden:
a. tipgeld
In tipgeldzaken (en eventuele voorschotten daarop) heeft de Nationale Criminele Inlichtingen Eenheid (NCIE) van het KLPD een adviserende taak met betrekking tot de toekenning en de hoogte van het bedrag. De NCIE is intermediair tussen de opsporingsdiensten en het bureau Operationele Zaken van het Ministerie van Justitie. De tussenkomst van de NCIE bij tipgeldaanvragen is voor de opsporingsdiensten verplicht.
b. beloning
Met betrekking tot de door de hoofdofficieren van justitie uitgeloofde beloningen draagt het KLPD zorg voor de vervaardiging en landelijke verspreiding van de raambiljetten. Tevens draagt het KLPD ervoor zorg dat aan de desbetreffende zaak aandacht wordt besteed in een landelijk televisieprogramma van een zendgemachtigde waarmee het Openbaar Ministerie een samenwerkingscontract voor de opsporingsberichtgeving heeft gesloten.
c. pseudokoop-, toon- en opkoopgeld en overige bijzondere gelden

Het KLPD geeft desgevraagd advies aan het bureau Operationele Zaken en de betrokken hoofdofficier van justitie over de praktische uitvoering van een pseudokoop-, toongeld of opkoopzaak of een zaak als bedoeld in artikel 2, derde lid, alsmede over de hoogte van het in een concreet geval gebruikelijke bedrag.
Het KLPD coördineert en ondersteunt desgevraagd de zaken waarbij het in de uitvoering is betrokken.

d. Ter beschikking stellen van contant geld
Het KLPD draagt in een concrete zaak, op verzoek van de aangewezen ambtenaar van het bureau Operationele Zaken zorg dat op grond van deze regeling toegekend geld dat in contanten ter beschikking moet worden gesteld van de verzoekende hoofdofficier van justitie, wordt opgehaald en afgeleverd overeenkomstig de desbetreffende bepalingen in de procedureregeling, zoals bedoeld in artikel 1, negentiende lid, van de Regeling bijzondere opsporingsgelden.
Op verzoek van de betrokken hoofdofficier van justitie draagt het KLPD zorg dat het geld op de aan te geven wijze wordt geprepareerd en verpakt.

e. jaaroverzicht
Jaarlijks, in de maand maart, zendt de korpschef van het KLPD, door tussenkomst van de directeur-generaal Rechtshandhaving, aan de Minister van Justitie een overzicht van de zaken waarin in het voorafgaande kalenderjaar tipgeld is toegekend. De directeur-generaal Rechtshandhaving zendt een exemplaar van dit overzicht ter kennisneming aan de voorzitter van het College van procureurs-generaal.
Dit overzicht bevat, uitgesplitst per opsporingsdienst:

1. het totaal aantal zaken per delictsoort;
2. het gemiddeld uitbetaalde bedrag per delictsoort;
3. het totale bedrag aan tipgeld dat is toegekend; en
4. de door derden, al dan niet met een afgegeven garantstelling, in het vooruitzicht gestelde of uitbetaalde financiële beloningen ten behoeve van informanten.

Het jaaroverzicht bevat voorts het aantal en de soort zaken (met vermelding van de bedragen), waarin het KLPD bij de uitvoering van toongeld-, pseudokoopgeld- of opkoopgeldzaken, dan wel zaken als bedoeld in artikel 2, derde lid, een adviserende, ondersteunende of uitvoerende rol heeft gespeeld.
In het jaaroverzicht worden geen gegevens vermeld die herleidbaar zijn tot concrete zaken of personen.

§ 3. Aanvraagprocedures

Artikel 4. Tipgeld

1. Aanvragen voor toekenning van tipgeld tot een bedrag van € 225,– worden niet in behandeling genomen.
2. Indien het hoofd van de Criminele Inlichtingen Eenheid (CIE) van een opsporingsdienst het wenselijk acht dat tipgeld wordt toegekend, treedt hij of een door hem aangewezen andere leidinggevende binnen de CIE, na verkregen toestemming van de betrokken CIE-officier van justitie, voor het inwinnen van advies over de hoogte van het tipgeldbedrag en in voorkomend geval over de toepasselijkheid van de tipgeldregeling in overleg met de betrokken ambtenaar van de NCIE.
3. Naar aanleiding van het in het tweede lid bedoelde overleg bespreekt de ambtenaar van de NCIE de zaak telefonisch met de aangewezen ambtenaar van het

bureau Operationele Zaken en adviseert hem over de toekenning en de hoogte van het tipgeldbedrag.

4. De aangewezen ambtenaar van het bureau Operationele Zaken neemt een beslissing ten aanzien van de toekenning en bepaalt, bij een positieve beslissing, de hoogte van het tipgeldbedrag. De uitkomst wordt medegedeeld aan de ambtenaar van de NCIE.
5. Indien de hoogte van het toe te kennen bedrag buiten het mandaat van de aangewezen ambtenaar valt, legt deze de zaak ter beslissing voor aan de in casu wel bevoegde ambtenaar bij het Ministerie van Justitie of in voorkomend geval aan de Minister van Justitie.
   De aangewezen ambtenaar stelt de aanvragende opsporingsdienst, door tussenkomst van de NCIE, op de hoogte van de genomen beslissing.
6. Bij een positieve beslissing dient de opsporingsdienst ter verdere afhandeling van de zaak bij de betrokken CIE-officier van justitie een rapport in, overeenkomstig het model dat als bijlage 2 bij deze regeling is opgenomen.
   De CIE-officier van justitie, die het rapport voor akkoord heeft ondertekend, geleidt dit door naar de betrokken hoofdofficier van justitie.
7. De hoofdofficier van justitie verzoekt vervolgens bij brief, overeenkomstig het model van bijlage 2a bij deze regeling, waarbij het in het zesde lid bedoelde rapport is gevoegd, om de beschikbaarstelling van het toegezegde tipgeld. Deze brief dient te worden gericht aan het hoofd van het bureau Operationele Zaken, die vervolgens voor de betaalbaarstelling van het tipgeld zorgdraagt.
8. Voor de opsporingsdienst aan welke het tipgeld betaalbaar is gesteld, bestaat een terugstortverplichting voorzover het tipgeld niet of niet geheel binnen zes maanden na ontvangst is uitgekeerd aan de desbetreffende informant, dan wel zodra duidelijk is geworden dat het tipgeld niet binnen zes maanden zal worden uitgekeerd aan de desbetreffende informant. Het niet uitgekeerde tipgeld dient teruggestort te worden op rekeningnummer 192.325.000 ten name van het Ministerie van Justitie, onder vermelding van het corresponderende NCIE-nummer.
   Op grond van dit artikellid teruggestort tipgeld blijft maximaal vijf jaar na bijschrijving op de daartoe bestemde rekening van het Ministerie van Justitie opeisbaar door de hoofdofficier van justitie ten behoeve van de desbetreffende informant.
9. Het in de leden 1 tot en met 8 van dit artikel bepaalde is van overeenkomstige toepassing met betrekking tot een voorschot op tipgeld.

Artikel 5. Beloning

1. Aanvragen voor toekenning van een beloning tot een bedrag van € 4.500,– worden niet in behandeling genomen.
2. Indien het wenselijk wordt geacht dat in een opsporingsonderzoek een beloning wordt uitgeloofd, neemt de officier van justitie, na verkregen instemming van de hoofdofficier van justitie, telefonisch contact op met een aangewezen ambtenaar van het bureau Operationele Zaken, licht de zaak toe en verzoekt om toekenning van een beloning.
3. Indien de aangewezen ambtenaar een beloning toekent, deelt deze tevens zijn beslissing over de hoogte van de beloning mee aan de officier van justitie.
4. Indien de hoogte van het toe te kennen bedrag buiten het mandaat van de aangewezen ambtenaar valt, legt deze het verzoek ter beslissing voor aan de in casu wel bevoegde ambtenaar bij het Ministerie van Justitie of in voorkomend geval aan de Minister van Justitie.

De aangewezen ambtenaar stelt de officier van justitie zo spoedig mogelijk telefonisch op de hoogte van de genomen beslissing.

5. Bij een positieve beslissing over de toekenning van een beloning informeert de officier van justitie de politie over de inhoud van de toezegging en verzoekt hem telefonisch contact op te nemen met de Dienst Nationale Recherche Informatie (DNRI) van het KLPD. De DNRI draagt zorg voor de vervaardiging en landelijke verspreiding van de raambiljetten. Tevens draagt de DNRI ervoor zorg dat aan de desbetreffende zaak aandacht wordt besteed in een landelijk televisieprogramma van een zendgemachtigde waarmee het Openbaar Ministerie een samenwerkingscontract voor de opsporingsberichtgeving heeft gesloten.
6. De mondelinge toezegging dient in een schriftelijke machtiging te worden vastgelegd. Hiertoe dient de officier van justitie, door tussenkomst van de hoofdofficier van justitie, uiterlijk vier weken na de mondelinge toezegging, een verzoek in overeenkomstig het model dat als bijlage 3 bij deze regeling is opgenomen. Dit verzoek dient te worden gericht aan het hoofd van het bureau Operationele Zaken, ter attentie van de behandelend ambtenaar.
   Deze laatste draagt zorg voor toezending van de machtiging aan de hoofdofficier van justitie.
7. Indien de hoofdofficier van justitie een beroep wenst te doen op de machtiging, verzoekt hij de Minister van Justitie het toegezegde beloningsgeld geheel of ten dele beschikbaar te stellen. Dit verzoek dient schriftelijk, overeenkomstig het model dat als bijlage 4a bij deze regeling is opgenomen, te worden gericht aan het hoofd van het bureau Operationele Zaken.
   Bij het verzoek van de hoofdofficier van justitie wordt het advies gevoegd van de officier van justitie, overeenkomstig het model dat als bijlage 4 bij deze regeling is opgenomen.
   Het hoofd van het bureau Operationele Zaken draagt zorg dat het geld voor de beloning betaalbaar wordt gesteld.

Artikel 6. Toongeld

1. Aanvragen voor het beschikbaarstellen van toongeld worden niet in behandeling genomen voor bedragen beneden de € 50.000,–, tenzij sprake is van spoedeisende omstandigheden.
2. Indien het Openbaar Ministerie ermee heeft ingestemd dat een opsporingsdienst in een opsporingsonderzoek een toongeldactie uitvoert, dient die opsporingsdienst een verzoek in voor de beschikbaarstelling van het gewenste bedrag aan toongeld bij de betrokken officier van justitie. Dit verzoek geschiedt schriftelijk overeenkomstig het model, dat als bijlage 5 bij deze regeling is opgenomen.
3. Indien de officier van justitie een beroep wenst te doen op het budget van het Ministerie van Justitie neemt deze telefonisch contact op met de aangewezen ambtenaar van het bureau Operationele Zaken en licht het verzoek toe. De officier van justitie geeft daarbij aan of er sprake is van spoedeisende omstandigheden. Indien dat het geval is, dient de aanvraagprocedure als omschreven in artikel 10 te worden gevolgd.
4. Indien de aangewezen ambtenaar het beschikbaarstellen van toongeld toezegt, deelt deze tevens zijn beslissing over de hoogte van het toongeldbedrag mee aan de officier van justitie.
5. Indien de hoogte van het toe te kennen bedrag buiten het mandaat van de aangewezen ambtenaar valt, legt deze het verzoek ter beslissing voor aan de in

casu wel bevoegde ambtenaar bij het Ministerie van Justitie of in voorkomend geval aan de Minister van Justitie.
De aangewezen ambtenaar stelt de officier van justitie zo spoedig mogelijk telefonisch op de hoogte van de genomen beslissing.

6. Bij een positieve beslissing dient de officier van justitie, door tussenkomst van de hoofdofficier van justitie, een schriftelijk verzoek in voor de beschikbaarstelling van het toegezegde toongeld, overeenkomstig het model dat als bijlage 5a bij deze regeling is opgenomen. Bij dit verzoek wordt gevoegd het verzoek van de opsporingsdienst als bedoeld in bijlage 5 bij deze regeling. Het verzoek dient te worden gericht aan het hoofd van het bureau Operationele Zaken. Deze laatste draagt zorg dat het geld beschikbaar wordt gesteld aan de hoofdofficier van justitie door overmaking op het rekeningnummer zoals bedoeld in artikel 18.
7. De officier van justitie zendt een kopie van het in het zesde lid bedoelde schriftelijk verzoek aan het College van procureurs-generaal (afdeling Bestuurlijke en Juridische Zaken). Voorzover het verzoek ziet op de beschikbaarstelling van ten minste € 50.000,– kan de afdeling Bestuurlijke en Juridische Zaken van het Parket-Generaal het bureau Operationele Zaken om informatie verzoeken over de afdoening van het verzoek.
8. De hoofdofficier van justitie waaraan het geld beschikbaar is gesteld, draagt zorg dat het toongeld uiterlijk op de vijfde werkdag na de toongeldactie wordt teruggeboekt op rekeningnummer 192.325.000 ten name van het Ministerie van Justitie, onder vermelding van het kenmerk van de zaak.
9. Uiterlijk binnen twee weken na de toongeldactie zendt de officier van justitie, door tussenkomst van de hoofdofficier van justitie, een afloopbericht aan het hoofd van het bureau Operationele Zaken. Hierbij wordt tevens melding gemaakt van de datum waarop opdracht is gegeven aan de bank tot terugboeking van het beschikbaar gestelde toongeld.
10. De officier van justitie zendt een kopie van het in het negende lid bedoelde afloopbericht aan het College van procureurs-generaal (afdeling Bestuurlijke en Juridische Zaken).

Artikel 7. Pseudokoopgeld en opkoopgeld

1. Aanvragen voor toekenning van pseudokoopgeld en opkoopgeld tot een bedrag van € 1.000,– worden niet in behandeling genomen.
2. Indien het Openbaar Ministerie ermee heeft ingestemd dat een opsporingsdienst in een opsporingsonderzoek een pseudokoop of een opkoop doet, dient die dienst een verzoek in voor de beschikbaarstelling van het gewenste bedrag aan pseudokoopgeld of opkoopgeld bij de betrokken officier van justitie. Dit verzoek geschiedt schriftelijk overeenkomstig het model, dat als bijlage 6 respectievelijk bijlage 7 bij deze regeling is opgenomen.
3. Indien de officier van justitie een beroep wenst te doen op het budget van het Ministerie van Justitie neemt de officier van justitie daarover telefonisch contact op met de aangewezen ambtenaar van het bureau Operationele Zaken en licht het verzoek toe. De officier van justitie geeft daarbij aan of er sprake is van spoedeisende omstandigheden. Indien dat het geval is, dient de aanvraagprocedure als omschreven in artikel 10 te worden gevolgd.
4. Indien de aangewezen ambtenaar het beschikbaarstellen van pseudokoopgeld of opkoopgeld toezegt, deelt deze tevens zijn beslissing over de hoogte van het bedrag voor de pseudokoop of opkoop mee aan de officier van justitie.
5. Indien de hoogte van het toe te kennen bedrag buiten het mandaat van de

aangewezen ambtenaar valt, legt deze het verzoek ter beslissing voor aan de in casu wel bevoegde ambtenaar bij het Ministerie van Justitie of in voorkomend geval aan de Minister van Justitie.
De aangewezen ambtenaar stelt de officier van justitie telefonisch op de hoogte van de genomen beslissing.

6. Bij een positieve beslissing dient de officier van justitie, door tussenkomst van de hoofdofficier van justitie, een schriftelijk verzoek in voor de beschikbaarstelling van het toegekende pseudokoopgeld of opkoopgeld, overeenkomstig het model dat als bijlage 6a respectievelijk bijlage 7a bij deze regeling is opgenomen. Bij dit verzoek wordt gevoegd het verzoek van de opsporingsdienst als bedoeld in bijlage 6 respectievelijk bijlage 7 bij deze regeling. Het verzoek dient te worden gericht aan het hoofd van het bureau Operationele Zaken. Deze laatste draagt zorg dat het geld beschikbaar wordt gesteld door overmaking op het rekeningnummer zoals bedoeld in artikel 18.
7. De officier van justitie zendt een kopie van het in het zesde lid bedoelde schriftelijk verzoek aan het College van procureurs-generaal (afdeling Bestuurlijke en Juridische Zaken). Voorzover het verzoek ziet op de beschikbaarstelling van ten minste € 50.000,– kan de afdeling Bestuurlijke en Juridische Zaken van het Parket-Generaal het bureau Operationele Zaken om informatie verzoeken over de afdoening van het verzoek.
8. De hoofdofficier van justitie, waaraan het geld giraal beschikbaar is gesteld, draagt zorg dat niet gebruikt pseudokoopgeld of opkoopgeld uiterlijk op de vijfde werkdag na de pseudokoopactie of de opkoopactie wordt teruggeboekt op rekeningnummer 192.325.000 ten name van het Ministerie van Justitie, onder vermelding van het kenmerk van de zaak.
9. Uiterlijk binnen twee weken na de pseudokoopactie of de opkoopactie legt de officier van justitie, door tussenkomst van de hoofdofficier van justitie, aan het hoofd van het bureau Operationele Zaken door middel van een gedetailleerde specificatie van de (op)gekochte goederen schriftelijke verantwoording af over het bestede geld. In geval van een pseudokoopactie wordt tevens het strafvorderlijk resultaat van de actie vermeld.
10. De officier van justitie zendt een kopie van de in het negende lid bedoelde specificatie, onder vermelding van het strafvorderlijk resultaat in geval van een pseudokoopactie, aan het College van procureurs-generaal (afdeling Bestuurlijke en Juridische Zaken).

Artikel 8. Onkosten-, uur- of schadevergoedingen

1. Indien de officier van justitie voor een onkosten-, uur- of schadevergoeding een beroep wenst te doen op het budget van het Ministerie van Justitie neemt de officier van justitie daarover telefonisch contact op met de aangewezen ambtenaar van het bureau Operationele Zaken en licht het verzoek toe.
2. In het geval dat de aangewezen ambtenaar een vergoeding toekent, deelt deze tevens zijn beslissing over de hoogte van het bedrag voor de vergoeding mee aan de officier van justitie.
3. Indien de hoogte van de toe te kennen vergoeding buiten het mandaat van de aangewezen ambtenaar valt, legt deze het verzoek ter beslissing voor aan de in casu wel bevoegde ambtenaar bij het Ministerie van Justitie of in voorkomend geval aan de Minister van Justitie.
De aangewezen ambtenaar stelt de officier van justitie zo spoedig mogelijk op de hoogte van de genomen beslissing.
4. Bij een positieve beslissing dient de officier van justitie, door tussenkomst van

de hoofdofficier van justitie, een schriftelijk verzoek in voor de beschikbaarstelling van de toegezegde vergoeding. Het verzoek dient te worden gericht aan het hoofd van het bureau Operationele Zaken en bevat in elk geval een duidelijke omschrijving van de bijzondere omstandigheden van het geval, de gevraagde en toegekende vergoeding en een specificatie van hetgeen vergoed is of zal worden.

5. Het hoofd van het bureau Operationele Zaken draagt, na ontvangst van het in het vierde lid genoemde verzoek, zorg dat het geld beschikbaar wordt gesteld door overmaking op het rekeningnummer zoals bedoeld in artikel 18.

Artikel 9. Gelden voor niet geregelde gevallen

1. Aanvragen voor toekenning van gelden voor gevallen als bedoeld in artikel 2, derde lid, tot een bedrag van € 1.000,– worden niet in behandeling genomen.
2. Indien de officier van justitie in gevallen als bedoeld in artikel 2, derde lid, een beroep wenst te doen op het budget van het Ministerie van Justitie neemt de officier van justitie daarover telefonisch contact op met de aangewezen ambtenaar van het bureau Operationele Zaken en licht het verzoek toe. De officier van justitie geeft daarbij aan of er sprake is van spoedeisende omstandigheden. Indien dat het geval is, dient de aanvraagprocedure als omschreven in artikel 10 te worden gevolgd.
3. In het geval dat de aangewezen ambtenaar een vergoeding toekent, deelt deze tevens zijn beslissing over de hoogte van het bedrag voor de vergoeding mee aan de officier van justitie.
4. Indien de hoogte van de toe te kennen vergoeding buiten het mandaat van de aangewezen ambtenaar valt, legt deze het verzoek ter beslissing voor aan de in casu wel bevoegde ambtenaar bij het Ministerie van Justitie of in voorkomend geval aan de Minister van Justitie.
   De aangewezen ambtenaar stelt de officier van justitie zo spoedig mogelijk op de hoogte van de genomen beslissing.
5. Bij een positieve beslissing dient de officier van justitie, door tussenkomst van de hoofdofficier van justitie, een schriftelijk verzoek in voor de beschikbaarstelling van het toegezegde bedrag. Het verzoek dient te worden gericht aan het hoofd van het bureau Operationele Zaken en bevat in elk geval een duidelijke omschrijving van de bijzondere omstandigheden van het geval en het toegekende bedrag. Het hoofd van het bureau Operationele Zaken draagt zorg dat het geld beschikbaar wordt gesteld door overmaking op het rekeningnummer zoals bedoeld in artikel 18.
6. De officier van justitie zendt een kopie van het in het vijfde lid bedoelde schriftelijk verzoek aan het College van procureurs-generaal (afdeling Bestuurlijke en Juridische Zaken). Voorzover het verzoek ziet op de beschikbaarstelling van ten minste € 50.000,– kan de afdeling Bestuurlijke en Juridische Zaken van het Parket-Generaal het bureau Operationele Zaken om informatie verzoeken over de afdoening van het verzoek.
7. De hoofdofficier van justitie, waaraan het geld giraal beschikbaar is gesteld, draagt zorg dat het niet gebruikte geld binnen vijf dagen nadat kenbaar is geworden dat dit geld niet gebruikt is, wordt teruggeboekt op rekeningnummer 192.325.000 ten name van het Ministerie van Justitie, onder vermelding van het kenmerk van de zaak.
8. Uiterlijk binnen twee weken nadat het beschikbaar gestelde geld is gebruikt voor hetgeen waarvoor het is aangevraagd, legt de officier van justitie, door tussenkomst van de hoofdofficier van justitie, aan het hoofd van het bureau

Operationele Zaken een schriftelijke verantwoording af over het bestede geld. Daarbij wordt tevens het strafvorderlijk resultaat gemeld.

9. De officier van justitie zendt een kopie van de in het achtste lid bedoelde schriftelijke verantwoording, onder vermelding van het strafvorderlijk resultaat, aan het College van procureurs-generaal (afdeling Bestuurlijke en Juridische Zaken).

Artikel 10. Spoedprocedure

1. In spoedeisende omstandigheden kan van de aanvraagprocedures als bedoeld in de artikelen 6, 7 en 9 worden afgeweken, met dien verstande dat het bepaalde in artikel 7, eerste lid en artikel 9, eerste lid van overeenkomstige toepassing is.
2. De betrokken officier van justitie dient in dat geval, met toestemming van de hoofdofficier van justitie, telefonisch contact op te nemen met de aangewezen ambtenaar van het bureau Operationele Zaken en onder toelichting van de zaak de toekenning en beschikbaarstelling van het geld te verzoeken.
3. Indien de aangewezen ambtenaar het gevraagde geld toezegt, deelt hij tevens zijn beslissing over de hoogte van het beschikbaar te stellen bedrag mee aan de officier van justitie.
4. Toekenningen van gelden tot € 50.000,– dienen in beginsel door de opsporingsdienst te worden voorgeschoten, tenzij de bank waarbij de opsporingsdienst een rekening heeft, niet tijdig aan het gevraagde kan voldoen.
5. Onmiddellijk aansluitend aan het in het tweede lid bedoelde telefonische contact, zendt de officier van justitie een faxbericht, overeenkomstig het model dat als bijlage 8 bij deze regeling is opgenomen, aan het hoofd van het bureau Operationele Zaken, ter attentie van de behandelend ambtenaar.
6. Indien de hoogte van het toe te kennen bedrag buiten het mandaat van de aangewezen ambtenaar valt, legt deze het verzoek ter beslissing voor aan de in casu wel bevoegde ambtenaar bij het Ministerie van Justitie of in voorkomend geval aan de Minister van Justitie. De aangewezen ambtenaar stelt de officier van justitie zo spoedig mogelijk op de hoogte van de genomen beslissing.
7. Bij een positieve beslissing op het verzoek draagt het hoofd van het bureau Operationele Zaken zorg dat het toegekende geld beschikbaar wordt gesteld overeenkomstig de bepalingen van de in artikel 1, negentiende lid, bedoelde procedureregeling of, indien de opsporingsdienst het toegekende geld voorschiet, door overmaking op het rekeningnummer zoals bedoeld in artikel 18.
8. Bij een positieve beslissing worden voor de verdere afhandeling van de zaak de geheel ingevulde modelformulieren of het schriftelijke verzoek als bedoeld in artikel 9, vijfde lid, van deze regeling, door tussenkomst van de betrokken hoofdofficier van justitie, zo spoedig mogelijk aan het hoofd van het bureau Operationele Zaken nagezonden. Op dit na te zenden verzoek dient, onder verwijzing naar het faxbericht als bedoeld in het vijfde lid, te worden gemeld dat met toepassing van de spoedprocedure het geld spoedheidshalve reeds door de Minister van Justitie is toegekend en, indien van toepassing, beschikbaar is gesteld.
9. De officier van justitie zendt een kopie van de in het achtste lid bedoelde modelformulieren of het schriftelijke verzoek aan het College van procureurs-generaal (afdeling Bestuurlijke en Juridische Zaken). Voorzover het verzoek ziet op de beschikbaarstelling van ten minste € 50.000,– kan de afdeling Bestuurlijke en Juridische Zaken van het Parket-Generaal het bureau Operationele Zaken om nadere informatie verzoeken over (de afdoening van) het verzoek.

10. De hoofdofficier van justitie, waaraan het geld in contanten beschikbaar is gesteld, draagt zorg dat niet gebruikt geld, uiterlijk op de tweede werkdag na de desbetreffende actie, overeenkomstig de bepalingen van de in artikel 1, negentiende lid, van deze regeling bedoelde procedureregeling, door het KLPD wordt teruggebracht naar de financiële instelling waar het is opgehaald. Indien het geld giraal beschikbaar is gesteld, zijn artikel 6, achtste lid, artikel 7, achtste lid, en artikel 9, zevende lid, van overeenkomstige toepassing.
11. Schriftelijke verantwoording over het bestede geld geschiedt overeenkomstig het bepaalde in artikel 6, negende en tiende lid, artikel 7, negende en tiende lid, en artikel 9, achtste en negende lid.

§ 4. Bijzondere bepalingen aangaande tipgeld

Artikel 11. Geen toekenning of beschikbaarstelling van tipgeld

Onverminderd de overige voorwaarden die in deze regeling aan de toekenning of beschikbaarstelling zijn gesteld, wordt geen tipgeld toegekend of beschikbaar gesteld indien:

a. blijkt dat de persoon die de inlichtingen heeft verstrekt als verdachte kan worden aangemerkt met betrekking tot de strafbare feiten waarover hij informeert;
b. drie of meer jaren zijn verstreken nadat de verstrekte inlichtingen voor tactisch gebruik bij proces-verbaal beschikbaar zijn gesteld dan wel nadat de diensten zijn verricht. Bij langlopende onderzoeken kan op deze termijn een uitzondering worden gemaakt op gemotiveerd verzoek van de betrokken hoofdofficier van justitie; of
c. niet uiterlijk binnen zes maanden na de datum van toekenning van tipgeld de schriftelijke aanvraag voor het beschikbaar stellen van dit geld bij het Ministerie van Justitie is ingediend. Overschrijding van deze termijn heeft stilzwijgende vervallenverklaring van de desbetreffende toekenning tot gevolg.

Artikel 12. Financiële beloning van informanten door derden

1. In het geval met betrekking tot een Nederlands strafrechtelijk onderzoek een derde een financiële beloning ten behoeve van een informant in het vooruitzicht heeft gesteld of aan de desbetreffende opsporingsdienst heeft uitbetaald, wordt in beginsel door de Minister van Justitie geen tipgeld meer beschikbaar gesteld.
2. In het geval de door een derde ten behoeve van een informant in het vooruitzicht gestelde of betaalde financiële beloning meer dan € 225 lager ligt dan de financiële beloning die in het concrete geval door de Minister van Justitie zou zijn toegekend, kan een informant, in afwijking van het bepaalde in het eerste lid, ter aanvulling tot het gebruikelijke bedrag, tipgeld worden toegekend.
3. Door een derde aan een opsporingsdienst in het vooruitzicht gestelde financiële beloningen voor informanten en daartoe afgegeven garantstellingen, alsmede de door een derde in dat kader aan een opsporingsdienst gedane betalingen, worden door de opsporingsdienst onverwijld gemeld aan de NCIE van het KLPD.

Artikel 13. Bepaling hoogte tipgeldbedrag

1. Ter bepaling van de hoogte van het toe te kennen tipgeld vindt zoveel mogelijk vergelijking plaats van het concrete geval met soortgelijke gevallen waarin tipgeld is betaald. Hiertoe wordt de centrale registratie van tipgeldzaken van de NCIE van het KLPD geraadpleegd.

2. Naast het bepaalde in het voorgaande lid, worden de wegingsfactoren gehanteerd, die zijn opgenomen in bijlage 1 van deze regeling.
3. De hoogte van het toe te kennen tipgeld als bedoeld in artikel 1, achtste lid en onder b, wordt als volgt bepaald:

a. indien de waarde van het inbeslaggenomen contant geld of ander (on)roerend goed beneden de € 50.000,– ligt, wordt, indien ook inlichtingen zijn verstrekt met betrekking tot het gronddelict, het tipgeld dat met inachtneming van het bepaalde in de eerste en tweede artikelleden tot stand is gekomen, enigermate verhoogd;
b. indien de waarde van het inbeslaggenomen contant geld of ander (on)roerend goed beneden de € 50.000,– ligt en er niet ook inlichtingen zijn verstrekt met betrekking tot het gronddelict, bedraagt het tipgeld ten minste € 225,– en ten hoogste € 2.000,–;
c. indien de waarde van het inbeslaggenomen contant geld of ander (on)roerend goed € 50.000,– of meer bedraagt, wordt, indien ook inlichtingen zijn verstrekt met betrekking tot het gronddelict, het tipgeld dat met inachtneming van het bepaalde in de eerste en tweede artikelleden tot stand is gekomen, verhoogd met een door het bureau Operationele Zaken vooraf vastgesteld bedrag dat afhankelijk is van de inbeslaggenomen waarde en het moment van indienen van de tipgeldaanvraag;
d. indien de waarde van het inbeslaggenomen contant geld of ander (on)roerend goed € 50.000,– of meer bedraagt en er niet ook inlichtingen zijn verstrekt met betrekking tot het gronddelict, wordt de hoogte van het tipgeld bepaald op een door het bureau Operationele Zaken vooraf vastgesteld bedrag dat afhankelijk is van de inbeslaggenomen waarde en het moment van indienen van de tipgeldaanvraag.

4. Indien de verstrekte inlichtingen hebben geleid tot de opheldering van fiscale, economische of sociaal-frauduleuze delicten waardoor de overheid gelden kan (terug)vorderen, is het bepaalde in het voorgaande lid van overeenkomstige toepassing, met dien verstande dat in dat geval de waarde van het terug te vorderen of op te eisen geld bepalend is voor de hoogte van het tipgeld.

Artikel 14. Tipgeld voor Nederlandse informanten in buitenlandse opsporingsonderzoeken

1. Indien in het kader van internationale samenwerking een Nederlandse opsporingsdienst door een buitenlandse opsporingsdienst wordt verzocht een in Nederland ingeschreven informant in te zetten, dan wel reeds door die informant gegeven inlichtingen te verstrekken ten behoeve van een (nagenoeg) geheel buitenlands opsporingsonderzoek, gaat de betrokken CIE-officier van justitie na of er in het desbetreffende land een regeling bestaat op grond waarvan de informant tipgeld zou kunnen krijgen, dan wel of bij de verzoekende buitenlandse autoriteit anderszins de bereidheid bestaat om tipgeld te betalen voor verstrekte, bruikbare inlichtingen. Het voorgaande geldt ook in geval het voornemen bestaat de inlichtingen ongevraagd aan een buitenlandse opsporingsdienst te verstrekken.
2. In een geval zoals bedoeld in het eerste lid en waarin de buitenlandse autoriteit de informant geen tipgeld zal betalen, kan, indien bij de Nederlandse opsporingsdienst bekend is dat de verstrekte inlichtingen zijn gebruikt en wat daarvan de resultaten zijn, een verzoek om toekenning en beschikbaarstelling van tipgeld bij het Ministerie van Justitie worden ingediend. In geval een voldoende Nederlands belang ontbreekt, bedraagt de hoogte van het tipgeldbe-

drag maximaal een kwart van het bedrag dat in een overeenkomstig geval ten behoeve van een informant in een Nederlands opsporingsonderzoek zou zijn toegekend en beschikbaar gesteld. Indien voldoende blijkt van een Nederlands belang wordt de hoogte van het tipgeld bepaald overeenkomstig het bepaalde in artikel 13.

3. Met betrekking tot het aanvragen van tipgeld voor een Nederlandse informant in een buitenlands opsporingsonderzoek is artikel 4, met uitzondering van het zesde en zevende lid, van overeenkomstige toepassing.
4. In geval telefonisch positief beslist is op het verzoek om toekenning en beschikbaarstelling van tipgeld, richt de hoofdofficier van justitie ter verdere afhandeling van de zaak een schriftelijk verzoek om betaling van tipgeld tot het hoofd van het bureau Operationele Zaken. Bij dit schriftelijk verzoek wordt een rapport van de buitenlandse autoriteit gevoegd waarin de verstrekte inlichtingen, de personalia van de persoon waarover de informant inlichtingen heeft verstrekt, de aard van het gepleegde strafbare feit en de (mede) op grond van de verstrekte inlichtingen behaalde opsporingsresultaten worden vermeld, dan wel een door een Nederlandse opsporingsdienst opgemaakt rapport waarin deze mondeling van de buitenlandse autoriteit verkregen informatie wordt weergegeven. Tevens dient in het rapport dan wel in het verzoek verklaard te worden dat de buitenlandse autoriteit geen tipgeld aan de desbetreffende informant betaalt.
5. Indien met toepassing van dit artikel tipgeld wordt aangevraagd, dienen, behoudens de bijzondere bepalingen van dit artikel, de hier te lande geldende regels voor het toekennen en beschikbaarstellen van tipgeld in acht te worden genomen.

Artikel 15. Tipgeld voor buitenlandse informanten in Nederlandse opsporingsonderzoeken

1. Indien in het kader van internationale samenwerking bij een opsporingsonderzoek dat (uiteindelijk) in Nederland voor de rechter wordt gebracht, informatie is gebruikt van een buitenlandse informant die niet in Nederland als informant is of wordt ingeschreven, kan aan deze informant tipgeld worden toegekend.
2. Behoudens de bijzondere bepalingen van dit artikel is met betrekking tot het aanvragen van tipgeld voor een buitenlandse informant in een Nederlands opsporingsonderzoek artikel 4 van overeenkomstige toepassing.
3. Bij het rapport van de Nederlandse opsporingsdienst, als bedoeld in artikel 4, zesde lid, wordt het proces-verbaal van de desbetreffende buitenlandse opsporingsdienst gevoegd, waarin de inlichtingen van de informant voor operationeel gebruik aan Nederland beschikbaar is gesteld. In het rapport van de Nederlandse opsporingsdienst wordt melding gemaakt van de unieke cijfercode waarmee de buitenlandse informant wordt aangeduid. Deze code, die in eventuele toekomstige gevallen steeds voor deze informant dient te worden gebruikt, treedt zo nodig in de plaats van de hier te lande gebruikte ICS-code. De betrokken Nederlandse opsporingsdienst maakt hierover schriftelijke afspraken met de desbetreffende buitenlandse autoriteit.
4. De in artikel 4, achtste lid, bedoelde terugstortverplichting geldt voorzover het tipgeld niet of niet geheel binnen zes maanden na ontvangst is uitgekeerd aan de desbetreffende buitenlandse opsporingsdienst.

§ 5. Bijzondere bepalingen aangaande een beloning

Artikel 16. Geen toekenning of beschikbaarstelling van een beloning

Onverminderd de overige voorwaarden die in deze regeling aan de toekenning of beschikbaarstelling zijn gesteld, wordt geen tipgeld c.q. een beloning toegekend of beschikbaar gesteld indien:

a. blijkt dat de persoon die de inlichtingen heeft verstrekt als verdachte kan worden aangemerkt met betrekking tot de strafbare feiten waarover hij informeert; of
b. een met machtiging van de Minister van Justitie uitgeloofde beloning niet (tijdig) is gepubliceerd. Publicatie geschiedt door middel van een raambiljet van de betrokken hoofdofficier van justitie, vervaardigd en landelijk verspreid door de DNRI van het KLPD. In plaats van of naast het gebruik van een raambiljet, kan publicatie, na voorafgaande toestemming van de behandelend ambtenaar van het bureau Operationele Zaken, ook plaatsvinden in een landelijk of regionaal televisieprogramma van een zendgemachtigde waarmee het Openbaar Ministerie een samenwerkingscontract voor de opsporingsberichtgeving heeft gesloten.

Artikel 17. Bepaling hoogte van een beloning

1. De hoogte van de beloning bedraagt ten minste € 4.500,– en ten hoogste € 30.000,–.
   In bijzondere gevallen kan worden besloten een hoger bedrag dan € 30.000,– toe te kennen.
2. De hoogte van de beloning in een concreet geval is gerelateerd aan de aard en de ernst van het gepleegde misdrijf en de mate waarin met dit misdrijf een inbreuk op de (lokale) rechtsorde is gemaakt.

§ 6. Overige bepalingen

Artikel 18. Eén rekeningnummer en één beheerder

1. Girale betalingen door het Ministerie van Justitie in het kader van deze regeling worden per ingewilligd verzoek uitsluitend gedaan op één rekeningnummer en aan één beheerder die door het hoofd van de CIE van de desbetreffende opsporingsdienst vooraf schriftelijk aan het bureau Operationele Zaken bekend moeten zijn gesteld. Betalingen aan een onderdeel van een opsporingsdienst dienen door de zorg van die dienst te geschieden.
2. Bij de girale betalingen van tipgeld vermeldt het Ministerie van Justitie geen ander zaakskenmerk dan het door de NCIE aan de zaak toegekende NCIE-nummer. Bij de overige bijzondere opsporingsgelden zal een ander onderscheidend kenmerk opgegeven moeten worden.

Artikel 19. Verplicht volgen aanvraagprocedures en verplicht gebruik modelformulieren

1. Aanvragen voor de toekenning en beschikbaarstelling van de gelden, genoemd in artikel 2, en de afhandeling daarvan geschieden overeenkomstig de procedure zoals voor het betreffende geval in § 3 van deze regeling is voorgeschreven.
2. Aanvragen voor de toekenning en beschikbaarstelling van de gelden, genoemd in artikel 2, eerste lid, worden ingediend door de daartoe bevoegde (hoofd)officier van justitie met gebruikmaking van de in de bijlagen opgeno-

men modelformulieren. Afwijkende aanvragen worden niet in behandeling genomen.

3. Behoudens een geval, zoals bedoeld in het vierde lid, dient een aanvraag voor de toekenning van tipgeld gelijktijdig voor alle informanten te geschieden door de CIE van de opsporingsdienst waaraan de inlichtingen zijn verstrekt en die deze inlichtingen voor operationeel gebruik heeft aangewend.
4. In geval van een eenmalige informatieverstrekking aan een andere opsporingsdienst over het illegaal voorhanden hebben van een schietwapen, het illegaal houden van een hennepkwekerij of een ander eenvoudig en opzichzelfstaand feit, kan een aanvraag voor de toekenning van tipgeld met betrekking tot dit opzichzelfstaande feit vanuit de CIE van de verstrekkende opsporingsdienst worden gedaan.
   Bij het rapport voor de aanvraag van tipgeld, zoals bedoeld in de bijlage 2 van deze regeling, dient dan een proces-verbaal gevoegd te worden van de opsporingsdienst die de inlichtingen operationeel heeft gebruikt. Dit proces-verbaal vermeldt de (strafvorderlijke) resultaten waartoe de verstrekte inlichtingen hebben geleid.

Artikel 20. Gevolgen niet (tijdige) naleving terugstort-, terugbreng- of verantwoordingsverplichting

1. Rentekosten die zijn ontstaan door het niet (tijdig) voldoen aan een terugstort- of terugbrengverplichting worden in rekening gebracht bij de betrokken hoofdofficier van justitie, dan wel, in geval van tipgeld, de betrokken opsporingsdienst.
2. Indien in strijd met de bepalingen van deze regeling beschikbaargesteld geld niet (tijdig) wordt teruggestort of teruggebracht dan wel geen (tijdige) schriftelijke verantwoording van besteed geld heeft plaatsgevonden, wordt in beginsel geen nieuwe aanvraag van de desbetreffende hoofdofficier van justitie, dan wel, in geval van tipgeld, de betrokken opsporingsdienst, in behandeling genomen.

Artikel 21. Verzoek tot herziening van een beslissing

1. Indien (voor een deel) een afwijzende beslissing is genomen op een op grond van deze regeling gedaan verzoek, kan de betrokken hoofdofficier van justitie de Minister van Justitie, door tussenkomst van het hoofd van het bureau Operationele Zaken, uiterlijk binnen zes weken nadat de NCIE de beslissing van het Ministerie van Justitie heeft medegedeeld, verzoeken een nieuwe beslissing te nemen.
2. Een verzoek, als bedoeld in het eerste lid, is schriftelijk en bevat de gronden waarop de bezwaren tegen de beslissing rusten.
3. De Minister van Justitie deelt binnen zes weken na ontvangst van het verzoek, door tussenkomst van het hoofd van het bureau Operationele Zaken, zijn gemotiveerde beslissing schriftelijk aan de verzoeker mee.
4. In een spoedeisend geval kan de hoofdofficier van justitie, of een door hem gemandateerde officier van justitie, de Minister van Justitie, door tussenkomst van het hoofd van het bureau Operationele Zaken of een aangewezen ambtenaar van dit bureau, telefonisch verzoeken een nieuwe beslissing te nemen. Aansluitend aan dit telefoongesprek neemt de ambtenaar van het bureau Operationele Zaken een beslissing en deelt deze telefonisch aan de verzoeker mee. Zowel het herzieningsverzoek als de beslissing daarop worden onverwijld schriftelijk bevestigd.

§ 7. Inwerkingtreding en citeertitel

Artikel 22. Inwerkingtreding
Deze circulaire treedt in werking op 2 april 2006.

Artikel 23. Citeertitel
Deze circulaire kan worden aangehaald als: Regeling bijzondere opsporingsgelden.
Deze circulaire zal met de toelichting in de Staatscourant worden geplaatst.

Den Haag, 1 februari 2006

De Minister van Justitie,
J.P.H. Donner

TOELICHTING

Algemeen

De groeiende praktijk van het kopen van inlichtingen ten behoeve van de criminaliteitsbestrijding en de inrichting van 1. 2. 3. 4. formele criminele inlichtingendiensten bij de politie, maakten uniforme regeling van de toekenning en beschikbaarstelling van bijzondere opsporingsgelden noodzakelijk. In 1986 zijn daarom de voorwaarden en procedures voor het toekennen en beschikbaar stellen van extra overheidsgeld voor de onderhavige doeleinden vastgelegd in de regeling Tip-, toon- en voorkoopgelden (voorloper van de Regeling bijzondere opsporingsgelden).
Ondanks de sterke groei van verschillende andere tactische en technische opsporingsmethoden in de afgelopen jaren, komt het belang van het betalen voor informatie nog steeds grote en zelfstandige betekenis toe.
In 1998, twaalf jaar na het in werking treden van de eerste tipgeldregeling, was een eerste, grondige herziening van de oude regeling noodzakelijk. De oude regeling was niet meer voldoende toegesneden op de huidige opsporingspraktijk en het op grond van de Politiewet 1993 gereorganiseerde politiebestel. Daarnaast vormden de uitkomsten van de parlementaire enquête inzake het gebruik van bijzondere opsporingsmethoden (Commissie Van Traa) een belangrijke impuls om onderdelen van de regeling tegen het licht te houden en aan te passen aan de eisen en inzichten van deze tijd. De herziening van de regeling in 1998, die toen de nieuwe naam Regeling bijzondere opsporingsgelden kreeg, schiep nieuwe kaders voor de gevallen waarin, de voorwaarden waaronder en de procedures waarlangs extra gelden ter ondersteuning van de opsporing door de Minister van Justitie konden worden toegekend en beschikbaar gesteld.
In 2001 is de Regeling bijzondere opsporingsgelden opnieuw herzien. Er werden enige wijzigingen opgenomen die noodzakelijk waren geworden door onder andere, kort na de inwerkingtreding van de Regeling bijzondere opsporingsgelden van 1 juni 1998, de instelling van het nieuwe directoraat-generaal Rechtshandhaving (DGRh) en het bureau Operationele Zaken, waar onder meer de uitvoering van deze regeling werd ondergebracht, en de inwerkingtreding van de Wet bijzondere opsporingsbevoegdheden (Wet BOB) op 1 februari 2000. De begripsbepalingen in de regeling ten aanzien van de informant, bur-

gerinfiltrant, de burgerpseudokoper en burgerpseudodienstverlener zijn voor zoveel mogelijk aan de Wet BOB aangepast. In een aantal gevallen kon worden volstaan met een verwijzing naar de relevante artikelen van de Wet BOB. In 2005 is de regeling van 2001 met een jaar verlengd.
Een van de redenen waarom de thans voorliggende regeling is gewijzigd ten opzichte van die van 2005 is de invoering van de euro. Voorts zijn wijzigingen noodzakelijk als gevolg van de in 2003 in werking getreden procedureregeling 'Kasvoorschot Ministerie van Justitie'. Deze procedureregeling regelt onder meer de wijze van beschikbaarstelling van contant geld in spoedeisende omstandigheden en de uitvoerende taak van het KLPD hierbij. Per 1 januari 2004 kan ook met betrekking tot vier bijzondere opsporingsdiensten (de FIOD-ECD, de AID, de VROM-IOD en de SIOD) een beroep op de Regeling bijzondere opsporingsgelden worden gedaan. Dit heeft geleid tot een aantal tekstuele aanpassingen.
Ook is in de regeling opgenomen dat met betrekking tot toon-, pseudokoop-, en opkoopgeld en gelden voor niet geregelde gevallen, de officier van justitie een kopie van een dergelijk verzoek dient te zenden aan het College van procureurs- generaal (afdeling Bestuurlijke en Juridische Zaken). Voorzover het verzoek ziet op de beschikbaarstelling van ten minste € 50.000,– kan de afdeling Bestuurlijke en Juridische Zaken van het Parket-Generaal het bureau Operationele Zaken om informatie verzoeken over de afdoening van het verzoek.
De gevallen waarin tipgeld kan worden toegekend, zijn uitgebreid. Zo is expliciet de mogelijkheid opgenomen dat (extra) tipgeld wordt toegekend in geval een informant dusdanig concrete inlichtingen heeft verstrekt dat contant geld dan wel ander waardevol (on) roerend goed in beslag genomen kon worden, terwijl deze inbeslagneming zonder die inlichtingen niet zou hebben kunnen plaatsvinden. Deze verhoging van het tipgeld geldt ook indien de verstrekte inlichtingen hebben geleid tot de opheldering van fiscale, economische of sociaal-frauduleuze delicten waardoor de overheid gelden kan (terug)vorderen. Ook kan voortaan informatie op het inzichtelijk maken van een crimineel samenwerkingsverband worden beloond, indien op grond van deze informatie een strafrechtelijk onderzoek wordt gestart. Voorts is een bepaling opgenomen met betrekking tot tipgeld voor buitenlandse informanten in Nederlandse opsporingsonderzoeken.
Jaarlijks controleert de Departementale Audit Dienst van het Ministerie van Justitie de geheime geldstromen, waartoe ook de geldstromen met betrekking tot de Regeling bijzondere opsporingsgelden behoren, binnen Justitie. De hieruit voortvloeiende aanbevelingen zijn in de onderhavige regeling waar nodig verwerkt.
Met betrekking tot de handelwijze in gevallen waarin vanuit de verzekeringswereld een financiële beloning voor informanten inzake de opheldering van een misdrijf en de opsporing van ontvreemde goederen beschikbaar is gesteld, zijn reeds in 1991 afspraken gemaakt tussen justitie, politie en de verzekeringsbranche. Deze afspraken zijn neergelegd in de Gedragscode 1991. Deze gedragscode is inmiddels herzien en heeft in december 2004 geleid tot het Convenant tipgelden 2004. Dit convenant is als bijlage 10 bij de thans voorliggende regeling opgenomen.

ARTIKELGEWIJS

De toelichting beperkt zich tot die artikelen en artikelleden die nadere uitleg behoeven.

§ 1. Algemene bepalingen

Artikel 1 Begripsomschrijvingen

Bij de definiëring van de verschillende begrippen die in de regeling worden gebruikt is voorzover mogelijk aansluiting gezocht bij de overeenkomstige begrippen in het Wetboek van Strafvordering.

2. De aangewezen ambtenaar
De Minister van Justitie heeft bij mandaatbesluit de uitvoering van de Regeling bijzondere opsporingsgelden onder voorwaarden in handen gelegd van de directeur-generaal Rechtshandhaving. De directeur-generaal heeft bij mandaatbesluit de uitvoering van de regeling, tot het maximum van de in het besluit genoemde bedragen, overgedragen aan het hoofd van het bureau Operationele Zaken van het directoraat-generaal Rechtshandhaving. Deze laatste heeft bij mandaatbesluit enige ambtenaren van zijn bureau aangewezen die, tot het maximum van de in het betreffende mandaatbesluit genoemde bedragen, met de dagelijkse uitvoering van de regeling zijn belast. De aangewezen ambtenaren worden bij brief aan de hoofdofficieren van justitie bekendgemaakt.

3. Opsporingsdienst
Sinds 1 januari 2004 kunnen de volgende bijzondere opsporingsdiensten een beroep doen op de Regeling bijzondere opsporingsgelden: de Fiscale Inlichtingen- en Opsporingsdienst/Economische Controledienst (FIOD/ECD) van het Ministerie van Financiën, de Algemene Inspectiedienst (AID) van het Ministerie van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit, de VROM-Inlichtingen- en Opsporingsdienst (VROM-IOD) van het Ministerie van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer en de Sociale Inlichtingen- en Opsporingsdienst (SIOD) van het Ministerie van Sociale Zaken en Werkgelegenheid.

5. Informant
Deze definitie van informant is ontleend aan het wetsvoorstel Regels inzake de verwerking van politiegegevens (Wet politiegegevens), TK 2005–2006, 30 327, nr. 2, die de definitie weer heeft ontleend aan de Regeling criminele inlichtingen eenheden (Stcrt. 2000, 198). Door de definitie van informant zo veel mogelijk op die in voornoemd wetsvoorstel en voornoemde regeling af te stemmen, ontstaat meer eenduidigheid. Hoewel de definitie ziet op informatieverstrekking omtrent strafbare feiten, zal het over het algemeen, mede gelet op artikel 1.1. van de Instructie voor de CIE-officier van Justitie en artikel 1, eerste lid onder l van de Wet Politieregisters, gaan over ernstige misdrijven.

8. Tipgeld
Dit artikellid ziet op betaling van geld wegens verstrekte inlichtingen. Met verstrekte inlichtingen wordt niet alleen bedoeld de informatie die bij procesverbaal voor operationeel gebruik aan de opsporingsdienst beschikbaar wordt

gesteld, maar ook de informatie afkomstig van een informant die niet is opgenomen in een CIE proces-verbaal, maar wel heeft geleid tot prioritering bij het uitvoeren van een onderzoek.
In artikel 1, achtste lid, onder a wordt uitdrukking gegeven aan het uitgangspunt van de regeling: het 'no cure, no pay-beginsel'. Onder 'cure' wordt in dit verband bedoeld de opheldering van strafbare feiten, waaronder begrepen de veroordeling van de daders ervan. Het beginsel dat zonder dader geen financiële beloning wordt gegeven, dateert reeds van de eerste tipgeldregeling van 1986. In de opsporingspraktijk bestond echter de behoefte om de gevallen die als 'cure' kunnen worden aangemerkt, te verruimen. Strikt toegepast zou het uitgangspunt 'no cure, no pay' betekenen dat steeds inlichtingen moeten zijn verkregen die hebben geleid tot de veroordeling in hoogste instantie van één of meer daders. Op dat moment staat pas vast dat de betrokken persoon ook de dader is. Met een dergelijke strikte toepassing van het uitgangspunt 'no cure, no pay' zou het gebruik van informanten ernstig onder druk komen te staan. Uitbetaling van tipgeld zou immers in sommige gevallen pas na enkele jaren kunnen plaatsvinden. Daarom wordt in de praktijk sinds jaar en dag reeds tipgeld betaald als de verstrekte informatie heeft geleid tot een veroordeling in eerste aanleg dan wel reeds na aanhouding van een verdachte of het bekend worden van zijn identiteit, gekoppeld aan een positieve vervolgingsbeslissing van het openbaar ministerie.
Artikel 1, achtste lid, onder b kan worden gezien als een species van artikel 1, achtste lid, onder a. Ook hier hebben de verstrekte inlichtingen (mede) geleid tot opheldering van een strafbaar feit. Het bijzondere hierbij is dat op grond van de verstrekte inlichtingen contant geld of ander waardevol (on)roerend goed in beslag genomen is, welke inbeslagneming zonder die inlichtingen niet zou hebben kunnen plaatsvinden. Het tipgeld is dus bedoeld voor dat deel van de inlichtingen dat de inbeslagneming mogelijk heeft gemaakt; het gaat derhalve om concrete informatie. Andere voorwaarde voor toekenning is dat het Openbaar Ministerie de ontneming dan wel de verbeurdverklaring vordert. Met het in het vooruitzicht stellen van tipgeld in dergelijke situaties wordt beoogd een bijdrage te leveren aan het ontnemen van wederrechtelijk verkregen voordeel.
Een probleem dat zich in de praktijk met enige regelmaat voordeed, was dat informanten die goede informatie hadden gegeven, geen tipgeld op grond van de regeling kon worden betaald, omdat de verstrekte inlichtingen of de verrichte diensten niet tot de vereiste strafvorderlijke resultaten hadden geleid. De opsporingsdiensten moesten die informanten dan met lege handen laten staan of uit eigen kas betalen. Daarom zijn sinds de regeling van 1 juni 1998 uitzonderingssituaties op het 'no cure, no pay-beginsel' opgenomen. Deze zijn omschreven in artikel 1, achtste lid, onder c, sub i tot en met viii. De situaties genoemd onder i tot en met iii en viii behoeven een nadere toelichting.
De situatie genoemd onder i ziet op het 'stukmaken' van de zaak. In beginsel komen alleen misdrijven in aanmerking waarbij in het concrete geval het niet 'stukmaken' tot onaanvaardbare risico's voor leven of gezondheid van de potentiële slachtoffers zal leiden. Bij het 'stukmaken' van de zaak kan gedacht worden aan het plaatsen van opvallende politieauto's voor een bankfiliaal ter voorkoming van een overval, maar ook aan het voorkomen van een liquidatie. Aanleiding voor het 'stukmaken' is steeds de informatie van een informant dat een misdrijf op handen is. Voor het stukmaken van de zaak wordt tot nu toe een standaard tipgeldtarief gehanteerd van € 450,–. Van dit tarief kan worden

afgeweken afhankelijk van de ernst van het misdrijf en de mate van aannemelijkheid dat het misdrijf zonder de inlichtingen van de informant daadwerkelijk zou zijn gepleegd. De mate van aannemelijkheid wordt bepaald door de concreetheid van de verstrekte informatie (bijvoorbeeld informatie dat een bivakmuts of een wapen in aangeschaft of een vluchtauto is gestolen) en de mate van betrouwbaarheid van de informant, in combinatie met het criminele verleden van de potentiële daders. Naar mate het toe te kennen tipgeldbedrag in een concreet geval boven het standaard tipgeldtarief zal uitstijgen, zullen zwaardere eisen aan de vaststelling van de zekerheid dat het misdrijf zonder de inlichtingen van de informant daadwerkelijk zou zijn gepleegd, worden gesteld. De omstandigheden van de zaak op basis waarvan wordt verondersteld dat een misdrijf op handen is, moeten worden verwoord in het rapport voor de aanvraag van tipgeld.
Onder de situatie genoemd onder ii valt bijvoorbeeld het beschikbaar stellen van tipgeld voor informatie die heeft geleid tot de inbeslagneming van goederen van grote financiële waarde of van maatschappelijk gevaarlijke goederen zoals verdovende middelen en wapens, zonder dat verdachten worden opgespoord of vervolgd.
Onder zaken van (nagenoeg) onvervangbare waarde, zoals genoemd onder onder iii, wordt bijvoorbeeld nationaal cultureel erfgoed, zoals 'De Nachtwacht' van Rembrandt, verstaan.
De situatie genoemd onder viii is opgenomen in de regeling, omdat in de praktijk is gebleken dat dergelijke inlichtingen van groot nut kunnen zijn, terwijl de informant met lege handen bleef staan.

14 en 15. Opkopen en opkoopgeld
Naar aanleiding van een in de opsporingspraktijk gegroeide behoefte zijn de nieuwe begrippen 'opkopen' en 'opkoopgeld' sinds 1998 in de regeling opgenomen. Het betreft gevallen waarin door bijzondere omstandigheden met het kopen van een zaak (nog) geen strafvorderlijk doel kan worden nagestreefd, maar waarin het belang nadrukkelijk is gelegen in het acuut uit het criminele verkeer halen van een zaak, gelet op het bijzonder gevaarlijke karakter daarvan (bijvoorbeeld springstof, zware schietwapens, ernstig vervuilde drugs of andere zwaar vergiftigde stoffen die een onmiddellijk gevaar voor leven of gezondheid van personen opleveren).
Vanzelfsprekend dienen in beginsel de strafvorderlijke doelen (aanhouding en inbeslagneming) te worden nagestreefd. Deze strafvorderlijke mogelijkheden dienen dan ook eerst zorgvuldig te worden onderzocht. Er kunnen zich echter situaties voordoen waarin de strafvorderlijke doelen (nog) buiten bereik liggen en het niet verantwoord is handelend optreden in de vorm van het opkopen van de goederen, gelet op het acuut dreigende gevaar, langer uit te stellen.
De situatie waarin tot een opkoop zou kunnen worden besloten, zal zich in het algemeen voordoen in een CIE-traject waarbinnen een informant inlichtingen heeft verstrekt. Naast het toekennen van opkoopgeld, kan de ingeschreven (of voor de opkoopzaak in te schrijven) informant in aanmerking komen voor tipgeld. De opkoop is daartoe als uitzondering op het 'no cure, no pay-beginsel' opgenomen: zie artikel 1, achtste lid onder c, sub vii.

16. Toongeld
Toongeld mag onder geen beding uit handen worden gegeven aan derden, niet zijnde opsporingsambtenaren. Voorts dient bij de uitvoering van de toongeld-

actie zowel het vervoer als het daadwerkelijk tonen van het geld plaats te vinden onder voortdurende observatie van een politie-eenheid.

19. Procedureregeling 'Kasvoorschot Ministerie van Justitie'
In de opsporingspraktijk kan het noodzakelijk zijn binnen enkele uren, ook buiten kantooruren, grote bedragen aan contant geld ter beschikking te krijgen. Bijvoorbeeld voor een grote pseudokoop- of toongeldzaak of voor losgeld in geval van een ontvoering. De Minister van Justitie heeft in februari 2003 een regeling getroffen met een bank die, op verzoek van het bureau Operationele Zaken, bereid en in staat is om 24 uur per dag en zeven dagen per week binnen (in beginsel) drie uur grote bedragen aan contant geld beschikbaar te stellen. Van deze regeling kan uitsluitend gebruik worden gemaakt in spoedeisende omstandigheden. Om efficiencyredenen dienen bedragen tot en met € 50.000,– in beginsel door de opsporingsdiensten te worden voorgeschoten indien zij door de Minister van Justitie zijn toegekend. In dat geval wordt het geld, na ommekomst van de voorgeschreven aanvraagformulieren, door het Ministerie van Justitie binnen enkele weken naar het aangegeven rekeningnummer van de voorschietende opsporingsdienst overgemaakt.
Op grond van deze procedureregeling kan ook buitenlands geld beschikbaar worden gesteld. De snelheid waarmee buitenlands geld beschikbaar kan worden gesteld, hangt af van onder meer de soort valuta en de hoogte van het bedrag. De garantie dat dit binnen drie uur beschikbaar komt, kan daarom niet worden gegeven.

Artikel 2 Soorten toe te kennen bijzondere opsporingsgelden

Zoals dat ook in de vorige regeling het geval was, is in artikel 2, tweede lid, het beginsel gehandhaafd dat onkosten-, uur- en schadevergoedingen voor burgers die bijstand aan de opsporing hebben verleend, uit de financiële middelen van de betrokken opsporingsdienst worden betaald. Slechts in bijzondere gevallen kan dit beginsel worden doorbroken. Daarbij valt te denken aan gevallen waarin bedoelde kosten of de schade door de bijzondere omstandigheden van het geval dermate hoog zijn, dat dit in redelijkheid niet ten laste van het budget van de betrokken dienst kan worden gebracht.
In de praktijk kunnen zich situaties voordoen waarin de regeling niet voorziet, terwijl de betrokken hoofdofficier van justitie, gelet op de bijzondere omstandigheden van het geval, van oordeel is dat beschikbaarstelling van extra geld in het kader van de ondersteuning van de opsporing wenselijk is. Daarom is de bepaling van artikel 2, derde lid, als kapstokartikel voor bedoelde onvoorziene situaties in de regeling opgenomen. De Minister van Justitie kan (en zal) in een concreet geval voorwaarden stellen aan het toekennen en feitelijk beschikbaar stellen van geld voor het gevraagde doel. Om de reikwijdte van deze bepaling in te kaderen dient dit doel te zijn gerelateerd aan de opsporing of voorkoming van ernstige misdrijven.
Te denken valt aan een geval van ontvoering waarbij door de ontvoerders een hoog bedrag aan losgeld wordt geëist. Uitgangspunt is dat het losgeld door de ontvoerde of diens naaste betrekkingen dan wel het bedrijf of de instelling waaraan de ontvoerde is verbonden, beschikbaar moet worden gesteld. Slechts in gevallen waarin het gevraagde bedrag niet of niet geheel uit genoemde bronnen kan worden verstrekt, zal (aanvullend) geld op grond van dit artikel door de Minister van Justitie beschikbaar kunnen worden gesteld.

Een ander voor de hand liggend voorbeeld waarin de Minister van Justitie onder te stellen voorwaarden kan besluiten met toepassing van dit artikellid geld toe te kennen en beschikbaar te stellen, is een grote afpersingszaak waarbij de afgeperste persoon, overeenkomstig het hierboven bij een ontvoering gestelde, het geëiste bedrag niet zelf kan fourneren.

§ 2. De rol van het Korps landelijke politiediensten (KLPD)

Artikel 3 Centrale registratie, advisering en uitvoering

Het KLPD heeft een adviserende en op onderdelen ook ondersteunende/uitvoerende rol met betrekking tot bepaalde taken die uit deze regeling voortvloeien. Deze rol van het KLPD heeft de afgelopen jaren in belangrijke mate bijgedragen aan de vorming en bewaking van een landelijk uniform beleid, met name op het vlak van (de hoogte van) de tipgelden.
Om adequate invulling te kunnen geven aan deze rol houdt het KLPD een centrale registratie bij van met name de tipgeldzaken, die kwantitatief gezien een zeer prominente plaats innemen bij de adviserende rol van het KLPD. Aanknopend bij de gegroeide praktijk dat de politie in (nagenoeg) alle tipgeldzaken eerst in overleg trad met het KLPD, is reeds in de regeling van 1998 besloten de vrijblijvendheid van de tussenkomst van het KLPD niet langer te handhaven. In de verschillende procedures inzake de uitvoering van deze regeling, wordt sindsdien dan ook de verplichte tussenkomst van het KLPD/NCIE voorgeschreven (artikel 3, tweede lid en onder a).
Ingevolge artikel 3, tweede lid en onder d, is het KLPD belast met een aantal taken op het gebied van het ter beschikking stellen van contant geld. Het KLPD kan worden verzocht contant geld dat door de Minister van Justitie ten behoeve van de opsporing aan een opsporingsdienst is toegekend, op te halen, zo nodig te preparen, te bezorgen of 'neer te leggen'. Voorheen was deze ondersteuning beperkt tot toon- en losgeld. Met de betrokken financiële instelling, het openbaar ministerie en het KLPD is een vertrouwelijke procedureregeling afgesproken die onder meer ziet op de uitvoering van de hier bedoelde KLPD-taak.

§ 3. Aanvraagprocedures

Artikel 4 Tipgeld

In artikel 4, achtste lid, is een terugstortverplichting voor de opsporingsdienst opgenomen in het geval tipgeld niet of niet geheel binnen zes maanden na ontvangst is uitgekeerd aan de desbetreffende informant. Deze verplichting bestond ook al onder de vorige regeling. Onderzoek van de Departementale Audit Dienst van het Ministerie van Justitie heeft aangetoond dat niet uitbetaald tipgeld in een aantal gevallen niet (tijdig) was teruggestort. Het bureau Operationele Zaken heeft daarom een procedure ingevoerd waarbij de opsporingsdiensten periodiek verantwoording moeten afleggen over de door het Ministerie van Justitie ter beschikking gestelde tipgelden. Ieder kwartaal zal het bureau Operationele Zaken een overzichtsrapportage van uitgekeerde tipgelden naar de rekeningbeheerders van de opsporingsdiensten verzenden met het verzoek deze te laten waarmerken door het hoofd van de afdeling waaron-

der de Criminele Inlichtingen Eenheid ressorteert. Op deze overzichten dient aangetekend te worden dat betaling aan de informanten heeft plaatsgevonden dan wel de reden waarom de tipgelden (ouder dan zes maanden) nog niet zijn uitbetaald. Ook bij gedeeltelijke uitbetaling dient de reden daarvan gemotiveerd te worden aangegeven. Door het bureau Operationele Zaken kan aan de hand van de terugontvangen, gewaarmerkte overzichten de volledigheid en tijdigheid van de gerestitueerde gelden worden vastgesteld.

Artikel 5 Beloning

Het uitloven van een beloning door de hoofdofficier van justitie was tot juni 1998 niet formeel geregeld. Aanvragen voor dit soort financiële beloningen werden behandeld op grond van een gegroeide praktijk. Besloten werd dit onderwerp in de regeling op te nemen omdat ook hier, zij het geheel in een tactisch traject, evenzeer als in het geval van tipgeld, sprake is van een vorm van kopen van informatie ter opheldering van een misdrijf.
Voor het uitloven van een beloning moet sprake zijn van een ernstig misdrijf waardoor de rechtsorde is geschokt. Onder ernstige misdrijven worden voor de toepassing van de beloningsregeling in elk geval verstaan de misdrijven tegen het leven gericht en overvallen waarbij wapens zijn gebruikt of lichamelijk geweld is aangewend. Ook voor de opsporing van een grote partij ontvreemde vuurwapens of van een voor het brede publiek zeer gevaarlijke voortvluchtige, kan een beloning worden uitgeloofd. De beoordeling van de mate van de ernst van het gepleegde misdrijf en de mate waarin door het gepleegde misdrijf een inbreuk op de rechtsorde is gemaakt, kan lokaal enigszins verschillen.
De hoofdofficier van justitie, die ingevolge artikel 5, zevende lid, een verzoek richt aan de Minister van Justitie om tot uitbetaling van (een gedeelte van) de uitgeloofde beloning over te gaan (modelformulier conform bijlage 4a van de regeling), geeft in dat verzoek aan of het gehele bedrag of slechts een gedeelte daarvan, gelet op zijn inschatting van de toegevoegde waarde van de verstrekte informatie, aan een persoon zal worden uitgekeerd. De vraag die in dit verband beantwoording behoeft, is in hoeverre de recherche-inspanningen van de opsporingsdienst en informatie uit andere bronnen mede aan de opheldering van het misdrijf hebben bijgedragen. In voorkomende gevallen geeft de hoofdofficier van justitie in zijn verzoek gemotiveerd aan dat het gehele bedrag of een gedeelte daarvan in een door hem te bepalen verdeelsleutel aan meerdere personen zal worden uitbetaald.

Artikel 10 Spoedprocedure

In spoedeisende omstandigheden kan worden afgeweken van de ‘gewone’ aanvraagprocedures. Van spoedeisende omstandigheden is uiteraard sprake wanneer op heel korte termijn geld nodig is voor een actie, maar bijvoorbeeld ook indien op een wat langere termijn vreemde valuta nodig is en de opsporingsdienst deze valuta via de bank waarbij de dienst een rekening heeft, niet tijdig kan verkrijgen.

§ 4. Bijzondere bepalingen aangaande tipgeld

Artikel 11 Geen toekenning of beschikbaarstelling van tipgeld

In artikel 11 aanhef en onder a is de verplichting voor de opsporingsdienst neergelegd om in alle gevallen onderzoek te doen naar de eventuele betrokkenheid van de informatieverstrekker bij de strafbare feiten waarover hij heeft geïnformeerd.

Artikel 12 Financiële beloning van informanten door derden

Dit artikel ziet op financiële beloningen voor informanten door derden (in de meeste gevallen verzekeringsmaatschappijen) en de meldplicht van de opsporingsdiensten aan de NCIE inzake garantstellingen en betalingen door die derden.
Het Openbaar Ministerie en het Ministerie van Justitie hebben in 1991 met de verzekeraars afspraken gemaakt hoe de verzekeringsbranche en de opsporingsdiensten dienen te handelen indien een burger zich bij een verzekeraar meldt met informatie over ontvreemde goederen of andere verzekerde belangen (Gedragscode 1991). Deze gedragscode is onlangs herzien en vervangen door het 'Convenant tipgelden 2004'. Het Verbond van Verzekeraars, het College van procureurs-generaal, de politiekorpsen en de Koninklijke Marechaussee zijn partij bij dit convenant, welk convenant als bijlage 10 bij de onderhavige regeling is opgenomen.

Artikel 13 Bepaling hoogte tipgeldbedrag

Een belangrijk instrument bij de bepaling van de hoogte van een tipgeldbedrag is de vergelijking van een concreet geval met soortgelijke gevallen waarin tipgeld is uitbetaald. De centrale registratie van tipgeldzaken bij het KLPD speelt bij het maken van deze vergelijking een belangrijke rol.
Voorts is voor een juiste bepaling van de hoogte van het toe te kennen tipgeldbedrag zorgvuldige weging noodzakelijk van de relevante factoren. In dat kader is per 1 juni 1991, op advies van Recherche Advies Commissie en met instemming van de toenmalige Vergadering van procureurs-generaal, door de Minister van Justitie een aantal objectieve wegingsfactoren ingevoerd. De effecten van de toepassing van deze wegingscriteria zijn een jaar na de invoering ressortelijk geëvalueerd. Uit die evaluatie kwam naar voren dat toepassing van de wegingsfactoren in de praktijk als een belangrijk instrument werd ervaren bij het bepalen van de hoogte van tipgeldbedragen. Deze wegingsfactoren zijn sindsdien op een enkel punt herzien. De belangrijkste wijziging bestaat erin dat het aantal informanten dat in een onderzoek is gebruikt enige invloed op de hoogte van het toe te kennen tipgeld kan hebben. Om tactische of afschermingsredenen is het soms noodzakelijk meerdere informanten in een onderzoek te gebruiken. Het aantal informanten kan niet leiden tot vermenigvuldiging van het gebruikelijke tipgeldbedrag met het aantal informanten in de zaak. Wel zal dit in sommige gevallen aanleiding kunnen vormen het toe te kennen tipgeldbedrag iets te verhogen. Het is uiteindelijk aan de opsporingsdienst om het tipgeld naar evenredigheid van de ingebrachte informatie, te verdelen. De opsomming van de wegingsfactoren is thans aangevuld met factoren die in de praktijk reeds van invloed bleken op de hoogte van het tipgeld en met factoren

waaraan in de praktijk behoefte is gebleken: de geleverde inspanningen van de informant, de hoeveelheid in beslaggenomen goederen en de door het College van procureurs- generaal aangegeven opsporings- en vervolgingsprioriteiten.
De wegingscriteria zijn opgenomen in de bijlage 1 bij de regeling. Zij dienen als voorheen gehanteerd te worden bij de aanvraag door de opsporingsdienst en de advisering door het KLPD, alsmede bij de beslissing van de aangewezen ambtenaar van het Ministerie van Justitie inzake de hoogte van het toe te kennen tipgeldbedrag.
Tot op heden kwam informatie die leidde tot een ontnemingsprocedure dan wel verbeurdverklaring onder de Regeling bijzondere opsporingsgelden nauwelijks voor tipgeld in aanmerking. Dit werd als onwenselijk ervaren omdat in een aantal situaties zonder de informatie van de informant waardevolle goederen niet in beslaggenomen hadden kunnen worden en dus de ontnemingsprocedure dan wel verbeurdverklaring niet zou hebben kunnen plaatsvinden. Deze gangbare praktijk verhoudt zich niet goed met het beleid dat er juist op gericht is om veroordeelden hun financiële winsten behaald met strafbare feiten, af te nemen. Om hieraan tegemoet te komen is in artikel 1, achtste lid en onder b de mogelijkheid tot het betalen van tipgeld in dergelijke situaties opgenomen. Artikel 13, derde lid, geeft vervolgens aan op welke manier de hoogte van het tipgeld in dergelijke situaties wordt bepaald. De hoogte van het tipgeld wordt in de eerste plaats bepaald door de waarde van de goederen die op basis van de informatie zijn gevonden. Voorts is bepalend het moment waarop de tipgeldaanvraag wordt ingediend. De aanvraag kan worden gedaan vanaf het moment dat de goederen in beslag genomen zijn en de officier van justitie van plan is de ontneming dan wel verbeurdverklaring te vorderen tot het moment dat de rechter (in hoogste instantie) ook daadwerkelijk de ontneming of verbeurdverklaring uitspreekt. In het eerste geval zal de informant een lagere beloning toegekend worden, omdat de overheid het risico loopt dat het inbeslaggenomene uiteindelijk niet aan haar toekomt. In het tweede geval zal de informant voor een hogere beloning in aanmerking komen, omdat de overheid er in dat geval zeker van is dat het inbeslaggenomene haar toevalt. Voor de hoogte van het (extra) tipgeld hanteert het bureau Operationele Zaken vaste bedragen. Dit betekent dat andere factoren dan de waarde van de inbeslaggenomen goederen en het moment dat tipgeld wordt aangevraagd niet van invloed zijn op de hoogte van het tipgeldbedrag. De wegingsfactoren, zoals het aantal informanten, zijn in dit geval niet van toepassing.
Artikel 13, vierde lid, geeft vervolgens aan dat, in geval er inlichtingen zijn verstrekt die hebben geleid tot de opheldering van fiscale, economische of sociaalfrauduleuze delicten en waardoor de overheid gelden kan (terug)vorderen, de hoogte van het tipgeld wordt bepaald op overeenkomstige wijze als bij in beslag genomen contant geld of ander waardevolle (on)roerende goederen. Hierbij kan gedacht worden aan een tip op bijstandsfraude, maar ook op bijvoorbeeld sigarettensmokkel. De waarde van de te veel betaalde, dus terugvorderbare, uitkering dan wel van de niet betaalde, dus opvorderbare, accijnzen is in dat geval bepalend voor de hoogte van het (extra) tipgeld.

Artikel 14 Tipgeld voor Nederlandse informanten in buitenlandse opsporingsonderzoeken

In dit artikel wordt een regeling gegeven voor de (mogelijkheid tot) betaling van tipgeld aan in Nederland ingeschreven informanten die worden gerund

op verzoek van een buitenlandse autoriteit ten behoeve van een (nagenoeg) geheel buitenlands opsporingsonderzoek. Ook indien een Nederlands belang ontbreekt, kunnen de opsporingsdiensten er, met het oog op toekomstige, Nederlandse strafzaken waarbij die informant weer een nuttige rol zou kunnen spelen, waarde aan hechten dat hun informant wordt beloond. Een beloning ligt in dit soort zaken echter wel beduidend lager dan in zaken waarin voldoende blijkt van een Nederlands belang. Bij dit laatste kan worden gedacht aan een lading cocaïne die per schip onderweg is naar Nederland en die in enig buitenland wordt onderschept dankzij informatie van een in Nederland ingeschreven informant.
Basisvoorwaarde voor het in behandeling nemen van een dergelijk verzoek om toekenning en beschikbaarstelling van tipgeld is dat de buitenlandse autoriteit geen tipgeld aan de desbetreffende informant zal betalen. Het is niet de bedoeling dat de informant zowel van de buitenlandse autoriteit als van Nederland tipgeld ontvangt in een zaak. Om die reden dient de betrokken CIE-officier van justitie na te gaan of het desbetreffende land in geval van bruikbare informatie zal overgaan tot betaling van tipgeld. Deze bepaling gaat overigens niet zo ver dat indien de CIE-officier van justitie ambtshalve bekend is dat een bepaald land geen tipgeld betaalt, in elke individuele zaak alsnog het buitenland hierover bevraagd moet worden. Volstaan kan dan worden met een verklaring in het verzoek om toekenning en beschikbaarstelling van tipgeld dat de buitenlandse autoriteit niets betaalt.
Artikel 14 is niet van toepassing op in Nederland ingeschreven informanten die zijn ingezet ten behoeve van internationale opsporingsonderzoeken die in een formeel samenwerkingsverband tussen Nederlandse opsporingsdiensten en opsporingsdiensten van andere Europese lidstaten worden verricht. Het gaat hier om een zogenoemd Joint Investigation Team (JIT). Uit het deelnemen van Nederland aan een gezamenlijk onderzoek met opsporingsdiensten van andere lidstaten van de Europese Unie blijkt immers dat er ook Nederlandse (strafvorderlijke) belangen worden gediend. In die gevallen kan tipgeld overeenkomstig het bepaalde in artikel 4 worden aangevraagd en toegekend, met dien verstande dat bij een dergelijke tipgeldaanvraag de formele samenwerking in het desbetreffende opsporingsonderzoek dient te blijken uit een meegezonden kopie van het samenwerkingsconvenant.
Artikel 14 is eveneens niet van toepassing op in Nederland ingeschreven informanten die zijn ingezet ten behoeve van een parallel onderzoek, uitgevoerd in nauwe samenwerking met het buitenland, waarbij ook een Nederlands (strafvorderlijk) belang is gediend. In die gevallen kan tipgeld overeenkomstig het bepaalde in artikel 4 worden aangevraagd en toegekend, met dien verstande dat bij een dergelijke tipgeldaanvraag de samenwerking tussen de desbetreffende opsporingsonderzoeken dient te blijken uit een ondertekende verklaring van de betrokken zaaksofficier van justitie.

Artikel 15 Tipgeld voor buitenlandse informanten in Nederlandse opsporingsonderzoeken

In dit artikel wordt een regeling gegeven voor de (mogelijkheid tot) betaling van tipgeld aan in het buitenland ingeschreven informanten die, door tussenkomst van een buitenlandse opsporingsdienst, gevraagd of ongevraagd inlichtingen hebben verstrekt ten behoeve van Nederlandse opsporingsonderzoeken. De inlichtingen moeten een Nederlands strafvorderlijk belang hebben

gediend. De bepaling van het tipgeld geschiedt naar Nederlandse maatstaven. Lid 3 stelt nadere eisen aan het rapport van de Nederlandse opsporingsdienst waarbij tipgeld wordt aangevraagd. Het procesverbaal van de buitenlandse opsporingsdienst, waarin de inlichtingen van de informant voor operationeel gebruik aan Nederland beschikbaar is gesteld, kan ook worden geciteerd in de tipgeldaanvraag. Om dubbele uitbetaling van tipgeld te voorkomen, dient in de tipgeldaanvraag tevens melding gemaakt te worden van de unieke cijfercode waarmee de informant wordt aangeduid.

§ 5. Bijzondere bepalingen aangaande een beloning

Artikel 16 Geen toekenning of beschikbaarstelling van een beloning

In artikel 16 aanhef en onder a is, net als bij tipgeld, de verplichting voor de opsporingsdienst neergelegd om in alle gevallen onderzoek te doen naar de eventuele betrokkenheid van de informatieverstrekker bij de strafbare feiten waarover hij heeft geïnformeerd.
Ingevolge artikel 16 aanhef en onder b wordt geen beloning toegekend of beschikbaar gesteld, indien de uitgeloofde beloning niet of niet tijdig is gepubliceerd. Met het uitloven van een beloning worden potentiële getuigen onder het publiek uitgenodigd om tegen een financiële beloning met informatie over bepaalde, ernstige misdrijven naar voren te treden. Hieruit volgt dat een aanvraag voor een machtiging tot het uitloven van een beloning niet kan worden gehonoreerd in het geval dat het Openbaar Ministerie pas na het moment dat een burger met goede informatie is gekomen, tot deze aanvraag besluit. Ook is pas sprake van een uitgeloofde beloning, indien aan het publicatievereiste zoals verwoord in deze regeling, is voldaan. Dit betekent dat wanneer een burger informatie verschaft nog vóórdat er publiciteit aan het uitloven van de beloning is gegeven, de Minister van Justitie de beloning niet beschikbaar zal stellen. In dat geval kan niet worden gezegd dat die burger naar voren is getreden vanwege de uitgeloofde financiële beloning; hij kon immers nog geen weet hebben van een beloning op het moment dat hij zijn informatie verstrekte. Die burger heeft kennelijk uit andere motieven dan financieel gewin informatie verstrekt. Bijvoorbeeld vanuit een gevoelde burgerplicht.
Aan het publicatievereiste kan op twee manieren worden voldaan. In beginsel zal bij het uitloven van een beloning door de DNRI van het KLPD een raambiljet worden vervaardigd en landelijk verspreid. Er kunnen zich echter gevallen voordoen die zich niet goed lenen voor het verspreiden van een raambiljet. In een dergelijk geval kan, na voorafgaande toestemming van de ambtenaar van het bureau Operationele Zaken die de aanvraag behandelt, de aankondiging van de uitgeloofde beloning worden gedaan in het televisieprogramma 'Opsporing Verzocht' of in een televisiebericht in een ander landelijk of regionaal programma van een zendgemachtigde waarmee het Openbaar Ministerie een samenwerkingscontract in het kader van de opsporingsberichtgeving heeft gesloten. Vanzelfsprekend bestaat er geen enkel bezwaar tegen het verspreiden van een raambiljet en het daarnaast ook nog eens aankondigen van die beloning in een daarvoor toegelaten televisieprogramma. Des te groter het bereik van de boodschap, des te groter is ook de kans op de 'gouden tip'. In de praktijk zal spoedheidshalve de aankondiging op de televisie vaak vooraf gaan aan de landelijke verspreiding van het raambiljet. Ook daartegen bestaat geen enkel bezwaar.

Artikel 17 Bepaling hoogte van een beloning

De hoogte van een beloning wordt in beginsel vastgesteld op een bedrag gelegen tussen de € 4.500 en € 30.000. Beneden de € 4.500 wordt het effect van het middel te gering geacht. Bij een grote wapendiefstal, gelet op het evidente gevaar dat grote aantallen vuurwapens in het criminele milieu terecht zullen komen, kan als richtinggevend bedrag een beloning van € 4.500 redelijk zijn. Inzake een gepleegde moord of doodslag geldt dat in de huidige opsporingspraktijk in de meeste gevallen een beloning van € 20.000 redelijk wordt geacht. Bij meervoudige moorden en doodslagen kan dit oplopen tot € 30.000. In zeer bijzondere gevallen kan op verzoek van de betrokken hoofdofficier van justitie een hogere beloning dan € 30.000 worden toegekend. In alle gevallen geldt dat met locale verschillen in de beoordeling van de mate van de ernst van het gepleegde misdrijf en de mate waarin door het gepleegde misdrijf een inbreuk op de rechtsorde is gemaakt, bij de bepaling van de hoogte van een beloning enige rekening kan worden gehouden.
Opgemerkt zij dat informanten, die inlichtingen hebben verstrekt die leiden tot de aanhouding althans het bekend worden van de dader van een moord of doodslag, in de meeste gevallen lager worden beloond dan tipgevers die reageren op een raambiljet of op een televisiebericht van de hoofdofficier van justitie inzake het uitloven van een beloning. Dit verschil laat zich verklaren door de inschatting dat burgers die geen informant van de politie zijn, uit (al dan niet terechte) angst om als getuige te moeten verschijnen op een terechtzitting of uit angst voor represailles van de dader, in het algemeen terughoudender zullen zijn om met hun informatie over ernstige delicten naar voren te treden dan zich redelijk afgeschermd wetende informanten. Een grotere financiële beloning kan hen wellicht toch over de streep trekken. Dit verschil in beloning laat zich bovendien verklaren uit het feit dat een procesverbaal, opgemaakt naar aanleiding van de inlichtingen van een informant, niet bestemd is om tot bewijs te dienen. Het proces-verbaal van de tipgever is daarentegen wel bestemd om tot bewijs te dienen. Deze burger legt een in beginsel op een terechtzitting toetsbare getuigenverklaring af.
Bij samenloop van het uitloven van een financiële beloning van tipgevers door derden (vaak een belanghebbende particulier, zoals een slachtoffer of nabestaande) met een uitgeloofde beloning door een hoofdofficier van justitie mag de uitgeloofde beloning van de hoofdofficier van justitie noch worden verweven met, noch, wat betreft de hoogte van het bedrag, worden aangetast door de financiële beloning door een derde.
Hierdoor wordt beoogd te voorkomen dat die derden zich met (eventueel crimineel verdiend) geld financieel kunnen mengen in de opsporingsinspanningen van justitie, gericht op de opheldering van hun eigen zaak (bijvoorbeeld een tegen hen gerichte poging tot liquidatie). In voorkomend geval dient daarom in een openbare aankondiging van een beloning door de hoofdofficier van justitie, zoals in een televisieprogramma, uitdrukkelijk tot uiting te komen dat de beloning van de belanghebbende derde geheel los staat van de beloning door het Openbaar Ministerie. Publieke aankondigingen van beloningen door derden dienen dan ook bij voorkeur niet door een vertegenwoordiger van het Openbaar Ministerie of van een opsporingsdienst te worden gedaan.

§ 6. Overige bepalingen

Artikel 19 Verplicht volgen aanvraagprocedures en verplicht gebruik modelformulieren

Ingevolge artikel 19, eerste en tweede lid, worden aanvragen ingediend door de daartoe bevoegde (hoofd)officier van justitie. Het bureau Operationele Zaken had niet de mogelijkheid om na te gaan of de aanvragen ook daadwerkelijk door de bevoegde (hoofd)officier van justitie waren ingediend en ondertekend. Op advies van de Departementale Audit Dienst van het Ministerie van Justitie heeft het bureau Operationele Zaken een mandaat- en handtekeningenregister aangelegd en is het thans in staat om de aanvragen op rechtmatigheid te controleren. Voor de verschillende aanvragen van gelden waarop de regeling ziet, zijn modelformulieren in de bijlagen bij deze regeling opgenomen. Het verplichte gebruik van deze modelformulieren dwingt ertoe dat bij een aanvraag alle benodigde informatie wordt verstrekt die noodzakelijk is voor de beslissing over de toekenning en het beschikbaar stellen van geld. Het gebruik van modelformulieren beoogt voorts bij te dragen aan vereenvoudiging en bespoediging van de afhandeling van de aanvragen. Afwijking van de verplichte modelformulieren dan wel het ontbreken van de handtekening van de bevoegde (hoofd) officier van justitie heeft tot gevolg dat de aanvragen voor aanpassing en of aanvulling worden teruggezonden naar het desbetreffende parket. Om de ter beschikkingstelling van bijzondere opsporingsgelden niet onnodig te vertragen, verdient het aanbeveling mutaties in het mandaat- en handtekeningenregister zo spoedig mogelijk aan het bureau Operationele Zaken te melden.
In het derde lid van artikel 19 is het vereiste opgenomen dat in een onderzoek steeds voor alle informanten tegelijk en door één centrale aanvrager (de opsporingsdienst waaraan de informatie is verstrekt en waar de informatie operationeel is gebruikt) een aanvraag voor de toekenning van tipgeld moet worden ingediend. Deze regel is opgenomen, omdat het in de praktijk regelmatig voorkwam dat informanten van een andere regio bij de tipgeldaanvraag werden vergeten. Is in een dergelijk geval reeds tipgeld betaald en onder de overige informanten in de zaak verdeeld, dan kan aan de 'vergeten' informant geen geld meer beschikbaar worden gesteld. Dit vloeit voort uit het gegeven dat de totale (strafvorderlijke) resultaten in het onderzoek reeds zijn gewogen en het op grond daarvan ter beschikking gestelde totaalbedrag reeds is uitbetaald. Om dit soort vervelende situaties te voorkomen, is het 'gelijktijdige en centrale aanvraagvereiste' in de regeling opgenomen. Aanvragen voor tipgeld die aan dit vereiste niet voldoen, kunnen, behoudens de uitzondering van artikel 19, vierde lid, niet in behandeling worden genomen. In het vierde lid is, om de bestaande praktijk zo veel mogelijk tegemoet te komen, een uitzonderingsbepaling opgenomen voor eenmalige informatieverstrekkingen inzake eenvoudige, opzichzelfstaande feiten. In die gevallen is het toegestaan dat de verstrekkende opsporingsdienst zelf de aanvraag voor de eigen informant doet. Bij de tipgeldaanvraag dient dan wel een procesverbaal te zijn gevoegd van de opsporingsdienst dat de informatie heeft gebruikt. Dit proces-verbaal dient de resultaten te vermelden waartoe de verstrekte inlichtingen hebben geleid.

Artikel 21 Verzoek tot herziening van een beslissing

In dit artikel wordt voorzien in een procedure om op te komen tegen een (gedeeltelijk) afwijzende beslissing op een op grond van deze regeling gedaan verzoek.
De praktijk om bij verschil van inzicht over de toepasselijkheid van de regeling of over de hoogte van het toegekende (tip)geldbedrag de Minister van Justitie om een nieuwe beslissing te vragen, werd reeds in de regeling van 1998 geformaliseerd.
Hoewel het artikel voorschrijft dat een verzoek tot herziening van een beslissing schriftelijk is, neemt dit niet weg dat de betrokken CIE-officier van justitie voordat hij een dergelijk verzoek indient, telefonisch contact kan opnemen met het bureau Operationele Zaken teneinde de zaak te bespreken. De CIE-officier van justitie is immers tot dan toe nog niet direct bij de afhandeling van de desbetreffende tipgeldaanvraag betrokken geweest; de aanvraag is namelijk mondeling afgedaan tussen het hoofd van de CIE van een opsporingsdienst, een ambtenaar van de NCIE en een ambtenaar van het bureau Operationele Zaken. Het telefonische contact tussen de CIE-officier van justitie en het bureau Operationele Zaken kan ertoe leiden dat de CIE-officier van justitie afziet van een verzoek tot herziening, dan wel dat de CIE-officier van justitie handvatten worden geboden voor een deugdelijke motivering van de gronden voor het herzieningsverzoek.

De Minister van Justitie,
J.P.H. Donner.

Overzicht bijlagen:

1. Wegingsfactoren vaststelling hoogte tipgeldbedragen
2. Modelrapport opsporingsdienst inzake aanvraag tipgeld
2a. Modelbrief hoofdofficier van justitie inzake verzoek beschikbaarstelling tipgeld
3. Modelbrief hoofdofficier van justitie inzake verzoek machtiging uitloven beloning
4. Modelbrief zaaksofficier inzake advies beschikbaarstelling beloning
4a. Modelbrief hoofdofficier van justitie inzake verzoek beschikbaarstelling beloning
5. Modelverzoek opsporingsdienst inzake aanvraag toongeld
5a. Modelbrief hoofdofficier van justitie inzake verzoek beschikbaarstelling toongeld
6. Modelverzoek opsporingsdienst inzake aanvraag pseudokoopgeld
6a. Modelbrief hoofdofficier van justitie inzake verzoek beschikbaarstelling pseudokoopgeld
7. Modelverzoek opsporingsdienst inzake aanvraag opkoopgeld
7a. Modelbrief hoofdofficier van justitie inzake verzoek beschikbaarstelling opkoopgeld
8. Modelfaxbericht van de officier van justitie inzake spoedprocedure ex artikel 16 van de Regeling bijzondere opsporingsgelden.
9. Stroomschema's aanvragen bijzondere opsporingsgelden
10. Convenant tipgelden 2004

BIJLAGE 1
WEGINGSFACTOREN VASTSTELLING HOOGTE TIPGELDBEDRAGEN

In een concreet geval kunnen één of meer van de onderstaande wegingsfactoren aanleiding vormen het tipgeldbedrag enigermate te verhogen. Deze wegingsfactoren dienen, voor zover van toepassing, in het rapport voor de tipgeldaanvraag van de opsporingsdienst met een korte toelichting tot uitdrukking te worden gebracht:

1. Het risico voor de informant
Iedere informant loopt risico. Dit vloeit voort uit het verstrekken van inlichtingen aan een opsporingsdienst over criminele activiteiten van een ander. In sommige gevallen kan echter de reële inschatting worden gemaakt dat de informant een verhoogd risico loopt.

2. De geleverde inspanningen van de informant
Het betreft hier de duur van de periode waarin de inlichtingen worden verstrekt en de mate van inspanning die het de informant heeft gekost teneinde inlichtingen te kunnen verstrekken.

3. De organisatiegraad van de criminele groepering en het kaliber van de aangehouden verdachten
Het gaat hierbij om informatie die heeft geleid tot het aan het licht brengen van een georganiseerde groepering en de zwaarte van de rol die de verdachten daarin hebben gespeeld.

4. De aan de criminele organisatie toegebrachte schade
Hierbij gaat het om de gevolgen van de aanhoudingen voor de werkzaamheid van de criminele organisatie.

5. Het maatschappelijk belang van de zaak
Van belang is de maatschappelijke impact van de opheldering van het misdrijf, de aanhouding van de verdachte(n) en de inbeslagneming van goederen.

6. De lokale omstandigheden t.a.v. de criminaliteit
In samenhang met punt 5 kunnen lokale omstandigheden van invloed zijn op de hoogte van het tipgeld. In bepaalde delen van Nederland kunnen de criminaliteitscijfers, al dan niet tijdelijk, beduidend hoger liggen dan elders.

7. Kostenbesparing opsporingsdienst
Dit aspect betreft de kostenbesparing voor de opsporingsdienst in verband met de bekorting van een (reeds lopend) opsporingsonderzoek door de verstrekte inlichtingen.

8. De betrouwbaarheid van de informant en de informatie
Hierbij gaat het om de gebleken 'zakelijke' betrouwbaarheid van de informant en de betrouwbaarheid van de verstrekte informatie in de voorgaande zaken.

9. Het aantal verdachten
Relevant is het aantal aangehouden verdachten, alsmede de verdachten die nog niet zijn aangehouden maar waarvan de identiteit is komen vast te staan.

10. Het aantal informanten
Het betreft hier het aantal informanten dat in een opsporingsonderzoek inlichtingen heeft verstrekt om het voor tipgeld in aanmerking komende (strafvorderlijke) eindresultaat te bereiken.

11. De hoeveelheid inbeslaggenomen goederen
Dit aspect betreft gelden en of andere waardevolle (on)roerende goederen waarover de informant geen specifieke inlichtingen heeft verstrekt, maar die door en tijdens het opsporingsonderzoek wel in beslag zijn genomen.

12. Prioriteiten College van procureurs-generaal
Het gaat hierbij om de door het College van procureurs-generaal aangegeven opsporings- en vervolgingsprioriteiten.

BIJLAGE 2
MODELRAPPORT OPSPORINGSDIENST INZAKE AANVRAAG TIPGELD

(op rapportpapier van de betreffende opsporingsinstantie met vermelding van het aan de zaak toegekende NCIE-nummer als kenmerk)

*****VERTROUWELIJK*****

RAPPORT

Ik, <naam, voornamen, rang en functie> van de <naam dienst/afdeling en opsporingsinstantie>, rapporteer het volgende:

Door in totaal <aantal informanten in het onderzoek> werd(en) in <jaartal(len> criminele inlichtingen verstrekt over een persoon/personen, die zich zou(den) schuldig maken aan <korte beschrijving aard en omvang van de strafbare feiten waarover inlichtingen werden verstrekt>.

(Mede) naar aanleiding van de verstrekte inlichtingen werd <een tactisch onderzoek ingesteld/de zaak in opdracht van de officier van justitie 'stukgemaakt'/etc.>

(Mede) door de verstrekte inlichtingen werd <korte omschrijving misdrijf of misdrijven die door de inlichtingen werd(en) opgehelderd>.

De verstrekte inlichtingen hebben geleid tot de aanhouding van <persoonsgegevens van de aangehouden verdachte(n)>.

Er werden in het onderzoek de volgende goederen/geldbedragen in beslag genomen: <globale omschrijving van het inbeslaggenomene>.

Hieronder worden per informant de specifieke bijzonderheden vermeld, die noodzakelijk zijn voor de beoordeling van de hoogte van het aan hem toe te kennen gedeelte van het totale bedrag aan tipgeld in de zaak.

1. Door de informant met ICS-code <code invullen> werden in de periode van <maand en jaartal> tot <maand en jaartal> criminele inlichtingen verstrekt aan de RCIE van <regiokorps> over <persoonsgegevens betrokkene(n)>. De verstrekte inlichtingen bestonden uit <korte omschrijving van de aard en inhoud van de inlichtingen>.
   Deze inlichtingen werden op <datum en jaartal> bij proces-verbaal voor operationeel gebruik beschikbaar gesteld aan de tactische recherche van <naam opsporingsinstantie>.
   De inlichtingen van deze informant hebben <geleid/mede geleid> tot de aanhouding van (aantal verdachten en de inbeslagneming van <aantal en soort goederen/geld etc.>.
   Gelet op de waarde van de inlichtingen van deze informant, mede gelet op de op hem van toepassing zijnde wegingsfactoren, te weten <vermelding met korte toelichting van de relevante wegingsfactoren van bijlage 1 van de Regeling

bijzondere opsporingsgelden>, zal aan deze informant van het totale bedrag aan tipgeld, een bedrag van € <.....>, zegge: <.....euro> worden uitgekeerd.*

* Bovenstaand tekstblok voor iedere informant afzonderlijk kopiëren, doornummeren en geheel invullen.

Met betrekking tot het opsporingsonderzoek en de informanten waarop deze tipgeldaanvraag betrekking heeft, zijn <geen financiële beloningen door derden toegezegd of reeds uitgekeerd/is door een derde, te weten <.....>, een bedrag van € <.....> toegezegd/uitgekeerd>.

Ten aanzien van alle informanten is onderzocht of deze aanvraag voldoet aan de eisen voor toekenning van tipgeld ex artikel 4 van de Regeling bijzondere opsporingsgelden.

** Een proces-verbaal van resultaten, zoals bedoeld in artikel 6, vijfde lid van de Regeling bijzondere opsporingsgelden regeling, is bij dit verzoek gevoegd.

** Een rapport van de buitenlandse autoriteit c.q. een Nederlands proces-verbaal, zoals bedoeld in artikel 16, derde lid van de Regeling bijzondere opsporingsgelden, is bij dit verzoek gevoegd.

** Alleen opnemen indien van toepassing.

Over deze tipgeldaanvraag is door mij, rapporteur, met toestemming van de betrokken officier van justitie, op <datum> telefonisch overlegd met <naam functionaris> van de NCIE van de directie Recherche van het Korps landelijke politiediensten, die mij later telefonisch berichtte dat <naam behandelend ambtenaar> van het bureau Operationele Zaken van het Ministerie van Justitie, een tipgeldbedrag van € <.....>, zegge: <.....euro> heeft toegezegd. Aan deze toezegging is het NCIE-nummer <nummer invullen> toegekend.

Het tipgeld kan worden overgemaakt op rekeningnummer <.....> van <naam rekeninghouder>, onder vermelding van kenmerk <NCIE-nummer>.

Aldus naar waarheid opgemaakt te <plaats>, op <datum en jaartal>.

De rapporteur,

<handtekening>

<naam en voorletter(s)>

Akkoord: <datum en jaartal>	Akkoord: <datum en jaartal>
Hoofd RCIE	De officier van justitie,
<handtekening>	<handtekening>
<naam en voorletter(s)>	<naam en voorletter(s)>

BIJLAGE 2A

MODELBRIEF HOOFDOFFICIER VAN JUSTITIE INZAKE VERZOEK BESCHIKBAARSTELLING TIPGELD

(op briefpapier van de hoofdofficier van het betreffende parket)

*****VERTROUWELIJK*****
Ministerie van Justitie
Directoraat-generaal Rechtshandhaving
Bureau Operationele Zaken
Postbus 20301
2500 EH DEN HAAG

Contactpersoon :
Doorkiesnummer :
Datum :
Ons kenmerk :
Uw kenmerk : NCIE-nummer.....
Onderwerp : verzoek beschikbaarstelling tipgeld

Onder verwijzing naar het bijgevoegde rapport van <datum en jaartal>, opgemaakt door <naam rapporteur en opsporingsinstantie>, waarin een door de officier van justitie mr. <naam en voorletter(s)> geaccordeerde tipgeldaanvraag wordt gedaan, verzoek ik u het toegekende bedrag van € <.....>, zegge: <.....euro) als tipgeld voor de in het rapport genoemde informant(en) beschikbaar te stellen.

Het toegekende tipgeld kan worden overgemaakt op rekeningnummer <.....> van <naam rekeninghouder>, onder vermelding van het kenmerk <NCIE-nummer>.

De hoofdofficier van justitie,

BIJLAGE 3
MODELBRIEF HOOFDOFFICIER VAN JUSTITIE INZAKE VERZOEK MACHTIGING UITLOVEN BELONING

(op briefpapier van de hoofdofficier van het betreffende parket)

*****VERTROUWELIJK*****
Ministerie van Justitie
Directoraat-generaal Rechtshandhaving
Bureau Operationele Zaken
t.a.v. <naam behandelend ambtenaar>
Postbus 20301
2500 EH DEN HAAG

Contactpersoon :
Doorkiesnummer :
Datum :
Ons kenmerk :
Uw kenmerk :
Onderwerp : verzoek machtiging uitloven beloning

Met referte aan de mondelinge toezegging op <datum en jaartal> door <naam en voorletters van de behandelend ambtenaar> van het bureau Operationele Zaken aan de officier van justitie mr. <naam en voorletter(s)>, verzoek ik u mij schriftelijk te machtigen voor het uitloven van een beloning van € <.....>, zegge: <.....euro > inzake de op of omstreeks <datum en jaartal> gepleegde <aard strafbare feit invullen (e.g. moord c.q. doodslag/gewapende overval) op <naam en voorletter(s) slachtoffer(s)/naam bedrijf of instelling>.

Ter voldoening aan de publicatievereisten voor het uitloven van beloningen op grond van artikel 4, derde lid van de Regeling bijzondere opsporingsgelden, <is/zal in deze beloningszaak door het Korps landelijke politiediensten een raambiljet (worden) vervaardigd en verspreid/is met toestemming van bovengenoemde behandelend ambtenaar geen raambiljet vervaardigd maar is/zal de uitgeloofde beloning op <datum> (worden) aangekondigd in het <regionale/landelijke> televisieprogramma <.....> van de zendgemachtigde <.....> waarmee het Openbaar Ministerie een samenwerkingscontract voor de opsporingsberichtgeving heeft gesloten/is de uitgeloofde beloning door middel van een raambiljet en in een televisieprogramma waarmee het Openbaar Ministerie een samenwerkingscontract heeft gesloten, aangekondigd.

De hoofdofficier van justitie,

BIJLAGE 4

MODELBRIEF ZAAKSOFFICIER INZAKE ADVIES BESCHIKBAARSTELLING BELONING

(op briefpapier van het betreffende parket)

*****VERTROUWELIJK*****

Inzake de op <datum en jaartal> gepleegde <aard strafbare feit (e.g. moord c.q. doodslag/gewapende overval etc.> op <naam, voorletter(s) slachtoffer(s)/naam bedrijf of instelling> heeft u met machtiging van het Ministerie van Justitie een beloning uitgeloofd van € <.....>, zegge: <.....euro> voor degene(n) die inlichtingen kan/kunnen verschaffen die leiden tot het bekend worden van de dader(s).

Op <datum en jaartal> werd door <een tipgever/meerdere tipgevers>, genaamd <naam/namen en voorletter(s)> spontaan informatie verstrekt op grond waarvan (nader) onderzoek naar de vermoedelijke dader(s) werd ingesteld.

Gelet op het bepaalde in artikel 1, elfde lid van de Regeling bijzondere opsporingsgelden, heb ik mij ervan vergewist dat <de tipgever niet is/geen der tipgevers is> ingeschreven als informant bij een Nederlands politiekorps of als burgerinfiltrant in het onderhavige opsporingsonderzoek is opgetreden.

(Mede) als gevolg van de verstrekte informatie heeft de rechtbank te <.....>, bij vonnis van <datum>, <naam/namen en voorletter(s)> als dader(s) van bovengenoemd misdrijf gestraft.

<De verstrekte informatie, die van doorslaggevend belang voor de uitkomst van het opsporingsonderzoek is geweest, is gebruikt naast andere informatie die reeds bij de politie beschikbaar was. Daarom acht ik het in de rede liggen niet het gehele bedrag van de beloning maar een gedeelte daarvan aan de tipgever(s) uit te betalen>.*

* Deze alinea alleen opnemen indien van toepassing.

Ik stel u daarom voor het Ministerie van Justitie te verzoeken <het toegezegde bedrag van de beloning/een gedeelte van het toegezegde bedrag van de beloning, te weten € <.....>, zegge: <.....euro> beschikbaar te stellen.

Het bedrag kan worden overgemaakt op rekeningnummer <.....> van <naam rekeninghouder>, onder vermelding van <kenmerk>.

De officier van justitie,

<handtekening>

<naam en voorletter(s)>

BIJLAGE 4A

MODELBRIEF HOOFDOFFICIER VAN JUSTITIE INZAKE VERZOEK BESCHIKBAARSTELLING BELONING

(op briefpapier van de hoofdofficier van het betreffende parket)

*****VERTROUWELIJK*****
Ministerie van Justitie
Directoraat-generaal Rechtshandhaving
Hoofd Bureau Operationele Zaken
Postbus 20301
2500 EH DEN HAAG

Contactpersoon :
Doorkiesnummer :
Datum :
Ons kenmerk :
Uw kenmerk : <kenmerk van de brief inzake machtiging uitloven beloning>
Onderwerp : verzoek beschikbaarstelling uitgeloofde beloning

Met referte aan uw schriftelijke machtiging d.d. <datum en jaartal> tot het uitloven van een beloning van € <.....>, zegge: <.....euro> inzake de <aard strafbare feit invullen (e.g. moord c.q. doodslag/gewapende overval etc.)> op <naam en voorletter(s) slachtoffer(s)/naam bedrijf of instelling>, bericht ik u dat een tipgever/ enkele tipgevers, zoals bedoeld in artikel 1, elfde lid van de Regeling bijzondere opsporingsgelden, informatie heeft/hebben verstrekt die heeft geleid tot het bekend worden van de identiteit van de dader(s).

Op advies van de betrokken officier van justitie, dat bij deze brief is gevoegd, heb ik besloten tot uitbetaling van de uitgeloofde beloning/een gedeelte van de uitgeloofde beloning, ter grootte van € <.....>, zegge: <.....euro> aan de in het advies genoemde <persoon/personen>.

Ik verzoek u daarom dit bedrag thans beschikbaar te stellen en over te maken op rekeningnummer <.....> van <naam rekeninghouder>, onder vermelding van <kenmerk>.

De hoofdofficier van justitie,

BIJLAGE 5
MODELVERZOEK OPSPORINGSDIENST INZAKE AANVRAAG TOONGELD

(op briefpapier van de betreffende opsporingsinstantie)

*****VERTROUWELIJK*****

VERZOEK

Ik, <naam, voornamen, rang en functie> van de <naam dienst/afdeling en opsporingsinstantie>, verzoek hierbij de officier van justitie, mr. <naam en voorletter(s)>, het daarheen te geleiden dat in de zaak <codenaam> inzake <aard van het strafbare feit> door de Minister van Justitie een bedrag van € <.....>, zegge: <.....euro> als toongeld ter beschikking wordt gesteld.

Het geld zal worden opgehaald door de opsporingsambtenaar <naam, voornamen, geboortedatum>, die zich zal legitimeren met een Nederlands <paspoort/rijbewijs/identiteitskaart>, voorzien van het nummer <.....>.
Deze opsporingsambtenaar zal gedurende het vervoer van het geld worden vergezeld door tenminste één andere opsporingsambtenaar.

De uitvoerende opsporingsambtenaren zijn geïnstrueerd dat het toongeld onder geen beding uit handen mag worden gegeven aan derden, niet zijnde opsporingsambtenaren, en dat bij de uitvoering van de toongeldactie zowel het vervoer als het daadwerkelijk tonen van het geld onder voortdurende observatie van een politie-eenheid dient plaats te vinden.

Ter voorkoming van onnodige rentekosten zal het geld zo spoedig mogelijk worden teruggebracht naar het bankfiliaal waar het ter beschikking is gesteld.

<plaats>, <datum en jaartal>

<handtekening>

<naam en voorletter(s)>

Akkoord: <datum en jaartal>	Akkoord: <datum en jaartal>
<diensthoofd>	De officier van justitie,
<handtekening>	<handtekening>
<naam en voorletter(s)>	<naam en voorletter(s)>

BIJLAGE 5A

MODELBRIEF HOOFDOFFICIER VAN JUSTITIE INZAKE VERZOEK BESCHIKBAARSTELLING TOONGELD

(op briefpapier van de hoofdofficier van het betreffende parket)

*****VERTROUWELIJK*****
Ministerie van Justitie
Directoraat-generaal Rechtshandhaving
Hoofd Bureau Operationele Zaken
Postbus 20301
2500 EH DEN HAAG

Contactpersoon :
Doorkiesnummer :
Datum :
Ons kenmerk :
Uw kenmerk :
Onderwerp : verzoek beschikbaarstelling toongeld

Onder verwijzing naar het bijgevoegde verzoek om toongeld d.d. <datum en jaartal> van de <naam opsporingsdienst) en met referte aan het telefonische contact daarover tussen <naam aangewezen ambtenaar> van het bureau Operationele Zaken en de officier van justitie mr. <naam en voorletter(s)>, verzoek ik u het toegezegde bedrag van € <.....>, zegge: <.....euro> beschikbaar te stellen.

De betrokken officier van justitie heeft het uitvoerende politie-onderdeel geïnstrueerd dat na ontvangst van het geld bij de bank het vervoer hiervan door ten minste twee opsporingsambtenaren dient te geschieden. Voorts heeft hij instructie gegeven dat het geld onder geen beding uit handen mag worden gegeven aan derden, niet zijnde opsporingsambtenaren en dat bij de uitvoering van de toongeldactie zowel het vervoer als het daadwerkelijk tonen van het geld onder voortdurende observatie van een politie-eenheid dient plaats te vinden.

Ter voorkoming van onnodige rentekosten zal ik het geld zo spoedig mogelijk doen terugbrengen naar het bankfiliaal waar het ter beschikking is gesteld.

De hoofdofficier van justitie,

BIJLAGE 6

MODELVERZOEK OPSPORINGSDIENST INZAKE AANVRAAG PSEUDOKOOPGELD

(op briefpapier van de betreffende opsporingsinstantie)

*****VERTROUWELIJK*****

VERZOEK

Ik, <naam, voornamen, rang en functie> van de <naam dienst/afdeling en opsporingsinstantie>, verzoek hierbij de officier van justitie, mr. <naam, voorletter(s), het daarheen te geleiden dat in het opsporingsonderzoek inzake <aard van het strafbare feit> door de Minister van Justitie een bedrag van € <.....>, zegge: <.....euro> als pseudokoopgeld ter beschikking wordt gesteld.

Met dit geld zal een pseudokoop worden uitgevoerd van <omschrijving soort en hoeveelheid van de te kopen goederen>.

Het bedrag kan worden overgemaakt op rekeningnummer <.....> van <naam rekeninghouder>, onder vermelding van het kenmerk <.....>.

Zo spoedig mogelijk na de pseudokoop zal ik de betrokken officier van justitie, ter verantwoording van het bestede geld, een schriftelijke specificatie geven van de gekochte goederen en eventueel niet besteed geld terugstorten naar het Ministerie van Justitie.

<plaats>, <datum en jaartal>

<handtekening>

<naam en voorletter(s)>

Akkoord: <datum en jaartal>	Akkoord: <datum en jaartal>
<diensthoofd>	De officier van justitie,
<handtekening>	<handtekening>
<naam en voorletter(s)>	<naam en voorletter(s)>

BIJLAGE 6A

MODELBRIEF HOOFDOFFICIER VAN JUSTITIE INZAKE VERZOEK BESCHIKBAARSTELLING PSEUDOKOOPGELD

(op briefpapier van de hoofdofficier van het betreffende parket)

*****VERTROUWELIJK*****
Ministerie van Justitie
Directoraat-generaal Rechtshandhaving
Hoofd Bureau Operationele Zaken
Postbus 20301
2500 EH DEN HAAG

Contactpersoon :
Doorkiesnummer :
Datum :
Ons kenmerk :
Uw kenmerk :
Onderwerp : verzoek beschikbaarstelling pseudokoopgeld

Onder verwijzing naar het bijgevoegde verzoek om pseudokoopgeld d.d. <datum en jaartal> van de <naam opsporingsdienst>, en met referte aan het telefonisch contact daarover tussen <naam aangewezen ambtenaar> van het bureau Operationele Zaken en de officier van justitie, mr. <naam en voorletter(s)>, verzoek ik u het toegezegde bedrag van € <.....>, zegge: <.....euro> beschikbaar te stellen.

Het bedrag kan worden overgemaakt op rekeningnummer <.....> van de <naam rekeninghouder> onder vermelding van het kenmerk <.....>.

Na de pseudokoop zal ik u binnen de in de Regeling gestelde termijn, ter verantwoording van het bestede geld, een specificatie doen toekomen van de gekochte goederen en eventueel niet besteed geld doen terugstorten. Tevens zal daarbij het stafvordelijk resultaat van de pseudokoopactie worden vermeld.

De hoofdofficier van justitie,

cc: College van procureurs-generaal

BIJLAGE 7
MODELVERZOEK OPSPORINGSDIENST INZAKE AANVRAAG OPKOOPGELD

(op briefpapier van de betreffende opsporingsinstantie)

*****VERTROUWELIJK*****

VERZOEK

Ik, <naam, voornamen, rang en functie> van de <naam dienst/afdeling en opsporingsinstantie>, verzoek hierbij de officier van justitie, mr. <naam en voorletter(s)>, het daarheen te geleiden dat ten behoeve van het opkopen van goederen, zoals bedoeld in artikel 1, dertiende lid, van de Regeling bijzondere opsporingsgelden, door de Minister van Justitie een bedrag van € <.....>, zegge: <.....euro> als opkoopgeld ter beschikking wordt gesteld.

Blijkens ingekomen, betrouwbare informatie van een informant, worden in het criminele circuit goederen, te weten <specificatie goederen> te koop aangeboden, zoals bedoeld in artikel 1, dertiende lid van de Regeling bijzondere opsporingsgelden.

Gelet op het bijzonder gevaarlijke karakter van dat goed/die goederen en het ontbreken van een strafvorderlijke mogelijkheid dat goed/die goederen uit het verkeer te nemen, is het dringend gewenst dat goed/die goederen door middel van het opkopen daarvan uit het criminele circuit te halen.

Het bedrag kan worden overgemaakt op rekeningnummer <.....> van de <naam rekeninghouder>, onder vermelding van het kenmerk <.....>.

Na de opkoop zal ik binnen de in de Regeling bijzondere opsporingsgelden gestelde termijn de betrokken officier van justitie, ter verantwoording van het bestede geld, een schriftelijke specificatie geven van de opgekochte goederen en eventueel niet besteed geld terugstorten naar het Ministerie van Justitie.

<plaats>, <datum en jaartal>

<handtekening>

<naam en voorletter(s)>

Akkoord: <datum en jaartal>	Akkoord: <datum en jaartal>
<diensthoofd>	De officier van justitie,
<handtekening>	<handtekening>
<naam en voorletter(s)>	<naam en voorletter(s)>

BIJLAGE 7A

MODELBRIEF HOOFDOFFICIER VAN JUSTITIE INZAKE VERZOEK BESCHIKBAARSTELLING OPKOOPGELD

(op briefpapier van de hoofdofficier van het betreffende parket)

*****VERTROUWELIJK*****
Ministerie van Justitie
Directoraat-generaal Rechtshandhaving
Hoofd Bureau Operationele Zaken
Postbus 20301
2500 EH DEN HAAG

Contactpersoon :
Doorkiesnummer :
Datum :
Ons kenmerk :
Uw kenmerk :
Onderwerp : verzoek beschikbaarstelling opkoopgeld

Onder verwijzing naar het bijgevoegde verzoek om opkoopgeld d.d. <datum en jaartal> van de <naam opsporingsdienst>, en met referte aan het telefonisch contact daarover tussen <naam aangewezen ambtenaar> van het bureau Operationele Zaken en de officier van justitie, mr. <naam en voorletter(s)>, verzoek ik u het toegezegde bedrag van € <.....>, zegge: <.....euro> beschikbaar te stellen.

Het bedrag kan worden overgemaakt op rekeningnummer <.....> van de <naam rekeninghouder> onder vermelding van het kenmerk <.....>.

Na de opkoop zal ik u binnen de in de Regeling bijzondere opsporingsgelden gestelde termijn, ter verantwoording van het bestede geld, een specificatie doen toekomen van de opgekochte goederen en eventueel niet besteed geld doen terugstorten.

De hoofdofficier van justitie,

BIJLAGE 8

MODELFAXBERICHT VAN DE OFFICIER VAN JUSTITIE INZAKE SPOEDPROCEDURE EX ARTIKEL 10 VAN DE REGELING BIJZONDERE OPSPORINGSGELDEN VOOR DE TOEKENNING/BESCHIKBAARSTELLING VAN TOON-, PSEUDOKOOP- EN OPKOOPGELD EN GELD INZAKE EEN GEVAL EX ARTIKEL 2, DERDE LID VAN DE REGELING BIJZONDERE OPSPORINGSGELDEN

FAXBERICHT

*****VERTROUWELIJK*****
Ministerie van Justitie
Directoraat-generaal Rechtshandhaving
Hoofd Bureau Operationele Zaken
t.a.v. <naam behandelend ambtenaar>

FAXNUMMER: 070 – 3706662

Datum :
Onderwerp : spoedaanvraag beschikbaarstelling <toon-, pseudokoop-, opkoopgeld/geld inzake een geval ex artikel 2, derde lid>

Onder verwijzing naar het telefoongesprek dat ik, mr. <naam, voorletter(s)>, officier van justitie bij het arrondissementsparket <naam parket>, bereikbaar op het telefoonnummer <.....> heden met u voerde, verzoek ik hierbij, namens de hoofdofficier van justitie, om <toekenning/en/beschikbaarstelling> van een bedrag van € <.....>, zegge: <.....euro) ten behoeve van:*

– <een toongeldactie>, inzake <korte omschrijving van het opsporingsonderzoek>**
– <de pseudokoop van (aanduiding soort en hoeveelheid goederen)>
– <het opkopen van (aanduiding soort en hoeveelheid goederen)>
– <een geval als bedoeld in artikel 2, derde lid van de Regeling bijzondere opsporingsgelden, namelijk ... ...>

* Invullen wat van toepassing is met de naam van het onderzoek, een korte omschrijving van de zaak en eventueel een parketnummer.

** In geval van een toongeldaanvraag dient de volgende alinea opgenomen te worden:

Het is mij bekend dat het toongeld onder geen beding uit handen mag worden gegeven aan derden, niet zijnde opsporingsambtenaren en dat zowel het vervoer als het daadwerkelijk tonen van het geld onder voortdurende observatie van een politie-eenheid dient plaats te vinden. Ik heb de uitvoerende politieambtenaren van deze voorwaarden in kennis gesteld.

Het geld zal <door de politie worden voorgeschoten/bij het door u aan te wijzen bankfiliaal worden opgehaald door de opsporingsambtenaar <naam, voorna-

men en geboortedatum opsporingsambtenaar>, die zich zal legitimeren met een Nederlands paspoort/rijbewijs/identiteitskaart voorzien van het nummer <.....>. Deze is bereikbaar onder telefoonnummer <.....>. Uit veligheidsoverwegingen zal hij zich bij het afhalen van het geld laten vergezellen door tenminste één andere opsporingsambtenaar>.

Niet uitgegeven contant geld zal, in verband met de rentekosten, zo spoedig mogelijk worden teruggebracht naar het bankfiliaal waar het is opgehaald. Indien van toepassing zal ik zo spoedig mogelijk, door tussenkomst van de hoofdofficier van justitie, een gespecificeerde verantwoording van het bestede geld aan het hoofd van het bureau Operationele Zaken van het Ministerie van Justitie doen toekomen.

Het <ingevulde modelformulier/schriftelijke verzoek inzake artikel 2, derde lid> voor de administratieve afhandeling van deze aanvraag zal u zo spoedig mogelijk, door tussenkomst van de betrokken hoofdofficier van justitie, worden nagezonden.***

*** Op het na te zenden verzoek van de hoofdofficier van justitie dient te worden vermeld: 'Met toepassing van artikel 14 van de Regeling bijzondere opsporingsgelden is het geld spoedshalve reeds door de Minister van Justitie <toegekend/ beschikbaar gesteld> en is op <datum> e en faxbericht conform bijlage 8 van de Regeling bijzondere opsporingsgelden aan u verzonden'.

De officier van justitie,
<handtekening>

mr. <naam en voorletter(s)>

BIJLAGE 9

STROOMSCHEMA'S AANVRAGEN BIJZONDERE OPSPORINGSGELDEN

Stroomschema's aanvragen bijzonder opsporingsgelden
- Tipgeld
- Beloning
- Toongeld
- Pseudokoop- en opkoopgeld

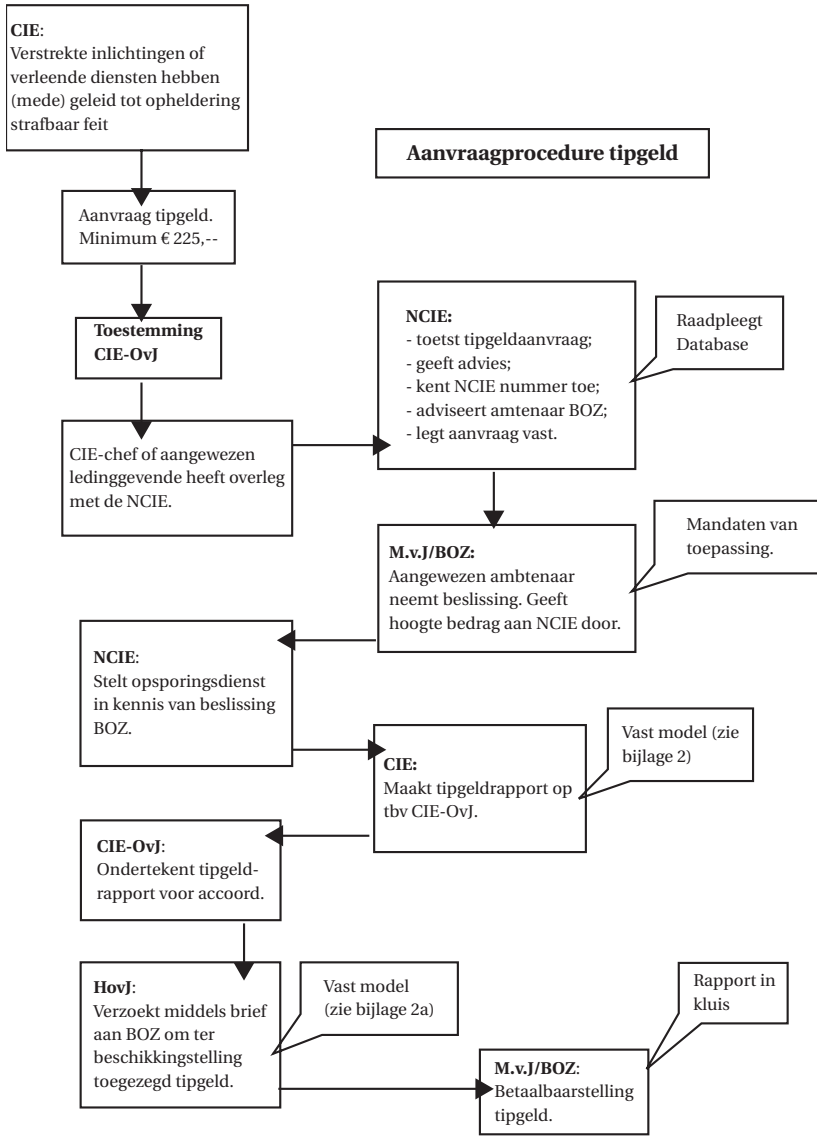

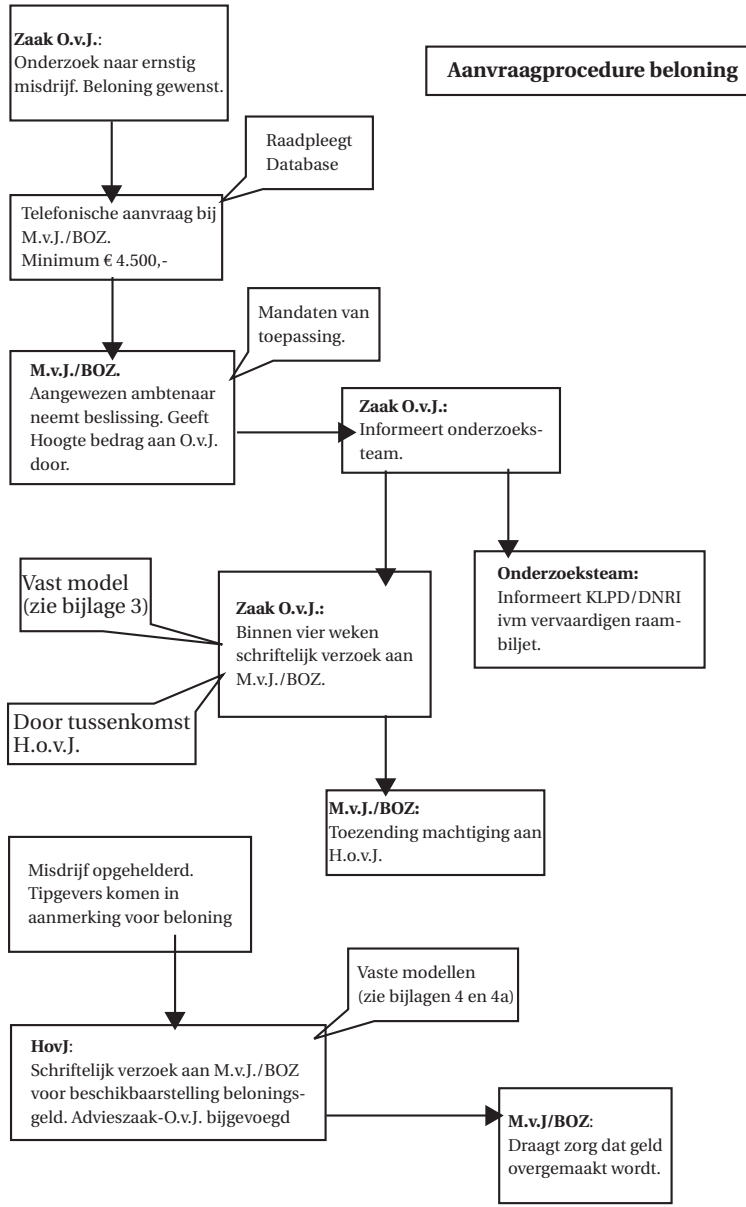
Aanvraagprocedure beloning
Zaak O.v.J.:
Onderzoek naar ernstig misdrijf. Beloning gewenst.
Raadpleegt Database
Telefonische aanvraag bij M.v.J./BOZ.
Minimum € 4.500,-
Mandaten van toepassing.
M.v.J./BOZ.
Aangewezen ambtenaar neemt beslissing. Geeft Hoogte bedrag aan O.v.J. door.
Zaak O.v.J.:
Informeert onderzoeks-team.
Onderzoeksteam:
Informeert KLPD/DNRI ivm vervaardigen raam-biljet.
Vast model (zie bijlage 3)
Zaak O.v.J.:
Binnen vier weken schriftelijk verzoek aan M.v.J./BOZ.
Door tussenkomst H.o.v.J.
M.v.J./BOZ:
Toezending machtiging aan H.o.v.J.
Misdrijf opgehelderd. Tipgevers komen in aanmerking voor beloning
Vaste modellen (zie bijlagen 4 en 4a)
HovJ:
Schriftelijk verzoek aan M.v.J./BOZ voor beschikbaarstelling belonings-geld. Advieszaak-O.v.J. bijgevoegd
M.v.J/BOZ:
Draagt zorg dat geld overgemaakt wordt.

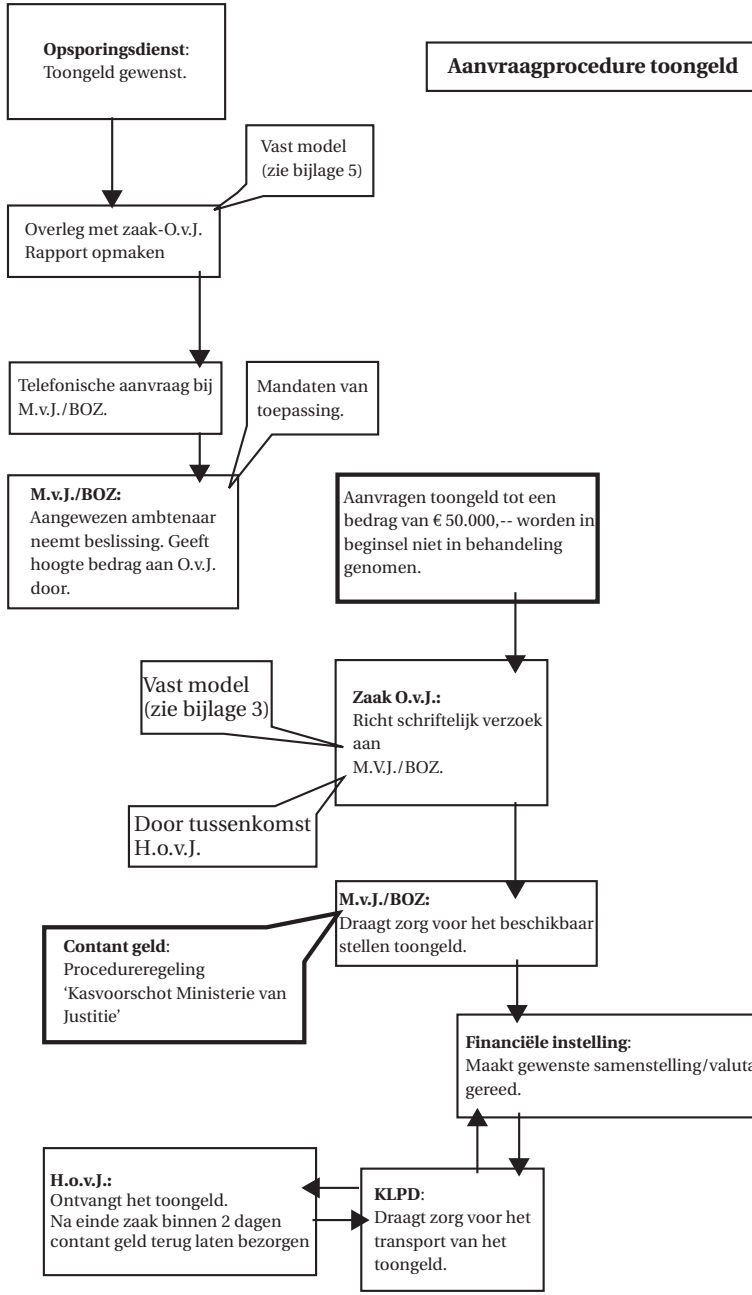
Aanvraagprocedure toongeld
Opsporingsdienst: Toongeld gewenst.
Vast model (zie bijlage 5)
Overleg met zaak-O.v.J. Rapport opmaken
Telefonische aanvraag bij M.v.J./BOZ.
Mandaten van toepassing.
M.v.J./BOZ: Aangewezen ambtenaar neemt beslissing. Geeft hoogte bedrag aan O.v.J. door.
Aanvragen toongeld tot een bedrag van € 50.000,-- worden in beginsel niet in behandeling genomen.
Vast model (zie bijlage 3)
Zaak O.v.J.: Richt schriftelijk verzoek aan M.V.J./BOZ.
Door tussenkomst H.o.v.J.
M.v.J./BOZ: Draagt zorg voor het beschikbaar stellen toongeld.
Contant geld: Procedureregeling 'Kasvoorschot Ministerie van Justitie'
Financiële instelling: Maakt gewenste samenstelling/valuta gereed.
H.o.v.J.: Ontvangt het toongeld. Na einde zaak binnen 2 dagen contant geld terug laten bezorgen
KLPD: Draagt zorg voor het transport van het toongeld.

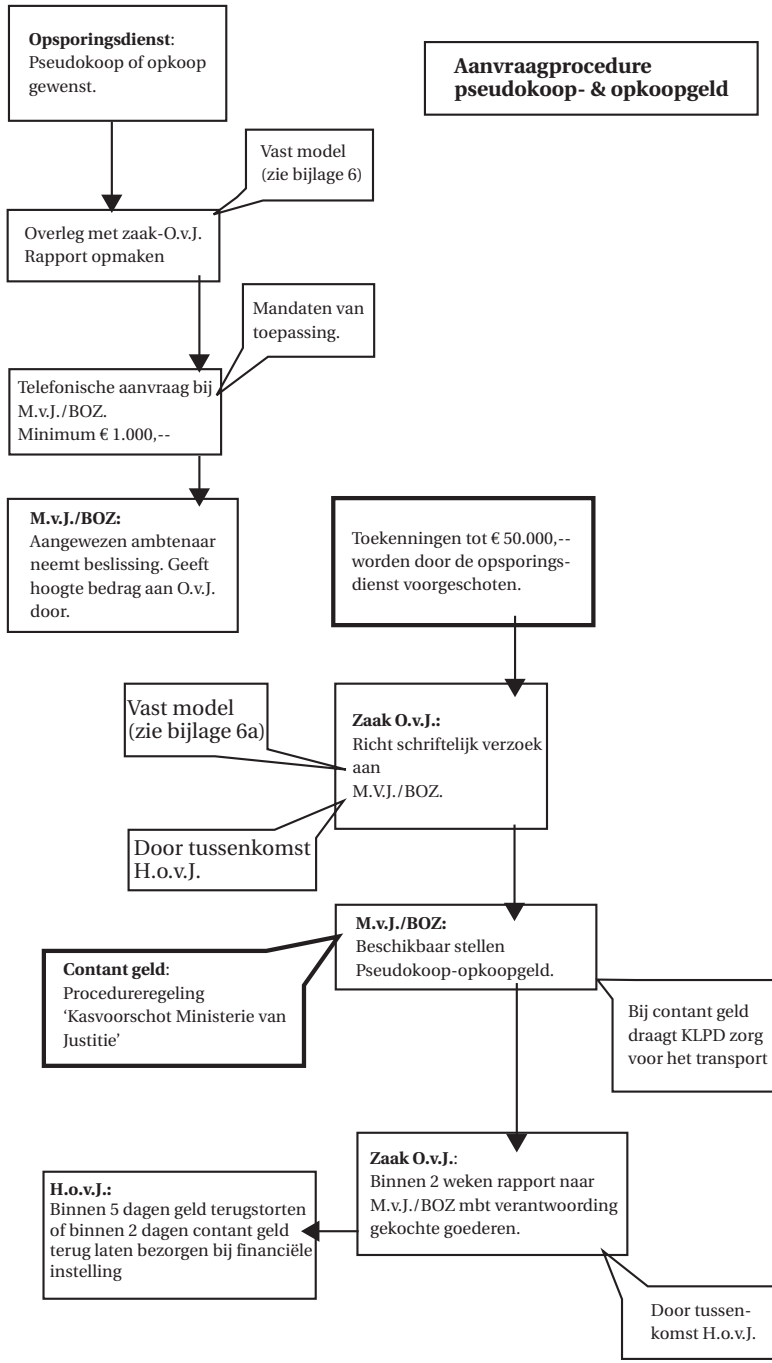
Aanvraagprocedure pseudokoop- & opkoopgeld
Opsporingsdienst: Pseudokoop of opkoop gewenst.
Vast model (zie bijlage 6)
Overleg met zaak-O.v.J. Rapport opmaken
Mandaten van toepassing.
Telefonische aanvraag bij M.v.J./BOZ. Minimum € 1.000,--
M.v.J./BOZ: Aangewezen ambtenaar neemt beslissing. Geeft hoogte bedrag aan O.v.J. door.
Toekenningen tot € 50.000,-- worden door de opsporingsdienst voorgeschoten.
Vast model (zie bijlage 6a)
Zaak O.v.J.: Richt schriftelijk verzoek aan M.V.J./BOZ.
Door tussenkomst H.o.v.J.
M.v.J./BOZ: Beschikbaar stellen Pseudokoop-opkoopgeld.
Contant geld: Procedureregeling 'Kasvoorschot Ministerie van Justitie'
Bij contant geld draagt KLPD zorg voor het transport
Zaak O.v.J.: Binnen 2 weken rapport naar M.v.J./BOZ mbt verantwoording gekochte goederen.
H.o.v.J.: Binnen 5 dagen geld terugstorten of binnen 2 dagen contant geld terug laten bezorgen bij financiële instelling
Door tussenkomst H.o.v.J.

BIJLAGE 10
CONVENANT TIPGELDEN 2004

September 2004 (aanvulling artikel 12 d.d. 10 augustus 2004)
Partijen hebben overwogen dat:
- belangrijke ontwikkelingen en veranderingen onder meer in de wet- en regelgeving, aanleiding geven de Gedragscode van 1991 inzake het beschikbaar stellen van tipgelden door verzekeraars en/of expertisebureaus te herzien;
- de gedragscode 1991 enkele spanningsvelden in de praktijk ongeregeld liet;
- de belangen van het Openbaar Ministerie en van verzekeraars optimaal moeten worden gediend in het kader van hun maatschappelijke verantwoordelijkheden;
- het van belang is een juiste en eenduidige werkwijze tussen partijen vast te leggen in een convenant;
- het doel van dit convenant is het regelen van die situaties waarin met behulp van betaalde informatie kan worden bijgedragen aan criminaliteitsbestrijding;
- dit convenant moet worden beschouwd in samenhang met het Fraudeprotocol, opgesteld door het Verbond van Verzekeraars en met de Regeling Bijzondere Opsporingsgelden opgesteld door het Ministerie van Justitie.

De partijen bij het Convenant Tipgeld 2004, vertegenwoordigd;
- namens het college van procureurs-generaal,
- namens het Verbond van Verzekeraars,
- namens de Raad van Hoofdcommissarissen

zijn, omtrent de regeling inzake financiële beloningen (tipgelden), overeengekomen dat zij zich overeenkomstig dit Convenant zullen gedragen.

Artikel 1 Begripsbepalingen

In dit convenant wordt verstaan onder:
Verzekeraar: een bij het Verbond van Verzekeraars aangesloten verzekeringsmaatschappij.
Bureau Justitiële Zaken: het Bureau bij het Verbond van Verzekeraars met als doelstelling belangenbehartiging op verzoek van verzekeraars en van politie/justitie in actuele zaken van verzekeringsfraude en criminaliteitsbeheersing. Het Bureau geeft invulling aan het Fraudeloket Verzekeringsbedrijf.
Fraudecoördinator: Medewerker van een verzekeraar, belast met de interne werking en toepassing van het Fraudeprotocol Verzekeringsbedrijf van het Verbond van Verzekeraars.
Onderzoeksbureau: een particulier bureau met vergunning op grond van de Wet Particuliere beveiligingsorganisaties en rechercherbureaus, dat niet tot het concern van de verzekeraar behoort en dat in opdracht van de verzekeraar de schadetoedracht onderzoekt dan wel de hoogte van de schade vaststelt.
NCIE: Nationale Criminele Inlichtingen Eenheid (onderdeel van politie)
CIE: Criminele Inlichtingen Eenheid van een betrokken opsporingsinstantie (onderdeel van politie)
Tipgever: Voor de toepassing van dit convenant: de burger die informatie verstrekt over een strafbaar feit, waarbij de verzekeraar een financieel belang heeft.

Tipgeld: Voor de toepassing van dit convenant: de financiële beloning voor de tipgever betaald door de verzekeraar(s) via de CIE.
Betalingsgarantie: een op grond van artikel 6:198 e.v. of artikel 7:850 e.v. Burgerlijk Wetboek gegeven garantie tot betaling die in beginsel wordt afgegeven door Bureau Justitiële Zaken van het Verbond van Verzekeraars.
Beloningsadvertentie: de advertentie zoals wordt bedoeld in artikel 9 van dit convenant.
Regeling Bijzondere Opsporingsgelden: de beleidsregels neergelegd in de vigerende circulaire van de Minister van Justitie.

Artikel 2 Verplichtingen van partijen

De partijen die dit convenant hebben ondertekend, stellen alles in het werk om binnen hun organisatie op een juiste wijze uitvoering te geven aan deze regeling. Verzekeraars geven de door hen ingeschakelde onderzoeksbureaus opdracht overeenkomstig dit convenant te handelen.

Artikel 3 Reikwijdte

In dit convenant zijn afspraken opgenomen tussen de politie, het Openbaar Ministerie en het Verbond van Verzekeraars over de omgang met de tipgever. Conform het Convenant wordt degene die zich bij de verzekeraar meldt met informatie, altijd doorgeleid naar de politie (CIE), zie artikel 4 van het Convenant. De politie beoordeelt namelijk of de burger vinder is of tipgever. Het convenant is niet van toepassing op de omgang met de burger, die de vindplaats een onbeheerde zaak aanwijst (= vinder). Uit het bijgevoegde stroomdiagram (bijlage 4) blijkt, hoe de verhouding tussen de tipgever en de vinder is geregeld.

Artikel 4 afstemming tussen politie en de fraudecoördinator van de verzekeraar inzake de omgang met de tipgever

1. Teneinde vast te stellen of er een verzekerd belang is, neemt het hoofd van de CIE contact op met Bureau Justitiële Zaken of met de fraudecoördinator van de bekende verzekeraar. Uitbetaling van tipgeld geschiedt steeds door tussenkomst van de CIE.
2. Wanneer een verzekeraar zelf in contact komt met een burger die informatie wil geven, verwijst hij deze met inachtneming van artikel 6 lid 2 van dit convenant zo snel mogelijk via zijn fraudecoördinator door naar het hoofd van de betrokken CIE.

Artikel 5 Hoogte van tipgelden

1. Tipgeld wordt in beginsel betaald indien een strafbaar feit wordt opgehelderd en het goed – conform de in artikel 8 lid 2 gestelde voorwaarde – wordt opgespoord.
2. Ter bepaling van de hoogte van de toe te kennen bedragen vindt vergelijking plaats van het concrete geval met soortgelijke gevallen . In dit kader houden het Bureau Justitiële Zaken van het Verbond van Verzekeraars en de NCIE een register bij. Verzekeraars raadplegen het centrale register van Bureau Justitiële Zaken en politie raadpleegt haar eigen NCIE-register. Het beschikbaar te stellen bedrag hangt in concrete gevallen af van de toegevoegde waarde van de burger bij het opsporingsonderzoek en van het verzekerde belang.

Artikel 6 Afscherming identiteit

1. Met het oog op de afscherming van de identiteit van de tipgever door de CIE wordt zijn naam niet aan de betrokken verzekeraar medegedeeld, en wordt de naam van de verzekeraar niet aan de tipgever medegedeeld.
2. Indien de tipgever zich meldt bij de verzekeraar, zal de verzekeraar de identiteit van de tipgever afschermen en deze alleen doorgeven aan de CIE.

Artikel 7 Betalingsgarantie tipgeld

1. De betalingsgarantie geschiedt uitsluitend vóóraf en wordt schriftelijk vastgelegd.
2. In beginsel staat Bureau Justitiële Zaken garant voor het betalen van tipgeld als een verzekeraar niet bekend of niet bereikbaar is.
3. Bureau Justitiële Zaken verleent een betalingsgarantie voor Nederlandse verzekeraars. Indien blijkt, dat het gaat om een niet bij het Verbond van Verzekeraars aangesloten verzekeraar of een buitenlandse verzekeraar, wordt de betalingsgarantie omgezet in een bemiddeling.
4. De garantstelling wordt in beginsel afgegeven voor een beperkte termijn van 6 maanden. Voor motorrijtuigen geldt in beginsel een termijn van 30 dagen, die mogelijk twee maal verlengd kan worden.

Artikel 8 Betaling tipgeld en teruggave goederen

1. Het ter beschikking gestelde tipgeld wordt door de verzekeraar rechtstreeks ter beschikking gesteld ten behoeve van de tipgever aan het hoofd van de CIE die zorgdraagt voor uitbetaling.
2. De verzekeraar stelt het tipgeld pas na terugkeer van het door misdrijf verdwenen goed in zijn beschikkingsmacht ter beschikking. Indien de betalingsgarantie wordt verstrekt door Bureau Justitiële Zaken, geschiedt de teruggave van de goederen via Bureau Justitiële zaken.

Artikel 9 Beloningsadvertenties

1. Beloningsadvertenties worden door de verzekeraar uitsluitend volgens de modeltekst van bijlage 3 gepubliceerd.
2. Beloningen worden door de verzekeraar of de door hen ingeschakelde derden alleen uitgeloofd indien daarmee ook het ophelderen van een of meer misdrijven wordt beoogd. De burger die reageert op beloningsadvertenties wordt gelijkgesteld met tipgever en valt onder de werking van dit convenant.

Artikel 10 Platform Tipgelden

1. Bij dit convenant wordt het Platform Tipgelden ingesteld. Het platform volgt de ontwikkelingen die van belang zijn voor een optimale samenwerking tussen de partijen, signaleert knelpunten en evalueert werkwijzen. Het platform komt ten minste tweemaal per jaar bijeen.
2. Het platform zal bestaan uit drie vertegenwoordigers van het Verbond van Verzekeraars inclusief 1 voorzitter; twee vertegenwoordigers van het Ministerie van Justitie en twee vertegenwoordigers van het Openbaar ministerie/politie.

Artikel 11 Evaluatie

De bepalingen van het Convenant Tipgelden 2004 zullen om de drie jaar door de betrokken partijen worden geëvalueerd.

Artikel 12 Publicatie

De integrale tekst van deze regeling wordt door het college van procureurs-generaal bekendgemaakt binnen het Openbaar Ministerie, door de Raad van Hoofdcommissarissen breed verspreid onder de politiekorpsen en door het Verbond van Verzekeraars bekend gemaakt aan de leden.

Artikel 13 Inwerkingtreding

Dit convenant treedt in werking op 6 april 2005.

TOELICHTING

De regels die gelden voor het betalen voor inlichtingen ten behoeve van criminaliteitsbestrijding zijn reeds in 1986 vastgelegd in de toenmalige Regeling tip-, toon- en verkoopgelden. Deze regeling onderscheidde de tipgelden die werden betaald door politie en justitie, verzekeraars, banken en andere derden. Ook werd onderscheid gemaakt tussen voorkoopgelden, toongelden en onkostenvergoedingen/ werkgelden. In 1991 is er bij deze Regeling een Gedragscode opgesteld die van toepassing is indien verzekeraars, Stichting CIS en/of expertisebureaus tipgelden beschikbaar stellen. In deze Gedragscode is vastgelegd dat bij het beschikbaar stellen van tipgelden moet worden gehandeld conform de Regeling tip-, toon- en voorkoopgelden.
De oude Regeling tip-, toon- en voorkoopgelden is inmiddels door het Ministerie van Justitie herzien in de Regeling Bijzondere Opsporingsgelden (RBO). Belangrijke ontwikkelingen als de veranderende opsporingspraktijk, de veranderingen in de politie-organisatie en de uitkomsten van de parlementaire enquête inzake het gebruik van bijzondere opsporingsbevoegdheden (Commissie van Traa), gaven hier aanleiding toe. Inmiddels is het hoog tijd om ook de geldende Gedragscode van 1991 aan te passen. De uitwerking hiervan is vastgelegd in het onderhavige Convenant. De rol van de Stichting CIS onder de gedragscode van 1991 is inmiddels overgenomen door het Bureau Justitiële Zaken van het Verbond van Verzekeraars.
Doel van dit convenant is het regelen van die situaties waarin met behulp van door verzekeraars te betalen informatie kan worden bijgedragen aan criminaliteitsbestrijding en wel zodanig dat de belangen van de politie, het Openbaar Ministerie en van de verzekeraars worden gediend in het kader van hun maatschappelijke verantwoordelijkheden, zonder dat daarbij de tipgevende burger en de dader in één persoon verenigd zijn. Het convenant sluit aan bij de regels die partijen hanteren en schept de voorwaarden voor een integere en uniforme werkwijze ten aanzien van het werken met betaalde informatie.
Het betalen voor informatie bij de opsporing in het algemeen van strafbare feiten is in toenemende mate te zien als een werkwijze die bij het opsporingswerk moeilijk kan worden gemist. Bij het ophelderen van een misdrijf en het opsporen van door misdrijf verdwenen goederen is de rol van betaalde informatie vaak doorslaggevend. Het is niet bezwaarlijk dat de politie op dergelijke

aanbiedingen ingaat, mits daarbij niet alleen de goederen worden teruggevonden, maar óók de daders worden aangehouden. De politie zal zich wel vooraf dienen te overtuigen van de betrouwbaarheid van de burger en er is een aantal stringente voorwaarden waaraan voldaan moet zijn vóórdat tipgeld daadwerkelijk betaald mag worden.
Partijen beogen de uit te betalen tipgelden in de hand te houden. Belangrijk verschil tussen het onderhavige convenant en de gedragscode van 1991 is gelegen in de manier waarop de hoogte van het tipgeld wordt vastgesteld. De gedragscode van 1991 bepaalde dat 'het tipgeld in beginsel maximaal 10% van de dagwaarde van de verzekerde goederen in de toestand waarin zij ter beschikking van de rechthebbenden zijn gesteld bedraagt'. Deze 10% was een eigen leven gaan leiden en het leek van plafondwaarde in de praktijk soms te zijn verworden tot uniform tarief. In het onderhavige convenant wordt daarom in verband met de hoogte van de tipgelden verwezen naar de centrale registraties van tipgelden van de NCIE en van het Bureau Justitiële Zaken.

Artikel 1 Begripsbepaling

Verzekeraar: Door de definiëring van verzekeraars in deze gedragscode zijn alle verzekeraars die lid zijn van het Verbond van Verzekeraars gehouden dit convenant na te leven. Het Verbond van Verzekeraars heeft bijna alle in Nederland werkende verzekeringsmaatschappijen – zowel die met een zetel in Nederland als die met een zetel in een andere lidstaat van de Europese Unie – als lid. De 'dekkingsgraad' is ongeveer 95%.
Daarnaast zijn er verzekeringsmaatschappijen wier goederen door Nederland heen stromen, maar die hier te lande geheel geen vestiging, of alleen een wettelijk vertegenwoordiger ex artikel 45 van de Wet Toezicht Verzekeringsbedrijf hebben. Bureau Justitiële Zaken zal bemiddelen bij de betaling van tipgelden door buitenlandse verzekeraars of verzekeraars die geen lid zijn van het Verbond van Verzekeraars, conform artikel 7 lid 3 van dit Convenant.
Tipgever: Voor de toepassing van het Convenant Tipgelden: de burger die informatie verstrekt over een strafbaar feit, waarbij de verzekeraar een financieel belang heeft.
De Regeling Bijzondere Opsporingsbevoegdheden die voor de politie van toepassing is, maakt onder andere onderscheid tussen de begripsbepalingen 'informant' en 'tipgever'. Verzekeraars onderhouden – in tegenstelling tot de politie – geen contacten met informanten, hetgeen de reden was om in dit convenant te kiezen voor de term 'tipgever'. Voor de definitie van 'tipgever' in de zin van het onderhavige convenant is niet bepalend of deze reageert op een beloningsadvertentie, maar bepalend is dat hij/zij informatie heeft over een strafbaar feit waarbij de verzekeraar een financieel belang heeft.

Artikel 2 Verplichtingen van partijen

Dit artikel is het fundament van dit convenant en geeft de basis voor de inspanningsverplichting van de betrokken partijen. De uitvoering van dit convenant vraagt om alertheid, een consequente werkwijze en voorlichting in de eigen organisatie. Van de partijen wordt verwacht dat zij hieraan de juiste invulling geven. Er kan sprake zijn van conflicterende belangen en van dilemma's, bijvoorbeeld een opsporingsbelang van het Openbaar Ministerie versus een financieel belang van een verzekeraar.

Van verzekeraars wordt verwacht dat zij accepteren dat door de CIE niet gewerkt kan worden met een bepaalde tipgever. Van het Openbaar Ministerie wordt verwacht ervoor zorg te dragen dat de CIE voldoende investeert in het opsporen en veiligstellen van gestolen goederen. In de praktijk zullen partijen nog vele varianten van tegenstellingen en dilemma's tegenkomen, maar met de ondertekening van het convenant is de bereidverklaring om tot optimale samenwerking te komen en de wil tot integere criminaliteitsbestrijding en een efficiënte werkwijze zeker gesteld.

Artikel 3 Reikwijdte

Indien de burger informatie heeft over zowel de verdachte als de door misdrijf verdwenen goederen, dan wordt de burger als tipgever aangemerkt en dan kan het tipgeld worden uitbetaald conform het Convenant.
Indien de burger alleen informatie heeft die niet leidt tot het aanhouden van de verdachte, zal deze op aangeven van de CIE door de verzekeraars als vinder worden behandeld conform artikel 5:5 van het Burgerlijk Wetboek. Terwijl de identiteit van de tipgever wordt afgeschermd, kan de vinder nooit anoniem zijn. Anders zou de vinder zijn recht ex artikel 5:5 BW niet geldend kunnen maken voor de rechter. Het Verbond van Verzekeraars zal voor de leden een advies opstellen inzake de omgang met de vinder en de rol van Bureau Justitiële Zaken in dit kader.
Het begrip goederen is, als algemeen begrip, de overkoepelende aanduiding voor zowel zaken als vermogensrechten. Het tipgeld kan derhalve óók worden betaald indien blijkt dat de verzekeringnemer zelf betrokken is bij de brandstichting en de verzekeraar daarom geen uitkering doet.

Artikel 4 Afstemming tussen politie en de fraudecoördinator van de verzekeraar inzake de omgang met de tipgever

Indien een verzekeraar, bijvoorbeeld via een beloningsadvertentie, rechtstreeks in contact komt met een burger die anoniem wil blijven en informatie wil verstrekken (tipgever), dan dient de verzekeraar zo snel mogelijk nadat bekend is om welke goederen het gaat de burger via de fraudecoördinator door te verwijzen naar het hoofd van de CIE van de regio waar het misdrijf heeft plaatsgevonden of van de regio waar de burger woont. Of de goederen verzekerd zijn of niet maakt geen verschil. Indien het de verzekeraar onduidelijk is welke afdeling van politie de meest toepasselijke is om de burger naar te verwijzen, kan Bureau Justitiële Zaken worden geraadpleegd.
De fraudecoördinator is bij de verzekeraar het centrale aanspreekpunt als het gaat om tipgeldzaken. De CIE die in een tipgeldzaak de verzekeraar wil benaderen, zal contact opnemen met de fraudecoördinator van de verzekeraar. Is de naam van de verzekeraar niet bekend, dan neemt de CIE contact op met Bureau Justitiële Zaken van het Verbond van Verzekeraars.
De mogelijkheid dat de burger dubbel spel speelt en als schakel fungeert tussen dief of heler enerzijds en de benadeelde anderzijds, of zelfs de dief is, moet, vooral wanneer het om verzekerde goederen gaat, niet worden uitgesloten. Wanneer de burger daarentegen te goeder trouw is, zal hij met een zekere gevaarzetting voor eigen veiligheid informatie verstrekken die hij uit het criminele milieu heeft verkregen. Het werken met burgers vraagt dan ook een uitermate zorgvuldig optreden van de zijde van politie en verzekeraars. In ge-

val de burger geen contact op wil nemen met de CIE, zal de verzekeraar geen tipgeldregeling treffen.
Het zogenaamde 'runnen' van tipgevers is een exclusieve bevoegdheid van daartoe aangewezen (politie)ambtenaren van de CIE. Onder 'runnen' wordt verstaan: het contact met en het begeleiden van burgers die, onder waarborging van anonimiteit, – anders dan een getuige en/of verdachte en al dan niet gevraagd –, aan een opsporingsambtenaar inlichtingen vertrekken over gepleegde of nog te plegen criminele feiten.
Verzekeraars doen dat dus niet en wel om de volgende redenen: zowel de daartoe aangewezen (politie)ambtenaren als de tipgevers kunnen aan onaanvaardbare risico's worden blootgesteld en de succesvolle afloop van een opsporingsonderzoek kan in gevaar komen indien niet op juiste wijze met de tipgever of diens informatie is omgegaan. Alleen de aangewezen (politie)ambtenaar heeft de gevraagde deskundigheid en is op de hoogte van de vereiste procedures om deze risico's te kunnen inschatten en hiermee zo goed mogelijk om te gaan.
Het kan voorkomen, dat niet met de burger kan worden samengewerkt. Dit oordeel zal doorgaans gebaseerd zijn op de betrouwbaarheid van de burger of diens rol in de onderhavige zaak (b.v. als getuige of als verdachte). De politie kan beschikken over informatie om een oordeel te vormen over de betrouwbaarheid van een burger. De betrokken verzekeraar zal de zienswijze van de politie onderschrijven (zie artikel 2 van het convenant).

Artikel 5 Hoogte van tipgelden

De NCIE en het Bureau Justitiële Zaken van het Verbond houden ieder afzonderlijk een register bij van uitbetaalde tipgelden door politie/Justitie respectievelijk verzekeraars. Het register stelt de verzekeraar in staat zich te vergewissen van betaalde bedragen in vergelijkbare gevallen. Verzekeraars en politie/Justitie kunnen met elkaar overleggen m.b.t. de benodigde gegevens en de criteria voor het bepalen van de hoogte van de tipgelden.
De dagwaarde of marktwaarde van de geretourneerde door misdrijf verdwenen goederen speelt onder meer een rol bij de overweging van de verzekeraar ten aanzien van de maximale hoogte van het bedrag dat hij ter beschikking zou willen stellen. Het spreekt immers vanzelf dat de verzekeraar of eigenaar niet meer zal willen uitgeven aan het terugverkrijgen van een goed dan de waarde die het op het moment van terugkeer in zijn beschikkingsmacht nog heeft.
Bij groepagegoederen bevinden zich in één vrachtwagen, container, etc. goederen van meer dan één eigenaar/verzekeraar. Als de vrachtwagen gestolen wordt is er soms het probleem dat slechts van een deel van de goederen de eigenaren/verzekeraars bekend zijn. Bovendien is vaak de waarde onbekend en is sprake van een groot scala van artikelen. Als de 'tip' ook leidt tot het terugvinden van andere goederen uit hetzelfde voertuig als waarvoor getipt was, dan willen tipgevers wel de vraag opwerpen of de waarde van die goederen moet meetellen voor de hoogte van het tipgeld. De bestaande beleidslijn daarop is dat de tipgever alleen tipgeld kan krijgen op de goederen waarop hij voldoende concreet tipt. De vraag hoe de verzekeraar de financiering van het aan de politie uit te betalen tipgeld regelt met de 'meeliftende' verzekeraars waarvan de goederen bij toeval ook zijn teruggevonden, is een zaak tussen verzekeraars.

Artikel 6 Afscherming identiteit

Tipgever en verzekeraar worden door de CIE wederzijds van elkaar afgeschermd. Met deze afspraak wordt recht gedaan aan het beginsel van waarborgen van anonimiteit aan tipgevers. Het kan voorkomen dat een tipgever zich met naam en toenaam meldt bij een verzekeraar maar toch anoniem wil blijven tegenover de daders van het misdrijf waarover wordt getipt. Het is dan van groot belang de identiteit af te schermen en de personalia van de tipgever alleen te geven aan de aangewezen functionaris van de CIE van een betrokken opsporingsinstantie.
De anonimiteit van de identiteit van een tipgever is nooit absoluut te waarborgen. De rechter kan tijdens de zitting bepalen dat het belang dat de Officier van Justitie tegen openbaarmaking van de identiteit van de tipgever aanvoert niet zwaar genoeg weegt. De rechter kan dan besluiten de tipgever te (laten) horen, waarbij overigens de identiteit niet bekend hoeft te worden bij de verdachte, door bijvoorbeeld het onherkenbaar en met stemvervormer horen van de tipgever. Tevens kan de rechter bepalen dat de tipgever door de rechter-commissaris wordt verhoord waarbij de rechter-commissaris de identiteit van de tipgever wel kent maar de verdachte of zijn raadsman niet.

Artikel 7 Betalingsgarantie voor tipgeld

Moment van verstrekking
Betalingsgaranties voor tipgelden kunnen uitsluitend vóóraf worden gegeven, uitbetaling vindt uitsluitend achteraf plaats. Strekking van deze bepaling is dat voorkomen moet worden dat kosten worden gemaakt zonder dat het resultaat voor verzekeraars vaststaat.

Termijn
De betalingsgarantie is beperkt geldig. Het is een mogelijke toekomstige financiële verplichting en komt als zodanig ook in de financiële administratie van het Verbond van Verzekeraars terecht. Als deze garantstelling in tijd onbeperkt zou zijn, zou een 'stuwmeer' ontstaan van door de jaren heen toegezegde gelden, waarvan nooit gebruik is gemaakt, terwijl de zaak ook nooit is opgelost. Dit zou tot boekhoudkundige problemen leiden. Daarom wordt de betalingsgarantie in beginsel afgegeven voor de duur van 6 maanden.
Voor motorrijtuigen geldt een specifieke betalingsgarantie-termijn van 30 dagen. Reden voor de 30 dagen termijn is dat de polis bij motorrijtuigenverzekeringen doorgaans een termijn van 30 dagen kent, waarbinnen de verzekeraar het verzekerd object mag teruggeven aan de verzekerde. De verzekeraar is na de 30e dag gehouden een schadeloosstelling te betalen, ook al wordt het motorrijtuig op of na die dag nog opgespoord. Indien het goed binnen die termijn niet kan worden opgespoord, vervalt in beginsel de garantstelling. De garantstelling kan 2 maal worden verlengd, indien de betrokken partijen dit in het kader van het onderzoek wenselijk achten. Hierbij denken we bijvoorbeeld aan de situatie dat het eind van het onderzoek nabij is op het moment dat de 30 dagen termijn verstrijkt. De termijn kan dan op verzoek van politie verlengd worden. Bij elke verlenging van de garantstelling treedt telkens een nieuwe boekhoudkundige verplichting op.

Hoe gaat de betalingsgarantie in de praktijk?
In geval de belanghebbende verzekeraar bekend is kan de CIE zowel deze verzekeraar als Bureau Justitiële Zaken benaderen voor het afgeven van een garantstelling. In geval de belanghebbende verzekeraar niet bekend is, zal de CIE zich wenden tot Bureau Justitiële Zaken. Ook zal de CIE zich wenden tot Bureau Justitiële Zaken indien te verwachten is dat er meerdere betrokken verzekeraars zullen zijn, die belang hebben bij een positieve afronding van de zaak. De financiering van het tipgeld zal dan immers naar evenredigheid van de onderscheidenlijke verzekerde belangen over betrokken verzekeraars verdeeld moet worden.
Bureau Justitiële Zaken zal de belanghebbende verzekeraar(s) trachten te achterhalen. Bureau Justitiële Zaken kan zich garant stellen voor de betaling van tipgeld tot een door de directie van het Verbond van Verzekeraars vastgesteld maximum. Bureau Justitiële Zaken is 24 uur per dag bereikbaar.

Rol Bureau Justitiële Zaken
Bureau Justitiële Zaken speelt in principe een coördinerende rol. Over het algemeen zal Bureau Justitiële Zaken zich terugtrekken indien de contacten tussen de CIE en de belanghebbende verzekeraar goed functioneren. De betalingsgarantie door Bureau Justitiële Zaken is een overeenkomst van borgtocht ex artikel 7:850 Burgerlijk Wetboek.
Deze regeling is getroffen om te vermijden dat burgers of onderzoeksbureaus achteraf tipgeld claimen, omdat dat in de haast van het opsporen, het veilig stellen of terugbezorgen van het goed vergeten is of omdat er geen tijd voor was. Ook tracht deze regeling te vermijden dat onderzoeksbureaus of andersoortige tussenpersonen de verzekeraar of de politie onder (tijds)druk zetten om tipgeld beschikbaar te stellen en uit te betalen, terwijl de burger zelf voor alle partijen anoniem blijft.
De garantstelling geschiedt zonder winstoogmerk op basis van civielrechtelijke zaakwaarneming ex artikel 6:198 en 6:199 Burgerlijk Wetboek, alléén indien en voor zover er een verzekerd belang is. In geval de garantstelling is verleend door Bureau Justitiële Zaken, moeten de goederen via Bureau Justitiële Zaken terug naar de verzekeraar. Bureau Justitiële Zaken heeft in zijn kwaliteit van borg een retentierecht op het goed (art. 7:850 e.v. BW) voor het bedrag van het aan de politie na terugkeer uitbetaalde tipgeld. Bureau Justitiële Zaken kan ook garant staan voor niet bij het Verbond aangesloten verzekeraars (bijvoorbeeld buitenlandse verzekeraars).

Artikel 8 Betaling tipgeld

De betaling van het tipgeld geschiedt volgens de richtlijnen genoemd in de Regeling Bijzondere Opsporingsgelden.
Deze regeling betreft de voorwaarden waaronder en de procedures waarlangs opsporingsgelden in het kader van bijzondere opsporingsbevoegdheden kunnen worden ingezet.
De door de verzekeraar toegezegde bedragen voor tipgeld worden pas aan de politie uitbetaald als het door misdrijf verdwenen goed in de beschikkingsmacht van de verzekeraar is. Het is voor alle partijen van belang dat het door misdrijf verdwenen goed zo snel als mogelijk in de beschikkingsmacht van de verzekeraar is.

Artikel 9 Beloningsadvertenties

Beloningsadvertenties dienen overeen te stemmen met de doelstellingen van dit convenant. Daarom is afgesproken dat verzekeraars uitsluitend beloningsadvertenties (laten) plaatsen die de in bijlage 3 neergelegde tekst volgen. Beloningen worden door verzekeraars alleen uitgeloofd indien daarmee ook het ophelderen van één of meer misdrijven wordt beoogd. Beloningsadvertenties zijn niet bedoeld om vindersloon ex artikel 5:5 e.v. van het Burgerlijk Wetboek uit te loven, maar om informatie te verkrijgen over goederen én verdachten. De tekst van de beloningsadvertentie vermijdt altijd het noemen van concrete bedragen of daartoe eenvoudig herleidbare informatie. Het Openbaar Ministerie is niet gehouden uitsluitend deze voorschriften te volgen.
Het noemen van concrete bedragen of daartoe herleidbare informatie kan in de praktijk tipgevers lokken en op korte termijn voor snellere informatie zorgen, zodat de door misdrijf verdwenen goederen eerder terug zijn in de beschikkingsmacht van de rechthebbende verzekeraar. Toch is het noemen van concrete bedragen door verzekeraars in de beloningsadvertentie niet toegestaan. Dit zou namelijk kunnen leiden tot 'tariefvorming' voor bepaalde categorieën goederen op grond van de waarde van het verzekerd belang. De waarde van de informatie en de toegevoegde waarde van de burger in het concrete geval zijn echter veel meer van invloed op de hoogte van het tipgeld. Aangezien deze waarde pas duidelijk is op het moment dat de burger zijn verhaal heeft gedaan, kan een beloningsadvertentie nooit bedragen bevatten. Het wekken van zulke financiële verwachtingen kan bovendien aanleiding zijn voor burgers om zèlf strafbare feiten met betrekking tot de goederen te plegen. Ook kan het leiden tot ongewenste claims van burgers. Te allen tijde moeten de advertentieteksten onderhandeling mogelijk maken over de hoogte van het tipgeld. Ook het noemen van percentages van de waarde van de verzekerde goederen is onverstandig, omdat burgers dan vaak in de praktijk voor gedeelten van de ontvreemde partij goederen geld willen incasseren.
Bij de omschrijving van de goederen moet er ook voor worden gewaakt dat die niet van dien aard is dat feitelijk iedereen zich als tipgever kan uitgeven. Als alle details over de door misdrijf verdwenen goederen al worden weggegeven, is aan de hand van de telefonische informatie van de tipgever niet meer te bepalen of zijn informatie waarde heeft en of hij geloofwaardig is.

Artikel 10 Platform Tipgelden

Tussen de partijen die bij dit convenant betrokken zijn kan sprake zijn van verschillen van inzicht en zelfs van tegenstrijdige belangen. Het is van belang dat de partijen met enige regelmaat met elkaar in gesprek blijven over dit onderwerp, zodat zij alert blijven op de aandachtspunten die zich in de praktijk kunnen voordoen. Hiervoor wordt het Platform Tipgelden ingesteld, dat minimaal tweemaal per jaar zal vergaderen. De leden van het platform vertegenwoordigen de bij de uitvoering van dit convenant betrokken partijen.

Artikel 11 Evaluatie

De evaluatie van de werking van het convenant om de drie jaar is van belang gelet op de ontwikkeling van de regelgeving en de aandachtspunten die zich in de praktijk kunnen voordoen.

Artikel 12 Publicatie

De integrale tekst van deze regeling wordt door het Ministerie van Justitie gepubliceerd in de Staatscourant, door het Openbaar Ministerie in het Handboek Opsporing en door het Verbond van Verzekeraars in een ledencirculaire.

Artikel 13 Inwerkingtreding

Bij inwerkingtreding van dit convenant komen de circulaires van het Verbond LV 89/30, LV 91/21; MOT-L-96/46 en TRA-L-96/25 te vervallen.

BIJLAGE 1
ACHTERGRONDINFORMATIE

Bureau Justitiële Zaken

Het Bureau Justitiële Zaken van het Verbond van Verzekeraars is 24 uur per dag bereikbaar via de piketfunctionaris. Tijdens kantooruren 070 – 333 87 12/ 070 – 333 87 13 en buiten kantooruren: 06 – 65 19 15 21.

Fraudeprotocol Verbond van Verzekeraars

Op te vragen bij Bureau Justitiële Zaken van het Verbond van Verzekeraars. Tijdens kantooruren 070 – 333 87 11 of 070 – 333 87 12.

Regeling Bijzondere Opsporingsgelden

Gepubliceerd in de Nederlandse Staatscourant van 16 maart 2002, nummer 54. Voor de toepassing van dit convenant geldt de vigerende regeling.

Platform Tipgelden

Het secretariaat van het Platform Tipgelden is bereikbaar via het Verbond van Verzekeraars:
Postbus 93450
2509 AL Den Haag
Telefoon: 070 – 333 86 73

BIJLAGE 2

MELDINGSFORMULIER TIPGELDREGISTER CONFORM CONVENTANT TIPGELDEN 2004

Aan: Bureau Justitiële Zaken E-mailadres: justitielezaken@verzekeraars.nl
Postbus 93450 Faxnummer: 070 – 333 87 10
2509 AL DEN HAAG

Melder

Naam verzekeringsmaatschappij :
Contactpersoon :
Telefoon :
Telefax :
E-mail :
Datum :
Referentie / schade-nr. :

Feitgegevens
Branche(s) : Schadebedrag : euro
Pleegdatum :
Tijdstip :
Pleegadres :

Betreft (omschrijving)
……
……
……
……

Object
○ motorfiets ○ personenauto ○ vrachtauto ○ trekker / oplegger
○ caravan ○ aanhangwagen ○ wegenbouw materiaal
……
○ gereedschap (nader omschrijven)
○ lading (nader omschrijven)
○ vaartuigen:
○ inboedel goederen (nader omschrijven)
○ ***overig (nader omschrijven)***

Benadeelde partij:
○ Particulier ○ Onderneming
Naam :
Adres :
Plaats :
Postcode huisnummer :

Betalingskenmerk tipgeld
Een bedrag van……Euro is op (datum) overgemaakt aan de politie te……
Onder het politiereferentienummer:……

BIJLAGE 3
ADVIESTEKST VOOR BELONINGS-ADVERTENTIE VOOR VERZEKERAARS

Beloning

Voor aanwijzingen die leiden tot de opheldering van een misdrijf
gepleegd op/omstreeks d.d. ..-..-.… en tot terugverkrijging van .....…
[omschrijving van de zaken]
alles ontvreemd te .....….
of
waarbij in [omschrijving van het object] brand is ontstaan
Contactpersoon:
……
……

NB:
1. De omschrijving van de zaken moet zodanig zijn dat uitsluitend personen met specifieke informatie reageren.
2. In de beloningsadvertentie kan worden opgenomen dat het aanbod van de beloning tot een bepaalde datum geldig is.

BIJLAGE 4
STROOMDIAGRAM

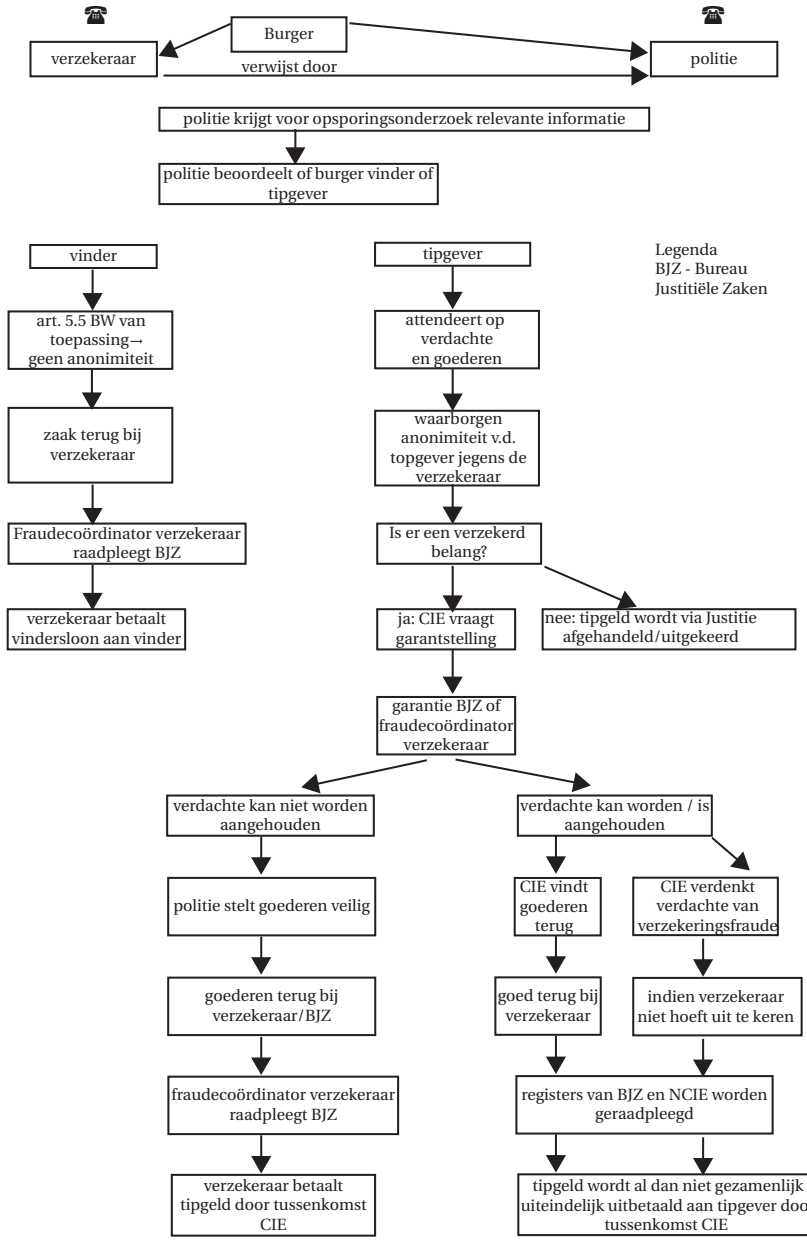

5.9 REGELING FINANCIEEL BEHEER INFILTRATIE[8]

Wetboek van Strafvordering

9 juli 1998/Nr. 707187/598/AM2
Directoraat-generaal
Rechtshandhaving

De Minister van Justitie, Gelet op artikel 9 Wetboek van Strafvordering,

Artikel 1 Definities

a. *Infiltratie*: het door een opsporingsambtenaar of burger, al dan niet onder dekmantel van een aangenomen identiteit, onder het gezag van het Openbaar Ministerie en onder regie van de politie, binnendringen in het criminele milieu en/of het in het criminele milieu (strafbare en niet strafbare) handelingen (zullen gaan) verrichten die het strafbare gedrag binnen het criminele milieu (kunnen) beïnvloeden dan wel aan een (criminele) organisatie goederen of diensten leveren ten behoeve van de opsporing en vervolging van gepleegde of nog te plegen strafbare feiten.
b. *Store-front*: een voorziening ten behoeve van infiltratie, waarbij door of vanwege de politie, onder gezag van het openbaar ministerie, ten behoeve van een criminele organisatie een (structuur van) dekmantelbedrij(f) (ven) wordt opgezet en geëxploiteerd, door middel waarvan facilitaire ondersteuning aan de criminele organisatie wordt aangeboden op het moment dat die organisatie daarom vraagt.
c. *Aanvrager*: degene die een aanvraag voor infiltratie doet bij de officier van justitie.
d. *Uitvoerder*: degene die de infiltratie daadwerkelijk uitvoert.
e. *Criminele ontvangsten*: alle vergoedingen, beloningen of opbrengsten, al dan niet in natura en/of waardedocumenten waarvan de tegenwaarde op geld waardeerbaar is, zoals toonderbrieven,obligaties,effecten en dergelijke welke zijn verkregen door in het kader van opsporingsonderzoeken gepleegde handelingen.
f. *College*: het College van procureurs-generaal.
g. *Centrale Toetsingscommissie*: de door het College ingestelde commissie die dient te adviseren over de toelaatbaarheid van bijzondere opsporingsmethoden.
h. *Hoofdofficier van justitie*: de hoofdofficier onder wiens gezag de infiltratie plaatsvindt.

Artikel 2 Verantwoordelijkheden

1. De hoofdofficier van justitie, hoofd van het landelijk parket, draagt er zorg voor dat bij het korps Landelijke Politie Diensten (divisie CRI, Afdeling Nationale Coördinatie Politiële Infiltratie) een centrale registratie met zaaksnummers van door het College geaccordeerde aanvragen voor infiltratie-operaties wordt bijgehouden.
2. De hoofdofficier van justitie doet een adequate financiële administratie voeren van door het College geaccordeerde infiltratie-operaties. Hij geeft daartoe de nodige aanwijzingen.
3. Deze financiële administratie dient inzicht te geven in de met de, door het College geaccordeerde, infiltratie-operatie gemoeide ontvangsten.

8 Inwerkingtredingsdatum: 12-08-1998.

Artikel 3 Verantwoording

1. Na afloop van de infiltratie stelt de aanvrager een financiële rapportage op. Op basis hiervan vindt in aanwezigheid van het hoofd Politie Infiltratie Team (PIT) respectievelijk het hoofd van het Landelijk Infiltratie Team (LIT) en de behandelend officier van justitie een financiële evaluatie plaats.
2. De aanvrager en uitvoerder leggen per infiltratieactie op basis van de uitgebrachte evaluatie verantwoording af aan de hoofdofficier over de uitgevoerde werkzaamheden en de in dat kader afgedragen criminele ontvangsten.

Artikel 4 Ontvangsten door infiltratie

1. De hoofdofficier van justitie draagt er zorg voor dat de uit infiltratie verkregen ontvangsten worden afgedragen aan het Korps Landelijke Politiediensten, divisie CRI, ANCPI.
2. De korpschef van het Korps Landelijke Politie Diensten doet de uit infiltratie verkregen ontvangsten aan de Justitiebegroting (artikel 01.02 geheime ontvangsten) ter beschikking stellen. Hij bedient zich hiervoor van de ANCPI.
3. De directeur-generaal Rechtshandhaving is verantwoordelijk voor het beheer van de onder dit begrotingsartikel vallende gelden. Hiertoe draagt deze zorg voor een adequate registratie en voor een financiële verantwoording.
4. Verrekening van criminele ontvangsten met gedane uitgaven is op geen enkele wijze toegestaan.

Artikel 5 Controle DADJ

1. De Departementale Accountants Dienst van het Ministerie van Justitie (DADJ) draagt zorg voor een accountantscontrole na afloop van de evaluatie als bedoeld in artikel 3 lid 2.
2. Slechts adequaat gescreende register-accountants hebben de bevoegdheid de controles als bedoeld in lid 1 uit te voeren.
3. De door de DADJ opgestelde accountantsrapportages worden aangeboden aan de voorzitter van het College.

Artikel 6 Controle Rekenkamer

1. De Algemene Rekenkamer verricht een controle op de werkzaamheden en op de dossiers van de DADJ.
   Ten aanzien van de controle op criminele verdiensten (ontvangsten) en de specifieke uitgaven met betrekking tot infiltratie-operaties zijn artikel 54 lid 3 en 4 van de Comptabiliteitswet van toepassing.
2. Indien daartoe aanleiding is kan de Algemene Rekenkamer aanvullende controlewerkzaamheden verrichten.

Artikel 7 Citeertitel

Deze regeling wordt aangehaald als 'Regeling financieel beheer van met infiltratie en store-fronts gegenereerde ontvangsten'.

Artikel 8 Inwerkingtreding

Deze regeling treedt in werking twee weken na publicatie in de Staatscourant.

's-Gravenhage, 9 juli 1998.
De Minister van Justitie,
W. Sorgdrager.

TOELICHTING

In de onderhavige regeling wordt een nadere invulling gegeven aan de verantwoordelijkheden inzake de financiële verantwoording met betrekking tot infiltratie operaties. Met name beoogt de regeling voor te schrijven hoe er gehandeld dient te worden met betrekking tot criminele ontvangsten als gevolg van infiltratie en met betrekking tot de ter zake verrichte uitgaven. Criminele ontvangsten kunnen zijn verkregen uit de inzet van infiltranten, uit de activiteiten van store-front operaties, uit pseudokoopoperaties of op enige andere wijze verkregen crimineel voordeel.
De grondslag voor de regeling is gelegen in het wetboek van strafvordering daar waar de officier van justitie verantwoordelijk is voor het opsporingsonderzoek. Bezien zal worden of het mogelijk is zodra het wetsvoorstel Bijzondere Opsporings Bevoegdheden kracht van wet zal hebben gekregen op grond van deze wet een separate bevoegdheid voor de minister van Justitie te creëren.
Op grond van de regeling zullen naar verwachting nadere uitvoeringsregelingen worden gegeven. Voorzover het voorschriften betreft die betrekking hebben op de regionale korpsen geschiedt zulks in overleg met de Minister van Binnenlandse Zaken.
Deze regeling strekt er niet toe om ook de procedures voor aanvraag van infiltratie-operaties te regelen. Door het College van procureurs-generaal zijn procedures terzake vastgesteld.
Infiltratie-operaties die deze procedure niet met goed gevolg hebben doorlopen zijn niet rechtmatig.

Artikel 1
De definities van infiltratie en store-fronts zijn recent vastgesteld door het College van procureurs-generaal en zijn opgenomen in de concept-richtlijn 'Informanten en infiltranten'. De definities vervangen de definities uit de Voorlopige uitgangspunten van het College van Procureurs-generaal met betrekking tot de inzet van (bijzondere) opsporingsmethoden en -middelen.

Artikel 2

Eerste lid
Het is de verantwoordelijkheid van de hoofdofficier van justitie, hoofd van het landelijk parket, dat de door het

College geaccordeerde aanvragen voor infiltratie-operaties centraal worden bijgehouden. Hij kan deze taak desgewenst mandateren.

Tweede lid
De verantwoordelijkheid is expliciet toegedeeld aan het openbaar ministerie.
De achtergrond daarvan is dat het bij infiltratie gaat om operaties die onder gezag van het openbaar ministerie plaatsvinden en pas plaats mogen vinden na verkregen goedkeuring van het College van procureurs-generaal en – in voorkomende gevallen – van de minister van Justitie. Ook de verkregen inkomsten zijn bestemd voor justitie.
De hoofdofficier zal zich bij de uitoefening van zijn beheerstaak op dit gebied in de praktijk bedienen van medewerkers van het betreffende korps. Teneinde over ondersteuning uit het korps te kunnen beschikken zal de hoofdofficier de

korpsbeheerder dan wel via deze de korpschef verzoeken om medewerking.
Om de financiële administratie een adequate te doen zijn kan de hoofdofficier krachtens het derde lid de nodige aanwijzingen geven. Hierbij kan worden gedacht aan aanwijzingen met betrekking tot de begroting van infiltratie-operaties, aan de administratieve organisatie, aan de protocollering van handelingen, aan de interne rapportages en dergelijke.

Artikel 3
Duidelijk zal zijn dat het van belang is dat er een deugdelijke evaluatie plaatsvindt in aanwezigheid van de verantwoordelijke leidinggevenden en van het bevoegd gezag.
De administratie kan vervolgens dienen als onderwerp van accountantscontrole door de Departementale Accountants Dienst van het ministerie van Justitie (zie ook artikel 5).
Gelet op de aard van de onderhavige regeling heeft de financiële rapportage primair betrekking op het inzichtelijk maken van de gegenereerde ontvangsten. Dit neemt niet weg dat de officier van justitie uiteraard inzicht kan – en vaak ook zal – verlangen in de met de infiltratie-operatie gemoeide kosten.

Artikel 4
De ontvangsten in het kader van een opsporingsonderzoek dienen volgens de Comptabiliteitswet en begrotingsvoorschriften door het ministerie van Justitie te worden verantwoord. Verrekening van ontvangsten met in het kader van opsporingsactiviteiten gedane uitgaven is derhalve niet toegestaan.
Vanwege zijn verantwoordelijkheid voor de ANCPI als onderdeel van het KLPD is er voor gekozen de korpschef van het KLPD ervoor verantwoordelijk te stellen dat de door de ANCPI beheerde ontvangsten ook daadwerkelijk aan de begroting van Justitie worden toegevoegd. In de praktijk zal de daadwerkelijke overdracht via de ANCPI (moeten) plaatsvinden.

Artikel 5
De accountantscontrole m.b.t. dienstonderdelen van het ministerie van Justitie en van de regiokorpsen wordt vanwege het vertrouwelijke karakter van de geldstromen en vanwege het zoveel mogelijk beperken van de betrokken partijen ondergebracht bij een controle-orgaan.
Uit hoofde van haar taak zal de DADJ jaarlijks de administratie en de financiële verantwoording van de ANCPI en van de DSH controleren.

De Minister van Justitie,
W. Sorgdrager

5.10 BESLUIT BIJZONDERE VERGARING NUMMERGEGEVENS TELECOMMUNICATIE

Besluit van 18 december 2001, houdende regels voor de vergaring van nummergegevens door middel van afwijkend frequentiegebruik en bestandsanalyse met het oog op het onderzoek van telecommunicatie (Besluit bijzondere vergaring nummergegevens telecommunicatie) Stb. 2002, 31[9]

Wij Beatrix, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz. enz. enz.
Op de voordracht van de Staatssecretaris van Verkeer en Waterstaat van 16 mei 2001, nr. DGTP/01/2472/RJD, Directoraat-Generaal Telecommunicatie en Post, mede namens Onze Minister van Justitie en Onze Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties; Gelet op de artikelen 3.10, vierde lid, onderdeel a, en 13.4, tweede lid, van de Telecommunicatiewet; De Raad van State gehoord (advies van 11 september 2001, nr. W09.01.0232/V); Gezien het nader rapport van de Staatssecretaris van Verkeer en Waterstaat van 12 december 2001, nr. DGTP/01/5617/RJD, Directoraat-Generaal Telecommunicatie en Post, uitgebracht mede namens Onze Minister van Justitie en Onze Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties;

Hebben goedgevonden en verstaan:

§ 1 Begripsbepaling

Artikel 1
In dit besluit wordt verstaan onder:
a. wet: Telecommunicatiewet;
b. aanbieder: de aanbieder van een openbaar telecommunicatienetwerk of een openbare telecommunicatiedienst;
c. bevoegde autoriteit:
   1°. de officier van justitie, dan wel de door hem in een bepaald geval schriftelijk aangewezen opsporingsambtenaar,
   2°. het Hoofd van de Binnenlandse Veiligheidsdienst, dan wel door hem schriftelijk aangewezen functionarissen optredend in het kader van de uitvoering van hun taak.
d. gebruiker: de natuurlijke of rechtspersoon die met de aanbieder een overeenkomst is aangegaan met betrekking tot het gebruik van een openbaar telecommunicatienetwerk of de levering van een openbare telecommunicatiedienst, alsmede de natuurlijke of rechtspersoon die daadwerkelijk gebruik maakt van een openbaar telecommunicatienetwerk of een openbare telecommunicatiedienst.

§ 2 Afwijkend gebruik van frequentieruimte

Artikel 2
1. De apparatuur waarmee op grond van artikel 3.10, vierde lid, van de wet een gebruik van frequentieruimte is toegestaan dat afwijkt van het bepaalde bij

9 Inwerkingtredingsdatum: 01-03-2002, laatstelijk gewijzigd bij stb. 2003, 22.

of krachtens hoofdstuk 3 van de wet voldoet aan de volgende eisen:

a. de apparatuur is voorzien van een inrichting die de nummergegevens, bedoeld in artikel 13.4, eerste lid, van de wet zodanig selecteert dat het selectieproces niet meer dan een plaatselijke, zeer geringe verandering van de functionaliteiten van het desbetreffende netwerk veroorzaakt;
b. de apparatuur is voorzien van een inrichting waarmee het uitgezonden vermogen kan worden geregeld;
c. indien de apparatuur is voorzien van een inrichting die het, al dan niet in combinatie met het selectieproces, bedoeld onder a, mogelijk maakt om telecommunicatie af te luisteren of op te nemen, dient deze inrichting uitgeschakeld en vergrendeld te zijn;
d. de apparatuur is geregistreerd bij Onze Minister.

2. De apparatuur, bedoeld in het eerste lid, is opgeslagen bij een door de korpsbeheerder aangewezen onderdeel van het Korps landelijke politiediensten.

Artikel 3

Met de in artikel 2 bedoelde apparatuur wordt gelijkgesteld apparatuur die rechtmatig is vervaardigd of in de handel is gebracht in een andere lidstaat van de Europese Unie dan wel rechtmatig is vervaardigd in een staat die partij is bij de overeenkomst inzake de Europese Economische Ruimte, en die aan tenminste gelijkwaardige technische eisen voldoet.

Artikel 4

1. Bevoegd tot het gebruik van de apparatuur, bedoeld in artikel 2, is de door de korpsbeheerder van het Korps landelijke politiediensten aangewezen opsporingsambtenaar van het Korps landelijke politiediensten die voldoet aan de door Onze Minister van Justitie vastgestelde eisen betreffende kennis van de juridische, operationele en technische aspecten van het gebruik van de apparatuur.
2. De opsporingsambtenaar maakt van het gebruik van de apparatuur proces-verbaal op. Het proces-verbaal vermeldt:

a. of gebruik is gemaakt van apparatuur als bedoeld in artikel 2, eerste lid, onder c, en of de inrichting die het mogelijk maakt om telecommunicatie af te luisteren of op te nemen is uitgeschakeld en vergrendeld,
b. de data en de tijdstippen waarop en de plaatsen waar de apparatuur is gebruikt, en
c. de gegevens die door het gebruik van de apparatuur zijn verkregen.

3. De opsporingsambtenaar vermeldt de gegevens, bedoeld in het tweede lid, onder b, alsmede de tijdens het gebruik van de apparatuur gehanteerde instellingen en vermogens van de apparatuur in een daartoe aan te leggen registratie en doet mededeling van deze gegevens aan Onze Minister.

§ 3 Bestandsanalyse

Artikel 5

1. Op het verzoek van de bevoegde autoriteit in een geval als bedoeld in artikel 13.4, tweede lid, jo artikel 13.4, eerste lid, van de wet, achterhaalt en verstrekt de aanbieder het aan de gebruiker verleende nummer.
2. Het verzoek is schriftelijk en vermeldt gegevens betreffende twee tijdstippen waarop en locaties waar de gebruiker kennelijk gebruik heeft gemaakt van telecommunicatie. Indien de bevoegde autoriteit, gelet op de feiten of

omstandigheden meent dat volstaan kan worden met de vermelding van één tijdstip en één locatie, vermeldt het verzoek, onder aanduiding van de feiten of omstandigheden, de gegevens betreffende één tijdstip en één locatie. Deze gegevens omvatten:

a. het tijdstip: het jaar, de maand, de dag, het uur en een zo nauwkeurig mogelijke aanduiding van de minuut;
b. de locatie: de gemeente, postcode, straat en het huisnummer, dan wel de coördinaten van de Nederlandse Topografische Dienst met twee maal zes cijfers.

3. De feiten of omstandigheden, bedoeld in het tweede lid, betreffen:

a. de locatie, wanneer het een locatie betreft waar weinig telecommunicatieverkeer plaatsvindt,
b. het tijdstip, wanneer het een tijdstip betreft waarop weinig telecommunicatieverkeer plaatsvindt,
c. een geval waarin het nummer waarmee de gebruiker van telecommunicatie contact zoekt, bekend is.

Artikel 6

1. De aanbieder achterhaalt het nummer, bedoeld in artikel 5, eerste lid, door een bewerking toe te passen op de gegevens betreffende het gebruik van het door hem aangeboden openbare telecommunicatienetwerk of de door hem aangeboden openbare telecommunicatiedienst.
2. Nadat de aanbieder het verzoek als bedoeld in artikel 5, eerste lid, heeft ontvangen, verstrekt hij het nummer onverwijld aan de bevoegde autoriteit. De verstrekking is schriftelijk en vermeldt het nummer, dan wel indien de bewerking meer dan één nummer heeft opgeleverd, de nummers. In geval van spoed vindt de verstrekking mondeling plaats, waarna deze schriftelijk wordt bevestigd.
3. De aanbieder verstrekt, in afwijking van het tweede lid, het nummer zo spoedig mogelijk indien het verzoek niet ten minste de gegevens bevat, genoemd in artikel 5, tweede lid.

Artikel 7

Als gegevens, bedoeld in artikel 13.4, tweede lid, tweede volzin, van de wet, worden aangewezen:

a. de tijdstippen waarop telecommunicatie heeft plaatsgevonden,
b. de met die tijdstippen en de desbetreffende telecommunicatie corresponderende nummers,
c. bij welk basisstation elk van de gegevens onder a en b zijn binnengekomen.

§ 4 Slotbepalingen

Artikel 8

Dit besluit wordt aangehaald als: Besluit bijzondere vergaring nummergegevens telecommunicatie.

Artikel 9

Dit besluit treedt in werking op een bij koninklijk besluit te bepalen tijdstip, dat voor de verschillende artikelen of onderdelen daarvan verschillend kan worden vastgesteld.

Lasten en bevelen dat dit besluit met de daarbij behorende nota van toelichting in het Staatsblad zal worden geplaatst.
's-Gravenhage, 18 december 2001
Beatrix
De Staatssecretaris van Verkeer en Waterstaat,
J. M. de Vries
De Minister van Justitie,
A. H. Korthals
De Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties,
K. G. de Vries
Uitgegeven de negenentwintigste januari 2002
De Minister van Justitie,
A. H. Korthals

NOTA VAN TOELICHTING

ALGEMEEN

Dit besluit geeft een uitwerking aan de artikelen 3.10, vierde lid, en 13.4, tweede lid, van de telecommunicatiewet (hierna: de wet). De oorsprong van deze artikelen, waarop dit besluit gebaseerd is, ligt in de opkomst van de vooruitbetaalde (prepaid) mobiele telefonie (Kamerstukken II 1997/98, 25 533, nr. 8). In geval van vooruitbetaalde mobiele telefonie zijn bij de aanbieder van telecommunicatie meestal geen gegevens bekend over de persoon die gebruik maakt van zijn netten of diensten. De aanbieder kent dan veelal niet het nummer van deze persoon. Dit levert een probleem op wanneer de autoriteiten die, hetzij op grond van de staatsveiligheid, hetzij op grond van het Wetboek van Strafvordering, bevoegd zijn tot het toepassen van de bevoegdheid tot het vorderen van verkeersgegevens of de bevoegdheid tot het opnemen van telecommunicatie, een van deze bevoegdheden willen toepassen. Om die reden voorzien de artikelen 3.10, vierde lid, en 13.4, tweede lid, en dit besluit in maatregelen die tot doel hebben dit nummer-gegeven te achterhalen. De wetsartikelen en dit besluit hebben echter een bredere strekking. Zij zien op alle gevallen waarin het nummer-gegeven niet bij de aanbieder bekend is, bijvoorbeeld in geval het een buitenlands nummer betreft of in geval van roaming, dat is de situatie waarin dekking van het eigen netwerk ontbreekt en het netwerk van een andere aanbieder gebruikt wordt.

1.1. Uitwerking van artikel 3.10, vierde lid, Telecommunicatiewet (gebruik actieve scan-apparatuur)

1.1.1. ALGEMEEN

Artikel 3.10, vierde lid, van de wet voorziet in een regeling die inhoudt dat wanneer het achterhalen van de identificerende gegevens door de aanbieder op de voet van artikel 13.4 onvoldoende het belang van de strafvordering dient, namelijk indien de omstandigheden zodanig zijn dat de benodigde informatie niet op voldoende effectieve wijze via die weg verkregen kan worden, het toegestaan is om met behulp van bepaalde apparatuur de benodigde identificerende gegevens uit de ether op te vangen. Het gaat om radiozendapparatuur, in dit verband ook wel actieve scan-apparatuur genoemd. Het gebruik daarvan kan leiden tot een gebruik van de frequentieruimte dat

afwijkt van het bepaalde in hoofdstuk 3 van Telecommunicatiewet. Artikel 3.10, vierde lid, onder b, bepaalt dat voor het gebruik een last vereist is van de autoriteit die tot het strafvorderlijk onderzoek van telecommunicatie bevoegd is. Dat is ingevolge de artikelen 126m, 126n, 126t en 126u van het Wetboek van Strafvordering de officier van justitie. In de artikelen 126na en 126ua van het Wetboek van Strafvordering is de bevoegdheid neergelegd om – op een daartoe strekkend bevel van de officier van justitie – met behulp van de hier bedoelde apparatuur het nummer waarmee de gebruiker van telecommunicatie kan worden geïdentificeerd te achterhalen. Het gaat bij de inzet van de in dit artikel bedoelde apparatuur om het selecteren van de signalen die in geval van mobiele telecommunicatie worden uitgewisseld tussen de randapparatuur die door de gebruiker van telecommunicatie wordt gebruikt en de basis-stations van de aanbieders van mobiele telecommunicatie. Die signalen bevatten het nummer van het randapparaat en andere aan de gebruiker verleende nummers, zoals het aansluitnummer (voor mobiele telefonie het MSISDN-nummer), het IMEI-nummer en het IMSI-nummer. Wanneer de autoriteit beschikt over een van deze nummers, behorend bij de gebruiker van telecommunicatie of bij de apparatuur die door deze gebruikt wordt, kan hij – wanneer eveneens aan de andere wettelijke voorwaarden is voldaan – de bevoegdheden tot onderzoek aan telecommunicatie toepassen.

1.1.2. INSTELBAARHEID VAN DE APPARATUUR (ARTIKEL 2)

Artikel 3.10, vierde lid, onderdeel a, van de wet bepaalt dat de apparatuur dient te voldoen aan bij algemene maatregel van bestuur te stellen eisen. Artikel 2 van de algemene maatregel van bestuur geeft hieraan uitwerking. Het doel van deze eisen is de inbreuk op de normale gang van zaken in het etherverkeer en de werking van andere apparaten zo min mogelijk te verstoren. Het eigenlijke verzamelen van de gegevens met behulp van de radiozendapparatuur (aangeduid met «het selectieproces») dient om die reden zodanig te zijn ingericht dat zo min mogelijk interferentie plaatsvindt van het bestaande radioverkeer. Wel kunnen de spraakkwaliteit en de andere functionaliteiten van het netwerk door het gebruik van de apparatuur negatief worden beïnvloed. Die invloed dient echter zo beperkt mogelijk te blijven en uitsluitend lokaal van karakter te zijn. Om die reden is bepaald dat de apparatuur dient te zijn voorzien van een inrichting die de gegevens zodanig selecteert dat het selectieproces niet meer dan een plaatselijke, zeer geringe verandering van de functionaliteiten van het desbetreffende netwerk veroorzaakt. Het is niet goed mogelijk hiervoor een eenvoudig hanteerbare en eenduidige maatstaf te vinden die kan worden gerelateerd aan bepaalde natuurkundige eenheden. De opbouw van de desbetreffende netwerken is daarvoor te veelvormig. Dientengevolge zullen ook de fysieke omstandigheden (zoals landelijk of stedelijk gebied) waarin de apparatuur moet worden ingezet telkens verschillend van aard zijn.

Omdat het van groot belang is bij de selectie van gegevens geen groter vermogen te gebruiken dan strikt noodzakelijk is voor het onder specifieke omstandigheden beoogde operationele doel, dient het zendvermogen regelbaar te zijn. Uit de algemeen geldende vereisten van proportionaliteit en subsidiariteit, vloeit dan voort dat het gebruik van de apparatuur door de opsporingsambtenaren in de juiste verhouding moet staan tot het beoogde doel en dat verstoring van netwerkfunctionaliteiten zo veel mogelijk dient te worden voorkomen. Dit betekent dat geen sprake kan zijn van het doelbewust of algeheel verstoren van het telecommunicatieverkeer.

De opsporingsambtenaar verantwoordt dit enerzijds in het proces verbaal, bedoeld in artikel 4, tweede lid, en anderzijds door de vermelding van gegevens in de registratie, bedoeld in artikel 4, derde lid.
Het vergaren van nummers en gegevens op grond van artikel 13.4, eerste lid, in verband met artikel 3.10, vierde lid, van de wet is een bevoegdheid die slechts kan worden uitgeoefend met het oog op latere toepassing van strafvorderlijke bevoegdheden. Dit volgt uit artikel 3.10, vierde lid, onder c, van de wet. Het vergaren van nummers mag niet worden gecombineerd met het afluisteren of opnemen van telecommunicatie.
Om die reden is voorgeschreven dat indien de apparatuur is voorzien van een inrichting die het, al dan niet in combinatie met het selectieproces mogelijk maakt om telecommunicatie af te luisteren of op te nemen, deze inrichting dient te zijn uitgeschakeld en vergrendeld.
Opgemerkt zij dat apparatuur beschikbaar is die niet is voorzien van een dergelijke inrichting, zodat bij deze apparatuur deze eis geen rol speelt. Teneinde te verzekeren dat de apparatuur rechtmatig wordt ingezet, is voorzien in een specifieke verplichting voor de opsporingsambtenaar om proces-verbaal op te maken over het gebruik. Hij is verplicht daarin een aantal met name genoemde gegevens vast te leggen (artikel 4, tweede lid). Tot slot is voorgeschreven dat de apparatuur geregistreerd moet worden bij de Minister van Verkeer en Waterstaat. De registratie zal plaatsvinden bij de Inspectie Verkeer en Waterstaat/Divisie Telecom (IVW/T). Zie hierover ook de artikelsgewijze toelichting. De voorschriften, die zonder onderscheid van toepassing zijn op Nederlandse en ingevoerde apparatuur, zijn uit hoofde van een doeltreffende bescherming van de openbare veiligheid en de openbare orde noodzakelijk. Zij gaan niet verder dan voor de bescherming van de openbare veiligheid en de openbare orde, alsmede voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer noodzakelijk is. Voor zover deze regeling kwantitatieve invoerbeperkingen of maatregelen van gelijke werking als bedoeld in artikel 28 van het EG-Verdrag bevat, zijn zij derhalve gerechtvaardigd ter bescherming van de bovenbedoelde belangen.

1.1.3. ANDERE VOORSCHRIFTEN VOOR DE APPARATUUR

Naast de bovengenoemde eisen, gelden er uit hoofde van andere Europeesrechtelijke en ter uitvoering daarvan vastgestelde nationale regels nog diverse andere eisen. De apparatuur moet worden aangemerkt als apparaat in de zin van artikel 1.1, onder w, van de wet. Dit betekent dat moet worden voldaan aan alle geldende eisen op het gebied van de elektrische veiligheid en de elektromagnetische compatibiliteit. De apparatuur moet bovendien worden aangemerkt als radiozendapparatuur in de zin van artikel 1.1, onder ij, van de wet. In verband met artikel 1, vijfde lid, van richtlijn nr. 1999/5/EG van het Europees Parlement en de Raad van de Europese Unie van 5 maart 1999 betreffende radioapparatuur en telecommunicatie-eind-apparatuur en de wederzijdse erkenning van hun conformiteit (PbEG L 91) gelden de eisen voor radiozendapparatuur echter slechts, voor zover de apparatuur wordt gebruikt voor andere doeleinden dan de openbare veiligheid, defensie, staatsveiligheid en de activiteiten van de staat die onder het strafrecht vallen. In dit besluit gaat het om apparatuur die wordt ingezet ten behoeve van de strafrechtstoepassing. In zoverre valt de apparatuur daarom niet onder de bepalingen van de richtlijn.
De apparatuur waar het hier om gaat betreft als gezegd radiozendapparatuur

en wordt ook wel actieve scan-apparatuur genoemd. Dergelijke scan-apparatuur wordt ook ingezet voor de toepassing van artikel 3.10, eerste lid, van de wet. Voor de toepassing van dat artikellid worden echter geen eisen gesteld aan de apparatuur en de toepassing van dat artikel staat ook toe dat telecommunicatieverkeer wel wordt afgeluisterd of opgenomen. Indien de bevoegde autoriteiten in de praktijk voor beide toepassingen dezelfde apparatuur willen gebruiken, is dat slechts mogelijk indien het betreft apparatuur die zodanig geprepareerd kan worden dat de mogelijkheden voor aftappen of opnemen worden uitgeschakeld. Alleen na een zodanige preparatie kan de apparatuur-bruikbaar zijn voor de toepassing van artikel 3.10, vierde lid. De toepassing van artikel 3.10, eerste lid, kan overigens alleen aan de orde zijn, zoals de wettekst vermeld, na toestemming van de Minister van Verkeer en Waterstaat in overeenstemming met de Minister van Justitie en wanneer dit noodzakelijk is ter beëindiging van strafbaar gedrag jegens een persoon. Het afluisteren of opnemen kan bij die toepassing alleen aan de orde zijn wanneer is voldaan aan de voorwaarden van de artikelen 126m of 126t Wetboek van Strafvordering.

1.1.4. DE AANGEWEZEN OPSPORINGSAMBTENAREN VOOR HET GEBRUIK VAN DE APPARATUUR (ARTIKEL 4)

Het voorgaande illustreert dat het gebruik van de apparatuur specifieke deskundigheid vereist. Alleen de opsporingsambtenaar die voldoet aan bepaalde deskundigheidseisen terzake, kan in aanmerking komen voor aanwijzing als opsporingsambtenaar die tot gebruik van de apparatuur bevoegd is. Voor aanwijzing komen voorts alleen opsporingsambtenaren van het Korps landelijke politiediensten in aanmerking; de concrete aanwijzing geschiedt door de korpsbeheerder van het Korps landelijke politiediensten. Hiermee wordt voldaan aan artikel 3.10, vierde lid, onderdeel a, van de wet, waar is bepaald dat de apparatuur dient te worden bediend door bij algemene maatregel van bestuur aan te wijzen ambtenaren. In het voorgaande kwam al aan de orde op welke wijze de opsporingsambtenaar verantwoording aflegt over het gebruik van de apparatuur.

1.2. Uitwerking artikel 13.4, tweede lid, Telecommunicatiewet (bestandsanalyse)

In een situatie waarin er bij de aanbieder geen gegevens bekend zijn over de gebruiker van telecommunicatie, zijn er extra handelingen nodig wil de aanbieder kunnen voldoen aan de verplichting van artikel 13.4, eerste lid, van de wet. Artikel 13.4, eerste lid, houdt in dat de aanbieder die informatie over een gebruiker van telecommunicatie dient te verstrekken, die noodzakelijk is om de daartoe bevoegde autoriteiten in staat te stellen onderzoek aan telecommunicatie te doen. Onder onderzoek aan telecommunicatie wordt verstaan: de bevoegdheden tot het vorderen van verkeersgegevens en het afluisteren of opnemen van telecommunicatie (vergelijk de artikelen 126m, 126n, 126t en 126u van het Wetboek van Strafvordering[1] en artikel 139c, tweede lid, onder 3, van het Wetboek van Strafrecht). De daarvoor benodigde informatie betreft de naam, het adres en de woonplaats, alsmede het soort dienst en het nummer van de gebruiker van telecommunicatie. De bevoegde autoriteit dient de gebruiker van telecommunicatie namelijk te kunnen identificeren. Hij dient voldoende zeker te zijn dat de gebruiker van telecommunicatie die hij onderwerp van onderzoek maakt, de persoon is waartegen hij de hem in de wet gegeven bevoegdheden mag inzetten.

Wanneer de gegevens van de gebruiker van telecommunicatie niet bij de aanbieder zijn geregistreerd, kan de aanbieder niet door een eenvoudige raadpleging van zijn bestanden de benodigde gegevens opzoeken, maar zijn extra handelingen nodig om de identificerende gegevens te verkrijgen. Artikel 13.4, tweede lid, van de wet bepaalt dat de aanbieder van een openbaar telecommunicatienetwerk of een openbare telecommunicatiedienst in een dergelijk geval de gegevens moet achterhalen op bij algemene maatregel van bestuur te bepalen wijze. De artikelen 5 en 6 van de algemene maatregel van bestuur voorzien hierin. Het betreft een bestandsanalyse, die inhoudt dat de aanbieder door een bewerking van zijn bestanden, de nummergegevens achterhaalt. Dit wordt hierna in het artikelsgewijze deel toegelicht. Door de aanbieders is deze vorm van bestandsanalyse bij de overheid aangedragen, als alternatief voor de registratie van personen bij de verkoop van prepaid cards. Een aanbieder van een openbaar telecommunicatienetwerk of een openbare telecommunicatiedienst kan deze analyse alleen uitvoeren wanneer hij bepaalde gegevens heeft. In artikel 7 van de algemene maatregel van bestuur worden deze gegevens aangewezen. Een aanbieder is ingevolge artikel 13.4, tweede lid, van de wet gehouden deze gegevens gedurende een periode van 3 maanden na het tijdstip van eerste verwerking te bewaren. Indien deze gegevens niet op enig moment door de aanbieder worden verwerkt, bestaat er geen verplichting om deze buiten zijn systeem alsnog te vergaren. Dit kan dus betekenen dat in voorkomende gevallen een aanbieder niet aan diens verplichting ex artikel 13.4, tweede lid, van de Telecommunicatiewet kan en behoeft te voldoen. Er wordt overigens op gewezen dat ingevolge het voorstel van wet tot wijziging van het Wetboek van Strafvordering en andere wetten in verband met de aanpassing van de bevoegdheden tot het vorderen van1 gegevens terzake van telecommunicatie (vorderen gegevens telecommunicatie) (kamerstukken II 2001/2002, 28 059, nrs. 1–3) artikel 13.4 van de Telecommunicatiewet wordt gewijzigd. Deze wijziging leidt echter niet tot een materiële wijziging van het systeem van bestandsanalyse zoals in deze toelichting beschreven; de delegatiegrondslag voor het onderhavige besluit blijft eveneens ongewijzigd.

1.3. Notificatieprocedure

Het ontwerp-besluit is op 9 april 2001 gemeld aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen (notificatienummer 2001/0158/NL) ter voldoening aan artikel 8, eerste lid, van richtlijn 98/34/EG van het Europees Parlement en de Raad van de Europese Unie van 22 juni 1998 betreffende een informatieprocedure op het gebied van normen en technische voorschriften en regels betreffende diensten van de informatiemaatschappij (PbEG L 204), zoals gewijzigd bij richtlijn nr. 98/48/EG van 20 juli 1998 (PbEG L 217). Deze procedure heeft de Europese Commissie aanleiding gegeven tot het maken van enkele opmerkingen. Daarop is door de regering in augustus 2001 gereageerd.

1.4. Financiële aspecten

De bestandsanalyse, artikelen 5 en 6, brengt kosten met zich mee voor de aanbieders. Artikel 13.6 van de wet bepaalt door wie deze kosten gedragen worden. Indien door de aanbieder programmatuur moet worden ontwikkeld of aangeschaft die de bestandsanalyse mogelijk maakt, draagt de aanbieder de kosten daarvan. De hiermee verbonden kosten alsmede de exploitatie- en onderhoudskosten komen te zijner laste.

De personeels- en administratiekosten die rechtstreeks voortvloeien uit de afhandeling van een afzonderlijk verzoek om gegevens worden gedragen door de bevoegde autoriteit die dit verzoek doet.

1.5. **Adviezen over het conceptbesluit**

Advies op het onderhavige besluit is uitgebracht door het openbaar ministerie, de politie (het korpsbeheerdersberaad en de Raad van Hoofdcommissarissen) en de Registratiekamer[2]. Met de aanbieders van openbare telecommunicatienetwerken en -diensten is overleg gevoerd in het Overlegorgaan Post en Telecommunicatie (OPT). Het OPT heeft een rapport van bevindingen uitgebracht. Hierna wordt op de punten uit deze adviezen ingegaan. Het openbaar ministerie kan zich in het besluit vinden. Wel merkt het openbaar ministerie op dat het aanbeveling verdient om na de inwerkingtreding van het besluit te evalueren of de praktijk goed uit de voeten kan met de wijze waarop het beheer en de bediening van de apparatuur geregeld zijn. Het betreft de artikelen 2, tweede lid, en 4, eerste lid.

De politie is van mening dat in zijn algemeenheid het conceptbesluit een werkbare regeling bevat. De politie wijst er op dat in opsporingsonderzoeken naar zware en georganiseerde criminaliteit waarbij de bevoegdheid tot het aftappen van telecommunicatie aan de orde is, criminele groeperingen gebruik maken van grote hoeveelheden mobiele telefoons en belkaarten, waardoor de toepassing van de bevoegdheid tot aftappen moeilijk is. De politie acht de mogelijkheid tot inzet van de actieve scan-apparatuur als bedoeld in het concept-besluit om nummers te verkrijgen daarom van groot belang. Wel vraagt de politie aandacht voor twee aspecten. Zij meent dat de eis dat technische functionaliteiten van de apparatuur vergrendeld worden niet nodig is, omdat volstaan kan worden met de regeling van de bevoegdheden. Hierover zij opgemerkt dat het de voorkeur verdient zo min mogelijk ruimte te laten voor discussies achteraf over de vraag of de apparatuur wel in overeenstemming met de toegekende bevoegdheden is ingezet. Het blijkt bovendien technisch en financieel niet op bezwaren te stuiten dat de apparatuur aan deze eisen moet voldoen. Ook meent de politie dat door het gebruik te beperken tot de opsporingsambtenaren van het Korps landelijke politiediensten (KLPD), snel een situatie zal ontstaan dat te weinig capaciteit beschikbaar is. Deze zorg heeft de aandacht bij de implementatie van de regeling bij het KLPD. De politie meent dat de noodzakelijke afscherming van opsporingsonderzoeken zich moeilijk verdraagt met het vooraf kenbaar maken aan de aanbieders in welke omgeving de apparatuur wordt ingezet. Om deze reden is er vanaf gezien te bepalen dat vooraf opgave aan de aanbieders moet worden gedaan.

In het overleg in het OPT is naar voren gekomen dat de aanbieders het van belang achten dat nadere technische eisen worden gesteld aan de apparatuur en aan de inzet van de apparatuur. In reactie daarop zij vermeld dat in het besluit dergelijke eisen reeds zijn opgenomen. Een aanvulling of nadere uitwerking aan deze eisen kan niet gegeven worden, omdat daarmee een doeltreffende inzet niet meer mogelijk is. Zo is het niet mogelijk bovengrenzen aan te geven voor de instelling van bijvoorbeeld het vermogen van de apparatuur. Deze grenzen zijn namelijk afhankelijk van de situatie en de omgeving waarin de apparatuur moet worden toegepast. Wel is aan de aanbieders toegezegd dat al naar gelang ervaring wordt opgedaan met de inzet van de apparatuur, gekomen kan worden tot een protocol voor de inzet van de apparatuur. Van de zijde van de tot opsporing bevoegde autoriteiten bestaat de bereidheid achteraf

informatie over de inzet te verschaffen, indien daartoe aanleiding bestaat.
Van elke inzet wordt namelijk ingevolge artikel 4, derde lid, van het besluit melding gedaan aan de Minister van Verkeer en Waterstaat. Het dient geen redelijk doel wanneer reeds vooraf melding zou worden gedaan aan de aanbieders, terwijl dit wel op bezwaren stuit met het oog op de opsporingsbelangen, zoals hiervoor reeds tot uitdrukking kwam. De aanbieders wijzen op de mogelijkheid dat door de inzet van de apparatuur storingen veroorzaakt worden en dat gebruikers van telecommunicatie in verband daarmee schade zouden kunnen ondervinden die zij zouden kunnen verhalen op de aanbieders. In verband hiermee wordt opgemerkt dat de kans hierop zeer gering is. Aan de apparatuur wordt ingevolge artikel 2, eerste lid, onderdeel a, van het besluit namelijk als eis gesteld dat het de gegevens op zodanige wijze selecteert dat niet meer dan een plaatselijke zeer geringe verandering van de functionaliteiten van het netwerk wordt veroorzaakt. Het is bovendien in het belang van de opsporing dat storingen voorkomen worden. De inzet van de apparatuur zou anders opgemerkt worden en dus onbruikbaar zijn. De bezwaren die van de zijde van de aanbieders worden geuit tegen de aanwijzing in artikel 7 van de gegevens die zij ingevolge artikel 13.4, tweede lid, van de wet gedurende drie maanden dienen op te slaan, betreffen in feite niet dit besluit, maar artikel 13.4, tweede lid, van de wet.
In paragraaf 1.2, alsmede hierna in reactie op het advies van de Registratiekamer, is uiteengezet om welke redenen de bewaarplicht in de wet is opgenomen. De bewaarplicht is opgenomen op voorstel van de aanbieders als alternatief voor de registratie van personen bij de verkoop van prepaid cards. Het betreft een regeling die destijds door de aanbieders is aanbevolen. De aanbieders vragen een nadere toelichting op de verschillen die er kunnen zijn tussen de verschillende aanbieders, waaronder die tussen de aanbieders van telefonie enerzijds en de aanbieders van internet anderzijds. In de toelichting is aan deze wens tegemoet gekomen aan het slot van paragraaf 1.2 en in de toelichting op de artikelen 5 tot en met 7. De aanbieders vragen eveneens een nadere toelichting op de gegevens die zij ingevolge artikel 5, tweede lid, dienen op te slaan. In de toelichting op dit artikel is aan deze wens tegemoet gekomen. De aanbieders vragen om inzicht in de termijn die hen gegund wordt voor de implementatie van de artikelen 5, 6 en 7. Allereerst wordt opgemerkt dat de aanbieders die het aangaat, vanwege het feit dat het onderhavige besluit uitvoerig in het Overlegorgaan post en telecommunicatie/ Deelorgaan aftappen is besproken, met de inhoud ervan al geruime tijd op de hoogte zijn en dus voor de voorbereiding van de implementatie reeds de nodige maatregelen hebben kunnen treffen.
Inwerkingtreding van het besluit zal overigens niet eerder dan een maand na de publicatie in het Staatsblad plaatsvinden.
De Registratiekamer beveelt aan dat in de toelichting verhelderd wordt wat de strekking is van het besluit. Aan deze aanbeveling is gehoor gegeven in het algemeen deel van de nota van toelichting. Ook adviseert de Registratiekamer zo duidelijk mogelijk aan te geven aan welke groep aanbieders een specifieke verplichting wordt opgelegd. Aan dit advies is gevolg gegeven aan het slot van paragraaf 1.2. De Registratiekamer meent dat artikel 7, onder b, van het besluit nadere verheldering behoeft, omdat uit de tekst van de wet zou blijken dat de gegevens die ingevolge artikel 13.4, tweede lid, vastgelegd moeten worden dezelfde gegevens betreft als in artikel 13.4, eerste lid. Hier lijkt sprake te zijn van een misverstand. Het eerste lid van artikel 13.4 strekt ertoe dat de aanbie-

der de gegevens betreffende naam, adres, woonplaats en nummer verstrekt. Zijn deze gegevens bij de aanbieder niet bekend dan bepaalt het tweede lid dat de aanbieder deze achterhaalt. Het tweede lid bepaalt dat daartoe gegevens dienen te worden opgeslagen. Dat zijn echter niet de naam-, adres-, woonplaats- en nummergegevens zelf (dan zouden deze immers reeds bekend zijn), maar andere gegevens. Het gaat om de gegevens die zijn aangewezen in artikel 7, onder a, b en c, van het besluit. Dat zijn de gegevens waarop een analyse kan worden toegepast zodat het nummer van een gebruiker die onderwerp is van onderzoek kan worden achterhaald. Tot slot gaat de Registratiekamer in op de eisen die worden gesteld aan de apparatuur, bedoeld in artikel 3.10, vierde lid, van de Telecommunicatiewet en aan het gebruik daarvan. De Registratiekamer vraagt hoe in de praktijk een juiste toepassing van de gestelde voorwaarden kan worden verzekerd. Over deze vraag van de Registratiekamer kan worden opgemerkt dat het besluit tal van waarborgen bevat dat aan de gestelde eisen de hand wordt gehouden. Ten eerste is in artikel 4 bepaald dat alleen daartoe aangewezen opsporingsambtenaren van het KLPD die voldoen aan door de Minister van Justitie gestelde eisen bevoegd zijn de apparatuur te gebruiken. Ten tweede bepaalt dit artikel dat de opsporingsambtenaar van het gebruik proces verbaal opmaakt waarin wordt hij vermeldt: de data en tijdstippen en de plaatsen waar de apparatuur is gebruikt en de gegevens die daardoor zijn verkregen. Ten derde dient de opsporingsambtenaar deze gegevens alsmede de instellingen en vermogens van de apparatuur tijdens het gebruik in een registratie te vermelden en daarvan mededeling te doen aan de Minister van Verkeer en Waterstaat. Ook vraagt de Registratiekamer of de eisen in gelijke mate van toepassing zijn voor de Binnenlandse Veiligheidsdienst (BVD). Dit laatste is niet het geval. Artikel 3.10, vierde lid, van de wet is immers, anders dan artikel 13.4, tweede lid, van de wet, niet van toepassing op de BVD.

ARTIKELSGEWIJS

Artikel 1

Onderdeel c
Ten behoeve van de strafvordering is het de officier van justitie die bevoegd is tot het onderzoek aan telecommunicatie. Hij kan in een bepaald geval een opsporingsambtenaar belasten met het verzoek aan de aanbieder om informatie, op grond van artikel 13.4, tweede lid, van de wet. Het verzoek is nader geregeld in artikel 5 van het besluit. Ten behoeve van de nationale veiligheid is het Hoofd van de Binnenlandse Veiligheidsdienst bevoegd tot het onderzoek aan telecommunicatie. Hij kan aan andere ambtenaren van de BVD schriftelijk mandaat verlenen een verzoek als bedoeld in artikel 13.4, tweede lid, van de wet aan een aanbieder te richten.

Onderdeel d
Aan het begrip gebruiker wordt in dit besluit dezelfde inhoud gegeven als in het Besluit aftappen openbare telecommunicatienetwerken en -diensten en het Besluit verstrekking gegevens telecommunicatie.

Artikel 2
Zoals in het Algemeen deel van de toelichting onder 1.1 al besproken is, bepaalt artikel 3.10, vierde lid, van de wet dat indien onverkorte toepassing van artikel

13.4, tweede lid, van de wet onvoldoende het belang van de strafvordering dient, de bedoelde informatie kan worden verkregen met behulp van actieve scanapparatuur. Dit kan zich voordoen indien de bestandsanalyse, door bepaalde omstandigheden, onvoldoende nauwkeurige informatie oplevert, of de uitoefening van strafvorderlijke bevoegdheden tot onderzoek van telecommunicatie zo spoedeisend is dat de inzet van de apparatuur noodzakelijk is om onaanvaardbaar tijdverlies te voorkomen. Ook indien de aanbieder niet voldoet aan het bepaalde in artikel 13.4, tweede lid, van de wet en in artikel 6 van het besluit doet zich de situatie voor dat onverkorte toepassing van artikel 13.4, tweede lid, van de wet onvoldoende het belang van de strafvordering dient. Artikel 3.10, vierde lid, onderdeel a, van de wet bepaalt dat de apparatuur dient te voldoen aan bij algemene maatregel van bestuur te stellen eisen en dat deze dient te worden bediend door bij algemene maatregel van bestuur aan te wijzen ambtenaren. De artikelen 2 en 4 geven hieraan uitwerking.

Eerste lid
De apparatuur dient aan de in dit lid vermelde eisen te voldoen. Een van de voorwaarden is dat alleen een plaatselijke en geringe verstoring van de spraakkwaliteit en andere functionaliteiten mag plaatsvinden. Met plaatselijk wordt bedoeld niet verder dan een, twee of drie cellen[3]. Een tweede voorwaarde is dat de apparatuur een regelbaar vermogen heeft. Als derde voorwaarde is opgenomen dat indien de betreffende apparatuur tevens is voorzien van de mogelijkheid om telecommunicatie af te luisteren of op te nemen, deze mogelijkheid dient te zijn uitgeschakeld en vergrendeld. Tot slot geldt de voorwaarde dat de apparatuur moet worden geregistreerd bij de Minister van Verkeer en Waterstaat, die de registratie zal opdragen aan de Inspectie Verkeer en Waterstaat/Divisie Telecom (IVW/T). De IVW/T, die onder andere belast is met het toezicht op de naleving van het bepaalde in hoofdstuk 3 van de wet, krijgt zodoende zicht op de apparatuur die voor de toepassing van artikel 3.10, vierde lid, van de wet kan worden ingezet. Zie ook hierna de toelichting op artikel 4, derde lid.
Voor het overige zijn de eisen reeds in het algemeen deel van deze Nota van Toelichting toegelicht.

Tweede lid
De apparatuur is opgeslagen bij het Korps landelijke politiediensten. Alvorens tot de inzet van de apparatuur wordt overgegaan, wordt de apparatuur geprepareerd zodat wordt voldaan aan de voorwaarden van het eerste lid. De opsporingsambtenaar die hiermee belast kan worden, moet voldoen aan de eisen, bedoeld in artikel 4. De IVW/T houdt ingevolge het eerste lid, onder d, een registratie bij van de apparatuur. Het Korps landelijke politiediensten kan desgewenst door de IVW/T laten toetsen of de apparatuur voldoet aan de eisen van het eerste lid. Langs deze weg kan de gewenste zekerheid worden verkregen dat de apparatuur aan de eisen voldoet.

Artikel 3
Dit artikel bevat een regeling terzake van de wederzijdse erkenning van producten.

Artikel 4

Eerste lid
De opsporingsambtenaar die bevoegd is tot het gebruik van apparatuur is aangewezen door de korpsbeheerder van het KLPD. Aanwijzing is alleen mogelijk indien de opsporingsambtenaar voldoet aan eisen terzake van kennis van de technische, operationele en juridische aspecten van de inzet van de apparatuur die door de Minister van Justitie zijn vastgesteld en hij werkzaam is bij het Korps landelijke politiediensten. Hij zal onder andere ingevoerd zijn in de voorwaarden die in artikel 3.10, vierde lid, en in het onderhavige Besluit aan de inzet zijn gesteld. De opsporingsambtenaar kan worden toegevoegd aan een observatie-team, dat zorgdraagt voor de observatie van de persoon van wie de nummergegevens moeten worden vergaard, teneinde tegen die persoon onderzoek aan telecommunicatie te kunnen verrichten.

Tweede lid
De opsporingsambtenaar maakt van het gebruik van de apparatuur proces-verbaal op, waarin hij melding maakt van het feit of er gebruik gemaakt is van apparatuur als bedoeld in artikel 2, eerste lid, onderdeel c, van het besluit en of de inrichting die het mogelijk maakt om telecommunicatie af te luisteren of op te nemen is uitgeschakeld en vergrendeld, alsmede van de data en tijdstippen waarop en de plaatsen waar de apparatuur is gebruikt en van de gegevens die door het gebruik van de apparatuur zijn verkregen. Dit proces-verbaal bevat zodoende de informatie die nodig is voor de toepassing van de bevoegdheden in het kader van het onderzoek aan telecommunicatie (de vordering van verkeersgegevens of het afluisteren of opnemen van (telecommunicatie).
Het maakt bovendien de inzet van de apparatuur achteraf controleerbaar.

Derde lid
De opsporingsambtenaar registreert de data en tijdstippen waarop en de plaatsen waar de apparatuur is gebruikt, als bedoeld in het tweede lid, alsmede de instellingen en de vermogens van de apparatuur die tijdens het gebruikt zijn gehanteerd. Door deze registratie kan, indien dit aan de orde mocht zijn, achteraf worden nagegaan in hoeverre de inzet van de apparatuur invloed heeft gehad op verstoringen van het etherverkeer indien die op de datum van de inzet zijn gesignaleerd. De opsporingsambtenaar doet mededeling van deze gegevens aan de onder de Minister van Verkeer en Waterstaat ressorterende IVW/T.

Artikel 5

Eerste lid
Dit artikel regelt de wijze waarop de bevoegde autoriteit met toepassing van artikel 13.4, eerste lid, jo artikel 13.4, tweede lid, van de wet aan de aanbieder het verzoek kan richten de identificerende gegevens te achterhalen. De nummers zijn te achterhalen op de in artikel 6 vermelde wijze. Voorbeelden zijn het aansluitnummer (voor mobiele telefonie het MSISDN-nummer), IMEI-nummer en IMSI-nummer. De wet spreekt in artikel 13.4, eerste lid, van «het aan een gebruiker verleende nummer».
De aanbieder die beschikt over de gegevens als bedoeld in artikel 7 kan met behulp van de gegevens als bedoeld in artikel 5, tweede lid, een analyse toepassen waarmee het nummer-gegeven verkregen wordt.

Tweede en derde lid
Het tweede lid vermeldt welke informatie in het verzoek moet zijn opgenomen. Alleen wanneer in het verzoek ten minste twee tijdstippen en locaties zijn vermeld, biedt het verzoek voldoende informatie voor de aanbieder om met succes de bestandsanalyse in een zeer korte tijd toe te kunnen passen. Alleen wanneer er aanvullende gegevens zijn, kan een bestandsanalyse ook met minder gegevens in een zeer korte tijd succesvol zijn. Het betreft hier de gegevens, bedoeld in artikel 5, derde lid. Het tijdstip is het tijdstip waarop de gebruiker van telecommunicatie, die onderwerp is van onderzoek, gebruik heeft gemaakt van telecommunicatie.
Het doet niet ter zake of het tijdstip betrekking heeft op het begin van het gebruik of op het einde. Wel is het van belang dat de gebruiker een verbinding opbouwt. Wanneer de gebruiker een poging doet die niet beantwoord wordt, wordt wel een verbinding opgebouwd. Ook bij het verzenden van een SMS-bericht wordt een verbinding opgebouwd. Een tijdstip moet zijn uitgesplitst naar het jaar, de maand, de dag, het uur en een zo nauwkeurig mogelijke aanduiding van de minuut. Voor de eenheid van tijd kan aansluiting worden gezocht bij de wet van 16 juli 1958 tot nadere regeling van de wettelijke tijd.
De locatie is de plaats waar de gebruiker van telecommunicatie, op het corresponderende tijdstip, gebruik heeft gemaakt van telecommunicatie. Die plaats moet voldoende nauwkeurig zijn aangeduid door de vermelding van de gemeente, postcode, straat en het huisnummer, dan wel de coördinaten van de Nederlandse Topografische Dienst. De bevoegde autoriteit kan de beschikking over deze informatie krijgen door de persoon die onderwerp is van onderzoek te (doen) observeren.

Artikel 6

Eerste lid
Met behulp van de informatie omtrent tijdstippen en locaties dient de aanbieder een bewerking toe te passen op de door hem verwerkte gegevens. Wanneer een locatie en een tijdstip bekend zijn waarop de gebruiker gebruik heeft gemaakt van telecommunicatie, kan in de gegevens gezocht worden naar de nummers die op het aangegeven tijdstip en de aangegeven locatie contact hebben gezocht met het netwerk en gebruik hebben gemaakt van de diensten van de aanbieder. Doordat er ten minste twee tijdstippen en locaties bekend zijn, kan met een grote nauwkeurigheid het nummer geselecteerd worden van de gebruiker die onderwerp is van onderzoek. Deze vorm van bestandsanalyse is reeds in de vorm van softwareprogrammatuur door enkele aanbieders van telecommunicatienetwerken ontwikkeld voor de bestrijding van fraude, het afhandelen van klachten en het verbeteren van de kwaliteit van het netwerk. Deze faciliteit is ook bruikbaar om ten behoeve van de opsporing of de nationale veiligheid de nummergegevens van de gebruiker te achterhalen.

Tweede en derde lid
De aanbieder moet onverwijld aan het verzoek voldoen, tenzij in het verzoek niet tenminste de informatie, bedoeld in artikel 5, tweede lid, is opgenomen. Naar is gebleken is de programmatuur die voor deze gegevensanalyse is ontwikkeld in staat om de bewerking binnen enkele minuten uit te voeren. Een gemiddelde responsetijd van 15 minuten is haalbaar.
Beschikt een aanbieder niet over de benodigde programmatuur, zodat een

geautomatiseerde gegevensanalyse niet mogelijk is, dan dient de aanbieder per keer door de inzet van een medewerker een analyse van de gegevens toe te passen.
Bevat het verzoek niet de vereiste informatie, maar wel zodanige informatie dat een analyse kan worden uitgevoerd, dan is de aanbieder niet verplicht onverwijld aan het verzoek te voldoen. Dan is hij gehouden aan het verzoek te voldoen, binnen een zo kort mogelijke termijn.

Artikel 7
De in artikel 7 genoemde gegevens dienen ingevolge artikel 13.4, tweede lid, tweede volzin, van de wet gedurende drie maanden, nadat de gegevens voor het eerst zijn verwerkt, te worden bewaard. Het zijn gegevens die automatisch binnenkomen bij de aanbieder. Het betreft veelal gegevens die nodig zijn voor bedrijfsdoeleinden van de aanbieder. Voor gebruikers van telecommunicatie die niet vooruit hebben betaald, worden op basis van deze gegevens rekeningen opgesteld. De gegevens zijn ook van belang voor de bestrijding van fraude, het afhandelen van klachten en het verbeteren van de kwaliteit van het netwerk. Het voorgaande geldt naar de stand van de huidige techniek in ieder geval voor de aanbieders van mobiele netwerken. Bij UMTS en bij GPRS worden de gegevens, bedoeld in artikel 7 verwerkt. Indien door middel van UMTS of GPRS, dan wel door middel van enige andere telecommunicatietechniek, mobiele internetdiensten worden aangeboden en de betreffende aanbieders de gegevens als bedoeld in artikel 7 verwerken, geldt voor hen de bewaarplicht ook. Aanbieders die de in artikel 7 genoemde gegevens niet verwerken, omdat deze niet op enig moment in hun systemen voorkomen, kunnen niet aan de in artikel 13.4, tweede lid, van de wet voldoen en behoeven dat ook niet. Aanbieders die geen gegevens verwerken over het basisstation behoeven niet aan de plicht van artikel 13.4, tweede lid, te voldoen. Onder «verwerken» wordt hetzelfde verstaan als onder het woord verwerking in artikel 1, onderdeel b, van de Wet bescherming persoonsgegevens.

Onderdeel a
Dit onderdeel van artikel 7 betreft de tijdstippen waarop telecommunicatie heeft plaatsgevonden. Telecommunicatie heeft plaatsgevonden indien een verbinding is opgebouwd. Ook indien een poging tot telecommunicatieverkeer niet beantwoord wordt, wordt een verbinding opgebouwd. Zie hiervoor de toelichting op artikel 5, tweede en derde lid.

Onderdeel b
Dit onderdeel betreft de met de tijdstippen en de betreffende telecommunicatie corresponderende nummers. Zie over de eenheid van tijd hiervoor artikel 5, tweede en derde lid.

Onderdeel c
Met een basisstation wordt een punt in het mobiele netwerk bedoeld, van waaruit een bepaalde geografisch gebied binnen het netwerk wordt bediend en bereikt.

Artikel 9
Dit artikel regelt de inwerkingtreding van het besluit. Het bepaalt dat het besluit in werking treedt op een bij koninklijk besluit te bepalen tijdstip,

dat voor de verschillende artikelen of onderdelen daarvan verschillend kan worden vastgesteld. De mogelijkheid van gedifferentieerde inwerkingtreding is opgenomen, omdat er verschil kan ontstaan tussen de termijn waarbinnen de artikelen 2 en 4 kunnen worden geïmplementeerd en de termijn waarbinnen de artikelen 5 tot en met 7 kunnen worden geïmplementeerd. De implementatie van de eerstgenoemde artikelen moet namelijk gerealiseerd worden door het Korps landelijke politiediensten, terwijl implementatie van de artikelen 5 tot en met 7 moet worden uitgevoerd door de aanbieders van openbare telecommunicatienetwerken en- diensten.

De Staatssecretaris van Verkeer en Waterstaat,
J. M. de Vries

5.11 BESLUIT VERSTREKKING GEGEVENS TELECOMMUNICATIE

Besluit van 26 januari 2000, houdende regels voor de verstrekking van gegevens door aanbieders van openbare telecommunicatienetwerken en -diensten met het oog op het onderzoek van telecommunicatie (Besluit verstrekking gegevens telecommunicatie)[10]

Wij Beatrix, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz. enz. enz.

Op de voordracht van Onze Minister van Verkeer en Waterstaat van 20 mei 1998, nr. HDTP/98/1553/HW, Hoofddirectie Telecommunicatie en Post in overeenstemming met Onze Ministers van Justitie en van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties;
Gelet op de artikelen 13.1, tweede lid, 13.2, derde lid, 13.4, derde lid, en 20.18 van de Telecommunicatiewet;
De Raad van State gehoord (advies van 19 augustus 1998, nr. W09.98.0215);
Gezien het nader rapport van Onze Minister van Verkeer en Waterstaat van 19 januari 2000, nr. DGTP/99/3602/JdJ, Directoraat-Generaal Telecommunicatie en Post uitgebracht in overeenstemming met Onze Ministers van Justitie en van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties;

Hebben goedgevonden en verstaan:

Artikel 1
In dit besluit wordt verstaan onder:

a. wet: Telecommunicatiewet;
b. informatiepunt: het Centraal informatiepunt onderzoek telecommunicatie, bedoeld in artikel 2;
c. aanbieder: de aanbieder van een openbaar telecommunicatienetwerk of een openbare telecommunicatiedienst;
d. bevoegde autoriteit:
   1°. de rechter-commissaris in strafzaken, de officier van justitie, de beheerder van een politiekorps of het hoofd van een opsporingsdienst, dan wel de door de beheerder voor zijn korps of door het hoofd voor zijn dienst aangewezen opsporingsambtenaar,
   2°. het hoofd van de Algemene Inlichtingen- en Veiligheidsdienst, of de door hem aangewezen ambtenaar,
   3°. het hoofd van de Militaire Inlichtingen- en Veiligheidsdienst, of de door hem aangewezen ambtenaar;
e. informatie: de informatie, bedoeld in artikel 13.4, eerste lid, van de wet, voor zover deze informatie geen betrekking heeft op een ander nummer dan het aansluitnummer voor vaste of mobiele openbare telefoonnetwerken, en geen betrekking heeft op een ander nummer dan de inlognaam of gebruikersnaam, een e-mail adres, identificatienummers van randapparaten of een toegewezen Internet-protocol-nummer voor openbare telecommunicatienetwerken en openbare telecommunicatiediensten die uitsluitend bestaan in de verlening

10 Inwerkingtredingsdatum: 16-02-2000; laatstelijk gewijzigd bij: Stb. 2006, 426

van toegang tot Internet of de door middel van Internet te leveren of te verrichten diensten;

f. gebruiker: de natuurlijke of rechtspersoon die met de aanbieder een overeenkomst is aangegaan met betrekking tot het gebruik van een netwerk of de levering van een openbare telecommunicatiedienst, alsmede de natuurlijke of rechtspersoon die daadwerkelijk gebruik maakt van een openbaar telecommunicatienetwerk of een openbare telecommunicatiedienst;

g. aansluitnummer:
   1°. bij vaste openbare telefoonnetwerken, onderscheidenlijk vaste openbare telefoondiensten: het bij een netwerkaansluitpunt behorende nummer;
   2°. bij mobiele openbare telefoonnetwerken, onderscheidenlijk, openbare mobiele telefoondiensten: het Mobile Station Integrated Systems Digital Network Number.

Artikel 2

Onze Minister van Justitie is belast met het langs geautomatiseerde weg doorgeleiden van verzoeken om en verstrekkingen van informatie. Hij voert deze taak uit door middel van het Centraal informatiepunt onderzoek telecommunicatie.

Artikel 3

1. Het informatiepunt, de bevoegde autoriteit en de aanbieder treffen ieder de technische voorzieningen die nodig zijn teneinde uitvoering te geven aan het tweede, derde en vierde lid. De technische voorzieningen voldoen aan de voorwaarden bedoeld in de artikelen 4 en 5 en aan de specificaties die zijn opgenomen in de bijlage bij dit besluit.
2. De bevoegde autoriteit verzoekt om verstrekking van informatie die is opgenomen in het bestand, bedoeld in artikel 4, door tussenkomst van het informatiepunt. De bevoegde autoriteit doet het verzoek langs geautomatiseerde weg.
3. De aanbieder verstrekt de informatie door tussenkomst van het informatiepunt. Daartoe verleent de aanbieder het informatiepunt langs geautomatiseerde weg gedurende 24 uur per dag rechtstreekse toegang tot een bestand als bedoeld in artikel 4, eerste lid.
4. Het informatiepunt vergelijkt langs geautomatiseerde weg de gegevens waarop het verzoek betrekking heeft met de gegevens in het bestand, bedoeld in artikel 4, eerste lid. Wanneer de gegevens waarop het verzoek betrekking heeft aanwezig zijn in het bestand, worden deze langs geautomatiseerde weg door het informatiepunt doorgeleid aan de bevoegde autoriteit.
5. Op verzoek van de bevoegde autoriteit voorziet de aanbieder zonder tussenkomst van het informatiepunt in correctie van of toelichting op de gegevens, bedoeld in het vierde lid, tweede volzin.
6. Een aanbieder en het informatiepunt komen overeen dat het informatiepunt optreedt als bewerker van het bestand, bedoeld in artikel 4, indien de apparatuur waarin het bestand is opgeslagen in beheer is bij het informatiepunt.

Artikel 4

1. De aanbieder van vaste openbare telefoonnetwerken of vaste openbare telefoondiensten, dan wel van mobiele openbare telefoonnetwerken of mobiele openbare telefoondiensten, beschikt over een bestand waarin de volgende gegevens zijn opgenomen van de personen die gebruik maken van een dienst of netwerk van de aanbieder:

a. de naam, het adres met nummer en eventuele toevoegingen, de postcode en de woonplaats;
b. de telecommunicatiedienst die wordt afgenomen en,
c. het aansluitnummer dat, onderscheidenlijk de aansluitnummers die, aan een gebruiker zijn verleend;
d. de naam van de aanbieder van het vaste openbare telefoonnetwerk of het mobiele openbare telefoonnetwerk met behulp waarvan de aanbieder van vaste openbare telefoondiensten of mobiele openbare telefoondiensten de diensten aan de gebruiker heeft verleend.

2. De aanbieder van openbare telecommunicatienetwerken of van openbare telecommunicatiediensten die uitsluitend bestaan in de verlening van toegang tot Internet en de door middel van Internet te leveren of te verrichten diensten beschikt over een bestand waarin de volgende gegevens zijn opgenomen van de gebruikers van een netwerk of dienst van de aanbieder:

a. de naam, het adres met nummer en eventuele toevoegingen, de postcode en de woonplaats,
b. de telecommunicatiedienst die wordt afgenomen, waaronder mede wordt verstaan de soort verbinding,
c. de gebruikersnaam, de inlognaam en de e-mail adressen van een gebruiker, de identificatienummers van randapparaten van een gebruiker, en de Internetprotocol-nummers die op het tijdstip, waarop de gegevens van het bestand worden geactualiseerd, aan een gebruiker zijn toegekend voor de verlening van toegang tot Internet of de door middel van Internet te leveren of te verrichten diensten, en
d. de naam van de aanbieder van het openbare telecommunicatienetwerk met behulp waarvan de aanbieder van de openbare telecommunicatiedienst de diensten aan de gebruiker heeft verleend.

3. De aanbieder actualiseert de gegevens in het bestand, bedoeld in het eerste respectievelijk het tweede lid, ten minste iedere 24 uur, door een aanpassing van de gegevens aan de meest actuele gegevens die hij gebruikt voor zijn bedrijfsvoering.

Artikel 5

1. Een verzoek van de bevoegde autoriteit, bedoeld in artikel 3, tweede lid, kan slechts in het systeem worden ingevoerd door een door Onze Minister van Justitie geautoriseerde ambtenaar die daartoe gebruik maakt van een hem toegekende toegangscode.
2. De technische voorzieningen, bedoeld in artikel 3, eerste lid, zijn alleen toegankelijk voor personen die door Onze Minister van Justitie zijn geautoriseerd.
3. De vergelijking en doorgeleiding, bedoeld in artikel 3, vierde lid, kan 24 uur per dag plaatsvinden.
4. Bij de toegang, bedoeld in artikel 3, derde lid, tot het bestand, bedoeld in artikel 4, eerste lid, en de vergelijking en doorgeleiding, bedoeld in artikel 3, vierde lid, worden:

a. geen gegevens betreffende de bevoegde autoriteit, de inhoud van het verzoek en de beantwoording van het verzoek aan de aanbieder bekend,
b. geen gegevens van de aanbieder bekend aan anderen dan het informatiepunt of de bevoegde autoriteit,
c. aan het informatiepunt of de bevoegde autoriteit geen andere gegevens bekend dan die welke ingevolge artikel 4, eerste lid, zijn opgenomen in het in dat artikellid bedoelde bestand.

5. De vergelijking, bedoeld in artikel 3, vierde lid, vindt slechts plaats aan de hand van een in het verzoek opgenomen gegeven betreffende naam, adres, postcode, huisnummer, nummertoevoeging of nummer.
6. De doorgeleiding, bedoeld in artikel 3, vierde lid, betreft slechts de gegevens waarop het verzoek zich richt.

Artikel 6
Bij regeling van Onze Minister van Justitie kunnen regels worden gesteld met betrekking tot de werkwijze van het informatiepunt.

Artikel 7
1. Onze Minister van Justitie draagt er zorg voor dat het informatiepunt voor elke informatieverstrekking een kenmerk vastlegt aan de hand waarvan kan worden herleid door welke aanbieder, aan welke bevoegde autoriteit en op welke rechtsgrondslag informatie is verstrekt. De vastlegging wordt gedurende drie jaren bewaard.
2. Onze Minister van Justitie draagt er zorg voor dat het informatiepunt geen gegevens opslaat als bedoeld in artikel 4, eerste lid, tenzij de gegevens worden opgeslagen onder verantwoordelijkheid van de aanbieder op basis van een overeenkomst als bedoeld in artikel 3, zesde lid. De vastlegging, bedoeld in het eerste lid, vindt op zodanige wijze plaats dat daarin geen gegevens worden opgenomen die herleidbaar zijn tot personen op wie een verzoek om informatie betrekking heeft.

Artikel 8
1. Onze Minister van Justitie stelt jaarlijks een verslag op waarin voor wat betreft de opsporing van strafbare feiten melding wordt gemaakt van het aantal malen waarin door tussenkomst van het informatiepunt aan een bevoegde autoriteit informatie is verstrekt. Deze vermelding is in ieder geval uitgesplitst naar:
a. de rechtsgrondslag van het verzoek van de bevoegde autoriteit,
b. de arrondissementsparketten en de politiekorpsen, of andere opsporingsdiensten.
2. Onze Minister van Justitie stelt jaarlijks een verslag op van een audit naar de goede uitvoering van dit besluit door de aanbieders van openbare telecommunicatiediensten of van openbare telecommunicatienetwerken, het informatiepunt, de arrondissementsparketten en de politiekorpsen, of andere opsporingsdiensten.
Daarbij worden ten minste de volgende onderwerpen behandeld:
a. de werking van het systeem;
b. de kwaliteit van de verstrekking van gegevens;
c. de bevraging van gegevens.

Artikel 9
Met de in artikel 3, eerste lid, bedoelde technische voorzieningen worden gelijkgesteld technische voorzieningen die rechtmatig zijn geproduceerd of in de handel zijn gebracht in een andere lid-staat van de Europese Unie dan wel rechtmatig zijn geproduceerd in een staat die partij is bij de Overeenkomst betreffende de Europese Economische Ruimte, en die ten minste aan gelijkwaardige eisen voldoen.

Artikel 10
[Wijzigt het Besluit aftappen openbare telecommunicatienetwerken en -diensten.]

Artikel 11
1. De artikelen 2 tot en met 7 zijn tot 1 september 2007 niet van toepassing op verzoeken om informatie gericht tot of verstrekkingen van informatie afkomstig van de aanbieder van een openbare telecommunicatiedienst die uitsluitend bestaat in de verlening van toegang tot Internet en de door middel van Internet te leveren of te verrichten diensten.
2. Onze Minister van Justitie, een aanbieder als bedoeld in het eerste lid en iedere bevoegde autoriteit kunnen gezamenlijk beslissen bij de verzoeken en de verstrekkingen, bedoeld in het eerste lid, gebruik te maken van het informatiepunt en de en daarbij toepassing te geven aan de artikelen 2 tot en met 7.

Artikel 12
[Vervallen]

Artikel 13
Dit besluit wordt aangehaald als: Besluit verstrekking gegevens telecommunicatie.
Lasten en bevelen dat dit besluit met de daarbij behorende nota van toelichting in het Staatsblad zal worden geplaatst.

's-Gravenhage, 26 januari 2000
Beatrix
De Minister van Verkeer en Waterstaat,
T. Netelenbos
De Minister van Justitie,
A. H. Korthals
De Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties,
A. Peper

Uitgegeven de vijftiende februari 2000

De Minister van Justitie,
A. H. Korthals

BIJLAGE BIJ HET BESLUIT VAN 26 JANUARI 2000, HOUDENDE REGELS VOOR DE VERSTREKKING VAN GEGEVENS DOOR AANBIEDERS VAN OPENBARE TELECOMMUNICATIENETWERKEN EN -DIENSTEN MET HET OOG OP HET ONDERZOEK VAN TELECOMMUNICATIE (BESLUIT VERSTREKKING GEGEVENS TELECOMMUNICATIE)

Specificatie interface voor aanlevering gegevens aan het informatiepunt

1. Gegevensverstekking

1. De aanbieder verstrekt de navolgende op de gebruiker betrekking hebbende gegevens:

a. naam;
b. adres;
c. woonplaats;
d. postcode;
e. aansluitnummer voor vaste of mobiele openbare telefoonnetwerken, en de inlognaam, de gebruikersnaam en de e-mail adressen van een gebruiker, de identificatienummers van randapparaten, en de Internet-protocol-nummers die op het tijdstip, waarop de gegevens van het bestand worden geactualiseerd, aan een gebruiker zijn toegekend, voor openbare telecommunicatienetwerken en openbare telecommunicatiediensten die uitsluitend bestaan in de verlening van toegang tot Internet en de door middel van Internet te leveren of te verrichten diensten;
f. soort telecommunicatiedienst, waaronder mede wordt verstaan de soort verbinding (zoals kabel, ADSL, inbelverbinding);
g. de identiteit van de telecommunicatie-aanbieder.

2. Onder nummers worden mede begrepen: afgeschermde en geheime nummers.

2. Standaard voor verstrekking van de gegevens

De aanbieder verstrekt de gegevens die in de bedrijfsvoering zijn opgenomen. De verstrekking geschiedt zo veel mogelijk overeenkomstig de standaarden NEN 1888 (persoonsgegevens) en NEN 5825 (adressen). Indien deze standaarden niet worden gehanteerd, worden door de aanbieder niet gebruikte velden in het bestand« leeg» opgenomen.

3. Standaard voor de tekenset

De aanbieder maakt gebruik van de tekenset «Extended ASCII» in een XML-indeling volgens een door het informatiepunt aangeleverd schema.De aanbieder draagt zorg voor goed leesbare gegevens.

4. Informatiedrager

De aanbieder maakt gebruik van een informatiedrager die functioneel is voor de interface. Bij voorkeur wordt gebruik gemaakt van een beveiligde netwerkverbinding.

5. Veiligheidseisen
De gegevens worden zodanig verstrekt dat:
a. ongeautoriseerde toegang tot het bestand niet mogelijk is;
b. de integriteit en de onaantastbaarheid van het bestand verzekerd is;
c. verstoring van de communicatie met het systeem niet mogelijk is, waarbij als maatstaf geldt de hoogste mate van beveiliging die in dit opzicht vrij op de markt verkrijgbaar is.

6. Anonimiteit van de gegevens
De doorgeleiding van gevraagde gegevens geschiedt anoniem. Deze anonimiteit dient technisch gewaarborgd te zijn. Met uitzondering van de periode gedurende welke de gegevens worden ingevoerd of worden geactualiseerd is het bestand niet toegankelijk voor de desbetreffende aanbieder.

7. Onbeperkte toegankelijkheid voor het informatiepunt
Het bestand en de bijbehorende lokale configuratie zijn permanent voor het informatiepunt toegankelijk, behoudens de perioden waarin de gegevens worden ingevoerd, onderscheidenlijk worden geactualiseerd, en in situaties van overmacht.

8. Actualiteit van de gegevens
Het bestand wordt eenmaal per etmaal geactualiseerd aan de laatste stand van de gegevens, zoals deze voorkomen in de bedrijfsvoering van de aanbieder.

9. Responstijd
Het bestand dient met een adequate snelheid bevraagd te kunnen worden. De gevraagde gegevens dienen binnen een gering aantal minuten te kunnen worden aangeleverd. Volstaan kan worden met het verstrekken van een zogenaamde platte tabel.

NOTA VAN TOELICHTING

ALGEMEEN

1. Inleiding
De telecommunicatiemarkt ontwikkelt zich van een gereguleerd monopolie naar een situatie waarin meer marktpartijen in onderlinge concurrentie netwerken en diensten aanbieden. De opsporingsdiensten en de Binnenlandse Veiligheidsdienst (BVD) zijn van hen afhankelijk bij het onderzoek naar telecommunicatie van de personen die het doelwit van hun taakuitoefening vormen. De tot voor kort bestaande situatie dat de opsporingsdiensten en de BVD zich met één of met hooguit enkele aanbieders behoeven te verstaan, is voorbij. Teneinde te voorkomen dat zij hun weg moeten vinden in een onbepaalde veelheid van aanbieders, is het nodig een centrale voorziening te treffen waarlangs gegevens kunnen worden verkregen, zodat kan worden vastgesteld tot welke aanbieder zij zich dienen te wenden met een verzoek om medewerking. Artikel 13.4 van de Telecommunicatiewet (hierna: de wet) biedt hiertoe een basis.

2. Verplichtingen tot het verstrekken van informatie
Het besluit geeft uitvoering aan artikel 13.4, derde lid, van de wet.

Artikel 13.4 is gewijzigd bij tweede nota van wijziging (kamerstukken II 1997/98, 25 533, nr. 8) en bij amendement (kamerstukken II, 1997/98, 25 533, nr. 74). Daarnaast is bij de behandeling van het wetsvoorstel in de Eerste Kamer der Staten-Generaal door de Staatssecretaris van Verkeer en Waterstaat uitgesproken dat in een reparatiewet in artikel 13.4, eerste lid, eerste volzin, de woorden «in ieder geval» zullen worden geschrapt (Handelingen I 1997/98, blz. 3–44). In het navolgende wordt daar reeds van uitgegaan. Het eerste lid van artikel 13.4 van de wet verplicht aanbieders van openbare telecommunicatiediensten en -netwerken ertoe die informatie te verstrekken die noodzakelijk is om de daartoe bevoegde autoriteiten in staat te stellen om de bij de wet geregelde bevoegdheden tot het onderzoek aan telecommunicatie te kunnen uitoefenen. Het gaat om de bevoegdheid tot het aftappen of opnemen van telecommunicatie en om de bevoegdheid tot het vorderen van verkeersgegevens. Artikel 13.4 van de wet verplicht de aanbieders niet tot het buiten deze twee gevallen verstrekken van gegevens. Artikel 13.4, eerste lid, tweede volzin, van de wet vermeldt dat de te verstrekken informatie de volgende gegevens omvat: het aan een gebruiker verleende nummer, de door hem afgenomen openbare telecommunicatiedienst en de bij een nummer behorende naam-, adres-, postcode- en woonplaatsgegevens. De verplichting voor de aanbieder deze gegevens te verstrekken, impliceert dat de bevoegde autoriteit de beschikking krijgt over de informatie, nodig voor de uitoefening van zijn bevoegdheden tot onderzoek aan telecommunicatie, daaronder begrepen de identiteit van de aanbieder. In het bijzonder is voor de uitoefening van de bevoegdheden tot onderzoek aan telecommunicatie van belang het nummer. Met behulp van het nummer kan de gebruiker van telecommunicatie namelijk worden geïdentificeerd, in die zin dat het nummer te herleiden is tot de gebruiker van telecommunicatie, tegen wie de bevoegdheden tot onderzoek aan telecommunicatie kunnen worden toegepast. Het besluit regelt de wijze van verstrekken van het nummer, voor zover het betreft het aansluitnummer. Voor de wijze van verstrekking van andere nummers geeft het besluit geen regeling. Voor deze nummers zullen de bevoegde autoriteiten de aanbieders op een andere wijze moeten benaderen, zoals hierna onder 3 nog aan de orde komt. Het begrip «nummer» wordt in het artikelsgewijs deel toegelicht bij de artikelen 1, onder e, en 4, eerste lid, onder c. Het besluit geeft geen uitwerking aan artikel 13.4, tweede lid, en artikel 3.10, vierde lid, van de wet. Aan een uitwerking van die twee artikelleden zal bij een afzonderlijke algemene maatregel van bestuur worden voorzien. Het betreft het op bijzondere wijze vergaren van nummergegevens, indien deze niet bij de aanbieder beschikbaar zijn. Dit besluit bevat tevens enkele wijzigingen van het Besluit aftappen openbare telecommunicatienetwerken en -diensten.

3. Het Centraal informatiepunt onderzoek telecommunicatie

Het derde lid van artikel 13.4 van de wet bepaalt dat bij of krachtens algemene maatregel van bestuur regels kunnen worden gesteld voor de wijze waarop de in het eerste lid van artikel 13.4 bedoelde informatie wordt verstrekt. Het is de bedoeling dat die informatieverstrekking plaatsvindt door middel van het Centraal informatiepunt onderzoek telecommunicatie (hierna: het informatiepunt). Het informatiepunt valt onder de verantwoordelijkheid van de Minister van Justitie en maakt onderdeel uit van het Ministerie van Justitie. Een verzoek om informatie als bedoeld in artikel 13.4, eerste lid, van de wet wordt door de bevoegde autoriteit gedaan via het informatiepunt. De

aanbieder die krachtens artikel 13.4, eerste lid, van de wet verplicht is om die informatie te verstrekken, verstrekt deze via het informatiepunt. Hieronder is begrepen alle informatie die op basis van dit wetsartikel moet worden verstrekt, behoudens indien het betreft een ander nummer dan een aansluitnummer. Een verzoek om verstrekking van een ander nummer dan een aansluitnummer, en een verstrekking van een dergelijk nummer, blijft verlopen op de thans reeds gangbare wijze van rechtstreekse bevraging door de bevoegde autoriteit van de aanbieder, zonder dat daarvoor de verplichte tussenkomst van het informatiepunt wordt voorgeschreven. De aanbieder verschaft aan het informatiepunt rechtstreekse toegang tot een door hem bijgehouden bestand. Het informatiepunt kan op basis van het verzoek langs geautomatiseerde weg toegang zoeken tot dit bestand van de aanbieder. Het bestand bevat echter een beperkte categorie gegevens, namelijk uitsluitend die gegevens, die worden genoemd in artikel 13.4, eerste lid, van de wet. Het bestand is afgescheiden van andere bestanden en dient zodanig beveiligd te zijn dat via dit bestand geen toegang verkregen kan worden tot andere bestanden én dat verzekerd is dat alleen kennis kan worden genomen van de categorieën gegevens die zijn genoemd in artikel 4, eerste lid. Het informatiepunt en de overheidsorganen die een beroep doen op het informatiepunt kunnen dus uitsluitend de beschikking krijgen over die beperkte categorie gegevens, waartoe een verplichting tot verstrekking bestaat. Langs geheel geautomatiseerde weg kan worden vastgesteld welke gebruiker bij welk nummer en bij welke aanbieder of, omgekeerd, welk nummer bij welke gebruiker en welke aanbieder hoort. De verzochte gegevens worden langs geautomatiseerde weg vergeleken met de gegevens in het bestand, waarna bij een «hit» de gegevens uit het bestand van de aanbieder worden doorgeleid naar de bevoegde autoriteit die het verzoek heeft gedaan. Omdat het systeem volledig geautomatiseerd is, is optimale beveiliging mogelijk. De aanbieders krijgen geen kennis van de verzoeken van de bevoegde autoriteiten. Evenmin kunnen zij kennis nemen van elkaars bestanden. Het informatiepunt voert verzoeken uitsluitend uit wanneer deze op de voorgeschreven wijze en door de geautoriseerde autoriteiten zijn ingevoerd. Het informatiepunt zal zelf geen gegevens over gebruikers van telecommunicatie opslaan. In het artikelsgewijs gedeelte van deze toelichting wordt hierop onder artikel 7 nog nader ingegaan.

4. Eisen aan apparatuur en bestanden

Het hiervoor beschreven systeem is neergelegd in de artikelen 3, 4 en 5 van het besluit. Die artikelen bepalen onder andere dat de aanbieders technische voorzieningen moeten treffen ten behoeve van dit systeem. De specificaties waaraan die technische voorzieningen moeten voldoen zijn neergelegd in de bijlage bij dit besluit. Voor dit systeem zijn in opdracht van de Minister van Justitie de programmatuur en de apparatuur ontwikkeld door een automatiseringsbedrijf. Het overleg hierover, in het bijzonder over de interface die zorgdraagt voor de koppeling tussen de voorzieningen van de aanbieder en die van het informatiepunt, vond plaats binnen de zogenaamde begeleidingscommissie informatiepunt. De aanbesteding van de opdracht om het programma en de apparatuur te ontwikkelen heeft plaatsgevonden volgens richtlijn nr. 92/50/EEG van de Raad van 18 juni 1992 betreffende de coördinatie van de procedures voor het plaatsen van overheidsopdrachten voor dienstverlening (PbEG L 209), zoals gewijzigd bij richtlijn nr. 97/52/EG (PbEG L 328). Gebruik van deze programmatuur en apparatuur is voor de aanbieders een manier om

te voldoen aan de verplichting technische voorzieningen te treffen. Artikel 9 biedt de mogelijkheid van erkenning van andere gelijkwaardige systemen.

5. **Continuïteit begeleiding informatiepunt**
De begeleidingscommissie informatiepunt zal worden opgeheven. Het informatiepunt zal evenwel in een andere vorm overleg blijven voeren met de bevoegde autoriteiten en de aanbieders over het functioneren van het informatiepunt. Ook zal de Minister van Justitie een commissie van advies instellen die zorg draagt voor evaluatie van en advisering over het functioneren van informatiepunt, verbetering van de modaliteiten en het ontwikkelen van aanvullende functionaliteiten van het informatiepunt. In deze commissie zullen de drie betrokken ministeries deelnemen, alsmede een vertegenwoordiging van de bevoegde autoriteiten en een vertegenwoordiging van de aanbieders.

6. **Financiële aspecten**
De verdeling van de kosten vindt plaats conform artikel 13.6 van de wet. Dit houdt in dat de aanbieders de door hen te maken structurele en incidentele kosten dragen van het tot stand brengen en het instandhouden van het systeem. Deze kosten, waaronder ook het actualiseren van het bestand, bedoeld in artikel 4, betreffen namelijk – in de woorden van artikel 13.6 van de wet investerings-, exploitatie- en onderhoudskosten voor de technische voorzieningen die door de aanbieders worden gemaakt teneinde te kunnen voldoen aan – onder andere – artikel 13.4 van de wet. De desbetreffende bevoegde autoriteit draagt de personeels- en administratiekosten van verstrekking van de gegevens door de aanbieder door tussenkomst van het informatiepunt.
De kosten verbonden aan de afhandeling van de individuele verzoeken om gegevens afkomstig van de opsporingsdiensten, Justitie of de BVD, komen dus voor de rekening van deze laatsten. Het gekozen systeem van rechtstreekse toegang betekent echter dat er aan de zijde van de aanbieder geen variabele kosten worden gemaakt. De financiële gevolgen voor de begrotingen van de betrokken ministeries zijn als volgt. De aanloopkosten van het informatiepunt worden gedragen door de Ministeries van Justitie en Verkeer en Waterstaat gezamenlijk. De kosten van de instandhouding komen voor rekening van het Ministerie van Justitie. Het gaat hierbij om ruim fl. 4.000.000,– op jaarbasis.

7. **Uitvoering nationaal en internationaal interceptiebeleid**
Het besluit regelt de problematiek met betrekking tot de wettelijke plicht tot informatieverstrekking zoals die werd geschetst in voornemen 8 van het Beleidsvoornemen bevoegd aftappen telecommunicatie (kamerstukken II 1995/96, 24 679, nr. 1). Met de inrichting van een centrale voorziening wordt eveneens uitvoering gegeven aan punt 12 van de Aanbeveling No R (95) 13 van 11 september 1995 van de Raad van Europa inzake «Problems of criminal procedural law connected with information technology». De toelichting op de Aanbeveling gaat in punt 151 meer in het bijzonder in op de centrale voorziening, daarbij tevens wijzend op de wenselijkheid van internationale samenwerking tussen dergelijke nationale centrale voorzieningen. De totstandkoming van het informatiepunt is gebaseerd op een studie van september 1996 van het adviesbureau KPMG waaraan medewerkers van de betrokken departementen, de politie, de BVD, de Registratiekamer en vertegenwoordigers van de aanbieders hun medewerking hebben verleend. Tevens is van belang de Aanbeveling No R (95) 4 van 7 februari 1995 van de Raad van

Europa inzake de bescherming van persoonsgegevens op het terrein van de telecommunicatiediensten (Stcrt. 1998, 38). In de punten 4.1. tot en met 4.4. van deze aanbeveling zijn algemene criteria neergelegd voor de verstrekking van gegevens door de aanbieders van telecommunicatiediensten aan de overheid voor strafvorderlijke doeleinden en doeleinden van staatsveiligheid. Tot slot zij verwezen naar de resolutie van de Raad van Ministers van de Europese Unie van 17 januari 1995 (PbEG 1996 C 329) waarbij de Ministers van Justitie en van Binnenlandse Zaken van de Unie de eisen van de rechtshandhavende autoriteiten inzake het aftappen van telecommunicatie in een bijlage bij die resolutie hebben geformuleerd. De Minister van Justitie van de Verenigde Staten heeft deze eisen ook onderschreven. Verder heeft de Europese Unie in de loop van 1996 officiële steun voor de resolutie mogen ontvangen van Australië, Canada, Hongkong en Noorwegen.

8. De positie van aanbieders van Internetdiensten

De verplichtingen in dit besluit zijn thans nog niet volledig toepasbaar op de aanbieders van Internetdiensten. Het is echter wel de bedoeling dat de verzoeken om informatie van de bevoegde autoriteiten en de verstrekkingen van informatie door die aanbieders op zo kort mogelijke termijn via het informatiepunt worden afgewikkeld. Mogelijk zal dat leiden tot wijziging van dit besluit. Voor de uitgestelde inwerkingtreding biedt artikel 20.18 van de wet een geschikte grondslag. Het ligt in de bedoeling om uiterlijk twee jaar na de inwerkingtreding van de materiële bepalingen van dit besluit het besluit integraal van toepassing te laten zijn op alle categorieën aanbieders van openbare telecommunicatiediensten. In artikel 12, tweede lid, is daarom voorzien in een horizonbepaling. Indien het mogelijk blijkt dat doel voor die termijn te halen, zal de intrekking van artikel 11 op een eerder tijdstip worden bevorderd. Zolang de bepalingen van dit besluit nog niet gelden is het mogelijk dat de Minister van Justitie, de aanbieders van Internetdiensten en de bevoegde autoriteiten gezamenlijk, op vrijwillige basis, besluiten gebruik te maken van het informatiepunt. De drie partijen gezamenlijk kunnen daartoe een convenant sluiten. Voorwaarde voor het ontstaan van een convenant is dat naast de Minister van Justitie ten minste één aanbieder en ten minste één bevoegde autoriteit tot dat convenant toetreden. Latere toetreding van andere aanbieders en andere bevoegde autoriteiten blijft mogelijk.
Het convenant, en dus niet de wet of dit besluit, verplichten dan tot het naleven van de artikelen 2 tot en met 7 van het besluit.

9. Advies- en overlegverplichtingen

Een ontwerp van het besluit is voorgelegd aan de Registratiekamer. De Registratiekamer heeft bij brief van 12 september 1997, nr. 97.A.388.01, advies uitgebracht. Een ontwerp van het besluit is voorts voorgelegd aan het Permanent overlegorgaan Post en Telecommunicatie. Het overlegorgaan heeft in zijn rapport van bevindingen van 6 april 1998, OPT 98/41, opmerkingen bij het besluit gemaakt. Deze adviezen, en het advies van de Raad van State hebben ertoe geleid dat het besluit ingrijpend is gewijzigd, in die zin dat het besluit thans strikt is beperkt tot verplichtingen waarvoor de wet in artikel 13.4, eerste lid, jo 13.4, derde lid, van de wet een basis biedt. Het besluit legt uitsluitend verplichtingen op voor de wijze van verstrekking van informatie die op basis van artikel 13.4, eerste lid, van de wet moet worden verstrekt. Naast deze verplichting om van het informatiepunt gebruik te maken, kan

het informatiepunt – als manier om gegevens te verzoeken en te verstrekken – eveneens op basis van vrijwilligheid worden benut voor bijvoorbeeld het verstrekken van informatie naar aanleiding van verzoeken op basis van artikel 11, tweede lid, van de Wet persoonsregistraties of artikel 17 van de Wet op de inlichtingen- en veiligheidsdiensten. In het kader van de inrichting van het informatiepunt wordt hiermee rekening gehouden en bestaat het voornemen terzake van het vrijwillig gebruik een convenant te sluiten, vooruitlopend op nieuwe wetgeving.

10. Notificatieprocedures

Het ontwerp-besluit is op 27 april 1999 gemeld aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen ter voldoening aan art. 8, eerste lid, van richtlijn nr. 98/34/EG van het Europees Parlement en de Raad van de Europese Unie van 22 juni 1998 betreffende een informatieprocedure op het gebied van normen en technische voorschriften en regels betreffende de diensten van de informatiemaatschappij (PbEG L 204). Het notificatienummer is 99/0196/NL. De notificatie heeft niet geleid tot opmerkingen van de Europese Commissie en van andere lidstaten. In verband met het verstrijken van de implementatiedatum van richtlijn nr. 98/48/EG van het Europees Parlement en de Raad van de Europese Unie van 20 juli 1998 tot wijziging van richtlijn nr. 98/34/EG betreffende een informatieprocedure op het gebied van normen en technische voorschriften (PbEG L 217) op 5 augustus 1999 is het ontwerp-besluit op 16 augustus 1999 nogmaals gemeld aan de Commissie voor de Europese Gemeenschappen, ditmaal ter voldoening aan het bij deze richtlijn gewijzigde artikel 8, eerste lid, van richtlijn nr. 98/34/EG. Het notificatienummer is 99/0395/NL. Deze notificatie heeft wel geleid tot opmerkingen van de Europese Commissie. Een van de opmerkingen van de Commissie hield in dat de Commissie de voorgestelde regeling aldus begreep dat de gegevens, bedoeld in artikel 4, eerste lid, onder c, van het ontwerp-besluit verwijzen naar het abonneenummer van de vaste telefonie en het IMSInummer van de mobiele telefonie. Deze opmerking heeft geleid tot een aanpassing van het besluit in die zin dat is verhelderd dat slechts het aansluitnummer bij vaste telefonie en het belnummer (MS-ISDN) bij mobiele telefonie door middel van het informatiepunt moeten kunnen worden opgevraagd. Andere nummers zijn weliswaar soms wel beschikbaar bij de aanbieder, maar meestal niet op een zodanige wijze dat zij zijn op te nemen in het bestand, bedoeld in artikel 4.

ARTIKELSGEWIJS

Artikel 1

De begripsbepalingen van de Telecommunicatiewet hebben eveneens gelding voor dit besluit. In artikel 1 zijn enige aanvullende begripsbepalingen opgenomen. Voor zoveel nodig worden deze hieronder toegelicht.

Onderdeel d

De bevoegde autoriteiten zijn hetzij die publieke organen die op grond van het Wetboek van Strafvordering of het Wetboek van Strafrecht, de telecommunicatie van bepaalde personen kunnen onderzoeken, hetzij de ambtenaren die met de uitvoering daarvan kunnen worden belast, hetzij de beheerders of hoofden van een politiekorps of opsporingsdienst (of de door hen aangewezen ambtenaren) die binnen een korps of opsporingsdienst belast zijn met

de indiening van verzoeken om informatie in de zin van artikel 13.4, eerste lid, van de wet. Deze ambtenaren zullen door de Minister van Justitie worden geautoriseerd. In de praktijk zal de directeur-generaal Rechtshandhaving worden belast met de autorisatie. Onder opsporingsdienst wordt hier mede begrepen: de Koninklijke marechaussee, de Rijksrecherche en alle andere diensten die de opsporing van strafbare feiten tot taak hebben.

Onderdeel e
Ingevolge artikel 13.4, eerste lid, tweede volzin, van de wet betreft de informatie die door de aanbieders dient te worden verstrekt de volgende gegevens: het aan een gebruiker verleende nummer, de door hem afgenomen openbare telecommunicatiedienst en de bij een nummer behorende naam-, adres-, postcode- en woonplaatsgegevens. Het begrip nummer is gedefinieerd in artikel 1, onder t, van de wet. Het betreft – voor zover in het kader van dit besluit van belang is – het nummer van het randapparaat en andere aan een gebruiker van telecommunicatiediensten verleende nummers, waarmee hij kan worden geïdentificeerd. Het gaat om de volgende nummers: het MSISDN-nummer, het IMEI-nummer, het IMSI-nummer, de RIC-code en het ERMES-nummer. Dit besluit is slechts van toepassing op aansluitnummers. Wat betreft mobiele telefonie gaat het daarbij primair om het MSISDN (Mobile Station ISD Number). Van het begrip aansluitnummer is in artikel 1, onder g, een definitie gegeven. Onderdeel f. Aan het begrip gebruiker wordt in dit besluit dezelfde inhoud gegeven als in het Besluit aftappen openbare telecommunicatienetwerken en -diensten. Verwezen zij naar de toelichting op artikel 11 van dit besluit.

Artikel 2
Door het toenemend aantal aanbieders van openbare telecommunicatiediensten en -netwerken, is het voor de bevoegde autoriteit niet direct duidelijk van welke aanbieder de persoon waartegen het onderzoek zich richt, zijn diensten betrekt. Zoals in het algemeen gedeelte van deze toelichting al naar voren kwam is het vanuit het oogpunt van doelmatigheid dan ook wenselijk dat via een centraal punt uitgezocht kan worden welke aanbieder beschikt over de benodigde gegevens, om de bevoegde autoriteiten in staat te stellen toepassing te kunnen geven aan hun bevoegdheden tot het aftappen van telecommunicatie of het vorderen van verkeersgegevens. Hiertoe dient het informatiepunt.

Artikel 3
Het informatiepunt is onderdeel van het Ministerie van Justitie. De Minister van Justitie is dan ook verantwoordelijk voor het goed functioneren van het informatiepunt. Hij is verantwoordelijk voor het treffen van de technische voorzieningen bij het informatiepunt voor het onderhouden van de verbindingen met de verzoekende bevoegde autoriteit en die aansluitingen met de bestanden van de aanbieder. De bevoegde autoriteiten – dan wel de gezagsdragers onder wiens verantwoordelijkheid zij vallen – en de aanbieders zijn ieder verantwoordelijk voor het treffen van technische voorzieningen in hun organisatie. De specificaties waaraan deze technische voorzieningen moeten voldoen zijn beschreven in de bijlage bij het besluit. Over deze specificaties is in de begeleidingscommissie informatiepunt overeenstemming bereikt.
Wanneer een verzoek ontvangen is, vergelijkt het informatiepunt de informatie

waar de bevoegde autoriteit in het verzoek om vraagt, langs geautomatiseerde weg met de bestanden van de aanbieders, zie hierna artikel 4. De aanbieder verschaft het informatiepunt 24 uur per dag toegang tot het bestand. Deze verplichting levert geen bijzondere belasting op, omdat de toegang tot het bestand volledig geautomatiseerd verloopt. De aanbieder is gehouden technische voorzieningen te treffen die voldoen aan de specificaties in de bijlage bij het besluit. Hiermee wordt voorkomen dat het systeem afhankelijk wordt van de toevallige keuze van een aanbieder voor de inrichting van zijn technische voorzieningen. Treft het informatiepunt de gevraagde informatie aan, dan draagt het zorg voor de doorgeleiding daarvan aan de verzoekende autoriteit. Treft het informatiepunt de gevraagde informatie niet aan, dan wordt dit eveneens aan de verzoekende autoriteit gemeld. De desbetreffende verzoeken worden zodoende altijd volledig afgehandeld. Alleen gecategoriseerde verzoeken worden uitgevoerd, dat wil zeggen verzoeken die voldoen aan de eisen neergelegd in artikel 5, vijfde lid. Het vijfde lid van artikel 3 bepaalt dat de aanbieder op verzoek van de bevoegde autoriteit voorziet in correctie van of toelichting op de gegevens, bedoeld in het vierde lid, tweede volzin. De tussenkomst van het informatiepunt is daarvoor niet vereist.

Artikel 4

Dit artikel bevat een uitwerking van de verplichting van de aanbieder terzake van het treffen van de structurele voorzieningen, bedoeld in artikel 3. In het algemeen gedeelte is reeds uitvoerig ingegaan op de structuur en de functie van het bestand en de daaraan gestelde beveiligingseisen. Onder «soort telecommunicatiedienst» wordt in dit besluit verstaan de telecommunicatiedienst en -diensten die de desbetreffende gebruiker van zijn aanbieder afneemt. Duidelijkheid over de afgenomen telecommunicatiediensten draagt bij aan het zo nauwkeurig mogelijk identificeren van de gebruiker. De aanbieder is gehouden zorg te dragen voor de integriteit van het bestand door de gegevens in het bestand ten minste iedere 24 uur te actualiseren, door een aanpassing van de gegevens aan de meest actuele gegevens die hij gebruikt voor zijn bedrijfsvoering. Deze verplichting garandeert een zo effectief mogelijk functioneren van het informatiepunt. De verplichting het bestand te vullen met gegevens is beperkt tot de gegevens waarover de aanbieder ten behoeve van zijn eigen bedrijfsvoering beschikt. Artikel 4 verplicht de aanbieder dus niet tot bijzondere activiteiten ter vergaring van gegevens. Gegevens waarover hij wel de beschikking kan krijgen, bijvoorbeeld door datamining of andere vormen van bestandsanalyse, maar die hij niet nodig heeft voor zijn eigen bedrijfsvoering, vallen zodoende niet onder de verplichting. Dit betekent dat de gegevens van abonnees in ieder geval in het bestand moeten zijn opgenomen. De gegevens van gebruikers van vooruitbetaalde telefoonkaarten («prepaid cards») behoeven, naar de huidige stand van zaken, alleen te zijn opgenomen, wanneer de aanbieder daarover ten behoeve van zijn eigen bedrijfsvoering beschikt. Voor die laatste gegevens zal, op grond van artikel 13.4, tweede lid, van de wet, een afzonderlijke algemene maatregel van bestuur worden opgesteld. Voor wat betreft de nummer-gegevens is de verplichting het bestand te vullen bovendien beperkt tot het aansluitnummer of de aansluitnummers van de gebruiker.

Artikel 5

Artikel 5 geeft een aantal voorwaarden waaraan de technische voorzieningen die door het informatiepunt, de bevoegde autoriteit en de aanbieder moeten

worden getroffen, moeten voldoen. Zoals in het algemeen deel van deze toelichting naar voren kwam, voldoet de door de Minister van Justitie ter beschikking te stellen programmatuur en apparatuur aan deze voorwaarden. Het betreft de eisen met betrekking tot geautoriseerde toegang, de permanente beschikbaarheid van het systeem, de vertrouwelijkheid en de beveiligingskenmerken van het systeem. Deze eisen zijn deels uitgewerkt in de bijlage bij het besluit. Op enkele artikelleden wordt hieronder afzonderlijk ingegaan.

Tweede lid
De voorzieningen zijn zodanig ingericht dat zij alleen toegankelijk zijn voor geautoriseerden. In de specificaties in de bijlage bij het besluit is dit uitgewerkt.

Derde lid
De voorzieningen zijn berekend op een dienstenniveau dat inhoudt dat er op alle dagen, gedurende 24 uur een on-line verbinding beschikbaar is. Bij eventuele storingen dient deze binnen enkele uren weer beschikbaar te zijn.

Vierde lid
Het systeem en de voorzieningen garanderen anonimiteit van de bevoegde autoriteit die een verzoek doet en het bij de aanbieder onbekend blijven van het verzoek. De onderzoeken die plaatsvinden in het belang van de strafvordering, of in het belang van de nationale veiligheid vergen absolute geheimhouding. Het systeem is dan ook zodanig beveiligd dat kennisneming van andere gegevens dan die welke in het bestand zijn opgenomen niet mogelijk is en dat kennisneming van de in het bestand opgenomen gegevens door anderen dan het informatiepunt en de bevoegde autoriteit evenmin mogelijk is. Dit brengt met zich dat wanneer bij convenant wordt geregeld dat ook verstrekkingen van andere gegevens, dan die bedoeld in artikel 13.4, eerste lid, van de wet, via het informatiepunt zullen lopen, daartoe afzonderlijke bestanden of voorzieningen zullen moeten worden ingericht en dat verzoeken om de gegevens, bedoeld in artikel 13.4, eerste lid, van de wet niet gecombineerd kunnen worden met verzoeken om andere gegevens.

Vijfde lid
Uitgesloten is dat in het bestand gezocht kan worden, terwijl bij de bevoegde autoriteit niet ten minste een naam, adres of nummer bekend is.

Zesde lid
Het transport of cumuleren van bestanden is uitgesloten.

Artikel 6
De Minister van Justitie heeft de bevoegdheid regels te geven voor het functioneren van het informatiepunt. Daarbij kan onder meer gedacht worden aan regels met betrekking tot de geheimhouding van verzoeken om en verstrekkingen van informatie. Op het belang van de geheimhouding is in het bovenstaande reeds ingegaan. De Minister van Justitie heeft op grond van de Wet veiligheidsonderzoeken de mogelijkheid om, in overeenstemming met de Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties, vertrouwensfuncties aan te wijzen. Voor de aanbieders geldt uit hoofde van artikel 13.5, eerste lid, van de wet reeds een geheimhoudingsverplichting. Voor het desbetreffende

personeel van de aanbieders kunnen zonodig op grond van artikel 13.5 van de wet bij algemene maatregel van bestuur de nodige aanvullende eisen in verband met de beveiliging worden gesteld.

Artikel 7
Elke verstrekking van informatie door een aanbieder aan een bevoegde autoriteit door tussenkomst van het informatiepunt wordt vastgelegd. Aan elke verstrekking wordt een kenmerk toegekend aan de hand waarvan kan worden herleid door welke aanbieder, aan welke bevoegde autoriteit en op welke rechtsgrondslag informatie is verstrekt. Deze werkwijze stelt de Minister van Justitie in staat toe te zien op het goed functioneren van het informatiepunt. Aldus kan achteraf worden nagegaan in hoeveel gevallen voor welke bevoegde autoriteit de tussenkomst van het informatiepunt is ingeroepen. Deze voorschriften zijn noodzakelijk om toe te kunnen zien op de uitvoering en de naleving van de bepalingen over de doelbinding van de gegevensverstrekking te kunnen controleren. Het informatiepunt is slechts een intermediair. Het dient niet zelf gegevens van gebruikers van telecommunicatie op te slaan. In het tweede lid van artikel 7 is dat met zoveel woorden bepaald. Dit voorkomt dat er nieuwe bestanden gaan ontstaan met persoonsgegevens van gebruikers van telecommunicatie en bevordert de naleving van de geheimhoudingsverplichting.
De vastlegging van gegevens van personen die werkzaam zijn bij het informatiepunt of bij de aanbieder, of van gegevens van de bevoegde autoriteit, kan echter nodig zijn bij de uitvoering van artikel 7, eerste lid. Artikel 7, tweede lid, slot, laat daartoe voldoende ruimte. Wanneer de aanbieder gebruik maakt van de programmatuur en apparatuur die in opdracht van de Minister van Justitie is ontwikkeld, blijven deze eigendom van het informatiepunt. Deze programmatuur en apparatuur, alsmede de inhoud van het bestand, bedoeld in artikel 4, worden evenwel verzorgd door en zijn in beheer bij de aanbieder.

Artikel 8
In het in deze bepaling voorgeschreven jaarverslag wordt in ieder geval opgenomen het aantal gevallen waarin bij de opsporing van strafbare feiten van de mogelijkheden van het informatiepunt is gebruik gemaakt. Het aantal malen waarin verstrekking van informatie heeft plaatsgevonden, ziet ook op die gevallen waarin er melding van is gemaakt dat géén gegevens zijn aangetroffen. Aldus kan openbare controle op het gebruik van het informatiepunt en de toepassing van artikel 13.4 van de wet worden uitgeoefend. De staatsveiligheid leent zich niet voor een dergelijke kwantitatieve openheid van zaken. De controle op het functioneren van het informatiepunt zal worden ondersteund door een jaarlijks uit te voeren audit.

Artikel 9
Alternatieven voor de in opdracht van de Minister van Justitie ontwikkelde programmatuur en apparatuur kunnen worden gebruikt wanneer wordt voldaan aan de in de bijlage beschreven specificaties. Het betreft de voorwaarden ter zake van onder andere de veiligheid, beveiliging, geheimhouding en anonimiteit van de gegevensstroom, als beschreven in de artikelen 3 tot en met 5 en de bijlage.

Artikel 10
In artikel 10 zijn enige wijzigingen van het Besluit aftappen openbare telecommunicatienetwerken en -diensten opgenomen. Deze wijzigingen hebben een technisch en harmoniserend karakter. De wijziging van de begripsomschrijving van «gebruiker» vloeit voort uit de ervaringen die inmiddels in de praktijk zijn opgedaan met de werking van genoemd besluit. Hoewel met «gebruiker» steeds beoogd was zowel abonnees als andere (eind)gebruikers te omvatten, was de omschrijving in het besluit ten onrechte slechts op de abonnees toegesneden. Dit begrip gebruiker wordt thans zowel in het Besluit aftappen openbare telecommunicatienetwerken en -diensten, als in het Besluit verstrekking gegevens telecommunicatie gebruikt. Onder het begripselement openbare telecommunicatiedienst vallen tevens de zogenaamde service-providers.
Deze gedragslijn wordt ook gevolgd voor het begrip «bevoegde autoriteit». Dit heeft tot gevolg dat de kring van «personen en instanties» in artikel 2, onderdelen e, h en i, van het Besluit aftappen openbare telecommunicatienetwerken en -diensten nauwkeuriger kan worden bepaald. Voorts dienen de delegatiegrondslagen in de artikelen 3 en 4 van het Besluit aftappen openbare telecommunicatienetwerken en -diensten enigszins te worden gepreciseerd, teneinde naast het voorgeschreven technisch protocol ook alternatieve eisen in een ministeriële regeling te kunnen vaststellen. Deze wijziging laat de gelding van de Tijdelijke regeling aftappen openbare telecommunicatienetwerken en -diensten overigens geheel onverlet.

Artikel 11
In paragraaf 8 van het algemeen gedeelte van deze toelichting is reeds ingegaan op de betekenis van deze bepaling.

Artikel 12
Dit artikel opent de mogelijkheid het besluit eerst in werking te laten treden wanneer het informatiepunt is ingericht. De wijzigingen van het Besluit openbare telecommunicatienetwerken en diensten moeten echter op zo kort mogelijke termijn in werking treden, aangezien de Tijdelijke regeling aftappen openbare telecommunicatienetwerken en -diensten op korte termijn vervangen moet worden door een andere regeling. Voordat daartoe kan worden overgegaan, moet de grondslag van die regeling zijn aangepast. In paragraaf 8 van het algemeen gedeelte is reeds ingegaan op de gelding van dit besluit voor de Internet-sector.

De Minister van Verkeer en Waterstaat,
T. Netelenbos
De Minister van Justitie,
A. H. Korthals
De Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties,
A. Peper

5.12 BESLUIT VORDEREN GEGEVENS TELECOMMUNICATIE

Besluit van 3 augustus 2004, houdende aanwijzing van de gegevens over een gebruiker en het telecommunicatie-verkeer met betrekking tot die gebruiker die van een aanbieder van een openbaar telecommunicatienetwerk of een openbare telecommunicatiedienst kunnen worden gevorderd (Besluit vorderen gegevens telecommunicatie)[11]

Wij Beatrix, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz. enz. enz.

Op de voordracht van Onze Minister van Justitie van 17 maart 2004, nr. 5275464/04/6;
Gelet op artikel 126n, eerste lid, tweede volzin, en artikel 126u, eerste lid, tweede volzin, van het Wetboek van Strafvordering;
De Raad van State gehoord (advies van 22 april 2004, nr. W03.04.0125/l);
Gezien het nader rapport van Onze Minister van Justitie van 20 juli 2004, nr. 5298172/04/6;
Hebben goedgevonden en verstaan:

Artikel 1
In dit besluit wordt verstaan onder:
a. gebruiker: een gebruiker als bedoeld in artikel 126n, tweede lid, van het Wetboek van Strafvordering;
b. nummer: een nummer als bedoeld in artikel 1.1, onderdeel bb, van de Telecommunicatiewet.

Artikel 2
De volgende gegevens worden aangewezen als gegevens in de zin van artikel 126n, eerste lid, tweede volzin, artikel 126u, eerste lid, tweede volzin, en artikel 126zh, eerste lid, tweede volzin, van het Wetboek van Strafvordering:
a. de naam, het adres en de woonplaats van de gebruiker;
b. de nummers van de gebruiker;
c. de naam, het adres, de woonplaats en het nummer van de natuurlijke persoon of rechtspersoon met wie de gebruiker verbinding heeft, heeft gehad of heeft getracht tot stand te brengen, of van de natuurlijke persoon of rechtspersoon die heeft getracht met de gebruiker verbinding tot stand te brengen;
d. de datum en het tijdstip waarop de verbinding met de gebruiker tot stand is gebracht en beëindigd en de duur van de verbinding, dan wel, ingeval er geen verbinding tot stand is gekomen, de datum en het tijdstip waarop is getracht verbinding met de gebruiker tot stand te brengen, alsmede de afwijking van dit tijdstip van de wettelijke tijd, bedoeld in artikel 1, eerste lid, van de wet van 16 juli 1958 tot nadere regeling van de wettelijke tijd (Stb. 352);
e. de locatiegegevens van het netwerkaansluitpunt dan wel gegevens betreffende de geografische positie van de randapparatuur van een gebruiker ingeval van een verbinding of poging daartoe;
f. de nummers van de randapparatuur waarvan de gebruiker gebruik maakt of heeft gemaakt;

11 Inwerkingtredingsdatum: 01-09-2004; laatstelijk gewijzigd bij Stb. 2006, 731.

g. de soorten diensten waarvan de gebruiker gebruik maakt of heeft gemaakt evenals de daarbij behorende gegevens;
h. de naam, het adres en de woonplaats van degene die de rekening betaalt voor de openbare telecommunicatiediensten en telecommunicatienetwerken die de gebruiker ter beschikking heeft of heeft gehad, indien deze een ander is dan de gebruiker.

Artikel 3
Dit besluit treedt in werking op het tijdstip waarop de wet van 18 maart 2004 tot wijziging van het Wetboek van Strafvordering en andere wetten in verband met de aanpassing van de bevoegdheden tot het vorderen van gegevens terzake van telecommunicatie (vorderen gegevens telecommunicatie) (Stb. 105) in werking treedt.

Artikel 4
Dit besluit wordt aangehaald als: Besluit vorderen gegevens telecommunicatie.
Lasten en bevelen dat dit besluit met de daarbij behorende nota van toelichting in het Staatsblad zal worden geplaatst.

’s-Gravenhage, 3 augustus 2004
Beatrix
De Minister van Justitie ,
J. P. H. Donner

Uitgegeven de negentiende augustus 2004

De Minister van Justitie ,
J. P. H. Donner

NOTA VAN TOELICHTING

1. Algemeen

Bij de wet van 18 maart 2004 tot wijziging van het Wetboek van Strafvordering en andere wetten in verband met de aanpassing van de bevoegdheden tot het vorderen van gegevens terzake van telecommunicatie (vorderen gegevens telecommunicatie) zijn de artikelen 126n en 126u van het Wetboek van Strafvordering (Sv) gewijzigd. De bevoegdheid van de officier van justitie om verkeersgegevens te vorderen is onder meer in die zin gewijzigd dat de bevoegdheid thans ziet op gegevens die bij algemene maatregel van bestuur worden aangewezen. Artikel 2 van het onderhavige besluit bevat die aanwijzing. Het gaat hier om verkeersgegevens: gegevens over de gebruiker en het telecommunicatieverkeer met betrekking tot die gebruiker. Het begrip verkeersgegevens dat hier wordt gebruikt is ruimer dan het begrip zoals dat in het verband van de Telecommunicatiewet wordt gehanteerd, omdat het (onder meer) mede de zogenaamde gebruikersgegevens omvat. Dat zijn de gegevens betreffende de naam, adres, woonplaats, nummer en soort dienst. De bevoegdheid tot het vorderen van dergelijke gegevens is geregeld in de artikelen 126na en 126ua van het Wetboek van Strafvordering. Doordat de gebruikersgegevens in het onderhavige besluit worden aangewezen als gegevens in de zin van artikel 126n en 126u, eerste lid, tweede volzin, van het Wetboek van Strafvordering, is er tevens geen misverstand over dat deze gegevens onder de bevoegdheid tot het vorderen van verkeersgegevens begrepen kunnen worden.
Onder telecommunicatie is niet alleen kabelgebonden telecommunicatie begrepen, maar zijn alle vormen van telecommunicatie die via openbare netwerken of -diensten worden overgedragen, uitgezonden of ontvangen, zoals mobiele telecommunicatie, telecommunicatie via de kabel en satelliet begrepen. Telecommunicatie omvat zowel conventionele spraaktelefonie als bijvoorbeeld ook datatransmissie door middel van internet.

De omstandigheden en voorwaarden waaronder de bevoegdheid tot het vorderen van verkeersgegevens kan worden toegepast, zijn opgenomen in de artikelen 126n en 126u Sv. Deze algemene maatregel van bestuur behelst uitsluitend een opsomming van de categorieën gegevens die op grond van deze bevoegdheid gevorderd kunnen worden.

In de memorie van toelichting bij het voorstel van wet (*Kamerstukken II* 2000/2001, 28 059, nr. 3) is aangegeven dat in ieder geval de gegevens die begrepen waren onder artikel 126n, voordat dit werd gewijzigd, ook begrepen zijn onder het gewijzigde artikel 126n. Ingevolge de rechtspraak van de Hoge Raad[12] is het mogelijk op basis van artikel 126n, zoals dit luidde voor de wijziging, inlichtingen te verkrijgen over de wijze van totstandkoming en afwikkeling van het telecommunicatieverkeer zoals de bij het verkeer betrokken aansluitnummers, de bij het verkeer gebruikte apparatuur, het tijdstip van de aanvang en de duur van het verkeer en de vraag of communicatie daadwerkelijk heeft plaats-

12 Deze rechtspraak heeft betrekking op het oude artikel 125f Sv. Op 1 februari 2000 is de wet van 27 mei 1999 tot wijziging van het Wetboek van Strafvordering in verband met de regeling van enige bijzondere bevoegdheden tot opsporing en wijziging van enige andere bepalingen (bijzondere opsporingsbevoegdheden) (Stb. 245) in werking getreden. Als gevolg van die wet verviel artikel 125f maar keerde materieel dezelfde bepaling terug als artikel 126n.

gevonden (HR 7 april 1998, *NJ* 1998, 559). Onder artikel 2 van dit besluit zijn die gegevens mede begrepen.

De artikelen 126n, eerste lid, en 126u, eerste lid, Sv kennen slechts een algemene omschrijving van de te vorderen gegevens. Het besluit heeft betrekking op verschillende soorten openbare telecommunicatienetwerken en -diensten die ieder over verschillende gegevens kunnen beschikken. In artikel 2 van dit besluit zijn deze gegevens onderverdeeld in categorieën die limitatief zijn opgesomd en in algemene bewoordingen zijn omschreven. Hierdoor wordt enerzijds voorkomen dat het besluit gezien de snelle technische ontwikkelingen op het terrein van de telecommunicatie snel gedateerd is en derhalve met enige regelmaat dient te worden gewijzigd, anderzijds wordt hierdoor de nodige duidelijkheid gecreëerd voor zowel het bedrijfsleven als voor politie en justitie.
De limitatieve opsomming is ook in het belang van de burger over wie gegevens kunnen worden gevorderd. Hij weet dan op voorhand wat de reikwijdte van de bevoegdheid van de officier van justitie is. Met deze limitatieve opsomming wordt mede gevolg gegeven aan het Advies over het wetsvoorstel bijzondere opsporingsbevoegdheden dat de Registratiekamer, de voorganger van het College bescherming persoonsgegevens, op 13 maart 1997 heeft uitgebracht aan de Minister van Justitie.

In de artikelsgewijze toelichting is op enkele plaatsen een aanduiding gegeven van de gegevens die bij de huidige stand van de techniek onder de vorderingsbevoegdheid begrepen zijn. Dit is geenszins limitatief bedoeld en per definitie tijdgebonden, omdat de techniek snel verandert, in het bijzonder ten aanzien van internet. Van een nadere inkadering van de omvang van de verplichtingen van de aanbieders op basis van een onderscheid tussen verschillende soorten van dienstverlening (vast/ mobiel/internet) is in de onderhavige wettelijke regeling afgezien vanwege het uitgangspunt dat de verplichtingen van de regeling zoveel mogelijk techniek onafhankelijk dienen te worden geformuleerd. Bovendien zullen de gegevens, waar de aanbieders in hun normale bedrijfsuitoefening over kunnen beschikken uitéén kunnen lopen, niet alleen afhankelijk van de vraag of het vaste, mobiele telefonie of internet betreft maar ook binnen de kring van aanbieders van eenzelfde soort telecommunicatiedienst.

Om zowel de aanbieders van de openbare telecommunicatienetwerken en -diensten als de opsporingsdiensten de nodige richtsnoeren te bieden inzake de soort van gegevens die bij de uitoefening van de bevoegdheid van de artikelen 126n, eerste lid, en 126u, eerste lid, Sv in de praktijk aan de orde zijn zal onder leiding van het openbaar ministerie een handleiding worden opgesteld. Het instrument van de handleiding biedt de nodige flexibiliteit voor een soepele en weloverwogen toepassing van de wettelijke bevoegdheden door de opsporingsautoriteiten. Thans vindt periodiek overleg plaats tussen de landelijke interceptie organisatie (LIO), het landelijk overleg tapkamerbeheerders, het platform interceptie, decryptie en signaalanalyse (PIDS) en vertegenwoordigers van de aanbieders van telecommunicatiediensten en internet service providers. In dit overleg, ook bekend als het telecommunicatieaanbieders coordinatie overleg (TAC-overleg), wordt, onder voorzitterschap van de landelijk officier van justitie voor telecommunicatie, informatie uitgewisseld tussen de betrokkenen over de toepassing van hoofdstuk 13 van de Telecommunicatiewet (bevoegd aftappen). Dit overleg zal, uitgebreid met vertegenwoordigers

van de inlichtingen en veiligheidsdiensten, het openbaar ministerie van advies kunnen dienen bij het opstellen van een handleiding over de toepassing van deze algemene maatregel van bestuur. In dit overleg zullen eveneens vragen, die zich bij de uitoefening van deze bevoegdheden in de dagelijkse praktijk voordoen, aan de orde kunnen komen.

Zoals reeds opgemerkt in de memorie van toelichting bij het wetsvoorstel vorderen gegevens telecommunicatie kan onderscheid worden gemaakt tussen gegevens die betrekking hebben op het verleden (historische gegevens) en gegevens die betrekking hebben op de toekomst. Indien de vordering betrekking heeft op het verleden dan kan het alleen gaan om gegevens die de aanbieder ten behoeve van de eigen bedrijfsvoering bewaart. Indien de vordering betrekking heeft op de toekomst dan kan het gaan om gegevens die de aanbieder in het kader van de eigen bedrijfsvoering ter beschikking krijgt. Daar het in het laatste geval niet van belang is in hoeverre de aanbieder die gegevens in het kader van de eigen bedrijfsvoering bewaart kan de vordering betrekking hebben op meer gegevens dan wanneer het gaat om historische gegevens. De artikelen 126n en 126u Sv scheppen dus geen bevoegdheid van de aanbieder van openbare telecommunicatienetwerken of -diensten te vorderen dat hij gegevens die niet op enig moment in het kader van de eigen normale bedrijfsvoering voor handen zijn door extra handelingen verkrijgt of vergaart en verstrekt. In dat opzicht worden er geen nieuwe lasten voor het bedrijfsleven gecreëerd. Indien over het voorhanden zijn van gegevens vragen ontstaan, kunnen de aanbieders en de bevoegde autoriteiten dit bespreken in het eerdergenoemde periodieke overleg.

Aan artikel 126n, zevende lid, van het Wetboek van Strafvordering wordt in dit besluit geen uitvoering gegeven. Wel zal daaraan uitvoering worden gegeven in het Besluit verstrekking gegevens telecommunicatie (*Stb*. 2000, 71), namelijk voorzover het betreft de gegevens, bedoeld in artikel 2, onder a en b. Voor die gegevens, die overeenkomen met de categorie gebruikersgegevens als bedoeld in artikel 126na en artikel 126ua, is het gewenst dat deze op dezelfde wijze worden gevorderd als gebruikersgegevens, namelijk via het systeem en de procedures van het Centraal informatiepunt onderzoek telecommunicatie (CIOT). Dit is nader toegelicht in paragraaf 12 van de memorie van toelichting bij het wetsvoorstel. Omdat voor het vorderen van verkeersgegevens in de praktijk reeds in voldoende mate wordt voorzien in procedures, afspraken en modellen betreffende de wijze waarop de gegevens worden gevorderd en verstrekt, wordt vooralsnog afgezien van het stellen van nadere regels op dit punt.

Het concept van deze ontwerp-algemene maatregel van bestuur is gelijktijdig met het concept-Wetsvoorstel vorderen gegevens telecommunicatie ter advisering voorgelegd aan diverse instanties. In paragraaf 12 van de memorie van toelichting bij het wetsvoorstel is beschreven wat de resultaten waren van de advisering.

2. Overleg en advies

Het ontwerp van dit besluit is voorgelegd aan het deelorgaan aftappen van het Overlegorgaan post en telecommunicatie (OPT/DAF). Het OPT/DAF heeft het ontwerp-besluit in zijn vergadering van 27 juni, 21 september en 31 oktober 2000 aan de orde gesteld.

Het ontwerp van dit besluit is gebaseerd op het voorstel tot wijziging van het wetboek van Strafvordering en andere wetten in verband met de aanpassing van de bevoegdheden tot het vorderen van gegevens terzake van telecommunicatie en als bijlage bij dat wetsvoorstel voorgelegd aan het Adviescollege toetsing administratieve lasten (ACTAL). Het ACTAL concludeerde dat de kosten van de informatieverplichtingen die uit het wetsvoorstel voortvloeien zodanig beperkt zullen zijn dat om die reden geen advies over het wetsvoorstel zal worden uitgebracht.

3. Notificatie

Het ontwerp-besluit is op 19 april 2004 gemeld aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen ter voldoening aan artikel 8, eerste lid, van richtlijn 98/34/EG van het Europees Parlement en de Raad van de Europese Unie van 22 juni 1998 betreffende een informatieprocedure op het gebied van normen en technische voorschriften en regels betreffende diensten van de informatiemaatschappij (PbEG L 204), zoals gewijzigd bij richtlijn nr. 98/48/EG van 20 juli 1998 (Pb EG L 217). Het notificatienummer is 2004/0128/NL.

4. Bedrijfseffecten en administratieve lasten

De aanbieders kunnen aanspraak maken op vergoeding van de door hen gemaakte administratiekosten en personeelskosten. Hiervoor kan ook worden verwezen naar hetgeen is opgemerkt in de memorie van toelichting bij artikel 13.6 van de Telecommunicatiewet (*Kamerstukken II* 1996/97, 25 533, nr. 3, 125-126). De wettelijke aanspraak, dat per vordering een vergoeding aan de aanbieder wordt betaald, wordt bestendigd.

Het besluit brengt naar verwachting geen of nauwelijks verandering met zich mee ter zake van de administratieve lasten. De opsporingsambtenaar en de officier van justitie beschikken reeds over de bevoegdheden om gegevens te vorderen van openbare aanbieders van telecommunicatienetwerken en -diensten. In de huidige praktijk worden de bedoelde gegevens reeds gevraagd en verstrekt. Zodra het Besluit verstrekking gegevens telecommunicatie in werking is getreden zullen de aanbieders de gebruikersgegevens geautomatiseerd aanleveren via het centraal informatiepunt onderzoek telecommunicatie (CIOT).

Dankzij de inwerkingtreding van het wetsvoorstel vorderen gegevens telecommunicatie en dit besluit wordt beter voorzienbaar welke gegevenssoorten op grond van de bevoegdheid van artikel 126n, eerste lid, tweede volzin, en artikel 126u, eerste lid, tweede volzin, van het Wetboek van Strafvordering kunnen worden opgevraagd. De artikelen 126n, eerste lid, tweede volzin, en 126u, eerste lid, tweede volzin, van het Wetboek van Strafvordering, zoals deze bepalingen thans luiden, regelen de bevoegdheid tot het vorderen van inlichtingen terzake van alle verkeer dat over een openbaar telecommunicatienetwerk, dan wel met gebruikmaking van openbare telecommunicatiediensten, heeft plaatsgevonden.

De limitatieve opsomming van gegevenssoorten in dit besluit schept meer duidelijkheid en zekerheid terwijl de uitvoeringslasten voor het bedrijfsleven gunstig zullen kunnen worden beïnvloed.

5. Artikelsgewijze toelichting

Artikel 1

Artikel 1, onder a
Onder gebruiker wordt in deze regeling hetzelfde verstaan als in artikel 126n, tweede lid, van het Wetboek van Strafvordering. Daar is bepaald dat onder gebruiker wordt verstaan de natuurlijke persoon of rechtspersoon die met de aanbieder een overeenkomst is aangegaan met betrekking tot het gebruik van een openbaar telecommunicatienetwerk of de levering van een openbare telecommunicatiedienst, alsmede de natuurlijke persoon of rechtspersoon die daadwerkelijk gebruik maakt van een openbaar telecommunicatienetwerk of een openbare telecommunicatiedienst. Daarbij kan het ook gaan om anonieme of gratis diensten. Het eerste is aan de orde bij het gebruik van een zogenaamd pre-paid abonnement. Een voorbeeld van een gratis dienst is de beschikbaarheid van verkeersgegevens van zogenaamde 0800 nummers.

Artikel 1, onder b
Het begrip nummer wordt in dit besluit gebruikt in de betekenis die daaraan in artikel 1.1, onderdeel bb, van de Telecommunicatiewet is toegekend. Bij artikel 2, onder b, wordt hierop nader ingegaan.

Artikel 2
Dit artikel bevat de kern van het besluit. Hier zijn de categorieën gegevens die van de aanbieders van telecommunicatienetwerken of -diensten gevorderd kunnen worden, aangewezen. De gegevens die in artikel 2 van het besluit zijn opgenomen, dienen aan de officier van justitie gegeven te worden in een begrijpelijke vorm. Soms wordt bijvoorbeeld informatie over de positie van basisstations die mobiele telefoongesprekken routeren, weergegeven in de vorm van codes die alleen bij de betreffende aanbieder bekend zijn. In een dergelijk geval dient de aanbieder aan de officier van justitie informatie te geven over de betekenis van deze codes.

Artikel 2, onder a
Allereerst kan de officier van justitie naam, adres en woonplaats (zogenaamde naw-gegevens) van de gebruiker vorderen. Het gaat hier slechts om het fysieke adres, en niet om elektronische adressen als het e-mailadres. Elektronische adressen vallen onder categorie b.

Artikel 2, onder b
Onder deze categorie vallen onder meer alle nummers die genoemd worden in de Regeling aftappen openbare telecommunicatienetwerken en -diensten van 20 mei 2001, Stcrt. 107. Het begrip nummer wordt in artikel 1.1, onder bb, Telecommunicatiewet omschreven als: cijfers, letters of andere symbolen, al dan niet in combinatie, die bestemd zijn voor toegang tot of identificatie van gebruikers, netwerkexploitanten, diensten, netwerkaansluitpunten of andere netwerkelementen. Hiervoor kan in ieder geval worden gedacht aan het telefoonnummer bij vaste telefonie en het MS-ISDN-nummer bij mobiele telefonie. Voor internet kan het nummer van een gebruiker betrekking hebben op het e-mailadres, de accountnaam, of het aan de gebruiker toegewezen (tijdelijke dan wel vaste) internetprotocoladres (IP-adres). Van de aanbieder kunnen

op grond van dit onderdeel dus nummers worden gevorderd ter identificatie van de gebruiker. Nummers van creditcards en debitcards (pre-paid telefoonkaarten) zijn onder deze categorie begrepen voor zover zij toegang verschaffen tot openbare telecommunicatienetwerken en -diensten of bestemd zijn voor identificatie. Onder deze categorie begrepen zijn kenmerken van de randapparatuur, als bedoeld in artikel 1.1, onderdeel hh, onder 1°, van de Telecommunicatiewet, voorzover deze de functies vervullen als bedoeld in artikel 1.1, onder bb, van de Telecommunicatiewet (bestemd voor toegang of identificatie). De apparatuur waarop de vordering betrekking heeft dient in gebruik te zijn. Om die reden kan de vordering geen betrekking hebben op de handelsvoorraad van een detaillist. De nummers van apparatuur die niet in gebruik is, zullen bij de aanbieders van telecommunicatienetwerken en -diensten ook niet beschikbaar zijn.

Artikel 2, onder c
Niet alleen nummers en gegevens terzake van naam, adres en woonplaats van de gebruiker zelf kunnen voor de opsporing van belang zijn maar ook de gegevens van de natuurlijke of rechtspersoon waarmee de gebruiker verbinding heeft, heeft gehad of heeft getracht te hebben.

Indien bij vaste telefonie sprake is van een doorschakeling dan valt het zogenaamde C-nummer, het nummer waarnaar het telefoonnummer is doorgeschakeld, onder dit onderdeel indien er sprake is of is geweest van een verbinding dan wel van een poging daartoe. Als de poging om verbinding te krijgen is uitgegaan van een ander dan de gebruiker kan het Staatsblad 2004 394 7 belangrijk zijn te beschikken over de gegevens van die andere persoon of rechtspersoon. Artikel 2, onder c, maakt het mogelijk deze gegevens te vorderen.

Artikel 2, onder d
Ook deze gegevens kunnen reeds op basis van het huidige artikel 126n Sv gevorderd worden. Gegevens over de data en tijdstippen van (een poging tot) verbinding en de duur van de verbinding – in het geval van internet de duur van de sessie – kunnen belangrijke informatie voor een opsporingsonderzoek opleveren. Het gaat hierbij om de inkomende alsook om de uitgaande telecommunicatie en de pogingen daartoe. Er is sprake van een verbinding indien tussen gebruikers uitwisseling van communicatie over een openbaar telecommunicatienetwerk kan plaatsvinden. In het licht van het begrip telecommunicatie, dat naast conventionele spraaktelefonie ook datatransmissie door middel van internet omvat, betekent dit dat de reikwijdte van de verplichting van de aanbieders tot verstrekking van gegevens, verband houdend met onderdeel d, kan variëren. In het kader van de eigen bedrijfsvoering zullen de aanbieders van internetdiensten niet altijd kunnen beschikken over gegevens betreffende de duur van de verbinding, bijvoorbeeld als het gaat om de overdracht van e-mailberichten of SMS-berichten. Hiermee houdt verband dat, afhankelijk van de betreffende telecommunicatiedienst, het begrip verbinding van toepassing kan zijn op verschillende situaties en daarmee kan strekken tot verschillende verplichtingen van de aanbieders. Gaat het bijvoorbeeld om e-mail- of SMS-berichten die door servers worden gerouteerd dan kan de verbinding met de gebruiker op verschillende tijdstippen tot stand zijn gebracht, namelijk op het tijdstip van verzending van het bericht door de gebruiker, het tijdstip waarop het bericht door de aanbieder feitelijk is bezorgd bij de persoon met

wie de gebruiker verbinding heeft dan wel het tijdstip waarop het bericht door die persoon is geopend. In de eerdergenoemde handleiding, die onder leiding van het openbaar ministerie zal worden opgesteld, zal hieraan de nodige aandacht worden geschonken. Het is doorgaans niet mogelijk bij de aanbieder van de gebruiker historische verkeersgegevens te vorderen over het tijdstip waarop een andere persoon tevergeefs getracht heeft verbinding tot stand te brengen. Dit kan echter anders liggen voor gegevens die betrekking hebben op de toekomst. Deze gegevens kunnen op grond van dit onderdeel bij een aanbieder worden gevorderd, voorzover deze in het kader van de normale bedrijfsvoering reeds aanwezig zijn.
Het is wel van belang te onderkennen dat aanbieders niet altijd gelijke kloktijden hanteren. Omdat bij de diverse vormen van telecommunicatie verschillende kloktijden worden gehanteerd, geldt de verplichting de afwijking van de wettelijke tijd, bedoeld in artikel 1, eerste lid, van de wet van 16 juli 1958 tot nadere regeling van de wettelijke tijd (*Stb*. 352), te vermelden. Het is hierbij niet vereist dat afwijkingen in seconden worden aangegeven. Op het internet wordt met verschillende tijden gewerkt. De toegangsaanbieder beschikt over het inbeltijdstip.

Artikel 2, onder e
De feitelijke locatie tijdens de verbinding of de poging daartoe kan relevante informatie voor de opsporing opleveren. Bij het gebruik van mobiele telecommunicatiemiddelen maakt het vorderen van locatiegegevens het mogelijk vast te stellen waar het telecommunicatiemiddel van de gebruiker van telecommunicatiemiddelen zich op het moment van gebruik bevindt. Bij vaste telefonie moet daarbij gedacht worden aan het adres van het desbetreffende netwerkaansluitpunt. Bij mobiele telecommunicatiediensten zal daarbij naar de huidige stand van de techniek uitgegaan moeten worden van de gegevens betreffende de netwerkcel waarbinnen het randapparaat (het communicatiemiddel) zich bevindt. Zo heeft in het verleden de verstrekking van locatiegegevens door een telecommunicatieaanbieder een belangrijke bijdrage geleverd aan de oplossing van een ernstig misdrijf. Onder locatiegegevens worden onder meer verstaan de Location Area Code, de Cell-Identity en de X/Y-coördinaten van de cel waar het communicatiemiddel zich ten tijde van de (poging tot) verbinding bevindt. Wanneer de gegevens over de Cell-Identity worden verstrekt is daarbij een conversietabel nodig om deze gegevens te kunnen vertalen naar topografische coördinaten. De aanbieder dient aan de officier van justitie ten behoeve daarvan informatie te geven. Onder een cell wordt verstaan het gebied waarbinnen het basisstation bereik heeft.

Locatiegegevens betreffende de randapparatuur van de gebruiker hebben de aanbieders van openbare telecommunicatienetwerken en -diensten thans reeds beschikbaar voor fraudebestrijding, kwaliteitscontrole, klachtbehandeling en commerciële doeleinden. Artikel 2, onder e, legitimeert slechts tot het vorderen van locatiegegevens die betrekking hebben op de momenten waarop er verbinding of een poging daartoe is of is geweest. Het is in dit kader niet toegestaan permanent de plaats te bepalen van een persoon die een mobiel telecommunicatiemiddel stand-by heeft staan. Slechts locatiegegevens die direct samenhangen met het gebruik van het communicatiemiddel kunnen op grond van dit besluit gevorderd worden.

Artikel 2, onder f
Het gebruik van pre-paid cards bij mobiele telecommunicatiemiddelen maakt het mogelijk eenvoudig van aansluitnummer te wisselen. Het is voor de opsporing van groot belang in dergelijke gevallen te kunnen beschikken over het nummer van het telecommunicatiemiddel, bijvoorbeeld de zogenaamde international mobile equipment identity (IMEI). Het IMEI-nummer beoogt een uniek identificatienummer te bieden, dat kan worden gebruikt voor het aftappen van de telecommunicatie die wordt afgewikkeld via het betreffende telecommunicatiemiddel.

Artikel 2, onder g
De aanbieders van telecommunicatienetwerken en -diensten bieden verschillende diensten aan hun afnemers. Kennis omtrent de soort dienst, en de daarbij gebruikte nummers is relevant voor de opsporing. Onder diensten worden verstaan zowel de telecommunicatiediensten in de zin van de Telecommunicatiewet, waarbij sprake is van het overbrengen van signalen via telecommunicatienetwerken, als de daaraan gerelateerde voorzieningen zoals een doorschakelfunctie of een automatische telefoonbeantwoorder.
Op grond van dit onderdeel kunnen gegevens worden gevorderd ten behoeve van de identificatie van de gebruikte telecommunicatiedienst of voorziening indien deze gegevens in het kader van de normale bedrijfsuitvoering voorhanden zijn. Dit kan ook betrekking hebben op de activering van een doorschakelvoorziening, inclusief het nummer waarnaar de verbinding is doorgeschakeld, zonder dat er daadwerkelijk berichten zijn overgebracht.
Naast de nummers vallen onder de categorie bijbehorende gegevens de gegevens over het volume (de hoeveelheid ingaande en uitgaande data in kilobytes) van het verkeer. Deze informatie kan in bepaalde gevallen, zoals bij telecommunicatie via het internet, van belang zijn voor een nadere inschatting van de contacten die tussen de bij een crimineel verband betrokken personen plaatsvinden, zodat een beeld wordt verkregen van de personen die in dat verband een actieve rol vervullen en de in te zetten opsporingsbevoegdheid, zoals het aftappen van telecommunicatie.

Artikel 2, onder h
Het komt voor dat niet de gebruiker maar een ander de rekeningen voor de telecommunicatiediensten betaalt. Die informatie kan voor het opsporingsonderzoek relevant zijn. Informatie over de betaler kan de opsporingsinstanties een beeld geven van de omgeving en het netwerk van de personen waarop het onderzoek zich richt.

De Minister van Justitie,
J. P. H. Donner

5.13 BESLUIT OPSPORING TERRORISTISCHE MISDRIJVEN

Besluit van 21 december 2006, houdende voorschriften ter uitvoering van enkele bepalingen van het wetboek van strafvordering in verband in verband met de opsporing van terroristische misdrijven (besluit opsporing terrorische misdrijven)[13]

Wij Beatrix, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz. enz. enz.
Op de voordracht van Onze Minister van Justitie van 27 november 2006, nr. 5452570/06/6;
Gelet op de artikelen 126za, vierde lid, 126zc, 126zh, eerste lid, 126zi, derde lid, 126zq, vierde lid, 126zs, vierde lid, en 126ee van het Wetboek van Strafvordering;
De Raad van State gehoord (advies van 14 december 2006, nr. W03.06.0522/I);
Gezien het nader rapport van Onze Minister van Justitie van 20 december 2006, nr. 5458278/06/6;
Hebben goedgevonden en verstaan:

PARAGRAAF 1. NADERE REGELS

Artikel 1

In dit besluit wordt verstaan onder:

a. de wet: het Wetboek van Strafvordering;
b. onderzoek aan kleding: onderzoek als bedoeld in artikel 126zs, eerste lid, van de wet.

Artikel 2

Bij een mondeling bevel tot toepassing van de bevoegdheden, bedoeld in de artikelen 126zq, 126zr en 126zs van de wet, legt de opsporingsambtenaar die het bevel uitvoert de volgende gegevens in een proces-verbaal vast:

a. het tijdstip waarop het bevel is gegeven, de naam van de officier van justitie die het bevel heeft gegeven, de geldigheidsduur van het bevel en een omschrijving van het gebied waarop het bevel van toepassing is;
b. het aantal keren dat een bevoegdheid is toegepast;
c. de wijze waarop de bevoegdheid is uitgeoefend.

Artikel 3

1. Veiligheidsrisicogebieden als bedoeld in artikel 126zq, vierde lid, van de wet zijn de gebieden omschreven in de bij dit besluit behorende bijlage.
2. De opsporingsambtenaar die bij de uitoefening van zijn dienst in een veiligheidsrisicogebied bevoegdheden toepast, bedoeld in de artikelen 126zq, 126zr en 126zs van de wet, legt in een proces-verbaal de volgende gegevens vast:

a. het aantal keren dat een bevoegdheid is toegepast;
b. de wijze waarop de bevoegdheid is uitgeoefend.

3. De opsporingsambtenaar verstrekt aan de persoon te wiens aanzien een van de bevoegdheden, bedoeld in de artikelen 126zq, 126zr en 126zs van de wet, wordt toegepast, een schriftelijk bescheid, houdende nadere informatie omtrent de bevoegdheidsuitoefening.

---

13 Inwerkingtredingsdatum: 01-02-2007.

4. Het schriftelijk bescheid, bedoeld in het derde lid, vermeldt het dienstnummer van de optredende ambtenaar, tijdstip en plaats van het optreden, de toegepaste bevoegdheid alsmede bij wie en op welke wijze een klacht kan worden ingediend. Indien bevoegdheidsuitoefening plaatsvindt op bevel van de officier van justitie wordt daarvan tevens aantekening gemaakt.

Artikel 4
Gegevens als bedoeld in artikel 126zi, eerste lid, van de wet worden gevorderd overeenkomstig de voorschriften, opgenomen in het Besluit verstrekking gegevens telecommunicatie.

Artikel 5
1. Onderzoek aan kleding geschiedt door het aftasten van de kleding of het onderzoeken van afzonderlijke kledingstukken voor zover dat nodig is voor doeltreffende controle.
2. Onderzoek aan kleding wordt zoveel mogelijk uitgevoerd door een opsporingsambtenaar die hetzelfde geslacht heeft als de persoon die aan het onderzoek wordt onderworpen.
3. Onderzoek aan kleding vindt zoveel mogelijk plaats in het bijzijn van een tweede opsporingsambtenaar.
4. Onderzoek aan kleding vindt plaats in een afgezonderde ruimte, indien de persoon die aan het onderzoek wordt onderworpen of de betrokken opsporingsambtenaar daaraan de voorkeur geeft.

PARAGRAAF 2. WIJZIGING VAN BESTAANDE BESLUITEN

Artikel 6
1. Personen in de openbare dienst van een vreemde staat worden voor de toepassing van de bevoegdheden van artikel 126zd, eerste lid, onder a, b en c, en artikel 126ze van de wet aan een opsporingsambtenaar gelijkgesteld, indien wordt voldaan aan de vereisten omschreven in de artikelen 5 en 6 van het Samenwerkingsbesluit bijzondere opsporingsbevoegdheden.
2. Artikel 1 van het Samenwerkingsbesluit bijzondere opsporingsbevoegdheden wordt als volgt gewijzigd:

a. In onderdeel a wordt “of artikel 126o, eerste lid,” vervangen door: “artikel 126o, eerste lid of artikel 126zd, eerste lid, onder a”.
b. In onderdeel b wordt “of artikel 126p, eerste lid,” vervangen door: “artikel 126p, eerste lid of artikel 126ze, eerste lid”.
c. In onderdeel c wordt “en artikel 126q, eerste lid” vervangen door: “artikel 126q, eerste lid of artikel 126zd, eerste lid, onder b”.
d. In onderdeel d wordt “en artikel 126qa, eerste lid” vervangen door: “artikel 126qa, eerste lid of artikel 126zd, eerste lid, onder c”.

Artikel 7
In artikel 2 van het Besluit vorderen gegevens telecommunicatie wordt “en artikel 126u, eerste lid, tweede volzin,” vervangen door: , “artikel 126u, eerste lid, tweede volzin, en artikel 126zh, eerste lid, tweede volzin”.

Artikel 8
Artikel 1 van het Besluit technische hulpmiddelen strafvordering (*Stb*. 2006, 524) wordt als volgt gewijzigd:

a. In onderdeel b wordt “of artikel 126o, derde lid,” vervangen door: “artikel 126o, derde lid of artikel 126zd, vierde lid”.
b. In onderdeel c wordt “of artikel 126s, eerste lid,” vervangen door: “artikel 126s, eerste lid of artikel 126zf, eerste lid”.
c. In onderdeel d wordt “of artikel 126t, eerste lid” vervangen door “artikel 126t, eerste lid of artikel 126zg, eerste lid,” en komt de zinsnede na “artikel 126m, eerste lid,” te luiden: 126t, eerste lid, en 126zg, eerste lid, voor zover het bevel, bedoeld in artikel 126m, derde of vierde lid, onderscheidenlijk artikel 126t, derde of vierde lid, en artikel 126zg, derde of vierde lid, ten uitvoer wordt gelegd zonder medewerking van de betrokken aanbieder.

Artikel 9
Dit besluit treedt in werking op een bij koninklijk besluit te bepalen tijdstip.

Artikel 10
Dit besluit wordt aangehaald als: Besluit opsporing terroristische misdrijven.
Lasten en bevelen dat dit besluit met de daarbij behorende nota van toelichting in het *Staatsblad* zal worden geplaatst.

’s-Gravenhage, 21 december 2006
Beatrix
De Minister van Justitie,
E. M. H. Hirsch Ballin
Uitgegeven de *achtentwintigste* december 2006
De Minister van Justitie,
E. M. H. Hirsch Ballin

Het advies van de Raad van State is openbaar gemaakt door terinzagelegging bij het Ministerie van Justitie.
Tevens zal het advies met de daarbij ter inzage gelegde stukken worden opgenomen in het bijvoegsel bij de *Staatscourant* van 9 januari 2007, nr. 6.

NOTA VAN TOELICHTING

Algemeen
Dit besluit is gebaseerd op de artikelen 126za, vierde lid, 126zc, 126zh, eerste lid, 126zi, derde lid, 126zq, vierde lid, 126zr, vierde lid, en 126ee van het Wetboek van Strafvordering, ingevoegd of gewijzigd door de wet van 20 november 2006 tot wijziging van het Wetboek van Strafvordering, het Wetboek van Strafrecht en enige andere wetten ter verruiming van de mogelijkheden tot opsporing en vervolging van terroristische misdrijven (*Stb*. 2006, 580). In deze artikelen wordt bepaald dat bij algemene maatregel van bestuur nadere voorschriften kunnen worden gegeven met betrekking tot de uitoefening van de in deze artikelen opgenomen bevoegdheden.
De wet ter verruiming van de mogelijkheden tot opsporing en vervolging van terroristische misdrijven heeft in titel Vb bijzondere bevoegdheden tot opsporing van terroristische misdrijven in het Wetboek van Strafvordering geïntroduceerd. Deze bevoegdheden komen in grote lijnen overeen met de algemene regeling van de bijzondere opsporingsbevoegdheden in de titels IVa en V van het wetboek. Een belangrijk verschil is evenwel dat in het kader van de opsporing van terroristische misdrijven deze bevoegdheden worden toegepast

bij aanwijzingen van een dergelijk misdrijf. In lijn met de gekozen wettelijke systematiek is ook in dit uitvoeringsbesluit zoveel mogelijk aansluiting gezocht bij de algemene maatregelen van bestuur die zijn gebaseerd op de genoemde titels van het wetboek. Het besluit verklaart daarom de voorschriften, gegeven in het Besluit vorderen gegevens telecommunicatie (*Stb*. 2004, 394) en in het Besluit technische hulpmiddelen strafvordering (*Stb*. 2006, 524) van overeenkomstige toepassing. Hetzelfde geldt voor de mogelijkheid om buitenlandse opsporingsambtenaren in het kader van een opsporingsonderzoek naar terroristische misdrijven een bevel te geven tot het toepassen van de bijzondere opsporingsbevoegdheden tot infiltratie en pseudokoop- en dienstverlening. Het besluit bewerkstelligt dat hierop het Samenwerkingsbesluit bijzondere opsporingsbevoegdheden (*Stb*. 1999, 549) van toepassing is. Die algemene maatregel van bestuur stelt nadere voorwaarden aan de inzet van buitenlandse opsporingsambtenaren bij toepassing van genoemde bijzondere opsporingsbevoegdheden.
Over het ontwerpbesluit en de nota van toelichting is advies uitgebracht door het Openbaar Ministerie, de Raad van Hoofdcommissarissen, de Koninklijke marechaussee, de Nederlandse Orde van Advocaten (NOvA), de Raad voor de rechtspraak en de Nederlandse Vereniging voor Rechtspraak (NVvR). De adviezen zijn zo veel mogelijk verwerkt.

Mondelinge bevelen
Artikel 126za Sv geeft enkele algemene regels over de bevelen tot toepassing van bijzondere bevoegdheden tot opsporing van terroristische misdrijven. Onderscheiden worden een schriftelijk bevel en een mondeling bevel. Artikel 126za, eerste lid, Sv bepaalt dat bevelen alsmede een wijziging, aanvulling, verlenging of intrekking daarvan, behoudens uitzonderingen bij de wet bepaald, schriftelijk worden gegeven. Mondelinge bevelen kunnen worden gegeven ingeval van onderzoek van voorwerpen, vervoermiddelen en kleding (de artikelen 126zq tot en met 126zs Sv).
Mondelinge bevelen worden ingevolge artikel 126za, derde lid, Sv in ieder geval aangetekend in het proces-verbaal van de opsporingsambtenaar die het bevel uitvoert. De wet maakt het mogelijk dat aan de bevoegdheidsuitoefening op grond van een mondeling bevel nadere eisen worden gesteld. Dit besluit strekt daartoe.

Veiligheidsrisicogebieden
De bevoegdheden tot onderzoek van voorwerpen, vervoermiddelen en kleding kunnen in geval van aanwijzingen van een terroristisch misdrijf worden toegepast op bevel van de officier van justitie. Het vereiste van een bevel van de officier van justitie geldt niet indien de bevoegdheden worden toegepast in een ingevolge dit besluit aangewezen veiligheidsrisicogebied.
Veiligheidsrisicogebieden zijn plaatsen die vanwege hun functie – te denken valt aan luchthavens, industriecomplexen, stations en overheidsgebouwen – permanent een verhoogd risico lopen het doelwit te worden van een terroristische aanslag. De continue dreiging maakt het nodig een voorziening te treffen, op grond waarvan opsporingsambtenaren binnen deze gebieden de genoemde onderzoeksbevoegdheden te allen tijde in het belang van het onderzoek kunnen toepassen, zonder dat daaraan een bevel van de officier van justitie vooraf behoeft te gaan.

De veiligheidsrisicogebieden zijn mede in het belang van de rechtszekerheid nader aangeduid in de bijlage bij dit besluit. De selectie van de gebieden heeft plaatsgevonden op basis van dreiging en risico, vastgesteld aan de hand van de beschikbare dreigingsinformatie afkomstig van de diverse inlichtingen- en veiligheidsdiensten. Het lokaal bevoegd gezag wordt van een voornemen tot aanduiding als veiligheidsrisicogebied geïnformeerd, zodat overleg vooraf mogelijk is.
Over het aanwijzen van luchthavens als veiligheidsrisicogebied wordt nog het volgende opgemerkt. De aanwijzing van luchtvaartterreinen ingevolge dit besluit dient te worden onderscheiden van het regime krachtens hoofdstuk 4, afdeling 3a, van de Luchtvaartwet. In laatstgenoemde regeling is de verantwoordelijkheid van de Minister van Justitie neergelegd voor de beveiliging van de burgerluchtvaart alsmede diens bevoegdheid om in dat kader aanwijzingen te geven. Waar dit besluit nadere uitvoeringsvoorschriften geeft ten behoeve van de opsporing en vervolging van terroristische misdrijven, zijn de maatregelen die uit hoofde van eerdergenoemde afdeling van de Luchtvaartwet getroffen kunnen worden gericht op het bevorderen en bewerkstelligen van adequate beveiligingsmaatregelen op de luchthaven.
De veiligheidsrisicogebieden hebben een semi-permanent karakter. Het is voorstelbaar dat de dreiging ten aanzien van het aangewezen gebied, het gevoelige object dat zich binnen dit gebied bevindt, of de activiteiten die er plaatsvinden, na verloop van tijd afneemt. Ter vermijding van misverstanden zij opgemerkt dat wijziging van de lijst, in de zin van verwijdering of opneming van veiligheidsrisicogebieden, eveneens dient te geschieden bij algemene maatregel van bestuur.

Informatie-uitwisseling
Aangezien toepassing van de bevoegdheden tot onderzoek van voorwerpen, vervoermiddelen en kleding (de artikelen 126zq tot en met 126zs Sv) in de praktijk kan leiden tot vraagstukken van openbare orde, is het aangewezen alsdan de burgemeester op de hoogte te stellen. Dit betekent dat de burgemeester bij bevoegdheidsuitoefening binnen een veiligheidsrisicogebied in beginsel vooraf in kennis zal worden gesteld van elk optreden dat consequenties kan hebben voor de handhaving van de openbare orde. Over optreden dat beperkt is gebleven tot enkele personen zal achteraf mededeling kunnen worden gedaan. Bij toepassing van zoekbevoegdheden buiten een veiligheidsrisicogebied op bevel van de officier van justitie, binnen een bepaald gebied en gedurende een bepaalde periode, geldt dat de burgemeester onverwijld wordt geïnformeerd. De informatieverstrekking aan de burgemeester in het kader van de uitoefening van zoekbevoegdheden zal worden vastgelegd in een aanwijzing van het College van procureurs-generaal. Niet ondenkbaar is voorts dat over de toepassing van de zoekbevoegdheden in aanvulling op deze aanwijzing nog nadere afspraken tot stand komen in het driehoeksoverleg.

Artikelsgewijs

Artikel 2
Een mondeling bevel tot toepassing van opsporingsbevoegdheden is mogelijk ten aanzien van het onderzoek van voorwerpen, vervoermiddelen en kleding (de artikelen 126zq tot en met 126zs Sv). Als een mondeling bevel wordt gegeven, dan moet dit bevel, alsmede een wijziging, aanvulling, verlenging of in-

trekking daarvan, door de opsporingsambtenaar die het bevel uitvoert worden aangetekend in het proces-verbaal. Dit is vastgelegd in artikel 126za, derde lid, Sv.
Artikel 2, onder a, van dit besluit geeft nadere invulling aan deze verplichting, in die zin dat uit hoofde van artikel 126za, vierde lid, Sv aangeduid wordt welke gegevens in het proces-verbaal moeten worden vermeld. Voorgeschreven wordt dat in het proces-verbaal het tijdstip wordt vastgelegd waarop het bevel is gegeven. Vermeld dient voorts te worden de naam van de officier van justitie die het bevel heeft gegeven, een aanvullend vereiste dat op instigatie van de Raad voor de rechtspraak en de NVvR wordt gesteld. Tevens zullen de geldigheidsduur van het bevel en een omschrijving van het gebied waarop het bevel van toepassing is moeten blijken. Het aangeven van het tijdstip is van belang, omdat de toepassing van de zoekbevoegdheden van de artikelen 126zq tot en met artikel 126zs Sv gelimiteerd is tot een periode van twaalf uren. De periode kan hierna telkens voor de duur van twaalf uren worden verlengd.
Uitgangspunt bij het gebruik van de zoekbevoegdheden zijn de professionaliteit, het inzicht en de ervaring van de opsporingsambtenaar die de bevoegdheden toepast. De bevoegdheidstoepassing wordt verder inzichtelijk en toetsbaar door een goede verslaglegging. Uiteraard geldt in zijn algemeenheid de verbaliseringsplicht op grond van artikel 152 Sv. Daarnaast stelt dit besluit nog enkele bijzondere vereisten. De NOvA en de NVvR gaven in hun adviezen over het ontwerp van dit besluit aan een adequate verslaglegging inzake de toepassing van deze bevoegdheden belangrijk te vinden. De in dit besluit gestelde nadere voorwaarden bevorderen een gedegen verslag van de bevoegdheidsuitoefening.
Ingevolge de onderdelen b en c van artikel 2 van het besluit, moet de opsporingsambtenaar in het proces-verbaal aangeven hoe vaak de bevoegdheid gedurende de periode van twaalf uren is toegepast. Ook dient de opsporingsambtenaar in zijn proces-verbaal vast te leggen, op welke wijze hij de bevoegdheid heeft gehanteerd. Is de bevoegdheid in het belang van het onderzoek slechts tegen enkele personen toegepast, of diende een grotere groep van personen te worden onderzocht? Met opneming van deze informatie wordt een beeld verschaft van de context van de bevoegdheidsuitoefening. Het draagt er voorts aan bij dat de bevoegdheden niet eenzijdig of willekeurig worden ingezet. Bij de verslaglegging omtrent de toepassing van een zoekbevoegdheid moet, aan de andere kant, wel bedacht worden dat het gaat om een opsporingsbevoegdheid. Het Openbaar Ministerie wees er in zijn advies terecht op, dat het in detail opnemen van selectiecriteria in het proces-verbaal juist de belangen van de opsporing zouden kunnen schaden. Een dergelijke specieuze rapportageverplichting houdt artikel 2, onderdeel b, niet in.

Artikel 3
Wanneer de zoekbevoegdheden van de artikelen 126zq tot en met 126zs Sv worden uitgeoefend in een daartoe aangewezen veiligheidsrisicogebied, kan een bevel van de officier van justitie achterwege blijven. Hierboven in deze nota van toelichting is reeds uiteengezet wat verstaan dient te worden onder een veiligheidsrisicogebied. Artikel 3, eerste lid, van het besluit, verwijst voor de aanwijzing van veiligheidsrisicogebieden naar de lijst, opgenomen in de bijlage bij dit besluit.
Aan de toepassing van zoekbevoegdheden door een opsporingsambtenaar in een veiligheidsrisicogebied, stelt artikel 3, tweede lid, van dit besluit nadere

eisen omtrent de verslaglegging. Het gaat hier om dezelfde eisen als die, welke in artikel 2, onderdelen b en c, van dit besluit worden gesteld aan de bevoegdheidstoepassing op grond van mondelinge bevelen. De opsporingsambtenaar zal in het proces-verbaal van uitvoering het aantal keren dat de bevoegdheid is toegepast moeten vermelden. Ook dient hij informatie op te nemen over de wijze waarop de bevoegdheid is uitgeoefend. De situatie kan zich bijvoorbeeld voordoen dat bij aanwijzingen van een terroristisch misdrijf een doelmatige opsporing vereist dat een ieder die zich in een bepaald deel van een luchthaven bevindt wordt onderzocht aan kleding en bagage. Het onderzoeksbelang kan er ook toe leiden dat bijzondere aandacht wordt besteed aan passagiers van een bepaalde vlucht.
Het derde lid van artikel 3 bepaalt dat een persoon die onderworpen wordt aan een zoekbevoegdheid in een veiligheidsrisicogebied een informatieblad krijgt uitgereikt, waarin informatie is opgenomen over de zoekbevoegdheid. Het informatieblad geeft aan waar en op welke wijze klachten over de toepassing van de bevoegdheid kunnen worden ingediend. Op het informatieblad worden tevens het dienstnummer van de opsporingsambtenaar die de bevoegdheid toepast aangegeven, alsmede de plaats waar en het tijdstip waarop de bevoegdheid is toegepast jegens de betrokken persoon. Dit is vastgelegd in het vierde lid.

Artikel 4
Artikel 126zi Sv bevat bevoegdheden die het mogelijk maken in het kader van onderzoek naar terroristische misdrijven gegevens te vorderen over een gebruiker van een communicatiedienst. Vergelijkbare bevoegdheden in andere titels van het wetboek zijn van nadere voorschriften voorzien omtrent de wijze waarop de gegevens gevorderd dienen te worden. Dit is geregeld in het Besluit verstrekking gegevens telecommunicatie (*Stb*. 2000, 71). Vordering en verstrekking van de bedoelde gegevens geschieden in de praktijk door tussenkomst van het Centraal informatiepunt onderzoek telecommunicatie, dat zorgt voor een geautomatiseerde doorgeleiding van de vordering. Deze werkwijze wordt ook gevolgd bij de bevoegdheid van artikel 126zi Sv. Om die reden bepaalt artikel 4 van het besluit dat de vordering van gegevens ingevolge deze artikelen geschiedt overeenkomstig de voorschriften van het Besluit verstrekking gegevens telecommunicatie.

Artikel 5
In artikel 126zs Sv is de bevoegdheid neergelegd voor opsporingsambtenaren om personen te onderzoeken aan kleding. Kortheidshalve omschrijft artikel 1 van dit besluit deze bevoegdheid als onderzoek aan kleding. Deze bevoegdheid is afgeleid van de “lichte” bevoegdheid tot onderzoek aan kleding, zoals voorzien in de Luchtvaartwet.
Artikel 5 van dit besluit geeft nadere richtsnoeren voor de uitvoering van het onderzoek aan kleding. Deze richtsnoeren komen grotendeels overeen met de behoorlijkheidsvoorschriften met betrekking tot de uitvoering van de fouillering die krachtens de Luchtvaartwet zijn gegeven in het Besluit beveiliging burgerluchtvaart (*Stb*. 2003, 1). Zij dienen ter instructie van de opsporingsambtenaren die de bevoegdheden toepassen. De nadere regels zijn niet alleen opgenomen om vanuit wetssystematisch oogpunt zoveel mogelijk aansluiting te zoeken bij de voorschriften van het Besluit beveiliging burgerluchtvaart, maar ook om tot uitdrukking te brengen dat het karakter van deze bevoegd-

heid afwijkt van het karakter van de ingrijpende bevoegdheden, bedoeld in de artikelen 56 en 195 Sv. Uitgangspunt is de vakbekwaamheid waarmee de opsporingsambtenaren op grond van hun ervaring met het gebruik van fouilleringsbevoegdheden optreden, zowel bij het uitvoeren van het onderzoek aan kleding, als in de bejegening van personen die aan de bevoegdheid worden onderworpen. Te wijzen valt in dit verband op de bestaande bevoegdheid tot veiligheidsfouillering van artikel 8, derde tot en met vijfde lid van de Politiewet 1993. Voorts maakt de toepassing van het onderzoek aan kleding deel uit van het opleidingstraject van politie-ambtenaren en van opsporingsambtenaren van de Koninklijke marechaussee.
Artikel 5 bepaalt op welke wijze het onderzoek aan kleding dient te geschieden. Als uitgangspunt geldt dat personen gefouilleerd worden door een ambtenaar die hetzelfde geslacht heeft als de onderzochte persoon. Het onderzoek dient zoveel mogelijk te geschieden in het bijzijn van een tweede opsporingsambtenaar. Indien personen die onderworpen worden aan het onderzoek aan kleding hiertoe de wens uiten, of de opsporingsambtenaar die de bevoegdheid toepast, vindt het onderzoek aan kleding plaats in een afgesloten ruimte.

Artikel 6
Artikel 6, eerste lid, van het besluit regelt met het oog op de uitoefening van nader aangeduide bijzondere opsporingsbevoegdheden, de gelijkstelling van buitenlandse opsporingsambtenaren en Nederlandse opsporingsambtenaren.
Artikel 126zc Sv biedt daarvoor de basis. Bepaald wordt dat buitenlandse opsporingsambtenaren een bevel mag worden gegeven tot toepassing van de bevoegdheden als omschreven in artikel 126zd, eerste lid, onder a, b en c, Sv en artikel 126ze Sv (stelselmatige observatie, pseudokoop of -dienstverlening, stelselmatige inwinning van informatie en infiltratie), onder de voorwaarden zoals daaraan gesteld door het Samenwerkingsbesluit bijzondere opsporingsbevoegdheden. De in het Samenwerkingsbesluit opgenomen voorwaarden gelden eveneens voor de vergelijkbare bijzondere opsporingsbevoegdheden in de titels IVa en V van het wetboek.
Artikel 5 van het Samenwerkingsbesluit bepaalt dat de buitenlandse ambtenaar voordat hij mag optreden zal moeten kunnen aantonen dat hij in zijn land beschikt over opsporingsbevoegdheid. De officier van justitie ziet hier op toe. Voorts moet blijken dat hij de kennis en vaardigheden bezit die nodig zijn voor uitvoering van het bevel. Artikel 6 van het Samenwerkingsbesluit benadrukt de gebondenheid aan het Nederlandse recht. De buitenlandse ambtenaar heeft de verplichting om te getuigen, indien dit van hem wordt verlangd. Hij is gehouden aanwijzingen op te volgen van de Nederlandse opsporingsautoriteiten. Van de verrichting van de bevoegdheid dient hij verslag uit te brengen. Hij mag geen dwangmiddelen of andere bijzondere opsporingsbevoegdheden aanwenden, dan die genoemd in het bevel.
Artikel 1 van het Samenwerkingsbesluit verwijst thans ook naar de artikelen 126zd en 126ze Sv. Daarmee zijn de in het Samenwerkingsbesluit opgenomen voorwaarden ook van kracht bij de uitoefening van bevoegdheden van de artikelen 126zd en 126ze Sv.

Artikel 7
Artikel 126zh Sv betreft de bevoegdheid tot het vorderen van gegevens met betrekking tot een gebruiker van een communicatiedienst in de zin van artikel

126la Sv en het communicatieverkeer met betrekking tot die gebruiker.
Artikel 126zh, eerste lid, tweede volzin, Sv bepaalt dat bij algemene maatregel van bestuur nader wordt bepaald welke verkeersgegevens kunnen worden gevorderd. Het Besluit vorderen gegevens telecommunicatie heeft deze verkeersgegevens reeds benoemd voor de met artikel 126zh Sv overeenkomende bevoegdheden, omschreven in artikel 126n en 126u Sv. Ter uitvoering van artikel 126zh kan volstaan worden met een aanvulling van artikel 2 van het Besluit vorderen gegevens telecommunicatie, in die zin dat daarin ook artikel 126zh Sv wordt aangehaald.

Artikel 8
Bij de toepassing van de bevoegdheden van de artikelen 126zd, eerste lid, (observatie met een technisch hulpmiddel), 126zf, eerste lid, (opnemen van vertrouwelijke communicatie) en 126zg, eerste lid, (opnemen van telecommunicatie) Sv is het gebruik van technische hulpmiddelen noodzakelijk. Op grond van artikel 126ee Sv worden daaraan nadere eisen gesteld bij algemene maatregel van bestuur. Deze eisen wijken niet af van de eisen die gelden voor de vergelijkbare bijzondere opsporingsbevoegdheden in de titels IVa en V van het wetboek. Daarom is artikel 1 van het Besluit technische hulpmiddelen strafvordering (*Stb*. 2006, 524) door artikel 8 van dit besluit aangevuld met een verwijzing naar artikel 126zd, eerste lid, artikel 126zf, eerste lid, en artikel 126zg, eerste lid, Sv.

De Minister van Justitie,
E. M. H. Hirsch Ballin

BIJLAGE ALS BEDOELD IN ARTIKEL 3, EERSTE LID

Veiligheidsrisicogebieden
De onderstaande gebieden zijn veiligheidsrisicogebieden, aangewezen met het oog op de opsporing van terroristische misdrijven.

- het Binnenhof te Den Haag
- de centrale stations van de vier grote steden
- de Nederlandse luchthavens alsmede de daaraan grenzende gebieden
- de Kerncentrale te Borssele
- het Mediapark te Hilversum

Gebiedsaanwijzing

Binnenhof te Den Haag
Het gebied ingesloten door en inclusief aanliggende stoep en rijbaan:

- Plein
- Lange Poten
- Hofweg (inclusief Hofplaats)
- Buitenhof
- Lange Vijverberg
- Korte Vijverberg

De centrale stations van de vier grote steden

Station Amsterdam CS
Het gebied, inclusief de tram en bushaltes en metrostation, begrensd door en inclusief:

- Westerdokskade
- De Ruijterkade
- Oostertoegang
- Oosterdokskade
- Prins Hendrikkade
- Nieuwe Westerdokstraat

Station Rotterdam CS
Het gebied inclusief, tram en bushaltes en metrostation, begrensd door en inclusief:

- Weena
- Hofplein
- Couwenburgh tot aan spoor
- Spoor over naar Catshoek
- Molenwaterweg
- Proveniersstraat
- Proveniersplein
- Stationssingel
- Statenpad
- Statenweg

Station Utrecht CS
Het gebied, inclusief straat-spoorniveau, tot en met het uiteinde van de perrons, inclusief de Noordertunnel, de Zuidertunnel (met toegangen),

de Jaarbeurstraverse (tussen Stationshal en Jaarbeursplein, met toegangen), de traverse tussen Hoog Catharijne en Stationshal, de Stationshal, het Stationsplateau (het 'taxiplatform'), het Stationsplein en begrensd door:

- de volledige bebouwing van het Muziekcentrum Vredenburg en van Hoog Catharijne inclusief de traverses over de Catharijnebaan, inclusief de Stationsdwarsstraat, de Stationsstraat, de Westerstraat en de Spoorstraat
- Moreelsepark
- Stationsplein
- Mineurslaan, inclusief rijweg en voetpaden
- met toevoeging van het Jaarbeursplein voor zover dat gelegen is tussen Beatrixgebouw, Croeselaan (niet inbegrepen) en parkeergarage;
- achterzijde bebouwing Van Sijpesteijnkade
- de Van Sijpesteijntunnel (inclusief de tunnel en de verbindingen naar de Noordertunnel)

Station Den Haag CS

Het gebied inclusief tram en bushaltes, begrensd door en inclusief:

- Rijnstraat
- Bezuidenhoutseweg
- Koningin Julianaplein
- Anna van Burenstraat
- Prins Willem Alexanderweg
- Prins Bernhardviaduct
- Schedeldoekshaven

Nederlandse luchthavens

Schiphol

Het luchthavengebied van de luchthaven Schiphol zoals vastgesteld in het luchthavenindelingbesluit Schiphol (*Stb.* 2004, 425), gelegen in de gemeente Haarlemmermeer, inclusief het NS-station Schiphol.

Daaraan wordt toegevoegd het totale gebied gelegen tussen de afrastering van het als zodanig aangewezen luchtvaartterrein tot en met de navolgende wegen:

- N232 vanaf aansluiting met N205 tot en met de brug over de Ringvaart, gemeente Haarlemmermeer
- Hoofdweg Westzijde tussen N201 en N232, gemeente Haarlemmermeer
- Hoofdweg Oostzijde tussen N201 en N232, gemeente Haarlemmermeer
- IJweg, gemeente Haarlemmermeer
- Vijfhuizenweg, gemeente Haarlemmermeer
- Sloterweg, gemeente Haarlemmermeer
- Tweeduizend El, gemeente Haarlemmermeer
- Verbindingsweg tussen Sloterweg en Tweeduizend El, gemeente Haarlemmermeer
- Rijnlanderweg inclusief verbindingsweg, gemeente Haarlemmermeer
- Gebied kop Runway 36c tussen A4 en A5, gemeente Haarlemmermeer
- Driemerenweg thv N205 parallel aan Runway 36L inclusief fietspad, gemeente Haarlemmermeer
- Publiek toegankelijke weg vanaf P 42, gemeente Haarlemmermeer
- Fokkerweg vanaf aansluiting N201 tot aansluiting N232, gemeente Haarlemmermeer

- De Kruisweg vanaf de aansluiting Fokkerweg tot en met viaduct A-4, gemeente Haarlemmermeer
- Oude Loevesteijnse Randweg ter hoogte van kop Runway 18L, gemeente Haarlemmermeer

Rotterdam

Het aangewezen luchtvaartterrein Rotterdam (*Stcrt*. 2001, 209) in de gemeente Rotterdam en begrensd door de volgende wegen:

- in het noorden: de Doenkade, gemeente Rotterdam
- in het oosten: de Bovendijk, gemeente Rotterdam
- in het zuiden: de Woensdrechtsestraat, gemeente Rotterdam
- in het westen: de Vliegveldweg, gemeente Rotterdam

Daaraan toegevoegd wordt het totale gebied gelegen tussen de afrastering van het als zodanig aangewezen luchtvaartterrein tot en met de navolgende wegen:

- de Doenkade, gelegen in de gemeente Rotterdam
- de Vliegveldweg, gelegen in de gemeente Rotterdam

Eindhoven

Het luchtvaartterrein Eindhoven is het met afrastering begrensd gebied dat wordt omsloten door de volgende wegen:

- in het noorden: de Landsardweg, gemeente Eindhoven
- in het oosten: de Spottersweg, gemeente Eindhoven
- in het zuiden: de Anthony Fokkerweg, gemeente Eindhoven
- in het westen: de Luchthavenweg, gemeente Eindhoven

Het civiele gedeelte van het luchtvaartterrein bevindt zich in de noordoosthoek van het luchtvaartterrein en maakt ingevolge een beschikking medegebruik van het militaire luchtvaartterrein Vliegbasis Eindhoven.

Daaraan toegevoegd worden de hierna opgesomde locaties:

Het totale gebied gelegen tussen de afrastering van het als zodanig aangewezen luchtvaartterrein tot en met de navolgende wegen:

- De Spottersweg, gelegen in de gemeente Eindhoven
- De Luchthavenweg, gelegen in de gemeente Eindhoven

Maastricht

Het aangewezen luchtvaartterrein Maastricht (*Stcrt*. 2004, 252) gelegen in de gemeenten Beek en Meerssen en omsloten door de volgende wegen:

- in het noorden: de Vliegveldweg, gemeente Beek
- in het oosten: de Europalaan, gemeente Beek
- in het zuid/westen: de Nieuwe Vliekerweg, gemeente Meerssen

Daaraan toegevoegd wordt het totale gebied gelegen tussen de afrastering van het als zodanig aangewezen luchtvaartterrein en de navolgende wegen:

- De Vliegveldweg, vanaf de kruising met de Europalaan, tot aan de kruising met de Nieuwe Vliekerweg in de gemeente Meerssen
- De Europalaan vanaf de kruising met de Vliegveldweg tot aan de doorsteek naar de Steutgensweg, gemeente Beek
- De Steutgensweg vanaf de kruising met de Valkenburgerweg, gemeente Beek, tot aan de aansluiting met de Waselderweg in de gemeente Meerssen
- De Waselderweg vanaf de aansluititng met de Steutgensweg in de gemeente Beek tot aan de overgang met de Vlieker Eijkenweg, gemeente Meerssen
- De Vlieker Eijkenweg vanaf de overgang met de Waselderweg tot aan de krui-

sing met de Beekerweg/Burgemeester Visschersstraat, gemeente Meerssen
- De Burgemeester Visschersstraat vanaf de kruising met de Beekerweg tot aan de overgang met de Bamfordweg, gemeente Meerssen
- De Bamfordweg vanaf de overgang met de Burgemeester Visschersstraat tot aan de kruising met de Nieuwe Vliekerweg, gemeente Meerssen
- De Nieuwe Vliekerweg vanaf de kruising met de Bamfordweg tot aan de kruising met de Vliegveldweg in de gemeente Beek inclusief de genoemde wegen

Twente

Het luchtvaartterrein Twente is het met afrastering begrensd gebied dat wordt omsloten door de Vliegveldweg en Oude Deventerweg in de gemeente Enschede.

Daaraan toegevoegd worden de hierna genoemde locaties:

Het totale gebied gelegen tussen de afrastering van het als zodanig aangewezen luchtvaartterrein en de navolgende wegen:
- Bergweg: vanaf Noordergrensweg tot Oude Deventerweg, gemeente Enschede
- Oude Deventerweg: van kruising Bergweg tot Vliegveldweg (ingang vliegbasis Twente), gemeente Enschede
- Vliegveldweg: tot kruising Snellenweg (ingang Enschede Airport Twente), gemeente Enschede
- Fokkerweg: crash ingang Vliegbasis, gemeente Enschede
- Vergertweg: vanaf Fokkerweg tot Weerseloseweg (hoofdingang vliegbasis), gemeente Enschede
- Weerseloseweg: vanaf kruising Vergertweg tot kruising oude Vliegveldstraat, incl. 3 zandwegen (start/landingsbaan), gemeente Enschede
- Oude Vliegveldstraat: vanaf Weerseloseweg tot Sniedersveldweg, gemeente Enschede
- Sniedersveldweg: tot kruising Knollenveldweg, gemeente Enschede
- Knollenveldweg: tot oude Postweg, gemeente Enschede
- Ledeboerweg: vanaf kruising oude Postweg tot Noordergrensweg (start/landingsbaan), gemeente Enschede
- Noordergrensweg: vanaf kruising Ledeboerweg tot Grefterberghoekweg (spottersheuvel), gemeente Enschede
- Grefteberghoekweg gemeente Enschede

Eelde

Het aangewezen luchtvaartterrein Eelde (*Stcrt*. 2001, 98) is het gebied gelegen tussen de afrastering van het als zodanig aangewezen luchtvaartterrein en wordt omsloten door de volgende wegen:
- Burgemeester J.G. Legroweg, vanaf de kruising met de Groningerstraat tot de kruising met de Esweg te Eelde, gemeente Tynaarlo
- De Bunnerzandweg te Yde, gemeente Tynaarlo

Daaraan toegevoegd worden de hierna opgesomde locaties:
- Veldkampweg te Eelde, gemeente Tynaarlo, doodlopend op een crashgate van de luchthaven
- Luchtenburgerweg te Eelde, gemeente Tynaarlo, vanaf de Watermolenweg, doodlopend op een crashgate van de luchthaven
- De Luchtenburgerweg te Yde, gemeente Tynaarlo, vanaf de Norgerweg
- De Moespot, te Yde, gemeente Tynaarlo, doodlopend op een crashgate van de luchthaven

Kerncentrale te Borssele
Het gebied begrensd door de Westerschelde en de straten:
- Lange Zuidweg, gemeente Borssele
- Weelweg, gemeente Borssele
- Ossenweg, gemeente Borssele
- Weelhoekweg, gemeente Borssele
- Europaweg Oost, gemeente Borssele
- Luxemburgweg, gemeente Borssele
- Achterduinweg, gemeente Borssele

Mediapark te Hilversum

Mediapark:
Het gebied begrensd door:
- Sumatralaan, gemeente Hilversum
- Lage Naarderweg, gemeente Hilversum
- Witte Kruislaan, gemeente Hilversum
- Domeinweg, gemeente Hilversum
- Hoge Naarderweg (onverhard gedeelte), gemeente Hilversum
- Insulindelaan (tot aan de grens van het perceel Sumatralaan 51), gemeente Hilversum

KNP-toren en Wereldomroep:
Het gebied ingesloten door:
- Nieuwe Meentweg, gemeente Hilversum
- Bussumergrintweg, gemeente Hilversum
- Doodweg, gemeente Hilversum

6. MODELLEN

6.1 VERKENNEND ONDERZOEK

VOORBEELDFORMULIER

6.1 NR. 1

(ARRONDISSEMENTS)PARKET TE .....

BEVEL VERKENNEND ONDERZOEK (ART. 126GG SV)

PARKETNUMMER: .....

De officier van justitie van bovengenoemd parket in deze optredend in het arrondissement .....;
De officier van justitie van het bovengenoemde parket;

Gelet op de feiten en/of omstandigheden die staan gerelateerd in het proces-verbaal van ..... d.d. .....

Overwegende, dat uit die feiten en/of omstandigheden aanwijzingen voortvloeien dat binnen verzamelingen van personen misdrijven worden beraamd en/of gepleegd als omschreven in artikel 67, eerste lid, van het Wetboek van Strafvordering die gezien hun aard of de samenhang met andere misdrijven die binnen die verzamelingen van personen worden beraamd en/of gepleegd een ernstige inbreuk op de rechtsorde opleveren;

Omschrijft de doelstelling en deze verzamelingen van personen als volgt: .....
.....

Overwegende, dat het in het belang van de strafrechtelijke handhaving van de rechtsorde is dat ter voorbereiding van één of meer opsporingsonderzoek(en) bevolen wordt dat gebruik wordt gemaakt van een verkennend onderzoek;

Gelet op artikel 126gg van het Wetboek van Strafvordering;

Beveelt, dat daartoe opsporingsambtenaren een onderzoek instellen naar het binnen die verzamelingen van personen beramen en/of plegen van eerstgenoemde misdrijven, met als doel de voorbereiding van opsporing;

Bepaalt, dat dit bevel van kracht zal zijn tot en met .....

(plaats) ....., (datum) .....

(naam) .....,
officier van justitie.

6.2 ALGEMENE REGELS

VOORBEELDFORMULIER

6.2 NR. 1

(ARRONDISSEMENTS)PARKET TE .....

BEVEL DOORLATEN (ART. 126FF SV)

PARKETNUMMER: .....

De officier van justitie van bovengenoemd parket in deze optredend in het arrondissement ……;
De officier van justitie van het bovengenoemde parket;

Gelet op de feiten en/of omstandigheden die uit het onderzoek zijn gebleken en die staan gerelateerd in het proces-verbaal van ..... d.d. .....

Overwegende, dat één of meer opsporingsambtena(a)r(en) door te hebben gehandeld ter uitvoering van het bevel ..... d.d. .....

de vindplaats we(e)t(en) van ..... , zijnde voorwerpen waarvan het aanwezig hebben of voorhanden hebben ingevolge de wet verboden is vanwege hun schadelijkheid voor de volksgezondheid en/of hun gevaar voor de veiligheid;

Overwegende, dat op grond van na te noemen zwaarwegend opsporingsbelang bevolen dient te worden dat de verplichting tot inbeslagneming als bedoeld in artikel 126ff, eerste lid, van het Wetboek van Strafvordering niet geldt:
.....

Overwegende, dat het College van procureurs-generaal vooraf en schriftelijk heeft ingestemd met dit bevel;

Gelet op artikel 126ff van het Wetboek van Strafvordering;

Beveelt, op grond van voormeld zwaarwegend opsporingsbelang dat voormelde opsporingsambtena(a)r(en) geen gebruik maakt/maken van de hem/hun in de wet verleende bevoegdheden om voornoemde voorwerpen in beslag te nemen;

Bepaalt, dat de verplichting tot inbeslagneming niet geldt

- ○ op .....
- ○ binnen de periode van ..... tot en met .....

(plaats)……., (datum)……

(naam) ……,
officier van justitie.

VOORBEELDFORMULIER

6.2 NR. 2

(ARRONDISSEMENTS)PARKET TE …….

BEVEL TOT VERNIETIGING VAN PROCESSEN-VERBAAL EN/OF ANDERE VOORWERPEN (ART. 126AA LID 2 SV)

PARKETNUMMER: .....

De officier van justitie van bovengenoemd parket in deze optredend in het arrondissement .....;
De officier van justitie van het bovengenoemde parket;

Overwegende, dat ten aanzien van de volgende persoon/personen:

- naam .....
  voornamen .....
  geboren op .....
  wonende te .....
- die als hierna zo nauwkeurig mogelijk wordt aangeduid: .....

de verdenking bestaat dat deze zich heeft schuldig gemaakt aan het/de hierna te noemen misdrijf/misdrijven: .....

Overwegende dat naar voormeld(e) feit(en) door opsporingsambtenaren van de regiopolitie een strafrechtelijk onderzoek met codenaam ..... plaatsvindt of heeft plaatsgevonden;

Overwegende, dat in het kader van voornoemd onderzoek gebruik is gemaakt van de bijzondere opsporingsbevoegdheid tot het opnemen van telecommunicatie met een technisch hulpmiddel gevoerd middels het nummer ..…… (RC.nr. ....) over de periode van ..... tot en met .....;

Overwegende, dat vorenbedoelde opsporingsambtenaren bij het uitoefenen van voormelde bevoegdheid hebben kennisgenomen van mededelingen welke vermoedelijk zijn gedaan door en/of aan een persoon die zich op grond van artikel 218 van het Wetboek van Strafvordering zou kunnen verschonen indien hem als getuige naar de inhoud van die mededelingen zou worden gevraagd;

Overwegende, dat voormelde opsporingsambtenaren de officier van justitie onverwijld van vorenstaande in kennis hebben gesteld en overwegende dat door de officier van justitie is vastgesteld dat de hierna te noemen gesprekken mededelingen behelzen als bedoeld in artikel 126aa, tweede lid, eerste volzin, van voornoemde wet, te weten

- gespreknr. ...., gevoerd d.d. ..... te omstreeks ..... uur;
- gespreknr. ...., gevoerd d.d. ..... te omstreeks ..... uur;
- .....

Gelet op artikel 126aa lid 2 van het Wetboek van Strafvordering;

VOORBEELDFORMULIER

Beveelt dat opsporingsambtenaren van voornoemde regiopolitie zo spoedig mogelijk zorg dragen voor de vernietiging van de processen-verbaal en alle andere voorwerpen die de inhoud van de aangehaalde gesprekken bevatten;

Beveelt dat van deze vernietiging proces-verbaal wordt opgemaakt, dat wordt overgelegd of toegezonden aan de officier van justitie;

(plaats)....., (datum).....

○ Dit document dient ter bevestiging van het mondeling gegeven bevel d.d. .....

(naam) .....,
officier van justitie.

VOORBEELDFORMULIER

6.2 NR. 3

(ARRONDISSEMENTS)PARKET TE …….

PARKETNUMMER: ……

KENNISGEVING AAN BETROKKENE

Geachte heer/mevrouw …… ,

Op de voet van het bepaalde in artikel 126bb Wetboek van Strafvordering doe ik u hierdoor mededeling van de uitoefening van een of meer bevoegdheden, genoemd in de titels IVA tot en met VA van het Wetboek van Strafvordering.

Het gaat om de volgende bevoegdheid/bevoegdheden:
- stelselmatige observatie, uitgeoefend in de periode van ..... ;
- het vorderen van inlichtingen ter zake van telefoonverkeer (verkeersgegevens), afgegeven voor de periode van .....
- onderzoek van telecommunicatie (telefoontap), in de periode van .....
- het betreden van een besloten plaats, in de periode van .....
- het opnemen van vertrouwelijke communicatie (direct afluisteren), in de periode van .....
- het stelselmatig inwinnen van informatie, in de periode van .....
- het verrichten van pseudokoop of pseudodienstverlening, in de periode van .....
- infiltratie, in de periode van .....

(plaats) ....., (datum).....

(naam) .....,
officier van justitie.

VOORBEELDFORMULIER

6.3 BETREDEN BESLOTEN PLAATSEN

6.3 NR. 1

(ARRONDISSEMENTS)PARKET TE .....

BEVEL BEVOEGDHEDEN IN EEN BESLOTEN PLAATS
(ART. 126K SV)

PARKETNUMMER: .....

De officier van justitie van bovengenoemd parket in deze optredend in het arrondissement .....;
De officier van justitie van het bovengenoemde parket;

Gelet op de feiten en/of omstandigheden die uit het onderzoek zijn gebleken en die staan gerelateerd in het proces-verbaal van ..... d.d. .....

Overwegende, dat ten aanzien van de volgende persoon:
- naam: .....
  voornamen: .....
  geboren op: ..... te: .....
  wonende te: .....
- die als hierna zo nauwkeurig mogelijk wordt aangeduid: .....

de verdenking bestaat dat deze zich heeft schuldig gemaakt aan het/de hierna te noemen misdrijf/misdrijven: .....

Overwegende, dat dit (een) misdrijf/misdrijven betreft als omschreven in artikel 67, eerste lid, van het Wetboek van Strafvordering;

Overwegende, dat het in het belang van het onderzoek is dat bevolen wordt dat gebruik wordt gemaakt van na te noemen bijzondere opsporingsbevoegdhe(i)d(en) in een besloten plaats;

Gelet op artikel 126k van het Wetboek van Strafvordering;

Beveelt, dat daartoe een of meer opsporingsambtena(a)r(en) zonder toestemming van de rechthebbende de besloten plaats, te weten ..... , niet zijnde een woning, betreedt/betreden, dan wel een technisch hulpmiddel aanwendt/aanwenden, teneinde
- die plaats op te nemen;
- aldaar sporen veilig te stellen;
- aldaar een technisch hulpmiddel te plaatsen, teneinde de aanwezigheid of verplaatsing van een goed vast te kunnen stellen;

Bepaalt de wijze waarop aan dit bevel uitvoering wordt gegeven als hierna omschreven:
.....

VOORBEELDFORMULIER

Bepaalt, dat uitvoering aan dit bevel wordt gegeven
○ op .....
○ binnen de periode van ..... tot en met .....

○ Dit document dient ter bevestiging van het mondeling gegeven bevel d.d. .....

(plaats) ....., (datum) .....

(naam) .....,
officier van justitie.

VOORBEELDFORMULIER

6.3 NR. 2

(ARRONDISSEMENTS)PARKET TE .....

BEVEL BEVOEGDHEDEN IN EEN BESLOTEN PLAATS (ART. 126R SV)

PARKETNUMMER: .....

De officier van justitie van bovengenoemd parket in deze optredend in het arrondissement .....;
De officier van justitie van het bovengenoemde parket;

Gelet op de feiten en/of omstandigheden die uit het onderzoek zijn gebleken en die staan gerelateerd in het proces-verbaal van ..... d.d. .....

Overwegende, dat uit die feiten en/of omstandigheden een redelijk vermoeden voortvloeit dat in georganiseerd verband misdrijven als omschreven in artikel 67, eerste lid van het Wetboek van Strafvordering worden beraamd en/of gepleegd die gezien hun aard en/of de samenhang met andere misdrijven die in dat georganiseerd verband worden beraamd en/of gepleegd een ernstige inbreuk op de rechtsorde opleveren;

Omschrijft het georganiseerd verband als volgt:
.....

Overwegende, dat het in het belang van het onderzoek is dat bevolen wordt dat gebruik wordt gemaakt van na te noemen bijzondere opsporingsbevoegdhe(i)d(en) in een besloten plaats;

Gelet op artikel 126r van het Wetboek van Strafvordering;

Beveelt, dat daartoe een of meer opsporingsambtena(a)r(en) zonder toestemming van de rechthebbende de besloten plaats, te weten ..... , niet zijnde een woning, betreedt/betreden, dan wel een technisch hulpmiddel aanwendt/aanwenden, teneinde
- ○ die plaats op te nemen;
- ○ aldaar sporen veilig te stellen;
- ○ aldaar een technisch hulpmiddel te plaatsen, teneinde de aanwezigheid of verplaatsingen van een goed vast te kunnen stellen;

Bepaalt de wijze waarop aan dit bevel uitvoering wordt gegeven als hierna omschreven:
.....

Bepaalt, dat uitvoering aan dit bevel wordt gegeven
- ○ op .....
- ○ binnen de periode van ..... tot en met .....

VOORBEELDFORMULIER

○ Dit document dient ter bevestiging van het mondeling gegeven bevel d.d. .....

(plaats)……., (datum)……

(naam) ……,
officier van justitie.

VOORBEELDFORMULIER

6.3 NR. 3

(ARRONDISSEMENTS)PARKET TE .....

O WIJZIGING
O AANVULLING
O VERLENGING
O BEËINDIGING
BEVEL BEVOEGDHEDEN IN EEN BESLOTEN PLAATS
(ART. 126K/126R SV)

PARKETNUMMER: .....

De officier van justitie van bovengenoemd parket in deze optredend in het arrondissement .....;
De officier van justitie van het bovengenoemde parket;

Gezien het bevel bevoegdheden in een besloten plaats d.d. .....

Gelet op het proces-verbaal van ..... d.d. .....

Overwegende, dat gelet op de feiten en/of omstandigheden die staan gerelateerd in dat proces-verbaal voornoemd bevel dient te worden
○ gewijzigd;
○ aangevuld;
○ verlengd;
○ beëindigd;

Gelet op artikel 126k/126r van het Wetboek van Strafvordering;

BESLIST, dat voornoemd bevel wordt
○ gewijzigd als volgt .....
○ aangevuld als volgt .....
○ verlengd tot en met .....
○ beëindigd per .....

○ Dit document dient ter bevestiging van het mondeling gegeven bevel d.d. .....

(plaats)....., (datum).....

(naam) .....,
officier van justitie.

VOORBEELDFORMULIER

6.3 NR. 4

(ARRONDISSEMENTS)PARKET TE .....

BEVEL BEVOEGDHEDEN IN EEN BESLOTEN PLAATS (ART. 126ZD SV)

PARKETNUMMER: .....

De officier van justitie van bovengenoemd parket in deze optredend in het arrondissement .....;
De officier van justitie van het bovengenoemde parket;

Gelet op de feiten en/of omstandigheden die uit het onderzoek zijn gebleken en die staan gerelateerd in het proces-verbaal van ..... d.d. .....

Overwegende, dat op basis van die feiten en/of omstandigheden aanwijzingen bestaan van het/de hierna te noemen terroristische misdrijf/misdrijven: .....

Overwegende, dat het in het belang van het onderzoek is dat bevolen wordt dat gebruik wordt gemaakt van na te noemen bijzondere opsporingsbevoegdhe(i)d(en) in een besloten plaats;

Gelet op artikel 126zd van het Wetboek van Strafvordering;

Beveelt, dat daartoe een of meer opsporingsambtena(a)r(en) zonder toestemming van de rechthebbende de besloten plaats, te weten ..... , niet zijnde een woning, betreedt/betreden, dan wel een technisch hulpmiddel aanwendt/aanwenden, teneinde
- ○ die plaats op te nemen;
- ○ aldaar sporen veilig te stellen;
- ○ aldaar een technisch hulpmiddel te plaatsen, teneinde de aanwezigheid of verplaatsing van een goed vast te kunnen stellen;

Bepaalt de wijze waarop aan dit bevel uitvoering wordt gegeven als hierna omschreven:
.....

Bepaalt, dat uitvoering aan dit bevel wordt gegeven
- ○ op .....
- ○ binnen de periode van ..... tot en met .....

○ Dit document dient ter bevestiging van het mondeling gegeven bevel d.d. .....

(plaats)....., (datum).....

(naam) .....,
officier van justitie

VOORBEELDFORMULIER

6.3 NR. 5

(ARRONDISSEMENTS)PARKET TE .....

BEVEL BEVOEGDHEDEN IN EEN BESLOTEN PLAATS
(ART. 565 LID 2 JO 126K SV)

PARKETNUMMER: .....

De officier van justitie van bovengenoemd parket in deze optredend in het arrondissement .....;
De officier van justitie van het bovengenoemde parket;

Gelet op de feiten en/of omstandigheden die uit het onderzoek zijn gebleken en die staan gerelateerd in het proces-verbaal van ..... d.d. .....

Overwegende, dat de aan te houden persoon wordt vervolgd of is veroordeeld tot een vrijheidsstraf dan wel hem een vrijheidsbenemende maatregel is opgelegd ter zake van het/de hierna te noemen misdrijf/misdrijven: .....

Overwegende, dat dit (een) misdrijf/misdrijven betreft als omschreven in artikel 67, eerste lid, van het Wetboek van Strafvordering;

Overwegende, dat het met het oog op de vaststelling van de verblijfplaats van de aan te houden persoon van belang is dat bevolen wordt dat gebruik wordt gemaakt van na te noemen bijzondere opsporingsbevoegdhe(i)d(en) in een besloten plaats;

Gelet de artikelen 565 lid 2 jo 126k van het Wetboek van Strafvordering;

Beveelt, dat daartoe een of meer opsporingsambtena(a)r(en) zonder toestemming van de rechthebbende de besloten plaats, te weten ..... , niet zijnde een woning, betreedt/betreden, dan wel een technisch hulpmiddel aanwendt/aanwenden, teneinde
- ○ die plaats op te nemen;
- ○ aldaar sporen veilig te stellen;
- ○ aldaar een technisch hulpmiddel te plaatsen, teneinde de aanwezigheid of verplaatsing van een goed vast te kunnen stellen;

Bepaalt de wijze waarop aan dit bevel uitvoering wordt gegeven als hierna omschreven:
.....

Bepaalt, dat uitvoering aan dit bevel wordt gegeven
- ○ op .....
- ○ binnen de periode van ..... tot en met .....
- ○ Dit document dient ter bevestiging van het mondeling gegeven bevel d.d. .....

(plaats)....., (datum).....

(naam) ……,
officier van justitie

6.4 OBSERVATIE

VOORBEELDFORMULIER

6.4 NR. 1

(ARRONDISSEMENTS)PARKET TE .....

BEVEL OBSERVATIE (ART. 126G SV)

PARKETNUMMER: .....

De officier van justitie van bovengenoemd parket in deze optredend in het arrondissement .....;
De officier van justitie van het bovengenoemde parket;

Gelet op de feiten en/of omstandigheden die uit het onderzoek zijn gebleken en die staan gerelateerd in het proces-verbaal van ..... d.d. .....

Overwegende, dat ten aanzien van de volgende persoon:

- naam: .....
  voornamen: .....
  geboren op: ..... te: .....
  wonende te: .....
- die als hierna zo nauwkeurig mogelijk wordt aangeduid: .....

de verdenking bestaat dat deze zich heeft schuldig gemaakt aan het/de hierna te noemen misdrijf/misdrijven: .....

Overwegende, dat het in het belang van het onderzoek is, dat bevolen wordt dat gebruik wordt gemaakt van de bijzondere opsporingsbevoegdheid tot observatie van de hierna aangeduide perso(o)n(en):

- verdachte;
- die als hierna zo nauwkeurig mogelijk wordt/worden omschreven: .....

- Overwegende dat de verdenking (een) misdrijf/misdrijven betreft als omschreven in artikel 67, eerste lid, van het Wetboek van Strafvordering dat/die gezien zijn/hun aard of de samenhang met andere door de verdachte begane misdrijven een ernstige inbreuk op de rechtsorde oplevert/opleveren en dat het in het belang van het onderzoek is dat bepaald wordt dat ter uitvoering van dit bevel de na te noemen besloten plaats, niet zijnde een woning, wordt betreden zonder toestemming van de rechthebbende: .....

Gelet op artikel 126g van het Wetboek van Strafvordering;

Beveelt, dat daartoe één of meer opsporingsambtena(a)r(en) vorenvermelde perso(o)n(en) stelselmatig volgt/volgen en/of stelselmatig zijn/haar/hun aanwezigheid en/of gedrag waarneemt/waarnemen;

- Bepaalt in het belang van het onderzoek dat, ter uitvoering van dit bevel voornoemde besloten plaats, niet zijnde een woning, wordt betreden zonder toestemming van de rechthebbende;

VOORBEELDFORMULIER

○ Bepaalt, dat ter uitvoering van dit bevel de navolgende technische hulpmiddelen worden aangewend, voor zover daarmee geen vertrouwelijke communicatie wordt opgenomen en het technisch hulpmiddel niet op een persoon wordt bevestigd, tenzij met diens toestemming:
.....

Gelet op het Besluit technische hulpmiddelen bijzondere opsporingsbevoegdheden (*Stb.* 2006, 524).

○ Overwegende, dat het onderzoek dringend vordert dat ter uitvoering van dit bevel (een) technisch hulpmiddel(en) wordt/worden ingezet zonder voorafgaande keuring van het technische hulpmiddel(en) als zodanig of de componenten hiervan.

○ Bepaalt, dat het/de technische hulpmiddel(en) als zodanig of de componenten hiervan na afloop van de inzet
  ○ wel
  ○ niet
wordt gekeurd.

Bepaalt, dat dit bevel van kracht zal zijn voor een periode van ten hoogste drie maanden, welke periode eindigt op .....;

○ Dit document dient ter bevestiging van het mondeling gegeven bevel d.d. .....

(plaats) ....., (datum) .....

(naam) .....,
officier van justitie.

VOORBEELDFORMULIER

6.4 NR. 2

(ARRONDISSEMENTS)PARKET TE .....

BEVEL OBSERVATIE (ART. 126O SV)

PARKETNUMMER: .....

De officier van justitie van bovengenoemd parket in deze optredend in het arrondissement .....;
De officier van justitie van het bovengenoemde parket;

Gelet op de feiten en/of omstandigheden die uit het onderzoek zijn gebleken en die staan gerelateerd in het proces-verbaal van ..... d.d. .....

Overwegende, dat uit die feiten en/of omstandigheden een redelijk vermoeden voortvloeit dat in georganiseerd verband misdrijven als omschreven in artikel 67, eerste lid van het Wetboek van Strafvordering worden beraamd en/of gepleegd die gezien hun aard en/of de samenhang met andere misdrijven die in dat georganiseerd verband worden beraamd en/of gepleegd een ernstige inbreuk op de rechtsorde opleveren;

Omschrijft het georganiseerd verband als volgt:
.....

Overwegende, dat het in het belang van het onderzoek is, dat bevolen wordt dat gebruik wordt gemaakt van de bijzondere opsporingsbevoegdheid tot observatie van de hierna te noemen perso(o)n(en):

- naam: .....
  voornamen: .....
  geboren op: ..... te: .....
  wonende te: .....
- die als hierna zo nauwkeurig mogelijk wordt/worden omschreven:
  .....

- Overwegende, dat het in het belang van het onderzoek is, dat bepaald wordt dat ter uitvoering van dit bevel de na te noemen besloten plaats, niet zijnde een woning, wordt betreden zonder toestemming van de rechthebbende: .....

Gelet op artikel 126o van het Wetboek van Strafvordering;

Beveelt, dat daartoe één of meer opsporingsambtena(a)r(en) vorenvermelde perso(o)n(en) stelselmatig volgt/volgen en/of stelselmatig zijn/haar/hun aanwezigheid en/of gedrag waarneemt/waarnemen;

- Bepaalt in het belang van het onderzoek dat, ter uitvoering van dit bevel voornoemde besloten plaats, niet zijnde een woning, wordt betreden zonder toestemming van de rechthebbende;

VOORBEELDFORMULIER

○ Bepaalt, dat ter uitvoering van dit bevel de navolgende technische hulpmiddelen worden aangewend, voor zover daarmee geen vertrouwelijke communicatie wordt opgenomen en het technisch hulpmiddel niet op een persoon wordt bevestigd, tenzij met diens toestemming:
.....

Gelet op het Besluit technische hulpmiddelen bijzondere opsporingsbevoegdheden (Stb. 2006, 524).

○ Overwegende, dat het onderzoek dringend vordert dat ter uitvoering van dit bevel (een) technisch hulpmiddel(en) wordt/worden ingezet zonder voorafgaande keuring van het technische hulpmiddel(en) als zodanig of de componenten hiervan.

○ Bepaalt, dat het/de technische hulpmiddel(en) als zodanig of de componenten hiervan na afloop van de inzet
  ○ wel
  ○ niet
wordt gekeurd.

Bepaalt, dat dit bevel van kracht zal zijn voor een periode van ten hoogste drie maanden, welke periode eindigt op .....;

○ Dit document dient ter bevestiging van het mondeling gegeven bevel d.d.
.....

(plaats)……., (datum)……

(naam) ……,
officier van justitie.

VOORBEELDFORMULIER

6.4 NR. 3

(ARRONDISSEMENTS)PARKET TE .....

O WIJZIGING
O AANVULLING
O VERLENGING
O BEËINDIGING
BEVEL OBSERVATIE (ART. 126G/126O SV)

PARKETNUMMER: .....

De officier van justitie van bovengenoemd parket in deze optredend in het arrondissement ……;
De officier van justitie van het bovengenoemde parket;

Gezien het bevel observatie d.d. .....

Gelet op het proces-verbaal van ..... d.d. .....

Overwegende, dat gelet op de feiten en/of omstandigheden die staan gerelateerd in dat proces-verbaal voornoemd bevel dient te worden
○ gewijzigd;
○ aangevuld;
○ verlengd;
○ beëindigd;

Gelet op artikel 126g/126o van het Wetboek van Strafvordering;

BESLIST, dat voornoemd bevel wordt
○ gewijzigd als volgt .....
○ aangevuld als volgt .....
○ verlengd voor een periode van ten hoogste drie maanden, welke periode eindigt op .....
○ beëindigd per .....

○ Dit document dient ter bevestiging van het mondeling gegeven bevel d.d. .....

(plaats)....., (datum).....

(naam) .....,
officier van justitie.

VOORBEELDFORMULIER

6.4 NR. 4

(ARRONDISSEMENTS)PARKET TE .....

BEVEL OBSERVATIE (ART. 126ZD SV)

PARKETNUMMER: .....

De officier van justitie van bovengenoemd parket in deze optredend in het arrondissement .....;
De officier van justitie van het bovengenoemde parket;

Gelet op de feiten en/of omstandigheden die uit het onderzoek zijn gebleken en die staan gerelateerd in het proces-verbaal van ..... d.d. .....

Overwegende, dat op basis van die feiten en/of omstandigheden aanwijzingen bestaan van het/de hierna te noemen terroristische misdrijf/misdrijven: .....

Overwegende, dat het in het belang van het onderzoek is, dat bevolen wordt dat gebruik wordt gemaakt van de bijzondere opsporingsbevoegdheid tot observatie van de hierna aangeduide perso(o)n(en):

- naam: .....
  voornamen: .....
  geboren op: ..... te: .....
  wonende te: .....
- die als hierna zo nauwkeurig mogelijk wordt aangeduid: .....

- Overwegende, dat het in het belang van het onderzoek is, dat bepaald wordt dat ter uitvoering van dit bevel de na te noemen besloten plaats, niet zijnde een woning, wordt betreden zonder toestemming van de rechthebbende: .....

Gelet op artikel 126zd van het Wetboek van Strafvordering;

Beveelt, dat daartoe één of meer opsporingsambtena(a)r(en) vorenvermelde perso(o)n(en) stelselmatig volgt/volgen en/of stelselmatig zijn/haar/hun aanwezigheid en/of gedrag waarneemt/waarnemen;

- Bepaalt in het belang van het onderzoek dat, ter uitvoering van dit bevel voornoemde besloten plaats, niet zijnde een woning, wordt betreden zonder toestemming van de rechthebbende;

- Bepaalt, dat ter uitvoering van dit bevel de navolgende technische hulpmiddelen worden aangewend, voor zover daarmee geen vertrouwelijke communicatie wordt opgenomen en het technisch hulpmiddel niet op een persoon wordt bevestigd, tenzij met diens toestemming:
  .....

Gelet op het Besluit technische hulpmiddelen bijzondere opsporingsbevoegdheden (Stb. 2006, 524).

VOORBEELDFORMULIER

- ○ Overwegende, dat het onderzoek dringend vordert dat ter uitvoering van dit bevel (een) technisch hulpmiddel(en) wordt/worden ingezet zonder voorafgaande keuring van het technische hulpmiddel(en) als zodanig of de componenten hiervan.

- ○ Bepaalt, dat het/de technische hulpmiddel(en) als zodanig of de componenten hiervan na afloop van de inzet
  - ○ wel
  - ○ niet

wordt gekeurd.

Bepaalt, dat dit bevel van kracht zal zijn voor een periode van ten hoogste drie maanden, welke periode eindigt op .....;

○ Dit document dient ter bevestiging van het mondeling gegeven bevel d.d. .....

(plaats) ....., (datum).....

(naam).....,
officier van justitie.

VOORBEELDFORMULIER

6.4 NR. 5

(ARRONDISSEMENTS)PARKET TE .....

BEVEL OBSERVATIE (ART. 565 LID 2 JO 126G SV)

PARKETNUMMER: .....

De officier van justitie van bovengenoemd parket in deze optredend in het arrondissement .....;
De officier van justitie van het bovengenoemde parket;

Gelet op de feiten en/of omstandigheden die uit het onderzoek zijn gebleken en die staan gerelateerd in het proces-verbaal van ..... d.d. .....

Overwegende, dat de aan te houden persoon:
- naam: .....
  voornamen: .....
  geboren op: ..... te: .....
  wonende te: .....
- die als hierna zo nauwkeurig mogelijk wordt aangeduid: .....

wordt vervolgd of is veroordeeld tot een vrijheidsstraf dan wel hem een vrijheidsbenemende maatregel is opgelegd ter zake van het/de hierna te noemen misdrijf/misdrijven: .....

Overwegende, dat het met het oog op de vaststelling van de verblijfplaats van de aan te houden persoon van belang is dat bevolen wordt dat gebruik wordt gemaakt van de bijzondere opsporingsbevoegdheid tot observatie van de hierna aangeduide perso(o)n(en):
- de aan te houden persoon;
- die als hierna zo nauwkeurig mogelijk wordt/worden omschreven:
  .....

- Overwegende, dat het hier gaat om (een) misdrijf/misdrijven als omschreven in artikel 67, eerste lid, van het Wetboek van Strafvordering dat/die gezien zijn/hun aard of de samenhang met andere door de verdachte begane misdrijven een ernstige inbreuk op de rechtsorde oplevert/opleveren en dat het in het belang van het onderzoek is dat bepaald wordt dat ter uitvoering van dit bevel de na te noemen besloten plaats, niet zijnde een woning, wordt betreden zonder toestemming van de rechthebbende: .....

Gelet op de artikelen 565 lid 2 jo 126g van het Wetboek van Strafvordering;

Beveelt, dat daartoe één of meer opsporingsambtena(a)r(en) vorenvermelde perso(o)n(en) stelselmatig volgt/volgen en/of stelselmatig zijn/haar/hun aanwezigheid en/of gedrag waarneemt/waarnemen;

- Bepaalt in het belang van het onderzoek dat, ter uitvoering van dit bevel voornoemde besloten plaats, niet zijnde een woning, wordt betreden zonder toestemming van de rechthebbende;

VOORBEELDFORMULIER

○ Bepaalt, dat ter uitvoering van dit bevel de navolgende technische hulpmiddelen worden aangewend, voor zover daarmee geen vertrouwelijke communicatie wordt opgenomen en het technisch hulpmiddel niet op een persoon wordt bevestigd, tenzij met diens toestemming:
.....

Gelet op het Besluit technische hulpmiddelen bijzondere opsporingsbevoegdheden (Stb. 2006, 524).

○ Overwegende, dat het onderzoek dringend vordert dat ter uitvoering van dit bevel (een) technisch hulpmiddel(en) wordt/worden ingezet zonder voorafgaande keuring van het technische hulpmiddel(en) als zodanig of de componenten hiervan.

○ Bepaalt, dat het/de technische hulpmiddel(en) als zodanig of de componenten hiervan na afloop van de inzet
  ○ wel
  ○ niet
  wordt gekeurd.

Bepaalt, dat dit bevel van kracht zal zijn voor een periode van ten hoogste drie maanden, welke periode eindigt op .....;

○ Dit document dient ter bevestiging van het mondeling gegeven bevel d.d. .....

(plaats)....., (datum).....

(naam).....,
officier van justitie.

6.5 VORDEREN GEGEVENS (TELE)COMMUNICATIE

VOORBEELDFORMULIER

6.5 NR. 1

(ARRONDISSEMENTS)PARKET TE ...

VORDERING VERSTREKKING VERKEERSGEGEVENS
(ARTT. 126N/126U SV) (MOBIELE OF VASTE TELEFONIE)

PARKETNUMMER: .....

Aan de aanbieder van een communicatiedienst als bedoeld in artikel 126la van het Wetboek van Strafvordering,
..... (NAAM AANBIEDER VAN EEN COMMUNICATIEDIENST);

De officier van justitie van bovengenoemd parket in deze optredend in het arrondissement .....;
De officier van justitie van het bovengenoemde parket;

Gelet op de feiten en/of omstandigheden die uit het onderzoek zijn gebleken en die staan gerelateerd in het proces-verbaal van ..... d.d. .....

- Overwegende, dat ten aanzien van één of meer personen de verdenking bestaat dat deze zich heeft/hebben schuldig gemaakt aan (een) misdrijf/misdrijven als omschreven in artikel 67, eerste lid, van het Wetboek van Strafvordering;

- Overwegende, dat uit die feiten en/of omstandigheden een redelijk vermoeden voortvloeit dat in georganiseerd verband misdrijven als omschreven in artikel 67, eerste lid, van het Wetboek van Strafvordering worden beraamd en/of gepleegd die gezien hun aard en/of de samenhang met andere misdrijven die in dat georganiseerd verband worden beraamd en/of gepleegd een ernstige inbreuk op de rechtsorde opleveren;

Overwegende, dat het in het belang van het onderzoek is dat gevorderd wordt dat gegevens worden verstrekt over een gebruiker van een communicatiedienst als bedoeld in artikel 126la van het Wetboek van Strafvordering en het communicatieverkeer met betrekking tot die gebruiker, welke gebruiker kan worden aangeduid met: .....(invullen nummer, naam of een andere aanduiding);

Gelet op artikel 126n/126u van het Wetboek van Strafvordering;

Vordert dat de bovengenoemde aanbieder aan de officier van justitie, middels tussenkomst van de regiopolitie ..... , de volgende gegevens zal verstrekken betreffende genoemde gebruiker en/of genoemd verkeer (aanvinken gewenste gegevens):

VOORBEELDFORMULIER

Historische verkeersgegevens

○ De nummers van de natuurlijke personen of rechtspersonen met wie de gebruiker verbinding heeft gehad, alsmede de datum en het tijdstip waarop de verbinding tot stand is gebracht en beëindigd en de duur van de verbinding, alsmede, indien het mobiele telefonie betreft, de Cell-Identity (inclusief conversietabel) en/of de X/Y-coördinaten en het IMEI-nummer. Deze vordering betreft gegevens die ten tijde van deze vordering zijn verwerkt, namelijk gegevens over de periode van ..... tot en met .....

○ B-analyse in het vaste net: de nummers van de natuurlijke personen of rechtspersonen met wie de gebruiker verbinding heeft gehad, alsmede de datum en het tijdstip waarop de verbinding tot stand is gebracht en beëindigd en de duur van de verbinding. Deze vordering betreft gegevens die ten tijde van deze vordering zijn verwerkt, namelijk gegevens over de periode van ..... tot en met .....

○ B-analyse in het mobiele net: de nummers van de natuurlijke personen of rechtspersonen met wie de gebruiker verbinding heeft gehad, alsmede de datum en het tijdstip waarop de verbinding tot stand is gebracht en beëindigd en de duur van de verbinding. Deze vordering betreft gegevens die ten tijde van deze vordering zijn verwerkt, namelijk gegevens over de periode van ..... tot en met .....

○ Van de gevorderde nummers worden ook de NAW-gegevens gevorderd *(deze gegevens worden via het CIOT bevraagd)*

Toekomstige verkeersgegevens

○ De nummers van de natuurlijke personen of rechtspersonen met wie de gebruiker verbinding heeft of heeft getracht tot stand te brengen, of van de natuurlijke personen of rechtspersonen die hebben getracht met de gebruiker verbinding tot stand te brengen, alsmede de datum en het tijdstip waarop de verbinding tot stand is gebracht en beëindigd en de duur van de verbinding, dan wel de datum en het tijdstip waarop is getracht de verbinding tot stand te brengen, alsmede, indien het mobiele telefonie betreft, de Cell-Identity (inclusief conversietabel) en/of de X/Y-coördinaten en het IMEI-nummer. Deze vordering betreft gegevens die na deze vordering worden verwerkt, en zal van kracht zijn voor een periode van ten hoogste drie maanden welke aanvangt op ..... en eindigt op .....

○ Van de gevorderde nummers worden ook de NAW-gegevens gevorderd *(deze gegevens worden via het CIOT bevraagd)*

Overig

○ Anders, namelijk: .....

De gegevens kunnen ter beschikking gesteld worden aan ..... , bereikbaar via telefoonnummer ..... , faxnummer ..... .

○ Ik verzoek u deze gegevens digitaal aan te leveren.

VOORBEELDFORMULIER

○ Dit document dient ter bevestiging van de mondeling gedane vordering d.d. .....

(plaats) ....., (datum) .....

(naam) .....,
officier van justitie.

VOORBEELDFORMULIER

6.5 NR. 2

(ARRONDISSEMENTS)PARKET TE ...

VORDERING VERSTREKKING VERKEERSGEGEVENS (ARTT. 126N/126U SV) (INTERNET)

PARKETNUMMER: .....

Aan de aanbieder van een communicatiedienst als bedoeld in artikel 126la van het Wetboek van Strafvordering,
..... (NAAM AANBIEDER VAN EEN COMMUNICATIEDIENST);

De officier van justitie van bovengenoemd parket in deze optredend in het arrondissement .....;
De officier van justitie van het bovengenoemde parket;

Gelet op de feiten en/of omstandigheden die uit het onderzoek zijn gebleken en die staan gerelateerd in het proces-verbaal van ..... d.d. .....

- Overwegende, dat ten aanzien van één of meer personen de verdenking bestaat dat deze zich heeft/hebben schuldig gemaakt aan (een) misdrijf/misdrijven als omschreven in artikel 67, eerste lid, van het Wetboek van Strafvordering;

- Overwegende, dat uit die feiten en/of omstandigheden een redelijk vermoeden voortvloeit dat in georganiseerd verband misdrijven als omschreven in artikel 67, eerste lid, van het Wetboek van Strafvordering worden beraamd en/of gepleegd die gezien hun aard en/of de samenhang met andere misdrijven die in dat georganiseerd verband worden beraamd en/of gepleegd een ernstige inbreuk op de rechtsorde opleveren;

Overwegende, dat het in het belang van het onderzoek is dat gevorderd wordt dat gegevens worden verstrekt over een gebruiker van een communicatiedienst als bedoeld in artikel 126la van het Wetboek van Strafvordering en het communicatieverkeer met betrekking tot die gebruiker, welke gebruiker kan worden aangeduid met: .....
(*invullen, indien mogelijk in combinatie met datum en tijdstip van constatering: E-mailadres, E-mail alias, Statisch IP-adres, Accountnaam, Mailbox Accountnaam, of drie IP-adressen met bijbehorende data en tijdstippen)*

Gelet op artikel 126n/126u van het Wetboek van Strafvordering;

Vordert dat de bovengenoemde aanbieder aan de officier van justitie, middels tussenkomst van de regiopolitie ....., de volgende gegevens zal verstrekken betreffende genoemde gebruiker en/of genoemd verkeer (aanvinken gewenste gegevens):

Gebruikersgegevens
- Naam, adres en woonplaats van de gebruiker
- E-mailadres en aliassen
- Statisch IP-adres

VOORBEELDFORMULIER

- ○ Accountnaam
- ○ Mailbox accountnaam

Historische verkeersgegevens internet

- ○ De datum en het tijdstip waarop de verbinding tot stand is gebracht en beëindigd en de duur van de verbinding, alsmede het IP-adres. Deze vordering betreft gegevens die ten tijde van deze vordering zijn verwerkt, namelijk gegevens over de periode van ..... tot en met .....

Historische verkeersgegevens e-mail

- ○ De datum en het tijdstip waarop de verbinding tot stand is gebracht en beëindigd en de duur van de verbinding, en,
  - – indien het inkomende e-mail betreft, relevante IP-adressen ten aanzien van het transport van het bericht, alsmede het e-mailadres van de afzender, alsmede de
    e-mailadressen van alle geadresseerden.
  - – indien het uitgaande e-mail betreft, relevante IP-adressen ten aanzien van het transport van het bericht, alsmede de e-mailadressen van de geadresseerden.

  Deze vordering betreft gegevens die ten tijde van deze vordering zijn verwerkt, namelijk gegevens over de periode van ..... tot en met .....

Toekomstige verkeersgegevens internet

- ○ De datum en het tijdstip waarop de verbinding tot stand is gebracht en beëindigd en de duur van de verbinding, alsmede het IP-adres. Deze vordering betreft gegevens die na deze vordering worden verwerkt, en zal van kracht zijn voor een periode van ten hoogste drie maanden welke aanvangt op ..... en eindigt op .....

Toekomstige verkeersgegevens e-mail

- ○ De datum en het tijdstip waarop de verbinding tot stand is gebracht en beëindigd en de duur van de verbinding, en,
  - – indien het inkomende e-mail betreft, relevante IP-adressen ten aanzien van het transport van het bericht, alsmede het e-mailadres van de afzender, alsmede de
    e-mailadressen van alle geadresseerden.
  - – indien het uitgaande e-mail betreft, relevante IP-adressen ten aanzien van het transport van het bericht, alsmede de e-mailadressen van de geadresseerden.

  Deze vordering betreft gegevens die na deze vordering worden verwerkt, en zal van kracht zijn voor een periode van ten hoogste drie maanden welke aanvangt op… en eindigt op .....

Overig

- ○ MAC-adressen van terminal, modem en router;
- ○ Anders, namelijk .....

De gegevens kunnen ter beschikking gesteld worden aan ....., bereikbaar via telefoonnummer ....., faxnummer .....

VOORBEELDFORMULIER

- ○ Ik verzoek u deze gegevens digitaal aan te leveren.
- ○ Dit document dient ter bevestiging van de mondeling gedane vordering d.d. .....

(plaats) ....., (datum) .....

(naam) .....,
officier van justitie.

VOORBEELDFORMULIER

6.5 NR. 3

(ARRONDISSEMENTS)PARKET TE ...

PARKETNUMMER: .....

○ WIJZIGING
○ AANVULLING
○ VERLENGING

VORDERING VERSTREKKING VERKEERSGEGEVENS
(ARTT. 126N/126U SV)

Aan de aanbieder van een communicatiedienst als bedoeld in artikel 126la van het Wetboek van Strafvordering,
..... (NAAM AANBIEDER VAN EEN COMMUNICATIEDIENST);

De officier van justitie van bovengenoemd parket in deze optredend in het arrondissement .....;
De officier van justitie van bovengenoemd parket;

Gezien de vordering verstrekking verkeersgegevens d.d. ..... met betrekking tot de gebruiker die kan worden aangeduid met: .....(invullen nummer, naam of een andere aanduiding);

Gelet op het proces-verbaal van .....d.d. .....;

Overwegende, dat gelet op de feiten en/of omstandigheden die staan gerelateerd in dat proces-verbaal voornoemde vordering dient te worden
○ gewijzigd;
○ aangevuld;
○ verlengd;

Gelet op artikel 126n/126u van het Wetboek van Strafvordering;

Beslist, dat voornoemde vordering wordt
○ gewijzigd als volgt .....
○ aangevuld als volgt .....
○ verlengd voor een periode van ....., welke periode eindigt op .....
(NB actuele verkeersgegevens max. 3 maanden);

○ Dit document dient ter bevestiging van de mondeling gegeven beslissing d.d. .....

(plaats) ....., (datum) .....

(naam) .....,
de officier van justitie.

VOORBEELDFORMULIER

6.5 NR. 4

(ARRONDISSEMENTS)PARKET TE ...

BEËINDIGING VORDERING VERSTREKKING VERKEERSGEGEVENS (ART. 126N/126U SV)

PARKETNUMMER: .....

Aan de aanbieder van een communicatiedienst als bedoeld in artikel 126la van het Wetboek van Strafvordering,
..... (NAAM AANBIEDER VAN EEN COMMUNICATIEDIENST);

De officier van justitie van bovengenoemd parket in deze optredend in het arrondissement .....;
De officier van justitie van bovengenoemd parket;

Gezien de vordering verstrekking verkeersgegevens d.d. ..... met betrekking tot de gebruiker die kan worden aangeduid met: ..... (INVULLEN NUMMER, NAAM OF EEN ANDERE AANDUIDING);

Overwegende, dat er thans redenen bestaan om voornoemde vordering te beëindigen;

Gelet op artikel 126n/126u van het Wetboek van Strafvordering;

Beslist dat voornoemde vordering wordt beëindigd met ingang van ..... (datum en tijd);

○ Dit document dient ter bevestiging van de mondeling gegeven beslissing d.d. .....

(plaats) ....., (datum) .....

(naam) .....,
de officier van justitie.

VOORBEELDFORMULIER

6.5 NR. 5

OPSPORINGSINSTANTIE .....TE .....

PROCES-VERBAALNUMMER/ZAAKNUMMER:

VORDERING VERSTREKKING GEBRUIKERSGEGEVENS (ARTT. 126NA/126UA SV) (MOBIELE OF VASTE TELEFONIE)

Aan de aanbieder van een communicatiedienst als bedoeld in artikel 126la van het Wetboek van Strafvordering,
..... (NAAM AANBIEDER VAN EEN COMMUNICATIEDIENST);

De opsporingsambtenaar van bovengenoemde opsporingsinstantie;

Gelet op de feiten en/of omstandigheden die uit het onderzoek zijn gebleken en die staan gerelateerd in het proces-verbaal van .....d.d. .....

- Overwegende, dat ten aanzien van één of meer personen de verdenking bestaat dat deze zich heeft/hebben schuldig gemaakt aan (een) misdrijf/misdrijven,

- Overwegende, dat uit die feiten en/of omstandigheden een redelijk vermoeden voortvloeit dat in georganiseerd verband misdrijven als omschreven in artikel 67, eerste lid, van het Wetboek van Strafvordering worden beraamd en/of gepleegd die gezien hun aard en/of de samenhang met andere misdrijven die in dat georganiseerd verband worden beraamd en/of gepleegd een ernstige inbreuk op de rechtsorde opleveren;

Overwegende, dat het in het belang van het onderzoek is dat gevorderd wordt dat gegevens worden verstrekt ter zake van een gebruiker van een communicatiedienst als bedoeld in artikel 126la van het Wetboek van Strafvordering, welke gebruiker kan worden aangeduid met: .....
(INVULLEN NUMMER, NAAM OF EEN ANDERE AANDUIDING);

Gelet op artikel 126na/126ua van het Wetboek van Strafvordering;

Vordert dat de bovengenoemde aanbieder aan de opsporingsambtenaar, de volgende gegevens zal verstrekken betreffende genoemde gebruiker:

- naam, adres, postcode, woonplaats
- nummers van de gebruiker
- soort dienst

- Deze gegevens worden door middel van het Centraal Informatiepunt voor het Onderzoek aan Telecommunicatie gevorderd en verstrekt.

- Dit document dient ter bevestiging van de mondeling gedane vordering d.d. .....

VOORBEELDFORMULIER

(plaats) ....., (datum) .....

(rang & naam) .....,
opsporingsambtenaar.

VOORBEELDFORMULIER

6.5 NR. 6

OPSPORINGSINSTANTIE .....TE .....

PROCES-VERBAALNUMMER/ZAAKNUMMER:

VORDERING VERSTREKKING GEBRUIKERSGEGEVENS (ARTT. 126NA/126UA SV) (INTERNET)

Aan de aanbieder van een communicatiedienst als bedoeld in artikel 126la van het Wetboek van Strafvordering,
..... (NAAM AANBIEDER VAN EEN COMMUNICATIEDIENST);

De opsporingsambtenaar van bovengenoemde opsporingsinstantie;

Gelet op de feiten en/of omstandigheden die uit het onderzoek zijn gebleken en die staan gerelateerd in het proces-verbaal van ..... d.d. .....

- ○ Overwegende, dat ten aanzien van één of meer personen de verdenking bestaat dat deze zich heeft/hebben schuldig gemaakt aan (een) misdrijf/misdrijven,

- ○ Overwegende, dat uit die feiten en/of omstandigheden een redelijk vermoeden voortvloeit dat in georganiseerd verband misdrijven als omschreven in artikel 67, eerste lid, van het Wetboek van Strafvordering worden beraamd en/of gepleegd die gezien hun aard en/of de samenhang met andere misdrijven die in dat georganiseerd verband worden beraamd en/of gepleegd een ernstige inbreuk op de rechtsorde opleveren;

Overwegende, dat het in het belang van het onderzoek is dat gevorderd wordt dat gegevens worden verstrekt ter zake van een gebruiker van een communicatiedienst als bedoeld in artikel 126la van het Wetboek van Strafvordering, welke gebruiker kan worden aangeduid met: ..... *(invullen, indien mogelijk in combinatie met datum en tijdstip van constatering: E-mailadres, E-mail alias, Statisch IP-adres, Accountnaam, Mailbox accountnaam, of drie IP-adressen met bijbehorende data en tijdstippen).*

Gelet op artikel 126na/126ua van het Wetboek van Strafvordering;

Vordert dat de bovengenoemde aanbieder aan de opsporingsambtenaar de volgende gegevens zal verstrekken betreffende genoemde gebruiker:

- ○ naam, adres, postcode, woonplaats

Nummers van de gebruiker, nl:
- ○ e-mailadres
- ○ e-mail alias
- ○ statisch IP-adres
- ○ accountnaam
- ○ mailbox accountnaam

VOORBEELDFORMULIER

De gegevens kunnen ter beschikking gesteld worden aan ....., bereikbaar via telefoonnummer ..... , faxnummer ..... ;

- ○ Ik verzoek u deze gegevens digitaal aan te leveren.
- ○ Dit document dient ter bevestiging van de mondeling gedane vordering d.d. .....

(plaats) ....., (datum) .....

(rang & naam) .....,
opsporingsambtenaar.

VOORBEELDFORMULIER

6.5 NR. 7

(ARRONDISSEMENTS)PARKET TE ……..

PARKETNUMMER: ……..

VORDERING VERSTREKKING GEBRUIKERSGEGEVENS (BESTANDSANALYSE) (ARTT. 126NA LID 2 JO. 126M/126N C.Q. 126UA LID 2 JO. 126T/126U SV)

Aan alle aanbieders van een openbaar (mobiel) telecommunicatienetwerk of -dienst, elk zijnde een aanbieder van een communicatiedienst als bedoeld in artikel 126la van het Wetboek van Strafvordering;

De officier van justitie van bovengenoemd parket in deze optredend in het arrondissement ……..;
De officier van justitie van bovengenoemd parket;

Gelet op de feiten en/of omstandigheden die uit het onderzoek zijn gebleken en die staan gerelateerd in het proces-verbaal van ……. d.d. …….

- Overwegende, dat ten aanzien van één of meer personen de verdenking bestaat dat deze zich heeft/hebben schuldig gemaakt aan (een) misdrijf/misdrijven als omschreven in artikel 67, eerste lid, van het Wetboek van Strafvordering (dat/die gezien zijn/hun aard of de samenhang met andere door de verdachte begane misdrijven een ernstige inbreuk op de rechtsorde oplevert/opleveren);

- Overwegende, dat uit die feiten en/of omstandigheden een redelijk vermoeden voortvloeit dat in georganiseerd verband misdrijven als omschreven in artikel 67, eerste lid, van het Wetboek van Strafvordering worden beraamd en/of gepleegd die gezien hun aard en/of de samenhang met andere misdrijven die in dat georganiseerd verband worden beraamd en/of gepleegd een ernstige inbreuk op de rechtsorde opleveren, en dat uit die feiten en/of omstandigheden een redelijk vermoeden voortvloeit dat na te noemen gebruiker betrokken is bij het in georganiseerd beramen of plegen van misdrijven;

Overwegende, dat de in artikel 126na/126ua lid 1 van het Wetboek van Strafvordering genoemde gegevens niet bij de aanbieders van een openbaar (mobiel) telecommunicatienetwerk of -dienst bekend zijn;

Overwegende, dat in het kader van voornoemd onderzoek de in artikel 126na/126ua lid 1 van het Wetboek van Strafvordering genoemde gegevens nodig zijn teneinde toepassing te kunnen geven aan artikel 126m/126t en/of artikel 126n/126u van het Wetboek van Strafvordering;

Overwegende, dat het in het belang van het onderzoek is dat gevorderd wordt dat de in artikel 126na/126ua lid 1 van het Wetboek van Strafvordering genoemde gegevens door middel van een bestandsanalyse worden achterhaald en verstrekt;

VOORBEELDFORMULIER

Overwegende, dat de gebruiker kennelijk gebruik heeft gemaakt van telecommunicatie op het/de navolgende tijdstip(pen) en locatie(s) (*minimaal twee*):

Tijdstip(pen)	1	2	3
Jaar:	.....	.....	.....
Maand:	.....	.....	.....
Dag:	.....	.....	.....
Minuut:	.....	.....	.....

Locatie(s)	1	2	3
Gemeente:	.....	.....	.....
Postcode:	.....	.....	.....
Straat:	.....	.....	.....
Huisnummer:	.....	.....	.....

Coördinaten (Nederlandse Topografische Dienst): .....

- ○ Overwegende, dat volstaan kan worden met één tijdstip en één locatie daar
  - ○ het een locatie betreft waar weinig telecommunicatieverkeer plaatsvindt;
  - ○ het een tijdstip betreft waarop weinig telecommunicatieverkeer plaatsvindt;
  - ○ het nummer waarmee de gebruiker van telecommunicatie contact zocht, bekend is, te weten .....;

Gelet op artikel 126na lid 2 jo. 126m/126n en/of 126ua lid 2 jo. 126t/126u van het Wetboek van Strafvordering en artikel 5 van het Besluit bijzondere vergaring nummergegevens telecommunicatie;

Vordert om door middel van een bestandsanalyse
- ○ naam, adres, postcode, woonplaats
- ○ nummer
- ○ soort dienst

te achterhalen en om deze aan hem, officier van justitie, door tussenkomst van ..... onverwijld, in ieder geval binnen twee uren nadat de aanbieder telefonisch van de vordering op de hoogte is gebracht, te verstrekken;

Deze gegevens kunnen ter beschikking gesteld worden aan ....., bereikbaar via telefoonnummer ....., faxnummer .....;

- ○ Dit document dient ter bevestiging van de mondeling gedane vordering d.d.....

(plaats) ....., (datum) .....

(naam) .....,
officier van justitie.

VOORBEELDFORMULIER

6.5 NR. 8

(ARRONDISSEMENTS)PARKET TE ...

PARKETNUMMER: .....

BEVEL VERGARING NUMMERGEGEVENS (IMSI-CATCHER) (ARTT. 126NB/126UB SV)

De officier van justitie van bovengenoemd parket in deze optredend in het arrondissement .....;
De officier van justitie van bovengenoemd parket;

Gelet op de feiten en/of omstandigheden die uit het onderzoek zijn gebleken en die staan gerelateerd in het proces-verbaal van .....d.d. .....

- Overwegende, dat ten aanzien van één of meer personen de verdenking bestaat dat deze zich heeft/hebben schuldig gemaakt aan een of meer misdrijven als omschreven in artikel 67, eerste lid, van het Wetboek van Strafvordering (dat/die gezien zijn/hun aard of de samenhang met andere door de verdachte(n) begane misdrijven een ernstige inbreuk op de rechtsorde oplevert/opleveren);

- Overwegende, dat uit die feiten en/of omstandigheden een redelijk vermoeden voortvloeit dat in georganiseerd verband misdrijven als omschreven in artikel 67, eerste lid, van het Wetboek van Strafvordering worden beraamd en/of gepleegd die gezien hun aard en/of de samenhang met andere misdrijven die in dat georganiseerd verband worden beraamd en/of gepleegd een ernstige inbreuk op de rechtsorde opleveren en dat uit die feiten en/of omstandigheden een redelijk vermoeden voortvloeit dat na te noemen gebruiker betrokken is bij het in georganiseerd beramen of plegen van misdrijven;

Overwegende, dat de in artikel 126na/126ua lid 1 van het Wetboek van Strafvordering genoemde gegevens niet bij de aanbieders van een openbaar (mobiel) telecommunicatienetwerk of -dienst bekend zijn;

Overwegende, dat in het kader van voornoemd onderzoek de in artikel 126na/126ua lid 1 van het Wetboek van Strafvordering genoemde gegevens nodig zijn teneinde toepassing te kunnen geven aan artikel 126m/126t en/of artikel 126n/126u van het Wetboek van Strafvordering;

Overwegende, dat het door de aanbieders van een openbaar (mobiel) telecommunicatienetwerk of -dienst op grond van artikel 126na/126ua lid 2 van het Wetboek van Strafvordering voldoen aan een vordering bestandsanalyse onvoldoende het belang van de strafvordering dient;

Overwegende, dat gebruik van frequentieruimte dat afwijkt van het bepaalde bij of krachtens hoofdstuk 3 van de Telecommunicatiewet nodig is teneinde toepassing te kunnen geven aan de strafvorderlijke bevoegdheden tot onderzoek van telecommunicatie;

VOORBEELDFORMULIER

Overwegende, dat de gebruiker van telecommunicatie van wie het/de nummer(s) moet(en) worden verkregen

- is genaamd .....
- als hierna zo nauwkeurig mogelijk wordt aangeduid: .....(INVULLEN NUMMER, OF EEN ANDERE AANDUIDING);

Gelet op artikel 126nb/126ub van het Wetboek van Strafvordering;

Beveelt, dat één of meer opsporingsambtena(a)r(en) (aangewezen door artikel 4, eerste lid, van het Besluit bijzondere vergaring nummergegevens telecommunicatie) met behulp van apparatuur die voldoet aan de bij voornoemd besluit gestelde eisen frequentieruimte gebruikt/gebruiken die afwijkt van het bepaalde bij of krachtens hoofdstuk 3 van de Telecommunicatiewet, met het doel het/de identificerende nummergegeven(s) (MSISDN aansluitnummer / IMEI-nummer / IMSI-nummer) te achterhalen;

Bepaalt dat dit bevel van kracht zal zijn voor een periode van ten hoogste 1 week, welke periode eindigt op .....

- Dit document dient ter bevestiging van het mondeling gegeven bevel d.d. .....

(plaats) ....., (datum) .....

(naam) .....,
officier van justitie

VOORBEELDFORMULIER

6.5 NR. 9

OPSPORINGSINSTANTIE .....TE .....

VORDERING VERSTREKKING IDENTIFICERENDE GEGEVENS BESTEMD VOOR OF AFKOMSTIG VAN EEN AANBIEDER VAN EEN COMMUNICATIEDIENST (ARTT. 126NG/126UG, EERSTE LID JO. 126NC/126UC SV)

PROCES-VERBAALNUMMER/ZAAKNUMMER:

Aan de aanbieder van een communicatiedienst als bedoeld in artikel 126la van het Wetboek van Strafvordering,
..... (naam aanbieder van een communicatiedienst);

De opsporingsambtenaar van bovengenoemde opsporingsinstantie;

- Overwegende, dat ten aanzien van één of meer personen de verdenking bestaat dat deze zich heeft/hebben schuldig gemaakt aan (een) misdrijf/misdrijven;

- Overwegende, dat uit feiten en/of omstandigheden een redelijk vermoeden voortvloeit dat in georganiseerd verband misdrijven als omschreven in artikel 67, eerste lid, van het Wetboek van Strafvordering worden beraamd en/of gepleegd die gezien hun aard en/of de samenhang met andere misdrijven die in dat georganiseerd verband worden beraamd en/of gepleegd een ernstige inbreuk op de rechtsorde opleveren;

Overwegende, dat het in het belang van het onderzoek is dat van bovengenoemde aanbieder,
die daarvoor redelijkerwijs in aanmerking komt en die anders dan ten behoeve van persoonlijk gebruik gegevens verwerkt, wordt gevorderd bepaalde opgeslagen en/of vastgelegde identificerende gegevens te verstrekken, te weten:
- naam, adres, woonplaats en postadres
- geboortedatum en geslacht
- rekeningnummers
- administratieve kenmerken
- anders, nl.: .....
- in geval van een rechtspersoon: rechtsvorm en vestigingsplaats

van de hierna aangeduide (rechts)persoon:
- .....(NAAM)
- de (rechts)persoon die als hierna zo nauwkeurig mogelijk wordt aangeduid:..... .....(NUMMER OF ANDERE AANDUIDING);

Gelet op de artikelen 126ng/126ug jo 126nc/126uc van het Wetboek van Strafvordering;

Vordert van bovengenoemde aanbieder voormelde identificerende gegevens te verstrekken;

VOORBEELDFORMULIER

Bepaalt dat deze vordering geen betrekking heeft op persoonsgegevens betreffende iemands godsdienst of levensovertuiging, ras, politieke gezindheid, gezondheid, seksuele leven of lidmaatschap van een vakvereniging;

Bepaalt dat deze vordering geen betrekking heeft op gegevens die gevorderd kunnen worden door toepassing van de artikelen 126n/126u en 126na/126ua van het Wetboek van Strafvordering;

Bepaalt dat deze vordering geen betrekking heeft op gegevens die zijn opgeslagen in het geautomatiseerde werk van de aanbieder en niet voor deze bestemd of van deze afkomstig zijn;

Bepaalt dat deze identificerende gegevens verstrekt dienen te worden binnen een termijn van ..... dagen.

De identificerende gegevens kunnen ter beschikking gesteld worden aan ....., bereikbaar via telefoonnummer ....., faxnummer .....;

Deelt mede, dat overeenkomstig artikel 126bb, vijfde lid, van het Wetboek van Strafvordering u verplicht bent om in het belang van het onderzoek geheimhouding in acht te nemen omtrent al hetgeen u terzake van de vordering bekend is.

- ○ Ik verzoek u de gegevens digitaal aan te leveren
- ○ Dit document dient ter bevestiging van de mondeling gedane vordering d.d. .....

(plaats) ....., (datum) .....

(naam) .....,
opsporingsambtenaar.

VOORBEELDFORMULIER

6.5 NR. 10

(ARRONDISSEMENTS)PARKET TE ...

VORDERING VERSTREKKING HISTORISCHE GEGEVENS BESTEMD VOOR OF AFKOMSTIG VAN EEN AANBIEDER VAN EEN COMMUNICATIEDIENST (ARTT. 126NG/126UG, EERSTE LID JO. 126ND/126UD, EERSTE LID SV)

PARKETNUMMER: .....

Aan de aanbieder van een communicatiedienst als bedoeld in artikel 126la van het Wetboek van Strafvordering,
..... (NAAM AANBIEDER VAN EEN COMMUNICATIEDIENST);

De officier van justitie van bovengenoemd parket in deze optredend in het arrondissement .....;
De officier van justitie van het bovengenoemde parket;

Gelet op de feiten en/of omstandigheden die uit het onderzoek zijn gebleken en die staan gerelateerd in het proces-verbaal van ..... d.d. .....

- ○ Overwegende, dat ten aanzien van één of meer personen de verdenking bestaat dat deze zich heeft/hebben schuldig gemaakt aan (een) misdrijf/misdrijven als omschreven in artikel 67, eerste lid van het Wetboek van Strafvordering;

- ○ Overwegende, dat uit feiten en/of omstandigheden een redelijk vermoeden voortvloeit dat in georganiseerd verband misdrijven als omschreven in artikel 67, eerste lid, van het Wetboek van Strafvordering worden beraamd en/of gepleegd die gezien hun aard en/of de samenhang met andere misdrijven die in dat georganiseerd verband worden beraamd en/of gepleegd een ernstige inbreuk op de rechtsorde opleveren;

Overwegende, dat het in het belang van het onderzoek is dat van bovengenoemde aanbieder, van wie redelijkerwijs kan worden vermoed dat deze toegang heeft tot bepaalde opgeslagen en/of vastgelegde gegevens, te weten
- ○ de mastverkeersgegevens van ..... tot .....
  (PERIODE MAXIMAAL DRIE UUR);
- ○ PUK-code
- ○ anders, nl. .....,

van de hierna aangeduide (rechts)perso(o)n(en):
- ○ .....(NAAM)
- ○ de (rechts)persoon die als hierna zo nauwkeurig mogelijk wordt aangeduid:
  .....(NUMMER, OF EEN ANDERE AANDUIDING);

VOORBEELDFORMULIER

○ de gebruikers van telecommunicatie in het gebied dat kan worden aangeduid met:
Postcode(s) ....., of
Cell ID('s) .....

wordt gevorderd deze gegevens te verstrekken;

Gelet op de artikelen 126ng/126ug jo 126nd/126ud van het Wetboek van Strafvordering;

Vordert van bovengenoemde aanbieder voormelde historische gegevens aan de officier van justitie middels tussenkomst van ..... (NAAM OPSPORINGSINSTANTIE) te verstrekken;

Bepaalt dat deze vordering geen betrekking heeft op persoonsgegevens betreffende iemands godsdienst of levensovertuiging, ras, politieke gezindheid, gezondheid, seksuele leven of lidmaatschap van een vakvereniging;

Bepaalt dat deze vordering geen betrekking heeft op gegevens die gevorderd kunnen worden door toepassing van de artikelen 126n/126u en 126na/126ua van het Wetboek van Strafvordering;

Bepaalt dat deze vordering geen betrekking heeft op gegevens die zijn opgeslagen in het geautomatiseerde werk van de aanbieder en niet voor deze bestemd of van deze afkomstig zijn;

Bepaalt dat deze gegevens verstrekt dienen te worden binnen een termijn van ..... dagen.

De gegevens kunnen ter beschikking gesteld worden aan ....., bereikbaar via telefoonnummer ....., faxnummer.....;

Deelt mede, dat overeenkomstig artikel 126bb, vijfde lid, van het Wetboek van Strafvordering u verplicht bent om in het belang van het onderzoek geheimhouding in acht te nemen omtrent al hetgeen u terzake van de vordering bekend is.

○ Ik verzoek u de gegevens digitaal aan te leveren.
○ Dit document dient ter bevestiging van de mondeling gedane vordering d.d. .....

(plaats) ....., (datum) .....

(naam) .....,
officier van justitie.

VOORBEELDFORMULIER

6.5 NR. 11

(ARRONDISSEMENTS)PARKET TE ...

VORDERING VERSTREKKING TOEKOMSTIGE GEGEVENS BESTEMD VOOR OF AFKOMSTIG VAN EEN AANBIEDER VAN EEN COMMUNICATIEDIENST (ARTT. 126NG/126UG, EERSTE LID JO. 126NE/126UE, EERSTE LID SV)

PARKETNUMMER: .....

Aan de aanbieder van een communicatiedienst als bedoeld in artikel 126la van het Wetboek van Strafvordering,
..... (NAAM AANBIEDER VAN EEN COMMUNICATIEDIENST);

De officier van justitie van bovengenoemd parket in deze optredend in het arrondissement .....;
De officier van justitie van het bovengenoemde parket;

Gelet op de feiten en/of omstandigheden die uit het onderzoek zijn gebleken en die staan gerelateerd in het proces-verbaal van ..... d.d. .....

- Overwegende, dat ten aanzien van één of meer personen de verdenking bestaat dat deze zich heeft/hebben schuldig gemaakt aan (een) misdrijf/misdrijven als omschreven in artikel 67, eerste lid van het Wetboek van Strafvordering;

- Overwegende, dat uit feiten en/of omstandigheden een redelijk vermoeden voortvloeit dat in georganiseerd verband misdrijven als omschreven in artikel 67, eerste lid, van het Wetboek van Strafvordering worden beraamd en/of gepleegd die gezien hun aard en/of de samenhang met andere misdrijven die in dat georganiseerd verband worden beraamd en/of gepleegd een ernstige inbreuk op de rechtsorde opleveren;

Overwegende, dat het in het belang van het onderzoek is dat van bovengenoemde aanbieder,
die anders dan ten behoeve van persoonlijk gebruik gegevens verwerkt en van wie redelijkerwijs kan worden vermoed dat deze toegang heeft tot bepaalde opgeslagen en/of vastgelegde gegevens, te weten
- .....,

van de hierna aangeduide (rechts)perso(o)n(en):
- ..... (NAAM)
- de (rechts)persoon die als hierna zo nauwkeurig mogelijk wordt aangeduid:
  .....(NUMMER OF EEN ANDERE AANDUIDING),

wordt gevorderd deze gegevens, die eerst na het tijdstip van de vordering worden verwerkt, te verstrekken;

Gelet op de artikelen 126ng/126ug jo. 126ne/126ue van het Wetboek van Strafvordering;

VOORBEELDFORMULIER

Vordert van bovengenoemde aanbieder voormelde toekomstige gegevens aan de officier van justitie middels tussenkomst van ……(NAAM OPSPORINGSINSTANTIE) te verstrekken;

Bepaalt dat deze vordering geen betrekking heeft op persoonsgegevens betreffende iemands godsdienst of levensovertuiging, ras, politieke gezindheid, gezondheid, seksuele leven of lidmaatschap van een vakvereniging;

Bepaalt dat deze vordering geen betrekking heeft op gegevens die gevorderd kunnen worden door toepassing van de artikelen 126n/126u en 126na/126ua van het Wetboek van Strafvordering;

Bepaalt dat deze vordering geen betrekking heeft op gegevens die zijn opgeslagen in het geautomatiseerde werk van de aanbieder en niet voor deze bestemd of van deze afkomstig zijn;

Bepaalt dat deze gegevens verstrekt dienen te worden binnen een termijn van ……. dagen;

Bepaalt dat deze vordering van kracht zal zijn voor een periode van maximaal vier weken, welke periode aanvangt op …….. en eindigt op …….

De gegevens kunnen ter beschikking gesteld worden aan …….., bereikbaar via telefoonnummer ....., faxnummer.....;

Deelt mede, dat overeenkomstig artikel 126bb, vijfde lid, van het Wetboek van Strafvordering u verplicht bent om in het belang van het onderzoek geheimhouding in acht te nemen omtrent al hetgeen u terzake van de vordering bekend is.

- ○ Ik verzoek u de gegevens digitaal aan te leveren.
- ○ Dit document dient ter bevestiging van de mondeling gedane vordering d.d. ……

(plaats) ....., (datum) .....

(naam) .....,
officier van justitie.

VOORBEELDFORMULIER

6.5 NR. 12

(ARRONDISSEMENTS)PARKET TE ...

O WIJZIGING
O AANVULLING
O VERLENGING
VORDERING VERSTREKKING TOEKOMSTIGE GEGEVENS BESTEMD VOOR OF AFKOMSTIG VAN EEN AANBIEDER VAN EEN COMMUNICATIEDIENST (ARTT. 126NG/126UG, EERSTE LID JO. 126NE/126UE, EERSTE LID SV)

PARKETNUMMER: .....

Aan de aanbieder van een communicatiedienst als bedoeld in artikel 126la van het Wetboek van Strafvordering,
..... (NAAM AANBIEDER VAN EEN COMMUNICATIEDIENST);

De officier van justitie van bovengenoemd parket in deze optredend in het arrondissement.....;
De officier van justitie van het bovengenoemde parket;

Gezien de vordering d.d. .....met betrekking tot de verstrekking van toekomstige gegevens van de hierna aangeduide (rechts)perso(o)n(en):
○ .....(NAAM)
○ de (rechts)persoon die als hierna zo nauwkeurig mogelijk wordt aangeduid:
.....(NUMMER OF EEN ANDERE AANDUIDING);

Gelet op het proces-verbaal van ..... d.d. .....

Overwegende, dat gelet op de feiten en/of omstandigheden die staan gerelateerd in dat proces-verbaal voornoemde vordering dient te worden
○ gewijzigd;
○ aangevuld;
○ verlengd;

Gelet op de artikelen 126ng/126ug jo 126ne/126ue van het Wetboek van Strafvordering;

Beslist, dat voornoemde vordering wordt
○ gewijzigd als volgt .....
○ aangevuld als volgt .....
○ verlengd voor een periode van maximaal 4 weken, welke periode aanvangt op ..... en eindigt op .....;

Bepaalt dat deze gegevens verstrekt dienen te worden binnen een termijn van ..... dagen;

De gegevens kunnen ter beschikking gesteld worden aan ....., bereikbaar via telefoonnummer ....., faxnummer .....;

VOORBEELDFORMULIER

Deelt mede, dat overeenkomstig artikel 126bb, vijfde lid, van het Wetboek van Strafvordering u verplicht bent om in het belang van het onderzoek geheimhouding in acht te nemen omtrent al hetgeen u terzake van de vordering bekend is.

- ○ Ik verzoek u de gegevens digitaal aan te leveren.
- ○ Dit document dient ter bevestiging van de mondeling gegeven beslissing d.d. .....

(plaats) ....., (datum) .....

(naam) .....,
officier van justitie.

VOORBEELDFORMULIER

6.5 NR. 13

(ARRONDISSEMENTS)PARKET TE ...

BEËINDIGING VORDERING VERSTREKKING TOEKOMSTIGE GEGEVENS BESTEMD VOOR OF AFKOMSTIG VAN EEN AANBIEDER VAN EEN COMMUNICATIEDIENST (ARTT. 126NG/126UG LID 1 JO. 126NE/126UE SV)

PARKETNUMMER: .....

Aan de aanbieder van een communicatiedienst als bedoeld in artikel 126la van het Wetboek van Strafvordering,
..... (NAAM AANBIEDER VAN EEN COMMUNICATIEDIENST);

De officier van justitie van bovengenoemd parket in deze optredend in het arrondissement.....;
De officier van justitie van het bovengenoemde parket;

Gezien de vordering d.d. .....met betrekking tot de verstrekking van toekomstige gegevens,
van de hierna aangeduide (rechts)persoon:
- ○ .....(NAAM)
- ○ de (rechts)persoon die als hierna zo nauwkeurig mogelijk wordt aangeduid:
  .....(NUMMER OF EEN ANDERE AANDUIDING);

Overwegende, dat er thans redenen bestaan om voornoemde vordering te beëindigen;

Gelet op de artikelen 126ng/126ug jo 126ne/126ue van het Wetboek van Strafvordering;

Beslist, dat vorenbedoelde vordering wordt beëindigd met ingang van .....(datum en tijd).

- ○ Dit document dient ter bevestiging van de mondeling gegeven beslissing d.d. .....

(plaats) ....., (datum) .....

(naam) .....,
officier van justitie.

VOORBEELDFORMULIER

6.5 NR. 14

(ARRONDISSEMENTS)PARKET TE ...

VORDERING TOT MACHTIGING VORDERING VERSTREKKING VAN IN EEN GEAUTOMATISEERD WERK OPGESLAGEN GEGEVENS VAN EEN AANBIEDER VAN EEN COMMUNICATIEDIENST (ARTT. 126NG/126UG, TWEEDE LID SV)

PARKETNUMMER: .....

De officier van justitie van bovengenoemd parket in deze optredend in het arrondissement.....;
De officier van justitie van het bovengenoemde parket;

Gelet op de feiten en/of omstandigheden die uit het onderzoek zijn gebleken en die staan gerelateerd in het proces-verbaal van ..... d.d. .....

- Overwegende, dat ten aanzien van de verdachte

  - naam: .....
    voornamen: .....
    geboren op ..... te .....
    wonende te .....
  - die hierna zo nauwkeurig mogelijk wordt aangeduid:

de verdenking bestaat dat deze zich heeft schuldig gemaakt aan het/de hierna te noemen misdrijf/misdrijven: (welk misdrijf)

- Overwegende, dat dit (een) misdrijf/misdrijven betreft als omschreven in artikel 67, eerste lid van het Wetboek van Strafvordering, dat/die gezien zijn/hun aard of samenhang met andere door de verdachte begane misdrijven een ernstige inbreuk op de rechtsorde oplevert/opleveren;

- Overwegende, dat uit feiten en/of omstandigheden een redelijk vermoeden voortvloeit dat in georganiseerd verband misdrijven als omschreven in artikel 67, eerste lid, van het Wetboek van Strafvordering worden beraamd en/of gepleegd die gezien hun aard en/of de samenhang met andere misdrijven die in dat georganiseerd verband worden beraamd en/of gepleegd een ernstige inbreuk op de rechtsorde opleveren;

Overwegende, dat uit voormeld proces-verbaal blijkt dat het belang van het onderzoek dringend vordert dat de officier van justitie van de aanbieder van een communicatiedienst als bedoeld in art. 126la van het Wetboek van Strafvordering, zijnde .....(NAAM),
van wie redelijkerwijs kan worden vermoed dat deze toegang heeft tot bepaalde gegevens die zijn opgeslagen in het geautomatiseerde werk van deze aanbieder en niet voor deze bestemd zijn of van deze afkomstig zijn en welke gegevens klaarblijkelijk

VOORBEELDFORMULIER

van de verdachte afkomstig zijn en/of voor hem bestemd zijn en/of op hem betrekking hebben en/of klaarblijkelijk tot het begaan van het strafbare feit hebben gediend en/of klaarblijkelijk met betrekking tot die gegevens het strafbare feit is gepleegd, te weten

- ○ alle opgeslagen e-mailberichten
- ○ alle opgeslagen voice-mailberichten
- ○ anders, nl.: .....

van de hierna aangeduide (rechts)persoon:

- ○ .....(NAAM)
- ○ de (rechts)persoon die als hierna zo nauwkeurig mogelijk wordt aangeduid: ……..(nummer, e-mailadres(sen) of andere aanduiding) vordert deze gegevens te verstrekken;

Gelet op artikel 126ng/126ug van het Wetboek van Strafvordering;

Vordert, dat de rechter-commissaris aan de officier van justitie machtiging verleent tot het doen van vorenbedoelde vordering.

- ○ Dit document dient ter bevestiging van de mondeling gedane vordering d.d. ……..

(plaats) ....., (datum) .....

(naam) .....,
officier van justitie.

VOORBEELDFORMULIER

6.5 NR. 15

(ARRONDISSEMENTS)PARKET TE ...

VORDERING VERSTREKKING VAN IN EEN GEAUTOMATISEERD WERK OPGESLAGEN GEGEVENS VAN EEN AANBIEDER VAN EEN COMMUNICATIEDIENST (ARTT. 126NG/126UG, TWEEDE LID SV)

PARKETNUMMER: .....

Aan de aanbieder van een communicatiedienst als bedoeld in artikel 126la van het Wetboek van Strafvordering,
..... (NAAM AANBIEDER VAN EEN COMMUNICATIEDIENST);

De officier van justitie van bovengenoemd parket in deze optredend in het arrondissement .....;
De officier van justitie van het bovengenoemde parket;

Gelet op de feiten en/of omstandigheden die uit het onderzoek zijn gebleken en die staan gerelateerd in het proces-verbaal van ..... d.d. .....

- ○ Overwegende, dat ten aanzien van één of meer personen de verdenking bestaat dat deze zich heeft/hebben schuldig gemaakt aan (een) misdrijf/misdrijven als omschreven in artikel 67, eerste lid van het Wetboek van Strafvordering, dat/die gezien zijn/hun aard of de samenhang met andere door de verdachte(n) begane misdrijven een ernstige inbreuk op de rechtsorde oplevert/opleveren;

- ○ Overwegende, dat uit feiten en/of omstandigheden een redelijk vermoeden voortvloeit dat in georganiseerd verband misdrijven als omschreven in artikel 67, eerste lid, van het Wetboek van Strafvordering worden beraamd en/of gepleegd die gezien hun aard en/of de samenhang met andere misdrijven die in dat georganiseerd verband worden beraamd en/of gepleegd een ernstige inbreuk op de rechtsorde opleveren;

Overwegende, dat het belang van het onderzoek dringend vordert dat van bovengenoemde aanbieder,
van wie redelijkerwijs kan worden vermoed dat deze toegang heeft tot bepaalde gegevens die zijn opgeslagen in het geautomatiseerde werk van deze aanbieder en niet voor deze bestemd zijn of van deze afkomstig zijn en welke gegevens klaarblijkelijk van de verdachte afkomstig zijn en/of voor hem bestemd zijn en/of op hem betrekking hebben en/of klaarblijkelijk tot het begaan van het strafbare feit hebben gediend en/of klaarblijkelijk met betrekking tot die gegevens het strafbare feit is gepleegd, te weten
- ○ alle opgeslagen e-mailberichten
- ○ alle opgeslagen voice-mailberichten
- ○ anders, nl.: .....

van de hierna aangeduide (rechts)persoon:
- ○ .....(NAAM)

VOORBEELDFORMULIER

○ de (rechts)persoon die als hierna zo nauwkeurig mogelijk wordt aangeduid:
.....(nummer, e-mailadres(sen) of andere aanduiding)
wordt gevorderd deze gegevens te verstrekken;

Gelet op artikel 126ng/126ug van het Wetboek van Strafvordering;

Gelet op de door de rechter-commissaris verleende machtiging tot vordering verstrekking van in een geautomatiseerd werk opgeslagen gegevens d.d. .....RC nr. .....

Vordert van bovengenoemde aanbieder de voormelde opgeslagen gegevens aan de officier van justitie middels tussenkomst van .....(naam opsporingsinstantie) te verstrekken;

Bepaalt dat deze gegevens verstrekt dienen te worden binnen een termijn van .....dagen.

De gegevens kunnen ter beschikking gesteld worden aan ....., bereikbaar via telefoonnummer ....., faxnummer .....;

Deelt mede, dat overeenkomstig artikel 126bb, vijfde lid, van het Wetboek van Strafvordering u verplicht bent om in het belang van het onderzoek geheimhouding in acht te nemen omtrent al hetgeen u terzake van de vordering bekend is.

○ Ik verzoek u de gegevens digitaal aan te leveren.
○ Dit document dient ter bevestiging van de mondeling gedane vordering d.d. .....

(plaats) ....., (datum) .....

(naam) .....,
officier van justitie.

VOORBEELDFORMULIER

6.5 NR. 16

(ARRONDISSEMENTS)PARKET TE ...

BEVEL MEDEWERKING AAN HET ONTSLEUTELEN VAN GEGEVENS (ARTT. 126NH/126UH SV)

PARKETNUMMER: .....

Aan .....(NAAM VAN PERSOON, INSTELLING OF BEDRIJF);

De officier van justitie van bovengenoemd parket in deze optredend in het arrondissement .....;
De officier van justitie van het bovengenoemde parket;

Gezien de vordering d.d. ..... met betrekking tot de verstrekking van
- ○ historische gegevens (artt. 126nd/126ud, eerste lid Sv)
- ○ toekomstige gegevens (artt. 126ne/126ue, eerste of derde lid Sv)
- ○ gevoelige gegevens (artt. 126nf/uf, eerste lid Sv).

Gelet op de feiten en/of omstandigheden die uit het onderzoek zijn gebleken en die staan gerelateerd in het proces-verbaal van ..... d.d. .....

Overwegende, dat het belang van het onderzoek vordert dat bij of terstond na de toepassing van voornoemde vordering van bovengenoemde (rechts)persoon, van wie redelijkerwijs kan worden vermoed dat deze kennis draagt van de wijze van versleuteling van de hiervoor bedoelde gegevens, wordt bevolen medewerking te verlenen aan het ontsleutelen van gegevens;

Gelet op de artikelen 126nh/126uh van het Wetboek van Strafvordering;

Beveelt bovengenoemde (rechts)persoon medewerking te verlenen aan het ontsleutelen van gegevens door kennis ter beschikking te stellen aan de officier van justitie middels tussenkomst van ..... (naam opsporingsinstantie) en/of de versleuteling ongedaan te maken;

- ○ Ik verzoek u de gegevens digitaal aan te leveren.
- ○ Dit document dient ter bevestiging van de mondeling gedane vordering d.d. .....

(plaats) ....., (datum) .....

(naam) .....,
officier van justitie.

VOORBEELDFORMULIER

6.5 NR. 17

(ARRONDISSEMENTS)PARKET TE ...

VORDERING BEVRIEZING VAN GEGEVENS (ARTT. 126NI/126UI SV)

PARKETNUMMER: .....

○ Aan .....(NAAM VAN PERSOON, INSTELLING OF BEDRIJF);

De officier van justitie van bovengenoemd parket in deze optredend in het arrondissement .....;
De officier van justitie van het bovengenoemde parket;

Gelet op de feiten en/of omstandigheden die uit het onderzoek zijn gebleken en die staan gerelateerd in het proces-verbaal van ..... d.d. .....

○ Overwegende, dat ten aanzien van één of meer personen de verdenking bestaat dat deze zich heeft/hebben schuldig gemaakt aan (een) misdrijf/misdrijven als omschreven in artikel 67, eerste lid van het Wetboek van Strafvordering, dat/die gezien zijn/hun aard of de samenhang met andere door de verdachte(n) begane misdrijven een ernstige inbreuk op de rechtsorde oplevert/opleveren;

○ Overwegende, dat uit feiten en/of omstandigheden een redelijk vermoeden voortvloeit dat in georganiseerd verband misdrijven als omschreven in artikel 67, eerste lid, van het Wetboek van Strafvordering worden beraamd en/of gepleegd die gezien hun aard en/of de samenhang met andere misdrijven die in dat georganiseerd verband worden beraamd en/of gepleegd een ernstige inbreuk op de rechtsorde opleveren;

Overwegende, dat het belang van het onderzoek dringend vordert dat van bovengenoemde (rechts)persoon, van wie redelijkerwijs kan worden vermoed dat deze toegang heeft tot bepaalde gegevens die zijn opgeslagen in een geautomatiseerd werk en waarvan redelijkerwijs kan worden aangenomen dat zij in het bijzonder vatbaar zijn voor verlies of wijziging, te weten .....,
wordt gevorderd deze gegevens te bewaren en beschikbaar te houden;

Gelet op artikel 126ni/126ui van het Wetboek van Strafvordering;

Vordert van bovengenoemde (rechts)persoon dat voormelde gegevens gedurende een periode van ten hoogste negentig dagen worden bewaard en beschikbaar gehouden, welke periode aanvangt op ..... en eindigt op .....;

○ Bepaalt dat de bovengenoemde (rechts)persoon, zijnde een aanbieder van een communicatiedienst in de zin van artikel 126la van het Wetboek van Strafvordering, op grond van artikel 126ni/126ui, tweede lid, van die wet verplicht is om zo spoedig mogelijk de gegevens te verschaffen die nodig zijn om de identiteit te achterhalen van eventuele andere aanbieders van wier dienst bij de communicatie gebruik is gemaakt.

VOORBEELDFORMULIER

○ Dit document dient ter bevestiging van de mondeling gedane vordering d.d. .....

(plaats) ....., (datum) .....

(naam) .....,
officier van justitie.

VOORBEELDFORMULIER

6.5 NR. 18

(ARRONDISSEMENTS)PARKET TE ...

VERLENGING VORDERING BEVRIEZING VAN GEGEVENS (ARTT. 126NI/126UI SV)

PARKETNUMMER: .....

○ Aan .....(NAAM VAN PERSOON, INSTELLING OF BEDRIJF);

De officier van justitie van bovengenoemd parket in deze optredend in het arrondissement .....;
De officier van justitie van het bovengenoemde parket;

Gezien de vordering d.d. ..... met betrekking tot de bevriezing van gegevens die in het bijzonder vatbaar zijn voor verlies of wijziging, te weten .....;

Gelet op het proces-verbaal van ..... d.d. .....

Overwegende, dat gelet op de feiten en/of omstandigheden die staan gerelateerd in dat proces-verbaal voornoemde vordering dient te worden verlengd;

Gelet op de artikelen 126ni/126ui van het Wetboek van Strafvordering;

Beslist, dat voornoemde vordering wordt verlengd voor een periode van ten hoogste negentig dagen, welke periode aanvangt op ..... en eindigt op .....;

○ Dit document dient ter bevestiging van de mondeling gegeven beslissing d.d. .....

(plaats) ....., (datum) .....

(naam) .....,
officier van justitie.

VOORBEELDFORMULIER

6.5 NR. 19

(ARRONDISSEMENTS)PARKET TE ...

VORDERING VERSTREKKING VERKEERSGEGEVENS
(ART. 126ZH SV) (MOBIELE OF VASTE TELEFONIE)

PARKETNUMMER: .....

Aan de aanbieder van een communicatiedienst als bedoeld in artikel 126la van het Wetboek van Strafvordering,
..... (NAAM AANBIEDER VAN EEN COMMUNICATIEDIENST);

De officier van justitie van bovengenoemd parket in deze optredend in het arrondissement .....;
De officier van justitie van het bovengenoemde parket;

Gelet op de feiten en/of omstandigheden die uit het onderzoek zijn gebleken en die staan gerelateerd in het proces-verbaal van ..... d.d. .....

Overwegende, dat op basis van die feiten en/of omstandigheden aanwijzingen bestaan van het/de hierna te noemen terroristische misdrijf/misdrijven: .....

Overwegende, dat het in het belang van het onderzoek is dat gevorderd wordt dat gegevens worden verstrekt over een gebruiker van een communicatiedienst als bedoeld in artikel 126la van het Wetboek van Strafvordering en het communicatieverkeer met betrekking tot die gebruiker, welke gebruiker kan worden aangeduid met: .....(invullen nummer, naam of een andere aanduiding);

Gelet op artikel 126zh van het Wetboek van Strafvordering;

Vordert dat de bovengenoemde aanbieder aan de officier van justitie, middels tussenkomst van de regiopolitie .... , de volgende gegevens zal verstrekken betreffende genoemde gebruiker en/of genoemd verkeer (aanvinken gewenste gegevens):

Historische verkeersgegevens

- ○ De nummers van de natuurlijke personen of rechtspersonen met wie de gebruiker verbinding heeft gehad, alsmede de datum en het tijdstip waarop de verbinding tot stand is gebracht en beëindigd en de duur van de verbinding, alsmede, indien het mobiele telefonie betreft, de Cell-Identity (inclusief conversietabel) en/of de X/Y-coördinaten en het IMEI-nummer. Deze vordering betreft gegevens die ten tijde van deze vordering zijn verwerkt, namelijk gegevens over de periode van .... tot en met ....

- ○ B-analyse in het vaste net: de nummers van de natuurlijke personen of rechtspersonen met wie de gebruiker verbinding heeft gehad, alsmede de datum en het tijdstip waarop de verbinding tot stand is gebracht en beëindigd en de duur van de verbinding. Deze vordering betreft gegevens die ten tijde van deze vordering zijn verwerkt, namelijk gegevens over de periode van ....tot en met ....

VOORBEELDFORMULIER

- ○ B-analyse in het mobiele net: de nummers van de natuurlijke personen of rechtspersonen met wie de gebruiker verbinding heeft gehad, alsmede de datum en het tijdstip waarop de verbinding tot stand is gebracht en beëindigd en de duur van de verbinding. Deze vordering betreft gegevens die ten tijde van deze vordering zijn verwerkt, namelijk gegevens over de periode van ….tot en met ….

- ○ Van de gevorderde nummers worden ook de NAW-gegevens gevorderd *(deze gegevens worden via het CIOT bevraagd)*

Toekomstige verkeersgegevens

- ○ De nummers van de natuurlijke personen of rechtspersonen met wie de gebruiker verbinding heeft of heeft getracht tot stand te brengen, of van de natuurlijke personen of rechtspersonen die hebben getracht met de gebruiker verbinding tot stand te brengen, alsmede de datum en het tijdstip waarop de verbinding tot stand is gebracht en beëindigd en de duur van de verbinding, dan wel de datum en het tijdstip waarop is getracht de verbinding tot stand te brengen, alsmede, indien het mobiele telefonie betreft, de Cell-Identity (inclusief conversietabel) en/of de X/Y-coördinaten en het IMEI-nummer. Deze vordering betreft gegevens die na deze vordering worden verwerkt, en zal van kracht zijn voor een periode van ten hoogste drie maanden welke aanvangt op… en eindigt op …..

- ○ Van de gevorderde nummers worden ook de NAW-gegevens gevorderd *(deze gegevens worden via het CIOT bevraagd)*

Overig

- ○ Anders, namelijk: …

De gegevens kunnen ter beschikking gesteld worden aan … , bereikbaar via telefoonnummer ..... , faxnummer ..... .

- ○ Ik verzoek u deze gegevens digitaal aan te leveren.
- ○ Dit document dient ter bevestiging van de mondeling gedane vordering d.d. .....

(plaats)....., (datum).....

(naam) …….,
officier van justitie.

VOORBEELDFORMULIER

6.5 NR. 20

(ARRONDISSEMENTS)PARKET TE ...

VORDERING VERSTREKKING VERKEERSGEGEVENS
(ART. 565 LID 2 JO 126N SV) (MOBIELE OF VASTE TELEFONIE)

PARKETNUMMER: .....

Aan de aanbieder van een communicatiedienst als bedoeld in artikel 126la van het Wetboek van Strafvordering,
..... (NAAM AANBIEDER VAN EEN COMMUNICATIEDIENST);

De officier van justitie van bovengenoemd parket in deze optredend in het arrondissement .....;
De officier van justitie van het bovengenoemde parket;

Gelet op de feiten en/of omstandigheden die uit het onderzoek zijn gebleken en die staan gerelateerd in het proces-verbaal van ..... d.d. .....

Overwegende, dat de aan te houden persoon wordt vervolgd of is veroordeeld tot een vrijheidsstraf dan wel hem een vrijheidsbenemende maatregel is opgelegd ter zake van het/de hierna te noemen misdrijf/misdrijven: .....

Overwegende, dat dit (een) misdrijf/misdrijven betreft als omschreven in artikel 67, eerste lid, van het Wetboek van Strafvordering;

Overwegende, dat het met het oog op de vaststelling van de verblijfplaats van de aan te houden persoon van belang is dat gevorderd wordt dat gegevens worden verstrekt over een gebruiker van een communicatiedienst als bedoeld in artikel 126la van het Wetboek van Strafvordering en het communicatieverkeer met betrekking tot die gebruiker, welke gebruiker kan worden aangeduid met: .....(invullen nummer, naam of een andere aanduiding);

Gelet op de artikelen 565 lid 2 jo 126n van het Wetboek van Strafvordering;

Vordert dat de bovengenoemde aanbieder aan de officier van justitie, middels tussenkomst van de regiopolitie .... , de volgende gegevens zal verstrekken betreffende genoemde gebruiker en/of genoemd verkeer (aanvinken gewenste gegevens):

Historische verkeersgegevens

- ○ De nummers van de natuurlijke personen of rechtspersonen met wie de gebruiker verbinding heeft gehad, alsmede de datum en het tijdstip waarop de verbinding tot stand is gebracht en beëindigd en de duur van de verbinding, alsmede, indien het mobiele telefonie betreft, de Cell-Identity (inclusief conversietabel) en/of de X/Y-coördinaten en het IMEI-nummer. Deze vordering betreft gegevens die ten tijde van deze vordering zijn verwerkt, namelijk gegevens over de periode van ....tot en met ....

VOORBEELDFORMULIER

- ○ B-analyse in het vaste net: de nummers van de natuurlijke personen of rechtspersonen met wie de gebruiker verbinding heeft gehad, alsmede de datum en het tijdstip waarop de verbinding tot stand is gebracht en beëindigd en de duur van de verbinding. Deze vordering betreft gegevens die ten tijde van deze vordering zijn verwerkt, namelijk gegevens over de periode van ….tot en met ….

- ○ B-analyse in het mobiele net: de nummers van de natuurlijke personen of rechtspersonen met wie de gebruiker verbinding heeft gehad, alsmede de datum en het tijdstip waarop de verbinding tot stand is gebracht en beëindigd en de duur van de verbinding. Deze vordering betreft gegevens die ten tijde van deze vordering zijn verwerkt, namelijk gegevens over de periode van ….tot en met ….

- ○ Van de gevorderde nummers worden ook de NAW-gegevens gevorderd *(deze gegevens worden via het CIOT bevraagd)*

Toekomstige verkeersgegevens

- ○ De nummers van de natuurlijke personen of rechtspersonen met wie de gebruiker verbinding heeft of heeft getracht tot stand te brengen, of van de natuurlijke personen of rechtspersonen die hebben getracht met de gebruiker verbinding tot stand te brengen, alsmede de datum en het tijdstip waarop de verbinding tot stand is gebracht en beëindigd en de duur van de verbinding, dan wel de datum en het tijdstip waarop is getracht de verbinding tot stand te brengen, alsmede, indien het mobiele telefonie betreft, de Cell-Identity (inclusief conversietabel) en/of de X/Y-coördinaten en het IMEI-nummer. Deze vordering betreft gegevens die na deze vordering worden verwerkt, en zal van kracht zijn voor een periode van ten hoogste drie maanden welke aanvangt op… en eindigt op …..

- ○ Van de gevorderde nummers worden ook de NAW-gegevens gevorderd *(deze gegevens worden via het CIOT bevraagd)*

Overig

- ○ Anders, namelijk: …

De gegevens kunnen ter beschikking gesteld worden aan … , bereikbaar via telefoonnummer ..... , faxnummer ..... .

- ○ Ik verzoek u deze gegevens digitaal aan te leveren.
- ○ Dit document dient ter bevestiging van de mondeling gedane vordering d.d. .....

(plaats)....., (datum).....

(naam) …….,
officier van justitie.

6.6 NR. 1

VOORBEELDFORMULIER

(ARRONDISSEMENTS)PARKET TE ...

VORDERING MACHTIGING BEVEL OPNEMEN VAN (TELE)COMMUNICATIE (ART. 126M SV)

PARKETNUMMER: .....

De officier van justitie van bovengenoemd parket in deze optredend in het arrondissement .....;
De officier van justitie van het bovengenoemde parket;

Gelet op de feiten en/of omstandigheden die uit het onderzoek zijn gebleken en die staan gerelateerd in het proces-verbaal van ..... d.d. .....

Overwegende, dat ten aanzien van de verdachte
- ○ naam: .....
  voornamen: .....
  geboren op: ..... te: .....
  wonende te: .....
- ○ die als hierna zo nauwkeurig mogelijk wordt aangeduid: .....

de verdenking bestaat dat deze zich heeft schuldig gemaakt aan het/de hierna te noemen misdrijf/misdrijven: .....

Overwegende, dat dit (een) misdrijf/misdrijven betreft als omschreven in artikel 67, eerste lid, van het Wetboek van Strafvordering dat/die gezien zijn/hun aard of de samenhang met andere door de verdachte begane misdrijven een ernstige inbreuk op de rechtsorde oplevert/opleveren;

Overwegende, dat het onderzoek dringend vordert dat de officier van justitie beveelt dat een opsporingsambtenaar niet voor het publiek bestemde communicatie, die plaatsvindt met gebruikmaking van de diensten van een aanbieder van een communicatiedienst als bedoeld in artikel 126la van het Wetboek van Strafvordering, die wordt gevoerd middels het nummer of een andere aanduiding waarmee de individuele gebruiker van een communicatiedienst als bedoeld in artikel 126la van het Wetboek van Strafvordering wordt geidentificeerd, te weten ....., opneemt met een technisch hulpmiddel;

- ○ Overwegende, dat voormeld nummer of voormelde aanduiding in gebruik is bij:
  naam: .....
  adres: .....

- ○ Overwegende, dat het communicatie betreft die plaatsvindt via een openbaar telecommunicatienetwerk of met gebruikmaking van een openbare telecommunicatiedienst in de zin van de Telecommunicatiewet en het niet mogelijk is of het belang van strafvordering zich verzet om het bevel ten uitvoer te leggen met medewerking van de aanbieder van het openbare telecommunicatienetwerk of de openbare telecommunicatiedienst.

VOORBEELDFORMULIER

Omschrijft de aard van het technisch hulpmiddel of de technische hulpmiddelen waarmee de communicatie wordt opgenomen als: .....

○ Overwegende, dat het andere communicatie betreft dan bedoeld in het derde lid van artikel 126m van het Wetboek van Strafvordering en het niet mogelijk is of het belang van strafvordering zich verzet om de aanbieder van een communicatiedienst als bedoeld in artikel 126la van het Wetboek van Strafvordering in de gelegenheid te stellen medewerking te verlenen bij de tenuitvoerlegging van het bevel.
Omschrijft de aard van het technisch hulpmiddel of de technische hulpmiddelen waarmee de communicatie wordt opgenomen als: .....

Gelet op artikel 126m van het Wetboek van Strafvordering;

Vordert, dat de rechter-commissaris aan de officier van justitie machtiging verleent tot het geven van vorenbedoeld bevel voor een periode van ten hoogste vier weken;

○ Dit document dient ter bevestiging van de mondeling gedane vordering d.d. .....

(plaats) ....., (datum) .....

(naam) .....,
officier van justitie.

VOORBEELDFORMULIER

6.6 NR. 2

(ARRONDISSEMENTS)PARKET TE ...

BEVEL OPNEMEN VAN (TELE)COMMUNICATIE (ART. 126M SV)

PARKETNUMMER: .....

De officier van justitie van bovengenoemd parket in deze optredend in het arrondissement .....;
De officier van justitie van het bovengenoemde parket;

Gelet op de feiten en omstandigheden die uit het onderzoek zijn gebleken en die staan gerelateerd in het proces-verbaal van ..... d.d. .....;

Overwegende, dat ten aanzien van de verdachte
- naam: .....
  voornamen: .....
  geboren op: ..... te: .....
  wonende te: .....
- die als hierna zo nauwkeurig mogelijk wordt aangeduid: .....

de verdenking bestaat dat deze zich heeft schuldig gemaakt aan het/de hierna te noemen misdrijf/misdrijven: .....

Overwegende, dat dit (een) misdrijf/misdrijven betreft als omschreven in artikel 67, eerste lid, van het Wetboek van Strafvordering dat/die gezien zijn/hun aard of de samenhang met andere door de verdachte begane misdrijven een ernstige inbreuk op de rechtsorde oplevert/opleveren;

Overwegende, dat het onderzoek dringend vordert dat de officier van justitie beveelt dat een opsporingsambtenaar niet voor het publiek bestemde communicatie, die plaatsvindt met gebruikmaking van de diensten van een aanbieder van een communicatiedienst als bedoeld in artikel 126la van het Wetboek van Strafvordering, die wordt gevoerd middels het nummer of een andere aanduiding waarmee de individuele gebruiker van een communicatiedienst als bedoeld in artikel 126la van het Wetboek van Strafvordering wordt geïdentificeerd, te weten ....., opneemt met een technisch hulpmiddel;

- Overwegende, dat voormeld nummer of voormelde aanduiding in gebruik is bij:
  naam: .....
  adres: .....

Gelet op de door de rechter-commissaris verleende machtiging bevel opnemen van (tele)communicatie d.d. ..... RC nr. .....;

Gelet op artikel 126m van het Wetboek van Strafvordering;

VOORBEELDFORMULIER

Beveelt dat een opsporingsambtenaar niet voor het publiek bestemde communicatie, die plaatsvindt met gebruikmaking van de diensten van een aanbieder van een communicatiedienst als bedoeld in artikel 126la van het Wetboek van Strafvordering, die wordt gevoerd middels voormeld nummer of voormelde aanduiding, opneemt met een technisch hulpmiddel, voor een periode van ten hoogste 4 weken, welke periode aanvangt op ..... en eindigt op .....;

- ○ Bepaalt dat het bevel ten uitvoer wordt gelegd zonder medewerking van de aanbieder van het openbare telecommunicatienetwerk of de openbare telecommunicatiedienst nu het communicatie betreft die plaatsvindt via een openbaar telecommunicatienetwerk of met gebruikmaking van een openbare telecommunicatiedienst in de zin van de Telecommunicatiewet en het niet mogelijk is of het belang van strafvordering zich verzet om het bevel ten uitvoer te leggen met medewerking van die aanbieder.
  Omschrijft de aard van het technisch hulpmiddel of de technische hulpmiddelen waarmee de communicatie wordt opgenomen als: ……

- ○ Bepaalt dat het bevel ten uitvoer wordt gelegd zonder medewerking van de aanbieder van een communicatiedienst als bedoeld in artikel 126la van het Wetboek van Strafvordering nu het andere communicatie betreft dan bedoeld in het derde lid van artikel 126m van die wet en het niet mogelijk is of het belang van strafvordering zich verzet om die aanbieder in de gelegenheid te stellen medewerking te verlenen bij de tenuitvoerlegging van het bevel.
  Omschrijft de aard van het technisch hulpmiddel of de technische hulpmiddelen waarmee de communicatie wordt opgenomen als: ……

- ○ Dit document dient ter bevestiging van het mondeling gegeven bevel d.d. ……

(plaats) ....., (datum) .....

(naam) .....,
officier van justitie.

VOORBEELDFORMULIER

6.6 NR. 3

(ARRONDISSEMENTS)PARKET TE ...

COMBI VORDERING MEDEWERKING AAN EEN BEVEL OPNEMEN VAN (TELE)COMMUNICATIE (ART. 126M SV) EN VORDERING VERSTREKKING VERKEERSGEGEVENS (ART. 126N SV)

PARKETNUMMER: .....

Aan de aanbieder van een communicatiedienst als bedoeld in artikel 126la Wetboek van Strafvordering,
..... (NAAM AANBIEDER VAN EEN COMMUNICATIEDIENST);

De officier van justitie van bovengenoemd parket in deze optredend in het arrondissement .....;
De officier van justitie van het bovengenoemde parket;

Overwegende, dat er onder gezag van de officier van justitie een onderzoek wordt gedaan en dat dit onderzoek dringend vordert dat gebruik wordt gemaakt van de bijzondere opsporingsbevoegdheid tot het opnemen van (tele)communicatie;

Overwegende, dat bedoelde (tele)communicatie plaatsvindt via een aansluiting die kan worden aangeduid met het navolgende nummer of de navolgende aanduiding: .....;

Gelet op artikel 126m van het Wetboek van Strafvordering;

Gelet op de door de rechter-commissaris verleende machtiging bevel opnemen van (tele)communicatie d.d. ..... RC nr. .....;

Gelet op het door de officier van justitie gegeven bevel opnemen van (tele)communicatie d.d. ....., welk bevel is gegeven voor een periode van ten hoogste vier weken, welke periode aanvangt op ..... en eindigt op ..... te 15.00 uur;

Vordert dat de bovengenoemde aanbieder medewerking verleent bij de tenuitvoerlegging van dat bevel;

Gelet op de feiten en/of omstandigheden die uit het onderzoek zijn gebleken en die staan gerelateerd in het proces-verbaal van ..... d.d. .....

Overwegende, dat ten aanzien van één of meer personen de verdenking bestaat dat deze zich heeft/hebben schuldig gemaakt aan (een) misdrijf/misdrijven als omschreven in artikel 67, eerste lid, van het Wetboek van Strafvordering;

Overwegende, dat het in het belang van het onderzoek is dat gevorderd wordt dat gegevens worden verstrekt over een gebruiker van een communicatiedienst als bedoeld in artikel 126la van het Wetboek van Strafvordering en het communicatieverkeer met

VOORBEELDFORMULIER

betrekking tot die gebruiker, welke gebruiker kan worden aangeduid met voornoemd nummer of voornoemde aanduiding;

Gelet op artikel 126n van het Wetboek van Strafvordering;

Vordert dat de bovengenoemde aanbieder aan de officier van justitie, middels tussenkomst van de regiopolitie ....., de nummers verstrekt van de natuurlijke personen of rechtspersonen met wie de gebruiker verbinding heeft of heeft getracht tot stand te brengen, of van de natuurlijke personen of rechtspersonen die hebben getracht met de gebruiker verbinding tot stand te brengen, alsmede de datum en het tijdstip waarop de verbinding tot stand is gebracht en beëindigd en de duur van de verbinding, dan wel de datum en het tijdstip waarop is getracht de verbinding tot stand te brengen, alsmede, indien het mobiele telefonie betreft, de Cell-Identity (inclusief conversietabel) en/of de X/Y-coördinaten en het IMEI-nummer.

- ○ Van de gevorderde nummers worden ook de NAW-gegevens gevorderd *(deze gegevens worden via het CIOT bevraagd);*

Bepaalt dat deze vordering dezelfde looptijd zal hebben als de bovenvermelde in het bevel genoemde termijn.

- ○ Ik verzoek u deze gegevens digitaal aan te leveren.
- ○ Dit document dient ter bevestiging van de mondeling gedane vorderingen d.d. .....

(plaats) ....., (datum) .....

(naam) .....,
officier van justitie.

VOORBEELDFORMULIER

6.6 NR. 4

(ARRONDISSEMENTS)PARKET TE ...

VORDERING MEDEWERKING AAN EEN BEVEL OPNEMEN VAN (TELE)COMMUNICATIE (ART. 126M SV)

PARKETNUMMER: .....

Aan de aanbieder van een communicatiedienst als bedoeld in artikel 126la Wetboek van Strafvordering,
..... (NAAM AANBIEDER VAN EEN COMMUNICATIEDIENST);

De officier van justitie van bovengenoemd parket in deze optredend in het arrondissement .....;
De officier van justitie van het bovengenoemde parket;

Overwegende, dat er onder gezag van de officier van justitie een onderzoek wordt gedaan en dat dit onderzoek dringend vordert dat gebruik wordt gemaakt van de bijzondere opsporingsbevoegdheid tot het opnemen van (tele)communicatie;

Overwegende, dat bedoelde (tele)communicatie plaatsvindt via een aansluiting die kan worden aangeduid met het navolgende nummer of de navolgende aanduiding: .....;

Gelet op artikel 126m van het Wetboek van Strafvordering;

Gelet op de door de rechter-commissaris verleende machtiging bevel opnemen van (tele)communicatie d.d. ..... RC nr. .....;

Gelet op het door de officier van justitie gegeven bevel opnemen van (tele)communicatie d.d. ....., welk bevel is gegeven voor een periode van ten hoogste vier weken, welke periode aanvangt op ..... en eindigt op .....te 15.00 uur;

Vordert dat de bovengenoemde aanbieder medewerking verleent bij de tenuitvoerlegging van dat bevel;

○ Dit document dient ter bevestiging van de mondeling gedane vordering d.d. .....

(plaats) ....., (datum) .....

(naam) .....,
officier van justitie.

VOORBEELDFORMULIER

6.6 NR. 5

(ARRONDISSEMENTS)PARKET TE ...

VORDERING MACHTIGING BEVEL OPNEMEN VAN (TELE)COMMUNICATIE (ART. 126T SV)

PARKETNUMMER: .....

De officier van justitie van bovengenoemd parket in deze optredend in het arrondissement .....;
De officier van justitie van het bovengenoemde parket;

Gelet op de feiten en/of omstandigheden die uit het onderzoek zijn gebleken en die staan gerelateerd in het proces-verbaal van ..... d.d. .....;

Overwegende, dat uit die feiten en/of omstandigheden een redelijk vermoeden voortvloeit dat in georganiseerd verband misdrijven als omschreven in artikel 67, eerste lid van het Wetboek van Strafvordering worden beraamd en/of gepleegd die gezien hun aard en/of de samenhang met andere misdrijven die in dat georganiseerd verband worden beraamd en/of gepleegd een ernstige inbreuk op de rechtsorde opleveren;

Overwegende, dat het georganiseerd verband kan worden omschreven als volgt:.....

Overwegende, dat het onderzoek dringend vordert dat de officier van justitie beveelt dat een opsporingsambtenaar niet voor het publiek bestemde communicatie, die plaatsvindt met gebruikmaking van de diensten van een aanbieder van een communicatiedienst als bedoeld in art. 126la van het Wetboek van Strafvordering, die wordt gevoerd middels het nummer waarmee de individuele gebruiker van een communicatiedienst als bedoeld in art. 126la van het Wetboek van Strafvordering wordt geïdentificeerd, te weten ....., opneemt met een technisch hulpmiddel;

- ○ Overwegende, dat voormeld nummer in gebruik is bij:
  naam: .....
  adres: .....

- ○ Overwegende, dat het communicatie betreft die plaatsvindt via een openbaar telecommunicatienetwerk of met gebruikmaking van een openbare telecommunicatiedienst in de zin van de Telecommunicatiewet en het niet mogelijk is of het belang van strafvordering zich verzet om het bevel ten uitvoer te leggen met medewerking van de aanbieder van het openbare telecommunicatienetwerk of de openbare telecommunicatiedienst.
  Omschrijft de aard van het technisch hulpmiddel of de technische hulpmiddelen waarmee de communicatie wordt opgenomen als: .....

- O Overwegende, dat het andere communicatie betreft dan bedoeld in het derde lid van artikel 126t van het Wetboek van Strafvordering en het niet mogelijk is of het belang van strafvordering zich verzet om de aanbieder van een communi-

VOORBEELDFORMULIER

catiedienst als bedoeld in artikel 126la van het Wetboek van Strafvordering in de gelegenheid te stellen medewerking te verlenen bij de tenuitvoerlegging van het bevel.
Omschrijft de aard van het technisch hulpmiddel of de technische hulpmiddelen waarmee de communicatie wordt opgenomen als: .....

Gelet op artikel 126t van het Wetboek van Strafvordering;

Vordert, dat de rechter-commissaris aan de officier van justitie machtiging verleent tot het geven van vorenbedoeld bevel voor een periode van ten hoogste vier weken;

○ Dit document dient ter bevestiging van de mondeling gedane vordering d.d. .....

(plaats) ....., (datum) .....

(naam) .....,
officier van justitie.

VOORBEELDFORMULIER

6.6 NR. 6

(ARRONDISSEMENTS)PARKET TE ...

BEVEL OPNEMEN VAN (TELE)COMMUNICATIE (ART. 126T SV)

PARKETNUMMER: .....

De officier van justitie van bovengenoemd parket in deze optredend in het arrondissement .....;
De officier van justitie van het bovengenoemde parket;

Gelet op de feiten en/of omstandigheden die uit het onderzoek zijn gebleken en die staan gerelateerd in het proces-verbaal van ..... d.d. .....;

Overwegende, dat uit die feiten en/of omstandigheden een redelijk vermoeden voortvloeit dat in georganiseerd verband misdrijven als omschreven in artikel 67, eerste lid van het Wetboek van Strafvordering worden beraamd en/of gepleegd die gezien hun aard en/of de samenhang met andere misdrijven die in dat georganiseerd verband worden beraamd en/of gepleegd een ernstige inbreuk op de rechtsorde opleveren;

Omschrijft het georganiseerd verband als volgt: .....

Overwegende, dat het onderzoek dringend vordert dat de officier van justitie beveelt dat een opsporingsambtenaar niet voor het publiek bestemde communicatie, die plaatsvindt met gebruikmaking van de diensten van een aanbieder van een communicatiedienst als bedoeld in artikel 126la van het Wetboek van Strafvordering, die wordt gevoerd middels het nummer waarmee de individuele gebruiker van een communicatiedienst als bedoeld in artikel 126la van het Wetboek van Strafvordering wordt geïdentificeerd, te weten ....., opneemt met een technisch hulpmiddel;

Overwegende, dat voormeld nummer in gebruik is bij:
naam: .....
adres: .....

Gelet op de door de rechter-commissaris verleende machtiging bevel opnemen van (tele)communicatie d.d. ..... RC nr. .....;

Gelet op artikel 126t van het Wetboek van Strafvordering;

Beveelt dat een opsporingsambtenaar niet voor het publiek bestemde communicatie, die plaatsvindt met gebruikmaking van de diensten van een aanbieder van een communicatiedienst als bedoeld in art. 126la Wetboek van Strafvordering, die wordt gevoerd middels voormeld nummer, opneemt met een technisch hulpmiddel, voor een periode van ten hoogste 4 weken, welke periode aanvangt op ..... en eindigt op .....;

- ○ Bepaalt dat het bevel ten uitvoer wordt gelegd zonder medewerking van de aanbieder van het openbare telecommunicatienetwerk of de openbare telecom-

VOORBEELDFORMULIER

municatiedienst nu het communicatie betreft die plaatsvindt via een openbaar telecommunicatienetwerk of met gebruikmaking van een openbare telecommunicatiedienst in de zin van de Telecommunicatiewet en het niet mogelijk is of het belang van strafvordering zich verzet om het bevel ten uitvoer te leggen met medewerking van die aanbieder;
Omschrijft de aard van het technisch hulpmiddel of de technische hulpmiddelen waarmee de communicatie wordt opgenomen als: .....

○ Bepaalt dat het bevel ten uitvoer wordt gelegd zonder medewerking van de aanbieder van een communicatiedienst als bedoeld in artikel 126la van het Wetboek van Strafvordering nu het andere communicatie betreft dan bedoeld in het derde lid van artikel 126t van die wet en het niet mogelijk is of het belang van strafvordering zich verzet om die aanbieder in de gelegenheid te stellen medewerking te verlenen bij de tenuitvoerlegging van het bevel;
Omschrijft de aard van het technisch hulpmiddel of de technische hulpmiddelen waarmee de communicatie wordt opgenomen als: .....

O Dit document dient ter bevestiging van het mondeling gegeven bevel d.d. .....

(plaats) ....., (datum) .....

(naam) .....,
officier van justitie.

VOORBEELDFORMULIER

6.6 NR. 7

(ARRONDISSEMENTS)PARKET TE ...

COMBI VORDERING MEDEWERKING AAN EEN BEVEL OPNEMEN VAN (TELE)COMMUNICATIE (ART. 126T SV) EN VORDERING VERSTREKKING VERKEERSGEGEVENS (ART. 126U SV)

PARKETNUMMER: .....

Aan de aanbieder van een communicatiedienst als bedoeld in artikel 126la Wetboek van Strafvordering,
..... (NAAM AANBIEDER VAN EEN COMMUNICATIEDIENST);

De officier van justitie van bovengenoemd parket in deze optredend in het arrondissement .....;
De officier van justitie van het bovengenoemde parket;

Overwegende, dat er onder gezag van de officier van justitie een onderzoek wordt gedaan en dat dit onderzoek dringend vordert dat gebruik wordt gemaakt van de bijzondere opsporingsbevoegdheid tot het opnemen van (tele)communicatie;

Overwegende, dat bedoelde (tele)communicatie plaatsvindt via een aansluiting die kan worden aangeduid met het navolgende nummer: .....;

Gelet op artikel 126t van het Wetboek van Strafvordering;

Gelet op de door de rechter-commissaris verleende machtiging bevel opnemen van (tele)communicatie d.d. ..... RC nr. .....;

Gelet op het door de officier van justitie gegeven bevel opnemen van (tele)communicatie d.d. ....., welk bevel is gegeven voor een periode van ten hoogste vier weken, welke periode aanvangt op ..... en eindigt op ..... te 15.00 uur;

Vordert dat de bovengenoemde aanbieder medewerking verleent bij de tenuitvoerlegging van dat bevel;

Gelet op de feiten en omstandigheden die uit het onderzoek zijn gebleken en die staan gerelateerd in het proces-verbaal van ..... d.d. .....;

Overwegende, dat uit die feiten en/of omstandigheden een redelijk vermoeden voortvloeit dat in georganiseerd verband misdrijven als omschreven in artikel 67, eerste lid van het Wetboek van Strafvordering worden beraamd en/of gepleegd die gezien hun aard en/of de samenhang met andere misdrijven die in dat georganiseerd verband worden beraamd en/of gepleegd een ernstige inbreuk op de rechtsorde opleveren;

VOORBEELDFORMULIER

Overwegende, dat het in het belang van het onderzoek is dat gevorderd wordt dat gegevens worden verstrekt over een gebruiker van een communicatiedienst als bedoeld in artikel 126la van het Wetboek van Strafvordering en het communicatieverkeer met betrekking tot die gebruiker, welke gebruiker kan worden aangeduid met voornoemd nummer;

Gelet op artikel 126u van het Wetboek van Strafvordering;

Vordert dat de bovengenoemde aanbieder aan de officier van justitie, middels tussenkomst van de regiopolitie ....., de nummers verstrekt van de natuurlijke personen of rechtspersonen met wie de gebruiker verbinding heeft of heeft getracht tot stand te brengen, of van de natuurlijke personen of rechtspersonen die hebben getracht met de gebruiker verbinding tot stand te brengen, alsmede de datum en het tijdstip waarop de verbinding tot stand is gebracht en beëindigd en de duur van de verbinding, dan wel de datum en het tijdstip waarop is getracht de verbinding tot stand te brengen, alsmede, indien het mobiele telefonie betreft, de Cell-Identity (inclusief conversietabel) en/of de X/Y-coördinaten en het IMEI-nummer.

- ○ Van de gevorderde nummers worden ook de NAW-gegevens gevorderd *(deze gegevens worden via het CIOT bevraagd);*

Bepaalt dat deze vordering dezelfde looptijd zal hebben als de bovenvermelde in het bevel genoemde termijn.

- ○ Ik verzoek u deze gegevens digitaal aan te leveren.
- ○ Dit document dient ter bevestiging van de mondeling gedane vorderingen d.d. .....

(plaats) ....., (datum) .....

(naam) .....,
officier van justitie.

VOORBEELDFORMULIER

6.6 NR. 8

(ARRONDISSEMENTS)PARKET TE ...

VORDERING MEDEWERKING AAN EEN BEVEL OPNEMEN VAN (TELE)COMMUNICATIE (ART. 126T SV)

PARKETNUMMER: .....

Aan de aanbieder van een communicatiedienst als bedoeld in artikel 126la Wetboek van Strafvordering,
..... (NAAM AANBIEDER VAN EEN COMMUNICATIEDIENST);

De officier van justitie van bovengenoemd parket in deze optredend in het arrondissement .....;
De officier van justitie van het bovengenoemde parket;

Overwegende, dat er onder gezag van de officier van justitie een onderzoek wordt gedaan en dat dit onderzoek dringend vordert dat gebruik wordt gemaakt van de bijzondere opsporingsbevoegdheid tot het opnemen van (tele)communicatie;

Overwegende, dat bedoelde (tele)communicatie plaatsvindt via een aansluiting die kan worden aangeduid met het navolgende nummer: .....;

Gelet op artikel 126t van het Wetboek van Strafvordering;

Gelet op de door de rechter-commissaris verleende machtiging bevel opnemen van (tele)communicatie d.d. ..... RC nr. .....;

Gelet op het door de officier van justitie gegeven bevel opnemen van (tele)communicatie d.d. ....., welk bevel is gegeven voor een periode van ten hoogste vier weken, welke periode aanvangt op ..... en eindigt op .....te 15.00 uur;

Vordert dat de bovengenoemde aanbieder medewerking verleent bij de tenuitvoerlegging van dat bevel;

○ Dit document dient ter bevestiging van de mondeling gedane vordering d.d. .....

(plaats) ....., (datum) .....

(naam) .....,
officier van justitie.

VOORBEELDFORMULIER

6.6 NR. 9

(ARRONDISSEMENTS)PARKET TE ...

VORDERING MACHTIGING
O WIJZIGING
O AANVULLING
O VERLENGING
BEVEL OPNEMEN VAN (TELE)COMMUNICATIE (ARTT. 126M/126T SV)

PARKETNUMMER: .....

De officier van justitie van bovengenoemd parket in deze optredend in het arrondissement .....;
De officier van justitie van het bovengenoemde parket;

Gelet op de door de rechter-commissaris verleende machtiging bevel opnemen van (tele)communicatie d.d. ..... RC nr. .....;

Gezien het bevel opnemen van (tele)communicatie d.d. ..... betreffende het nummer of de aanduiding: .....;

Gelet op het proces-verbaal van ..... d.d. .....;

Overwegende, dat gelet op de feiten en/of omstandigheden die staan gerelateerd in dat proces-verbaal voornoemd bevel dient te worden
○ gewijzigd;
○ aangevuld;
○ verlengd;

Gelet op de artikelen 126m/126t van het Wetboek van Strafvordering;

Vordert, dat de rechter-commissaris aan de officier van justitie machtiging verleent om te beslissen dat voornoemd bevel wordt
○ gewijzigd als volgt .....
○ aangevuld als volgt .....
○ verlengd voor een periode van ten hoogste vier weken;

○ Dit document dient ter bevestiging van de mondeling gedane vordering d.d. .....

(plaats) ....., (datum) .....

(naam) .....,
officier van justitie.

VOORBEELDFORMULIER

6.6 NR. 10

(ARRONDISSEMENTS)PARKET TE ...

COMBI
O WIJZIGING
O AANVULLING
O VERLENGING
BEVEL OPNEMEN VAN (TELE)COMMUNICATIE (ARTT. 126M/126T SV) EN VORDERING VERSTREKKING VERKEERS-GEGEVENS (ARTT. 126N/126U SV)

PARKETNUMMER: .....

De officier van justitie van bovengenoemd parket in deze optredend in het arrondissement .....;
De officier van justitie van het bovengenoemde parket;

Gezien het bevel opnemen van (tele)communicatie en de vordering verstrekking verkeersgegevens d.d. ..... betreffende het nummer of de aanduiding: .....;

Gelet op het proces-verbaal van ..... d.d. .....;

Overwegende, dat gelet op de feiten en/of omstandigheden die staan gerelateerd in dat proces-verbaal voornoemd bevel en voornoemde vordering dienen te worden
○ gewijzigd;
○ aangevuld;
○ verlengd;

Gelet op de door de rechter-commissaris verleende machtiging tot
○ wijziging
○ aanvulling
○ verlenging
van het bevel opnemen van (tele)communicatie d.d. ..... RC nr. .....;

Gelet op de artikelen 126m/126t en 126n/126u van het Wetboek van Strafvordering;

Beslist, dat voornoemd bevel en voornoemde vordering worden
○ gewijzigd als volgt .....
○ aangevuld als volgt .....
○ verlengd voor een periode van ten hoogste vier weken, welke periode aanvangt op ..... en eindigt op ..... te 15.00 uur;

Dit document dient ter bevestiging van de mondeling gegeven beslissingen d.d. .....;

(plaats) ....., (datum) .....

(naam) .....,
officier van justitie.

VOORBEELDFORMULIER

6.6 NR. 11

(ARRONDISSEMENTS)PARKET TE ...

O WIJZIGING
O AANVULLING
O VERLENGING
BEVEL OPNEMEN VAN (TELE)COMMUNICATIE
(ARTT. 126M/126T SV)

PARKETNUMMER: .....

De officier van justitie van bovengenoemd parket in deze optredend in het arrondissement .....;
De officier van justitie van het bovengenoemde parket;

Gezien het bevel opnemen van (tele)communicatie d.d. ..... betreffende het nummer of de aanduiding: .....;

Gelet op het proces-verbaal van ..... d.d. .....;

Overwegende, dat gelet op de feiten en/of omstandigheden die staan gerelateerd in dat proces-verbaal voornoemd bevel dient te worden
○ gewijzigd;
○ aangevuld;
○ verlengd;

Gelet op de door de rechter-commissaris verleende machtiging tot
○ wijziging
○ aanvulling
○ verlenging
van het bevel opnemen van (tele)communicatie d.d. ..... RC nr.....;

Gelet op de artikelen 126m/126t van het Wetboek van Strafvordering;

Beslist, dat voornoemd bevel wordt
○ gewijzigd als volgt .....
○ aangevuld als volgt .....
○ verlengd voor een periode van ten hoogste vier weken, welke periode aanvangt op ..... en eindigt op .....te 15.00 uur;

○ Dit document dient ter bevestiging van de mondeling gegeven beslissing d.d. .....;

(plaats) ....., (datum) .....

(naam) .....,
officier van justitie.

VOORBEELDFORMULIER

6.6 NR. 12

(ARRONDISSEMENTS)PARKET TE ...

COMBI BEËINDIGING BEVEL OPNEMEN VAN (TELE)COMMUNICATIE (ARTT. 126M/126T SV) EN VORDERING VERSTREKKING VERKEERSGEGEVENS (ARTT. 126N/126U SV)

PARKETNUMMER: .....

De officier van justitie van bovengenoemd parket in deze optredend in het arrondissement .....;
De officier van justitie van het bovengenoemde parket;

Gezien het bevel opnemen van (tele)communicatie en de vordering verstrekking verkeersgegevens d.d. ..... betreffende het nummer of de aanduiding: .....;

Overwegende, dat er thans redenen bestaan om voornoemd bevel en voornoemde vordering te beëindigen;

Gelet op de artikelen 126m/126t en 126n/126u van het Wetboek van Strafvordering;

Beslist dat voornoemd bevel en voornoemde vordering worden beëindigd met ingang van .....;

○ Dit document dient ter bevestiging van de mondeling gegeven beslissingen d.d. .....;

(plaats) ....., (datum) .....

(naam) .....,
officier van justitie.

VOORBEELDFORMULIER

6.6 NR. 13

(ARRONDISSEMENTS)PARKET TE ...

BEËINDIGING BEVEL OPNEMEN VAN (TELE)COMMUNICATIE (ARTT. 126M/126T SV)

PARKETNUMMER: .....

De officier van justitie van bovengenoemd parket in deze optredend in het arrondissement .....;
De officier van justitie van het bovengenoemde parket;

Gezien het bevel opnemen van (tele)communicatie d.d. ..... betreffende het nummer of de aanduiding: .....;

Overwegende, dat er thans redenen bestaan om voornoemd bevel te beëindigen;

Gelet op de artikelen 126m/126t van het Wetboek van Strafvordering;

Beslist dat voornoemd bevel wordt beëindigd met ingang van .....;

○ Dit document dient ter bevestiging van de mondeling gegeven beslissing d.d. .....;

(plaats) ....., (datum) .....

(naam) .....,
officier van justitie.

VOORBEELDFORMULIER

6.6 NR. 14

(ARRONDISSEMENTS)PARKET TE ...

VORDERING MACHTIGING VORDERING MEDEWERKING AAN HET ONTSLEUTELEN VAN GEGEVENS (ARTT. 126M/126T, ZESDE LID SV)

PARKETNUMMER: .....

De officier van justitie van bovengenoemd parket in deze optredend in het arrondissement .....;
De officier van justitie van het bovengenoemde parket;

Gelet op de door de rechter-commissaris verleende machtiging bevel opnemen van (tele)communicatie d.d. ..... RC nr. .....;

Gezien het bevel opnemen van (tele)communicatie d.d. ..... betreffende het nummer of de aanduiding .....;

Gelet op de feiten en omstandigheden die uit het onderzoek zijn gebleken en die staan gerelateerd in het proces-verbaal van ..... d.d. .....;

Overwegende, dat het belang van het onderzoek bepaaldelijk vordert dat bij of terstond na de toepassing van dat bevel opnemen van (tele)communicatie van ....(NAAM VAN PERSOON, INSTELLING OF BEDRIJF), van wie redelijkerwijs kan worden vermoed dat deze kennis draagt van de wijze van versleuteling van de communicatie, wordt gevorderd medewerking te verlenen aan het ontsleutelen van gegevens;

Gelet op de artikelen 126m/126t, zesde lid, van het Wetboek van Strafvordering;

Vordert dat de rechter-commissaris aan de officier van justitie machtiging verleent tot het doen van vorenbedoelde vordering;

○ Dit document dient ter bevestiging van de mondeling gedane vordering d.d. .....

(plaats) ....., (datum) .....

(naam) .....,
officier van justitie.

VOORBEELDFORMULIER

6.6 NR. 15

(ARRONDISSEMENTS)PARKET TE ...

VORDERING MEDEWERKING AAN HET ONTSLEUTELEN VAN GEGEVENS (ARTT. 126M/126T, ZESDE LID SV)

PARKETNUMMER: .....

Aan ..... (NAAM VAN PERSOON, INSTELLING OF BEDRIJF);

De officier van justitie van bovengenoemd parket in deze optredend in het arrondissement .....;
De officier van justitie van het bovengenoemde parket;

Gezien het bevel opnemen van (tele)communicatie d.d. ..... betreffende het nummer of de aanduiding: .....;

Gelet op de feiten en omstandigheden die uit het onderzoek zijn gebleken en die staan gerelateerd in het proces-verbaal van ..... d.d. .....;

Overwegende, dat het belang van het onderzoek bepaaldelijk vordert dat bij of terstond na de toepassing van voornoemd bevel van bovengenoemde (rechts)persoon, van wie redelijkerwijs kan worden vermoed dat deze kennis draagt van de wijze van versleuteling van de communicatie, wordt gevorderd medewerking te verlenen aan het ontsleutelen van gegevens;

Gelet op de door de rechter-commissaris verleende machtiging vordering medewerking aan het ontsleutelen van gegevens d.d. ..... RC nr. .....;

Gelet op de artikelen 126m/126t, zesde lid, van het Wetboek van Strafvordering;

Vordert van bovengenoemde (rechts)persoon medewerking te verlenen aan het ontsleutelen van gegevens door kennis ter beschikking te stellen aan de officier van justitie middels tussenkomst van ..... (naam opsporingsinstantie) en/of de versleuteling ongedaan te maken;

- ○ Ik verzoek u de gegevens digitaal aan te leveren.
- ○ Dit document dient ter bevestiging van de mondeling gedane vordering d.d. .....

(plaats) ....., (datum) .....

(naam) .....,
officier van justitie.

VOORBEELDFORMULIER

6.6 NR. 16

(ARRONDISSEMENTS)PARKET TE ...

VORDERING MACHTIGING
O WIJZIGING
O AANVULLING
O VERLENGING
VORDERING MEDEWERKING AAN HET ONTSLEUTELEN VAN GEGEVENS (ARTT. 126M/126T, ZESDE LID SV)

PARKETNUMMER: .....

De officier van justitie van bovengenoemd parket in deze optredend in het arrondissement .....;
De officier van justitie van het bovengenoemde parket;

Gelet op de door de rechter-commissaris verleende machtiging vordering medewerking aan het ontsleutelen van gegevens d.d. ..... RC nr. .....;

Gezien de vordering medewerking aan het ontsleutelen van gegevens d.d. ..... behorende bij het bevel opnemen van (tele)communicatie betreffende het nummer of de aanduiding: .....;

Gelet op het proces-verbaal van ..... d.d. .....;

Overwegende, dat gelet op de feiten en/of omstandigheden die staan gerelateerd in dat proces-verbaal voornoemde vordering dient te worden
○ gewijzigd;
○ aangevuld;
○ verlengd;

Gelet op de artikelen 126m/126t van het Wetboek van Strafvordering;

Vordert, dat de rechter-commissaris aan de officier van justitie machtiging verleent om te beslissen dat voornoemde vordering wordt
○ gewijzigd als volgt .....
○ aangevuld als volgt .....
○ verlengd voor een periode van .....

○ Dit document dient ter bevestiging van de mondeling gedane vordering d.d. .....;

(plaats) ....., (datum) .....

(naam) .....,
officier van justitie.

VOORBEELDFORMULIER

6.6 NR. 17

(ARRONDISSEMENTS)PARKET TE ...

O WIJZIGING
O AANVULLING
O VERLENGING
VORDERING MEDEWERKING AAN HET ONTSLEUTELEN VAN GEGEVENS (ARTT. 126M/126T, ZESDE LID SV)

PARKETNUMMER: .....

Aan ..... (NAAM VAN PERSOON, INSTELLING OF BEDRIJF);

De officier van justitie van bovengenoemd parket in deze optredend in het arrondissement .....;
De officier van justitie van het bovengenoemde parket;

Gezien de vordering medewerking aan het ontsleutelen van gegevens d.d. ..... behorende bij het bevel opnemen van (tele)communicatie betreffende het nummer of de aanduiding: .....;

Gelet op het proces-verbaal van ..... d.d. .....;

Overwegende, dat gelet op de feiten en/of omstandigheden die staan gerelateerd in dat proces-verbaal voornoemde vordering dient te worden
○ gewijzigd;
○ aangevuld;
○ verlengd;

Gelet op de door de rechter-commissaris verleende machtiging tot
○ wijziging
○ aanvulling
○ verlenging
van de vordering medewerking aan het ontsleutelen van gegevens d.d. .....
RC nr. .....;

Gelet op de artikelen 126m/126t van het Wetboek van Strafvordering;

Beslist, dat voornoemde vordering wordt
○ gewijzigd als volgt .....
○ aangevuld als volgt .....
○ verlengd voor een periode van ....., welke periode aanvangt op ..... en eindigt op .....;

○ Dit document dient ter bevestiging van de mondeling gedane vordering d.d. .....;

(plaats) ....., (datum) .....

(naam) .....,
officier van justitie.

VOORBEELDFORMULIER

6.6 NR. 18

(ARRONDISSEMENTS)PARKET TE ...

BEËINDIGING VORDERING MEDEWERKING AAN HET ONTSLEUTELEN VAN GEGEVENS (ARTT. 126M/126T, ZESDE LID SV)

PARKETNUMMER: .....

Aan ..... (NAAM VAN PERSOON, INSTELLING OF BEDRIJF);

De officier van justitie van bovengenoemd parket in deze optredend in het arrondissement .....;
De officier van justitie van het bovengenoemde parket;

Gezien de vordering medewerking aan het ontsleutelen van gegevens d.d. ..... behorende bij het bevel opnemen van (tele)communicatie betreffende het nummer of de aanduiding: .....;

Overwegende, dat er thans redenen bestaan om voornoemde vordering te beëindigen;

Gelet op de artikelen 126m/126t van het Wetboek van Strafvordering;

Beslist dat voornoemde vordering wordt beëindigd met ingang van .....;

○ Dit document dient ter bevestiging van de mondeling gegeven beslissing d.d. .....;

(plaats) ....., (datum) .....

(naam) .....,
officier van justitie.

VOORBEELDFORMULIER

6.6 NR. 19

(ARRONDISSEMENTS)PARKET TE .....

VORDERING MACHTIGING BEVEL OPNEMEN VAN (TELE)COMMUNICATIE (ART. 126ZG SV)

PARKETNUMMER: .....

De officier van justitie van bovengenoemd parket in deze optredend in het arrondissement .....;
De officier van justitie van het bovengenoemde parket;

Gelet op de feiten en/of omstandigheden die uit het onderzoek zijn gebleken en die staan gerelateerd in het proces-verbaal van ..... d.d. .....

Overwegende, dat op basis van die feiten en/of omstandigheden aanwijzingen bestaan van het/de hierna te noemen terroristische misdrijf/misdrijven: .....

Overwegende, dat het onderzoek dringend vordert dat de officier van justitie beveelt dat een opsporingsambtenaar niet voor het publiek bestemde communicatie, die plaatsvindt met gebruikmaking van de diensten van een aanbieder van een communicatiedienst als bedoeld in artikel 126la van het Wetboek van Strafvordering, die wordt gevoerd middels het nummer of een andere aanduiding waarmee de individuele gebruiker van een communicatiedienst als bedoeld in artikel 126la van het Wetboek van Strafvordering wordt geïdentificeerd, te weten ..... , opneemt met een technisch hulpmiddel;

- ○ Overwegende, dat voormeld nummer of voormelde aanduiding in gebruik is bij:
  naam: .....
  adres: .....

- ○ Overwegende, dat het communicatie betreft die plaatsvindt via een openbaar telecommunicatienetwerk of met gebruikmaking van een openbare telecommunicatiedienst in de zin van de Telecommunicatiewet en het niet mogelijk is of het belang van strafvordering zich verzet om het bevel ten uitvoer te leggen met medewerking van de aanbieder van het openbare telecommunicatienetwerk of de openbare telecommunicatiedienst.
  Omschrijft de aard van het technisch hulpmiddel of de technische hulpmiddelen waarmee de communicatie wordt opgenomen als:.....

- ○ Overwegende, dat het andere communicatie betreft dan bedoeld in het derde lid van artikel 126m van het Wetboek van Strafvordering en het niet mogelijk is of het belang van strafvordering zich verzet om de aanbieder van een communicatiedienst als bedoeld in artikel 126la van het Wetboek van Strafvordering in de gelegenheid te stellen medewerking te verlenen bij de tenuitvoerlegging van het bevel.
  Omschrijft de aard van het technisch hulpmiddel of de technische hulpmiddelen waarmee de communicatie wordt opgenomen als:.....

VOORBEELDFORMULIER

Gelet op artikel 126zg van het Wetboek van Strafvordering;

Vordert, dat de rechter-commissaris aan de officier van justitie machtiging verleent tot het geven van vorenbedoeld bevel voor een periode van ten hoogste vier weken;

O Dit document dient ter bevestiging van de mondeling gedane vordering d.d. .....

(plaats)..... , (datum) .....

(naam) ……,
officier van justitie.

VOORBEELDFORMULIER

6.6 NR. 20

(ARRONDISSEMENTS)PARKET TE .....

BEVEL OPNEMEN VAN (TELE)COMMUNICATIE (ART. 126ZG SV)

PARKETNUMMER: .....

De officier van justitie van bovengenoemd parket in deze optredend in het arrondissement .....;
De officier van justitie van het bovengenoemde parket;

Gelet op de feiten en omstandigheden die uit het onderzoek zijn gebleken en die staan gerelateerd in het proces-verbaal van ..... d.d. .....;

Overwegende, dat op basis van die feiten en/of omstandigheden aanwijzingen bestaan van het/de hierna te noemen terroristische misdrijf/misdrijven: .....

Overwegende, dat het onderzoek dringend vordert dat de officier van justitie beveelt dat een opsporingsambtenaar niet voor het publiek bestemde communicatie, die plaatsvindt met gebruikmaking van de diensten van een aanbieder van een communicatiedienst als bedoeld in artikel 126la van het Wetboek van Strafvordering, die wordt gevoerd middels het nummer of een andere aanduiding waarmee de individuele gebruiker van een communicatiedienst als bedoeld in artikel 126la van het Wetboek van Strafvordering wordt geïdentificeerd, te weten ..... , opneemt met een technisch hulpmiddel;

- ○ Overwegende, dat voormeld nummer of voormelde aanduiding in gebruik is bij:
  naam: .....
  adres: .....

Gelet op de door de rechter-commissaris verleende machtiging bevel opnemen van (tele)communicatie d.d. ..... RC nr. .....;

Gelet op artikel 126zg van het Wetboek van Strafvordering;

Beveelt dat een opsporingsambtenaar niet voor het publiek bestemde communicatie, die plaatsvindt met gebruikmaking van de diensten van een aanbieder van een communicatiedienst als bedoeld in artikel 126la van het Wetboek van Strafvordering, die wordt gevoerd middels voormeld nummer of voormelde aanduiding, opneemt met een technisch hulpmiddel, voor een periode van ten hoogste 4 weken, welke periode aanvangt op …… en eindigt op..... ;

- ○ Bepaalt dat het bevel ten uitvoer wordt gelegd zonder medewerking van de aanbieder van het openbare telecommunicatienetwerk of de openbare telecommunicatiedienst nu het communicatie betreft die plaatsvindt via een openbaar telecommunicatienetwerk of met gebruikmaking van een openbare telecommunicatiedienst in de zin van de Telecommunicatiewet en het niet mogelijk is of het belang van strafvordering zich verzet om het bevel ten uitvoer te leggen met medewerking van die aanbieder.

VOORBEELDFORMULIER

Omschrijft de aard van het technisch hulpmiddel of de technische hulpmiddelen waarmee de communicatie wordt opgenomen als:.....

○ Bepaalt dat het bevel ten uitvoer wordt gelegd zonder medewerking van de aanbieder van een communicatiedienst als bedoeld in artikel 126la van het Wetboek van Strafvordering nu het andere communicatie betreft dan bedoeld in het derde lid van artikel 126m van die wet en het niet mogelijk is of het belang van strafvordering zich verzet om die aanbieder in de gelegenheid te stellen medewerking te verlenen bij de tenuitvoerlegging van het bevel.
Omschrijft de aard van het technisch hulpmiddel of de technische hulpmiddelen waarmee de communicatie wordt opgenomen als:.....

○ Dit document dient ter bevestiging van het mondeling gegeven bevel d.d. .....

(plaats)....., (datum) .....

(naam) .....,
officier van justitie.

VOORBEELDFORMULIER

6.6 NR. 21

(ARRONDISSEMENTS)PARKET TE .....

VORDERING MACHTIGING BEVEL OPNEMEN VAN (TELE)COMMUNICATIE (ART. 565 LID 2 JO 126M SV)

PARKETNUMMER: .....

De officier van justitie van bovengenoemd parket in deze optredend in het arrondissement .....;
De officier van justitie van het bovengenoemde parket;

Gelet op de feiten en/of omstandigheden die uit het onderzoek zijn gebleken en die staan gerelateerd in het proces-verbaal van ..... d.d. .....

Overwegende, dat de aan te houden persoon:
- naam: .....
  voornamen: .....
  geboren op: ..... te: .....
  wonende te: .....
- die als hierna zo nauwkeurig mogelijk wordt aangeduid: .....

wordt vervolgd of is veroordeeld tot een vrijheidsstraf dan wel hem een vrijheidsbenemende maatregel is opgelegd ter zake van het/de hierna te noemen misdrijf/misdrijven: .....

Overwegende, dat dit (een) misdrijf/misdrijven betreft als omschreven in artikel 67, eerste lid, van het Wetboek van Strafvordering dat/die gezien zijn/hun aard of de samenhang met andere door de verdachte begane misdrijven een ernstige inbreuk op de rechtsorde oplevert/opleveren;

Overwegende, dat met het oog op de vaststelling van de verblijfplaats van de aan te houden persoon het onderzoek dringend vordert dat de officier van justitie beveelt dat een opsporingsambtenaar niet voor het publiek bestemde communicatie, die plaatsvindt met gebruikmaking van de diensten van een aanbieder van een communicatiedienst als bedoeld in artikel 126la van het Wetboek van Strafvordering, die wordt gevoerd middels het nummer of een andere aanduiding waarmee de individuele gebruiker van een communicatiedienst als bedoeld in artikel 126la van het Wetboek van Strafvordering wordt geïdentificeerd, te weten ..... , opneemt met een technisch hulpmiddel;

- Overwegende, dat voormeld nummer of voormelde aanduiding in gebruik is bij:
  naam: .....
  adres: .....

- Overwegende, dat het communicatie betreft die plaatsvindt via een openbaar telecommunicatienetwerk of met gebruikmaking van een openbare telecommunicatiedienst in de zin van de Telecommunicatiewet en het niet mogelijk is of het belang van strafvordering zich verzet om het bevel ten uitvoer te leggen met

VOORBEELDFORMULIER

medewerking van de aanbieder van het openbare telecommunicatienetwerk of de openbare telecommunicatiedienst.
Omschrijft de aard van het technisch hulpmiddel of de technische hulpmiddelen waarmee de communicatie wordt opgenomen als:……

○ Overwegende, dat het andere communicatie betreft dan bedoeld in het derde lid van artikel 126m van het Wetboek van Strafvordering en het niet mogelijk is of het belang van strafvordering zich verzet om de aanbieder van een communicatiedienst als bedoeld in artikel 126la van het Wetboek van Strafvordering in de gelegenheid te stellen medewerking te verlenen bij de tenuitvoerlegging van het bevel.
Omschrijft de aard van het technisch hulpmiddel of de technische hulpmiddelen waarmee de communicatie wordt opgenomen als:……

Gelet op de artikelen 565 lid 2 jo 126m van het Wetboek van Strafvordering;

Vordert, dat de rechter-commissaris aan de officier van justitie machtiging verleent tot het geven van vorenbedoeld bevel voor een periode van ten hoogste vier weken;

○ Dit document dient ter bevestiging van de mondeling gedane vordering d.d. ……

(plaats)…… , (datum) ……

(naam) ……,
officier van justitie.

VOORBEELDFORMULIER

6.6 NR. 22

(ARRONDISSEMENTS)PARKET TE .....

BEVEL OPNEMEN VAN (TELE)COMMUNICATIE (ART. 565 LID 2 JO 126M SV)

PARKETNUMMER: .....

De officier van justitie van bovengenoemd parket in deze optredend in het arrondissement .....;
De officier van justitie van het bovengenoemde parket;

Gelet op de feiten en omstandigheden die uit het onderzoek zijn gebleken en die staan gerelateerd in het proces-verbaal van ..... d.d. .....;

Overwegende, dat de aan te houden persoon:
- naam: .....
  voornamen: .....
  geboren op: ..... te: .....
  wonende te: .....
- die als hierna zo nauwkeurig mogelijk wordt aangeduid: .....

wordt vervolgd of is veroordeeld tot een vrijheidsstraf dan wel hem een vrijheidsbenemende maatregel is opgelegd ter zake van het/de hierna te noemen misdrijf/misdrijven: .....

Overwegende, dat dit (een) misdrijf/misdrijven betreft als omschreven in artikel 67, eerste lid, van het Wetboek van Strafvordering dat/die gezien zijn/hun aard of de samenhang met andere door de verdachte begane misdrijven een ernstige inbreuk op de rechtsorde oplevert/opleveren;

Overwegende, dat met het oog op de vaststelling van de verblijfplaats van de aan te houden persoon het onderzoek dringend vordert dat de officier van justitie beveelt dat een opsporingsambtenaar niet voor het publiek bestemde communicatie, die plaatsvindt met gebruikmaking van de diensten van een aanbieder van een communicatiedienst als bedoeld in artikel 126la van het Wetboek van Strafvordering, die wordt gevoerd middels het nummer of een andere aanduiding waarmee de individuele gebruiker van een communicatiedienst als bedoeld in artikel 126la van het Wetboek van Strafvordering wordt geïdentificeerd, te weten ..... , opneemt met een technisch hulpmiddel;

- Overwegende, dat voormeld nummer of voormelde aanduiding in gebruik is bij:
  naam: .....
  adres: .....

Gelet op de door de rechter-commissaris verleende machtiging bevel opnemen van (tele)communicatie d.d. ..... RC nr. .....;

VOORBEELDFORMULIER

Gelet op de artikelen 565 lid 2 jo 126m van het Wetboek van Strafvordering;

Beveelt dat een opsporingsambtenaar niet voor het publiek bestemde communicatie, die plaatsvindt met gebruikmaking van de diensten van een aanbieder van een communicatiedienst als bedoeld in artikel 126la van het Wetboek van Strafvordering, die wordt gevoerd middels voormeld nummer of voormelde aanduiding, opneemt met een technisch hulpmiddel, voor een periode van ten hoogste 4 weken, welke periode aanvangt op …… en eindigt op..... ;

- ○ Bepaalt dat het bevel ten uitvoer wordt gelegd zonder medewerking van de aanbieder van het openbare telecommunicatienetwerk of de openbare telecommunicatiedienst nu het communicatie betreft die plaatsvindt via een openbaar telecommunicatienetwerk of met gebruikmaking van een openbare telecommunicatiedienst in de zin van de Telecommunicatiewet en het niet mogelijk is of het belang van strafvordering zich verzet om het bevel ten uitvoer te leggen met medewerking van die aanbieder.
  Omschrijft de aard van het technisch hulpmiddel of de technische hulpmiddelen waarmee de communicatie wordt opgenomen als:……

- ○ Bepaalt dat het bevel ten uitvoer wordt gelegd zonder medewerking van de aanbieder van een communicatiedienst als bedoeld in artikel 126la van het Wetboek van Strafvordering nu het andere communicatie betreft dan bedoeld in het derde lid van artikel 126m van die wet en het niet mogelijk is of het belang van strafvordering zich verzet om die aanbieder in de gelegenheid te stellen medewerking te verlenen bij de tenuitvoerlegging van het bevel.
  Omschrijft de aard van het technisch hulpmiddel of de technische hulpmiddelen waarmee de communicatie wordt opgenomen als:……

- ○ Dit document dient ter bevestiging van het mondeling gegeven bevel d.d. .....

(plaats)....., (datum) .....

(naam) ……,
officier van justitie.

6.7 OPNEMEN VAN VERTROUWELIJKE INFORMATIE MET EEN TECHNISCH HULPMIDDEL

VOORBEELDFORMULIER

6.7 NR. 1

(ARRONDISSEMENTS)PARKET TE .....

VORDERING TOT MACHTIGING BEVEL TOT HET OPNEMEN VAN VERTROUWELIJKE COMMUNICATIE MET EEN TECHNISCH HULPMIDDEL (ART. 126L SV)

PARKETNUMMER: .....

De officier van justitie van bovengenoemd parket in deze optredend in het arrondissement ……;
De officier van justitie van het bovengenoemde parket;

Gelet op de feiten en/of omstandigheden die uit het onderzoek zijn gebleken en die staan gerelateerd in het proces-verbaal van ..... d.d. .....

Overwegende, dat ten aanzien van de volgende persoon:
- naam: .....
  voornamen: .....
  geboren op: ..... te: .....
  wonende te: .....
- die als hierna zo nauwkeurig mogelijk wordt aangeduid: .....

de verdenking bestaat dat deze zich heeft schuldig gemaakt aan het/de hierna te noemen misdrijf/misdrijven: .....

Overwegende, dat dit (een) misdrijf/misdrijven betreft als omschreven in artikel 67, eerste lid, van het Wetboek van Strafvordering dat/die gezien zijn/hun aard of de samenhang met andere door de verdachte begane misdrijven een ernstige inbreuk op de rechtsorde oplevert/opleveren;
Overwegende, dat het onderzoek dringend vordert dat de officier van justitie beveelt dat een opsporingsambtenaar als bedoeld in artikel 141, onderdeel b, van het Wetboek van Strafvordering vertrouwelijke communicatie opneemt met een technisch hulpmiddel;

- Overwegende dat aan de communicatie deelneemt/deelnemen:
  - verdachte .....
  - en/of .....

- Overwegende dat het communicatie betreft
  - op een besloten plaats, te weten .....
  - in een vervoermiddel, te weten .....

- Overwegende, dat het in het belang van het onderzoek is dat de officier van justitie bepaalt dat ter uitvoering van dat bevel de besloten plaats, te weten ..... , niet zijnde een woning, wordt betreden zonder toestemming van de rechthebbende;

VOORBEELDFORMULIER

○ Overwegende, dat de verdenking (een) misdrijf/misdrijven betreft waarop naar de wettelijke omschrijving een gevangenisstraf van acht jaren of meer is gesteld en het onderzoek dringend vordert dat de officier van justitie bepaalt dat ter uitvoering van dit bevel de woning ....., wordt betreden zonder toestemming van de rechthebbende;

Omschrijft als hierna de wijze waarop aan vorenbedoelde bijzondere bevoegdheid tot opsporing uitvoering zal worden gegeven: .....
.....

Gelet op artikel 126l van het Wetboek van Strafvordering.

Vordert, dat de rechter-commissaris aan de officier van justitie machtiging verleent tot het geven van vorenbedoeld bevel voor een periode van ten hoogste vier weken;

○ Dit document dient ter bevestiging van de mondeling gedane vordering d.d. .....

(plaats)……., (datum)……

(naam) ……,
officier van justitie.

VOORBEELDFORMULIER

6.7 NR. 2

(ARRONDISSEMENTS)PARKET TE .....

BEVEL TOT HET OPNEMEN VAN VERTROUWELIJKE COMMUNICATIE MET EEN TECHNISCH HULPMIDDEL (ART. 126L SV)

PARKETNUMMER: .....

De officier van justitie van bovengenoemd parket in deze optredend in het arrondissement .....;
De officier van justitie van het bovengenoemde parket;

Gelet op de feiten en/of omstandigheden die uit het onderzoek zijn gebleken en die staan gerelateerd in het proces-verbaal van ..... d.d. .....

Overwegende, dat ten aanzien van de volgende persoon:
- naam: .....
  voornamen:
  geboren op: ..... te: .....
  wonende te: .....
- die als hierna zo nauwkeurig mogelijk wordt aangeduid: .....

de verdenking bestaat dat deze zich heeft schuldig gemaakt aan het/de hierna te noemen misdrijf/misdrijven:.....

Overwegende, dat dit (een) misdrijf/misdrijven betreft als omschreven in artikel 67, eerste lid, van het Wetboek van Strafvordering dat/die gezien zijn/hun aard of de samenhang met andere door de verdachte begane misdrijven een ernstige inbreuk op de rechtsorde oplevert/opleveren;

Overwegende, dat het onderzoek dringend vordert dat bevolen wordt dat gebruik wordt gemaakt van de bijzondere opsporingsbevoegdheid tot het opnemen van vertrouwelijke communicatie met een technisch hulpmiddel;

- Overwegende dat aan de communicatie deelneemt/deelnemen:
  - verdachte;
  - en/of .....

- Overwegende dat het communicatie betreft
  - op een besloten plaats, te weten .....
  - in een vervoermiddel, te weten .....

- Overwegende, dat het in het belang van het onderzoek is dat bepaald wordt dat ter uitvoering van dit bevel de besloten plaats, te weten ..... , niet zijnde een woning, wordt betreden zonder toestemming van de rechthebbende;

- Overwegende, dat de verdenking (een) misdrijf/misdrijven betreft waarop naar de wettelijke omschrijving een gevangenisstraf van acht jaren of meer is gesteld

VOORBEELDFORMULIER

en het onderzoek dringend vordert dat bepaald wordt dat ter uitvoering van dit bevel de woning ..... , wordt betreden zonder toestemming van de rechthebbende;

Gelet op de door de rechter-commissaris verleende machtiging bevel tot het opnemen van vertrouwelijke communicatie met een technisch hulpmiddel d.d. .....RC nr. .....

Gelet op artikel 126l van het Wetboek van Strafvordering.

Beveelt, dat een opsporingsambtenaar als bedoeld in artikel 141, onderdeel b, van het Wetboek van Strafvordering voormelde vertrouwelijke communicatie opneemt met een technisch hulpmiddel voor een periode van ten hoogste vier weken, welke periode eindigt op .....

- ○ Bepaalt, in het belang van het onderzoek dat ter uitvoering van dit bevel voornoemde besloten plaats, niet zijnde een woning, wordt betreden zonder toestemming van de rechthebbende;

- ○ Bepaalt, dat ter uitvoering van dit bevel voormelde woning wordt betreden zonder toestemming van de rechthebbende;

- ○ Bepaalt de wijze waarop aan dit bevel uitvoering wordt gegeven als hierna omschreven:.....

Gelet op het Besluit technische hulpmiddelen bijzondere opsporingsbevoegdheden (Stb. 2006, 524).

- ○ Overwegende, dat het onderzoek dringend vordert dat ter uitvoering van dit bevel (een) technisch hulpmiddel(en) wordt/worden ingezet zonder voorafgaande keuring van het technische hulpmiddel(en) als zodanig of de componenten hiervan.

- ○ Bepaalt, dat het/de technische hulpmiddel(en) als zodanig of de componenten hiervan na afloop van de inzet
  - ○ wel
  - ○ niet

  wordt gekeurd.

- ○ Dit document dient ter bevestiging van het mondeling gegeven bevel d.d. .....

(plaats)……., (datum)……

(naam) ……,
officier van justitie.

VOORBEELDFORMULIER

6.7 NR. 3

(ARRONDISSEMENTS)PARKET TE .....

VORDERING MACHTIGING BEVEL TOT HET OPNEMEN VAN VERTROUWELIJKE COMMUNICATIE MET EEN TECHNISCH HULPMIDDEL (ART. 126S SV)

PARKETNUMMER: .....

De officier van justitie van bovengenoemd parket in deze optredend in het arrondissement .....;
De officier van justitie van het bovengenoemde parket;

Gelet op de feiten en/of omstandigheden die uit het onderzoek zijn gebleken en die staan gerelateerd in het proces-verbaal van ..... d.d. .....

Overwegende, dat uit die feiten en/of omstandigheden een redelijk vermoeden voortvloeit dat in georganiseerd verband misdrijven als omschreven in artikel 67, eerste lid van het Wetboek van Strafvordering worden beraamd en/of gepleegd die gezien hun aard en/of de samenhang met andere misdrijven die in dat georganiseerd verband worden beraamd en/of gepleegd een ernstige inbreuk op de rechtsorde opleveren;

Overwegende dat het georganiseerd verband kan worden omschreven als volgt:
.....

Overwegende, dat uit die feiten en/of omstandigheden een redelijk vermoeden voortvloeit dat de volgende persoon/personen:

- naam: .....
  voornamen: .....
  geboren op: ..... te: .....
  wonende te: .....
- die als hierna zo nauwkeurig mogelijk wordt/worden aangeduid: .....

betrokken is/zijn bij het in dat georganiseerd verband beramen en/of plegen van misdrijven;

Overwegende, dat het onderzoek dringend vordert dat de officier van justitie beveelt dat een opsporingsambtenaar als bedoeld in artikel 141, onderdeel b, van het Wetboek van Strafvordering met een technisch hulpmiddel vertrouwelijke communicatie opneemt waaraan voornoemde betrokkene deelneemt;

Overwegende dat voorts aan de communicatie deelneemt/deelnemen:

- .....
- en/of .....

Overwegende, dat het in het belang van het onderzoek is dat de officier van justitie bepaalt dat ter uitvoering van dat bevel de besloten plaats, te weten ..... , niet zijnde een woning, wordt betreden zonder toestemming van de rechthebbende;

VOORBEELDFORMULIER

Overwegende, dat in het georganiseerd verband misdrijven worden beraamd en/of gepleegd waarop naar de wettelijke omschrijving een gevangenisstraf van zes jaren of meer is gesteld en het onderzoek dringend vordert dat de officier van justitie bepaalt dat ter uitvoering van dit bevel de woning ..... , wordt betreden zonder toestemming van de rechthebbende;

Omschrijft als hierna de wijze waarop aan vorenbedoelde bijzondere bevoegdheid tot opsporing uitvoering zal worden gegeven:
.....

Gelet op artikel 126s van het Wetboek van Strafvordering;

Vordert, dat de rechter-commissaris aan de officier van justitie machtiging verleent tot het geven van vorenbedoeld bevel voor een periode van ten hoogste vier weken.

○ Dit document dient ter bevestiging van de mondeling gedane vordering d.d. .....

(plaats)……., (datum)……

(naam) ……,
officier van justitie.

VOORBEELDFORMULIER

6.7 NR. 4

(ARRONDISSEMENTS)PARKET TE .....

BEVEL TOT HET OPNEMEN VAN VERTROUWELIJKE COMMUNICATIE MET EEN TECHNISCH HULPMIDDEL (ART. 126S SV)

PARKETNUMMER: .....

De officier van justitie van bovengenoemd parket in deze optredend in het arrondissement .....;
De officier van justitie van het bovengenoemde parket;

Gelet op de feiten en/of omstandigheden die uit het onderzoek zijn gebleken en die staan gerelateerd in het proces-verbaal van ..... d.d. .....

Overwegende, dat uit die feiten en/of omstandigheden een redelijk vermoeden voortvloeit dat in georganiseerd verband misdrijven als omschreven in artikel 67, eerste lid van het Wetboek van Strafvordering worden beraamd en/of gepleegd die gezien hun aard en/of de samenhang met andere misdrijven die in dat georganiseerd verband worden beraamd en/of gepleegd een ernstige inbreuk op de rechtsorde opleveren;

Omschrijft het georganiseerd verband als volgt:
.....

Overwegende, dat uit die feiten en/of omstandigheden een redelijk vermoeden voortvloeit dat de volgende persoon/personen:

- naam: .....
  voornamen: .....
  geboren op: ..... te: .....
  wonende te: .....
- die als hierna zo nauwkeurig mogelijk wordt/worden aangeduid: .....

betrokken is/zijn bij het in dat georganiseerd verband beramen en/of plegen van misdrijven;

Overwegende, dat het onderzoek dringend vordert dat bevolen wordt dat gebruik wordt gemaakt van de bijzondere opsporingsbevoegdheid tot het met een technisch hulpmiddel opnemen van vertrouwelijke communicatie waaraan voornoemde betrokkene deelneemt;

- Overwegende, dat voorts aan de communicatie deelneemt/deelnemen:
  - .....
  - en/of .....

- Overwegende, dat het in het belang van het onderzoek is dat bepaald wordt dat ter uitvoering van dit bevel de besloten plaats, te weten ..... , niet zijnde een woning, wordt betreden zonder toestemming van de rechthebbende;

VOORBEELDFORMULIER

- ○ Overwegende, dat in het georganiseerd verband misdrijven worden beraamd en/of gepleegd waarop naar de wettelijke omschrijving een gevangenisstraf van zes jaren of meer is gesteld en het onderzoek dringend vordert dat bepaald wordt dat ter uitvoering van dit bevel de woning ..... , wordt betreden zonder toestemming van de rechthebbende;

Gelet op de door de rechter commissaris verleende machtiging bevel tot het opnemen van vertrouwelijke communicatie met een technisch hulpmiddel d.d. .....RC nr. .....

Gelet op artikel 126s van het Wetboek van Strafvordering;

Beveelt, dat een opsporingsambtenaar als bedoeld in artikel 141, onderdeel b, van het Wetboek van Strafvordering met een technisch hulpmiddel voormelde vertrouwelijke communicatie opneemt waaraan voornoemde perso(o)n(en) deelneemt/deelnemen, voor een periode van ten hoogste vier weken, welke periode eindigt op .....

- ○ Bepaalt, in het belang van het onderzoek dat ter uitvoering van dit bevel voornoemde besloten plaats, niet zijnde een woning, wordt betreden zonder toestemming van de rechthebbende;

- ○ Bepaalt, dat ter uitvoering van dit bevel voormelde woning wordt betreden zonder toestemming van de rechthebbende;

Bepaalt de wijze waarop aan dit bevel uitvoering wordt gegeven als hierna omschreven:
.....

Gelet op het Besluit technische hulpmiddelen bijzondere opsporingsbevoegdheden (Stb. 2006, 524).

- ○ Overwegende, dat het onderzoek dringend vordert dat ter uitvoering van dit bevel (een) technisch hulpmiddel(en) wordt/worden ingezet zonder voorafgaande keuring van het technische hulpmiddel(en) als zodanig of de componenten hiervan.

- ○ Bepaalt, dat het/de technische hulpmiddel(en) als zodanig of de componenten hiervan na afloop van de inzet
  - ○ wel
  - ○ niet

  wordt gekeurd.

- ○ Dit document dient ter bevestiging van het mondeling gegeven bevel d.d. .....

(plaats)……., (datum)……

(naam) ……,
officier van justitie.

VOORBEELDFORMULIER

6.7 NR. 5

(ARRONDISSEMENTS)PARKET TE .....

VORDERING TOT MACHTIGING
O WIJZIGING
O AANVULLING
O VERLENGING
BEVEL TOT HET OPNEMEN VAN VERTROUWELIJKE COMMUNICATIE MET EEN TECHNISCH HULPMIDDEL (ART. 126L/126S SV)

PARKETNUMMER: .....

De officier van justitie van bovengenoemd parket in deze optredend in het arrondissement ……;
De officier van justitie van het bovengenoemde parket;

Gelet op de door de rechter-commissaris verleende machtiging bevel tot het opnemen van vertrouwelijke communicatie met een technisch hulpmiddel d.d. .....
RC nr. .....

Gezien het bevel tot het opnemen van vertrouwelijke communicatie met een technisch hulpmiddel d.d. .....

Gelet op het proces-verbaal van ..... d.d. .....

Overwegende, dat gelet op de feiten en/of omstandigheden die staan gerelateerd in dat proces-verbaal voornoemd bevel dient te worden
○ gewijzigd;
○ aangevuld;
○ verlengd;

Gelet op artikel 126l/126s van het Wetboek van Strafvordering;

Vordert, dat de rechter-commissaris aan de officier van justitie machtiging verleent om te beslissen, dat voornoemd bevel wordt
○ gewijzigd als volgt .....
○ aangevuld als volgt .....
○ verlengd voor een periode van ten hoogste vier weken;

○ Dit document dient ter bevestiging van de mondeling gedane vordering d.d. .....

(plaats)……., (datum)……

(naam) ……,
officier van justitie.

VOORBEELDFORMULIER

6.7 NR. 6

(ARRONDISSEMENTS)PARKET TE .....

O WIJZIGING
O AANVULLING
O VERLENGING
BEVEL TOT HET OPNEMEN VAN VERTROUWELIJKE COMMUNICATIE MET EEN TECHNISCH HULPMIDDEL (ART. 126L/126S SV)

PARKETNUMMER: .....

De officier van justitie van bovengenoemd parket in deze optredend in het arrondissement ……;
De officier van justitie van het bovengenoemde parket;

Gezien het bevel tot het opnemen van vertrouwelijke communicatie met een technisch hulpmiddel d.d. .....

Gelet op het proces-verbaal van ..... d.d. .....

Overwegende, dat gelet op de feiten en/of omstandigheden die staan gerelateerd in dat proces-verbaal voornoemd bevel dient te worden
○ gewijzigd;
○ aangevuld;
○ verlengd;

Gelet op de door de rechter-commissaris verleende machtiging tot
○ wijziging
○ aanvulling
○ verlenging
van het bevel tot het opnemen van vertrouwelijke communicatie met een technisch hulpmiddel d.d. ..... RC nr. .....

Gelet op artikel 126l/126s van het Wetboek van Strafvordering;

BESLIST, dat voornoemd bevel wordt
○ gewijzigd als volgt .....
○ aangevuld als volgt .....
○ verlengd voor een periode van ten hoogste vier weken, welke periode eindigt op .....;

○ Dit document dient ter bevestiging van het mondeling gegeven bevel d.d. .....

(plaats)……., (datum)……

(naam) ……,
officier van justitie.

VOORBEELDFORMULIER

6.7 NR. 7

(ARRONDISSEMENTS)PARKET TE .....

BEËINDIGING BEVEL TOT HET OPNEMEN VAN VERTROUWELIJKE COMMUNICATIE MET EEN TECHNISCH HULPMIDDEL (ART. 126L/126S SV)

PARKETNUMMER: .....

De officier van justitie van bovengenoemd parket in deze optredend in het arrondissement .....;
De officier van justitie van het bovengenoemde parket;

Gezien het bevel tot het opnemen van vertrouwelijke communicatie met een technisch hulpmiddel d.d. .....

Gelet op het proces-verbaal van ..... d.d. .....

Overwegende, dat gelet op de feiten en/of omstandigheden die staan gerelateerd in dat proces-verbaal voornoemd bevel dient te worden beëindigd;

Gelet op artikel 126l/126s van het Wetboek van Strafvordering;

BESLIST, dat voornoemd bevel wordt beëindigd met ingang van .....

○ Dit document dient ter bevestiging van het mondeling gegeven bevel d.d. .....

(plaats)....., (datum).....

(naam) .....,
officier van justitie.

VOORBEELDFORMULIER

6.7 NR. 8

(ARRONDISSEMENTS)PARKET TE .....

VORDERING TOT MACHTIGING BEVEL TOT HET OPNEMEN VAN VERTROUWELIJKE COMMUNICATIE MET EEN TECHNISCH HULPMIDDEL (ART. 126ZF SV)

PARKETNUMMER: .....

De officier van justitie van bovengenoemd parket in deze optredend in het arrondissement .....;
De officier van justitie van het bovengenoemde parket;

Gelet op de feiten en/of omstandigheden die uit het onderzoek zijn gebleken en die staan gerelateerd in het proces-verbaal van ..... d.d. .....

Overwegende, dat op basis van die feiten en/of omstandigheden aanwijzingen bestaan van het/de hierna te noemen terroristische misdrijf/misdrijven: .....

Overwegende, dat het onderzoek dringend vordert dat de officier van justitie beveelt dat een opsporingsambtenaar als bedoeld in artikel 141, onderdeel b, van het Wetboek van Strafvordering vertrouwelijke communicatie opneemt met een technisch hulpmiddel;

- Overwegende dat aan de communicatie deelneemt/deelnemen:
  - verdachte .....
  - en/of .....

- Overwegende dat het communicatie betreft
  - op een besloten plaats, te weten .....
  - in een vervoermiddel, te weten .....

- Overwegende, dat het in het belang van het onderzoek is dat de officier van justitie bepaalt dat ter uitvoering van dat bevel de besloten plaats, te weten ..... , niet zijnde een woning, wordt betreden zonder toestemming van de rechthebbende;

- Overwegende, dat de verdenking (een) misdrijf/misdrijven betreft waarop naar de wettelijke omschrijving een gevangenisstraf van acht jaren of meer is gesteld en het onderzoek dringend vordert dat de officier van justitie bepaalt dat ter uitvoering van dit bevel de woning ....., wordt betreden zonder toestemming van de rechthebbende;

Omschrijft als hierna de wijze waarop aan vorenbedoelde bijzondere bevoegdheid tot opsporing uitvoering zal worden gegeven: .....
.....

Gelet op artikel 126zf van het Wetboek van Strafvordering.

VOORBEELDFORMULIER

Vordert, dat de rechter-commissaris aan de officier van justitie machtiging verleent tot het geven van vorenbedoeld bevel voor een periode van ten hoogste vier weken;

○ Dit document dient ter bevestiging van de mondeling gedane vordering d.d. .....

(plaats)……., (datum)……

(naam) ……,
officier van justitie.

VOORBEELDFORMULIER

6.7 NR. 9

(ARRONDISSEMENTS)PARKET TE .....

BEVEL TOT HET OPNEMEN VAN VERTROUWELIJKE COMMUNICATIE MET EEN TECHNISCH HULPMIDDEL (ART. 126ZF SV)

PARKETNUMMER: .....

De officier van justitie van bovengenoemd parket in deze optredend in het arrondissement .....;
De officier van justitie van het bovengenoemde parket;

Gelet op de feiten en/of omstandigheden die uit het onderzoek zijn gebleken en die staan gerelateerd in het proces-verbaal van ..... d.d. .....

Overwegende, dat op basis van die feiten en/of omstandigheden aanwijzingen bestaan van het/de hierna te noemen terroristische misdrijf/misdrijven: .....

Overwegende, dat het onderzoek dringend vordert dat bevolen wordt dat gebruik wordt gemaakt van de bijzondere opsporingsbevoegdheid tot het opnemen van vertrouwelijke communicatie met een technisch hulpmiddel;

- Overwegende dat aan de communicatie deelneemt/deelnemen:
  - verdachte;
  - en/of .....

- Overwegende dat het communicatie betreft
  - op een besloten plaats, te weten .....
  - in een vervoermiddel, te weten .....

- Overwegende, dat het in het belang van het onderzoek is dat bepaald wordt dat ter uitvoering van dit bevel de besloten plaats, te weten ..... , niet zijnde een woning, wordt betreden zonder toestemming van de rechthebbende;

- Overwegende, dat de verdenking (een) misdrijf/misdrijven betreft waarop naar de wettelijke omschrijving een gevangenisstraf van acht jaren of meer is gesteld en het onderzoek dringend vordert dat bepaald wordt dat ter uitvoering van dit bevel de woning ..... , wordt betreden zonder toestemming van de rechthebbende;

Gelet op de door de rechter-commissaris verleende machtiging bevel tot het opnemen van vertrouwelijke communicatie met een technisch hulpmiddel d.d. .....RC nr. .....

Gelet op artikel 126zf van het Wetboek van Strafvordering.

VOORBEELDFORMULIER

Beveelt, dat een opsporingsambtenaar als bedoeld in artikel 141, onderdeel b, van het Wetboek van Strafvordering voormelde vertrouwelijke communicatie opneemt met een technisch hulpmiddel voor een periode van ten hoogste vier weken, welke periode eindigt op .....

- ○ Bepaalt, in het belang van het onderzoek dat ter uitvoering van dit bevel voornoemde besloten plaats, niet zijnde een woning, wordt betreden zonder toestemming van de rechthebbende;

- ○ Bepaalt, dat ter uitvoering van dit bevel voormelde woning wordt betreden zonder toestemming van de rechthebbende;

- ○ Bepaalt de wijze waarop aan dit bevel uitvoering wordt gegeven als hierna omschreven:
  .....

Gelet op het Besluit technische hulpmiddelen bijzondere opsporingsbevoegdheden (Stb. 2006, 524).

- ○ Overwegende, dat het onderzoek dringend vordert dat ter uitvoering van dit bevel (een) technisch hulpmiddel(en) wordt/worden ingezet zonder voorafgaande keuring van het technische hulpmiddel(en) als zodanig of de componenten hiervan.

- ○ Bepaalt, dat het/de technische hulpmiddel(en) als zodanig of de componenten hiervan na afloop van de inzet
  - ○ wel
  - ○ niet

  wordt gekeurd.

- ○ Dit document dient ter bevestiging van het mondeling gegeven bevel d.d.
  .....

(plaats)……., (datum)……

(naam) ……,
officier van justitie.

VOORBEELDFORMULIER

6.7 NR. 10

(ARRONDISSEMENTS)PARKET TE .....

VORDERING TOT MACHTIGING BEVEL TOT HET OPNEMEN VAN VERTROUWELIJKE COMMUNICATIE MET EEN TECHNISCH HULPMIDDEL (ART. 565 LID 2 JO 126L SV)

PARKETNUMMER: .....

De officier van justitie van bovengenoemd parket in deze optredend in het arrondissement .....;
De officier van justitie van het bovengenoemde parket;

Gelet op de feiten en/of omstandigheden die uit het onderzoek zijn gebleken en die staan gerelateerd in het proces-verbaal van ..... d.d. .....

Overwegende, dat de aan te houden persoon:
- naam: .....
  voornamen: .....
  geboren op: ..... te: .....
  wonende te: .....
- die als hierna zo nauwkeurig mogelijk wordt aangeduid: .....

wordt vervolgd of is veroordeeld tot een vrijheidsstraf dan wel hem een vrijheidsbenemende maatregel is opgelegd ter zake van het/de hierna te noemen misdrijf/misdrijven: .....

Overwegende, dat dit (een) misdrijf/misdrijven betreft als omschreven in artikel 67, eerste lid, van het Wetboek van Strafvordering dat/die gezien zijn/hun aard of de samenhang met andere door de verdachte begane misdrijven een ernstige inbreuk op de rechtsorde oplevert/opleveren;

Overwegende, dat met het oog op de vaststelling van de verblijfplaats van de aan te houden persoon het onderzoek dringend vordert dat de officier van justitie beveelt dat een opsporingsambtenaar als bedoeld in artikel 141, onderdeel b, van het Wetboek van Strafvordering vertrouwelijke communicatie opneemt met een technisch hulpmiddel;

- Overwegende dat aan de communicatie deelneemt/deelnemen:
  - de aan te houden persoon .....
  - en/of .....

- Overwegende dat het communicatie betreft
  - op een besloten plaats, te weten .....
  - in een vervoermiddel, te weten .....

- Overwegende, dat het in het belang van het onderzoek is dat de officier van justitie bepaalt dat ter uitvoering van dat bevel de besloten plaats, te weten ..... , niet zijnde een woning, wordt betreden zonder toestemming van de rechthebbende;

VOORBEELDFORMULIER

- ○ Overwegende, dat de verdenking (een) misdrijf/misdrijven betreft waarop naar de wettelijke omschrijving een gevangenisstraf van acht jaren of meer is gesteld en het onderzoek dringend vordert dat de officier van justitie bepaalt dat ter uitvoering van dit bevel de woning ....., wordt betreden zonder toestemming van de rechthebbende;

Omschrijft als hierna de wijze waarop aan vorenbedoelde bijzondere bevoegdheid tot opsporing uitvoering zal worden gegeven: .....
.....

Gelet op de artikelen 565 lid 2 jo 126l van het Wetboek van Strafvordering.

Vordert, dat de rechter-commissaris aan de officier van justitie machtiging verleent tot het geven van vorenbedoeld bevel voor een periode van ten hoogste vier weken;

- ○ Dit document dient ter bevestiging van de mondeling gedane vordering d.d. .....

(plaats)……., (datum)……

(naam) ……,
officier van justitie.

VOORBEELDFORMULIER

6.7 NR. 11

(ARRONDISSEMENTS)PARKET TE .....

BEVEL TOT HET OPNEMEN VAN VERTROUWELIJKE COMMUNICATIE MET EEN TECHNISCH HULPMIDDEL (ART. 565 LID 2 JO 126L SV)

PARKETNUMMER: .....

De officier van justitie van bovengenoemd parket in deze optredend in het arrondissement .....;
De officier van justitie van het bovengenoemde parket;

Gelet op de feiten en/of omstandigheden die uit het onderzoek zijn gebleken en die staan gerelateerd in het proces-verbaal van ..... d.d. .....

Overwegende, dat de aan te houden persoon:
- naam: .....
  voornamen: .....
  geboren op: ..... te: .....
  wonende te: .....
- die als hierna zo nauwkeurig mogelijk wordt aangeduid: .....

wordt vervolgd of is veroordeeld tot een vrijheidsstraf dan wel hem een vrijheidsbenemende maatregel is opgelegd ter zake van het/de hierna te noemen misdrijf/misdrijven: .....

Overwegende, dat dit (een) misdrijf/misdrijven betreft als omschreven in artikel 67, eerste lid, van het Wetboek van Strafvordering dat/die gezien zijn/hun aard of de samenhang met andere door de verdachte begane misdrijven een ernstige inbreuk op de rechtsorde oplevert/opleveren;

Overwegende, dat met het oog op de vaststelling van de verblijfplaats van de aan te houden persoon het onderzoek dringend vordert dat bevolen wordt dat gebruik wordt gemaakt van de bijzondere opsporingsbevoegdheid tot het opnemen van vertrouwelijke communicatie met een technisch hulpmiddel;

- Overwegende dat aan de communicatie deelneemt/deelnemen:
  - de aan te houden persoon;
  - en/of .....

- Overwegende dat het communicatie betreft
  - op een besloten plaats, te weten .....
  - in een vervoermiddel, te weten .....

- Overwegende, dat het in het belang van het onderzoek is dat bepaald wordt dat ter uitvoering van dit bevel de besloten plaats, te weten ..... , niet zijnde een woning, wordt betreden zonder toestemming van de rechthebbende;

VOORBEELDFORMULIER

- ○ Overwegende, dat de verdenking (een) misdrijf/misdrijven betreft waarop naar de wettelijke omschrijving een gevangenisstraf van acht jaren of meer is gesteld en het onderzoek dringend vordert dat bepaald wordt dat ter uitvoering van dit bevel de woning ..... , wordt betreden zonder toestemming van de rechthebbende;

Gelet op de door de rechter-commissaris verleende machtiging bevel tot het opnemen van vertrouwelijke communicatie met een technisch hulpmiddel d.d. .....RC nr. .....

Gelet op de artikelen 565 lid 2 jo 126l van het Wetboek van Strafvordering.

Beveelt, dat een opsporingsambtenaar als bedoeld in artikel 141, onderdeel b, van het Wetboek van Strafvordering voormelde vertrouwelijke communicatie opneemt met een technisch hulpmiddel voor een periode van ten hoogste vier weken, welke periode eindigt op .....

- ○ Bepaalt, in het belang van het onderzoek dat ter uitvoering van dit bevel voornoemde besloten plaats, niet zijnde een woning, wordt betreden zonder toestemming van de rechthebbende;

- ○ Bepaalt, dat ter uitvoering van dit bevel voormelde woning wordt betreden zonder toestemming van de rechthebbende;

- ○ Bepaalt de wijze waarop aan dit bevel uitvoering wordt gegeven als hierna omschreven:
  .....

Gelet op het Besluit technische hulpmiddelen bijzondere opsporingsbevoegdheden (*Stb*. 2006, 524).

- ○ Overwegende, dat het onderzoek dringend vordert dat ter uitvoering van dit bevel (een) technisch hulpmiddel(en) wordt/worden ingezet zonder voorafgaande keuring van het technische hulpmiddel(en) als zodanig of de componenten hiervan.

- ○ Bepaalt, dat het/de technische hulpmiddel(en) als zodanig of de componenten hiervan na afloop van de inzet
  - ○ wel
  - ○ niet

  wordt gekeurd.

- ○ Dit document dient ter bevestiging van het mondeling gegeven bevel d.d. .....

(plaats)……., (datum)……

(naam) ……,
officier van justitie.

6.8 STELSELMATIGE INFORMATIE-INWINNING DOOR EEN OPSPORINGSAMBTENAAR

VOORBEELDFORMULIER

6.8 NR. 1

(ARRONDISSEMENTS)PARKET TE .....

BEVEL STELSELMATIGE INWINNING VAN INFORMATIE
(ART. 126J SV)

PARKETNUMMER: .....

De officier van justitie van bovengenoemd parket in deze optredend in het arrondissement ……;
De officier van justitie van het bovengenoemde parket;

Gelet op de feiten en/of omstandigheden die uit het onderzoek zijn gebleken en die staan gerelateerd in het proces-verbaal van ..... d.d. .....

Overwegende, dat ten aanzien van de volgende persoon:
- naam: .....
  voornamen: .....
  geboren op: ..... te: .....
  wonende te: .....
- die als hierna zo nauwkeurig mogelijk wordt omschreven: .....

de verdenking bestaat dat deze zich heeft schuldig gemaakt aan het/de hierna te noemen misdrijf/misdrijven: .....

Overwegende, dat het in het belang van het onderzoek is dat bevolen wordt dat gebruik wordt gemaakt van de bijzondere opsporingsbevoegdheid tot het stelselmatig inwinnen van informatie;

Gelet op artikel 126j van het Wetboek van Strafvordering;

Beveelt, dat een opsporingsambtenaar als bedoeld in artikel 141, onderdeel b, van het Wetboek van Strafvordering, zonder dat kenbaar is dat hij optreedt als opsporingsambtenaar, stelselmatig informatie inwint over de verdachte;

Bepaalt de wijze waarop aan dit bevel uitvoering wordt gegeven als hierna omschreven:.....

Bepaalt, dat dit bevel van kracht zal zijn voor een periode van ten hoogste drie maanden, welke periode eindigt op ..... ;

- Dit document dient ter bevestiging van het mondeling gegeven bevel d.d. .....

VOORBEELDFORMULIER

(plaats)……., (datum)……

(naam) ……,
officier van justitie.

VOORBEELDFORMULIER

6.8 NR. 2

(ARRONDISSEMENTS)PARKET TE .....

BEVEL STELSELMATIGE INWINNING VAN INFORMATIE
(ART. 126QA SV)

PARKETNUMMER: .....

De officier van justitie van bovengenoemd parket in deze optredend in het arrondissement .....;
De officier van justitie van het bovengenoemde parket;

Gelet op de feiten en/of omstandigheden die uit het onderzoek zijn gebleken en die staan gerelateerd in het proces-verbaal van ..... d.d. .....

Overwegende, dat uit die feiten en/of omstandigheden een redelijk vermoeden voortvloeit dat in georganiseerd verband misdrijven als omschreven in artikel 67, eerste lid van het Wetboek van Strafvordering worden beraamd en/of gepleegd die gezien hun aard en/of de samenhang met andere misdrijven die in dat georganiseerd verband worden beraamd en/of gepleegd een ernstige inbreuk op de rechtsorde opleveren;

Omschrijft het georganiseerd verband als volgt:
.....

Overwegende, dat uit die feiten en/of omstandigheden een redelijk vermoeden voortvloeit dat de volgende persoon/personen:

- naam: .....
  voornamen: .....
  geboren op: ..... te: .....
  wonende te: .....
- die als hierna zo nauwkeurig mogelijk wordt/worden omschreven:
  .....

betrokken is/zijn bij het in dat georganiseerd verband beramen en/of plegen van misdrijven;

Overwegende, dat het in het belang van het onderzoek is dat bevolen wordt dat gebruik wordt gemaakt van de bijzondere opsporingsbevoegdheid tot het stelselmatig inwinnen van informatie;

Gelet op artikel 126qa van het Wetboek van Strafvordering;

Beveelt, dat een opsporingsambtenaar als bedoeld in artikel 141, onderdeel b van het Wetboek van Strafvordering, zonder dat kenbaar is dat hij optreedt als opsporingsambtenaar, stelselmatig informatie inwint over voornoemde betrokkene; Bepaalt de wijze waarop aan dit bevel uitvoering wordt gegeven, als hierna omschreven: .....
....

VOORBEELDFORMULIER

Bepaalt, dat dit bevel van kracht zal zijn tot en met .....

○ Dit document dient ter bevestiging van het mondeling gegeven bevel d.d. .....

(plaats)……., (datum)……

(naam) ……,
officier van justitie.

VOORBEELDFORMULIER

6.8 NR. 3

(ARRONDISSEMENTS)PARKET TE .....

O WIJZIGING
O AANVULLING
O VERLENGING
O BEËINDIGING
BEVEL STELSELMATIGE INWINNING VAN INFORMATIE
(ART. 126J/126QA SV)

PARKETNUMMER: .....

De officier van justitie van bovengenoemd parket in deze optredend in het arrondissement ……;
De officier van justitie van het bovengenoemde parket;

Gezien het bevel stelselmatige inwinning van informatie d.d. .....

Gelet op het proces-verbaal van ..... d.d. .....

Overwegende, dat gelet op de feiten en/of omstandigheden die staan gerelateerd in dat proces-verbaal voornoemd bevel dient te worden
O gewijzigd;
O aangevuld;
O verlengd;
O beëindigd;

Gelet op artikel 126j/126qa van het Wetboek van Strafvordering;

BESLIST, dat voornoemd bevel wordt
O gewijzigd als volgt .....
O aangevuld als volgt .....
O verlengd voor een periode van ten hoogste drie maanden, welke periode eindigt op ..... ;
O beëindigd per ..... ;

O Dit document dient ter bevestiging van het mondeling gegeven bevel d.d. .....

(plaats)……., (datum)……

(naam) ……,
officier van justitie.

VOORBEELDFORMULIER

6.8 NR. 4

(ARRONDISSEMENTS)PARKET TE .....

BEVEL STELSELMATIGE INWINNING VAN INFORMATIE (ART. 126ZD SV)

PARKETNUMMER: .....

De officier van justitie van bovengenoemd parket in deze optredend in het arrondissement .....;
De officier van justitie van het bovengenoemde parket;

Gelet op de feiten en/of omstandigheden die uit het onderzoek zijn gebleken en die staan gerelateerd in het proces-verbaal van ..... d.d. .....

Overwegende, dat op basis van die feiten en/of omstandigheden aanwijzingen bestaan van het/de hierna te noemen terroristische misdrijf/misdrijven: .....

Overwegende, dat het in het belang van het onderzoek is dat bevolen wordt dat gebruik wordt gemaakt van de bijzondere opsporingsbevoegdheid tot het stelselmatig inwinnen van informatie;

Gelet op artikel 126zd van het Wetboek van Strafvordering;

Beveelt, dat een opsporingsambtenaar als bedoeld in artikel 141, onderdeel b, van het Wetboek van Strafvordering, zonder dat kenbaar is dat hij optreedt als opsporingsambtenaar, stelselmatig informatie inwint over de verdachte;

Bepaalt de wijze waarop aan dit bevel uitvoering wordt gegeven als hierna omschreven:.....

Bepaalt, dat dit bevel van kracht zal zijn voor een periode van ten hoogste drie maanden, welke periode eindigt op ..... ;

○ Dit document dient ter bevestiging van het mondeling gegeven bevel d.d. .....

(plaats)....., (datum).....

(naam) .....,
officier van justitie.

6.9 (STELSELMATIGE) BURGERINFORMANT

VOORBEELDFORMULIER

6.9 NR. 1

PROCES-VERBAAL CIE

Regiopolitie
Regionale Criminele Inlichtingen Eenheid
Nummer:
Onderwerp: proces-verbaal CIE-informatie

PROCES-VERBAAL
Ik, , inspecteur van politie en chef van de Regionale Criminele Inlichtingen Eenheid bij de Regiopolitie , verklaar het volgende:

Bij de Regionale Criminele Inlichtingen Eenheid van is in de periode van tot via een of meer informanten de navolgende informatie binnengekomen:

Voorts verklaar ik, alvorens bovenstaande informatie ter beschikking te hebben gesteld, mij een oordeel te hebben gevormd over de betrouwbaarheid van de informant(en) en over de juistheid van de informatie.

Dat oordeel luidt dat de mij bekende achtergrond van de informant(en), bezien in samenhang met de door die informant(en) aangedragen gegevens, tot de conclusie leidt:
dat de verstrekte informatie als betrouwbaar kan worden aangemerkt.
of
dat een oordeel over de betrouwbaarheid van de informatie niet kan worden gegeven.

Uit onderzoek is voorts het volgende gebleken:.....

Eerdergenoemde informatie is door mij op ter beschikking gesteld van ter operationele afhandeling.

Dit proces-verbaal is niet bedoeld om te dienen als bewijsmiddel in een strafzaak.

Opgemaakt op ambtseed/belofte (te) ..... op…….

De inspecteur van politie,

VOORBEELDFORMULIER

6.9 NR. 2

(ARRONDISSEMENTS)PARKET TE.....

BEVEL OVEREENKOMST STELSELMATIGE INWINNING VAN INFORMATIE MET EEN BURGER (ART. 126V SV)

PARKETNUMMER: .....

De officier van justitie van bovengenoemd parket in deze optredend in het arrondissement ……;
De officier van justitie van het bovengenoemde parket;

Gelet op de feiten en/of omstandigheden die uit het onderzoek zijn gebleken en die staan gerelateerd in het proces-verbaal van d.d. .....

- Overwegende, dat ten aanzien van de volgende persoon:
  - naam .....
    voornamen .....
    geboren op ..... te .....
    wonende te .....
  - die hierna zo nauwkeurig mogelijk wordt aangeduid als:

de verdenking bestaat dat deze zich heeft schuldig gemaakt aan het/de hierna te noemen misdrijf/misdrijven:.....

- Overwegende, dat uit die feiten en/of omstandigheden een redelijk vermoeden voortvloeit dat in georganiseerd verband misdrijven als omschreven in artikel 67, eerste lid, van het Wetboek van Strafvordering worden beraamd en/of gepleegd die gezien hun aard en/of de samenhang met andere misdrijven die in dat georganiseerd verband worden beraamd en/of gepleegd een ernstige inbreuk op de rechtsorde opleveren;

Omschrijft het georganiseerd verband als volgt…….....

Overwegende, dat een redelijk vermoeden bestaat dat de volgende persoon/personen:
- naam: .....
  voornamen: .....
  geboren op: ..... te: .....
  wonende te: .....
- die als hierna zo nauwkeurig mogelijk wordt/worden omschreven:
  .....

betrokken is/zijn bij het in dat georganiseerd verband beramen en/of plegen van misdrijven;

Overwegende, dat het in het belang van het onderzoek is dat bevolen wordt dat overeengekomen wordt dat een burger bijstand verleent aan de opsporing door stelselmatig informatie in te winnen;

VOORBEELDFORMULIER

Gelet op artikel 126v van het Wetboek van Strafvordering;

Beveelt, dat een opsporingsambtenaar met een persoon die geen opsporingsambtenaar is, overeenkomt dat deze voor de duur van het bevel bijstand verleent aan de opsporing door stelselmatig informatie in te winnen omtrent:

- ○ de verdachte;
- ○ voornoemde betrokkene;

Bepaalt, dat dit bevel van kracht zal zijn voor een periode van ten hoogste drie maanden, welke periode ingaat op ..... en, behoudens verlenging of eerdere beëindiging, eindigt op .....;

○ Dit document dient ter bevestiging van het mondeling gegeven bevel d.d. .....

(plaats)……., (datum)……

(naam) …….,
officier van justitie.

VOORBEELDFORMULIER

6.9 NR. 3

(ARRONDISSEMENTS)PARKET TE

OVEREENKOMST STELSELMATIGE INWINNING VAN INFORMATIE MET EEN BURGER (ART. 126V SV)

PARKETNUMMER: .....

Contractant I:
De Staat der Nederlanden,
Vertegenwoordigd door ....., opsporingsambtenaar van de regiopolitie te ……, die handelt in opdracht en op een daartoe schriftelijk afgegeven bevel van de officier van justitie te …….

Contractant II:

Burgerinformant, code .....
LCIE registratiecode .....

Gezien het bevel overeenkomst stelselmatige inwinning van informatie van de officier van justitie d.d. ……., nr. ……..

Overwegende, dat:

- Contractant II geen opsporingsambtenaar is en bereid is bijstand te verlenen aan de opsporing onder de voorwaarden als hierna aangegeven;

- Contractant II niet deelgenomen heeft (…..) aan de strafbare feiten beraamd of gepleegd door personen waaromtrent hij krachtens het bevel stelselmatige inwinning van informatie informeert;

- Contractant II bij de totstandkoming van deze overeenkomst heeft aangegeven te weten en aanvaarden dat hij/zij handelt op eigen risico en verantwoordelijkheid en zich bewust is van de mogelijke risico's die zijn verbonden aan de stelselmatige inwinning van informatie waartoe Contractant II zich in deze overeenkomst verbindt.

Met inachtneming van het vorenstaande komen contractanten (.....) als volgt overeen:

1. Contractant II verleent met ingang van de datum als bepaald in het ter zake van het verlenen van bijstand aan de opsporing door de officier van justitie afgegeven bevel voor de duur genoemd in dat bevel, of zo veel korter of langer als door de officier van justitie in overeenstemming met Contractant II nader wordt bepaald en – in het laatste geval – te dien einde nader schriftelijk wordt overeengekomen, bijstand aan de opsporing middels het stelselmatig inwinnen van informatie omtrent de hierna aan te duiden verdachte / persoon of personen:

VOORBEELDFORMULIER

- ○ naam .....
  voornamen .....
  geboren op ..... te .....
  wonende te .....
- ○ die hierna zo nauwkeurig mogelijk wordt aangeduid als:

- ○ naam .....
  voornamen .....
  geboren op ..... te .....
  wonende te .....
- ○ die hierna zo nauwkeurig mogelijk wordt aangeduid als:

2. Contractant II zal zich hierbij nauwgezet en zonder voorbehoud houden aan de aanwijzingen die hem ter zake van de uitoefening van deze bijstand aan de opsporing door Contractant I of namens deze door een andere opsporingsambtenaar worden gegeven;

3. Contractant II zal bij de uitvoering van de bijstand aan de opsporing (stelselmatige inwinning van informatie) op grond van deze overeenkomst niet betrokken zijn bij of deelnemen aan het beramen, voorbereiden of plegen van strafbare feiten door de verdachte / betrokken perso(o)n(en) waarop de stelselmatige inwinning van informatie op grond van deze overeenkomst ziet;

4. Bij betrokkenheid of deelname aan het beramen, voorbereiden of plegen van strafbare feiten anders dan op de wijze zoals omschreven in deze overeenkomst staan de overeenkomst en de als bedoeld in artikel 3 de strafvervolging van Contractant II voor die strafbare feiten niet in de weg;

5. Contractant II zal aanstonds en zonder voorbehoud alle in het kader van de uitvoering van deze overeenkomst verkregen informatie naar waarheid verstrekken aan de opsporingsambtenaren en waarheidsgetrouw verslag doen van al zijn handelen, waarnemingen en bevindingen ter zake;

6. Door Contractant I wordt – met voorafgaande schriftelijke toestemming van de officier van justitie – de afscherming van Contractant II, ter zake van de op grond van deze overeenkomst door Contractant II verleende bijstand aan de opsporing toegezegd; Deze verplichting vervalt indien zich zwaarwegende belangen voordoen, te weten belangen van anderen in verband met het leven, de vrijheid en de veiligheid van personen en voorts indien bekendwording bij derden van de identiteit van Contractant II aan zijn/haar eigen handelen of optreden te wijten is;

7. Contractant II zal – dit ter beoordeling en op beslissing van de bevoegde justitiële autoriteiten – desverlangd over zijn/haar handelen, waarnemingen en bevindingen ter zake van en in verband met de uitvoering van de onderwerpelijke bijstand aan de opsporing getuigenis afleggen ten overstaan van de Nederlandse of – in het kader van de uitvoering van een rechtshulpverzoek – elders bevoegde rechter;

VOORBEELDFORMULIER

8. Contractant I en eventueel andere opsporingsambtenaren doen schriftelijk verslag van hun contacten en afspraken met Contractant II en doen deze verslaglegging toekomen aan het Hoofd RCIE en de officier van justitie;

9. Eventuele beloningen en onkostenvergoedingen aan Contractant II ter zake van de uitvoering van deze overeenkomst geschieden overeenkomstig de Regeling bijzondere opsporingsgelden (Stcrt. 2001, 54);

10. Deze overeenkomst kan in overeenstemming met Contractant II schriftelijk worden gewijzigd of aangevuld als bij bevel van de officier van justitie nader bepaald;

11. Bij het ontbreken van de in het voorgaande artikel bedoelde overeenstemming kan de overeenkomst door elk van de contractanten terstond, derhalve zonder voorafgaande ingebrekestelling, worden ontbonden; Ontbinding van de overeenkomst heeft, evenals in geval van (tussentijdse) beëindiging, geen gevolgen voor het gebruik van de reeds op grond van de geldende overeenkomst verkregen inlichtingen van Contractant II;

Deze overeenkomst vindt plaats met toestemming van de officier van justitie overeenkomstig het door deze gegeven bevel.

Aldus overeengekomen d.d ……..

Contractant I: Contractant II:

…… ……

VOORBEELDFORMULIER

6.9 NR. 4

(ARRONDISSEMENTS)PARKET TE.....

O WIJZIGING
O AANVULLING
O VERLENGING
O BEËINDIGING
BEVEL OVEREENKOMST STELSELMATIGE INWINNING VAN INFORMATIE MET EEN BURGER (ART. 126V SV)

PARKETNUMMER: .....

De officier van justitie van bovengenoemd parket in deze optredend in het arrondissement ……;
De officier van justitie van het bovengenoemde parket;

Gezien het bevel overeenkomst stelselmatige inwinning van informatie d.d. ..... nr. .....

Gelet op het proces-verbaal van ..... d.d. .....

Overwegende, dat gelet op de feiten en/of omstandigheden die staan gerelateerd in dat proces-verbaal voornoemd bevel dient te worden
O gewijzigd;
O aangevuld;
O verlengd;
O beëindigd;

Gelet op artikel 126v van het Wetboek van Strafvordering;

BESLIST, dat voornoemd bevel wordt
O gewijzigd als volgt .....
O aangevuld als volgt .....
O verlengd tot en met ..... ;
O beëindigd per ..... ;

O Dit document dient ter bevestiging van het mondeling gegeven bevel d.d. .....

(plaats)……., (datum)……

(naam) ……,
officier van justitie.

6.10 POLITIËLE PSEUDOKOOP EN -DIENSTVERLENING

VOORBEELDFORMULIER

6.10 NR. 1

(ARRONDISSEMENTS)PARKET TE .....

BEVEL PSEUDOKOOP EN/OF -DIENSTVERLENING (ART. 126I SV)

PARKETNUMMER: .....

De officier van justitie van bovengenoemd parket in deze optredend in het arrondissement .....;
De officier van justitie van het bovengenoemde parket;

Gelet op de feiten en/of omstandigheden die uit het onderzoek zijn gebleken en die staan gerelateerd in het proces-verbaal van ..... d.d. .....

Overwegende, dat ten aanzien van de volgende persoon:

- naam: .....
  voornamen: .....
  geboren op: ..... te: .....
  wonende te: .....
- die als hierna zo nauwkeurig mogelijk wordt aangeduid: .....

de verdenking bestaat dat deze zich heeft schuldig gemaakt aan het/de hierna te noemen misdrijf/misdrijven:.....

Overwegende, dat dit (een) misdrijf/misdrijven betreft als omschreven in artikel 67, eerste lid, van het Wetboek van Strafvordering;

Overwegende, dat het in het belang van het onderzoek is dat bevolen wordt dat gebruik wordt gemaakt van de bijzondere opsporingsbevoegdheid tot pseudokoop en/of -dienstverlening;

Gelet op artikel 126i van het Wetboek van Strafvordering;

Beveelt, dat daartoe een opsporingsambtenaar goederen en/of gegevens die zijn opgeslagen, worden verwerkt of overgedragen door middel van een geautomatiseerd werk, door tussenkomst van een openbaar telecommunicatienetwerk, afneemt van en/of diensten verleent aan verdachte;

Omschrijft de aard van de goederen en/of gegevens en/of diensten als .....

Bepaalt, de wijze waarop aan dit bevel uitvoering wordt gegeven, daaronder begrepen strafbaar gesteld handelen, als hierna omschreven:
.....

Bepaalt, dat de opsporingsambtenaar bij de tenuitvoerlegging van dit bevel verdachte niet mag brengen tot andere strafbare feiten dan waarop diens opzet reeds tevoren was gericht;

VOORBEELDFORMULIER

Bepaalt, dat uitvoering aan dit bevel wordt gegeven

- ○ op .....
- ○ binnen de periode van ..... tot en met .....

○ Dit document dient ter bevestiging van het mondeling gegeven bevel d.d. .....

(plaats)..... , (datum) .....

(naam)……,
officier van justitie.

VOORBEELDFORMULIER

6.10 NR. 2

(ARRONDISSEMENTS)PARKET TE .....

BEVEL PSEUDOKOOP EN/OF -DIENSTVERLENING (ART. 126Q SV)

PARKETNUMMER: .....

De officier van justitie van bovengenoemd parket in deze optredend in het arrondissement .....;
De officier van justitie van het bovengenoemde parket;

Gelet op de feiten en/of omstandigheden die uit het onderzoek zijn gebleken en die staan gerelateerd in het proces-verbaal van ..... d.d. .....

Overwegende, dat uit die feiten en/of omstandigheden een redelijk vermoeden voortvloeit dat in georganiseerd verband misdrijven als omschreven in artikel 67, eerste lid van het Wetboek van Strafvordering worden beraamd en/of gepleegd die gezien hun aard en/of de samenhang met andere misdrijven die in dat georganiseerd verband worden beraamd en/of gepleegd een ernstige inbreuk op de rechtsorde opleveren;

Omschrijft het georganiseerd verband als volgt:
.....

Overwegende, dat het in het belang van het onderzoek is, dat bevolen wordt dat gebruik wordt gemaakt van de bijzondere opsporingsbevoegdheid tot pseudokoop en/of -dienstverlening;

Gelet op artikel 126q van het Wetboek van Strafvordering;

Beveelt, dat daartoe een opsporingsambtenaar goederen en/of gegevens die zijn opgeslagen, worden verwerkt of overgedragen door middel van een geautomatiseerd werk, door tussenkomst van een openbaar telecommunicatienetwerk, afneemt van en/of diensten verleent aan (een) perso(o)nen ten aanzien van wie uit feiten en/of omstandigheden een redelijk vermoeden voortvloeit dat deze betrokken is/zijn bij het in dat georganiseerd verband beramen en/of plegen van misdrijven;

Omschrijft de aard van de goederen en/of gegevens en/of diensten als .....

Bepaalt, de wijze waarop aan dit bevel uitvoering wordt gegeven, daaronder begrepen strafbaar gesteld handelen, als hierna omschreven:
.....

Bepaalt, dat de opsporingsambtenaar bij de tenuitvoerlegging van dit bevel een persoon niet mag brengen tot andere strafbare feiten dan waarop diens opzet reeds tevoren was gericht;

VOORBEELDFORMULIER

Bepaalt, dat uitvoering aan dit bevel wordt gegeven

- ○ op .....
- ○ binnen de periode van ..... tot en met .....

○ Dit document dient ter bevestiging van het mondeling gegeven bevel d.d. .....

(plaats)..... , (datum) .....

(naam)……,
officier van justitie.

VOORBEELDFORMULIER

6.10 NR. 3

(ARRONDISSEMENTS)PARKET TE .....

O WIJZIGING
O AANVULLING
O VERLENGING
O BEËINDIGING
BEVEL PSEUDOKOOP EN/OF -DIENSTVERLENING
(ART. 126I/126Q SV)

PARKETNUMMER: .....

De officier van justitie van bovengenoemd parket in deze optredend in het arrondissement .....;
De officier van justitie van het bovengenoemde parket;

Gezien het bevel pseudokoop en/of -dienstverlening d.d. .....

Gelet op het proces-verbaal van ..... d.d. .....
Overwegende, dat gelet op de feiten en/of omstandigheden die staan gerelateerd in dat proces-verbaal voornoemd bevel dient te worden
○ gewijzigd;
○ aangevuld;
○ verlengd;
○ beëindigd;

Gelet op artikel 126i/126q van het Wetboek van Strafvordering;

BESLIST, dat voornoemd bevel wordt
○ gewijzigd als volgt .....
○ aangevuld als volgt .....
○ verlengd tot en met .....
○ beëindigd per .....

○ Dit document dient ter bevestiging van het mondeling gegeven bevel d.d. .....

(plaats)..... , (datum) .....

(naam)……,
officier van justitie.

VOORBEELDFORMULIER

6.10 NR. 4

(ARRONDISSEMENTS)PARKET TE .....

BEVEL PSEUDOKOOP EN/OF -DIENSTVERLENING (ART. 126ZD SV)

PARKETNUMMER: .....

De officier van justitie van bovengenoemd parket in deze optredend in het arrondissement .....;
De officier van justitie van het bovengenoemde parket;

Gelet op de feiten en/of omstandigheden die uit het onderzoek zijn gebleken en die staan gerelateerd in het proces-verbaal van ..... d.d. .....

Overwegende, dat op basis van die feiten en/of omstandigheden aanwijzingen bestaan van het/de hierna te noemen terroristische misdrijf/misdrijven: .....

Overwegende, dat het in het belang van het onderzoek is dat bevolen wordt dat gebruik wordt gemaakt van de bijzondere opsporingsbevoegdheid tot pseudokoop en/of -dienstverlening;

Gelet op artikel 126zd van het Wetboek van Strafvordering;

Beveelt, dat daartoe een opsporingsambtenaar goederen en/of gegevens die zijn opgeslagen, worden verwerkt of overgedragen door middel van een geautomatiseerd werk, door tussenkomst van een openbaar telecommunicatienetwerk, afneemt van en/of diensten verleent aan een persoon;

Omschrijft de aard van de goederen en/of gegevens en/of diensten als .....

Bepaalt, de wijze waarop aan dit bevel uitvoering wordt gegeven, daaronder begrepen strafbaar gesteld handelen, als hierna omschreven:
.....

Bepaalt, dat de opsporingsambtenaar bij de tenuitvoerlegging van dit bevel verdachte niet mag brengen tot andere strafbare feiten dan waarop diens opzet reeds tevoren was gericht;

Bepaalt, dat uitvoering aan dit bevel wordt gegeven
- ○ op .....
- ○ binnen de periode van ..... tot en met .....

○ Dit document dient ter bevestiging van het mondeling gegeven bevel d.d. .....

(plaats)..... , (datum) .....

(naam)……,
officier van justitie.

VOORBEELDFORMULIER

6.10 NR. 5

(ARRONDISSEMENTS)PARKET TE .....

BEVEL PSEUDOKOOP EN/OF -DIENSTVERLENING (ART. 126ZD SV)

PARKETNUMMER: .....

De officier van justitie van bovengenoemd parket in deze optredend in het arrondissement .....;
De officier van justitie van het bovengenoemde parket;

Gelet op de feiten en/of omstandigheden die uit het onderzoek zijn gebleken en die staan gerelateerd in het proces-verbaal van ..... d.d. .....

Overwegende, dat op basis van die feiten en/of omstandigheden aanwijzingen bestaan van het/de hierna te noemen terroristische misdrijf/misdrijven: .....

Overwegende, dat het in het belang van het onderzoek is dat bevolen wordt dat gebruik wordt gemaakt van de bijzondere opsporingsbevoegdheid tot pseudokoop en/of -dienstverlening;

Gelet op artikel 126zd van het Wetboek van Strafvordering;

Beveelt, dat daartoe een opsporingsambtenaar goederen en/of gegevens die zijn opgeslagen, worden verwerkt of overgedragen door middel van een geautomatiseerd werk, door tussenkomst van een openbaar telecommunicatienetwerk, afneemt van en/of diensten verleent aan een persoon;

Omschrijft de aard van de goederen en/of gegevens en/of diensten als .....

Bepaalt, de wijze waarop aan dit bevel uitvoering wordt gegeven, daaronder begrepen strafbaar gesteld handelen, als hierna omschreven:
.....

Bepaalt, dat de opsporingsambtenaar bij de tenuitvoerlegging van dit bevel verdachte niet mag brengen tot andere strafbare feiten dan waarop diens opzet reeds tevoren was gericht;

Bepaalt, dat uitvoering aan dit bevel wordt gegeven
- ○ op .....
- ○ binnen de periode van ..... tot en met .....

○ Dit document dient ter bevestiging van het mondeling gegeven bevel d.d. .....

(plaats)..... , (datum) .....

(naam)……,
officier van justitie.

6.11 BURGERPSEUDOKOOP EN –DIENSTVERLENING

VOORBEELDFORMULIER

6.11 NR. 1

(ARRONDISSEMENTS)PARKET TE .....

OVEREENKOMST TOT PSEUDOKOOP/ -DIENSTVERLENING MET EEN BURGER (ART. 126IJ/126Z SV)

PARKETNUMMER: .....

Contractant I:
De Staat der Nederlanden
In deze handelend door de officier van justitie te .....

Contractant II:
- ○ Burgerpseudodienstverlener, code .....

- ○ Burgerpseudokoper, code .....

Overwegende, dat:

- ○ Contractant II geen opsporingsambtenaar is en zich bereid heeft verklaard bijstand te verlenen aan de opsporing door goederen af te nemen en/of gegevens die zijn opgeslagen, worden verwerkt of overgedragen door middel van een geautomatiseerd werk, door tussenkomst van een openbaar telecommunicatienetwerk afneemt van (alléén i.g.v. art. 126ij Sv) en/of door diensten te verlenen aan

  - ○ verdachte (art. 126ij Sv);
  - ○ een persoon ten aanzien van wie een redelijk vermoeden bestaat dat deze betrokken is bij het in georganiseerd verband beramen en/of plegen van misdrijven (art. 126z Sv);

- ○ Contractant II bij de totstandkoming van deze overeenkomst heeft aangegeven te weten en aanvaarden dat hij/zij handelt op eigen risico en verantwoordelijkheid en zich bewust te zijn van de mogelijke risico's die zijn verbonden aan de burgerpseudokoop / -dienstverlening waartoe Contractant II zich in deze overeenkomst verbindt;

- ○ ……..

Met inachtneming van het vorenstaande komen contractanten als volgt overeen:

1. Contractant II zal met ingang van ..... en voor de duur van ..... , of zo veel korter als door Contractant I nader bepaald, bijstand aan de opsporing verlenen;

   - ○ Omschrijft deze bijstand als:…….

   - ○ Contractant II zal de hierna omschreven goederen .....; afnemen van :……

VOORBEELDFORMULIER

- ○ Contractant II zal de hierna omschreven gegevens (alléén i.g.v. art. 126ij Sv) ....;
  afnemen van :……

- ○ Contractant II zal de hierna omschreven diensten ……..
  verlenen aan: ……

2. Contractant II zal bij de uitvoering van de bij deze overeenkomst overeengekomen bijstand aan de opsporing worden begeleid door opsporingsambtenaren van ……..;

3. Contractant II zal bij de uitvoering van de bijstand niet deelnemen aan het beramen, voorbereiden of plegen van andere strafbare feiten door de verdachte / betrokken perso(o)n(en) plegen waarop die bijstand betrekking heeft, met dien verstande dat in het kader van de uitvoering van de bijstand op grond van deze overeenkomst de navolgende strafbare gedragingen door de officier van justitie zullen worden toegestaan: …… ……..;

4. Indien bij de uitvoering van de bijstand op grond van deze overeenkomst (onvoorziene) omstandigheden dwingen tot het plegen van strafbare handelingen, die niet hierboven zijn omschreven, dient Contractant II – alvorens een aanvang te maken met deze strafbare handelingen – contact op te nemen met zijn begeleiders teneinde (alsnog) toestemming van Contractant I te verkrijgen voor het plegen van die strafbare handelingen;

5. Contractant II zal bij de uitvoering van de aan de opsporing te verlenen bijstand (rechts)personen niet brengen tot het beramen, voorbereiden of plegen van andere strafbare feiten dan die waarop het opzet van die (rechts)personen reeds tevoren was gericht;

6. Contractant II zal zich bij de uitvoering van de bijstand op grond van deze overeenkomst handelen als hiervoor omschreven alsmede strikt overeenkomstig de aanwijzingen als door of namens Contractant I gegeven;

7. Contractant II zal aanstonds en zonder voorbehoud, nauwgezet en naar waarheid verslag doen aan de door Contractant I aangewezen opsporingsambtenaren van al zijn handelen, waarnemingen en bevindingen in het kader van de uitvoering van deze overeenkomst;

8. Contractant II zal – dit ter beoordeling en op beslissing van de bevoegde justitiële autoriteiten – desverlangd over zijn/haar handelen, waarnemingen en bevindingen, daaronder begrepen de verkregen informatie, ter zake van en in verband met de uitvoering van de onderwerpelijke bijstand aan de opsporing getuigenis afleggen ten overstaan van de Nederlandse of – in het kader van de uitvoering van een rechtshulpverzoek – elders bevoegde rechter;

9. Bij betrokkenheid of deelname aan het beramen, voorbereiden of plegen van strafbare feiten anders dan op de wijze zoals omschreven in deze overeenkomst

VOORBEELDFORMULIER

staat de overeenkomst de strafvervolging van Contractant II voor die strafbare feiten niet in de weg;

10. Contractant II zal van derden in verband met de ter uitvoering van deze overeenkomst verkregen of te verkrijgen inkomsten zonder enig voorbehoud en beperking door tussenkomst van de begeleidende opsporingsambtenaren afdragen aan de Nederlandse Staat;

11. Eventuele beloningen en onkostenvergoedingen aan Contractant II ter zake van de uitvoering van deze overeenkomst geschieden overeenkomstig de Regeling bijzondere opsporingsgelden (*Stcrt*. 2001, 54);

12. Deze overeenkomst gaat in op het tijdstip en voor de duur als hiervoor bepaald, behoudens nadere schriftelijke verlenging in overeenstemming met Contractant II of eerdere tussentijdse beëindiging van deze overeenkomst;

13. Deze overeenkomst kan in overeenstemming met Contractant II worden gewijzigd of aangevuld;

14. Bij het ontbreken van de in het voorgaande artikel bedoelde overeenstemming kan de overeenkomst door elk van de contractanten terstond, derhalve zonder voorafgaande ingebrekestelling, worden ontbonden; Ontbinding van de overeenkomst heeft, evenals in geval van (tussentijdse) beëindiging, geen gevolgen voor het gebruik van de reeds op grond van de geldende overeenkomst verkregen inlichtingen van Contractant II;

Aldus overeengekomen d.d. ……

Contractant I:	Contractant II:
mr.	……..

6.12 POLITIËLE INFILTRATIE

VOORBEELDFORMULIER

6.12 NR. 1

(ARRONDISSEMENTS)PARKET TE .....

BEVEL INFILTRATIE (ART. 126H SV)

PARKETNUMMER: .....

De officier van justitie van bovengenoemd parket in deze optredend in het arrondissement ……;
De officier van justitie van het bovengenoemde parket;

Gelet op de feiten en/of omstandigheden die uit het onderzoek zijn gebleken en die staan gerelateerd in het proces-verbaal van ..... d.d. .....

Overwegende, dat ten aanzien van de volgende persoon:

- naam: .....
  voornamen: .....
  geboren op: ..... te: .....
  wonende te: .....
- die als hierna zo nauwkeurig mogelijk wordt omschreven: .....

de verdenking bestaat dat deze zich heeft schuldig gemaakt aan het/de hierna te noemen misdrijf/misdrijven: ....

Overwegende, dat dit (een) misdrijf/misdrijven betreft als omschreven in artikel 67, eerste lid, van het Wetboek van Strafvordering dat/die gezien zijn/hun aard of de samenhang met andere door de verdachte begane misdrijven een ernstige inbreuk op de rechtsorde oplevert/opleveren;

Overwegende, dat er sprake is van een groep van personen waarbinnen naar redelijkerwijs kan worden vermoed misdrijven worden beraamd en/of gepleegd;

Omschrijft deze groep van personen als volgt: .....

Overwegende, dat het onderzoek dringend vordert dat bevolen wordt dat gebruik wordt gemaakt van de bijzondere opsporingsbevoegdheid tot infiltratie;

Gelet op artikel 126h van het Wetboek van Strafvordering;

Beveelt, dat daartoe een of meer opsporingsambtena(a)r(en) als bedoeld in artikel 141, onderdeel b, van het Wetboek van Strafvordering en/of een of meer perso(o)n(en) in de openbare dienst van een vreemde staat, die voldoet/voldoen aan de bij het Samenwerkingsbesluit bijzondere opsporingsbevoegdheden gestelde eisen, deelneemt/deelnemen en/of medewerking verleent/verlenen aan voormelde groep van personen;

Bepaalt, de wijze waarop aan dit bevel uitvoering wordt gegeven, daaronder begrepen strafbaar gesteld handelen, als hierna omschreven:
.....

VOORBEELDFORMULIER

Bepaalt, dat de opsporingsambtena(a)r(en) en/of de perso(o)n(en) in de openbare dienst van een vreemde staat bij de tenuitvoerlegging van dit bevel een persoon niet mag/mogen brengen tot andere strafbare feiten dan waarop diens opzet reeds tevoren was gericht;

Bepaalt, dat dit bevel van kracht zal zijn tot en met .....;

○ Dit document dient ter bevestiging van het mondeling gegeven bevel d.d. .....

(plaats)……., (datum)……

(naam) ……,
officier van justitie.

VOORBEELDFORMULIER

6.12 NR. 2

(ARRONDISSEMENTS)PARKET TE .....

BEVEL INFILTRATIE (ART. 126P SV)

PARKETNUMMER: .....

De officier van justitie van bovengenoemd parket in deze optredend in het arrondissement .....;
De officier van justitie van het bovengenoemde parket;

Gelet op de feiten en/of omstandigheden die uit het onderzoek zijn gebleken en die staan gerelateerd in het proces-verbaal van ..... d.d. .....

Overwegende, dat uit die feiten en/of omstandigheden een redelijk vermoeden voortvloeit dat in georganiseerd verband misdrijven als omschreven in artikel 67, eerste lid van het Wetboek van Strafvordering worden beraamd en/of gepleegd die gezien hun aard en/of de samenhang met andere misdrijven die in dat georganiseerd verband worden beraamd en/of gepleegd een ernstige inbreuk op de rechtsorde opleveren;

Omschrijft het georganiseerd verband als volgt:
.....

Overwegende, dat het onderzoek dringend vordert dat bevolen wordt dat gebruik wordt gemaakt van de bijzondere opsporingsbevoegdheid tot infiltratie;

Gelet op artikel 126p van het Wetboek van Strafvordering;

Beveelt, dat daartoe één of meer opsporingsambtena(a)r(en) als bedoeld in artikel 141, onderdeel b van het Wetboek van Strafvordering en/of een of meer perso(o)n(en) in de openbare dienst van een vreemde staat, die voldoet/voldoen aan de bij het Samenwerkingsbesluit bijzondere opsporingsbevoegdheden gestelde eisen, aan het georganiseerd verband deelneemt/deelnemen en/of medewerking verleent/verlenen;

Bepaalt, de wijze waarop aan dit bevel uitvoering wordt gegeven, daaronder begrepen strafbaar gesteld handelen, als hierna omschreven: .....
....

Bepaalt, dat de opsporingsambtena(a)r(en) en/of de perso(o)n(en) in de openbare dienst van een vreemde staat bij de tenuitvoerlegging van dit bevel een persoon niet mag/mogen brengen tot andere strafbare feiten dan waarop diens opzet reeds tevoren was gericht;

Bepaalt, dat dit bevel van kracht zal zijn tot en met .....;

○ Dit document dient ter bevestiging van het mondeling gegeven bevel d.d. .....

VOORBEELDFORMULIER

(plaats)……., (datum)……

(naam) ……,
officier van justitie.

VOORBEELDFORMULIER

6.12 NR. 3

(ARRONDISSEMENTS)PARKET TE .....

O WIJZIGING
O AANVULLING
O VERLENGING
O BEËINDIGING
BEVEL INFILTRATIE (ART. 126H/126P SV)

PARKETNUMMER: .....

De officier van justitie van bovengenoemd parket in deze optredend in het arrondissement ……;
De officier van justitie van het bovengenoemde parket;

Gezien het bevel infiltratie d.d. .....

Gelet op het proces-verbaal van ..... d.d. .....

Overwegende, dat gelet op de feiten en/of omstandigheden die staan gerelateerd in dat proces-verbaal voornoemd bevel dient te worden
○ gewijzigd;
○ aangevuld;
○ verlengd;
○ beëindigd;

Gelet op artikel 126h/126p van het Wetboek van Strafvordering;

BESLIST, dat voornoemd bevel wordt

○ gewijzigd als volgt .....
○ aangevuld als volgt .....
○ verlengd tot en met .....
○ beëindigd per .....

○ Dit document dient ter bevestiging van het mondeling gegeven bevel d.d. .....

(plaats)……., (datum)……

(naam) ……,
officier van justitie.

VOORBEELDFORMULIER

6.12 NR. 4

(ARRONDISSEMENTS)PARKET TE .....

BEVEL INFILTRATIE (ART. 126ZE SV)

PARKETNUMMER: .....

De officier van justitie van bovengenoemd parket in deze optredend in het arrondissement .....;
De officier van justitie van het bovengenoemde parket;

Gelet op de feiten en/of omstandigheden die uit het onderzoek zijn gebleken en die staan gerelateerd in het proces-verbaal van ..... d.d. .....

Overwegende, dat op basis van die feiten en/of omstandigheden aanwijzingen bestaan van het/de hierna te noemen terroristische misdrijf/misdrijven: .....

Overwegende, dat er sprake is van een groep van personen waarvan aanwijzingen bestaan dat daarbinnen een terroristisch misdrijf wordt beraamd of gepleegd.

Omschrijft deze groep van personen als volgt: .....

Overwegende, dat het onderzoek dringend vordert dat bevolen wordt dat gebruik wordt gemaakt van de bijzondere opsporingsbevoegdheid tot infiltratie;

Gelet op artikel 126ze van het Wetboek van Strafvordering;

Beveelt, dat daartoe een of meer opsporingsambtena(a)r(en) als bedoeld in artikel 141, onderdeel b, van het Wetboek van Strafvordering en/of een of meer perso(o)n(en) in de openbare dienst van een vreemde staat, die voldoet/voldoen aan de bij het Samenwerkingsbesluit bijzondere opsporingsbevoegdheden gestelde eisen, deelneemt/deelnemen en/of medewerking verleent/verlenen aan voormelde groep van personen;

Bepaalt, de wijze waarop aan dit bevel uitvoering wordt gegeven, daaronder begrepen strafbaar gesteld handelen, als hierna omschreven: .....

Bepaalt, dat de opsporingsambtena(a)r(en) en/of de perso(o)n(en) in de openbare dienst van een vreemde staat bij de tenuitvoerlegging van dit bevel een persoon niet mag/mogen brengen tot andere strafbare feiten dan waarop diens opzet reeds tevoren was gericht;

Bepaalt, dat dit bevel van kracht zal zijn tot en met .....;

○ Dit document dient ter bevestiging van het mondeling gegeven bevel d.d. .....

(plaats)....., (datum).....

(naam) .....,
officier van justitie.

6.13 BURGERINFILTRATIE

VOORBEELDFORMULIER

6.13 NR. 1

(ARRONDISSEMENTS)PARKET TE .....

OVEREENKOMST TOT INFILTRATIE MET EEN BURGER
(ART. 126W/126X SV)

PARKETNUMMER: .....

Contractant I:
De Staat der Nederlanden,
In deze handelend door de officier van justitie te .....

Contractant II:
Burgerinfiltrant, bekend onder code .....

Overwegende, dat:

- Contractant II geen opsporingsambtenaar is en zich bereid heeft verklaard bijstand te verlenen aan de opsporing onder de voorwaarden als hierna aangegeven;

- Contractant II bij de totstandkoming van deze overeenkomst heeft aangegeven te weten en aanvaarden dat hij/zij handelt op eigen risico en verantwoordelijkheid en zich bewust te zijn van de mogelijke risico's die zijn verbonden aan de infiltratie waartoe Contractant II zich in deze overeenkomst verbindt;

- De door partijen overeengekomen bijstand aan de opsporing door Contractant II heeft uitsluitend betrekking op de in deze overeenkomst en bijbehorende wijzigingen en aanvullingen omschreven misdrijven of misdrijf;

Met inachtneming van het vorenstaande komen contractanten als volgt overeen:

1. Contractant II zal met ingang van ..... en voor de duur van ..... , of zo veel korter als door Contractant I nader bepaald, bijstand aan de opsporing verlenen;

Omschrijft deze bijstand als:.....

2. Contractant II zal bij de uitvoering van de bijstand op grond van deze overeenkomst aan de opsporing handelen als hiervoor omschreven alsmede strikt overeenkomstig de aanwijzingen als door of namens Contractant I gegeven;

3. Contractant II zal bij de uitvoering van de bij deze overeenkomst overeengekomen bijstand aan de opsporing worden begeleid door opsporingsambtenaren van .....;

VOORBEELDFORMULIER

4. Contractant II zal bij de uitvoering van de aan de opsporing te verlenen bijstand personen niet brengen tot het beramen, voorbereiden of plegen van andere strafbare feiten dan die waarop het opzet van die personen reeds tevoren was gericht;

5. Contractant II zal bij de uitvoering van de bijstand op grond van deze overeenkomst geen andere strafbare handelingen verrichten dan die (telkens) voor de uitvoering van deze overeenkomst – een en ander zoals hiervoor omschreven – noodzakelijk zijn en waarvoor vooraf schriftelijk toestemming door Contractant I is gegeven. Ter zake van deze vooraf toegestane strafbare handelingen zal Contractant II niet strafrechtelijk worden vervolgd;

6. Indien bij de uitvoering van de bijstand op grond van deze overeenkomst (onvoorziene) omstandigheden dwingen tot het plegen van strafbare handelingen waarvoor vooraf door Contractant I geen toestemming is gegeven, dient Contractant II -alvorens een aanvang te maken met de strafbare handelingen- contact op te nemen met zijn begeleiders teneinde (alsnog) toestemming te verkrijgen van Contractant I voor het verrichten van die strafbare handelingen;

7. Bij betrokkenheid bij of deelname aan het beramen, voorbereiden of plegen van strafbare feiten anders dan op de wijze zoals omschreven in deze overeenkomst staat de overeenkomst de strafvervolging van Contractant II voor die strafbare feiten niet in de weg;

8. Contractant II zal aanstonds en zonder voorbehoud, nauwgezet en naar waarheid verslag doen aan de door Contractant I aangewezen opsporingsambtenaren van al zijn handelen, waarnemingen en bevindingen in het kader van de uitvoering van deze overeenkomst;

9. Contractant II zal – dit ter beoordeling en op beslissing van de bevoegde justitiële autoriteiten – desverlangd over zijn/haar handelen, waarnemingen en bevindingen, daaronder begrepen de verkregen informatie, ter zake van en in verband met de bijstand op grond van deze overeenkomst getuigenis afleggen ten overstaan van de Nederlandse of – in het kader van de uitvoering van een rechtshulpverzoek – elders bevoegde rechter;

10. Contractant II zal van derden in verband met de ter uitvoering van deze overeenkomst verkregen of te verkrijgen inkomsten zonder enig voorbehoud en beperking door tussenkomst van de begeleidende opsporingsambtenaren afdragen aan de Nederlandse Staat;

11. Eventuele beloningen en onkostenvergoedingen aan Contractant II ter zake van de uitvoering van deze overeenkomst geschieden overeenkomstig de Regeling bijzondere opsporingsgelden (Stcrt. 2001, 54);

12. Deze overeenkomst gaat in op het tijdstip en voor de duur als hiervoor bepaald, behoudens nadere verlenging of eerdere beëindiging van deze overeenkomst;

13. Deze overeenkomst kan in overeenstemming met Contractant II worden gewijzigd of aangevuld;

VOORBEELDFORMULIER

14. Bij het ontbreken van de in het voorgaande artikel bedoelde overeenstemming kan de overeenkomst door elk van de contractanten terstond, derhalve zonder voorafgaande ingebrekestelling, worden ontbonden; ontbinding van de overeenkomst heeft, evenals in geval van (tussentijdse) beëindiging, geen gevolgen voor het gebruik van de reeds op grond van de geldende overeenkomst verkregen inlichtingen van Contractant II.

Aldus overeengekomen d.d. .....

Contractant I	Contractant II
mr. ……	……

6.14 VORDEREN VAN GEGEVENS

VOORBEELDFORMULIER

6.14 NR.1

OPSPORINGSINSTANTIE …… TE ……

VORDERING VERSTREKKING IDENTIFICERENDE GEGEVENS (ART. 126NC/126UC SV)

Proces-verbaalnummer/zaaknummer:

○ Aan ……(NAAM VAN PERSOON, INSTELLING of BEDRIJF)

De opsporingsambtenaar van bovengenoemde opsporingsinstantie;

○ Overwegende, dat ten aanzien van één of meer personen de verdenking bestaat dat deze zich heeft/hebben schuldig gemaakt aan (een) misdrijf/misdrijven;

○ Overwegende, dat uit feiten en/of omstandigheden een redelijk vermoeden voortvloeit dat in georganiseerd verband misdrijven als omschreven in artikel 67, eerste lid, van het Wetboek van Strafvordering worden beraamd en/of gepleegd die gezien hun aard en/of de samenhang met andere misdrijven die in dat georganiseerd verband worden beraamd en/of gepleegd een ernstige inbreuk op de rechtsorde opleveren;

Overwegende, dat het in het belang van het onderzoek is dat van bovengenoemde (rechts)persoon, die daarvoor redelijkerwijs in aanmerking komt en die anders dan ten behoeve van persoonlijk gebruik gegevens verwerkt, wordt gevorderd bepaalde opgeslagen en/of vastgelegde identificerende gegevens te verstrekken, te weten:
○ naam, adres, woonplaats en postadres
○ geboortedatum en geslacht
○ rekeningnummers
○ administratieve kenmerken
○ anders, nl.: ……
○ in geval van een rechtspersoon: rechtsvorm en vestigingsplaats

van de hierna aangeduide (rechts)persoon:
○ ……(naam)
○ de (rechts)persoon die als hierna zo nauwkeurig mogelijk wordt aangeduid:…….;

Gelet op artikel 126nc/126uc van het Wetboek van Strafvordering;

Vordert van bovengenoemde (rechts)persoon voormelde identificerende gegevens te verstrekken;

Bepaalt dat deze vordering geen betrekking heeft op persoonsgegevens betreffende iemands godsdienst of levensovertuiging, ras, politieke gezindheid, gezondheid, seksuele leven of lidmaatschap van een vakvereniging;

VOORBEELDFORMULIER

Bepaalt dat deze identificerende gegevens verstrekt dienen te worden binnen een termijn van … dagen.

De identificerende gegevens kunnen ter beschikking gesteld worden aan ……., bereikbaar via telefoonnummer ....., faxnummer .....

Deelt mede, dat overeenkomstig artikel 126bb, vijfde lid, van het Wetboek van Strafvordering u verplicht bent om in het belang van het onderzoek geheimhouding in acht te nemen omtrent al hetgeen u terzake van de vordering bekend is.

○ Ik verzoek u de gegevens digitaal aan te leveren
○ Dit document dient ter bevestiging van de mondeling gedane vordering d.d. ……

(plaats)……, (datum)…….

De opsporingsambtenaar,
(naam)……..

VOORBEELDFORMULIER

6.14 NR. 2

(ARRONDISSEMENTS)PARKET TE ……..

VORDERING VERSTREKKING HISTORISCHE GEGEVENS (ART. 126ND/126UD, EERSTE LID SV)

PARKETNUMMER: .....

○ Aan .....(NAAM VAN PERSOON, INSTELLING OF BEDRIJF)

De officier van justitie van bovengenoemd parket in deze optredend in het arrondissement……..;
De officier van justitie van het bovengenoemde parket;

Gelet op de feiten en/of omstandigheden die uit het onderzoek zijn gebleken en die staan gerelateerd in het proces-verbaal van ..... d.d. .....

○ Overwegende, dat ten aanzien van één of meer personen de verdenking bestaat dat deze zich heeft/hebben schuldig gemaakt aan (een) misdrijf/misdrijven als omschreven in artikel 67, eerste lid van het Wetboek van Strafvordering;

○ Overwegende, dat uit feiten en/of omstandigheden een redelijk vermoeden voortvloeit dat in georganiseerd verband misdrijven als omschreven in artikel 67, eerste lid, van het Wetboek van Strafvordering worden beraamd en/of gepleegd die gezien hun aard en/of de samenhang met andere misdrijven die in dat georganiseerd verband worden beraamd en/of gepleegd een ernstige inbreuk op de rechtsorde opleveren;

Overwegende, dat het in het belang van het onderzoek is dat van bovengenoemde (rechts)persoon, van wie redelijkerwijs kan worden vermoed dat deze toegang heeft tot bepaalde opgeslagen en/of vastgelegde gegevens, te weten …….,

van de hierna aangeduide (rechts)persoon:
○ ……..(naam)
○ de (rechts)persoon die als hierna zo nauwkeurig mogelijk wordt aangeduid:…….,
wordt gevorderd deze gegevens te verstrekken;

Gelet op artikel 126nd/126ud van het Wetboek van Strafvordering;

Vordert van bovengenoemde (rechts)persoon voormelde historische gegevens aan de officier van justitie middels tussenkomst van …….. (naam opsporingsinstantie) te verstrekken;

Bepaalt dat deze vordering geen betrekking heeft op persoonsgegevens betreffende iemands godsdienst of levensovertuiging, ras, politieke gezindheid, gezondheid, seksuele leven of lidmaatschap van een vakvereniging;

VOORBEELDFORMULIER

Bepaalt dat deze gegevens verstrekt dienen te worden binnen een termijn van …. dagen.

De gegevens kunnen ter beschikking gesteld worden aan ……., bereikbaar via telefoonnummer ....., faxnummer ..... .

Deelt mede, dat overeenkomstig artikel 126bb, vijfde lid, van het Wetboek van Strafvordering u verplicht bent om in het belang van het onderzoek geheimhouding in acht te nemen omtrent al hetgeen u terzake van de vordering bekend is.

○ Ik verzoek u de gegevens digitaal aan te leveren.
○ Dit document dient ter bevestiging van de mondeling gedane vordering d.d. ……

(plaats)……., (datum) ……..

(naam) ……
officier van justitie.

VOORBEELDFORMULIER

6.14 NR.3

(ARRONDISSEMENTS)PARKET TE ……..

VORDERING TOT MACHTIGING VORDERING VERSTREKKING HISTORISCHE GEGEVENS (ART. 126ND, ZESDE LID SV)

PARKETNUMMER: .....

De officier van justitie van bovengenoemd parket in deze optredend in het arrondissement……..;
De officier van justitie van het bovengenoemde parket;

Gelet op de feiten en/of omstandigheden die uit het onderzoek zijn gebleken en die staan gerelateerd in het proces-verbaal van ..... d.d. .....

Overwegende, dat ten aanzien van de volgende persoon

- naam: ……
  voornamen: ……
  geboren op …… te ……
  wonende te ……
- die hierna zo nauwkeurig mogelijk wordt aangeduid:

de verdenking bestaat dat deze zich heeft schuldig gemaakt aan het/de hierna te noemen strafbare feit/strafbare feiten: (WELK STRAFBAAR FEIT)

Overwegende, dat dit (een) ander(e) strafbare feit(en) betreft als omschreven in artikel 67, eerste lid van het Wetboek van Strafvordering;

Overwegende, dat uit voormeld proces-verbaal blijkt dat het belang van het onderzoek is dat de officier van justitie van …… (naam persoon, de instelling of het bedrijf), van wie redelijkerwijs kan worden vermoed dat deze toegang heeft tot bepaalde opgeslagen en/of vastgelegde gegevens, te weten……

van de hierna aangeduide (rechts)persoon:
- ……..(naam)
- de (rechts)persoon die als hierna zo nauwkeurig mogelijk wordt aangeduid:……,

vordert deze gegevens te verstrekken;

Gelet op artikel 126nd van het Wetboek van Strafvordering;

Bepaalt dat de vordering geen betrekking zal hebben op persoonsgegevens betreffende iemands godsdienst of levensovertuiging, ras, politieke gezindheid, gezondheid, seksuele leven of lidmaatschap van een vakvereniging;

Vordert, dat de rechter-commissaris aan de officier van justitie machtiging verleent tot het doen van vorenbedoelde vordering.

VOORBEELDFORMULIER

○ Dit document dient ter bevestiging van de mondeling gedane vordering d.d. ……

(plaats)……., (datum)……..

(naam) ……
officier van justitie.

VOORBEELDFORMULIER

6.14 NR. 4

(ARRONDISSEMENTS)PARKET TE ……..

VORDERING VERSTREKKING HISTORISCHE GEGEVENS (ART. 126ND, ZESDE LID SV)

PARKETNUMMER: .....

○ Aan .....(NAAM VAN PERSOON, INSTELLING OF BEDRIJF)

De officier van justitie van bovengenoemd parket in deze optredend in het arrondissement……..;
De officier van justitie van het bovengenoemde parket;

Gelet op de feiten en/of omstandigheden die uit het onderzoek zijn gebleken en die staan gerelateerd in het proces-verbaal van ..... d.d. .....

Overwegende, dat ten aanzien van één of meer personen de verdenking bestaat dat deze zich heeft/hebben schuldig gemaakt aan een of meer andere strafbare feit(en) als omschreven in artikel 67, eerste lid van het Wetboek van Strafvordering;

Overwegende, dat het in het belang van het onderzoek is dat van bovengenoemde (rechts)persoon,
van wie redelijkerwijs kan worden vermoed dat deze toegang heeft tot bepaalde opgeslagen en/of vastgelegde gegevens, te weten ……,

van de hierna aangeduide (rechts)persoon:
○ ……..(naam)
○ de (rechts)persoon die als hierna zo nauwkeurig mogelijk wordt aangeduid:……,
wordt gevorderd deze gegevens te verstrekken;

Gelet op artikel 126nd van het Wetboek van Strafvordering;

Gelet op de door de rechter-commissaris verleende machtiging tot vordering verstrekking historische gegevens d.d……RC nr. ……

Vordert van bovengenoemde (rechts)persoon voormelde historische gegevens aan de officier van justitie middels tussenkomst van ……..(naam opsporingsinstantie) te verstrekken;

Bepaalt dat deze vordering geen betrekking heeft op persoonsgegevens betreffende iemands godsdienst of levensovertuiging, ras, politieke gezindheid, gezondheid, seksuele leven of lidmaatschap van een vakvereniging;

Bepaalt dat deze gegevens verstrekt dienen te worden binnen een termijn van …. dagen.

VOORBEELDFORMULIER

De gegevens kunnen ter beschikking gesteld worden aan
……., bereikbaar via telefoonnummer ....., faxnummer ..... .

Deelt mede, dat overeenkomstig artikel 126bb, vijfde lid, van het Wetboek van Strafvordering u verplicht bent om in het belang van het onderzoek geheimhouding in acht te nemen omtrent al hetgeen u ter zake van de vordering bekend is.

○ Ik verzoek u de gegevens digitaal aan te leveren.
○ Dit document dient ter bevestiging van de mondeling gedane vordering d.d. ……

(plaats)……., (datum)……..

(naam) ……
officier van justitie.

VOORBEELDFORMULIER

6.14 NR. 5

(ARRONDISSEMENTS)PARKET TE ……..

VORDERING VERSTREKKING TOEKOMSTIGE GEGEVENS (ART. 126NE/126UE, EERSTE LID SV)

PARKETNUMMER: .....

○ Aan .....(NAAM VAN PERSOON, INSTELLING OF BEDRIJF)

De officier van justitie van bovengenoemd parket in deze optredend in het arrondissement……..;
De officier van justitie van het bovengenoemde parket;

Gelet op de feiten en/of omstandigheden die uit het onderzoek zijn gebleken en die staan gerelateerd in het proces-verbaal van ..... d.d. .....

○ Overwegende, dat ten aanzien van één of meer personen de verdenking bestaat dat deze zich heeft/hebben schuldig gemaakt aan (een) misdrijf/misdrijven als omschreven in artikel 67, eerste lid van het Wetboek van Strafvordering;

○ Overwegende, dat uit feiten en/of omstandigheden een redelijk vermoeden voortvloeit dat in georganiseerd verband misdrijven als omschreven in artikel 67, eerste lid, van het Wetboek van Strafvordering worden beraamd en/of gepleegd die gezien hun aard en/of de samenhang met andere misdrijven die in dat georganiseerd verband worden beraamd en/of gepleegd een ernstige inbreuk op de rechtsorde opleveren;

Overwegende, dat het in het belang van het onderzoek is dat van bovengenoemde (rechts)persoon,
die anders dan ten behoeve van persoonlijk gebruik gegevens verwerkt en van wie redelijkerwijs kan worden vermoed dat deze toegang heeft tot bepaalde opgeslagen en/of vastgelegde gegevens, te weten …….,
van de hierna aangeduide (rechts)persoon:
○ ……..(naam)
○ de (rechts)persoon die als hierna zo nauwkeurig mogelijk wordt aangeduid:……,
wordt gevorderd deze gegevens, die eerst na het tijdstip van de vordering worden verwerkt, te verstrekken;

Gelet op artikel 126ne/126ue van het Wetboek van Strafvordering;

Vordert van bovengenoemde (rechts)persoon voormelde toekomstige gegevens aan de officier van justitie middels tussenkomst van ……(naam opsporingsinstantie) te verstrekken;

VOORBEELDFORMULIER

Bepaalt dat deze vordering geen betrekking heeft op persoonsgegevens betreffende iemands godsdienst of levensovertuiging, ras, politieke gezindheid, gezondheid, seksuele leven of lidmaatschap van een vakvereniging;

Bepaalt dat deze gegevens verstrekt dienen te worden binnen een termijn van ……. dagen;

Bepaalt dat deze vordering van kracht zal zijn voor een periode van maximaal vier weken, welke periode aanvangt op …….. en eindigt op …….

De gegevens kunnen ter beschikking gesteld worden aan ……., bereikbaar via telefoonnummer ....., faxnummer ..... .

Deelt mede, dat overeenkomstig artikel 126bb, vijfde lid, van het Wetboek van Strafvordering u verplicht bent om in het belang van het onderzoek geheimhouding in acht te nemen omtrent al hetgeen u terzake van de vordering bekend is.

○ Ik verzoek u de gegevens digitaal aan te leveren.
○ Dit document dient ter bevestiging van de mondeling gedane vordering d.d. ……

(plaats)……., (datum)……..

(naam) ……
officier van justitie.

VOORBEELDFORMULIER

6.14 NR. 6

(ARRONDISSEMENTS)PARKET TE ……..

O WIJZIGING
O AANVULLING
O VERLENGING
VORDERING VERSTREKKING TOEKOMSTIGE GEGEVENS
(ART. 126NE/126UE, EERSTE LID SV)

PARKETNUMMER: .....

○ Aan .....(NAAM VAN PERSOON, INSTELLING OF BEDRIJF)

De officier van justitie van bovengenoemd parket in deze optredend in het arrondissement……..;
De officier van justitie van het bovengenoemde parket;

Gezien de vordering d.d. ……met betrekking tot de verstrekking van toekomstige gegevens van de hierna aangeduide (rechts)persoon:
○ ……..(NAAM)
○ de (rechts)persoon die als hierna zo nauwkeurig mogelijk wordt aangeduid:……;

Gelet op het proces-verbaal van ..... d.d. .....

Overwegende, dat gelet op de feiten en/of omstandigheden die staan gerelateerd in dat proces-verbaal voornoemde vordering dient te worden
○ gewijzigd;
○ aangevuld;
○ verlengd;

Gelet op artikel 126ne/126ue van het Wetboek van Strafvordering;

Beslist, dat voornoemde vordering wordt
○ gewijzigd als volgt ……
○ aangevuld als volgt ……
○ verlengd voor een periode van maximaal 4 weken, welke periode aanvangt op …… en eindigt op ……;

Bepaalt dat deze gegevens verstrekt dienen te worden binnen een termijn van ……. dagen;

De gegevens kunnen ter beschikking gesteld worden aan ……., bereikbaar via telefoonnummer ....., faxnummer ..... .

Deelt mede, dat overeenkomstig artikel 126bb, vijfde lid, van het Wetboek van Strafvordering u verplicht bent om in het belang van het onderzoek geheimhouding in acht te nemen omtrent al hetgeen u terzake van de vordering bekend is.

VOORBEELDFORMULIER

- ○ Ik verzoek u de gegevens digitaal aan te leveren.
- ○ Dit document dient ter bevestiging van de mondeling gedane vordering d.d. ……

(plaats)……., (datum)……..

(naam) ……
officier van justitie.

VOORBEELDFORMULIER

6.14 NR. 7

(ARRONDISSEMENTS)PARKET TE ……..

VORDERING TOT MACHTIGING VORDERING VERSTREKKING TOEKOMSTIGE GEGEVENS (ART. 126NE/126UE, DERDE LID SV)

PARKETNUMMER: .....

De officier van justitie van bovengenoemd parket in deze optredend in het arrondissement……..;
De officier van justitie van het bovengenoemde parket;

Gelet op de feiten en/of omstandigheden die uit het onderzoek zijn gebleken en die staan gerelateerd in het proces-verbaal van ..... d.d. .....

Overwegende, dat ten aanzien van de volgende persoon

- naam: ……
  voornamen: ……
  geboren op …… te ……
  wonende te ……
- die hierna zo nauwkeurig mogelijk wordt aangeduid:

de verdenking bestaat dat deze zich heeft schuldig gemaakt aan het/de hierna te noemen misdrijf/misdrijven: (WELK MISDRIJF)

- Overwegende, dat dit (een) misdrijf/misdrijven betreft als omschreven in artikel 67, eerste lid van het Wetboek van Strafvordering;

- Overwegende, dat uit feiten en/of omstandigheden een redelijk vermoeden voortvloeit dat in georganiseerd verband misdrijven als omschreven in artikel 67, eerste lid, van het Wetboek van Strafvordering worden beraamd en/of gepleegd die gezien hun aard en/of de samenhang met andere misdrijven die in dat georganiseerd verband worden beraamd en/of gepleegd een ernstige inbreuk op de rechtsorde opleveren. Het georganiseerd verband kan als volgt omschreven worden: ……

Overwegende, dat uit voormeld proces-verbaal blijkt dat het belang van het onderzoek dringend vordert dat de officier van justitie van …… (naam persoon, de instelling of het bedrijf),
die anders dan ten behoeve van persoonlijk gebruik gegevens verwerkt en van wie redelijkerwijs kan worden vermoed dat deze toegang heeft tot bepaalde opgeslagen en/of vastgelegde gegevens, te weten ……,

van de hierna aangeduide (rechts)persoon:
- ……..(NAAM)

VOORBEELDFORMULIER

○ de (rechts)persoon die als hierna zo nauwkeurig mogelijk wordt aangeduid:……,

vordert deze gegevens, die eerst na het tijdstip van de vordering worden verwerkt, direct na de verwerking dan wel telkens binnen een bepaalde periode na de verwerking, te verstrekken;

Gelet op artikel 126ne/126ue van het Wetboek van Strafvordering;

Bepaalt dat de vordering geen betrekking zal hebben op persoonsgegevens betreffende iemands godsdienst of levensovertuiging, ras, politieke gezindheid, gezondheid, seksuele leven of lidmaatschap van een vakvereniging;

Vordert, dat de rechter-commissaris aan de officier van justitie machtiging verleent tot het doen van vorenbedoelde vordering voor een periode van maximaal vier weken.

○ Dit document dient ter bevestiging van de mondeling gedane vordering d.d. ….

(plaats)…….., (datum)……..

(naam) ……
officier van justitie.

VOORBEELDFORMULIER

6.14 NR. 8

(ARRONDISSEMENTS)PARKET TE ……..

VORDERING VERSTREKKING TOEKOMSTIGE GEGEVENS (ART. 126NE/126UE, DERDE LID SV)

PARKETNUMMER: .....

○ Aan ..... (NAAM VAN PERSOON, INSTELLING OF BEDRIJF)

De officier van justitie van bovengenoemd parket in deze optredend in het arrondissement……..;
De officier van justitie van het bovengenoemde parket;

Gelet op de feiten en/of omstandigheden die uit het onderzoek zijn gebleken en die staan gerelateerd in het proces-verbaal van ..... d.d. .....

○ Overwegende, dat ten aanzien van één of meer personen de verdenking bestaat dat deze zich heeft/hebben schuldig gemaakt aan (een) misdrijf/misdrijven als omschreven in artikel 67, eerste lid van het Wetboek van Strafvordering;

○ Overwegende, dat uit feiten en/of omstandigheden een redelijk vermoeden voortvloeit dat in georganiseerd verband misdrijven als omschreven in artikel 67, eerste lid, van het Wetboek van Strafvordering worden beraamd en/of gepleegd die gezien hun aard en/of de samenhang met andere misdrijven die in dat georganiseerd verband worden beraamd en/of gepleegd een ernstige inbreuk op de rechtsorde opleveren;

Overwegende, dat het belang van het onderzoek dringend vordert dat van bovengenoemde (rechts)persoon,
die anders dan ten behoeve van persoonlijk gebruik gegevens verwerkt en van wie redelijkerwijs kan worden vermoed dat deze toegang heeft tot bepaalde opgeslagen en/of vastgelegde gegevens, te weten …….,

van de hierna aangeduide (rechts)persoon:
○ ……..(NAAM)
○ de (rechts)persoon die als hierna zo nauwkeurig mogelijk wordt aangeduid:……;
wordt gevorderd deze gegevens, die eerst na het tijdstip van de vordering worden verwerkt, direct na de verwerking dan wel telkens binnen een bepaalde periode na de verwerking, te verstrekken;

Gelet op artikel 126ne/126ue van het Wetboek van Strafvordering;

Gelet op de door de rechter-commissaris verleende machtiging tot vordering verstrekking toekomstige gegevens d.d……..RC nr. …….

VOORBEELDFORMULIER

Vordert van bovengenoemde (rechts)persoon voormelde toekomstige gegevens aan de officier van justitie middels tussenkomst van ……(NAAM OPSPORINGSINSTANTIE) te verstrekken;

Bepaalt dat deze vordering geen betrekking heeft op persoonsgegevens betreffende iemands godsdienst of levensovertuiging, ras, politieke gezindheid, gezondheid, seksuele leven of lidmaatschap van een vakvereniging;

Bepaalt, dat deze toekomstige gegevens dienen te worden verstrekt
- ○ direct na de verwerking
- ○ telkens binnen een periode van …… dagen na de verwerking;

Bepaalt dat deze vordering van kracht zal zijn voor een periode van maximaal vier weken, welke periode aanvangt op …….. en eindigt op …….

De gegevens kunnen ter beschikking gesteld worden aan
……., bereikbaar via telefoonnummer ....., faxnummer ..... .

Deelt mede, dat overeenkomstig artikel 126bb, vijfde lid, van het Wetboek van Strafvordering u verplicht bent om in het belang van het onderzoek geheimhouding in acht te nemen omtrent al hetgeen u terzake van de vordering bekend is.

- ○ Ik verzoek u de gegevens digitaal aan te leveren.
- ○ Dit document dient ter bevestiging van de mondeling gedane vordering d.d. ……

(plaats)……., (datum)……..

(naam) ……
officier van justitie.

VOORBEELDFORMULIER

6.14 NR. 9

(ARRONDISSEMENTS)PARKET TE ……..

VORDERING TOT MACHTIGING
O WIJZIGING
O AANVULLING
O VERLENGING
VORDERING VERSTREKKING TOEKOMSTIGE GEGEVENS
(ART. 126NE/126UE, DERDE LID SV)

PARKETNUMMER: ……..

De officier van justitie van bovengenoemd parket in deze optredend in het arrondissement……..;
De officier van justitie van het bovengenoemde parket;

Gelet op de door de rechter-commissaris verleende machtiging tot vordering verstrekking toekomstige gegevens d.d. ……RC nr. ……

Gezien de vordering d.d. ……met betrekking tot de verstrekking van toekomstige gegevens,
van de hierna aangeduide (rechts)persoon:
- ……..(naam)
- de (rechts)persoon die als hierna zo nauwkeurig mogelijk wordt aangeduid:……;

Gelet op het proces-verbaal van …….. d.d. ……..

Overwegende, dat gelet op de feiten en/of omstandigheden die staan gerelateerd in dat proces-verbaal voornoemde vordering dient te worden
- gewijzigd;
- aangevuld;
- verlengd;

Gelet op artikel 126ne/126ue van het Wetboek van Strafvordering;

Vordert, dat de rechter-commissaris aan de officier van justitie machtiging verleent om te beslissen, dat voornoemde vordering wordt
- gewijzigd als volgt ……
- aangevuld als volgt ……
- verlengd voor een periode van maximaal 4 weken;

- Dit document dient ter bevestiging van de mondeling gedane vordering d.d. ……

(plaats)……., (datum)……..

(naam) ……
officier van justitie.

VOORBEELDFORMULIER

6.14 NR. 10

(ARRONDISSEMENTS)PARKET TE ……..

O WIJZIGING
O AANVULLING
O VERLENGING
VORDERING VERSTREKKING TOEKOMSTIGE GEGEVENS
(ART. 126NE/126UE, DERDE LID SV)

PARKETNUMMER:

○ Aan ……(NAAM VAN PERSOON, INSTELLING OF BEDRIJF)

De officier van justitie van bovengenoemd parket in deze optredend in het arrondissement……..;
De officier van justitie van het bovengenoemde parket;

Gezien de vordering d.d. ……met betrekking tot de verstrekking van toekomstige gegevens,
van de hierna aangeduide (rechts)persoon:
○ ……..(NAAM)
○ de (rechts)persoon die als hierna zo nauwkeurig mogelijk wordt aangeduid:……;

Gelet op het proces-verbaal van ……d.d. ……

Overwegende, dat gelet op de feiten en/of omstandigheden die staan gerelateerd in dat proces-verbaal voornoemde vordering dient te worden
○ gewijzigd;
○ aangevuld;
○ verlengd;

Gelet op de door de rechter-commissaris verleende machtiging tot
○ wijziging
○ aanvulling
○ verlenging
van de vordering tot verstrekking toekomstige gegevens d.d. ……RC nr. ……

Gelet op artikel 126ne/126ue van het Wetboek van Strafvordering;

BESLIST, dat vorenbedoelde vordering wordt
○ gewijzigd
○ aangevuld
○ verlengd voor een periode van maximaal vier weken, welke periode aanvangt op …… en eindigt op……;

VOORBEELDFORMULIER

Bepaalt, dat deze toekomstige gegevens dienen te worden verstrekt
○ direct na de verwerking
○ telkens binnen een periode van …… dagen na de verwerking;

De gegevens kunnen ter beschikking gesteld worden aan
……., bereikbaar via telefoonnummer ....., faxnummer .....

Deelt mede, dat overeenkomstig artikel 126bb, vijfde lid, van het Wetboek van Strafvordering u verplicht bent om in het belang van het onderzoek geheimhouding in acht te nemen omtrent al hetgeen u terzake van de vordering bekend is.

○ Ik verzoek u de gegevens digitaal aan te leveren.
○ Dit document dient ter bevestiging van de mondeling gedane vordering d.d. ……

(plaats)……., (datum)……..

(naam) ……
officier van justitie.

VOORBEELDFORMULIER

6.14 NR. 11

(ARRONDISSEMENTS)PARKET TE ……..

BEËINDIGING VORDERING VERSTREKKING TOEKOMSTIGE GEGEVENS (ART. 126NE/126UE SV)

PARKETNUMMER: ……..

○ Aan ……(NAAM VAN PERSOON, INSTELLING OF BEDRIJF)

De officier van justitie van bovengenoemd parket in deze optredend in het arrondissement……..;
De officier van justitie van het bovengenoemde parket;

Gezien de vordering d.d. ……met betrekking tot de verstrekking van toekomstige gegevens,
van de hierna aangeduide (rechts)persoon:
○ ……..(NAAM)
○ de (rechts)persoon die als hierna zo nauwkeurig mogelijk wordt aangeduid:……;

Gelet op het proces-verbaal van ……d.d. ……

Overwegende, dat gelet op de feiten en/of omstandigheden die staan gerelateerd in dat proces-verbaal voornoemde vordering dient te worden beëindigd;

Gelet op artikel 126ne/126ue van het Wetboek van Strafvordering;

Beslist, dat vorenbedoelde vordering wordt beëindigd met ingang van ……(datum en tijd).

○ Dit document dient ter bevestiging van de mondeling gegeven beslissing d.d. ……

(plaats)…….., (datum)……..

(naam) ……
officier van justitie.

VOORBEELDFORMULIER

6.14 NR. 12

(ARRONDISSEMENTS)PARKET TE ……..

VORDERING TOT MACHTIGING VORDERING VERSTREKKING GEVOELIGE GEGEVENS (ART. 126NF/126UF SV)

PARKETNUMMER: .....

De officier van justitie van bovengenoemd parket in deze optredend in het arrondissement……..;
De officier van justitie van het bovengenoemde parket;

Gelet op de feiten en/of omstandigheden die uit het onderzoek zijn gebleken en die staan gerelateerd in het proces-verbaal van ..... d.d. .....

Overwegende, dat ten aanzien van de volgende persoon

- naam: ……
  voornamen: ……
  geboren op …… te ……
  wonende te ……
- die hierna zo nauwkeurig mogelijk wordt aangeduid:

de verdenking bestaat dat deze zich heeft schuldig gemaakt aan het/de hierna te noemen misdrijf/misdrijven: (WELK MISDRIJF)

- Overwegende, dat dit (een) misdrijf/misdrijven betreft als omschreven in artikel 67, eerste lid van het Wetboek van Strafvordering, dat/die gezien zijn/hun aard of samenhang met andere door de verdachte begane misdrijven een ernstige inbreuk op de rechtsorde oplevert/opleveren;

- Overwegende, dat uit feiten en/of omstandigheden een redelijk vermoeden voortvloeit dat in georganiseerd verband misdrijven als omschreven in artikel 67, eerste lid, van het Wetboek van Strafvordering worden beraamd en/of gepleegd die gezien hun aard en/of de samenhang met andere misdrijven die in dat georganiseerd verband worden beraamd en/of gepleegd een ernstige inbreuk op de rechtsorde opleveren. Het georganiseerd verband kan als volgt omschreven worden: ……

Overwegende, dat uit voormeld proces-verbaal blijkt dat het belang van het onderzoek dringend vordert dat de officier van justitie van …… (NAAM PERSOON, DE INSTELLING OF HET BEDRIJF), van wie redelijkerwijs kan worden vermoed dat deze toegang heeft tot bepaalde opgeslagen en/of vastgelegde persoonsgegevens betreffende iemands godsdienst of levensovertuiging, ras, politieke gezindheid, gezondheid, seksuele leven of lidmaatschap van een vakvereniging, te weten ……..

VOORBEELDFORMULIER

van de hierna aangeduide persoon:
○ ……. (NAAM)
○ de persoon die als hierna zo nauwkeurig mogelijk wordt aangeduid: ……..
vordert deze gegevens te verstrekken;

Gelet op artikel 126nf/126uf van het Wetboek van Strafvordering;

Vordert, dat de rechter-commissaris aan de officier van justitie machtiging verleent tot het doen van vorenbedoelde vordering.

○ Dit document dient ter bevestiging van de mondeling gedane vordering d.d. ….

(plaats)……., (datum)……..

(naam) ……
officier van justitie.

VOORBEELDFORMULIER

6.14 NR. 13

(ARRONDISSEMENTS)PARKET TE ……..

VORDERING VERSTREKKING GEVOELIGE GEGEVENS (ART. 126NF/126UF SV)

PARKETNUMMER: .....

○ Aan ..... (NAAM VAN PERSOON, INSTELLING OF BEDRIJF)

De officier van justitie van bovengenoemd parket in deze optredend in het arrondissement……..;
De officier van justitie van het bovengenoemde parket;

Gelet op de feiten en/of omstandigheden die uit het onderzoek zijn gebleken en die staan gerelateerd in het proces-verbaal van ..... d.d. .....

○ Overwegende, dat ten aanzien van één of meer personen de verdenking bestaat dat deze zich heeft/hebben schuldig gemaakt aan (een) misdrijf/misdrijven als omschreven in artikel 67, eerste lid van het Wetboek van Strafvordering, dat/die gezien zijn/hun aard of de samenhang met andere door de verdachte(n) begane misdrijven een ernstige inbreuk op de rechtsorde oplevert/opleveren;

○ Overwegende, dat uit feiten en/of omstandigheden een redelijk vermoeden voortvloeit dat in georganiseerd verband misdrijven als omschreven in artikel 67, eerste lid, van het Wetboek van Strafvordering worden beraamd en/of gepleegd die gezien hun aard en/of de samenhang met andere misdrijven die in dat georganiseerd verband worden beraamd en/of gepleegd een ernstige inbreuk op de rechtsorde opleveren;

Overwegende, dat het belang van het onderzoek dringend vordert dat van bovengenoemde (rechts)persoon,
van wie redelijkerwijs kan worden vermoed dat deze toegang heeft tot bepaalde opgeslagen en/of vastgelegde persoonsgegevens betreffende iemands godsdienst of levensovertuiging, ras, politieke gezindheid, gezondheid, seksuele leven of lidmaatschap van een vakvereniging, te weten …..……

van de hierna aangeduide persoon:
○ ……..(NAAM)
○ de persoon die als hierna zo nauwkeurig mogelijk wordt aangeduid:……
wordt gevorderd deze gegevens te verstrekken;

Gelet op artikel 126nf/126uf van het Wetboek van Strafvordering;

Gelet op de door de rechter-commissaris verleende machtiging tot vordering verstrekking gevoelige gegevens d.d. …….. RC nr. ……..

VOORBEELDFORMULIER

Vordert van bovengenoemde (rechts)persoon voormelde gevoelige gegevens aan de officier van justitie middels tussenkomst van ……(naam opsporingsinstantie) te verstrekken;

Bepaalt dat deze gegevens verstrekt dienen te worden binnen een termijn van ……dagen.

De gegevens kunnen ter beschikking gesteld worden aan ……., bereikbaar via telefoonnummer ....., faxnummer ..... .

Deelt mede, dat overeenkomstig artikel 126bb, vijfde lid, van het Wetboek van Strafvordering u verplicht bent om in het belang van het onderzoek geheimhouding in acht te nemen omtrent al hetgeen u terzake van de vordering bekend is.

- ○ Ik verzoek u de gegevens digitaal aan te leveren.
- ○ Dit document dient ter bevestiging van de mondeling gedane vordering d.d. ……

(plaats)……., (datum)……..

(naam) ……
officier van justitie.

VOORBEELDFORMULIER

6.14 NR. 14

(ARRONDISSEMENTS)PARKET TE ……..

VORDERING VERSTREKKING HISTORISCHE GEGEVENS (ART. 126ZL SV)

PARKETNUMMER: .....

○ Aan .....(NAAM VAN PERSOON, INSTELLING OF BEDRIJF)

De officier van justitie van bovengenoemd parket in deze optredend in het arrondissement……..;
De officier van justitie van het bovengenoemde parket;

Gelet op de feiten en/of omstandigheden die uit het onderzoek zijn gebleken en die staan gerelateerd in het proces-verbaal van ..... d.d. .....

Overwegende, dat op basis van die feiten en/of omstandigheden aanwijzingen bestaan van het/de hierna te noemen terroristische misdrijf/misdrijven: .....

Overwegende, dat het in het belang van het onderzoek is dat van bovengenoemde (rechts)persoon,
van wie redelijkerwijs kan worden vermoed dat deze toegang heeft tot bepaalde opgeslagen en/of vastgelegde gegevens, te weten …….,

van de hierna aangeduide (rechts)persoon:
○ ……..(naam)
○ de (rechts)persoon die als hierna zo nauwkeurig mogelijk wordt aangeduid:……,
wordt gevorderd deze gegevens te verstrekken;

Gelet op artikel 126zl van het Wetboek van Strafvordering;

Vordert van bovengenoemde (rechts)persoon voormelde historische gegevens aan de officier van justitie middels tussenkomst van …….. (naam opsporingsinstantie) te verstrekken;

Bepaalt dat deze vordering geen betrekking heeft op persoonsgegevens betreffende iemands godsdienst of levensovertuiging, ras, politieke gezindheid, gezondheid, seksuele leven of lidmaatschap van een vakvereniging;

Bepaalt dat deze gegevens verstrekt dienen te worden binnen een termijn van …. dagen.

De gegevens kunnen ter beschikking gesteld worden aan
……., bereikbaar via telefoonnummer ....., faxnummer ..... .

VOORBEELDFORMULIER

Deelt mede, dat overeenkomstig artikel 126bb, vijfde lid, van het Wetboek van Strafvordering u verplicht bent om in het belang van het onderzoek geheimhouding in acht te nemen omtrent al hetgeen u terzake van de vordering bekend is.

- ○ Ik verzoek u de gegevens digitaal aan te leveren.
- ○ Dit document dient ter bevestiging van de mondeling gedane vordering d.d. ……

(plaats)……., (datum) ……..

(naam) ……
officier van justitie.

VOORBEELDFORMULIER

6.14 NR. 15

(ARRONDISSEMENTS)PARKET TE ……..

VORDERING VERSTREKKING HISTORISCHE GEGEVENS
(ART. 565 LID 2 JO 126ND SV)

PARKETNUMMER:

○ Aan ……(NAAM VAN PERSOON, INSTELLING OF BEDRIJF)

De officier van justitie van bovengenoemd parket in deze optredend in het arrondissement……..;
De officier van justitie van het bovengenoemde parket;

Gelet op de feiten en/of omstandigheden die uit het onderzoek zijn gebleken en die staan gerelateerd in het proces-verbaal van ..... d.d. .....

Overwegende, dat de aan te houden persoon wordt vervolgd of is veroordeeld tot een vrijheidsstraf dan wel hem een vrijheidsbenemende maatregel is opgelegd ter zake van het/de hierna te noemen misdrijf/misdrijven: ……

Overwegende, dat dit (een) misdrijf/misdrijven betreft als omschreven in artikel 67, eerste lid, van het Wetboek van Strafvordering;

Overwegende, dat het met het oog op de vaststelling van de verblijfplaats van de aan te houden persoon van belang is dat van bovengenoemde (rechts)persoon, van wie redelijkerwijs kan worden vermoed dat deze toegang heeft tot bepaalde opgeslagen en/of vastgelegde gegevens, te weten ……,

van de hierna aangeduide (rechts)persoon:
○ ……..(naam)
○ de (rechts)persoon die als hierna zo nauwkeurig mogelijk wordt aangeduid:……,
wordt gevorderd deze gegevens te verstrekken;

Gelet op de artikelen 565 lid 2 jo 126nd van het Wetboek van Strafvordering;

Vordert van bovengenoemde (rechts)persoon voormelde historische gegevens aan de officier van justitie middels tussenkomst van …….. (naam opsporingsinstantie) te verstrekken;

Bepaalt dat deze vordering geen betrekking heeft op persoonsgegevens betreffende iemands godsdienst of levensovertuiging, ras, politieke gezindheid, gezondheid, seksuele leven of lidmaatschap van een vakvereniging;

Bepaalt dat deze gegevens verstrekt dienen te worden binnen een termijn van …. dagen.

VOORBEELDFORMULIER

De gegevens kunnen ter beschikking gesteld worden aan
……., bereikbaar via telefoonnummer ....., faxnummer ..... .

Deelt mede, dat overeenkomstig artikel 126bb, vijfde lid, van het Wetboek van Strafvordering u verplicht bent om in het belang van het onderzoek geheimhouding in acht te nemen omtrent al hetgeen u ter zake van de vordering bekend is.

- ○ Ik verzoek u de gegevens digitaal aan te leveren.
- ○ Dit document dient ter bevestiging van de mondeling gedane vordering d.d. ……

(plaats)……., (datum) ……..

(naam) ……
officier van justitie.

7 WETTEKSTEN

7.1 WETBOEK VAN STRAFVORDERING[1]

Eerste Boek. Algemeene bepalingen

TITEL I. STRAFVORDERING IN HET ALGEMEEN

Eerste afdeling. Inleidende bepaling

Artikel 1

Strafvordering heeft alleen plaats op de wijze bij de wet voorzien.

Artikel 27

1. Als verdachte wordt vóórdat de vervolging is aangevangen, aangemerkt degene te wiens aanzien uit feiten of omstandigheden een redelijk vermoeden van schuld aan eenig strafbaar feit voortvloeit.

2. Daarna wordt als verdachte aangemerkt degene tegen wien de vervolging is gericht.

3. De aan de verdachte toekomende rechten komen tevens toe aan de veroordeelde tegen wie een strafrechtelijk financieel onderzoek is ingesteld of te wiens aanzien op een vordering van het openbaar ministerie als bedoeld in artikel 36*e* van het Wetboek van Strafrecht niet onherroepelijk is beslist.

Artikel 30

1. Tijdens het gerechtelijk vooronderzoek staat de rechter-commissaris, en overigens tijdens het voorbereidende onderzoek het openbaar ministerie, aan den verdachte op diens verzoek toe van de processtukken kennis te nemen.

2. Niettemin kan de rechter-commissaris of het openbaar ministerie, indien het belang van het onderzoek dit vordert, den verdachte de kennisneming van bepaalde processtukken onthouden. In dit geval wordt den verdachte schriftelijk medegedeeld dat de hem ter inzage gegeven stukken niet volledig zijn.

Artikel 67

1. Een bevel tot voorlopige hechtenis kan worden gegeven in geval van verdenking van:

a. een misdrijf waarop naar de wettelijke omschrijving een gevangenisstraf van vier jaren of meer is gesteld;

b. een der misdrijven omschreven in de artikelen 132, 138a, 138b, 139c, 139d, eerste en tweede lid, 161sexies, eerste lid, onder 1°, en tweede lid,137c, tweede lid, 137d, tweede lid, 137e, tweede lid, 137g, tweede lid, 285, eerste lid, 285b, 300, eerste lid, 321, 323a, 326c, tweede lid, 350, 350a, 351, 395, 417bis en 420quater van het Wetboek van Strafrecht;

c. een der misdrijven omschreven in:
artikel 122, eerste lid, van de Gezondheids- en welzijnswet voor dieren;
artikel 175, tweede lid, onderdeel b, of derde lid in verbinding met het eerste lid, onderdeel b, van de Wegenverkeerswet 1994;
artikel 30, tweede lid, van de Wet buitengewone bevoegdheden burgerlijk gezag;

---

1 Inwerkingtredingsdatum: 01-01-1926; laatstelijk gewijzigd bij Stb. 2007, 230.

de artikelen 52, 53, eerste lid en 54 van de Wet gewetensbezwaren militaire dienst;
artikel 31 van de Wet op de kansspelen;
artikel 11, tweede lid, van de Opiumwet;
artikel 55, tweede lid, van de Wet wapens en munitie;
de artikelen 5:56, 5:57 en 5:58 van de Wet op het financieel toezicht.

2. Het bevel kan voorts worden gegeven indien geen vaste woon- of verblijfplaats in Nederland van de verdachte kan worden vastgesteld en hij verdacht wordt van een misdrijf waarvan de rechtbanken kennis nemen en waarop, naar de wettelijke omschrijving gevangenisstraf is gesteld.

3. De voorgaande leden van dit artikel vinden alleen toepassing wanneer uit feiten of omstandigheden blijkt van ernstige bezwaren tegen de verdachte.

4. In afwijking van het derde lid zijn ernstige bezwaren niet vereist voor een bevel tot bewaring bij verdenking van een terroristisch misdrijf.

TITEL IVA. BIJZONDERE BEVOEGDHEDEN TOT OPSPORING

Eerste afdeling. Stelselmatige observatie

Artikel 126g

1. In geval van verdenking van een misdrijf, kan de officier van justitie in het belang van het onderzoek bevelen dat een opsporingsambtenaar stelselmatig een persoon volgt of stelselmatig diens aanwezigheid of gedrag waarneemt.

2. Indien de verdenking een misdrijf betreft als omschreven in artikel 67, eerste lid, dat gezien zijn aard of de samenhang met andere door de verdachte begane misdrijven een ernstige inbreuk op de rechtsorde oplevert, kan de officier van justitie in het belang van het onderzoek bepalen dat ter uitvoering van het bevel een besloten plaats, niet zijnde een woning, wordt betreden zonder toestemming van de rechthebbende.

3. De officier van justitie kan bepalen dat ter uitvoering van het bevel een technisch hulpmiddel wordt aangewend, voor zover daarmee geen vertrouwelijke communicatie wordt opgenomen. Een technisch hulpmiddel wordt niet op een persoon bevestigd, tenzij met diens toestemming.

4. Het bevel wordt gegeven voor een periode van ten hoogste drie maanden. Het kan telkens voor een termijn van ten hoogste drie maanden worden verlengd.

5. Het bevel tot observatie is schriftelijk en vermeldt:

a. het misdrijf en indien bekend de naam of anders een zo nauwkeurig mogelijke aanduiding van de verdachte;
b. de feiten of omstandigheden waaruit blijkt dat de voorwaarden, bedoeld in het eerste lid, zijn vervuld;
c. de naam of een zo nauwkeurig mogelijke aanduiding van de in het eerste lid bedoelde persoon;
d. bij toepassing van het tweede lid, de feiten of omstandigheden waaruit blijkt dat de voorwaarden, bedoeld in dat lid, zijn vervuld, alsmede de plaats die zal worden betreden;
e. de wijze waarop aan het bevel uitvoering wordt gegeven, en
f. de geldigheidsduur van het bevel.

6. Bij dringende noodzaak kan het bevel mondeling worden gegeven. De officier van justitie stelt in dat geval het bevel binnen drie dagen op schrift.

7. Zodra niet meer wordt voldaan aan de voorwaarden, bedoeld in het eerste lid, bepaalt de officier van justitie dat de uitvoering van het bevel wordt beëindigd.

8. Het bevel kan schriftelijk en met redenen omkleed worden gewijzigd, aangevuld, verlengd of beëindigd. Bij dringende noodzaak kan de beslissing mondeling worden gegeven. De officier van justitie stelt deze in dat geval binnen drie dagen op schrift.
9. Een bevel als bedoeld in het eerste lid kan ook worden gegeven aan een persoon in de openbare dienst van een vreemde staat. Bij algemene maatregel van bestuur kunnen eisen worden gesteld aan deze personen. Het tweede tot en met achtste lid zijn van overeenkomstige toepassing.

Tweede afdeling. Infiltratie

Artikel 126h

1. In geval van verdenking van een misdrijf als omschreven in artikel 67, eerste lid, dat gezien zijn aard of de samenhang met andere door de verdachte begane misdrijven een ernstige inbreuk op de rechtsorde oplevert, kan de officier van justitie, indien het onderzoek dit dringend vordert, bevelen dat een opsporingsambtenaar als bedoeld in artikel 141, onderdeel b, deelneemt of medewerking verleent aan een groep van personen waarbinnen naar redelijkerwijs kan worden vermoed misdrijven worden beraamd of gepleegd.
2. De opsporingsambtenaar mag bij de tenuitvoerlegging van het bevel een persoon niet brengen tot andere strafbare feiten dan waarop diens opzet reeds tevoren was gericht.
3. Het bevel tot infiltratie is schriftelijk en vermeldt:
a. het misdrijf en indien bekend de naam of anders een zo nauwkeurig mogelijke omschrijving van de verdachte;
b. een omschrijving van de groep van personen;
c. de feiten of omstandigheden waaruit blijkt dat de voorwaarden, bedoeld in het eerste lid, zijn vervuld;
d. de wijze waarop aan het bevel uitvoering wordt gegeven, daaronder begrepen strafbaar gesteld handelen, voor zover bij het geven van het bevel te voorzien, en
e. de geldigheidsduur van het bevel.
4. Een bevel als bedoeld in het eerste lid kan ook worden gegeven aan:
a. een persoon in de openbare dienst van een vreemde staat, die voldoet aan bij algemene maatregel van bestuur te stellen eisen;
b. een opsporingsambtenaar als bedoeld in artikel 141, onderdeel c, of artikel 142, mits deze opsporingsambtenaar voldoet aan bij algemene maatregel van bestuur te stellen regels terzake van opleiding en samenwerking met opsporingsambtenaren als bedoeld in artikel 141, onderdeel b.
Het tweede en derde lid zijn van overeenkomstige toepassing.
5. Artikel 126g, zevende en achtste lid, is van overeenkomstige toepassing, met dien verstande dat verlenging van een bevel tot infiltratie niet mondeling kan plaatsvinden.

Derde afdeling. Pseudo-koop of -dienstverlening

Artikel 126i

1. In geval van verdenking van een misdrijf als omschreven in artikel 67, eerste lid, kan de officier van justitie in het belang van het onderzoek bevelen dat een opsporingsambtenaar:
a. goederen afneemt van de verdachte,

b. gegevens die zijn opgeslagen, worden verwerkt of overgedragen door middel van een geautomatiseerd werk, door tussenkomst van een openbaar telecommunicatienetwerk afneemt van de verdachte, of
c. diensten verleent aan de verdachte.

2. De opsporingsambtenaar mag bij de tenuitvoerlegging van het bevel een verdachte niet brengen tot andere strafbare feiten dan waarop diens opzet reeds tevoren was gericht.

3. Het bevel tot pseudo-koop of -dienstverlening is schriftelijk en vermeldt:
a. het misdrijf en indien bekend de naam of anders een zo nauwkeurig mogelijke omschrijving van de verdachte;
b. de feiten of omstandigheden waaruit blijkt dat de voorwaarden, bedoeld in het eerste lid, zijn vervuld;
c. de aard van de goederen, gegevens of diensten;
d. de wijze waarop aan het bevel uitvoering wordt gegeven, daaronder begrepen strafbaar gesteld handelen, en
e. het tijdstip waarop, of de periode waarbinnen aan het bevel uitvoering wordt gegeven.

4. Onder een opsporingsambtenaar als bedoeld in het eerste lid wordt mede verstaan een persoon in de openbare dienst van een vreemde staat, die voldoet aan bij algemene maatregel van bestuur te stellen eisen.

5. Artikel 126g, zesde tot en met achtste lid, is van overeenkomstige toepassing.

Vierde afdeling. Stelselmatige inwinning van informatie

Artikel 126j

1. In geval van verdenking van een misdrijf kan de officier van justitie in het belang van het onderzoek bevelen dat een opsporingsambtenaar als bedoeld in artikel 141, onderdeel b, zonder dat kenbaar is dat hij optreedt als opsporingsambtenaar, stelselmatig informatie inwint over de verdachte.

2. Het bevel wordt gegeven voor een periode van ten hoogste drie maanden. De geldigheidsduur kan telkens voor een periode van ten hoogste drie maanden worden verlengd.

3. Het bevel tot het inwinnen van informatie is schriftelijk en vermeldt:
a. het misdrijf en indien bekend de naam of anders een zo nauwkeurig mogelijke omschrijving van de verdachte;
b. de feiten of omstandigheden waaruit blijkt dat de voorwaarden, bedoeld in het eerste lid, zijn vervuld;
c. de wijze waarop aan het bevel uitvoering wordt gegeven, en
d. de geldigheidsduur van het bevel.

4. Een bevel als bedoeld het eerste lid kan ook worden gegeven aan:
a. een persoon in de openbare dienst van een vreemde staat, die voldoet aan bij algemene maatregel van bestuur te stellen eisen;
b. een opsporingsambtenaar als bedoeld in artikel 141, onderdeel c, of artikel 142, mits deze opsporingsambtenaar voldoet aan bij algemene maatregel van bestuur te stellen regels terzake van opleiding en samenwerking met opsporingsambtenaren als bedoeld in artikel 141, onderdeel b.
Het tweede en derde lid zijn van overeenkomstige toepassing.

5. Artikel 126g, zesde tot en met achtste lid, is van overeenkomstige toepassing.

Vijfde afdeling. Bevoegdheden in een besloten plaats

Artikel 126k

1. In geval van verdenking van een misdrijf als omschreven in artikel 67, eerste lid, kan de officier van justitie in het belang van het onderzoek bevelen dat een opsporingsambtenaar zonder toestemming van de rechthebbende een besloten plaats, niet zijnde een woning, betreedt, dan wel een technisch hulpmiddel aanwendt, teneinde:

a. die plaats op te nemen,
b. aldaar sporen veilig te stellen, of
c. aldaar een technisch hulpmiddel te plaatsen, teneinde de aanwezigheid of verplaatsing van een goed vast te kunnen stellen.

2. Een bevel als bedoeld in het eerste lid is schriftelijk en vermeldt:

a. het misdrijf en indien bekend de naam of anders een zo nauwkeurig mogelijke aanduiding van de verdachte;
b. de feiten of omstandigheden waaruit blijkt dat de voorwaarden, bedoeld in het eerste lid, zijn vervuld;
c. de plaats waarop het bevel betrekking heeft;
d. de wijze waarop aan het bevel uitvoering wordt gegeven, en
e. het tijdstip waarop, of de periode waarbinnen aan het bevel uitvoering wordt gegeven.

3. Artikel 126g, zesde tot en met achtste lid, is van overeenkomstige toepassing.

Zesde afdeling. Opnemen van vertrouwelijke communicatie met een technisch hulpmiddel

Artikel 126l

1. In geval van verdenking van een misdrijf als omschreven in artikel 67, eerste lid, dat gezien zijn aard of de samenhang met andere door de verdachte begane misdrijven een ernstige inbreuk op de rechtsorde oplevert, kan de officier van justitie, indien het onderzoek dit dringend vordert, bevelen dat een opsporingsambtenaar als bedoeld in artikel 141, onderdeel b, vertrouwelijke communicatie opneemt met een technisch hulpmiddel.

2. De officier van justitie kan in het belang van het onderzoek bepalen dat ter uitvoering van het bevel een besloten plaats, niet zijnde een woning, wordt betreden zonder toestemming van de rechthebbende. Hij kan bepalen dat ter uitvoering van het bevel een woning zonder toestemming van de rechthebbende wordt betreden, indien het onderzoek dit dringend vordert en de verdenking een misdrijf betreft waarop naar de wettelijke omschrijving een gevangenisstraf van acht jaren of meer is gesteld. Artikel 2, eerste lid, laatste volzin van de Algemene wet op het binnentreden is niet van toepassing.

3. Het bevel tot het opnemen van vertrouwelijke communicatie is schriftelijk en vermeldt:

a. het misdrijf en indien bekend de naam of anders een zo nauwkeurig mogelijke aanduiding van de verdachte;
b. de feiten of omstandigheden waaruit blijkt dat de voorwaarden, bedoeld in het eerste lid en, in geval van toepassing van de tweede volzin van het tweede lid, de voorwaarden bedoeld in het tweede lid, zijn vervuld;
c. ten minste een van de personen die aan de communicatie deelnemen, dan wel, indien het bevel communicatie betreft op een besloten plaats of in een vervoermiddel, een van de personen die aan de communicatie deelnemen of

een zo nauwkeurig mogelijke omschrijving van die plaats of dat vervoermiddel;
d. bij toepassing van het tweede lid, de plaats die zal worden betreden;
e. de wijze waarop aan het bevel uitvoering wordt gegeven, en
f. de geldigheidsduur van het bevel.

4. Het bevel kan slechts worden gegeven na schriftelijke machtiging, op vordering van de officier van justitie te verlenen door de rechter-commissaris. De machtiging betreft alle onderdelen van het bevel. Indien ter uitvoering van het bevel een woning mag worden betreden, wordt dat uitdrukkelijk in de machtiging vermeld.

5. Het bevel wordt gegeven voor een periode van ten hoogste vier weken. De geldigheidsduur kan telkens voor een termijn van ten hoogste vier weken worden verlengd.

6. Artikel 126g, zesde tot en met achtste lid, is van overeenkomstige toepassing, met dien verstande dat de officier van justitie voor wijziging, aanvulling of verlenging een machtiging van de rechter-commissaris behoeft. Indien de officier van justitie bepaalt dat ter uitvoering van het bevel een woning wordt betreden, kan het bevel niet mondeling worden gegeven. Zodra niet meer wordt voldaan aan de voorwaarden, bedoeld in de tweede volzin van het tweede lid, bepaalt de officier van justitie dat de uitvoering van het bevel wordt beëindigd.

7. Bij dringende noodzaak kan de machtiging van de rechter-commissaris, bedoeld in het vierde en zesde lid, mondeling worden gegeven, tenzij toepassing wordt gegeven aan de tweede volzin van het tweede lid. De rechter-commissaris stelt in dat geval de machtiging binnen drie dagen op schrift.

8. Van het opnemen wordt binnen drie dagen proces-verbaal opgemaakt.

Zevende afdeling. Onderzoek van communicatie door middel van geautomatiseerde werken

Artikel 126la

In deze afdeling wordt verstaan onder:
a. aanbieder van een communicatiedienst: de natuurlijke persoon of rechtspersoon die in de uitoefening van een beroep of bedrijf aan de gebruikers van zijn dienst de mogelijkheid biedt te communiceren met behulp van een geautomatiseerd werk, of gegevens verwerkt of opslaat ten behoeve van een zodanige dienst of de gebruikers van die dienst;
b. gebruiker van een communicatiedienst: de natuurlijke persoon of rechtspersoon die met de aanbieder van een communicatiedienst een overeenkomst is aangegaan met betrekking tot het gebruik van die dienst of die feitelijk gebruik maakt van een zodanige dienst.

Artikel 126m

1. In geval van verdenking van een misdrijf als omschreven in artikel 67, eerste lid, dat gezien zijn aard of de samenhang met andere door de verdachte begane misdrijven een ernstige inbreuk op de rechtsorde oplevert, kan de officier van justitie, indien het onderzoek dit dringend vordert, aan een opsporingsambtenaar bevelen dat met een technisch hulpmiddel niet voor het publiek bestemde communicatie die plaatsvindt met gebruikmaking van de diensten van een aanbieder van een communicatiedienst, wordt opgenomen.

2. Het bevel is schriftelijk en vermeldt:

a. het misdrijf en indien bekend de naam of anders een zo nauwkeurig mogelijke aanduiding van de verdachte;
b. de feiten of omstandigheden waaruit blijkt dat de voorwaarden, bedoeld in het eerste lid, zijn vervuld;
c. zo mogelijk het nummer of een andere aanduiding waarmee de individuele gebruiker van de communicatiedienst wordt geïdentificeerd alsmede, voor zover bekend, de naam en het adres van de gebruiker;
d. de geldigheidsduur van het bevel;
e. een aanduiding van de aard van het technisch hulpmiddel of de technische hulpmiddelen waarmee de communicatie wordt opgenomen.

3. Indien het bevel betrekking heeft op communicatie die plaatsvindt via een openbaar telecommunicatienetwerk of met gebruikmaking van een openbare telecommunicatiedienst in de zin van de Telecommunicatiewet, wordt – tenzij zulks niet mogelijk is of het belang van strafvordering zich daartegen verzet – het bevel ten uitvoer gelegd met medewerking van de aanbieder van het openbare telecommunicatienetwerk of de openbare telecommunicatiedienst en gaat het bevel vergezeld van de vordering van de officier van justitie aan de aanbieder om medewerking te verlenen.

4. Indien het bevel betrekking heeft op andere communicatie dan bedoeld in het derde lid, wordt – tenzij zulks niet mogelijk is of het belang van strafvordering zich daartegen verzet – de aanbieder in de gelegenheid gesteld medewerking te verlenen bij de tenuitvoerlegging van het bevel.

5. Het bevel, bedoeld in het eerste lid, kan slechts worden gegeven na schriftelijke machtiging, op vordering van de officier van justitie te verlenen door de rechter-commissaris. Artikel 126l, vijfde tot en met achtste lid, is van overeenkomstige toepassing.

6. Voor zover het belang van het onderzoek dit bepaaldelijk vordert, kan indien toepassing is gegeven aan het eerste lid tot degene van wie redelijkerwijs kan worden vermoed dat hij kennis draagt van de wijze van versleuteling van de communicatie, de vordering worden gericht medewerking te verlenen aan het ontsleutelen van de gegevens door hetzij deze kennis ter beschikking te stellen, hetzij de versleuteling ongedaan te maken.

7. De in het zesde lid bedoelde vordering wordt niet gericht tot de verdachte.

8. Op de in het zesde lid bedoelde vordering zijn artikel 96a, derde lid, en artikel 126l, vierde, zesde en zevende lid, van overeenkomstige toepassing.

9. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur kunnen regels worden gesteld over de wijze waarop het in het eerste lid bedoelde bevel en de in het derde en zesde lid bedoelde vorderingen kunnen worden gegeven en over de wijze waarop daaraan wordt voldaan.

Artikel 126ma

1. Indien bij de afgifte van een bevel als bedoeld in artikel 126m, derde lid, bekend is dat de gebruiker van het nummer, bedoeld in artikel 126m, tweede lid, onderdeel c, zich op het grondgebied van een andere staat bevindt, wordt, voor zover een verdrag dit voorschrijft en met toepassing van dat verdrag, die andere staat van het voornemen tot het opnemen van telecommunicatie in kennis gesteld en de instemming van die staat verworven voordat het bevel ten uitvoer wordt gelegd.

2. Indien na aanvang van het opnemen van de telecommunicatie op grond van het bevel bekend wordt dat de gebruiker zich op het grondgebied van een andere staat bevindt, wordt, voor zover een verdrag dit voorschrijft en met toe-

passing van dat verdrag, die andere staat van het opnemen van telecommunicatie in kennis gesteld en de instemming van die staat verworven.

3. De officier van justite kan een bevel als bedoeld in artikel 126m, derde lid, eveneens geven, indien het bestaan van het bevel noodzakelijk is om een andere staat te kunnen verzoeken telecommunicatie met een technisch hulpmiddel op te nemen of telecommunicatie af te tappen en rechtstreeks naar Nederland door te geleiden ter fine van opname met een technisch hulpmiddel in Nederland.

Artikel 126n

1. In geval van verdenking van een misdrijf als omschreven in artikel 67, eerste lid, kan de officier van justitie in het belang van het onderzoek een vordering doen gegevens te verstrekken over een gebruiker van een communicatiedienst en het communicatieverkeer met betrekking tot die gebruiker. De vordering kan slechts betrekking hebben op gegevens die bij algemene maatregel van bestuur zijn aangewezen en kan gegevens betreffen die:

a. ten tijde van de vordering zijn verwerkt, dan wel
b. na het tijdstip van de vordering worden verwerkt.

2. De vordering, bedoeld in het eerste lid, kan worden gericht tot iedere aanbieder van een communicatiedienst. Artikel 96a, derde lid, is van overeenkomstige toepassing.

3. Indien de vordering gegevens betreft als bedoeld in het eerste lid, tweede volzin, onder b, wordt de vordering gedaan voor een periode van ten hoogste drie maanden.

4. De officier van justitie doet van de vordering proces-verbaal opmaken, waarin worden vermeld:

a. het misdrijf en, indien bekend, de naam of anders een zo nauwkeurig mogelijke aanduiding van de verdachte;
b. de feiten of omstandigheden waaruit blijkt dat de voorwaarden, bedoeld in het eerste lid, eerste volzin, zijn vervuld;
c. indien bekend, de naam of anders een zo nauwkeurig mogelijke aanduiding van de persoon omtrent wie gegevens worden gevorderd;
d. de gegevens die worden gevorderd;
e. indien de vordering gegevens betreft als bedoeld in het eerste lid, tweede volzin, onder b, de periode waarover de vordering zich uitstrekt.

5. Indien de vordering gegevens betreft als bedoeld in het eerste lid, tweede volzin, onder b, wordt de vordering beëindigd zodra niet meer wordt voldaan aan de voorwaarden, bedoeld in het eerste lid, eerste volzin. Van een wijziging, aanvulling, verlenging of beëindiging van de vordering doet de officier van justitie proces-verbaal opmaken.

6. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur kunnen regels worden gesteld met betrekking tot de wijze waarop de gegevens door de officier van justitie worden gevorderd.

Artikel 126na

1. In geval van verdenking van een misdrijf kan de opsporingsambtenaar in het belang van het onderzoek een vordering doen gegevens te verstrekken terzake van naam, adres, postcode, woonplaats, nummer en soort dienst van een gebruiker van een communicatiedienst. Artikel 126n, tweede lid, is van toepassing.

2. Indien de gegevens, bedoeld in het eerste lid, bij de aanbieder niet bekend zijn

en zij nodig zijn voor de toepassing van artikel 126m of artikel 126n kan de officier van justitie in het belang van het onderzoek vorderen dat de aanbieder de gevorderde gegevens op bij algemene maatregel van bestuur te bepalen wijze achterhaalt en verstrekt.

3. In geval van een vordering als bedoeld in het eerste of tweede lid is artikel 126n, vierde lid, onder a, b, c en d, van overeenkomstige toepassing en blijft artikel 126bb buiten toepassing.

4. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur kunnen regels worden gesteld met betrekking tot de wijze waarop de gegevens door de opsporingsambtenaar of de officier van justitie worden gevorderd.

Artikel 126nb

1. Teneinde toepassing te kunnen geven aan artikel 126m of artikel 126n kan de officier van justitie met inachtneming van artikel 3.10, vierde lid, van de Telecommunicatiewet bevelen dat met behulp van in dat artikel bedoelde apparatuur het nummer waarmee de gebruiker van een communicatiedienst kan worden geïdentificeerd, wordt verkregen.

2. Het bevel wordt gegeven aan een ambtenaar als bedoeld in artikel 3.10, vierde lid, onder a, van de Telecommunicatiewet en is schriftelijk. Bij dringende noodzaak kan het bevel mondeling worden gegeven. In dat geval stelt de officier van justitie het bevel binnen drie dagen op schrift.

3. Het bevel wordt gegeven voor een periode van ten hoogste een week en vermeldt:

a. de feiten of omstandigheden waaruit blijkt dat voldaan is aan de voorwaarden voor toepassing van artikel 126m of artikel 126n en

b. de naam of een zo nauwkeurig mogelijke aanduiding van de gebruiker van een communicatiedienst van wie het nummer moet worden verkregen.

4. De officier van justitie doet te zijnen overstaan de processen-verbaal of andere voorwerpen, waaraan een gegeven kan worden ontleend dat is verkregen door toepassing van het eerste lid vernietigen indien dat gegeven niet gebruikt wordt voor de toepassing van artikel 126m of artikel 126n.

Achtste afdeling. Vorderen van gegevens

Artikel 126nc

1. In geval van verdenking van een misdrijf kan de opsporingsambtenaar in het belang van het onderzoek van degene die daarvoor redelijkerwijs in aanmerking komt en die anders dan ten behoeve van persoonlijk gebruik gegevens verwerkt, vorderen bepaalde opgeslagen of vastgelegde identificerende gegevens van een persoon te verstrekken.

2. Onder identificerende gegevens wordt verstaan:

a. naam, adres, woonplaats en postadres;

b. geboortedatum en geslacht;

c. administratieve kenmerken;

d. in geval van een rechtspersoon, in plaats van de gegevens, bedoeld onder a en b: naam, adres, postadres, rechtsvorm en vestigingsplaats.

3. Een vordering als bedoeld in het eerste lid kan niet worden gericht tot de verdachte. Artikel 96a, derde lid, is van overeenkomstige toepassing. De vordering kan geen betrekking hebben op persoonsgegevens betreffende iemands godsdienst of levensovertuiging, ras, politieke gezindheid, gezondheid, seksuele leven of lidmaatschap van een vakvereniging.

4. Een vordering als bedoeld in het eerste lid is schriftelijk en vermeldt:
a. een aanduiding van de persoon op wiens identificerende gegevens de vordering betrekking heeft;
b. de identificerende gegevens die worden gevorderd;
c. de termijn waarbinnen en de wijze waarop de gegevens dienen te worden verstrekt;
d. de titel van de vordering.
5. Bij dringende noodzaak kan een vordering als bedoeld het eerste lid mondeling worden gegeven. De opsporingsambtenaar stelt de vordering in dat geval achteraf op schrift en verstrekt deze binnen drie dagen nadat de vordering is gedaan aan degene tot wie de vordering is gericht.
6. Van de verstrekking van identificerende gegevens maakt de opsporingsambtenaar proces-verbaal op, waarin hij vermeldt:
a. de gegevens, bedoeld in het vierde lid;
b. de verstrekte gegevens;
c. het misdrijf en indien bekend de naam of anders een zo nauwkeurig mogelijke aanduiding van de verdachte;
d. de feiten of omstandigheden waaruit blijkt dat de voorwaarden, bedoeld in het eerste lid, zijn vervuld.
7. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur kunnen regels worden gesteld met betrekking tot de opsporingsambtenaar die de gegevens vordert en de wijze waarop de gegevens worden gevorderd en verstrekt.

Artikel 126nd

1. In geval van verdenking van een misdrijf als omschreven in artikel 67, eerste lid, kan de officier van justitie in het belang van het onderzoek van degene van wie redelijkerwijs kan worden vermoed dat hij toegang heeft tot bepaalde opgeslagen of vastgelegde gegevens, vorderen deze gegevens te verstrekken.
2. Een vordering als bedoeld in het eerste lid kan niet worden gericht tot de verdachte. Artikel 96a, derde lid, is van overeenkomstige toepassing. De vordering kan niet betrekking hebben op persoonsgegevens betreffende iemands godsdienst of levensovertuiging, ras, politieke gezindheid, gezondheid, seksuele leven of lidmaatschap van een vakvereniging.
3. Een vordering als bedoeld in het eerste lid is schriftelijk en vermeldt:
a. indien bekend, de naam of anders een zo nauwkeurig mogelijke aanduiding van de persoon of de personen over wie gegevens worden gevorderd;
b. een zo nauwkeurig mogelijke aanduiding van de gegevens die worden gevorderd en de termijn waarbinnen, alsmede de wijze waarop deze dienen te worden verstrekt;
c. de titel van de vordering.
4. Bij dringende noodzaak kan de vordering mondeling worden gegeven. De officier van justitie stelt de vordering in dat geval achteraf op schrift en verstrekt deze binnen drie dagen nadat de vordering is gedaan aan degene tot wie de vordering is gericht.
5. De officier van justitie doet van de verstrekking van gegevens proces-verbaal opmaken, waarin worden vermeld:
a. de gegevens, bedoeld in het derde lid;
b. de verstrekte gegevens;
c. het misdrijf en indien bekend de naam of anders een zo nauwkeurig mogelijke aanduiding van de verdachte;
d. de feiten of omstandigheden waaruit blijkt dat de voorwaarden, bedoeld in het eerste lid, zijn vervuld;

e. de reden waarom de gegevens in het belang van het onderzoek worden gevorderd.

6. In geval van verdenking van een ander strafbaar feit dan bedoeld in het eerste lid, kan de officier van justitie in het belang van het onderzoek een vordering als bedoeld in dat lid doen met voorafgaande schriftelijke machtiging van de rechter-commissaris. De rechter-commissaris verleent de machtiging op vordering van de officier van justitie. Het tweede tot en met vijfde lid zijn van overeenkomstige toepassing.

7. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur kunnen regels worden gesteld met betrekking tot de wijze waarop de gegevens worden gevorderd en verstrekt.

Artikel 126ne

1. De officier van justitie kan in het belang van het onderzoek bepalen dat een vordering als bedoeld in artikel 126nd, eerste lid, van degene die anders dan ten behoeve van persoonlijk gebruik gegevens verwerkt, betrekking kan hebben op gegevens die eerst na het tijdstip van de vordering worden verwerkt. De periode waarover de vordering zich uitstrekt is maximaal vier weken en kan telkens met maximaal vier weken worden verlengd. De officier van justitie vermeldt deze periode in de vordering. Artikel 126nd, tweede tot en met vijfde en zevende lid, is van overeenkomstige toepassing.

2. In een geval als bedoeld in het eerste lid bepaalt de officier van justitie dat de uitvoering van de vordering wordt beëindigd zodra niet meer wordt voldaan aan de voorwaarden, bedoeld in artikel 126nd, eerste lid. Van een wijziging, aanvulling, verlenging of beëindiging van de vordering doet de officier van justitie proces-verbaal opmaken.

3. Indien het belang van het onderzoek dit dringend vordert, kan de officier van justitie in een geval als bedoeld in het eerste lid in de vordering bepalen dat degene tot wie de vordering is gericht de gegevens direct na de verwerking verstrekt, dan wel telkens binnen een bepaalde periode na de verwerking verstrekt. De officier van justitie behoeft hiervoor een voorafgaande schriftelijke machtiging, op zijn vordering te verlenen door de rechter-commissaris.

Artikel 126nf

1. In geval van verdenking van een misdrijf als omschreven in artikel 67, eerste lid, dat gezien zijn aard of de samenhang met andere door de verdachte begane misdrijven een ernstige inbreuk op de rechtsorde oplevert, kan de officier van justitie, indien het belang van het onderzoek dit dringend vordert, van degene van wie redelijkerwijs kan worden vermoed dat hij toegang heeft tot gegevens als bedoeld in artikel 126nd, tweede lid, derde volzin, deze gegevens vorderen.

2. Een vordering als bedoeld in het eerste lid kan niet worden gericht tot de verdachte. Artikel 96a, derde lid, is van overeenkomstige toepassing.

3. Een vordering als bedoeld in het eerste lid kan slechts worden gedaan na voorafgaande schriftelijke machtiging, op vordering van de officier van justitie te verlenen door de rechter-commissaris.

4. Artikel 126nd, derde tot en met vijfde en zevende lid, is van overeenkomstige toepassing.

Artikel 126ng

1. Een vordering als bedoeld in artikel 126nc, eerste lid, 126nd, eerste lid, of 126ne, eerste lid, kan worden gericht tot de aanbieder van een communica-

tiedienst in de zin van artikel 126la, voor zover de vordering betrekking heeft op andere gegevens dan die welke gevorderd kunnen worden door toepassing van de artikelen 126n en 126na. De vordering kan geen betrekking hebben op gegevens die zijn opgeslagen in het geautomatiseerde werk van de aanbieder en niet voor deze bestemd of van deze afkomstig zijn.

2. In geval van verdenking van een misdrijf als omschreven in artikel 67, eerste lid, dat gezien zijn aard of de samenhang met andere door de verdachte begane misdrijven een ernstige inbreuk op de rechtsorde oplevert, kan de officier van justitie, indien het belang van het onderzoek dit dringend vordert, van de aanbieder van wie redelijkerwijs kan worden vermoed dat hij toegang heeft tot gegevens als bedoeld in de laatste volzin van het eerste lid, deze gegevens vorderen, voor zover zij klaarblijkelijk van de verdachte afkomstig zijn, voor hem bestemd zijn, op hem betrekking hebben of tot het begaan van het strafbare feit hebben gediend, of klaarblijkelijk met betrekking tot die gegevens het strafbare feit is gepleegd.

3. Een vordering als bedoeld in het eerste lid kan niet worden gericht tot de verdachte. Artikel 96a, derde lid, is van overeenkomstige toepassing.

4. Een vordering als bedoeld in het tweede lid kan slechts worden gedaan na voorafgaande schriftelijke machtiging, op vordering van de officier van justitie te verlenen door de rechter-commissaris.

5. Artikel 126nd, derde tot en met vijfde en zevende lid, is van overeenkomstige toepassing.

Artikel 126nh

1. De officier van justitie kan, indien het belang van het onderzoek dit vordert, bij of terstond na de toepassing van artikel 126nd, eerste lid, 126ne, eerste of derde lid, of 126nf, eerste lid, degene van wie redelijkerwijs kan worden vermoed dat hij kennis draagt van de wijze van versleuteling van de in deze artikelen bedoelde gegevens, bevelen medewerking te verlenen aan het ontsleutelen van de gegevens door de versleuteling ongedaan te maken, dan wel deze kennis ter beschikking te stellen.

2. Het bevel wordt niet gegeven aan de verdachte. Artikel 96a, derde lid, is van overeenkomstige toepassing.

Artikel 126ni

1. In geval van verdenking van een misdrijf als omschreven in artikel 67, eerste lid, dat gezien zijn aard of de samenhang met andere door de verdachte begane misdrijven een ernstige inbreuk op de rechtsorde oplevert, kan de officier van justitie, indien het belang van het onderzoek dit dringend vordert, van degene van wie redelijkerwijs kan worden vermoed dat hij toegang heeft tot bepaalde gegevens die ten tijde van de vordering zijn opgeslagen in een geautomatiseerd werk en waarvan redelijkerwijs kan worden aangenomen dat zij in het bijzonder vatbaar zijn voor verlies of wijziging, vorderen dat deze gegevens gedurende een periode van ten hoogste negentig dagen worden bewaard en beschikbaar gehouden. De vordering kan niet worden gericht tot de verdachte.

2. Indien de vordering is gericht tot de aanbieder van een communicatiedienst in de zin van artikel 126la en de vordering betrekking of mede betrekking heeft op gegevens als bedoeld in artikel 126n, eerste lid, is de aanbieder verplicht zo spoedig mogelijk de gegevens te verschaffen die nodig zijn om de identiteit te achterhalen van andere aanbieders van wier dienst bij de communicatie gebruik is gemaakt.

3. De vordering wordt schriftelijk of mondeling gedaan. Indien de vordering mondeling wordt gedaan, doet de officier van justitie de vordering zo spoedig mogelijk op schrift stellen en doet hij binnen drie dagen nadat de vordering mondeling is gedaan, een gewaarmerkt afschrift daarvan verstrekken aan degene tot wie de vordering is gericht. Bij de vordering en bij het op schrift stellen daarvan worden vermeld:

a. een zo nauwkeurig mogelijke omschrijving van de gegevens die beschikbaar moeten worden gehouden;
b. het tijdstip van de vordering;
c. de titel van de vordering;
d. de periode gedurende de welke de gegevens beschikbaar moeten blijven, en
e. of het tweede lid van toepassing is.

4. De officier van justitie doet van de vordering en, indien deze mondeling plaatsvond, van de schriftelijke vastlegging daarvan een proces-verbaal opmaken, waarin worden vermeld:

a. de gegevens, bedoeld in het derde lid;
b. het misdrijf en indien bekend de naam of anders een zo nauwkeurig mogelijke aanduiding van de verdachte; en
c. de feiten of omstandigheden waaruit blijkt dat is voldaan aan de voorwaarden, bedoeld in het eerste lid.

5. De vordering kan ten hoogste eenmaal worden verlengd voor een periode van ten hoogste negentig dagen. Het tweede, derde en vierde lid zijn van overeenkomstige toepassing.

TITEL V. BIJZONDERE BEVOEGDHEDEN TOT OPSPORING VOOR HET ONDERZOEK NAAR HET BERAMEN OF PLEGEN VAN ERNSTIGE MISDRIJVEN IN GEORGANISEERD VERBAND

Artikel 126o

1. Indien uit feiten of omstandigheden een redelijk vermoeden voortvloeit dat in georganiseerd verband misdrijven als omschreven in artikel 67, eerste lid, worden beraamd of gepleegd die gezien hun aard of de samenhang met andere misdrijven die in dat georganiseerd verband worden beraamd of gepleegd een ernstige inbreuk op de rechtsorde opleveren, kan de officier van justitie in het belang van het onderzoek bevelen dat een opsporingsambtenaar stelselmatig een persoon volgt of stelselmatig diens aanwezigheid of gedrag waarneemt.

2. De officier van justitie kan in het belang van het onderzoek bepalen dat ter uitvoering van het bevel een besloten plaats, niet zijnde een woning, wordt betreden zonder toestemming van de rechthebbende.

3. De officier van justitie kan bepalen dat ter uitvoering van het bevel een technisch hulpmiddel wordt aangewend, voor zover daarmee geen vertrouwelijke communicatie wordt opgenomen. Een technisch hulpmiddel wordt niet op een persoon bevestigd, tenzij met diens toestemming.

4. Het bevel tot observatie is schriftelijk en vermeldt:

a. een omschrijving van het georganiseerd verband;
b. de feiten of omstandigheden waaruit blijkt dat de voorwaarden, bedoeld in het eerste lid, zijn vervuld;
c. de naam of een zo nauwkeurig mogelijke omschrijving van de persoon, bedoeld in het eerste lid;
d. bij toepassing van het tweede lid, de plaats die zal worden betreden;
e. de wijze waarop aan het bevel uitvoering wordt gegeven, en

f. de geldigheidsduur van het bevel.
5. Artikel 126g, vierde en zesde tot en met achtste lid, is van overeenkomstige toepassing.
6. Een bevel als bedoeld in het eerste lid kan ook worden gegeven aan een persoon in de openbare dienst van een vreemde staat. Bij algemene maatregel van bestuur kunnen eisen worden gesteld aan deze personen. Het tweede tot en met vijfde lid zijn van overeenkomstige toepassing.

Artikel 126p

1. In een geval als bedoeld in artikel 126o, eerste lid, kan de officier van justitie, indien het onderzoek dit dringend vordert, bevelen dat een opsporingsambtenaar als bedoeld in artikel 141, onderdeel b, aan het georganiseerd verband deelneemt of medewerking verleent.
2. De opsporingsambtenaar mag bij de tenuitvoerlegging van het bevel een persoon niet brengen tot andere strafbare feiten dan waarop diens opzet reeds tevoren was gericht.
3. Het bevel tot infiltratie is schriftelijk en vermeldt:
a. een omschrijving van het georganiseerd verband;
b. de feiten of omstandigheden waaruit blijkt dat de voorwaarden, bedoeld in het eerste lid, zijn vervuld;
c. de wijze waarop aan het bevel uitvoering wordt gegeven, daaronder begrepen strafbaar gesteld handelen, voor zover bij het geven van het bevel te voorzien, en
d. de geldigheidsduur van het bevel.
4. Een bevel als bedoeld in het eerste lid kan ook worden gegeven aan:
a. een persoon in de openbare dienst van een vreemde staat, die voldoet aan bij algemene maatregel van bestuur te stellen eisen;
b. een opsporingsambtenaar als bedoeld in artikel 141, onderdeel c, of artikel 142, mits deze opsporingsambtenaar voldoet aan bij algemene maatregel van bestuur te stellen regels terzake van opleiding en samenwerking met opsporingsambtenaren als bedoeld in artikel 141, onderdeel b.
Het tweede en derde lid zijn van overeenkomstige toepassing.
5. Artikel 126g, zevende en achtste lid, is van overeenkomstige toepassing, met dien verstande dat verlenging van een bevel tot infiltratie niet mondeling kan plaatsvinden.

Artikel 126q

1. In een geval als bedoeld in artikel 126o, eerste lid, kan de officier van justitie in het belang van het onderzoek bevelen dat een opsporingsambtenaar:
a. goederen afneemt van een persoon ten aanzien van wie uit feiten of omstandigheden een redelijk vermoeden voortvloeit dat deze betrokken is bij het in het georganiseerd verband beramen of plegen van misdrijven,
b. gegevens die zijn opgeslagen, worden verwerkt of overgedragen door middel van een geautomatiseerd werk, door tussenkomst van een openbaar telecommunicatienetwerk afneemt van zodanig persoon, of
c. diensten verleent aan zodanig persoon.
2. De opsporingsambtenaar mag bij de tenuitvoerlegging van het bevel een persoon niet brengen tot het plegen of beramen van andere strafbare feiten dan waarop diens opzet reeds tevoren was gericht.
3. Het bevel tot pseudo-koop of -dienstverlening is schriftelijk en vermeldt:
a. een omschrijving van het georganiseerd verband;

b. de feiten of omstandigheden waaruit blijkt dat de voorwaarden, bedoeld in het eerste lid, zijn vervuld;
c. de aard van de goederen, gegevens of diensten;
d. de wijze waarop aan het bevel uitvoering wordt gegeven, daaronder begrepen strafbaar gesteld handelen, en
e. het tijdstip waarop, of de periode waarbinnen aan het bevel uitvoering wordt gegeven.

4. Onder een opsporingsambtenaar als bedoeld in het eerste lid, wordt mede verstaan een persoon in de openbare dienst van een vreemde staat, die voldoet aan bij algemene maatregel van bestuur te stellen eisen.

5. Artikel 126g, zesde tot en met achtste lid, is van overeenkomstige toepassing.

Artikel 126qa

1. In een geval als bedoeld in artikel 126o, eerste lid, kan de officier van justitie in het belang van het onderzoek bevelen dat een opsporingsambtenaar als bedoeld in artikel 141, onderdeel b, zonder dat kenbaar is dat hij optreedt als opsporingsambtenaar, stelselmatig informatie inwint over een persoon ten aanzien van wie uit feiten of omstandigheden een redelijk vermoeden voortvloeit dat deze betrokken is bij het in het georganiseerd verband beramen of plegen van misdrijven.

2. Het bevel wordt gegeven voor een periode van ten hoogste drie maanden. De geldigheidsduur kan telkens voor een periode van ten hoogste drie maanden worden verlengd.

3. Het bevel tot het inwinnen van informatie is schriftelijk en vermeldt:
a. een omschrijving van het georganiseerd verband;
b. de feiten of omstandigheden waaruit blijkt dat de voorwaarden, bedoeld in het eerste lid, zijn vervuld;
c. indien bekend de naam of anders een zo nauwkeurig mogelijke omschrijving van de persoon, bedoeld in het eerste lid;
d. de wijze waarop aan het bevel uitvoering wordt gegeven, en
e. de geldigheidsduur van het bevel.

4. Een bevel als bedoeld het eerste lid kan ook worden gegeven aan:
a. een persoon in de openbare dienst van een vreemde staat, die voldoet aan bij algemene maatregel van bestuur te stellen eisen;
b. een opsporingsambtenaar als bedoeld in artikel 141, onderdeel c, of artikel 142, mits deze opsporingsambtenaar voldoet aan bij algemene maatregel van bestuur te stellen regels terzake van opleiding en samenwerking met opsporingsambtenaren als bedoeld in artikel 141, onderdeel b.
Het tweede en derde lid zijn van overeenkomstige toepassing.

5. Artikel 126g, zesde tot en met achtste lid, is van overeenkomstige toepassing.

Artikel 126r

1. In een geval als bedoeld in artikel 126o, eerste lid, kan de officier van justitie in het belang van het onderzoek bevelen dat een opsporingsambtenaar zonder toestemming van de rechthebbende een besloten plaats, niet zijnde een woning, betreedt, dan wel een technisch hulpmiddel aanwendt, teneinde:
a. die plaats op te nemen,
b. aldaar sporen veilig te stellen, of
c. aldaar een technisch hulpmiddel te plaatsen teneinde de aanwezigheid of verplaatsingen van een goed vast te kunnen stellen.

2. Een bevel als bedoeld in het eerste lid is schriftelijk en vermeldt:

a. een omschrijving van het georganiseerd verband;
b. de feiten of omstandigheden waaruit blijkt dat de voorwaarden, bedoeld in het eerste lid, zijn vervuld;
c. de plaats waarop het bevel betrekking heeft;
d. de wijze waarop aan het bevel uitvoering wordt gegeven, en
e. het tijdstip waarop, of de periode waarbinnen aan het bevel uitvoering wordt gegeven.

3. Artikel 126g, zesde tot en met achtste lid, is van overeenkomstige toepassing.

Artikel 126s

1. In een geval als bedoeld in artikel 126o, eerste lid, kan de officier van justitie, indien het onderzoek dit dringend vordert, bevelen dat een opsporingsambtenaar als bedoeld in artikel 141, onderdeel b, met een technisch hulpmiddel vertrouwelijke communicatie opneemt waaraan een persoon deelneemt ten aanzien van wie uit feiten of omstandigheden een redelijk vermoeden voortvloeit dat deze betrokken is bij het in het georganiseerd verband beramen of plegen van misdrijven.

2. De officier van justitie kan in het belang van het onderzoek bepalen dat ter uitvoering van het bevel een besloten plaats, niet zijnde een woning, wordt betreden zonder toestemming van de rechthebbende. Hij kan bepalen dat ter uitvoering van het bevel een woning zonder toestemming van de rechthebbende wordt betreden, indien het onderzoek dit dringend vordert en in het georganiseerd verband misdrijven worden beraamd of gepleegd waarop naar de wettelijke omschrijving een gevangenisstraf van zes jaren of meer is gesteld. Artikel 2, eerste lid, laatste volzin van de Algemene wet op het binnentreden is niet van toepassing.

3. Het bevel tot het opnemen van vertrouwelijke communicatie is schriftelijk en vermeldt:
a. een omschrijving van het georganiseerd verband;
b. de feiten of omstandigheden waaruit blijkt dat de voorwaarden, bedoeld in het eerste lid en, in geval van toepassing van de tweede volzin van het tweede lid, de voorwaarden bedoeld in het tweede lid, zijn vervuld;
c. de persoon, bedoeld in het eerste lid en, indien bekend, andere deelnemers aan de communicatie;
d. bij toepassing van het tweede lid, de plaats die zal worden betreden;
e. de wijze waarop aan het bevel uitvoering zal worden gegeven, en
f. de geldigheidsduur van het bevel.

4. Het bevel kan slechts worden gegeven na schriftelijke machtiging, op vordering van de officier van justitie te verlenen door de rechter-commissaris. De machtiging betreft alle onderdelen van het bevel. Indien ter uitvoering van het bevel een woning mag worden betreden, wordt dat uitdrukkelijk in de machtiging vermeld.

5. Het bevel wordt gegeven voor een periode van ten hoogste vier weken. De geldigheidsduur kan telkens voor een termijn van ten hoogste vier weken worden verlengd.

6. Artikel 126g, zesde tot en met achtste lid, is van overeenkomstige toepassing, met dien verstande dat de officier van justitie voor wijziging, aanvulling of verlenging een machtiging van de rechter-commissaris behoeft. Indien de officier van justitie bepaalt dat ter uitvoering van het bevel een woning wordt betreden, kan het bevel niet mondeling worden gegeven. Zodra niet meer wordt voldaan aan de voorwaarden, bedoeld in de tweede volzin van het tweede lid, bepaalt

de officier van justitie dat de uitvoering van het bevel wordt beëindigd.

7. Bij dringende noodzaak kan de machtiging van de rechter-commissaris, bedoeld in het vierde en zesde lid, mondeling worden gegeven, tenzij toepassing wordt gegeven aan de tweede volzin van het tweede lid. De rechter-commissaris stelt in dat geval de machtiging binnen drie dagen op schrift.

8. Van het opnemen wordt binnen drie dagen proces-verbaal opgemaakt.

Artikel 126t

1. In een geval als bedoeld in artikel 126o, eerste lid, kan de officier van justitie, indien het onderzoek dit dringend vordert, aan een opsporingsambtenaar bevelen dat met een technisch hulpmiddel niet voor het publiek bestemde communicatie die plaatsvindt met gebruikmaking van de diensten van een aanbieder van een communicatiedienst in de zin van artikel 126la, wordt opgenomen.

2. Het bevel is schriftelijk en vermeldt:

a. een omschrijving van het georganiseerd verband;

b. de feiten en omstandigheden waaruit blijkt dat de voorwaarden, bedoeld in het eerste lid, zijn vervuld;

c. zo mogelijk het nummer waarmee de individuele gebruiker van de communicatiedienst wordt geïdentificeerd alsmede, voor zover bekend, de naam en het adres van de gebruiker;

d. de naam van de persoon, genoemd in het eerste lid, wanneer deze niet de houder is;

e. de geldigheidsduur van het bevel; en

f. een aanduiding van de aard van het technisch hulpmiddel of de technische hulpmiddelen waarmee de communicatie wordt opgenomen.

3. Indien het bevel betrekking heeft op communicatie die plaatsvindt via een openbaar telecommunicatienetwerk of met gebruikmaking van een openbare telecommunicatiedienst in de zin van de Telecommunicatiewet, wordt – tenzij zulks niet mogelijk is of het belang van strafvordering zich daartegen verzet – het bevel ten uitvoer gelegd met medewerking van de aanbieder van het openbare telecommunicatienetwerk of de openbare telecommunicatiedienst en gaat het bevel vergezeld van een vordering aan de aanbieder om medewerking te verlenen.

4. Indien het bevel betrekking heeft op andere communicatie dan bedoeld in het derde lid, wordt – tenzij zulks niet mogelijk is of het belang van strafvordering zich daartegen verzet – de aanbieder in de gelegenheid gesteld medewerking te verlenen bij de tenuitvoerlegging van het bevel.

5. Het bevel, bedoeld in het eerste lid, kan slechts worden gegeven na schriftelijke machtiging, op vordering van de officier van justitie te verlenen door de rechter-commissaris. Artikel 126s, vijfde tot en met achtste lid, is van overeenkomstige toepassing.

6. Voor zover het belang van het onderzoek dit bepaaldelijk vordert, kan bij of terstond na de toepassing van het eerste lid tot degene van wie redelijkerwijs kan worden vermoed dat hij kennis draagt van de wijze van versleuteling van de communicatie, de vordering worden gericht medewerking te verlenen aan het ontsleutelen van de gegevens door hetzij deze kennis ter beschikking te stellen, hetzij de versleuteling ongedaan te maken.

7. De in het zesde lid bedoelde vordering wordt niet gericht tot de verdachte.

8. Op de in het zesde lid bedoelde vordering zijn artikel 96a, derde lid, en artikel 126s, vierde, zesde en zevende lid, van overeenkomstige toepassing.

9. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur kunnen regels worden gesteld over de wijze waarop het in het eerste lid bedoelde bevel en de in het derde en zesde lid bedoelde vorderingen worden gegeven en over de wijze waarop daaraan wordt voldaan.

Artikel 126ta

1. Indien bij de afgifte van een bevel als bedoeld in artikel 126t, derde lid, bekend is dat de gebruiker van het nummer, bedoeld in artikel 126t, tweede lid, onderdeel c, zich op het grondgebied van een andere staat bevindt, wordt, voor zover een verdrag dit voorschrijft en met toepassing van dat verdrag, die andere staat van het voornemen tot het opnemen van telecommunicatie in kennis gesteld en de instemming van die staat verworven voordat het bevel ten uitvoer wordt gelegd.

2. De officier van justitie kan een bevel als bedoeld in artikel 126t, derde lid, eveneens geven, indien het bestaan van het bevel noodzakelijk is om een andere staat te kunnen verzoeken telecommunicatie met een technisch hulpmiddel op te nemen of telecommunicatie af te tappen en rechtstreeks naar Nederland door te geleiden ter fine van opname met een technisch hulpmiddel in Nederland.

Artikel 126u

1. In een geval als bedoeld in artikel 126o, eerste lid, kan de officier van justitie in het belang van het onderzoek een vordering doen gegevens te verstrekken over een gebruiker van een communicatiedienst in de zin van artikel 126la en het communicatieverkeer met betrekking tot die gebruiker. De vordering kan slechts betrekking hebben op gegevens die bij algemene maatregel van bestuur zijn aangewezen en kan gegevens betreffen die:

a. ten tijde van de vordering zijn verwerkt, dan wel
b. na het tijdstip van de vordering worden verwerkt.

2. De vordering, bedoeld in het eerste lid, kan worden gericht tot iedere aanbieder van een communicatiedienst. Artikel 96a, derde lid, is van overeenkomstige toepassing.

3. Indien de vordering gegevens betreft als bedoeld in het eerste lid, tweede volzin, onder b, wordt de vordering gedaan voor een periode van ten hoogste drie maanden.

4. De officier van justitie doet van de vordering proces-verbaal opmaken, waarin worden vermeld:

a. een omschrijving van het georganiseerd verband;
b. de feiten of omstandigheden waaruit blijkt dat de voorwaarden, bedoeld in het eerste lid, zijn vervuld;
c. indien bekend, de naam of anders een zo nauwkeurig mogelijke aanduiding van de persoon omtrent wie gegevens worden gevorderd;
d. de gegevens die worden gevorderd;
e. indien de vordering gegevens betreft als bedoeld in het eerste lid, tweede volzin, onder b, de periode waarover de vordering zich uitstrekt.

5. Indien de vordering gegevens betreft als bedoeld in het eerste lid, tweede volzin, onder b, wordt de vordering beëindigd zodra niet meer wordt voldaan aan de voorwaarden, bedoeld in het eerste lid, eerste volzin. Van een wijziging, aanvulling, verlenging of beëindiging van de vordering doet de officier van justitie proces-verbaal opmaken.

6. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur kunnen regels worden ge-

steld met betrekking tot de wijze waarop de gegevens door de officier van justitie worden gevorderd.

Artikel 126ua

1. In een geval als bedoeld in artikel 126o, eerste lid, kan de opsporingsambtenaar in het belang van het onderzoek een vordering doen gegevens te verstrekken terzake van naam, adres, postcode, woonplaats, nummer en soort dienst van een gebruiker van een communicatiedienst in de zin van artikel 126la. Artikel 126u, tweede lid, is van toepassing.
2. Indien de gegevens, bedoeld in het eerste lid, bij de aanbieder niet bekend zijn en zij nodig zijn voor de toepassing van artikel 126t of artikel 126u, kan de officier van justitie in het belang van het onderzoek vorderen dat de aanbieder de gevorderde gegevens op bij algemene maatregel van bestuur te bepalen wijze achterhaalt en verstrekt.
3. In geval van een vordering als bedoeld in het eerste of tweede lid is artikel 126u, vierde lid, onder a, b, c en d, van overeenkomstige toepassing en blijft artikel 126bb buiten toepassing.
4. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur kunnen regels worden gesteld met betrekking tot de wijze waarop de gegevens door de opsporingsambtenaar of de officier van justitie worden gevorderd.

Artikel 126ub

Teneinde toepassing te kunnen geven aan artikel 126t of artikel 126u kan de officier van justitie met inachtneming van artikel 3.10, vierde lid, van de Telecommunicatiewet bevelen dat met behulp van in dat artikel bedoelde apparatuur het nummer waarmee een gebruiker van een communicatiedienst kan worden geïdentificeerd, wordt verkregen. Artikel 126nb, tweede tot en met vierde lid, is van overeenkomstige toepassing.

Artikel 126uc

1. In een geval als bedoeld in artikel 126o, eerste lid, kan de opsporingsambtenaar in het belang van het onderzoek van degene die daarvoor redelijkerwijs in aanmerking komt en die anders dan ten behoeve van persoonlijk gebruik gegevens verwerkt, vorderen bepaalde opgeslagen of vastgelegde identificerende gegevens van een persoon te verstrekken.
2. Artikel 126nc, tweede tot en met vijfde en zevende lid, is van overeenkomstige toepassing.
3. Van de verstrekking van identificerende gegevens maakt de opsporingsambtenaar proces-verbaal op, waarin hij vermeldt:

a. de gegevens, bedoeld in artikel 126nc, vierde lid;
b. de verstrekte gegevens;
c. een omschrijving van het georganiseerd verband;
d. de feiten of omstandigheden waaruit blijkt dat de voorwaarden, bedoeld in het eerste lid, zijn vervuld.

Artikel 126ud

1. In een geval als bedoeld in artikel 126o, eerste lid, kan de officier van justitie in het belang van het onderzoek van degene van wie redelijkerwijs kan worden vermoed dat hij toegang heeft tot bepaalde opgeslagen of vastgelegde gegevens, vorderen deze gegevens te verstrekken.
2. Artikel 126nd, tweede tot en met vierde en zevende lid, is van overeenkomstige toepassing.

3. De officier van justitie doet van de verstrekking van gegevens proces-verbaal opmaken, waarin worden vermeld:
a. de gegevens, bedoeld in artikel 126nd, derde lid;
b. de verstrekte gegevens;
c. een omschrijving van het georganiseerd verband;
d. de feiten of omstandigheden waaruit blijkt dat de voorwaarden, bedoeld in het eerste lid, zijn vervuld;
e. de reden waarom de gegevens in het belang van het onderzoek worden gevorderd.

Artikel 126ue

1. In een geval als bedoeld in artikel 126o, eerste lid, kan de officier van justitie in het belang van het onderzoek bepalen dat een vordering als bedoeld in artikel 126ud, eerste lid, betrekking kan hebben op gegevens die eerst na het tijdstip van de vordering worden verwerkt. De periode waarover de vordering zich uitstrekt is maximaal vier weken. De officier van justitie vermeldt deze periode in de vordering. De artikelen 126nd, tweede tot en met vierde lid, en 126ud, derde lid, zijn van overeenkomstige toepassing.
2. In een geval als bedoeld in het eerste lid bepaalt de officier van justitie dat de uitvoering van de vordering wordt beëindigd zodra niet meer wordt voldaan aan de voorwaarden, bedoeld in artikel 126ud, eerste lid. Van een wijziging, aanvulling, verlenging of beëindiging van de vordering doet de officier van justitie proces-verbaal opmaken.
3. Indien het belang van het onderzoek dit dringend vordert, kan de officier van justitie in een geval als bedoeld in het eerste lid in de vordering bepalen dat degene tot wie de vordering is gericht de gegevens direct na de verwerking verstrekt, dan wel telkens binnen een bepaalde periode na de verwerking verstrekt. De officier van justitie behoeft hiervoor een voorafgaande schriftelijke machtiging, op zijn vordering te verlenen door de rechter-commissaris.

Artikel 126uf

1. In een geval als bedoeld in artikel 126o, eerste lid, kan de officier van justitie indien het belang van het onderzoek dit dringend vordert, van degene van wie redelijkerwijs kan worden vermoed dat hij toegang heeft tot gegevens als bedoeld in artikel 126nd, tweede lid, derde volzin, deze gegevens vorderen.
2. De artikelen 126nf, tweede en derde lid, en 126nd, derde, vierde en zevende lid, zijn van overeenkomstige toepassing.
3. De officier van justitie doet van de verstrekking van gegevens proces-verbaal opmaken, waarin worden vermeld:
a. de gegevens, bedoeld in artikel 126nd, derde lid;
b. de verstrekte gegevens;
c. een omschrijving van het georganiseerd verband;
d. de feiten of omstandigheden waaruit blijkt dat de voorwaarden, bedoeld in het eerste lid, zijn vervuld;
e. de reden waarom de gegevens in het belang van het onderzoek worden gevorderd.

Artikel 126ug

1. Een vordering als bedoeld in artikel 126uc, eerste lid, 126ud, eerste lid, of 126ue, eerste lid, kan worden gericht tot de aanbieder van een openbaar of een niet-openbaar telecommunicatienetwerk, onderscheidenlijk de aanbieder van

een openbare of een niet-openbare telecommunicatiedienst, voor zover de vordering betrekking heeft op andere gegevens dan die welke gevorderd kunnen worden door toepassing van de artikelen 126u en 126ua. De vordering kan geen betrekking hebben op gegevens die zijn opgeslagen in het geautomatiseerde werk van de aanbieder en niet voor deze bestemd of van deze afkomstig zijn.

2. In een geval als bedoeld in artikel 126o, eerste lid, kan de officier van justitie, indien het belang van het onderzoek dit dringend vordert, van de aanbieder van wie redelijkerwijs kan worden vermoed dat hij toegang heeft tot gegevens als bedoeld in de laatste volzin van het eerste lid, deze gegevens vorderen, voor zover zij klaarblijkelijk afkomstig zijn van een persoon ten aanzien van wie uit feiten of omstandigheden een redelijk vermoeden voortvloeit dat deze betrokken is bij het in georganiseerd verband beramen of plegen van misdrijven, voor hem bestemd zijn, op hem betrekking hebben of hebben gediend tot het in dat georganiseerd verband beramen of plegen van een misdrijf, of klaarblijkelijk met betrekking tot die gegevens in dat georganiseerd verband een misdrijf wordt beraamd of gepleegd.
3. Een vordering als bedoeld in het eerste lid kan niet worden gericht tot de verdachte. Artikel 96a, derde lid, is van overeenkomstige toepassing.
4. Een vordering als bedoeld in het tweede lid kan slechts worden gedaan na voorafgaande schriftelijke machtiging, op vordering van de officier van justitie te verlenen door de rechter-commissaris.
5. Artikel 126nd, derde tot en met vijfde en zevende lid, is van overeenkomstige toepassing.

Artikel 126uh

1. De officier van justitie kan, indien het belang van het onderzoek dit vordert, bij of terstond na de toepassing van artikel 126ud, eerste lid, 126ue, eerste of derde lid, of 126uf, eerste lid, degene van wie redelijkerwijs kan worden vermoed dat hij kennis draagt van de wijze van versleuteling van de in deze artikelen bedoelde gegevens, bevelen medewerking te verlenen aan het ontsleutelen van de gegevens door de versleuteling ongedaan te maken, dan wel deze kennis ter beschikking te stellen.
2. Het bevel wordt niet gegeven aan de verdachte. Artikel 96a, derde lid, is van overeenkomstige toepassing.

Artikel 126ui

1. In een geval als bedoeld in artikel 126o, eerste lid, kan de officier van justitie, indien het belang van het onderzoek dit dringend vordert, van degene van wie redelijkerwijs kan worden vermoed dat hij toegang heeft tot bepaalde gegevens die ten tijde van de vordering zijn opgeslagen in een geautomatiseerd werk en waarvan redelijkerwijs kan worden aangenomen dat zij in het bijzonder vatbaar zijn voor verlies of wijziging, vorderen dat deze gegevens gedurende een periode van ten hoogste negentig dagen worden bewaard en beschikbaar gehouden. De vordering kan niet worden gericht tot de verdachte.
2. Artikel 126ni, tweede tot en met vijfde lid, is van overeenkomstige toepassing, met dien verstande dat bij de in artikel 126ni, vierde lid, onderdeel c, bedoelde feiten en omstandigheden ook een omschrijving van het in artikel 126o, eerste lid, bedoelde georganiseerde verband wordt opgenomen.

TITEL VA. BIJSTAND AAN OPSPORING DOOR BURGERS

Eerste afdeling. Verzoek informatie in te winnen

Artikel 126v

1. In geval van verdenking van een misdrijf, dan wel in een geval als bedoeld in artikel 126o, eerste lid, kan de officier van justitie in het belang van het onderzoek bevelen dat een opsporingsambtenaar met een persoon die geen opsporingsambtenaar is, overeenkomt dat deze voor de duur van het bevel bijstand verleent aan de opsporing door stelselmatig informatie in te winnen omtrent een verdachte, onderscheidenlijk een persoon ten aanzien van wie een redelijk vermoeden bestaat dat deze is betrokken bij het in het georganiseerd verband beramen of plegen van misdrijven.

2. Het bevel, bedoeld in het eerste lid, is schriftelijk en vermeldt:

a. bij verdenking van een misdrijf, het misdrijf en indien bekend de naam of anders een zo nauwkeurig mogelijke aanduiding van de verdachte;

b. in een geval als bedoeld in artikel 126o, eerste lid: een omschrijving van het georganiseerd verband;

c. de feiten en omstandigheden waaruit blijkt dat de voorwaarden, bedoeld in het eerste lid, zijn vervuld;

d. een zo nauwkeurig mogelijke aanduiding van de persoon omtrent wie informatie wordt ingewonnen en

e. de geldigheidsduur van het bevel.

3. De overeenkomst tot het stelselmatig inwinnen van informatie is schriftelijk en vermeldt:

a. de rechten en plichten van de persoon die bijstand verleent aan de opsporing, alsmede de wijze waarop aan de overeenkomst uitvoering wordt gegeven, en

b. de geldigheidsduur van de overeenkomst.

4. Op het bevel is artikel , vierde en zesde tot en met achtste lid, van overeenkomstige toepassing.

Tweede afdeling. Burgerinfiltratie

Artikel 126w

1. In een geval als bedoeld in artikel 126h, eerste lid, kan de officier van justitie, indien het onderzoek dit dringend vordert, met een persoon die geen opsporingsambtenaar is, overeenkomen dat deze bijstand verleent aan de opsporing door deel te nemen aan of medewerking te verlenen aan een groep van personen waarbinnen naar redelijkerwijs kan worden vermoed misdrijven worden beraamd of gepleegd.

2. Toepassing van het eerste lid vindt alleen plaats indien de officier van justitie van oordeel is dat geen bevel als bedoeld in artikel 126h, eerste lid, kan worden gegeven.

3. De persoon die op grond van het eerste lid bijstand verleent aan de opsporing, mag bij de uitvoering daarvan een persoon niet brengen tot andere strafbare feiten dan waarop diens opzet reeds tevoren was gericht.

4. Bij de toepassing van het eerste lid legt de officier van justitie schriftelijk vast:

a. het misdrijf en indien bekend de naam of anders een zo nauwkeurig mogelijke omschrijving van de verdachte;

b. een omschrijving van de groep van personen;

c. de feiten of omstandigheden waaruit blijkt dat de voorwaarden, bedoeld in het eerste en tweede lid, zijn vervuld.

5. De overeenkomst tot infiltratie is schriftelijk en vermeldt:
a. de rechten en plichten van de persoon die op grond van het eerste lid bijstand verleent aan de opsporing, alsmede de wijze waarop aan de overeenkomst uitvoering wordt gegeven, en
b. de geldigheidsduur van de overeenkomst.
6. De persoon die op grond van het eerste lid bijstand verleent aan de opsporing, mag bij de uitvoering daarvan geen strafbare handelingen verrichten, tenzij vooraf schriftelijk toestemming door de officier van justitie is gegeven om dergelijke handelingen te verrichten. Bij dringende noodzaak kan de toestemming mondeling worden gegeven. De officier van justitie stelt in dat geval de toestemming binnen drie dagen op schrift.
7. Zodra niet meer wordt voldaan aan de voorwaarden, bedoeld in het eerste lid, bepaalt de officier van justitie dat de uitvoering van de overeenkomst wordt beëindigd.
8. De overeenkomst kan schriftelijk worden gewijzigd, aangevuld, verlengd of beëindigd. De officier van justitie legt de redenen daarvan uiterlijk binnen drie dagen schriftelijk vast.

Artikel 126x
1. In een geval als bedoeld in artikel 126o, eerste lid, kan de officier van justitie, indien het onderzoek dit dringend vordert, met een persoon die geen opsporingsambtenaar is, overeenkomen dat deze bijstand verleent aan de opsporing door deel te nemen of medewerking te verlenen aan het georganiseerd verband.
2. Toepassing van het eerste lid vindt alleen plaats indien de officier van justitie van oordeel is dat geen bevel als bedoeld in artikel 126p, eerste lid, kan worden gegeven.
3. De persoon die op grond van het eerste lid bijstand verleent aan de opsporing, mag bij de uitvoering daarvan een persoon niet brengen tot andere strafbare feiten dan waarop diens opzet reeds tevoren was gericht.
4. Artikel 126w, vierde tot en met achtste lid, is van overeenkomstige toepassing.

Derde afdeling. Burgerpseudo-koop of -dienstverlening

Artikel 126ij
1. In een geval als bedoeld in artikel 126i, eerste lid, kan de officier van justitie in het belang van het onderzoek met een persoon die geen opsporingsambtenaar is, overeenkomen dat deze bijstand verleent aan de opsporing door:
a. goederen af te nemen van de verdachte,
b. gegevens die zijn opgeslagen, worden verwerkt of overgedragen door middel van een geautomatiseerd werk, door tussenkomst van een openbaar telecommunicatienetwerk af te nemen van de verdachte, of
c. diensten te verlenen aan de verdachte.
2. Toepassing van het eerste lid vindt alleen plaats indien de officier van justitie van oordeel is dat geen bevel als bedoeld in artikel 126i, eerste lid, kan worden gegeven.
3. De persoon die op grond van het eerste lid bijstand verleent aan de opsporing, mag bij de uitvoering daarvan een persoon niet brengen tot andere strafbare feiten dan waarop diens opzet reeds tevoren was gericht.
4. Bij de toepassing van het eerste lid legt de officier van justitie schriftelijk vast:
a. het misdrijf en indien bekend de naam of anders een zo nauwkeurig mogelijke omschrijving van de verdachte;

b. de feiten of omstandigheden waaruit blijkt dat de voorwaarden, bedoeld in het eerste en tweede lid, zijn vervuld;
c. de aard van de goederen, gegevens of diensten;

5. De overeenkomst tot pseudo-koop of -dienstverlening is schriftelijk en vermeldt:

a. de rechten en plichten van de persoon die op grond van het eerste lid bijstand verleent aan de opsporing, alsmede de wijze waarop aan de overeenkomst uitvoering wordt gegeven, daaronder begrepen strafbaar handelen, en
b. het tijdstip waarop, of de periode waarbinnen aan de overeenkomst uitvoering wordt gegeven.

6. Artikel 126w, zevende en achtste lid, is van overeenkomstige toepassing.

Artikel 126z

1. In een geval als bedoeld in artikel 126o, eerste lid, kan de officier van justitie in het belang van het onderzoek met een persoon die geen opsporingsambtenaar is, overeenkomen dat deze bijstand verleent aan de opsporing door goederen af te nemen van of diensten te leveren aan een persoon ten aanzien van wie uit feiten of omstandigheden een redelijk vermoeden voortvloeit dat hij betrokken is bij het in het georganiseerd verband beramen of plegen van misdrijven.

2. Toepassing van het eerste lid vindt alleen plaats indien de officier van justitie van oordeel is dat geen bevel als bedoeld in artikel 126q, eerste lid, kan worden gegeven.

3. De persoon die op grond van het eerste lid bijstand verleent aan de opsporing, mag bij de uitvoering daarvan een persoon niet brengen tot andere strafbare feiten dan waarop diens opzet reeds tevoren was gericht.

4. Artikel 126ij, vierde tot en met zesde lid, is van overeenkomstige toepassing.

TITEL VB. BIJZONDERE BEVOEGDHEDEN TOT OPSPORING VAN TERRORISTISCHE MISDRIJVEN

Eerste afdeling. Algemene bepalingen

Artikel 126za

1. Bevelen tot toepassing van een bevoegdheid als bedoeld in deze titel alsmede een wijziging, aanvulling, verlenging of intrekking daarvan worden, behoudens uitzonderingen bij de wet bepaald, schriftelijk gegeven. Aan een schriftelijk bevel staat gelijk een mondeling bevel dat onverwijld op schrift is gesteld.

2. Een schriftelijk bevel vermeldt het terroristisch misdrijf en de feiten en omstandigheden waaruit blijkt dat de wettelijke voorwaarden voor uitoefening van de bevoegdheid zijn vervuld. In het bevel kan worden vermeld op welke wijze aan het bevel uitvoering dient te worden gegeven.

3. In het geval de wet bepaalt dat een bevel mondeling kan worden gegeven, wordt het bevel alsmede een wijziging, aanvulling, verlenging of intrekking daarvan die niet op schrift is gesteld, aangetekend in het proces-verbaal van de opsporingsambtenaar die het bevel uitvoert.

4. Bij algemene maatregel van bestuur kunnen nadere regels worden gesteld omtrent de in een schriftelijk bevel dan wel, bij een mondeling bevel, in het proces-verbaal te vermelden gegevens.

5. Elk bevel kan worden gewijzigd, aangevuld, verlengd of ingetrokken.

Artikel 126zb

1. Een machtiging van de rechter-commissaris als bedoeld in deze titel is schriftelijk of wordt onverwijld op schrift gesteld.
2. De machtiging en de vordering daartoe vermelden het terroristisch misdrijf en de feiten en omstandigheden waaruit blijkt dat de wettelijke voorwaarden voor uitoefening van de bevoegdheid zijn vervuld.
3. Indien voor een bevel van de officier van justitie een machtiging van de rechter-commissaris is vereist, is ook voor een wijziging, aanvulling of verlenging van dat bevel een machtiging vereist.

Artikel 126zc

Bij algemene maatregel van bestuur kunnen personen in de openbare dienst van een vreemde staat die voldoen aan daarin te stellen eisen voor de toepassing van de bevoegdheden van artikel 126zd, eerste lid, onder a, b en c, en artikel 126ze met een opsporingsambtenaar gelijk worden gesteld.

Tweede afdeling. Stelselmatige observatie, pseudo-koop of -dienstverlening, stelselmatige inwinning van informatie, bevoegdheden in een besloten plaats en infiltratie

Artikel 126zd

1. In geval van aanwijzingen van een terroristisch misdrijf is de opsporingsambtenaar, bij bevel daartoe van de officier van justitie, bevoegd in het belang van het onderzoek:

a. een persoon stelselmatig te volgen of stelselmatig de aanwezigheid of het gedrag van een persoon waar te nemen,
b. goederen af te nemen van of diensten te verlenen aan een persoon of gegevens die zijn opgeslagen, worden verwerkt of overgedragen door middel van een geautomatiseerd werk, door tussenkomst van een openbaar telecommunicatienetwerk af te nemen van een persoon,
c. zonder dat kenbaar is dat hij optreedt als opsporingsambtenaar, stelselmatig informatie in te winnen over een persoon,
d. zonder toestemming van de rechthebbende een besloten plaats, niet zijnde een woning, te betreden dan wel een technisch hulpmiddel aan te wenden teneinde die plaats op te nemen, aldaar sporen veilig te stellen of aldaar een technisch hulpmiddel te plaatsen teneinde de aanwezigheid of verplaatsing van een goed vast te kunnen stellen.

2. De opsporingsambtenaar mag bij de uitoefening van de bevoegdheden, bedoeld in het eerste lid, onder b, een persoon niet brengen tot andere strafbare feiten dan waarop diens opzet reeds tevoren was gericht.
3. De officier van justitie kan in het belang van het onderzoek bepalen dat bij de uitoefening van de bevoegdheid, bedoeld in het eerste lid, onder a, een besloten plaats, niet zijnde een woning, kan worden betreden zonder toestemming van de rechthebbende.
4. De officier van justitie kan voorts bepalen dat bij de uitoefening van de bevoegdheid, bedoeld in het eerste lid, onder a, een technisch hulpmiddel kan worden aangewend, voor zover daarmee geen vertrouwelijke communicatie wordt opgenomen. Een technisch hulpmiddel wordt niet op een persoon bevestigd, tenzij met diens toestemming.
5. Het bevel tot uitoefening van de bevoegdheden, bedoeld in het eerste lid, onder a of c, wordt gegeven voor een periode van ten hoogste drie maanden. De

geldigheidsduur kan telkens voor een periode van drie maanden worden verlengd.

Artikel 126ze

1. In geval van aanwijzingen van een terroristisch misdrijf kan de officier van justitie, indien het onderzoek dit dringend vordert, bevelen dat een opsporingsambtenaar deelneemt of medewerking verleent aan een groep van personen ten aanzien waarvan aanwijzingen bestaan dat daarbinnen een terroristisch misdrijf wordt beraamd of gepleegd.

2. Artikel 126h, tweede lid, is van overeenkomstige toepassing.

3. Het bevel vermeldt, behalve de gegevens, bedoeld in artikel 126za, tevens:

a. een omschrijving van de groep van personen;

b. de wijze waarop aan het bevel uitvoering wordt gegeven, daaronder begrepen strafbaar gesteld handelen, voor zover bij het geven van het bevel te voorzien, alsmede

c. de geldigheidsduur van het bevel.

Derde afdeling. Opnemen en onderzoek communicatie

Artikel 126zf

1. In geval van aanwijzingen van een terroristisch misdrijf kan de officier van justitie, indien het onderzoek dit dringend vordert, na op zijn vordering door de rechter-commissaris verleende machtiging, bevelen dat een opsporingsambtenaar met een technisch hulpmiddel vertrouwelijke communicatie opneemt.

2. De officier van justitie kan in het belang van het onderzoek bepalen dat ter uitvoering van het bevel een besloten plaats, niet zijnde een woning, wordt betreden zonder toestemming van de rechthebbende. Hij kan, na uitdrukkelijke op zijn vordering door de rechter-commissaris verleende machtiging, bepalen dat ter uitvoering van het bevel een woning zonder toestemming van de rechthebbende wordt betreden, indien het onderzoek dit dringend vordert. Artikel 2, eerste lid, laatste volzin, van de Algemene wet op het binnentreden is niet van toepassing.

3. Het bevel vermeldt, behalve de gegevens, bedoeld in artikel 126za, tevens:

a. ten minste een van de personen die aan de communicatie deelnemen dan wel, indien het bevel communicatie betreft op een besloten plaats of in een vervoermiddel, een van de personen die aan de communicatie deelnemen of een zo nauwkeurig mogelijke omschrijving van die plaats of dat vervoermiddel;

b. bij toepassing van het tweede lid, de plaats die kan worden betreden;

c. de geldigheidsduur van het bevel.

4. Het bevel wordt gegeven voor een periode van ten hoogste vier weken. De geldigheidsduur kan telkens voor een termijn van ten hoogste vier weken worden verlengd.

5. Van het opnemen wordt binnen drie dagen proces-verbaal opgemaakt.

Artikel 126zg

1. In geval van aanwijzingen van een terroristisch misdrijf kan de officier van justitie, indien het onderzoek dit dringend vordert, aan een opsporingsambtenaar bevelen dat met een technisch hulpmiddel niet voor het publiek bestemde communicatie die plaatsvindt met gebruikmaking van diensten van een aanbieder van een communicatie in de zin van artikel 126la, wordt opgenomen.

2. Het bevel vermeldt, behalve de gegevens, bedoeld in artikel 126za, tevens:
a. zo mogelijk het nummer of een andere aanduiding waarmee de individuele gebruiker van de communicatiedienst wordt geïdentificeerd alsmede, voor zover bekend, de naam en het adres van de gebruiker;
b. de geldigheidsduur van het bevel; en
c. een aanduiding van de aard van het technisch hulpmiddel of de technische hulpmiddelen waarmee de communicatie wordt opgenomen.
3. Indien het bevel betrekking heeft op communicatie die plaatsvindt via een openbaar telecommunicatienetwerk of met gebruikmaking van een openbare telecommunicatiedienst in de zin van de Telecommunicatiewet, wordt – tenzij zulks niet mogelijk is of het belang van strafvordering zich daartegen verzet – het bevel ten uitvoer gelegd met medewerking van de aanbieder van het openbare telecommunicatienetwerk of de openbare telecommunicatiedienst en gaat het bevel vergezeld van een vordering van de officier van justitie aan de aanbieder om medewerking te verlenen.
4. Indien het bevel betrekking heeft op andere communicatie dan bedoeld in het derde lid, wordt – tenzij zulks niet mogelijk is of het belang van strafvordering zich daartegen verzet – de aanbieder in de gelegenheid gesteld medewerking te verlenen bij de tenuitvoerlegging van het bevel.
5. Artikel 126m, vijfde tot en met negende lid, is van overeenkomstige toepassing.

Artikel 126zga

1. Indien bij de afgifte van een bevel als bedoel in artikel 126zg, derde lid, bekend is dat de gebruiker van het nummer, bedoeld in artikel 126zg, tweede lid, onder a, zich op het grondgebied van een andere staat bevindt, wordt voor zover een verdrag dit voorschrijft en met toepassing van dat verdrag, die andere staat van het voornemen tot het opnemen van telecommunicatie in kennis gesteld en de instemming van die staat verworven voordat het bevel ten uitvoer wordt gelegd.
2. Indien na aanvang van het opnemen van de telecommunicatie op grond van het bevel bekend wordt dat de gebruiker zich op het grondgebied van een andere staat bevindt, wordt, voor zover een verdrag dit voorschrijft en met toepassing van dat verdrag, die andere staat van het opnemen van telecommunicatie in kennis gesteld en de instemming van die staat verworven.
3. De officier van justitie kan een bevel als bedoeld in artikel 126zg, derde lid, eveneens geven, indien het bestaan van het bevel noodzakelijk is om een andere staat te kunnen verzoeken telecommunicatie met een technisch hulpmiddel op te nemen of telecommunicatie af te tappen en rechtstreeks naar Nederland door te geleiden ter fine van opname met een technisch hulpmiddel in Nederland.

Artikel 126zh

1. In geval van aanwijzingen van een terroristisch misdrijf kan de officier van justitie in het belang van het onderzoek een vordering doen gegevens te verstrekken over een gebruiker van een communicatiedienst in de zin van artikel 126la en het communicatieverkeer met betrekking tot die gebruiker. De vordering kan slechts betrekking hebben op gegevens die bij algemene maatregel van bestuur zijn aangewezen en kan gegevens betreffen die:
a. ten tijde van de vordering zijn verwerkt, dan wel
b. na het tijdstip van de vordering worden verwerkt.
2. Artikel 126n, tweede tot en met zesde lid, is van overeenkomstige toepassing.

Artikel 126zi

1. In geval van aanwijzingen van een terroristisch misdrijf kan de opsporingsambtenaar in het belang van het onderzoek een vordering doen gegevens te verstrekken terzake van naam, adres, postcode, woonplaats, nummer en soort dienst van een gebruiker van een communicatiedienst in de zin van artikel 126la. Artikel 126n, tweede lid, is van toepassing.
2. Indien de gegevens, bedoeld in het eerste lid, bij de aanbieder niet bekend zijn en zij nodig zijn voor de toepassing van artikel 126zf of artikel 126zg kan de officier van justitie in het belang van het onderzoek vorderen dat de aanbieder de gevorderde gegevens op bij algemene maatregel van bestuur te bepalen wijze achterhaalt en verstrekt.
3. Artikel 126na, derde en vierde lid, is van overeenkomstige toepassing.

Artikel 126zj

Teneinde toepassing te kunnen geven aan artikel 126zg of artikel 126zh kan de officier van justitie met inachtneming van artikel 3.10, vierde lid, van de Telecommunicatiewet bevelen dat met behulp van in dat artikel bedoelde apparatuur het nummer waarmee de gebruiker van een communicatiedienst kan worden geïdentificeerd, wordt verkregen. Artikel 126nb, tweede tot en met vierde lid, is van overeenkomstige toepassing.

Artikel 126zja

1. In geval van aanwijzingen van een terroristisch misdrijf kan de officier van justitie, indien het belang van het onderzoek dit dringend vordert, van degene van wie redelijkerwijs kan worden vermoed dat hij toegang heeft tot bepaalde gegevens die ten tijde van de vordering zijn opgeslagen in een geautomatiseerd werk en waarvan redelijkerwijs kan worden aangenomen dat zij in het bijzonder vatbaar zijn voor verlies of wijziging, vorderen dat deze gegevens gedurende een periode van ten hoogste negentig dagen worden bewaard en beschikbaar gehouden. De vordering kan niet worden gericht tot de verdachte.
2. Artikel 126ni, tweede tot en met vijfde lid, is van overeenkomstige toepassing

Derde afdeling A. Vorderen van gegevens

Artikel 126zk

1. In geval van aanwijzingen van een terroristisch misdrijf kan de opsporingsambtenaar in het belang van het onderzoek van degene die daarvoor redelijkerwijs in aanmerking komt en die anders dan ten behoeve van persoonlijk gebruik gegevens verwerkt, vorderen bepaalde opgeslagen gegevens of vastgelegde identificerende gegevens van een persoon te verstrekken.
2. Artikel 126nc, tweede tot en met zevende lid, is van overeenkomstige toepassing.

Artikel 126zl

1. In geval van aanwijzingen van een terroristisch misdrijf kan de officier van justitie in het belang van het onderzoek van degene van wie redelijkerwijs kan worden vermoed dat hij toegang heeft tot bepaalde opgeslagen gegevens of vastgelegde gegevens, vorderen deze gegevens te verstrekken.
2. Artikel 126nd, tweede tot en met vijfde en zevende lid, is van overeenkomstige toepassing.

Artikel 126zm

1. In geval van aanwijzingen van een terroristisch misdrijf kan de officier van justitie in het belang van het onderzoek bepalen dat een vordering als bedoeld in artikel 126zl, eerste lid, betrekking kan hebben op gegevens die eerst na het tijdstip van de vordering worden verwerkt. De periode waarover de vordering zich uitstrekt is maximaal vier weken en kan telkens met maximaal vier weken worden verlengd. De officier van justitie vermeldt deze periode in de vordering. Artikel 126nd, tweede tot en met vijfde en zevende lid, is van overeenkomstige toepassing.
2. In een geval als bedoeld in het eerste lid bepaalt de officier van justitie dat de uitvoering van de vordering wordt beëindigd zodra niet meer wordt voldaan aan de voorwaarden, bedoeld in artikel 126zl, eerste lid. Van een wijziging, aanvulling, verlenging of beëindiging van de vordering doet de officier van justitie proces-verbaal opmaken.
3. Indien het belang van het onderzoek dit dringend vordert, kan de officier van justitie in een geval als bedoeld in het eerste lid bepalen dat degene tot wie de vordering is gericht de gegevens direct na de verwerking verstrekt, dan wel telkens binnen een bepaalde periode na de verwerking verstrekt. De officier van justitie behoeft hiervoor een voorafgaande schriftelijke machtiging, op zijn vordering te verlenen door de rechter-commissaris.

Artikel 126zn

1. In geval van aanwijzingen van een terroristisch misdrijf kan de officier van justitie, indien het belang van het onderzoek dit dringend vordert, van degene van wie redelijkerwijs kan worden vermoed dat hij toegang heeft tot gegevens als bedoeld in artikel 126nd, tweede lid, derde volzin, deze gegevens vorderen.
2. Artikel 126nd, derde tot en met vijfde en zevende lid, en 126nf, tweede en derde lid, zijn van overeenkomstige toepassing.

Artikel 126zo

1. Een vordering als bedoeld in artikel 126zk, eerste lid, 126zl, eerste lid, of 126zm, eerste lid, kan worden gericht tot de aanbieder van een communicatiedienst in de zin van artikel 126la, voor zover de vordering betrekking heeft op andere gegevens dan die welke gevorderd kunnen worden door toepassing van de artikelen 126zh en 126zi. De vordering kan geen betrekking hebben op gegevens die zijn opgeslagen in het geautomatiseerde werk van de aanbieder en niet voor deze bestemd of van deze afkomstig zijn.
2. Indien het belang van het onderzoek dit dringend vordert, kan de officier van justitie van de aanbieder van wie redelijkerwijs kan worden vermoed dat hij toegang heeft tot gegevens als bedoeld in het eerste lid, laatste volzin, deze gegevens vorderen.
3. Artikel 126nd, derde tot en met vijfde en zevende lid, en 126nf, tweede en derde lid, zijn van overeenkomstige toepassing.

Artikel 126zp

1. De officier van justitie kan, indien het belang van het onderzoek dit vordert, bij of terstond na de toepassing van artikel 126zl, eerste lid, 126zm, eerste of derde lid, of 126zn, eerste lid, degene van wie redelijkerwijs kan worden vermoed dat hij kennis draagt van de wijze van versleuteling van de in deze artikelen bedoelde gegevens, bevelen medewerking te verlenen aan het ontsleutelen van de gegevens door de versleuteling ongedaan te maken, dan wel deze kennis ter beschikking te stellen.
2. Artikel 126nh, tweede lid, is van overeenkomstige toepassing.

Vierde afdeling. Onderzoek van voorwerpen, vervoermiddelen en kleding

Artikel 126zq

1. In geval van aanwijzingen van een terroristisch misdrijf is de opsporingsambtenaar, bij bevel daartoe van de officier van justitie, bevoegd in het belang van het onderzoek voorwerpen te onderzoeken en aan opneming te onderwerpen en daarvan monsters te nemen. Hij is bevoegd daartoe verpakkingen te openen.
2. Indien het onderzoek, de opneming of de monsterneming niet ter plaatse kan geschieden, is de opsporingsambtenaar bevoegd de voorwerpen voor dat doel voor korte tijd mee te nemen tegen een door hem, zoveel mogelijk, af te geven schriftelijk bewijs.
3. Het bevel kan mondeling worden gegeven. Het wordt gegeven voor een periode van ten hoogste twaalf uren, voor een daarbij omschreven gebied. De geldigheidsduur kan telkens met ten hoogste twaalf uren worden verlengd.
4. In bij algemene maatregel van bestuur aangewezen veiligheidsrisicogebieden kan voor de uitoefening van een in dit artikel bedoelde bevoegdheid onder bij die algemene maatregel van bestuur gestelde voorwaarden een bevel van de officier van justitie achterwege blijven.

Artikel 126zr

1. In geval van aanwijzingen van een terroristisch misdrijf is de opsporingsambtenaar, bij bevel daartoe van de officier van justitie, bevoegd in het belang van het onderzoek vervoermiddelen te onderzoeken.
2. De opsporingsambtenaar is bij een dergelijk bevel voorts bevoegd:

a. vervoermiddelen op hun lading te onderzoeken;
b. van de bestuurder van een vervoermiddel inzage te vorderen van de wettelijk voorgeschreven bescheiden met betrekking tot de lading;
c. van de bestuurder van een voertuig of van de schipper van een vaartuig te vorderen dat deze zijn vervoermiddel stilhoudt en naar een door hem aangewezen plaats overbrengt.

3. Artikel 126zq, derde en vierde lid, is van overeenkomstige toepassing.

Artikel 126zs

1. In geval van aanwijzingen van een terroristisch misdrijf is de opsporingsambtenaar, bij bevel daartoe van de officier van justitie, bevoegd in het belang van het onderzoek personen aan de kleding te onderzoeken.
2. De opsporingsambtenaar is bij een dergelijk bevel voorts bevoegd gebruik te maken van detectieapparatuur of andere hulpmiddelen.
3. Artikel 126zq, derde en vierde lid, is van overeenkomstige toepassing.
4. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur kunnen nadere regels worden gesteld omtrent de wijze van uitvoering van het onderzoek, bedoeld in het eerste lid.

TITEL VC. BIJSTAND AAN OPSPORING VAN TERRORISTISCHE MISDRIJVEN DOOR BURGERS

Artikel 126zt

1. In geval van aanwijzingen van een terroristisch misdrijf kan een opsporingsambtenaar, bij bevel daartoe van de officier van justitie, in het belang van het onderzoek met een persoon die geen opsporingsambtenaar is overeenkomen

dat deze voor de duur van het bevel bijstand verleent aan de opsporing door:

a. goederen af te nemen van of diensten te verlenen aan een persoon of gegevens die zijn opgeslagen, worden verwerkt of overgedragen door middel van een geautomatiseerd werk, door tussenkomst van een openbaar telecommunicatienetwerk af te nemen van een persoon;
b. stelselmatig informatie in te winnen omtrent een persoon.

2. De artikelen 126za en 126zd, vijfde lid, zijn van overeenkomstige toepassing, alsmede artikel 126ij, derde lid, voor zover het eerste lid, onder a, toepassing vindt. Toepassing van het eerste lid, onder a, vindt alleen plaats indien geen bevel als bedoeld in artikel 126zd, eerste lid, onder b, kan worden gegeven.

3. De overeenkomst is schriftelijk en vermeldt de rechten en plichten van de persoon die bijstand verleent aan de opsporing, de wijze waarop aan de overeenkomst uitvoering dient te worden gegeven, alsmede de geldigheidsduur van de overeenkomst. De overeenkomst kan schriftelijk worden gewijzigd, aangevuld, verlengd of beëindigd.

Artikel 126zu

1. In geval van aanwijzingen van een terroristisch misdrijf kan de officier van justitie, indien het belang van het onderzoek dit dringend vordert en geen bevel als bedoeld in artikel 126ze, eerste lid, kan worden gegeven, met een persoon die geen opsporingsambtenaar is, overeenkomen dat deze bijstand verleent aan de opsporing door deel te nemen aan of medewerking te verlenen aan een groep van personen ten aanzien waarvan aanwijzingen bestaan dat daarbinnen een terroristisch misdrijf wordt beraamd of gepleegd.

2. De artikelen 126zt, derde lid, en 126w, derde, vierde en zesde lid zijn overeenkomstige toepassing.

TITEL VD. ALGEMENE REGELS BETREFFENDE DE BEVOEGDHEDEN IN DE TITELS IVA TOT EN MET VC

Eerste afdeling. Voeging bij de processtukken

Artikel 126aa

1. De officier van justitie voegt de processen-verbaal en andere voorwerpen waaraan gegevens kunnen worden ontleend die zijn verkregen door de uitoefening van een van de bevoegdheden, genoemd in de titels IVa tot en met Vc, dan wel door de toepassing van artikel 126ff, voorzover die voor het onderzoek in de zaak van betekenis zijn, bij de processtukken.

2. Voor zover de processen-verbaal of andere voorwerpen mededelingen behelzen gedaan door of aan een persoon die zich op grond van artikel 218 zou kunnen verschonen indien hem als getuige naar de inhoud van die mededelingen zou worden gevraagd, worden deze processen-verbaal en andere voorwerpen vernietigd. Bij algemene maatregel van bestuur worden hieromtrent voorschriften gegeven. Voor zover de processen-verbaal of andere voorwerpen andere mededelingen dan bedoeld in de eerste volzin behelzen gedaan door of aan een in die volzin bedoelde persoon, worden zij niet bij de processtukken gevoegd dan na voorafgaande machtiging door de rechter-commissaris.

3. De voeging bij de processtukken vindt plaats zodra het belang van het onderzoek het toelaat.

4. Indien geen processen-verbaal van de uitoefening van een van de bevoegdheden, bedoeld in de titels IVa tot en met Vc, dan wel van de toepassing van

artikel 126ff, bij de processtukken zijn gevoegd, wordt van het gebruik van deze bevoegdheid in de processtukken melding gemaakt.

5. De verdachte of diens raadsman kan de officier van justitie schriftelijk verzoeken bepaalde door hem aangeduide processen-verbaal of andere voorwerpen bij de processtukken te voegen.

Tweede afdeling. Kennisgeving aan betrokkene

Artikel 126bb

1. De officier van justitie doet aan betrokkene schriftelijk mededeling van de uitoefening van de bevoegdheden, genoemd in de titels IVa tot en met Vc, zodra het belang van het onderzoek dat toelaat. De mededeling blijft achterwege, indien uitreiking van de mededeling redelijkerwijs niet mogelijk is.

2. Als betrokkenen in de zin van het eerste lid worden aangemerkt:

a. de persoon ten aanzien van wie een van de bevoegdheden van titel IVa, V, Va, Vb of Vc is uitgeoefend;

b. de gebruiker van telecommunicatie of de technische hulpmiddelen waarmee de telecommunicatie plaatsvindt, bedoeld in artikel 126m, derde lid, onderdeel c, artikel 126t, derde lid, onderdeel c, en artikel 126zg, tweede lid, onderdeel a;

c. de rechthebbende van een besloten plaats als bedoeld in de artikelen , tweede lid, 126k, 126l, tweede lid, 126o, tweede lid, 126r, 126s, tweede lid, en 126zd, derde lid.

3. Indien de betrokkene de verdachte is, kan mededeling achterwege blijven, indien hij op grond van artikel 126aa, eerste of vierde lid, met de bevoegdheidstoepassing op de hoogte komt.

4. Het eerste lid is niet van toepassing op de uitoefening van de bevoegdheid, bedoeld in de artikelen 126nc, 126uc en 126zq tot en met 126zs.

5. Degene tot wie een vordering als bedoeld in de artikelen 126nc tot en met 126ni, 126uc tot en met 126ui en 126zja tot en met 126zp is gericht neemt in het belang van het onderzoek geheimhouding in acht omtrent al hetgeen hem terzake van de vordering bekend is.

Derde afdeling. De bewaring en de vernietiging van processen-verbaal en andere voorwerpen en het gebruik van gegevens voor een ander doel

Artikel 126cc

1. Zolang de zaak niet is geëindigd, bewaart de officier van justitie de processen-verbaal en andere voorwerpen, waaraan gegevens kunnen worden ontleend die zijn verkregen door observatie met behulp van een technisch hulpmiddel dat signalen registreert, het opnemen van vertrouwelijke communicatie, het opnemen van telecommunicatie of het vorderen van gegevens over een gebruiker en het telecommunicatieverkeer met betrekking tot die gebruiker, voor zover die niet bij de processtukken zijn gevoegd, en houdt deze ter beschikking van het onderzoek.

2. Zodra twee maanden verstreken zijn nadat de zaak geëindigd is en de laatste mededeling, bedoeld in artikel 126bb, is gedaan, doet de officier van justitie de processen-verbaal en andere voorwerpen, bedoeld in het eerste lid, vernietigen. Van de vernietiging wordt proces-verbaal opgemaakt.

3. Met een zaak die geëindigd is, wordt bij de toepassing van het vorige lid gelijkgesteld een voorbereidend onderzoek dat naar redelijke verwachting niet tot een zaak zal leiden.

4. Bij algemene maatregel van bestuur worden voorschriften gegeven omtrent de wijze waarop de processen-verbaal en andere voorwerpen, bedoeld in het eerste lid, worden bewaard en vernietigd.

Artikel 126dd

1. De officier van justitie kan bepalen dat gegevens die zijn verkregen door observatie met behulp van een technisch hulpmiddel dat signalen registreert, het opnemen van vertrouwelijke communicatie, het opnemen van telecommunicatie of het vorderen van gegevens over een gebruiker en het telecommunicatieverkeer met betrekking tot die gebruiker kunnen worden gebruikt voor:

a. een ander strafrechtelijk onderzoek dan waartoe de bevoegdheid is uitgeoefend;
b. opslag in het register zware criminaliteit, indien het gegevens betreft omtrent een persoon als bedoeld in artikel 13a, eerste lid, onderdeel a tot en met c, van de Wet politieregisters.

2. Indien toepassing is gegeven aan het eerste lid, onderdeel a, behoeven de gegevens, in afwijking van artikel 126cc, tweede lid, niet te worden vernietigd, totdat het andere onderzoek is geëindigd. Is toepassing gegeven aan het eerste lid, onderdeel b, dan behoeven de gegevens niet te worden vernietigd, totdat de Wet politieregisters opslag van de gegevens niet meer toestaat[2].

Vierde afdeling. Technische hulpmiddelen

Artikel 126ee

Bij algemene maatregel van bestuur worden regels gesteld omtrent:

a. de opslag, verstrekking en plaatsing van de technische hulpmiddelen, bedoeld in de artikelen , derde lid, 126l, eerste lid, 126o, derde lid, 126s, eerste lid, 126zd, eerste lid, en 126zf, eerste lid, alsmede van de technische hulpmiddelen bedoeld in de artikelen 126m, eerste lid, 126t, eerste lid, en 126zg, eerste lid, voor zover het bevel, bedoeld in artikel 126m, derde of vierde lid, onderscheidenlijk artikel 126t, derde of vierde lid, en artikel 126zg, derde of vierde lid, ten uitvoer wordt gelegd zonder medewerking van de betrokken aanbieder;
b. de technische eisen waaraan de hulpmiddelen voldoen, onder meer met het oog op de onschendbaarheid van de vastgelegde waarnemingen;
c. de controle op de naleving van de eisen, bedoeld onder b;
d. de instellingen die de registratie van signalen aan een technische bewerking onderwerpen;
e. de wijze waarop de bewerking, bedoeld onder d, plaatsvindt met het oog op de controleerbaarheid achteraf, dan wel de waarborgen waarmee deze is omgeven en de mogelijkheden voor een tegenonderzoek.

Vijfde afdeling. Verbod op doorlaten

Artikel 126ff

1. De opsporingsambtenaar die handelt ter uitvoering van een bevel als omschreven in de titels IVa tot en met V en Vb, is verplicht van de hem in de wet verleende inbeslagnemingsbevoegdheden gebruik te maken, indien hij door

2 De Wet Politieregisters zal worden vervangen door de Wet politiegegevens (Stb. 2007, 300). Deze wet zal naar verwachting op 1 januari 2008 in werking treden.

de uitvoering van het bevel de vindplaats weet van voorwerpen waarvan het aanwezig hebben of voorhanden hebben ingevolge de wet verboden is vanwege hun schadelijkheid voor de volksgezondheid of hun gevaar voor de veiligheid. De inbeslagneming mag slechts in het belang van het onderzoek worden uitgesteld met het oogmerk om op een later tijdstip daartoe over te gaan.

2. De verplichting tot inbeslagneming, bedoeld in het eerste lid, geldt niet in het geval de officier van justitie op grond van een zwaarwegend opsporingsbelang anders beveelt.

3. Een bevel als omschreven in het tweede lid is schriftelijk en vermeldt:

a. de voorwerpen waar het betrekking op heeft,

b. het zwaarwegend opsporingsbelang en

c. het tijdstip waarop of de periode gedurende welke de verplichting tot inbeslagneming niet geldt.

4. Het eerste, tweede en derde lid zijn van overeenkomstige toepassing indien de opsporingsambtenaar of de officier van justitie door de toepassing van een bevoegdheid als omschreven in titel Va of titel Vc de vindplaats weet van voorwerpen als bedoeld in de eerste volzin van het eerste lid.

TITEL VE. VERKENNEND ONDERZOEK

Artikel 126gg

1. Indien uit feiten of omstandigheden aanwijzingen voortvloeien dat binnen verzamelingen van personen misdrijven worden beraamd of gepleegd als omschreven in artikel 67, eerste lid, die gezien hun aard of de samenhang met andere misdrijven die binnen die verzamelingen van personen worden beraamd of gepleegd een ernstige inbreuk op de rechtsorde opleveren, kan de officier van justitie bevelen dat opsporingsambtenaren daarnaar een onderzoek instellen met als doel de voorbereiding van opsporing.

2. Indien dit noodzakelijk is voor de uitvoering van het onderzoek kan de officier van justitie bepalen dat artikel 9, eerste lid, van de Wet bescherming persoonsgegevens met betrekking tot het onderzoek niet van toepassing is op daarbij nader aan te geven openbare registers die bij wet zijn ingesteld.

Artikel 126hh

1. Indien een onderzoek als bedoeld in artikel 126gg de voorbereiding van de opsporing van terroristische misdrijven tot doel heeft, kan de officier van justitie na voorafgaande schriftelijke machtiging, op zijn vordering te verlenen door de rechter-commissaris, in het belang van het onderzoek van degene van wie redelijkerwijs kan worden vermoed dat hij toegang heeft tot een geautomatiseerd gegevensbestand schriftelijk vorderen dit bestand, of delen daarvan, te verstrekken, teneinde de hierin opgenomen gegevens te doen bewerken. De personen, bedoeld in artikel 218, zijn niet verplicht aan de vordering te voldoen, voor zover de uitlevering met hun plicht tot geheimhouding in strijd zou zijn.

2. De bewerking kan bestaan uit het onderling vergelijken dan wel het in combinatie met elkaar verwerken van de gegevens uit het verstrekte bestand, gegevens uit de politieregisters en gegevens uit andere bestanden. Beperkingen gesteld bij of krachtens de Wet politieregisters blijven buiten toepassing. De officier van justitie stelt de wijze waarop de bewerking wordt uitgevoerd vast.

3. De bewerking wordt op een zodanige wijze uitgevoerd dat de bescherming van de persoonlijke levenssfeer van personen zo veel mogelijk wordt gewaarborgd.

4. De officier van justitie doet van de bewerking proces-verbaal opmaken, waarin worden vermeld:
a. een aanduiding van de gegevens waarop de bewerking is uitgevoerd;
b. een beschrijving van de wijze waarop de bewerking is uitgevoerd;
c. de feiten en omstandigheden waaruit blijkt dat de voorwaarden, bedoeld in het eerste lid, zijn vervuld.
5. De officier van justitie ziet er op toe dat zodra de bewerking is voltooid:
a. uitsluitend de gegevens die het resultaat zijn van de bewerking en van betekenis zijn voor het onderzoek, voor het onderzoek verder worden verwerkt;
b. de gegevens die het resultaat zijn van de bewerking en niet van betekenis zijn voor het onderzoek en de gegevens die op grond van het eerste lid zijn verkregen en geen deel uitmaken van het resultaat van de bewerking worden vernietigd.
6. Gegevens als bedoeld in het vijfde lid, onder a, mogen worden verwerkt voor de opsporing van terroristische misdrijven.
7. De officier van justitie kan in afwijking van het vijfde lid, onder b, bepalen dat de in dat onderdeel bedoelde gegevens niet worden vernietigd voor zover en voor zolang de gegevens nodig zijn om de bewerking achteraf te controleren. Indien de gegevens niet worden vernietigd, worden zij uitsluitend verwerkt om de bewerking achteraf te controleren.

Artikel 126ii

1. Indien een onderzoek als bedoeld in artikel 126gg de voorbereiding van de opsporing van terroristische misdrijven tot doel heeft, kan de officier van justitie in het belang van het onderzoek van degene die daarvoor redelijkerwijs in aanmerking komt en die anders dan ten behoeve van persoonlijk gebruik gegevens verwerkt, vorderen bepaalde opgeslagen of vastgelegde identificerende gegevens van een persoon te verstrekken. Artikel 126nc, tweede tot en met vijfde en zevende lid, is van overeenkomstige toepassing.
2. In geval van een onderzoek als bedoeld in het eerste lid kan de officier van justitie in het belang van het onderzoek jegens een aanbieder van een openbaar telecommunicatienetwerk of een openbare telecommunicatiedienst een vordering doen gegevens te verstrekken terzake van naam, adres, postcode, woonplaats, nummer en soort dienst van een gebruiker van telecommunicatie. Artikel 126n, tweede lid en derde lid, tweede volzin, en 126na, vierde lid, zijn van overeenkomstige toepassing. Artikel 126bb blijft buiten toepassing.
3. Van de verstrekking van identificerende gegevens of gegevens als bedoeld in het tweede lid doet de officier van justitie proces-verbaal opmaken, waarin worden vermeld:
a. de verstrekte gegevens;
b. de reden waarom de gegevens in het belang van het onderzoek worden gevorderd.

Artikel 132a

Onder opsporing wordt verstaan het onderzoek in verband met strafbare feiten onder gezag van de officier van justitie met als doel het nemen van strafvorderlijke beslissingen.

Artikel 136c

Onder bedreigde getuige wordt verstaan een getuige ten aanzien van wie door de rechter op grond van artikel 226a bevel is gegeven dat ter gelegenheid van het verhoor zijn identiteit verborgen wordt gehouden.

Artikel 136d
Onder afgeschermde getuige wordt verstaan een getuige die door de rechter op grond van artikel 226m als zodanig is aangemerkt.

Artikel 137
Onder de bevoegdheid tot kennisneming van processtukken wordt begrepen die tot het maken van aanteekeningen daaruit.

Artikel 138d
Onder terroristisch misdrijf wordt verstaan hetgeen daaronder wordt verstaan in artikel 83 van het Wetboek van Strafrecht.

Artikel 140a
Het College van procureurs-generaal stemt vooraf en schriftelijk in met een bevel als bedoeld in artikel 126ff, onderscheidenlijk een overeenkomst als bedoeld in de tweede afdeling van titel Va van het Eerste Boek en als bedoeld in artikel 126zu, een wijziging of een verlenging daarvan.

Artikel 141
Met de opsporing van strafbare feiten zijn belast:
a. de officieren van justitie;
b. de ambtenaren van politie, bedoeld in artikel 3, eerste lid, onder a en c, en tweede lid van de Politiewet 1993.
c. de door Onze Minister van Justitie in overeenstemming met Onze Minister van Defensie aangewezen militairen van de Koninklijke marechaussee;
d. de opsporingsambtenaren van de bijzondere opsporingsdiensten, bedoeld in artikel 2 van de Wet op de bijzondere opsporingsdiensten.

Artikel 142
1. Met de opsporing van strafbare feiten zijn als buitengewoon opsporingsambtenaar belast:
a. de personen aan wie door Onze Minister van Justitie, onderscheidenlijk het College van procureurs-generaal een akte van opsporingsbevoegdheid is verleend;
b. de meerderjarige personen, behorend tot door Onze Minister van Justitie aangewezen categorieën of eenheden;
c. de personen die bij bijzondere wetten met de opsporing van de daarin bedoelde strafbare feiten worden belast, met uitzondering van de opsporingsambtenaren van de bijzondere opsporingsdiensten als bedoeld in artikel 2 van de Wet op de bijzondere opsporingsdiensten, of die bij verordeningen zijn belast met het toezicht op de naleving daarvan, een en ander voor zover het die feiten betreft en de personen zijn beëdigd.

2. De opsporingsbevoegdheid strekt zich uit tot de in de akte of aanwijzing aangeduide strafbare feiten; de akte of aanwijzing kan bepalen dat de opsporingsbevoegdheid alle strafbare feiten omvat.

3. Onze Minister van Justitie kan bepalen dat voor door hem aan te wijzen categorieën of eenheden van de in het eerste lid, onder *c*, genoemde buitengewone opsporingsambtenaren, de opsporingsbevoegdheid zich mede uitstrekt over andere strafbare feiten; het tweede lid is van overeenkomstige toepassing.

4. Bij algemene maatregel van bestuur worden regels gegeven omtrent de verlening van de akte en het doen van de aanwijzing, het grondgebied waarvoor

de opsporingsbevoegdheid geldt, de beëdiging en de instructie van de buitengewoon opsporingsambtenaren, het toezicht waaraan zij zijn onderworpen en de wijze waarop Onze Minister van Justitie de opsporingsbevoegdheid van afzonderlijke personen kan beëindigen. Voorts kunnen regels worden gegeven over de eisen van bekwaamheid en betrouwbaarheid waaraan zij moeten voldoen.

5. Van een besluit als bedoeld in het eerste lid, onder *b*, of derde lid, wordt mededeling gedaan door plaatsing in de *Staatscourant*.

Derde afdeeling. Overige ambtenaren met de opsporing belast

Artikel 152

De ambtenaren, bedoeld in de artikelen 141 en 142, maken ten spoedigste proces-verbaal op van het door hen opgespoorde strafbare feit of van hetgeen door hen tot opsporing is verricht of bevonden.

Artikel 153

1. Het proces-verbaal wordt door hen opgemaakt op hun ambtseed of, voor zover zij die niet hebben afgelegd, door hen binnen tweemaal vier en twintig uren beëedigd voor een hulpofficier van justitie die daarvan een verklaring op het proces-verbaal stelt.

2. Het wordt door hen persoonlijk opgemaakt, gedagtekend en ondertekend; daarbij moeten tevens zoveel mogelijk uitdrukkelijk worden opgegeven de redenen van wetenschap.

Artikel 187

1. Indien gegrond vermoeden bestaat dat de getuige of deskundige niet ter terechtzitting zal kunnen verschijnen of dat de gezondheid of het welzijn van de getuige of deskundige door het afleggen van een verklaring ter terechtzitting in gevaar wordt gebracht, en het voorkomen van dit gevaar zwaarder weegt dan het belang om de getuige of deskundige ter terechtzitting te kunnen ondervragen, nodigt de rechter-commissaris de officier van justitie en de verdachte tot bijwoning van het verhoor uit, tenzij het belang van het onderzoek geen uitstel van het verhoor gedoogt.

2. De rechter-commissaris kan bevelen dat de verdachte de plaats van verhoor zal verlaten, opdat een getuige of deskundige buiten zijn tegenwoordigheid zal worden ondervraagd. Hij kan bepalen dat de verdachte en diens raadsman het verhoor van de getuige niet mogen bijwonen voor zover dit met het oog op de in artikel 187d, eerste lid, vermelde belangen strikt noodzakelijk is. In het laatste geval is ook de officier van justitie niet bevoegd daarbij tegenwoordig te zijn.

3. De officier van justitie, de verdachte en diens raadsman worden, indien de getuige of deskundige buiten hun aanwezigheid is ondervraagd, zo spoedig mogelijk onderricht over hetgeen de getuige of deskundige heeft verklaard, voorzover dit met de bescherming van de in artikel 187d, eerste lid, vermelde belangen verenigbaar is.

Artikel 187b

1. De rechter-commissaris kan ambtshalve, op vordering van de officier van justitie of op verzoek van de verdachte beletten dat aan enige vraag door de officier van justitie, de verdachte of diens raadsman gedaan, gevolg wordt gegeven.

2. Van de omstandigheid dat het gevolg geven aan een bepaalde vraag door de rechter-commissaris is belet, wordt in het proces-verbaal van het verhoor melding gemaakt.

Artikel 187d

1. De rechter-commissaris kan hetzij ambtshalve, hetzij op de vordering van de officier van justitie of het verzoek van de verdachte of diens raadsman of de getuige beletten dat antwoorden op vragen betreffende een bepaald gegeven ter kennis komen van de officier van justitie, de verdachte en diens raadsman, indien er gegrond vermoeden bestaat dat door de openbaarmaking van dit gegeven:

a. de getuige ernstige overlast zal ondervinden of in de uitoefening van zijn ambt of beroep ernstig zal worden belemmerd,

b. een zwaarwegend opsporingsbelang wordt geschaad, of

c. het belang van de staatsveiligheid wordt geschaad.

2. De rechter-commissaris maakt in zijn proces-verbaal melding van de redenen waarom het bepaalde in het eerste lid toepassing heeft gevonden.

3. De rechter-commissaris neemt de maatregelen die redelijkerwijs nodig zijn om onthulling van een gegeven als in het eerste lid bedoeld, te voorkomen. Hij is daartoe bevoegd gegevens in processtukken onvermeld te laten.

4. Ingeval de rechter-commissaris belet dat een antwoord ter kennis komt van de officier van justitie, de verdachte of diens raadsman, doet hij in het proces-verbaal opnemen dat de gestelde vraag is beantwoord.

5. Hoger beroep of beroep in cassatie is tegen een beslissing op grond van het eerste lid niet toegelaten.

Artikel 218

Van het geven van getuigenis of van het beantwoorden van bepaalde vragen kunnen zich ook verschoonen zij die uit hoofde van hun stand, hun beroep of hun ambt tot geheimhouding verplicht zijn, doch alleen omtrent hetgeen waarvan de wetenschap aan hen als zoodanig is toevertrouwd.

Artikel 219a

De getuige die uit hoofde van zijn ambt of beroep betrokken is bij het verhoor van een bedreigde getuige of een verhoor waarbij artikel 187d is toegepast, dan wel een daaraan voorafgaand verhoor, kan zich verschonen van het beantwoorden van een hem gestelde vraag, voor zover zulks ter bescherming van de in artikel 187d, eerste lid, of artikel 226a, eerste lid, genoemde belangen noodzakelijk is.

Vierde Afdeling A. Bedreigde getuigen

Artikel 226a

1. De rechter-commissaris beveelt hetzij ambtshalve, hetzij op de vordering van de officier van justitie of op het verzoek van de verdachte of van de getuige, dat ter gelegenheid van het verhoor van die getuige diens identiteit verborgen wordt gehouden, indien:

a. de getuige of een andere persoon, met het oog op de door de getuige af te leggen verklaring, zich zodanig bedreigd kan achten dat, naar redelijkerwijze moet worden aangenomen, voor het leven, de gezondheid of de veiligheid dan wel de ontwrichting van het gezinsleven of het sociaal-economisch bestaan

van die getuige of die andere persoon moet worden gevreesd, en

b. de getuige te kennen heeft gegeven wegens deze bedreiging geen verklaring te willen afleggen.

In het andere geval wijst hij de vordering of het verzoek af.

2. De officier van justitie, de verdachte, en de getuige worden in de gelegenheid gesteld daaromtrent te worden gehoord. Aan de getuige die nog geen rechtsbijstand heeft, wordt een advocaat toegevoegd. De toevoeging geschiedt op last van de rechter-commissaris door het bureau rechtsbijstandvoorziening.

3. De rechter-commissaris gaat niet over tot het verhoor van de getuige, zolang tegen zijn beschikking nog hoger beroep openstaat en, zo dit is ingesteld, totdat het is ingetrokken of daarop is beslist, tenzij het belang van het onderzoek geen uitstel van het verhoor gedoogt. In dat geval houdt de rechter-commissaris het proces-verbaal van verhoor van de getuige onder zich totdat op het hoger beroep is beslist.

Artikel 226b

1. De ingevolge artikel 226*a*, eerste lid, gegeven beschikking van de rechter-commissaris is met redenen omkleed, gedagtekend en ondertekend en wordt onverwijld schriftelijk ter kennis gebracht van de officier van justitie en betekend aan de verdachte en de getuige, met vermelding van de termijn waarbinnen en de wijze waarop het rechtsmiddel, dat tegen de beschikking openstaat, moet worden ingesteld.

2. Tegen de beschikking staat voor de officier van justitie binnen veertien dagen na de dagtekening van de beschikking en voor de verdachte en de getuige binnen veertien dagen na de betekening daarvan hoger beroep open bij het gerecht in feitelijke aanleg, waarvoor de zaak wordt vervolgd.

3. Het gerecht beslist zo spoedig mogelijk. Indien het hoger beroep tegen een overeenkomstig artikel 226*a*, eerste lid, gegeven bevel gegrond wordt geoordeeld en de rechter-commissaris de getuige reeds met inachtneming van de artikelen 226*c*-226*f* heeft verhoord, draagt de rechter-commissaris zorg dat het proces-verbaal van verhoor van de getuige wordt vernietigd. De rechter-commissaris maakt hiervan proces-verbaal op. Artikel 226*f* is van overeenkomstige toepassing.

4. Tegen de beschikking van het gerecht is beroep in cassatie niet toegelaten.

5. Indien in hoger beroep onherroepelijk is beslist dat de getuige een bedreigde getuige is, nemen de leden van het gerecht, op straffe van nietigheid, niet aan het onderzoek ter terechtzitting deel. Artikel 21, derde lid, blijft buiten toepassing.

Artikel 226c

1. Voorafgaand aan het verhoor van een bedreigde getuige stelt de rechter-commissaris zich op de hoogte van diens identiteit en vermeldt in het proces-verbaal dit te hebben gedaan.

2. De getuige wordt overeenkomstig het bepaalde in artikel 216 beëdigd of aangemaand.

3. De rechter-commissaris verhoort de bedreigde getuige op een zodanige wijze dat zijn identiteit verborgen blijft.

Artikel 226d

1. Indien het belang van het verborgen blijven van de identiteit van de bedreigde getuige zulks vordert, kan de rechter-commissaris bepalen dat de verdachte

of diens raadsman dan wel beiden het verhoor van de bedreigde getuige niet mogen bijwonen. In het laatste geval is ook de officier van justitie niet bevoegd daarbij tegenwoordig te zijn.

2. De rechter-commissaris stelt de officier van justitie, de verdachte of diens raadsman, indien hij het verhoor van de getuige niet heeft bijgewoond, zo spoedig mogelijk in kennis van de inhoud van de door de getuige afgelegde verklaring, hem de gelegenheid biedende door middel van telecommunicatie of, indien het belang van het verborgen blijven van de identiteit van de bedreigde getuige zulks niet verdraagt, schriftelijk de vragen op te geven, die hij gesteld wenst te zien. Tenzij het belang van het onderzoek geen uitstel van het verhoor gedoogt, kunnen vragen reeds vóór de aanvang van het verhoor worden opgegeven.

3. Ingeval de rechter-commissaris belet dat een door de bedreigde getuige gegeven antwoord ter kennis komt van de officier van justitie, de verdachte of diens raadsman, doet de rechter-commissaris in het proces-verbaal opnemen dat de gestelde vraag door de bedreigde getuige is beantwoord.

Artikel 226e

Tijdens het verhoor onderzoekt de rechter-commissaris de betrouwbaarheid van de bedreigde getuige en legt daaromtrent in het proces-verbaal rekenschap af.

Artikel 226f

1. De rechter-commissaris neemt, zoveel mogelijk in overleg met de officier van justitie, de maatregelen die redelijkerwijs nodig zijn om de identiteit van de bedreigde getuige en de getuige, ten aanzien van wie een verzoek of vordering als bedoeld in artikel 226*a*, eerste lid, is ingediend zolang daaromtrent nog niet onherroepelijk is beslist, verborgen te houden.

2. Hij is bevoegd voor dat doel in processtukken gegevens betreffende de identiteit van de getuige onvermeld te laten of processtukken te anonimiseren.

3. De anonimisering wordt door de rechter-commissaris en de griffier ondertekend of gewaarmerkt.

Vierde afdeling B. Toezeggingen aan getuigen die tevens verdachte zijn

Artikel 226g

1. De officier van justitie geeft aan de rechter-commissaris kennis van de afspraak die hij voornemens is te maken met een verdachte die bereid is een getuigenverklaring af te leggen in de strafzaak tegen een andere verdachte in ruil voor de toezegging dat bij de vervolging in zijn eigen strafzaak strafvermindering met toepassing van artikel 44a van het Wetboek van Strafrecht zal worden gevorderd. De afspraak heeft uitsluitend betrekking op het afleggen van een getuigenverklaring in het kader van een gerechtelijk vooronderzoek naar misdrijven, als omschreven in artikel 67, eerste lid, van het Wetboek van Strafvordering die gepleegd zijn in georganiseerd verband en gezien hun aard of de samenhang met andere door de verdachte begane misdrijven een ernstige inbreuk op de rechtsorde opleveren of naar misdrijven waarop naar de wettelijke omschrijving een gevangenisstraf van acht jaren of meer is gesteld. De afspraak heeft uitsluitend betrekking op strafvermindering als bedoeld in artikel 44a, tweede lid.

2. De voorgenomen afspraak is op schrift gesteld en bevat een zo nauwkeurig mogelijke omschrijving van:

a. de misdrijven waarover en zo mogelijk de verdachte tegen wie de getuige, bedoeld in het eerste lid, bereid is een getuigenverklaring af te leggen;
b. de strafbare feiten waarvoor de getuige in de zaak waarin hij zelf verdachte is, zal worden vervolgd en op welke die toezegging betrekking heeft;
c. de voorwaarden die aan de getuige, tevens verdachte, worden gesteld en waaraan deze bereid is te voldoen;
d. de inhoud van de toezegging van de officier van justitie.

3. Op vordering van de officier van justitie toetst de rechter-commissaris de rechtmatigheid van de in het tweede lid bedoelde afspraak. De officier van justitie verschaft de rechter-commissaris de gegevens die hij voor de beoordeling daarvan behoeft.

4. Van afspraken die niet worden aangemerkt als een afspraak, bedoeld in het eerste lid, en die voor het onderzoek in de zaak van betekenis kunnen zijn, wordt proces-verbaal opgemaakt. Dit proces-verbaal wordt door de officier van justitie ten spoedigste bij de processtukken gevoegd.

Artikel 226h

1. De getuige die met de officier van justitie overlegt over het maken van een afspraak op de voet van artikel 226g, kan zich laten bijstaan door een advocaat. Aan de getuige die nog geen rechtsbijstand heeft, wordt een advocaat toegevoegd. De toevoeging geschiedt op last van de rechter-commissaris door het bureau rechtsbijstandvoorziening.

2. De rechter-commissaris hoort de getuige, bedoeld in artikel 226g, eerste lid, over de voorgenomen afspraak.

3. De rechter-commissaris beoordeelt de rechtmatigheid van de afspraak; hij houdt daarbij rekening met de dringende noodzaak en met het belang van het verkrijgen van de door de getuige af te leggen verklaring. Hij geeft tevens een oordeel over de betrouwbaarheid van de getuige. Hij legt zijn oordeel neer in een beschikking. Indien hij de afspraak rechtmatig oordeelt, komt deze tot stand.

4. De officier van justitie voegt de processen-verbaal en andere voorwerpen waaraan gegevens kunnen worden ontleend die zijn verkregen door het maken van een afspraak als bedoeld in artikel 226g niet bij de processtukken voordat de rechter-commissaris de afspraak rechtmatig heeft geoordeeld.

Artikel 226i

1. De beschikking van de rechter-commissaris op grond van artikel 226h, derde lid, is met redenen omkleed, gedagtekend en ondertekend en wordt onverwijld schriftelijk ter kennis gebracht van de officier van justitie en de getuige.

2. Tegen de beschikking van de rechter-commissaris waarin de voorgenomen afspraak niet rechtmatig wordt geoordeeld, staat voor de officier van justitie binnen veertien dagen na dagtekening van de beschikking hoger beroep open bij de rechtbank. De rechtbank beslist zo spoedig mogelijk.

3. Tegen de beschikking van de rechtbank is geen beroep in cassatie toegelaten.

Artikel 226j

1. Nadat de afspraak rechtmatig is geoordeeld wordt de getuige bedoeld in artikel 226g, eerste lid, door de rechter-commissaris gehoord.

2. Deze getuige kan niet worden gehoord met toepassing van de artikelen 226a tot en met 226f.

3. Zodra het belang van het onderzoek dat toelaat, geeft de rechter-commissaris

van het totstandkomen van de afspraak en de inhoud daarvan kennis aan de verdachte, te wiens laste de verklaring is afgelegd, met dien verstande dat geen mededeling behoeft te worden gedaan van de maatregelen, bedoeld in artikel 226l.

4. De rechter-commissaris kan in het belang van het onderzoek ambtshalve, op vordering van de officier van justitie of op verzoek van de getuige bevelen dat de identiteit van de getuige voor een bepaalde termijn voor de verdachte verborgen wordt gehouden. Het bevel wordt voor de sluiting van het gerechtelijk vooronderzoek opgeheven.

Vierde afdeling C. Toezeggingen aan getuigen die reeds veroordeeld zijn

Artikel 226k

1. De artikelen 226g tot en met 226j zijn van overeenkomstige toepassing indien de officier van justitie voornemens is een afspraak te maken met een veroordeelde die bereid is een getuigenverklaring af te leggen, in ruil voor de toezegging van de officier van justitie dat deze bij de indiening van een verzoekschrift om gratie een positief advies tot vermindering van de opgelegde straf met maximaal de helft zal uitbrengen. De voorwaarden voor het uitbrengen van een positief advies zijn dezelfde als genoemd in artikel 44a van het Wetboek van Strafrecht voor het vorderen en toepassen van strafvermindering.
2. Bij het op schrift stellen van de voorgenomen afspraak geldt niet het vereiste genoemd in artikel 226g, tweede lid, onder b.

Vierde afdeling D. Maatregelen tot bescherming van getuigen

Artikel 226l

1. Onze Minister van Justitie kan op bij algemene maatregel van bestuur te bepalen wijze specifieke maatregelen treffen voor de feitelijke bescherming van getuigen, bedoeld in de artikelen 226a, 226g, 226k en 226m.
2. Het eerste lid is van overeenkomstige toepassing op een persoon die medewerking heeft verleend aan de met opsporing en vervolging van strafbare feiten belaste autoriteiten, voor zover daartoe een dringende noodzaak is ontstaan als gevolg van die medewerking en daarmee verband houdend overheidsoptreden.

Vierde afdeling E. Afgeschermde getuigen

Artikel 226m

1. De rechter-commissaris beveelt hetzij ambtshalve, hetzij op de vordering van de officier van justitie of op het verzoek van de verdachte of van de getuige, dat een getuige als afgeschermde getuige wordt gehoord indien, naar redelijkerwijze moet worden aangenomen, het belang van de staatsveiligheid dat eist.
2. De officier van justitie, de verdachte en de getuige worden in de gelegenheid gesteld daaromtrent te worden gehoord.
3. De rechter-commissaris maakt in zijn proces-verbaal melding van de redenen waarom het eerste lid toepassing heeft gevonden.
4. Hoger beroep of beroep in cassatie is tegen een beslissing op grond van het eerste lid niet toegelaten.

Artikel 293

1. De rechtbank kan ambtshalve of op vordering van de officier van justitie of op verzoek van de verdachte beletten dat aan enige vraag, gesteld door de verdachte of diens raadsman of door de officier van justitie, gevolg wordt gegeven.
2. De officier van justitie en de verdachte zijn bevoegd met betrekking tot enige vraag opmerkingen te maken, voordat deze wordt beantwoord.

Artikel 315

1. Indien aan de rechtbank de noodzakelijkheid blijkt van het verhoor van op de terechtzitting nog niet gehoorde getuigen of deskundigen, of van de overlegging van bescheiden of stukken van overtuiging, die niet op de terechtzitting aanwezig zijn, beveelt zij, zoo noodig onder bijvoeging van een bevel tot medebrenging, tegen een door haar te bepalen tijdstip de dagvaarding of schriftelijke oproeping dier getuigen of deskundigen of de overlegging van die bescheiden of die stukken van overtuiging.
2. Artikel 288, tweede lid, is van overeenkomstige toepassing op het bevel tot oproeping van getuigen en deskundigen, als bedoeld in het eerste lid en het daarbij gevoegde bevel tot medebrenging.

TITEL X. INTERNATIONALE RECHTSHULP

Eerste afdeling. Algemene bepalingen

Artikel 552h

1. De navolgende artikelen van deze titel zijn van toepassing op verzoeken om rechtshulp door autoriteiten van een vreemde staat in verband met een strafzaak gedaan, en gericht tot een al dan niet met name aangeduid orgaan van de justitie of de politie in Nederland, voor zover in de afdoening niet is voorzien in het bepaalde bij of krachtens andere wetten.
2. Als verzoeken om rechtshulp worden aangemerkt verzoeken tot het al dan niet gezamenlijk verrichten van handelingen van onderzoek of het verlenen van medewerking daaraan, het toezenden van documenten, dossiers of stukken van overtuiging of het geven van inlichtingen, dan wel het betekenen of uitreiken van stukken of het doen van aanzeggingen of mededelingen aan derden.

Artikel 552i

1. Het verzoek wordt, zo het niet tot een officier van justitie is gericht, door de geadresseerde onverwijld doorgezonden aan de officier van justitie in het arrondissement waarin de gevraagde handeling moet worden verricht, of waarin het verzoek is ontvangen, dan wel aan een officier van justitie bij het landelijk parket of bij het functioneel parket.
2. Indien uitsluitend om inlichtingen is gevraagd en voor het verkrijgen daarvan geen dwangmiddelen of bevoegdheden als bedoeld in de artikelen 126g tot en met 126z, de artikelen 126zd tot en met 126zu en artikel 126gg dan wel toepassing van artikel 126ff nodig zijn, kan de doorzending achterwege blijven.
3. Van elke inwilliging van een verzoek overeenkomstig het tweede lid wordt aantekening gehouden in een register waarvan het model door onze Minister wordt vastgesteld. In de aantekening worden in ieder geval de aard van het verzoek, de hoedanigheid van de verzoeker en het gevolg dat aan het verzoek gegeven is opgenomen.

4. Bij de afdoening van een verzoek neemt de krachtens het tweede lid bevoegde autoriteit de door de officier van justitie gegeven algemene en bijzondere aanwijzingen in acht.

Artikel 552j

De officier van justitie die het verzoek heeft ontvangen, beslist onverwijld omtrent het daaraan te geven gevolg. Indien handelingen in meer dan één arrondissement moeten worden verricht, is in elk van die arrondissementen de officier van justitie tot het in behandeling nemen van het gehele verzoek bevoegd. De officier van justitie die het gehele verzoek in behandeling heeft genomen roept voor de uitvoering ervan zo nodig de tussenkomst in van het openbare ministerie in andere rechtsgebieden. In het belang van een spoedige en doelmatige afdoening kan hij het verzoek overdragen aan zijn ambtgenoot in een ander arrondissement.

Artikel 552k

1. Voorzover het verzoek is gegrond op een verdrag, wordt daaraan zoveel mogelijk het verlangde gevolg gegeven.

2. In gevallen waarin het betreft een redelijk verzoek dat niet op een verdrag is gegrond, alsmede in gevallen waarin het toepasselijke verdrag niet tot inwilliging verplicht, wordt aan het verzoek voldaan, tenzij de inwilliging in strijd is met een wettelijk voorschrift of met een aanwijzing van de Minister van Justitie.

Artikel 552l

1. Aan het verzoek wordt geen gevolg gegeven:

a. in gevallen waarin grond bestaat voor het vermoeden, dat het is gedaan ten behoeve van een onderzoek, ingesteld met het oogmerk de verdachte te vervolgen, te straffen of op andere wijze te treffen in verband met zijn godsdienstige, levensbeschouwelijke dan wel staatkundige overtuiging, zijn nationaliteit, zijn ras of de groep van de bevolking waartoe hij behoort;

b. voor zover inwilliging zou strekken tot het verlenen van medewerking aan een vervolging of berechting welke onverenigbaar is met het aan artikel 68 van het Wetboek van Strafrecht en artikel 255, eerste lid, van dit wetboek ten grondslag liggende beginsel;

c. voor zover het is gedaan ten behoeve van een onderzoek naar feiten terzake waarvan de verdachte in Nederland wordt vervolgd.

2. In gevallen waarin grond bestaat voor een vermoeden als bedoeld onder *a* van het vorige lid wordt het verzoek voorgelegd aan de Minister van Justitie.

Artikel 552m

1. Aan verzoeken ten behoeve van een onderzoek naar strafbare feiten van politieke aard, of daarmede verband houdende feiten, wordt niet voldaan dan krachtens een machtiging van de Minister van Justitie. Die machtiging kan alleen worden gegeven voor verzoeken die op een verdrag zijn gegrond en slechts na overleg met de Minister van Buitenlandse Zaken. De beslissing op het verzoek wordt langs diplomatieke weg ter kennis van de autoriteiten van de verzoekende staat gebracht.

2. Het eerste lid is niet van toepassing op een verzoek door autoriteiten van een staat die partij is bij het Europees Verdrag tot bestrijding van terrorisme (*Trb.* 1977, 63) of bij de Overeenkomst betreffende de toepassing van dat Verdrag tussen de lid-staten van de Europese Gemeenschappen (*Trb.* 1980, 14) met be-

trekking tot een van de strafbare feiten, bedoeld in artikel 1 of artikel 2 van dat Europees Verdrag, dan wel op een verzoek door autoriteiten van een staat die partij is bij het op 16 oktober 2001 te Luxemburg tot stand gekomen Protocol bij de Overeenkomst betreffende de wederzijdse rechtshulp in strafzaken tussen de Lid-Staten van de Europese Unie (*Trb*. 2001, 187).

3. Aan verzoeken, die zijn gedaan ten behoeve van een onderzoek naar strafbare feiten met betrekking tot retributies, belastingen, douane, deviezen, of daarmede verband houdende feiten, en waarvan de inwilliging van belang kan zijn voor 's Rijks belastingdienst, dan wel aan verzoeken betrekking hebbende op gegevens welke onder 's Rijks belastingdienst berusten of aan ambtenaren van deze dienst in de uitoefening van hun bediening bekend zijn geworden, wordt niet voldaan dan krachtens machtiging van de Minister van Justitie. Die machtiging kan alleen worden gegeven voor verzoeken die op een verdrag zijn gegrond en slechts na overleg met de Minister van Financiën.

Artikel 552n

1. De officier van justitie stelt een voor inwilliging vatbaar en op een verdrag gegrond verzoek van een buitenlandse rechterlijke autoriteit in handen van de rechter-commissaris:

a. indien het strekt tot het horen van personen die niet bereid zijn vrijwillig te verschijnen en de gevraagde verklaring af te leggen;

b. indien het strekt tot het meewerken aan een verhoor door of onder leiding van een buitenlandse rechterlijke autoriteit van een getuige of deskundige per videoconferentie;

c. indien uitdrukkelijk is gevraagd om een beëdigde verklaring, of om een verklaring afgelegd ten overstaan van een rechter;

d. indien het met het oog op het verlangde gevolg nodig is dat stukken van overtuiging in beslag worden genomen.

2. In andere dan de in het vorige lid voorziene gevallen kan de officier van justitie het verzoek van een buitenlandse rechterlijke autoriteit in handen van de rechter-commissaris stellen.

3. De overlegging van het verzoek geschiedt bij een schriftelijke vordering, waarin wordt omschreven welke verrichtingen van de rechter-commissaris worden verlangd.

4. De in het vorige lid bedoelde vordering kan te allen tijde worden ingetrokken.

Artikel 552o

1. Voor zover de in artikel 552*n*, derde lid, bedoelde vordering is gedaan met het oog op de voldoening aan een voor inwilliging vatbaar en op een verdrag gegrond verzoek van een buitenlandse rechterlijke autoriteit, heeft zij dezelfde rechtsgevolgen als een vordering tot het instellen van een gerechtelijk vooronderzoek, zulks voor wat betreft:

a. de bevoegdheden van de rechter-commissaris ten aanzien van de door hem te horen verdachten, getuigen en deskundigen, alsmede die tot het bevelen van de uitlevering of overbrenging van stukken van overtuiging, het nemen van maatregelen in het belang van het onderzoek, het laten verrichten van een DNA-onderzoek alsmede het daartoe bevelen van het afnemen van celmateriaal, het betreden van plaatsen, het doorzoeken van plaatsen en het in beslag nemen van stukken van overtuiging;

b. de bevoegdheden van de officier van justitie;

c. de rechten en verplichtingen van de door de rechter-commissaris te horen personen;

d. de bijstand van een raadsman;
e. de verrichtingen van de griffier.

2. In afwijking van het eerste lid heeft een vordering als bedoeld in artikel 552n, derde lid, welke is gedaan met het oog op de voldoening aan een voor inwilliging vatbaar en op een verdrag gegrond verzoek van een buitenlandse rechterlijke autoriteit tot het meewerken aan een verhoor door hem of onder zijn leiding van een getuige of deskundige per videoconferentie, dezelfde rechtsgevolgen als een vordering tot het instellen van een gerechtelijk vooronderzoek, zulks voor wat betreft de toepassing van de artikelen 190, eerste en vierde lid, 191, eerste en vierde lid, 210, eerste lid, tweede volzin, 213, 214, 215, 217 tot en met 219a, 221 tot en met 225, 226, 226a, eerste lid, 226c, eerste lid, 226f en 236.

3. Vatbaar voor inbeslagneming, overeenkomstig het eerste lid van dit artikel, zijn stukken van overtuiging die daarvoor vatbaar zouden zijn, indien het feit in verband waarmede de rechtshulp is gevraagd, in Nederland was begaan en dat feit aanleiding kan geven tot uitlevering aan de verzoekende staat.

4. Tenzij het toepasselijke verdrag anders bepaalt kan, ter voldoening aan een verzoek om rechtshulp, geen gebruik van dwangmiddelen worden gemaakt anders dan overeenkomstig de voorgaande leden.

Artikel 552oa

1. Voor zover een voor inwilliging vatbaar en op een verdrag gegrond verzoek van een buitenlandse autoriteit daartoe strekt, kunnen de in de artikelen 126l, 126m, 126nd, zesde lid, 126ne, derde lid, 126nf, 126ng, 126s en 126t, 126ue, derde lid, 126uf, 126ug, 126zf, 126zg, 126zm, derde lid, 126zn en 126zo omschreven bevoegdheden worden uitgeoefend.

2. Andere bevoegdheden, omschreven in de titels IVa tot en met Vc en Ve van het Eerste Boek, kunnen worden uitgeoefend en aan artikel 126ff kan toepassing worden gegeven, indien een voor inwilliging vatbaar rechtshulpverzoek daartoe strekt.

3. Tenzij het toepasselijke verdrag anders bepaalt kan, ter voldoening aan een verzoek om rechtshulp, geen gebruik van de in de titels IVa tot en met Vc en Ve omschreven bevoegdheden worden gemaakt en kan aan artikel 126ff geen toepassing worden gegeven, anders dan overeenkomstig de voorgaande leden.

4. Processen-verbaal en andere voorwerpen, verkregen door toepassing van een in de artikelen 126l, 126m, 126nd, zesde lid, 126ne, derde lid, 126nf, 126s, 126t, 126ue, derde lid, en 126uf omschreven bevoegdheid, kunnen door de officier van justitie worden afgegeven aan de buitenlandse autoriteiten voor zover de rechtbank, met inachtneming van het toepasselijke verdrag, daartoe verlof verleent.

5. De artikelen 126aa, tweede lid, alsmede 126bb tot en met 126dd zijn van overeenkomstige toepassing. Artikel 126cc is slechts van toepassing voor zover de betreffende processen-verbaal en andere voorwerpen niet aan de buitenlandse autoriteiten zijn afgegeven. De officier van justitie draagt er zorg voor dat een betrokkene de processen-verbaal en andere voorwerpen die op hem betrekking hebben op enig moment kan inzien.

Artikel 552ob

1. Voor zover een verdrag daarin voorziet, kan op verzoek van een buitenlandse autoriteit telecommunicatie worden afgetapt met het oog op de rechtstreekse doorgeleiding naar het buitenland. Artikel 126m, eerste lid, en artikel 126t, eerste lid, zijn van overeenkomstige toepassing.

2. Indien de afgetapte en rechtstreeks doorgeleide telecommunicatie betrekking heeft op een gebruiker van telecommunicatie die zich op Nederlands grondgebied bevindt, worden aan de doorgeleiding de voorwaarden verbonden, dat de gegevens verkregen door het aftappen van de telecommunicatie:

a. voor zover deze mededelingen bevatten, gedaan door of aan een persoon die zich op grond van artikel 218 zou kunnen verschonen indien hij als getuige naar de inhoud van die mededelingen zou worden gevraagd, niet mogen worden gebruikt en dienen te worden vernietigd; en

b. alleen mogen worden gebruikt voor het strafrechtelijk onderzoek in het kader waarvan het rechtshulpverzoek is gedaan en dat voor het gebruik voor enig ander doel voorafgaand toestemming dient te worden gevraagd en te zijn verkregen.

3. Artikel 126bb is van overeenkomstige toepassing.

Artikel 552oc

1. Een kennisgeving, op basis van een verdrag, van de bevoegde autoriteiten van een andere staat over het voornemen tot aftappen of het aftappen van telecommunicatie van een gebruiker die zich op Nederlands grondgebied bevindt, wordt onverwijld doorgezonden aan de door het College van procureurs-generaal daartoe aangewezen officier van justitie.

2. De officier van justitie stelt de kennisgeving onverwijld in handen van de rechter-commissaris bij een schriftelijke vordering waarin, binnen de in het toepasselijke verdrag gestelde termijn, machtiging tot het verlenen van instemming met het voornemen tot aftappen of het aftappen door de bevoegde buitenlandse autoriteiten wordt verlangd.

3. De rechter-commissaris neemt een beslissing op de vordering met inachtneming van het bepaalde in het toepasselijke verdrag en het bepaalde bij of krachtens artikel 126m of 126t.

4. Indien de machtiging wordt verleend, deelt de officier van justitie de autoriteiten van wie de kennisgeving afkomstig is, binnen de in het toepasselijke verdrag gestelde termijn, mede dat met het voornemen tot aftappen of het aftappen van telecommunicatie van een gebruiker die zich op Nederlands grondgebied bevindt, wordt ingestemd. Hij verbindt daaraan de voorwaarden die de rechter-commissaris heeft gesteld, alsmede de voorwaarden, dat de gegevens verkregen door het aftappen van de telecommunicatie van de gebruiker tijdens diens verblijf op Nederlands grondgebied:

a. voor zover deze mededelingen bevatten, gedaan door of aan een persoon die zich op grond van artikel 218 kan verschonen indien hij als getuige naar de inhoud van die mededelingen zou worden gevraagd, niet mogen worden gebruikt en dienen te worden vernietigd, en

b. alleen mogen worden gebruikt voor het strafrechtelijk onderzoek in het kader waarvan de kennisgeving is gedaan en dat voor het gebruik voor enig ander doel voorafgaand toestemming dient te worden gevraagd en te zijn verkregen.

5. Indien de machtiging wordt verleend, is artikel 126bb van overeenkomstige toepassing.

6. Indien de machtiging niet wordt verleend, deelt de officier van justitie de autoriteiten van wie de kennisgeving afkomstig is, binnen de in het toepasselijke verdrag gestelde termijn, mede dat niet wordt ingestemd met het voornemen tot aftappen of het aftappen en eist hij, voor zover nodig, dat het aftappen onmiddellijk wordt stopgezet.

7. In een mededeling als bedoeld in het zesde lid die betrekking heeft op aftappen

dat reeds een aanvang heeft genomen, wordt tevens opgenomen dat de gegevens, verkregen door het aftappen van telecommunicatie van de gebruiker tijdens diens verblijf op Nederlands grondgebied, niet mogen worden gebruikt en dienen te worden vernietigd, tenzij, met inachtneming van het toepasselijke verdrag, naar aanleiding van een daartoe strekkend nieuw verzoek in bijzondere gevallen en onder nadere voorwaarden enig gebruik wordt toegestaan door Onze Minister van Justitie.

Artikel 552p

1. De rechter-commissaris doet het verzoek, na bijvoeging van de processen-verbaal van de door hem afgenomen verhoren en van die van zijn verdere verrichtingen, zo spoedig mogelijk teruggaan naar de officier van justitie.
2. De door de rechter-commissaris in beslag genomen stukken van overtuiging en onder hem berustende gegevensdragers waarop gegevens zijn opgenomen die zijn vergaard met gebruikmaking van enige strafvorderlijke bevoegdheid worden ter beschikking van de officier van justitie gesteld, voor zover de rechtbank, met inachtneming van het toepasselijke verdrag, daartoe verlof verleent.
3. Tenzij aannemelijk is dat de rechthebbenden op de in beslag genomen stukken van overtuiging niet in Nederland verblijf houden, wordt het krachtens het vorige lid vereiste verlof slechts verleend onder het voorbehoud, dat bij de afgifte aan de buitenlandse autoriteiten wordt bedongen, dat de stukken zullen worden teruggezonden zodra daarvan het voor de strafvordering nodige gebruik is gemaakt.
4. Het bepaalde bij en krachtens de artikelen 116 tot en met 119, 552*a* en 552ca tot en met 552*e* is ten aanzien van het gestelde in het eerste tot en met derde lid van overeenkomstige toepassing. In de plaats van het volgens die artikelen bevoegde gerecht treedt de rechtbank die bevoegd is tot het verlenen van het krachtens het tweede lid van dit artikel vereiste verlof.

Artikel 552q

1. Het betekenen en uitreiken van stukken aan derden, ter voldoening aan een verzoek om rechtshulp, geschiedt met overeenkomstige toepassing van de wettelijke voorschriften betreffende het betekenen en uitreiken van Nederlandse stukken van vergelijkbare strekking.
2. Is bij een voor inwilliging vatbaar verzoek uitdrukkelijk de voorkeur gegeven aan betekening of uitreiking aan de geadresseerde in persoon, dan wordt zoveel mogelijk dienovereenkomstig gehandeld.

Eerste afdeling A. Internationale gemeenschappelijke onderzoeksteams

Artikel 552qa

1. Voor zover een verdrag daarin voorziet, kan de officier van justitie voor een beperkte periode, ten behoeve van het gezamenlijk uitvoeren van strafrechtelijke onderzoeken, tezamen met de bevoegde autoriteiten van andere landen een gemeenschappelijk onderzoeksteam instellen. Artikel 552l, eerste lid, onder c, is niet van toepassing.
2. De instelling van een gemeenschappelijk onderzoeksteam wordt door de officier van justitie met de bevoegde autoriteiten van de betrokken landen schriftelijk overeengekomen.
3. In de overeenkomst, bedoeld in het tweede lid, worden in elk geval het doel,

de bestaansperiode, de plaats van vestiging en de samenstelling van het gemeenschappelijke onderzoeksteam, de door Nederlandse ambtenaren op buitenlands grondgebied en de door buitenlandse opsporingsambtenaren op Nederlands grondgebied uit te oefenen opsporingsbevoegdheden alsmede de verplichting voor buitenlandse opsporingsambtenaren om gehoor te geven aan een dagvaarding als bedoeld in artikel 210 of een oproeping als bedoeld in de artikel 260, vastgelegd.

Artikel 552qb
De uitoefening van opsporingsbevoegdheden op Nederlands grondgebied ten behoeve van het onderzoek van het gemeenschappelijk onderzoeksteam, bedoeld in artikel 552qa, geschiedt met inachtneming van het bepaalde bij en krachtens dit wetboek en de tussen de bij het gemeenschappelijke onderzoeksteam betrokken landen geldende verdragen.

Artikel 552qc
Stukken die buitenlandse leden van het gemeenschappelijk onderzoeksteam, bedoeld in artikel 552qa, hebben opgesteld betreffende ambtshandelingen ter zake van opsporing en vervolging die zij in het kader van het onderzoek van het onderzoeksteam in het buitenland hebben verricht, hebben in Nederland de bewijskracht die toekomt aan stukken betreffende overeenkomstige, door Nederlandse ambtenaren in Nederland verrichte handelingen, met dien verstande dat hun bewijskracht niet uitgaat boven die welke zij naar het recht van de staat waaruit de buitenlandse leden afkomstig zijn, hebben.

Artikel 552qd
1. Stukken van overtuiging en gegevensdragers waarop gegevens zijn opgenomen die in Nederland in beslag zijn genomen of zijn vergaard met gebruikmaking van enige strafvorderlijke bevoegdheid ten behoeve van het onderzoek van het gemeenschappelijk onderzoeksteam, bedoeld in artikel 552qa, dat buiten Nederland is gevestigd, kunnen onmiddellijk, voorlopig ter beschikking worden gesteld van het onderzoeksteam.
2. De officier van justitie die betrokken is bij het gemeenschappelijk onderzoeksteam verbindt aan de voorlopige terbeschikkingstelling, bedoeld in het eerste lid, de voorwaarden dat het Nederlandse recht onverkort blijft gelden ten aanzien van die stukken en gegevensdragers en dat het gebruik daarvan als bewijsmiddel pas mogelijk is, nadat deze definitief ter beschikking worden gesteld.
3. De officier van justitie kan de stukken en gegevensdragers, bedoeld in het eerste lid, definitief ter beschikking stellen van het gemeenschappelijk onderzoeksteam dat in het buitenland is gevestigd, voor zover de rechtbank daartoe verlof heeft verleend. Artikel 552oa, vierde en vijfde lid, en artikel 552p, derde en vierde lid, zijn van overeenkomstige toepassing.

Artikel 552qe
1. De officier van justitie die betrokken is bij het gemeenschappelijk onderzoeksteam, bedoeld in artikel 552qa, dat buiten Nederland is gevestigd, kan een bevel als bedoeld in artikel 126m, eerste lid, of artikel 126t, eerste lid, eveneens geven met het oog op het rechtstreeks doorgeleiden aan en het opnemen van telecommunicatie met een technisch hulpmiddel door het gemeenschappelijk onderzoeksteam.
2. Indien de telecommunicatie betrekking heeft op een gebruiker van telecom-

municatie die zich op Nederlands grondgebied bevindt, worden aan het bevel bedoeld in het eerste lid, de voorwaarden verbonden, dat de gegevens verkregen door het aftappen van de telecommunicatie:

a. voor zover deze mededelingen bevatten, gedaan door of aan een persoon die zich op grond van artikel 218 zou kunnen verschonen indien hij als getuige naar de inhoud van die mededelingen zou worden gevraagd, niet mogen worden gebruikt en dienen te worden vernietigd, en
b. alleen mogen worden gebruikt voor het onderzoek van het onderzoeksteam en dat voor het gebruik voor enig ander doel voorafgaand toestemming dient te worden gevraagd en te zijn verkregen.

3. Artikel 126bb is van overeenkomstige toepassing.

Artikel 565

1. De met de tenuitvoerlegging belaste ambtenaar kan ter aanhouding van de te vatten persoon elke plaats betreden en doorzoeken.

2. Met het oog op de vaststelling van de verblijfplaats van de aan te houden persoon kan de officier van justitie, of, indien de artikelen de hulpofficier of de opsporingsambtenaar als bevoegd aanwijzen, deze ambtenaar, de in de artikelen 96 tot en met 102a, 125i tot en met 125m, 126g en 126k tot en met 126nh bedoelde bevoegdheden toepassen, met dien verstande dat:

a. een bevoegdheid slechts met het oog op de vaststelling van de aan te houden persoon wordt toegepast in geval de aan te houden persoon wordt vervolgd of is veroordeeld tot een vrijheidsstraf dan wel hem een vrijheidsbenemende maatregel is opgelegd voor een misdrijf van dezelfde ernst als waarvoor de bevoegdheid in gevolge het desbetreffende artikel mag worden toegepast;
b. een bevoegdheid die in gevolge het desbetreffende artikel alleen na een machtiging door de rechter-commissaris kan worden toegepast, met het oog op de vaststelling van de verblijfplaats van de aan te houden persoon eveneens slechts na schriftelijke machtiging, op vordering van de officier van justitie te verlenen door de rechter-commissaris, wordt toegepast;
c. indien voor de toepassing van een bevoegdheid in gevolge het desbetreffende artikel een bevel of vordering is vereist, in geval van toepassing met het oog op de vaststelling van de verblijfplaats van de aan te houden persoon het bevel of de vordering, voor zover relevant de gegevens bevat die daarin volgens de desbetreffende wetsartikelen moeten zijn opgenomen.

7.2 OVERIGE WETTEN

Politiewet 1993[3]

Artikel 2
De politie heeft tot taak in ondergeschiktheid aan het bevoegde gezag en in overeenstemming met de geldende rechtsregels te zorgen voor de daadwerkelijke handhaving van de rechtsorde en het verlenen van hulp aan hen die deze behoeven.

Wet bescherming persoonsgegevens[4]

Artikel 8
Persoonsgegevens mogen slechts worden verwerkt indien:
a. de betrokkene voor de verwerking zijn ondubbelzinnige toestemming heeft verleend;
b. de gegevensverwerking noodzakelijk is voor de uitvoering van een overeenkomst waarbij de betrokkene partij is, of voor het nemen van precontractuele maatregelen naar aanleiding van een verzoek van de betrokkene en die noodzakelijk zijn voor het sluiten van een overeenkomst;
c. de gegevensverwerking noodzakelijk is om een wettelijke verplichting na te komen waaraan de verantwoordelijke onderworpen is;
d. de gegevensverwerking noodzakelijk is ter vrijwaring van een vitaal belang van de betrokkene;
e. de gegevensverwerking noodzakelijk is voor de goede vervulling van een publiekrechtelijke taak door het desbetreffende bestuursorgaan dan wel het bestuursorgaan waaraan de gegevens worden verstrekt, of
f. de gegevensverwerking noodzakelijk is voor de behartiging van het gerechtvaardigde belang van de verantwoordelijke of van een derde aan wie de gegevens worden verstrekt, tenzij het belang of de fundamentele rechten en vrijheden van de betrokkene, in het bijzonder het recht op bescherming van de persoonlijke levenssfeer, prevaleert.

Artikel 9
1. Persoonsgegevens worden niet verder verwerkt op een wijze die onverenigbaar is met de doeleinden waarvoor ze zijn verkregen.
2. Bij de beoordeling of een verwerking onverenigbaar is als bedoeld in het eerste lid, houdt de verantwoordelijke in elk geval rekening met:
a. de verwantschap tussen het doel van de beoogde verwerking en het doel waarvoor de gegevens zijn verkregen;
b. de aard van de betreffende gegevens;
c. de gevolgen van de beoogde verwerking voor de betrokkene;
d. de wijze waarop de gegevens zijn verkregen en
e. de mate waarin jegens de betrokkene wordt voorzien in passende waarborgen.
3. Verdere verwerking van de gegevens voor historische, statistische of wetenschappelijke doeleinden, wordt niet als onverenigbaar beschouwd, indien de

3 Inwerkingtredingsdatum: 01-04-1994.
4 Inwerkingtredingsdatum: 01-09-2001.

verantwoordelijke de nodige voorzieningen heeft getroffen ten einde te verzekeren dat de verdere verwerking uitsluitend geschiedt ten behoeve van deze specifieke doeleinden.

4. De verwerking van persoonsgegevens blijft achterwege voor zover een geheimhoudingsplicht uit hoofde van ambt, beroep of wettelijk voorschrift daaraan in de weg staat.

Artikel 43

De verantwoordelijke kan de artikelen 9, eerste lid, 30, derde lid, 33, 34 en 35 buiten toepassing laten voor zover dit noodzakelijk is in het belang van:

a. de veiligheid van de staat;
b. de voorkoming, opsporing en vervolging van strafbare feiten;
c. gewichtige economische en financiële belangen van de staat en andere openbare lichamen;
d. het toezicht op de naleving van wettelijke voorschriften die zijn gesteld ten behoeve van de belangen, bedoeld onder b en c, of
e. de bescherming van de betrokkene of van de rechten en vrijheden van anderen.

Wet op de rechterlijke organisatie[5]

Artikel 131

1. Het College van procureurs-generaal kan geen beslissingen nemen indien niet ten minste drie leden aanwezig zijn.
2. Het College neemt beslissingen bij meerderheid van stemmen.
3. Indien de stemmen staken, geeft de stem van de voorzitter de doorslag.
4. Bij reglement stelt het College nadere regels met betrekking tot zijn werkwijze en besluitvorming. Het reglement en wijzigingen daarvan behoeven de goedkeuring van Onze Minister van Justitie. Het reglement of een wijziging daarvan wordt na de goedkeuring gepubliceerd in de Staatscourant.
5. In het reglement wordt in ieder geval geregeld in welke gevallen de voorzitter een voorgenomen beslissing aan Onze Minister van Justitie voorlegt, daaronder zijn in ieder geval begrepen de beslissingen bedoeld in artikel 140a van het Wetboek van Strafvordering.

Wetboek van Strafrecht[6]

Artikel 83

Onder terroristisch misdrijf wordt verstaan:

1°. elk van de misdrijven omschreven in de artikelen 92 tot en met 96, 108, tweede lid, 115, tweede lid, 117, tweede lid, 121, 122, 157, onderdeel 3°, 161quater, onderdeel 2°, 164, tweede lid, 166, onderdeel 3°, 168, onderdeel 2°, 170, onderdeel 3°, 174, tweede lid, en 289, alsmede in artikel 80, tweede lid, Kernenergiewet, indien het misdrijf is begaan met een terroristisch oogmerk;
2°. elk van de misdrijven waarop ingevolge de artikelen 114a, 114b, 120a, 120b, 130a, 176a, 176b, 282c, 289a, 304a, 304b, 415a en 415b, alsmede artikel 80, derde lid, van de Kernenergiewet gevangenisstraf is gesteld;

5 Inwerkingtredingsdatum: 01-06-1999; laatstelijk gewijzigd bij Stb. 2001, 621.
6 Inwerkingtredingsdatum: 01-09-1886; laatstelijk gewijzigd bij Stb. 2006, 731.

3°. elk van de misdrijven omschreven in de artikelen 140a, 282b, 285, derde lid, en 288a, alsmede in artikel 55, vijfde lid, van de Wet wapens en munitie, artikel 6, vierde lid, van de Wet op de economische delicten, artikel 33b van de Wet explosieven voor civiel gebruik en artikel 79 van de Kernenergiewet

7.3 VERDRAGEN

Europees Verdrag aangaande de wederzijdse rechtshulp in strafzaken[7]

Artikel 1

1. De Verdragsluitende Partijen verbinden zich om, overeenkomstig de regels van dit Verdrag, elkander wederzijds in zo ruim mogelijke mate rechtshulp te verlenen in elke procedure die betrekking heeft op strafbare feiten waarvan de bestraffing het tijdstip waarop de rechtshulp wordt gevraagd, tot de bevoegdheid behoort van de rechterlijke autoriteiten van de verzoekende Partij.

2. Dit Verdrag is niet van toepassing op de tenuitvoerlegging van beslissingen tot vrijheidsbeneming of van veroordelingen, noch op militaire delicten die niet tevens strafbare feiten naar de gewone strafwet zijn.

Artikel 2

Rechtshulp kan worden geweigerd:

a indien het verzoek betrekking heeft op strafbare feiten die door de aangezochte Partij, hetzij als een politiek misdrijf of een met een dergelijk misdrijf samenhangend feit, hetzij als een fiscaal delict worden beschouwd;

b indien de aangezochte Partij van mening is dat uitvoering van het verzoek zou kunnen leiden tot een aantasting van de soevereiniteit, de veiligheid, de openbare orde of andere wezenlijke belangen van haar land.

Artikel 14

1. Verzoeken om rechtshulp dienen de volgende gegevens te bevatten:

a de autoriteit waarvan het verzoek uitgaat;

b het onderwerp van en de grond voor het verzoek;

c voor zover mogelijk de identiteit en de nationaliteit van de betrokken persoon;

d zo nodig de naam en het adres van degene voor wie het bestemd is.

2. De rogatoire commissies bedoeld in de artikelen 3, 4 en 5 dienen bovendien de telastelegging te vermelden en een kort overzicht van de feiten te bevatten.

---

7 Inwerkingtredingsdatum: 15-05-1969; zoals laatstelijk gewijzigd bij: Trb. 1979, 121.

Overeenkomst ter uitvoering van het tussen de Regeringen van de Staten van de Benelux Economische Unie, de Bondsrepubliek Duitsland, en de Franse Republiek op 14 juni 1985 te Schengen gesloten akkoord betreffende de geleidelijke afschaffing van de controles aan de gemeenschappelijke grenzen[8]

Artikel 39

1. De Overeenkomstsluitende Partijen verbinden zich ertoe dat hun politiediensten elkaar, met inachtneming van het nationale recht binnen de grenzen van hun bevoegdheden, wederzijds bijstand verlenen ten behoeve van de voorkoming en opsporing van strafbare feiten, voor zover het doen of behandelen van een verzoek naar nationaal recht niet aan de justitiële autoriteiten is voorbehouden en voor het inwilligen van het verzoek door de aangezochte Overeenkomstsluitende Partij geen dwangmiddelen behoeven te worden toegepast. Wanneer de aangezochte politie-autoriteiten tot de afdoening van een verzoek niet bevoegd zijn, zenden zij dit aan de bevoegde autoriteiten door.
2. Schriftelijke informatie die krachtens het bepaalde in lid 1 door de aangezochte Overeenkomstsluitende Partij wordt verstrekt, kan door de verzoekende Overeenkomstsluitende Partij slechts met toestemming van de bevoegde justitiële autoriteiten van de aangezochte Overeenkomstsluitende Partij als bewijsmiddel voor het ten laste gelegde feit worden aangewend.
3. De in lid 1 bedoelde verzoeken om bijstand en reacties daarop kunnen tussen de door de onderscheiden Overeenkomstsluitende Partijen met de internationale politiesamenwerking belaste centrale autoriteiten worden uitgewisseld. In gevallen waarin het verzoek langs bovengenoemde weg niet tijdig kan worden gedaan, kunnen verzoeken door de politie-autoriteiten van de verzoekende Overeenkomstsluitende Partij rechtstreeks aan de bevoegde politie-autoriteiten van de aangezochte Overeenkomstsluitende Partij worden toegezonden en door deze rechtstreeks worden beantwoord. In deze gevallen stelt de verzoekende politie-autoriteit zo spoedig mogelijk de in de aangezochte Overeenkomstsluitende Partij met de internationale politiesamenwerking belaste autoriteit van haar rechtstreekse verzoek in kennis.
4. De samenwerking in grensgebieden kan nader worden geregeld in afspraken tussen de bevoegde Ministers van de Overeenkomstsluitende Partijen.
5. De bepalingen van dit artikel doen geen afbreuk aan verdergaande, bestaande en toekomstige bilaterale akkoorden tussen aan elkaar grenzende Overeenkomstsluitende Partijen. De Overeenkomstsluitende Partijen doen elkaar mededeling van deze akkoorden.

Artikel 40

1. Ambtenaren van een van de lidstaten die in het kader van een opsporingsonderzoek in hun eigen land een persoon observeren die vermoedelijk heeft deelgenomen aan een strafbaar feit dat tot uitlevering aanleiding kan geven, of, als noodzakelijk onderdeel van een opsporingsonderzoek, een persoon observeren ten aanzien van wie een ernstig vermoeden bestaat dat hij kan bijdragen tot de identificatie of de opsporing van de eerstbedoelde persoon, mogen deze observatie op het grondgebied van een andere lidstaat voortzetten wanneer die staat toestemming heeft gegeven tot grensoverschrijdende observatie op basis van een van te voren ingediend met redenen omkleed rechtshulpver-

8 Inwerkingtredingsdatum: 01-09-1993; zoals laatstelijk gewijzigd bij: Trb. 2005, 253.

zoek. De toestemming kan onder bijzondere voorwaarden worden verleend.
Desgevraagd dient de observatie te worden overgedragen aan de ambtenaren van de Overeenkomstsluitende Partij op wier grondgebied de observatie plaatsvindt.
Het rechtshulpverzoek als bedoeld in de eerste aiinea dient te worden gericht aan de door elk der Overeenkomstsluitende Partijen daartoe aangewezen autoriteit, die bevoegd is op het verzoek te beslissen of dit door te zenden.

2. Wanneer wegens het bijzonder spoedeisende karakter van het optreden geen voorafgaande toestemming van de andere Overeenkomstsluitende Partij kan worden gevraagd, mogen de ambtenaren de observatie van een persoon te wiens aanzien er een redelijk vermoeden bestaat dat hij bij het plegen van een in lid 7 genoemd strafbaar feit is betrokken, onder de navolgende voorwaarden tot over het grondgebied van die Partij voortzetten:

a. de in lid 5 genoemde autoriteit van de Overeenkomstsluitende Partij op wier grondgebied de observatie wordt voortgezet, dient nog tijdens de observatie onverwijld van de grensoverschrijding in kennis te worden gesteld;

b. een rechtshulpverzoek als bedoeld in lid 1, waarin tevens de redenen zijn aangegeven waarom zonder voorafgaande toestemming tot grensoverschrijding is overgegaan, dient zo spoedig mogelijk alsnog te worden ingediend.
De observatie dient te worden afgebroken zodra de Overeenkomstsluitende Partij op wier grondgebied de observatie plaatsvindt, na ontvangst van de hierboven onder a. bedoelde kennisgeving of het onder b. bedoelde verzoek zulks te verstaan geeft, of indien de toestemming vijf uren na de grensoverschrijding nog niet is verleend.

3. De observatie als bedoeld in de leden 1 en 2 mag slechts onder de volgende algemene voorwaarden worden uitgeoefend:

a. de observerende ambtenaren zijn gebonden aan het bepaalde in dit artikel en aan het recht van de Overeenkomstsluitende Partij op wier grondgebied zij optreden ; zij dienen de aanwijzingen van de plaatselijk bevoegde autoriteiten op te volgen;

b. behoudens in de gevallen als bedoeld in lid 2 dienen de ambtenaren tijdens de observatie te zijn voorzien van een document waaruit blijkt dat de toestemming is verleend;

c. de observerende ambtenaren dienen te allen tijde in staat te zijn hun officiële functie aan te tonen;

d. de observerende ambtenaren mogen tijdens de observatie hun dienstwapen meevoeren, tenzij de aangezochte Overeenkomstsluitende Partij daartegen uitdrukkelijk bezwaar heeft gemaakt; het gebruik ervan is uitsluitend in geval van noodweer toegestaan;

e. het binnentreden van woningen en het betreden van niet voor het publiek toegankelijke plaatsen is niet toegestaan;

f. de observerende ambtenaren zijn niet bevoegd de te observeren persoon staande te houden of aan te houden;

g. van elk optreden wordt verslag gedaan aan de autoriteiten van de Overeenkomstsluitende Partij op wier grondgebied de observatie plaatsvindt; de persoonlijke verschijning van de observerende ambtenaren kan worden verlangd;

h. de autoriteiten van de Overeenkomstsluitende Partij van wier grondgebied de observerende ambtenaren afkomstig zijn, verlenen desgevraagd medewerking aan nader onderzoek van de Overeenkomstsluitende Partij op wier grondgebied werd opgetreden, met inbegrip van gerechtelijke procedures.

4. De in de leden 1 en 2 bedoelde ambtenaren zijn:
- voor het Koninkrijk België: de leden van de Gerechtelijke Politie bij de Parketten, de Rijkswacht en de Gemeentepolitie, alsmede, onder de voorwaarden die zijn vastgesteld bij passende bilaterale akkoorden als bedoeld in lid 6 voor wat betreft hun bevoegdheden aangaande de sluikhandel in verdovende middelen en psychotrope stoffen, de sluikhandel in wapens en explosieven, en het illegale vervoer van giftige en schadelijke afvalstoffen, de douane-ambtenaren;
- voor de Bondsrepubliek Duitsland: de ambtenaren van de "Polizeien des Bundes und der Länder", alsmede, voor het illegale verkeer van verdovende middelen en de illegale handel in wapens, de ambtenaren van de "Zollfahndungsdienst" als hulpambtenaren van het Openbaar Ministerie;
- voor de Franse Republiek: de ambtenaren en hulpambtenaren van de gerechtelijke afdelingen van de "Police nationale" en van de "Gendarmerie nationale", alsmede, onder de voorwaarden die zijn vastgesteld bij passende bilaterale akkoorden als bedoeld in lid 6, voor wat betreft hun bevoegdheden aangaande de sluikhandel in verdovende middelen en psychotrope stoffen, de sluikhandel in wapens en explosieven, en het illegale vervoer van giftige en schadelijke afvalstoffen, de douane-ambtenaren;
- voor het Groothertogdom Luxemburg: de ambtenaren "Police" en van de "Gendarmerie", alsmede, onder de voorwaarden die zijn vastgesteld bij passende bilaterale akkoorden als bedoeld in lid 6, voor wat betreft hun bevoegdheden aangaande de sluikhandel in verdovende middelen en psychotrope stoffen, de sluikhandel in wapens en explosieven, en het illegale vervoer van giftige en schadelijke afvalstoffen, de douane-ambtenaren;
- voor het Koninkrijk der Nederlanden: de ambtenaren van de Rijkspolitie en de Gemeentepolitie, alsmede, onder de voorwaarden die zijn vastgesteld bij passende bilaterale akkoorden als bedoeld in lid 6 voor wat betreft hun bevoegdheden aangaande het illegale verkeer in verdovende middelen en psychotrope stoffen, de sluikhandel in wapens en explosieven, en het illegale vervoer van giftige en schadelijke afvalstoffen, de ambtenaren van de fiscale inlichtingen- en opsporingsdienst bevoegd inzake de invoerrechten en de accijnzen.

5. De in de leden 1 en 2 bedoelde autoriteit is:
- voor het Koninkrijk België: het Commissariaat-Generaal van de Gerechtelijke Politie ;
- voor de Bondsrepubliek Duitsland: het "Bundeskriminalamt";
- voor de Franse Republiek: de "Direction centrale de la Police judiciaire";
- voor het Groothertogdom Luxemburg: de "Procureur général d'Etat";
- voor het Koninkrijk der Nederlanden: de Landelijk Officier van Justitie voor grensoverschrijdende observatie.

6. De Overeenkomstsluitende Partijen kunnen bilateraal het toepassingsbereik van het bepaalde in dit artikel uitbreiden en nadere regelingen ter uitvoering daarvan treffen.

7. Observatie als bedoeld in lid 2 is slechts toegestaan wanneer één der onderstaande strafbare feiten daaraan ten grondslag ligt:
- moord,
- doodslag,
- een ernstig misdrijf van seksuele aard,
- opzettelijke brandstichting,
- namaak en vervalsing van betaalmiddelen,
- gekwalificeerde diefstal en heling,
- afpersing,

- ontvoering en gijzeling,
- mensenhandel,
- sluikhandel in verdovende middelen en psychotrope stoffen,
- vergrijpen tegen de voorschriften aangaande vuurwapens en explosieven,
- het teweegbrengen van een ontploffing,
- illegaal vervoer van giftige en schadelijke afvalstoffen,
- ernstige oplichting,
- vreemdelingensmokkel,
- witwassen van geld,
- illegale handel in nucleaire en radioactieve stoffen,
- deelneming aan een criminele organisatie in de zin van Gemeenschappelijk Optreden 98/733/JBZ van de Raad van 21 december 1998 inzake de strafbaarstelling van deelneming aan een criminele organisatie in de lidstaten van de Europese Unie,
- terroristische misdrijven en steun aan een terroristische organisatie, in de zin van Kaderbesluit 2002/475/JBZ van de Raad van 13 juni 2002 inzake terrorismebestrijding.

Artikel 41

1. Ambtenaren van een Overeenkomstsluitende Partij die in hun eigen land een persoon achtervolgen die op heterdaad is betrapt bij het plegen van of deelneming aan één der in lid 4 genoemde strafbare feiten, zijn bevoegd de achtervolging op het grondgebied van een andere Overeenkomstsluitende Partij zonder voorafgaande toestemming van laatstgenoemde Partij voort te zetten, wanneer de bevoegde autoriteiten van de andere Overeenkomstsluitende Partij wegens het spoedeisende karakter van het optreden niet vooraf door middel van één der in artikel 44 bedoelde communicatiemiddelen kunnen worden gewaarschuwd of deze niet tijdig ter plaatse kunnen zijn om de achtervolging over te nemen.
Hetzelfde geldt wanneer de achtervolgde persoon zich in voorlopige hechtenis bevond of een gevangenisstraf onderging en zich door ontvluchting aan de verdere tenuitvoerlegging daarvan heeft onttrokken.
De achtervolgende ambtenaren treden uiterlijk bij grensoverschrijding in contact met de bevoegde autoriteiten van de Overeenkomstsluitende Partij wier grondgebied zij hebben betreden. De achtervolging dient te worden afgebroken zodra de Overeenkomstsluitende Partij op wier grondgebied de achtervolging wordt voortgezet, zulks te verstaan geeft. De plaatselijk bevoegde autoriteiten houden op verzoek van de achtervolgende ambtenaren de achtervolgde persoon staande om zijn identiteit vast te stellen of zijn aanhouding te bewerkstelligen.

2. Het achtervolgingsrecht wordt uitgeoefend volgens één van onderstaande vormen neergelegd in een verklaring als bedoeld in lid 9:

a. aan de achtervolgende ambtenaren komt geen staandehoudingsbevoegdheid toe;

b. indien niet te verstaan wordt gegeven, dat de achtervolging dient te worden afgebroken en de plaatselijke autoriteiten niet tijdig ter plaatse kunnen zijn, mogen de achtervolgende ambtenaren de achtervolgde persoon staande houden totdat de terstond te waarschuwen ambtenaren van de Overeenkomstsluitende Partij op wier grondgebied zij optreden, tot de vaststelling van de identiteit, dan wel tot aanhouding overgaan.

3. Het achtervolgingsrecht als bedoeld in de leden 1 en 2 wordt uitgeoefend vol-

gens één van onderstaande vormen neergelegd in een verklaring als bedoeld in lid 9:

a. binnen een in de verklaring vast te stellen zone of tijdsbestek te rekenen vanaf de plaats, respectievelijk het tijdstip van grensoverschrijding;
b. zonder enige in afstand, noch in tijd uitgedrukte beperking.

4. In een verklaring als bedoeld in lid 9 duiden de Overeenkomstsluitende Partijen volgens één van onderstaande vormen de in lid 1 bedoelde strafbare feiten aan als:

a. de volgende strafbare feiten
– moord,
– doodslag,
– verkrachting,
– opzettelijke brandstichting,
– valsmunterij,
– gekwalificeerde diefstal en heling,
– afpersing,
– ontvoering en gijzeling,
– mensenhandel,
– sluikhandel in verdovende middelen en psychotrope stoffen,
– vergrijpen tegen de voorschriften aangaande vuurwapens en explosieven,
– het teweegbrengen van een ontploffing,
– illegaal vervoer van giftige en schadelijke afvalstoffen,
– doorrijden na ongeval, de dood of zwaar lichamelijk letsel tot gevolg hebbend;
b. de strafbare feiten die aanleiding kunnen geven tot uitlevering.

5. Het achtervolgingsrecht mag alleen worden uitgeoefend onder de volgende algemene voorwaarden:

a. de achtervolgende ambtenaren zijn gebonden aan het bepaalde in dit artikel en aan het recht van de Overeenkomstsluitende Partij op wier grondgebied zij optreden; zij dienen de aanwijzingen van de plaatselijk bevoegde autoriteiten op te volgen;
b. de achtervolging vindt alleen over de landgrenzen plaats;
c. het binnentreden van woningen en het betreden van niet voor het publiek toegankelijke plaatsen is niet toegestaan;
d. de achtervolgende ambtenaren dienen als zodanig uiterlijk direct herkenbaar te zijn, hetzij door middel van het dragen van een uniform of een armband, hetzij door middel van aan het voertuig aangebrachte voorzieningen; het is hun niet toegestaan in burgerkleding met gebruikmaking van een niet als zodanig herkenbaar politievoertuig op te treden; de achtervolgende ambtenaren dienen te allen tijde in staat te zijn hun officiële functie aan te tonen;
e. de achtervolgende ambtenaren mogen hun dienstwapen meevoeren; het gebruik ervan is uitsluitend in geval van noodweer toegestaan;
f. na de aanhouding als bedoeld in lid 2, onder b., mag ten aanzien van de achtervolgde persoon ten behoeve van diens voorgeleiding aan de plaatselijk bevoegde autoriteiten uitsluitend een veiligheidsfouillering worden verricht en mogen tijdens diens overbrenging handboeien worden gebruikt; de door de achtervolgde persoon meegevoerde voorwerpen mogen in beslag worden genomen;
g. de achtervolgende ambtenaren dienen zich na elk optreden als bedoeld in de leden 1, 2 en 3 te melden bij de plaatselijk bevoegde autoriteiten van de Overeenkomstsluitende Partij op wier grondgebied zij zijn opgetreden, en doen

verslag van hun handelen; op verzoek van deze autoriteiten zijn zij verplicht zich beschikbaar te houden totdat omtrent de toedracht van hun optreden duidelijkheid is verkregen; deze voorwaarde geldt ook in die gevallen waarin de achtervolging niet tot de aanhouding van de achtervolgde persoon heeft geleid;

h. de autoriteiten van de Overeenkomstsluitende Partij van wier grondgebied de achtervolgende ambtenaren afkomstig zijn, verlenen desgevraagd medewerking aan nader onderzoek van de Overeenkomstsluitende Partij op wier grondgebied werd opgetreden, met inbegrip van gerechtelijke procedures.

6. Een persoon die na een optreden als bedoeld in lid 2 werd aangehouden, kan ongeacht zijn nationaliteit door de plaatselijk bevoegde autoriteiten voor verhoor worden opgehouden. De terzake geldende regels van nationaal recht zijn van overeenkomstige toepassing.

Indien deze persoon niet de nationaliteit heeft van de Overeenkomstsluitende Partij op wier grondgebied hij is aangehouden, wordt hij uiterlijk zes uren na zijn aanhouding – de uren tussen middernacht en negen uur niet meegeteld – in vrijheid gesteld, tenzij de plaatselijk bevoegde autoriteiten voordien een verzoek tot voorlopige aanhouding ter fine van uitlevering hebben ontvangen, in ongeacht welke vorm.

7. De in de leden 1 tot en met 6 genoemde ambtenaren zijn:

– voor het Koninkrijk België: de leden van de Gerechtelijke Politie bij de Parketten, de Rijkswacht en de Gemeentepolitie, alsmede, onder de voorwaarden die zijn vastgesteld bij passende bilaterale akkoorden als bedoeld in lid 10 voor wat betreft hun bevoegdheden aangaande de sluikhandel in verdovende middelen en psychotrope stoffen, de sluikhandel in wapens en explosieven, en het illegale vervoer van giftige en schadelijke afvalstoffen, de douane-ambtenaren;
– voor de Bondsrepubliek Duitsland: de ambtenaren van de “Polizeien des Bundes und der Länder”, alsmede, voor het illegale verkeer van verdovende middelen en de illegale handel in wapens, de ambtenaren van de “Zollfahndungsdienst” als hulpambtenaren van het Openbaar Ministerie;
– voor de Franse Republiek: de ambtenaren en hulpambtenaren van de gerechtelijke afdelingen van de “Police nationale” en van de “Gendarmerie nationale”, alsmede, onder de voorwaarden die zijn vastgesteld bij passende bilaterale akkoorden als bedoeld in lid 10 voor wat betreft hun bevoegdheden aangaande de sluikhandel in verdovende middelen en psychotrope stoffen, de sluikhandel in wapens en explosieven, en het illegale vervoer van giftige en schadelijke afvalstoffen, de douane-ambtenaren;
– voor het Groothertogdom Luxemburg: de ambtenaren van de “Police” en van de “Gendarmerie”, alsmede, onder de voorwaarden die zijn vastgesteld bij passende bilaterale akkoorden als bedoeld in lid 10, voor wat betreft hun bevoegdheden aangaande de sluikhandel in verdovende middelen en psychotrope stoffen, de sluikhandel in wapens en explosieven, en het illegale vervoer van giftige en schadelijke afvalstoffen, de douane-ambtenaren;
– voor het Koninkrijk der Nederlanden: de ambtenaren van Rijkspolitie en van Gemeentepolitie, alsmede, onder de voorwaarden die zijn vastgesteld bij passende bilaterale akkoorden als bedoeld in lid 10 voor wat betreft hun bevoegdheden aangaande het illegale verkeer in verdovende middelen en psychtrope stoffen, de sluikhandel in wapens en explosieven, en het illegale vervoer van giftige en schadelijke afvalstoffen, de ambtenaren van de fiscale inlichtingen- en opsporingsdienst bevoegd inzake de invoerrechten en de accijnzen.

8. Voor de betrokken Overeenkomstsluitende Partijen blijft artikel 27 van het Be-

nelux-Verdrag van 27 juni 1962 aangaande de uitlevering en de rechtshulp in strafzaken, zoals gewijzigd bij het Protocol van 11 mei 1974, onverlet.

9. Elk der Overeenkomstsluitende Partijen legt bij ondertekening van deze Overeenkomst een verklaring af waarin zij aan de hand van het bepaalde in de leden 2, 3 en 4 aangeeft, hoe aan uitoefening van het achtervolgingsrecht op haar grondgebied door elk der aangrenzende Overeenkomstsluitende Partijen toepassing dient te worden gegeven.

Elk der Overeenkomstsluitende Partijen kan haar verklaring op ieder tijdstip door een andere vervangen, mits de latere verklaring de strekking van de eerdere niet inperkt.

Het afleggen van verklaringen als bovenbedoeld geschiedt na overleg met elk der betrokken Overeenkomstsluitende Partijen in een streven naar gelijkwaardigheid van aan beide zijden van de binnengrenzen geldende regimes.

10. De Overeenkomstsluitende Partijen kunnen bilateraal het toepassingsbereik van het bepaalde in lid 1 uitbreiden en nadere regelingen ter uitvoering van dit artikel treffen.

Overeenkomst, door de Raad vastgesteld overeenkomstig artikel 34 van het Verdrag betreffende de Europese Unie, betreffende de wederzijdse rechtshulp in strafzaken tussen de lidstaten van de Europese Unie[9]

Artikel 12 Gecontroleerde aflevering

1. Elke lidstaat verbindt zich ertoe ervoor te zorgen dat op verzoek van een andere lidstaat gecontroleerde aflevering in het kader van strafrechtelijke onderzoeken naar strafbare feiten die aanleiding kunnen geven tot uitlevering, op zijn grondgebied kan worden toegestaan.
2. De beslissing over een gecontroleerde aflevering wordt voor elk geval afzonderlijk genomen door de bevoegde autoriteiten van de aangezochte lidstaat, met inachtneming van het nationale recht van die lidstaat.
3. Een gecontroleerde aflevering wordt uitgevoerd volgens de procedures van de aangezochte lidstaat. Het recht om te handelen en om het optreden te leiden en te controleren berust bij de bevoegde autoriteiten van die lidstaat.

Artikel 13 Gemeenschappelijke onderzoeksteams

1. De bevoegde autoriteiten van twee of meer lidstaten kunnen onderling overeenkomen een gemeenschappelijk onderzoeksteam in te stellen voor een bepaald doel en voor een beperkte periode, die in onderlinge overeenstemming kan worden verlengd, om strafrechtelijke onderzoeken uit te voeren in een of meer van de lidstaten die het team instellen. De samenstelling van het team wordt in de overeenkomst vermeld.
   Een gemeenschappelijk onderzoeksteam kan worden ingesteld in het bijzonder wanneer:

a. het onderzoek van een lidstaat naar strafbare feiten moeilijke en veeleisende opsporingen vergt die ook andere lidstaten betreffen;
b. verscheidene lidstaten onderzoeken uitvoeren naar strafbare feiten die wegens de omstandigheden van de zaak een gecoördineerd en gezamenlijk optreden in de betrokken lidstaten vergen.
   Een verzoek om instelling van een gemeenschappelijk onderzoeksteam kan van elk van de betrokken lidstaten uitgaan. Het team wordt ingesteld in een van de lidstaten waar het onderzoek naar verwachting zal worden uitgevoerd.

2. Verzoeken om instelling van een gemeenschappelijk onderzoeksteam bevatten, naast de in artikel 14 van het Europees Rechtshulpverdrag en artikel 37 van het Benelux-Verdrag genoemde gegevens, ook voorstellen voor de samenstelling van het team.
3. Een gemeenschappelijk onderzoeksteam is onder de volgende algemene voorwaarden actief op het grondgebied van de lidstaten die het team hebben ingesteld:

a. de leider van het team is een vertegenwoordiger van de aan strafrechtelijke onderzoeken deelnemende bevoegde autoriteit van de lidstaat waar het team actief is. De leider van het team handelt binnen de grenzen van zijn bevoegdheid krachtens het nationale recht;
b. het team treedt op in overeenstemming met het recht van de lidstaat waarin het actief is. De leden van het team verrichten hun taken onder leiding van de onder a) bedoelde persoon, met inachtneming van de voorwaarden die door hun eigen autoriteiten zijn vastgelegd in de overeenkomst tot instelling van het team;

9 Inwerkingtredingsdatum: 23-08-2005.

c. de lidstaat op het grondgebied waarvan het team optreedt, treft voor het functioneren van het team noodzakelijke organisatorische voorzieningen.

4. In dit artikel worden de leden van het gemeenschappelijk onderzoeksteam die afkomstig zijn uit andere lidstaten dan de lidstaat waar het team optreedt, gedetacheerde leden van het team genoemd.

5. De gedetacheerde leden van het gemeenschappelijk onderzoeksteam hebben het recht om aanwezig te zijn wanneer in de lidstaat waar wordt opgetreden, onderzoekshandelingen plaatsvinden. De leider van het team kan evenwel om bijzondere redenen en in overeenstemming met het recht van de lidstaat waar het team optreedt, anders besluiten.

6. De gedetacheerde leden van het gemeenschappelijk onderzoeksteam kunnen, in overeenstemming met het recht van de lidstaat waar het team optreedt, door de leider van het team worden belast met de uitvoering van bepaalde onderzoekshandelingen, voorzover de bevoegde autoriteiten van de lidstaat waar wordt opgetreden en van de detacherende lidstaat dit hebben goedgekeurd.

7. Wanneer het gemeenschappelijk onderzoeksteam het noodzakelijk acht dat in een van de lidstaten die het team hebben ingesteld, onderzoekshandelingen plaatsvinden, kunnen de door die lidstaat bij het team gedetacheerde leden hun eigen bevoegde autoriteiten vragen die handelingen te verrichten. Die handelingen worden in die lidstaat in overweging genomen onder de voorwaarden die van toepassing zouden zijn indien zij in het kader van een nationaal onderzoek werden gevraagd.

8. Wanneer het gemeenschappelijk onderzoeksteam rechtshulp nodig heeft van een andere lidstaat dan de lidstaten die het team hebben ingesteld, of van een derde staat, kan het verzoek om rechtshulp door de bevoegde autoriteiten van de staat waar het team optreedt worden gericht aan de bevoegde autoriteiten van de andere betrokken staat, overeenkomstig de toepasselijke instrumenten of regelingen.

9. Een lid van het gemeenschappelijk onderzoeksteam kan, in overeenstemming met zijn nationale recht en binnen de grenzen van zijn bevoegdheid, het team gegevens verstrekken die beschikbaar zijn in de lidstaat die hem heeft gedetacheerd ten behoeve van het strafrechtelijk onderzoek dat door het team wordt uitgevoerd.

10. Gegevens die een lid of een gedetacheerd lid rechtmatig verkrijgt terwijl hij deel uitmaakt van een gemeenschappelijk onderzoeksteam en die niet op een andere wijze voor de bevoegde autoriteiten van de betrokken lidstaten beschikbaar zijn, kunnen voor de volgende doeleinden worden gebruikt:

a. voor het doel waarvoor het team is ingesteld;

b. behoudens voorafgaande toestemming van de lidstaat waar de informatie vandaan komt, voor het opsporen, onderzoeken en vervolgen van andere strafbare feiten. Die toestemming kan alleen worden geweigerd in gevallen waarin dergelijk gebruik strafrechtelijk onderzoek in de betrokken lidstaat in gevaar brengt of ten aanzien waarvan die lidstaat rechtshulp kan weigeren;

c. ter voorkoming van een onmiddellijke en ernstige bedreiging van de openbare veiligheid, onverminderd het bepaalde onder b. indien vervolgens een strafrechtelijk onderzoek wordt geopend;

d. voor andere doeleinden, voorzover dat tussen de lidstaten die het team hebben ingesteld is overeengekomen.

11. De bepalingen van dit artikel laten andere bestaande bepalingen of regelingen inzake de instelling of het functioneren van gemeenschappelijke onderzoeksteams onverlet.

12. Voorzover toegestaan krachtens het recht van de betrokken lidstaten of de bepalingen van een tussen hen geldend rechtsinstrument, kan worden overeengekomen dat andere personen dan vertegenwoordigers van de bevoegde autoriteiten van de lidstaten die het gemeenschappelijk onderzoeksteam instellen, deelnemen aan de activiteiten van het team.
Dat kunnen bijvoorbeeld ambtenaren van bij het Verdrag betreffende de Europese Unie ingestelde instanties zijn. De rechten die uit hoofde van dit artikel aan de leden en de gedetacheerde leden van het team worden verleend, strekken zich niet uit tot die personen, tenzij uitdrukkelijk anders is overeengekomen.

Artikel 14 Infiltratie

1. De verzoekende en de aangezochte lidstaat kunnen overeenkomen elkaar hulp te verlenen ten behoeve van strafrechtelijk onderzoek dat wordt verricht door ambtenaren die onder een valse of fictieve identiteit optreden, hierna te noemen infiltratie.
2. Over het verzoek wordt in elk geval afzonderlijk beslist door de bevoegde autoriteiten van de aangezochte lidstaat, met inachtneming van het nationale recht en de procedures van die lidstaat. De duur van de infiltratie, de nadere voorwaarden en de juridische status van de betrokken ambtenaren tijdens de infiltratie worden door de betrokken lidstaten overeengekomen, met inachtneming van hun nationale recht en procedures.
3. Infiltratie vindt plaats in overeenstemming met het nationale recht en de procedures van de lidstaat op het grondgebied waarvan de infiltratie wordt uitgevoerd. De betrokken lidstaten werken samen bij de voorbereiding van en het toezicht op de infiltratie, alsook bij het treffen van regelingen met het oog op de veiligheid van de ambtenaren die onder een valse of fictieve identiteit optreden.
4. Elke lidstaat kan bij de in artikel 27, lid 2, bedoelde kennisgeving verklaren niet gebonden te zijn door dit artikel. Die verklaring kan te allen tijde worden ingetrokken.

TITEL III HET AFTAPPEN VAN TELECOMMUNICATIE

Artikel 17 Autoriteiten die bevoegd zijn om opdracht te geven tot het aftappen van telecommunicatie

In de artikelen 18, 19 en 20 wordt onder ,,bevoegde autoriteit" verstaan een rechterlijke autoriteit of, indien rechterlijke autoriteiten geen bevoegdheid bezitten op het door die bepalingen bestreken gebied, een gelijkwaardige bevoegde autoriteit die overeenkomstig artikel 24, lid l, onder e), wordt aangewezen en handelt ten behoeve van een strafrechtelijk onderzoek.

Artikel 18 Verzoeken om het aftappen van telecommunicatie

1. Ten behoeve van een strafrechtelijk onderzoek kan een bevoegde autoriteit van de verzoekende lidstaat, in overeenstemming met de voorschriften van zijn nationale recht, een verzoek richten tot een bevoegde autoriteit van de aangezochte lidstaat, voor:

a. het aftappen van telecommunicatie en het rechtstreeks doorgeleiden daarvan naar de verzoekende lidstaat; of
b. het aftappen en opnemen van telecommunicatie en het aansluitend doorgeleiden van die opname naar de verzoekende lidstaat.

2. Verzoeken uit hoofde van lid 1 kunnen worden gedaan met betrekking tot het

gebruik van telecommunicatiemiddelen door de af te tappen persoon, wanneer deze persoon zich bevindt in:

a. de verzoekende lidstaat, en de verzoekende lidstaat technische bijstand van de aangezochte lidstaat nodig heeft om de communicatie van de betrokkene af te tappen;
b. de aangezochte lidstaat, en de communicatie van de betrokkene in die lidstaat kan worden afgetapt;
c. een derde lidstaat, die overeenkomstig artikel 20, lid 2, onder a, in kennis is gesteld, en de verzoekende lidstaat de technische bijstand van de aangezochte lidstaat nodig heeft om de communicatie van de betrokkene af te tappen.

3. In afwijking van artikel 14 van het Europees Rechtshulpverdrag en artikel 37 van het Benelux-Verdrag dienen verzoeken uit hoofde van dit artikel vergezeld te gaan van:

a. de vermelding van de verzoekende autoriteit;
b. de bevestiging dat in verband met een strafrechtelijk onderzoek een rechtmatig aftapbevel is gegeven;
c. gegevens voor de vaststelling van de identiteit van de af te tappen persoon;
d. een aanduiding van de strafbare gedragingen waarnaar een onderzoek wordt ingesteld;
e. de gewenste duur van het aftappen; en
f. zo mogelijk, voldoende technische gegevens, in het bijzonder het aansluitingsnummer, opdat aan het verzoek kan worden voldaan.

4. Verzoeken uit hoofde van lid 2, onder b), bevatten tevens een beknopt overzicht van de feiten. De aangezochte lidstaat kan alle nadere gegevens verlangen om te kunnen beoordelen of de gevraagde maatregel ook zou worden getroffen in een soortgelijke nationale zaak.
5. De aangezochte lidstaat verbindt zich ertoe de in lid 1, onder a, bedoelde verzoeken in te willigen:

a. in het geval van een verzoek uit hoofde van lid 2, onder a en c, nadat de in lid 3 bedoelde gegevens zijn verstrekt. De aangezochte lidstaat kan zonder verdere formaliteiten opdracht geven tot het aftappen;
b. in het geval van een verzoek uit hoofde van lid 2, onder b, nadat de in de leden 3 en 4 bedoelde gegevens zijn verstrekt, indien de gevraagde maatregel zou worden getroffen in een soortgelijke nationale zaak. De aangezochte lidstaat kan aan zijn instemming de voorwaarden verbinden die in acht genomen zouden moeten worden in een soortgelijke nationale zaak.

6. Indien rechtstreekse doorgeleiding niet mogelijk is, verbindt de aangezochte lidstaat zich ertoe verzoeken uit hoofde van lid 1, onder b), in te willigen nadat de in de leden 3 en 4 bedoelde gegevens zijn verstrekt, indien de gevraagde maatregel zou worden genomen in een soortgelijke nationale zaak. De aangezochte lidstaat kan aan zijn instemming de voorwaarden verbinden die in acht genomen zouden moeten worden in een soortgelijke nationale zaak.
7. Elke lidstaat kan bij de in artikel 27, lid 2, bedoelde kennisgeving verklaren alleen door lid 6 gebonden te zijn wanneer hij niet voor rechtstreekse doorgeleiding kan zorgen. In dat geval kunnen de andere lidstaten het wederkerigheidsbeginsel toepassen.
8. Wanneer een verzoek uit hoofde van lid 1, onder b, wordt gedaan, kan de verzoekende lidstaat, wanneer hij daarvoor bijzondere redenen heeft, ook verlangen dat een schriftelijke weergave van de opname wordt toegezonden. De aangezochte lidstaat behandelt zulke verzoeken overeenkomstig zijn nationale recht en procedures.

9. De lidstaat die de uit hoofde van de leden 3 en 4 verstrekte gegevens ontvangt, dient deze met inachtneming van zijn nationale recht als vertrouwelijk te behandelen.

Artikel 19 Het aftappen van telecommunicatie op eigen grondgebied door tussenkomst van dienstenverstrekkers

1. De lidstaten dragen er zorg voor dat de via een toegangspoort op hun grondgebied geëxploiteerde telecommunicatienetwerken, die op het grondgebied van een andere lidstaat niet rechtstreeks toegankelijk zijn voor het rechtmatig aftappen van communicatie van een persoon die zich in die andere lidstaat bevindt, rechtstreeks toegankelijk kunnen worden gemaakt voor het rechtmatig aftappen door die lidstaat door de tussenkomst van een daartoe aangewezen dienstenverstrekker op zijn grondgebied.
2. In het in lid 1 bedoelde geval is het de bevoegde autoriteiten van een lidstaat toegestaan, ten behoeve van een strafrechtelijk onderzoek, in overeenstemming met het toepasselijke nationale recht en voorzover de af te tappen persoon zich in die lidstaat bevindt, af te tappen door de tussenkomst van een daartoe aangewezen dienstenverstrekker op het grondgebied van die lidstaat, zonder de lidstaat op het grondgebied waarvan de toegangspoort zich bevindt, daarin te betrekken.
3. Lid 2 is eveneens van toepassing wanneer wordt afgetapt ingevolge een verzoek overeenkomstig artikel 18, lid 2, onder b.
4. Het bepaalde in dit artikel belet de lidstaten niet een verzoek om het rechtmatig aftappen van telecommunicatie overeenkomstig artikel 18 te richten tot de lidstaat op het grondgebied waarvan de toegangspoort zich bevindt, in het bijzonder wanneer er in de verzoekende lidstaat geen dienstenverstrekker is.

Artikel 20 Het aftappen van telecommunicatie zonder technische bijstand van een andere lidstaat

1. Onverminderd de algemene beginselen van het internationale recht en de bepalingen van artikel 18, lid 2, onder c, zijn de verplichtingen krachtens dit artikel van toepassing op aftapbevelen die door de bevoegde autoriteit van een lidstaat zijn gegeven of toegestaan in het kader van een strafrechtelijk onderzoek dat de kenmerken vertoont van een onderzoek naar aanleiding van een specifiek strafbaar feit, met inbegrip van pogingen daartoe voorzover deze krachtens de nationale wetgeving strafbaar zijn gesteld, teneinde de verantwoordelijken te identificeren en aan te houden, in beschuldiging te stellen, te vervolgen of te berechten.
2. Wanneer de bevoegde autoriteit van een lidstaat, hierna te noemen de aftappende lidstaat, ten behoeve van een strafrechtelijk onderzoek het aftappen van telecommunicatie heeft bevolen, en het telecommunicatieadres van de in het aftapbevel genoemde persoon in gebruik is op het grondgebied van een andere lidstaat, hierna te noemen de in kennis gestelde lidstaat, waarvan geen technische bijstand voor het aftappen nodig is, brengt de aftappende lidstaat de in kennis gestelde lidstaat op de hoogte van het aftappen:

a. vóór het aftappen, indien hem reeds bij het geven van het aftapbevel bekend is dat de persoon zich op het grondgebied van de in kennis gestelde lidstaat bevindt;
b. in andere gevallen, onmiddellijk nadat hem bekend wordt dat de persoon zich op het grondgebied van de in kennis gestelde lidstaat bevindt.

3. De door de aftappende lidstaat te verstrekken gegevens omvatten:

a. de vermelding van de autoriteit die het aftapbevel geeft;
b. de bevestiging dat in verband met een strafrechtelijk onderzoek een rechtmatig aftapbevel is gegeven;
c. gegevens voor de vaststelling van de identiteit van de af te tappen persoon;
d. een aanduiding van de strafbare gedragingen waarnaar een onderzoek wordt ingesteld; en
e. de verwachte duur van het aftappen.

4. Het onderstaande is van toepassing wanneer een lidstaat overeenkomstig de leden 2 en 3 in kennis wordt gesteld:

a. Nadat de bevoegde autoriteit van de in kennis gestelde lidstaat de in lid 3 bedoelde gegevens heeft ontvangen, antwoordt zij onverwijld en uiterlijk binnen 96 uur aan de aftappende lidstaat, teneinde:
   i. het aftappen of het voortzetten daarvan toe te staan. De in kennis gestelde lidstaat kan aan zijn instemming voorwaarden verbinden die in acht zouden moeten worden genomen in een soortgelijke nationale zaak;
   ii. te eisen dat het aftappen niet plaatsvindt of wordt beëindigd, in gevallen waarin het aftappen niet toelaatbaar zou zijn krachtens het nationale recht van de in kennis gestelde lidstaat of om de in artikel 2 van het Europees Rechtshulpverdrag genoemde redenen.
   Indien de in kennis gestelde lidstaat dit eist, moet hij zijn beslissing schriftelijk met redenen omkleden;
   iii. in de gevallen, bedoeld in punt ii), te eisen dat gegevens die reeds werden afgetapt terwijl de persoon zich op zijn grondgebied bevond, niet worden gebruikt of uitsluitend worden gebruikt onder nader aan te geven voorwaarden. De in kennis gestelde lidstaat deelt de aftappende lidstaat de redenen mee die bedoelde voorwaarden rechtvaardigen;
   iv. om een korte, met de aftappende lidstaat overeen te komen verlenging, met een periode van maximaal 8 dagen, van de oorspronkelijke termijn van 96 uur te verzoeken, teneinde interne procedures uit hoofde van zijn nationale recht te kunnen volgen. De in kennis gestelde lidstaat deelt de aftappende lidstaat schriftelijk de omstandigheden mee die ingevolge zijn nationale recht het verlangde uitstel rechtvaardigen.
b. Totdat door de in kennis gestelde lidstaat een besluit is genomen overeenkomstig het bepaalde onder a, punten i of ii, kan de aftappende lidstaat:
   i. het aftappen voortzetten; en
   ii. de afgetapte gegevens niet gebruiken, tenzij:
   – tussen de betrokken lidstaten anders is overeengekomen; of
   – voor het treffen van spoedeisende maatregelen ter voorkoming van
   een onmiddellijke en ernstige bedreiging van de openbare veiligheid.
   De in kennis gestelde lidstaat wordt ingelicht over een dergelijk ge
   bruik en over de redenen die het rechtvaardigen.
c. De in kennis gestelde lidstaat kan een beknopt overzicht van de feiten van de zaak verlangen alsmede alle nadere inlichtingen die hij nodig heeft om te kunnen beoordelen of het aftappen zou worden toegestaan in een soortgelijke nationale zaak. Een dergelijk verzoek laat de toepassing van het bepaalde onder b onverlet, tenzij anders is overeengekomen tussen de in kennis gestelde en de aftappende lidstaat.
d. De lidstaten treffen de nodige maatregelen om ervoor te zorgen dat binnen de termijn van 96 uur kan worden geantwoord. Hiertoe wijzen zij contactpunten aan, die 24 uur per dag beschikbaar zijn, en die zij vermelden in hun verklaringen krachtens artikel 24, lid 1, onder e.

5. De in kennis gestelde lidstaat dient de uit hoofde van lid 3 verstrekte gegevens met inachtneming van zijn nationale recht als vertrouwelijk te behandelen.
6. Indien de aftappende lidstaat van oordeel is dat de op grond van lid 3 te verstrekken gegevens bijzonder gevoelig van aard zijn, kunnen deze via een specifieke autoriteit naar de bevoegde autoriteit worden doorgezonden, indien de betrokken lidstaten zulks onderling zijn overeengekomen.
7. Elke lidstaat kan bij de in artikel 27 lid 2, bedoelde kennisgeving of op enig ander later tijdstip verklaren dat het niet noodzakelijk is hem de gegevens over het aftappen, bedoeld in dit artikel, te verstrekken.

Artikel 21 Aansprakelijkheid voor de door aanbieders van telecommunicatienetwerken gemaakte kosten

De kosten die door aanbieders van telecommunicatienetwerken of dienstenverstrekkers worden gemaakt bij de uitvoering van verzoeken uit hoofde van artikel 18, komen ten laste van de verzoekende lidstaat.

Artikel 22 Bilaterale regelingen

Niets in deze titel belet de lidstaten bilaterale of multilaterale regelingen te treffen ter vergemakkelijking van het gebruik van de huidige en toekomstige technische mogelijkheden voor het rechtmatig aftappen van telecommunicatie.

Verdrag tussen het Koninkrijk der Nederlanden, het Koninkrijk België en het Groothertogdom Luxemburg inzake grensoverschrijdend politieel optreden[10]

Artikel 19 Observatie

Voor de uitvoering van grensoverschrijdende observatie zijn de bepalingen van artikel 40 van de Overeenkomst ter uitvoering van het Akkoord van Schengen van toepassing, met dien verstande dat:

a. de observatie die wordt uitgevoerd overeenkomstig artikel 40, eerste lid, van de Overeenkomst ter uitvoering van het Akkoord van Schengen, met inachtneming van nationaal recht, kan worden uitgebreid naar personen die zich hebben onttrokken aan een vrijheidsstraf opgelegd vanwege het plegen van een strafbaar feit dat tot uitlevering aanleiding kan geven, of naar personen die kunnen leiden naar de ontdekking van die personen;
b. de observatie wordt uitgevoerd onder de algemene voorwaarden genoemd in artikel 40, derde lid, van de Overeenkomst ter uitvoering van het Akkoord van Schengen, met dien verstande dat de ambtenaren tijdens de observatie technische hulpmiddelen kunnen gebruiken, voor zover zij daartoe van de gaststaat op grond van het verzoek bedoeld in artikel 40 van de Overeenkomst ter uitvoering van het Akkoord van Schengen toestemming hebben gekregen. De Verdragsluitende Partijen informeren elkaar over de aard en het gebruik van technische hulpmiddelen ter observatie;
c. de grensoverschrijdende observatie kan, met inachtneming van het nationale recht, eveneens plaatsvinden in het luchtruim en over de zee- en waterwegen.

Artikel 28 Toepasselijk recht en procedures

1. De ambtenaar treedt tijdens het grensoverschrijdend politieoptreden op in overeenstemming met het in de gaststaat geldende recht.
2. Een grensoverschrijdend politieoptreden wordt uitgevoerd volgens de wettelijke procedures van de gaststaat.

Artikel 29 Gezag

1. De grensoverschrijdende ambtenaar staat onder het gezag van de ter plaatse in het kader van de handhaving van de openbare orde, de bescherming van personen en goederen dan wel de voorkoming en opsporing van strafbare feiten, bevoegde autoriteiten.
2. De grensoverschrijdende ambtenaar staat onder het operationele bevel van zijn leidinggevende bevoegd voor de handhaving van de openbare orde en veiligheid dan wel de voorkoming en opsporing van strafbare feiten op het terreingedeelte waar het grensoverschrijdend politieoptreden wordt uitgevoerd.
3. Gedurende het grensoverschrijdend politieoptreden is de ambtenaar gehouden de aanwijzingen van de betreffende autoriteiten en de bevelen van de betreffende leidinggevende van de gaststaat op te volgen.

Artikel 30 Identificatie

De grensoverschrijdende ambtenaar is te allen tijde in staat zijn officiële functie, door middel van het politielegitimatiebewijs dat aan hem is verstrekt in de zendstaat, aan te tonen.

---

10 Inwerkingtredingsdatum: 01-06-2006.

Artikel 31 Uiterlijke herkenbaarheid

1. De grensoverschrijdende ambtenaar is door het dragen van een uniform of armband als zodanig uiterlijk herkenbaar.
2. Tijdens een grensoverschrijdend politieoptreden is het voertuig dat wordt gebruikt door een grensoverschrijdende ambtenaar door middel van aan het voertuig aangebrachte voorzieningen als zodanig uiterlijk herkenbaar.
3. De voorgaande leden zijn niet van toepassing indien dit gezien de aard van het grensoverschrijdend politieoptreden noodzakelijk is.

Artikel 32 Materiële dwangmiddelen

1. De bevoegde autoriteiten van de Verdragsluitende Partijen brengen elkaar op de hoogte van de aard van de toegestane individuele en collectieve materiële dwangmiddelen en van de omstandigheden waarin deze mogen worden gebruikt.
2. Tijdens een grensoverschrijdend politieoptreden mogen de ambtenaren de tot de politiële basisuitrusting in de zendstaat behorende individuele materiële dwangmiddelen vervoeren, meevoeren of dragen, mits deze overeenkomstig het eerste lid zijn toegestaan door de gaststaat.
3. Andere dan de in het tweede lid bedoelde individuele materiële dwangmiddelen of collectieve materiële dwangmiddelen worden slechts vervoerd, meegevoerd of gedragen, indien hierom is verzocht in het kader van het grensoverschrijdend politieoptreden, bedoeld in artikel 4, of in het kader van gemengde patrouilles of controles, bedoeld in artikel 25.
4. In aanvulling op het derde lid mogen andere dan de in het tweede lid bedoelde individuele materiële dwangmiddelen tevens worden vervoerd, meegevoerd of gedragen indien deze bij een optreden op eigen initiatief als bedoeld in artikel 7, op het grondgebied van de zendstaat niet op veilige wijze kunnen worden afgelegd en veiliggesteld.

Artikel 33 Uitoefenen van geweld

1. Het is in aanvulling op artikel 5 de grensoverschrijdende ambtenaar toegestaan, in overeenstemming met het recht van de gaststaat, geweld uit te oefenen of andere vormen van dwang toe te passen:

a. na een bevel als bedoeld in artikel 29, derde lid, tenzij de leidinggevende vooraf anders heeft bepaald;
b. na een aanwijzing van de bevoegde autoriteit van de gaststaat, of
c. in het geval van een ogenblikkelijke noodzaak van wettige verdediging van zichzelf of van een ander in overeenstemming met het recht van de gaststaat;
d. bij een optreden op eigen initiatief als bedoeld in artikel 7.

2. In de situatie bedoeld in het eerste lid, onder c en d, is het gebruik van een vuurwapen, pepperspray of traangas slechts geoorloofd indien er sprake is van een ogenblikkelijke noodzaak van de wettige verdediging van zichzelf of van een ander, in overeenstemming met het recht van de gaststaat.
3. Aan het uitoefenen van geweld gaat, indien mogelijk en gepast, een waarschuwing vooraf.
4. De grensoverschrijdende ambtenaar die geweld heeft uitgeoefend, meldt de feiten en omstandigheden dienaangaande, alsmede de gevolgen hiervan, onverwijld aan de bevoegde autoriteit, bedoeld in het eerste lid, onderdeel b.
5. Onder andere vormen van dwang, bedoeld in het eerste lid, wordt verstaan het uitvoeren van een veiligheidsfouillering, het aanleggen van handboeien, het aanhouden van een verdachte en het veiligstellen van voor inbeslagneming

vatbare voorwerpen, met dien verstande dat de grensoverschrijdende ambtenaar de betrokken persoon onverwijld overdraagt aan een ambtenaar van de gaststaat onder afgifte van de mogelijk veilig gestelde voorwerpen en het mededeling doen aan de bevoegde autoriteiten van zijn bevindingen.

Artikel 34 Het gebruik van vervoermiddelen en overpad

1. De ambtenaar kan tijdens het grensoverschrijdend optreden gebruik maken van vervoermiddelen. Met inachtneming van het nationale recht kan daarbij gebruik worden gemaakt van optische en geluidssignalen.
2. De ambtenaar is bevoegd om in de uitvoering van zijn opdrachten, zich met zijn vervoermiddel en uitrusting, inclusief individuele en collectieve materiele dwangmiddelen, over het grondgebied van de gaststaat te bewegen om het eigen grondgebied langs de snelst mogelijke weg te bereiken. Daarbij is het de ambtenaar, met inachtneming van het nationale recht, toegestaan, indien noodzakelijk, gebruik te maken van optische en geluidssignalen.
3. Voor maatregelen die volgens het nationale recht van de Verdragsluitende Partijen worden uitgevoerd op de op het eigen grondgebied gelegen trajecten van personentreinen of passagiersschepen, is het ambtenaren van een Verdragsluitende Partij toegestaan op het grondgebied van de andere Verdragsluitende Partij in te stappen of na beëindigen van de maatregel uit te stappen. Indien een controlemaatregel, in het bijzonder een maatregel betreffende de controle van een persoon of een zaak, die in overeenstemming met het nationale recht op het eigen grondgebied begonnen is, niet kan worden voltooid in de grensstreek, en indien te verwachten is dat het doel van de maatregel anders niet kan worden bereikt, mag deze maatregel op het grondgebied van de andere Verdragsluitende Partij zo lang worden voortgezet als noodzakelijk is om de maatregel te voltooien. Voor zover verder maatregelen zijn vereist blijven de hiervoor geldende regelingen onverlet.

Artikel 35 Overname en beëindiging

1. De bevoegde autoriteit van de gaststaat kan bepalen dat het grensoverschrijdend politieoptreden door haar wordt overgenomen.
2. Het grensoverschrijdend politieoptreden wordt beëindigd, zodra de bevoegde autoriteit van de gaststaat zulks te kennen geeft.

Artikel 36 Verslag

De grensoverschrijdende ambtenaar of de leidinggevende van een grensoverschrijdende politie-eenheid, doet na elk grensoverschrijdend politieoptreden verslag van dit optreden aan de bevoegde autoriteiten van de gaststaat. De persoonlijke verschijning van de grensoverschrijdende ambtenaar kan door de gaststaat worden verlangd.

Verdrag tussen het Koninkrijk der Nederlanden en de Bondsrepubliek Duitsland inzake de grensoverschrijdende politiële samenwerking en de samenwerking in strafrechtelijke aangelegenheden[11]

Artikel 11 Grensoverschrijdende observatie

Voor grensoverschrijdende observaties geldt artikel 40 van de SUO met de volgende aanvullingen:

1. In het kader van een opsporingsonderzoek kunnen de bevoegde ambtenaren ook een persoon observeren ten aanzien van wie gerede vermoedens bestaan dat deze kan leiden tot de identificatie of het vinden van de persoon die ervan wordt verdacht betrokken te zijn bij een strafbaar feit dat aanleiding kan geven tot uitlevering. De eerste volzin is ook van toepassing in de gevallen waarin vanwege het bijzonder spoedeisende karakter van de aangelegenheid de voorafgaande toestemming van de andere Verdragsluitende Staat niet verkregen kan worden. Onverminderd de regeling in het negende lid, verloopt de verdere procedure volgens artikel 40, tweede lid, van de SUO.
2. Grensoverschrijdende observatie is ook toegestaan voor de tenuitvoerlegging van een onherroepelijk opgelegde vrijheidsstraf, indien verwacht wordt dat de vrijheidsstraf die nog ten uitvoer moet worden gelegd of het totaal van de nog ten uitvoer te leggen vrijheidsstraf ten minste vier maanden bedraagt.
3. In de Bondsrepubliek Duitsland worden de verzoeken gericht en direct gezonden aan het Openbaar Ministerie bij het Landgericht, in het rechtsgebied waarvan de grens vermoedelijk zal worden overschreden.
   Indien bekend is dat bij een ander dan het in de eerste volzin genoemde Openbaar Ministerie in dezelfde zaak reeds een procedure aanhangig is, dient het verzoek te worden gericht aan dat Openbaar Ministerie.
   Wanneer een Openbaar Ministerie bij een tot het geven van toestemming bevoegde centrale autoriteit voor een aan het Koninkrijk der Nederlanden grenzend deelstaat of anderszins een afwijkende competentie in het bijzonder aangewezen is, moet het in dat geval bevoegde Openbaar Ministerie om toestemming worden verzocht.
4. In het Koninkrijk der Nederlanden dienen verzoeken te worden gericht aan de in bijlage I genoemde bevoegde autoriteiten.
5. Doorzending kan ook via de nationale centrale politie-instanties of de optredende politieautoriteiten geschieden.
6. Een afschrift van het verzoek dient behalve aan de nationale centrale politie-instanties tegelijkertijd te worden toegezonden aan:
   voor het Koninkrijk der Nederlanden:
   – de in bijlage I genoemde autoriteiten;
   voor de Bondsrepubliek Duitsland:
   – De Landesjustizverwaltung Niedersachsen en Landesjustizverwaltung Nordrhein-Westfalen voor zover deze niet algemeen of in afzonderlijke gevallen afzien van de toezending van een afschrift;
   – het Landeskriminalamt Niedersachsen te Hannover en het Landeskriminalamt Nordrhein-Westfalen te Düsseldorf;
   – het Zollkriminalamt te Keulen;
   telkens voorzover het onder de territoriale bevoegdheid van de voornoemde autoriteiten valt en in het geval van het Zollkriminalamt voorzover dit ook onder diens zaaksinhoudelijke competentie valt.

11 Inwerkingtredingsdatum: 01-09-2006.

7. Grensoverschrijding dient in geval van een observatie overeenkomstig artikel 40, tweede lid, eerste volzin van de SUO allereerst onverwijld te worden medegedeeld aan: voor het Koninkrijk der Nederlanden:
– de in bijlage I genoemde autoriteiten;
voor de Bondsrepubliek Duitsland:
– het Landeskriminalamt Niedersachsen te Hannover en het Landeskriminalamt Nordrhein-Westfalen te Düsseldorf;
– het Grenzschutzpräsidium Nord en Grenzschutzpräsidium West;
alsmede
– de Bundesgrenzschutzämter te Hamburg, Kleef en Keulen;
telkens voorzover het binnen de territoriale bevoegdheid van de voornoemde autoriteiten valt.
De kennisgeving overeenkomstig artikel 40, tweede lid, eerste volzin, onderdeel a, juncto vijfde lid, van de SUO geschiedt onverwijld door de in de eerste volzin genoemde autoriteiten. Een verzoek achteraf conform artikel 40, tweede lid, eerste volzin, onderdeel b, van de SUO wordt overeenkomstig het vierde tot en met zesde lid gedaan.
8. De toestemming voor de grensoverschrijdende observatie geldt voor het gehele grondgebied van de Verdragsluitende Staat die de toestemming geeft.
9. Een grensoverschrijdende observatie overeenkomstig artikel 40, tweede lid, van de SUO in het kader van een opsporingsonderzoek is ook toegestaan bij de verdenking van een strafbaar feit dat niet in artikel 40, zevende lid, van de SUO wordt genoemd voorzover het gaat om een strafbaar feit waarvoor volgens het recht van de aangezochte Verdragsluitende Staat uitlevering mogelijk is.
10. Wijzigingen van de bevoegdheden overeenkomstig het vierde tot en met het achtste lid worden medegedeeld aan de andere Verdragsluitende Staten.
11. Vereiste technische middelen mogen door de ambtenaren van de ene Verdragsluitende Staat ook op het grondgebied van de andere Verdragsluitende Staat worden ingezet, voorzover dit volgens de nationale regelgeving van de andere Verdragsluitende Staat is toegestaan en de bevoegde autoriteit van de Verdragsluitende Staat op wiens grondgebied de technische middelen moeten worden ingezet voor dat geval toestemming voor het gebruik heeft verleend. De Verdragsluitende Staten informeren elkaar over de in het desbetreffende geval meegevoerde technische middelen.
12. Het binnentreden van woningen en het betreden van niet voor het publiek toegankelijke terreinen is niet toegestaan. Publiek toegankelijke werk-, bedrijfs- en kantoorruimtes mogen tijdens de werk-, bedrijfs- en kantoortijden worden betreden.

Artikel 13 Gecontroleerde levering

1. Op verzoek kan de aangezochte Verdragsluitende Staat toestemming verlenen voor de gecontroleerde invoer naar haar grondgebied, de gecontroleerde doorvoer of de gecontroleerde uitvoer in het bijzonder bij illegale handel in verdovende middelen, wapens, springstoffen, vals geld, gestolen goederen en geheelde goederen evenals bij het witwassen van geld wanneer de verzoekende Verdragsluitende Staat verklaart dat de opsporing van de verdachten achter de schermen en andere betrokkenen bij het strafbare feit of aan het licht brengen van distributiekanalen zonder deze maatregel geen kans van slagen zou hebben of aanzienlijk bemoeilijkt zou worden. De Verdragsluitende Staten zeggen elkaar toe de levering na het beëindigen van de gecontroleerde aflevering in beslag te nemen, tegen de koeriers, achter de schermen en de afnemers onder-

zoek in te stellen en te streven naar de veroordeling van de daders en tenuitvoerlegging van de opgelegde straf.

2. De toestemming heeft betrekking op het gehele grondgebied van de aangezochte Verdragsluitende Staat. De uitvoering van de gecontroleerde aflevering verloopt volgens de bepalingen van dit Verdrag en – voorzover in dit Verdrag geen regeling is opgenomen – volgens het nationale recht van de aangezochte Verdragsluitende Staat.
3. De gecontroleerde aflevering kan volgens afspraak tussen de Verdragsluitende Staten worden onderschept en zodanig voor verder vervoer worden vrijgegeven dat deze aflevering intact blijft, of verwijderd wordt of geheel of gedeeltelijk vervangen wordt. Indien de goederen een bijzonder risico met zich mee brengen voor de personen die betrokken zijn bij deze aflevering of algemeen gevaar voor personen of goederen opleveren, kan de aangezochte Verdragsluitende Staat onder nadere voorwaarden instemmen met het verzoek of het verzoek afwijzen.
4. De aangezochte Verdragsluitende Staat neemt de controle over de levering over bij het overgaan van de grens of op een vooraf afgesproken punt van overdracht, teneinde een onderbreking van de controle te voorkomen. De aangezochte Verdragsluitende Staat waarborgt gedurende het verdere verloop het permanente toezicht op de aflevering, en wel zodanig dat hij ten alle tijde de mogelijkheid heeft de verdachten aan te houden of de goederen in beslag te nemen. Ambtenaren van de verzoekende Verdragsluitende Staat kunnen na een daartoe strekkende afspraak met de aangezochte Verdragsluitende Staat de gecontroleerde aflevering na de overdracht van de verantwoordelijkheid samen met de ambtenaren van de aangezochte Verdragsluitende Staat die de aflevering overnemen verder begeleiden.
5. In afwijking van het vierde lid, derde volzin, kunnen de verantwoordelijke autoriteiten van de Verdragsluitende Staten per geval afspreken dat ambtenaren van de verzoekende Verdragsluitende Staat samen met de aangezochte Verdragsluitende Staat de maatregel onder het gezag van een aanwezige ambtenaar van de aangezochte Verdragsluitende Staat op haar grondgebied zullen uitvoeren, voorzover op het tijdstip van de indiening van het verzoek overeenkomstig het eerste lid op grond van bepaalde feiten aanleiding bestaat om aan te nemen dat de gecontroleerde aflevering uiterlijk 48 uur na de overbrenging naar het grondgebied van de aangezochte Verdragsluitende Staat daar vandaan naar het grondgebied van de verzoekende Verdragsluitende Staat zal worden gebracht, of voor zover de aangezochte Verdragsluitende Staat verklaart dat hij deze maatregel om zwaarwegende redenen niet kan uitvoeren. De in de eerste volzin genoemde feiten en redenen dienen in het verzoek bedoeld in het eerste lid te worden vermeld. De ambtenaren van de verzoekende Verdragsluitende Staat zijn in ieder geval gebonden aan de bepalingen van dit artikel en het recht van de aangezochte Verdragsluitende Staat; zij dienen de aanwijzingen van de ambtenaren van de aangezochte Verdragsluitende Staat op te volgen. Voor de afspraken bedoeld in de eerste volzin is de medewerking van de bevoegde officier van justitie nodig, voor zover dat naar nationaal recht vereist is.
6. Op verzoeken om gecontroleerde afleveringen die in een derde staat beginnen of worden voortgezet, wordt alleen toestemming verleend als het vervullen van de op grond van het eerste en tweede lid gestelde voorwaarden ook door de derde staat gegarandeerd wordt.
7. Artikel 11, het achtste, het elfde en het twaalfde lid, van dit Verdrag en artikel 40, derde lid, onderdelen a tot c, g, en h, van de SUO zijn overeenkomstig van toepassing.

8. Verzoeken om gecontroleerde invoer en doorvoer dienen te worden gericht aan de in artikel 11, derde en vierde lid, genoemde autoriteiten.
   Verzoeken om gecontroleerde uitvoer dienen te worden gericht aan:
– voor het Koninkrijk der Nederlanden de in bijlage I genoemde autoriteiten;
– voor de Bondsrepubliek Duitsland aan het Openbaar Ministerie in wiens rechtsgebied het vervoer begint.

Artikel 14 Infiltratie ten behoeve van strafrechtelijke opsporing

1. Op verzoek kan de aangezochte Verdragsluitende Staat toestemming verlenen voor de uitvoering van infiltratie op haar grondgebied door ambtenaren van de verzoekende Verdragsluitende Staat die volgens de wet- en regelgeving van de verzoekende Verdragsluitende Staat de status van infiltrant hebben, wanneer de verzoekende Verdragsluitende Staat aannemelijk maakt dat zonder deze maatregel de opheldering van de zaak geen kans van slagen zou hebben of aanzienlijk bemoeilijkt zou worden. De inwilliging van een verzoek waarmee toestemming wordt verleend voor infiltratie, geldt voor het gehele grondgebied van de aangezochte Verdragsluitende Staat.
2. De andere voorwaarden voor infiltratie, in het bijzonder de voorwaarden die van toepassing zijn voor het inzetten van infiltranten, worden bepaald door het recht van de aangezochte Verdragsluitende Staat. De aangezochte Verdragsluitende Staat kan bovendien richtlijnen vaststellen voor het gebruik van de door middel van een infiltratie verworven inzichten. De Verdragsluitende Staten informeren elkaar over de voorwaarden die gelden voor de uitvoering van infiltratie volgens hun nationale wet- en regelgeving.
3. Infiltratie op het grondgebied van de aangezochte Verdragsluitende Staat is beperkt tot afzonderlijke, qua tijd beperkte politieoptredens die in het verzoek overeenkomstig het eerste lid moeten worden aangegeven. Indien op het tijdstip van de indiening van het verzoek reeds aannemelijk is dat de infiltratie zich over een bepaalde periode zal uitstrekken, kan de infiltratie in eerste instantie voor de duur van ten hoogste drie maanden worden toegestaan. Verlenging van de toestemming die gepaard kan gaan met wijziging van de oorspronkelijk gegeven toestemming, is toegestaan. De vermoedelijke duur van de infiltratie dient eveneens te worden aangegeven in het verzoek overeenkomstig het eerste lid. De autoriteiten van de verzoekende Verdragsluitende Staat maken tijdens de voorbereiding van het politieoptreden afspraken met de bevoegde autoriteiten van de aangezochte Verdragsluitende Staat.
4. De leiding van het politieoptreden berust bij een ambtenaar van de aangezochte Verdragsluitende Staat; het optreden van de ambtenaren van de verzoekende Verdragsluitende Staat valt onder de verantwoordelijkheid van de aangezochte Verdragsluitende Staat. De aangezochte Verdragsluitende Staat kan te allen tijde beëindiging van de infiltratie eisen.
5. De aangezochte Verdragsluitende Staat neemt de vereiste maatregelen om de verzoekende Verdragsluitende Staat bij de uitvoering personeel, logistiek en technisch te ondersteunen en om de ambtenaren van de verzoekende Verdragsluitende Staat te beschermen tijdens hun optreden op het grondgebied van de aangezochte Verdragsluitende Staat.
6. De bevoegde autoriteiten maken nadere afspraken met betrekking tot de noodzakelijke toestemming in dringende gevallen. Dringende gevallen in de zin van de eerste volzin doen zich voor, indien te vrezen valt dat zonder grensoverschrijdende infiltratie de identiteit van de ingezette ambtenaren bekend zou worden en het onderzoek gevaar zou lopen.

7. Artikel 8, eerste en vierde lid, vinden overeenkomstige toepassing.
8. Technische middelen die voor de beveiliging van het optreden vereist zijn, mogen worden meegevoerd, tenzij de Verdragsluitende Staat op wiens grondgebied de infiltratie wordt uitgevoerd, uitdrukkelijk bezwaar maakt. In het verzoek moeten als regel de technische middelen worden vermeld. Voor het overige geldt artikel 11, elfde lid, overeenkomstig.
9. Het verzoek dient te worden gericht aan de nationale centrale politie-instantie of, met gelijktijdige informering van de nationale centrale politie-instantie, aan het Openbaar Ministerie van de aangezochte Verdragsluitende Staat dat voor het bevel tot of de toestemming voor infiltratie verantwoordelijk zou zijn indien de infiltratie door de autoriteiten van de aangezochte Verdragsluitende Staat zou worden uitgevoerd. In de gevallen waarin de infiltratie in de Bondsrepubliek Duitsland zich naar verwachting zal beperken tot de grensstreek bedoeld in artikel 3, tweede lid, dient het verzoek bovendien in afschrift te worden gericht aan het in het gegeven geval bevoegde Landeskriminalamt van de deelstaten Nedersaksen en Noordrijn-Westfalen onder gelijktijdig informeren van de nationale centrale politie-instantie.
10. De bevoegde autoriteiten van de Verdragsluitende Staat op wiens grondgebied het optreden heeft plaatsgevonden, worden onverwijld schriftelijk geïnformeerd over de uitvoering en de resultaten van de infiltratie.
11. De Verdragsluitende Staten kunnen elkaar infiltranten ter beschikking stellen die in opdracht en onder het gezag van de bevoegde autoriteit van de andere Verdragsluitende Staat zullen optreden.

Artikel 15 Informatieverstrekking bij strafrechtelijke opsporing zonder verzoek

De autoriteiten van de Verdragsluitende Staten kunnen elkaar in uitzonderlijke gevallen met inachtneming van het nationale recht zonder verzoek informatie met inbegrip van persoonsgegevens doen toekomen indien er aanwijzingen zijn dat de ontvanger deze informatie voor de opsporing van strafbare feiten nodig heeft. De ontvanger is verplicht het belang van de medegedeelde gegevens te toetsen en niet-noodzakelijke gegevens te verwijderen, te vernietigen of terug te zenden naar de instantie die deze gegevens heeft verstrekt en, indien gebleken is dat de informatie onjuist is, dit te melden aan de instantie die de informatie heeft verstrekt.

TITEL IV OVERIGE VORMEN VAN GRENSOVERSCHRIJDENDE SAMENWERKING

Artikel 16 Observatie ter voorkoming van een strafbaar feit dat aanleiding kan geven tot uitlevering

1. Met inachtneming van het respectievelijk geldende nationale recht van de Verdragsluitende Staten is grensoverschrijdende observatie ter voorkoming van een strafbaar feit dat aanleiding kan geven tot uitlevering bij wijze van uitzondering toegestaan:
1. met voorafgaande toestemming, wanneer de bevoegde autoriteit van de Verdragsluitende Staat op wiens grondgebied de observatie moet worden uitgevoerd, verklaart de maatregel niet zelf te kunnen uitvoeren;
2. zonder voorafgaande toestemming bij bijzondere spoedeisendheid.

De observatie is slechts toegestaan indien een verzoek niet binnen het kader van een opsporingsonderzoek kan worden ingediend en het doel van de ob-

servatie niet kan worden bereikt door het overnemen van de ambtsverrichtingen door organen van de andere Verdragsluitende Staat of door vorming van gemeenschappelijke observatieteams. De observerende ambtenaren zijn onderworpen aan het gezag van de Verdragsluitende Staat op wiens gebied de observatie dient plaats te vinden.

2. Op observaties bedoeld in het eerste lid zijn de volgende voorschriften van overeenkomstige toepassing:
– artikel 40, tweede lid, van de SUO met uitzondering van de beperkende verwijzing naar artikel 40, zevende lid, van de SUO;
– artikel 40, derde lid, onderdelen a tot en met c en g, van de SUO;
– artikel 40, vierde lid, van de SUO;
– artikel 11, onder 8, 11 en 12.
3. Verzoeken bedoeld in het eerste lid en mededelingen bedoeld in het tweede lid dienen te worden gericht aan onderstaande instanties:
– voor het Koninkrijk der Nederlanden aan de in bijlage I genoemde autoriteiten;
– voor de Bondsrepubliek Duitsland aan het Landeskriminalamt van Nedersaksen of Noordrijn-Westfalen of de plaatselijke bevoegde autoriteiten overeenkomstig artikel 3, eerste lid, of aan de Bundesgrenzschutzämter te Hamburg, Kleef of Keulen.
Artikel 7, derde lid, eerste, derde en vierde volzin, zijn van overeenkomstige toepassing.

Artikel 17 Achtervolging bij bijzondere politiecontroles

1. Binnen het kader van het respectievelijk geldende nationale recht van de Verdragsluitende Staten is de grensoverschrijdende achtervolging toegestaan van personen die zich onttrekken aan een grenscontrole als bedoeld in artikel 2, tweede lid, van de SUO.
2. Grensoverschrijdende achtervolging is voorts toegestaan indien een persoon zich binnen een afstand van ten hoogste 150 kilometer voor de grens onttrekt aan een controle door politie voorzover daarbij duidelijke stoptekens worden genegeerd en dientengevolge gevaar voor de openbare veiligheid veroorzaakt wordt.
3. De achtervolgende ambtenaren dienen onverwijld en zo mogelijk nog voorafgaand aan de grensoverschrijding contact op te nemen met de bevoegde autoriteiten van de andere Verdragsluitende Staat. De grensoverschrijdende achtervolging dient te worden gestaakt indien de bevoegde autoriteit van de gaststaat dit gelast of de voortzetting van de maatregel leidt tot een concrete gevaarzetting voor de gezondheid of het leven van de achtervolgde persoon of van derden en deze gevaarzetting kennelijk disproportioneel is ten opzichte van het te verhinderen gevaar.
4. Voor dergelijke grensoverschrijdende achtervolgingen gelden de volgende voorschriften overeenkomstig:
– artikel 41, eerste lid, van de SUO;
– artikel 41, tweede lid, onderdeel b, van de SUO;
– artikel 41, derde lid, onderdeel b, van de SUO;
– artikel 41, vijfde lid, onderdelen a en c tot en met g, van de SUO;
– artikel 12, eerste lid, onder 2;
– artikel 12, tweede lid.

Artikel 18 Infiltratie ter voorkoming van ernstige strafbare feiten die aanleiding kunnen geven tot uitlevering

1. Voorzover het onderscheidenlijke nationale recht dat toelaat kan infiltratie ter voorkoming van ernstige strafbare feiten die aanleiding kunnen geven tot uitlevering die opzettelijk gepleegd zijn en niet uitsluitend op verzoek kunnen worden vervolgd, worden voortgezet op het grondgebied van de andere Verdragsluitende Staat wanneer deze voor de grensoverschrijdende infiltratie toestemming heeft verleend op basis van een vooraf ingediend verzoek.
2. Artikel 14, eerste tot en met zesde lid, achtste, tiende en elfde lid, en artikel 16, derde lid, zijn overeenkomstig van toepassing, met dien verstande dat de nationale centrale politie-instantie tegelijkertijd dient te worden geïnformeerd.

Artikel 19 Vormen van gezamenlijk optreden ter handhaving van de openbare orde en veiligheid of ter voorkoming van strafbare feiten

Ter intensivering van de samenwerking kunnen de bevoegde autoriteiten van de Verdragsluitende Staten gezamenlijke patrouilles, gemeenschappelijk bemande controle-, evaluatie- en observatieteams of andere samenwerkingsvormen instellen ter handhaving van de openbare orde en veiligheid of ter voorkoming van strafbare feiten, waarbij ambtenaren van de zendstaat in het kader van een optreden in de gaststaat hun medewerking verlenen. Soevereine bevoegdheden mogen hierbij uitsluitend onder leiding en doorgaans in aanwezigheid van ambtenaren van de gaststaat worden uitgeoefend. Artikel 6, vierde lid, tweede en derde volzin, is van overeenkomstige toepassing.

Artikel 20 Uitwisseling van informatie voor de handhaving van de openbare orde en veiligheid of ter voorkoming van strafbare feiten

Met inachtneming van het onderscheidenlijke nationale recht kunnen de bevoegde autoriteiten van de Verdragsluitende Staten elkaar in afzonderlijke gevallen ook zonder verzoek informatie inclusief persoonsgegevens verstrekken, voorzover er aanwijzingen zijn dat het voor de ontvanger nodig is deze informatie te kennen voor de handhaving van de openbare orde en veiligheid of ter voorkoming van strafbare feiten.
Artikel 15, tweede volzin, is van overeenkomstige toepassing.

Artikel 30 Bevoegdheden en rechtspositie van grensoverschrijdende ambtenaren

1. Ambtenaren van een Verdragsluitende Staat die zich in het kader van de samenwerking uit hoofde van dit Verdrag op het grondgebied van de andere Verdragsluitende Staat ophouden, beschikken ter plaatse niet over soevereine bevoegdheden, tenzij in dit Verdrag iets anders is bepaald. Zij zijn in het kader van alle maatregelen aan het nationale recht van de andere Verdragsluitende Staat gebonden. De bijzondere bepalingen in artikel 23 blijven onverlet.
2. Ambtenaren van een Verdragsluitende Staat die uit hoofde van dit Verdrag bij een instantie van de andere Verdragsluitende Staat worden gedetacheerd, zijn contactambtenaren als bedoeld in artikel 47 of artikel 125 van de SUO. Bepalend voor hun rechtspositie is artikel 47, derde lid, van de SUO of artikel 125, derde lid, van de SUO, tenzij in dit Verdrag iets anders is bepaald.
3. Indien ambtenaren van een Verdragsluitende Staat in het kader van maatregelen uit hoofde van dit Verdrag op het grondgebied van de andere Verdrag-

sluitende Staat motorvoertuigen, vaartuigen of luchtvaartuigen inzetten, zijn zij hierbij aan dezelfde verkeersvoorschriften onderworpen als de ambtenaren van de andere Verdragsluitende Staat. Onverminderd de bepaling in artikel 27, eerste lid, tweede zin geldt zulks in het bijzonder ten aanzien van de gebruikmaking van voorrangsrechten en speciale voorrechten. De Verdragsluitende Staten informeren elkaar over de onderscheidenlijk geldende voorschriften.

Artikel 31 Het dragen van uniformen en het meevoeren van bewapening en uitrusting

1. Ambtenaren van een Verdragsluitende Staat die zich in het kader van de samenwerking uit hoofde van dit Verdrag op het grondgebied van de andere Verdragsluitende Staat ophouden, kunnen ter plaatse hun nationale dienstkleding dragen. Hierbij mogen zij doorgaans de naar het onderscheidenlijke nationale recht van hun eigen staat toegestane bewapening en uitrusting met inbegrip van munitie, traangasapparatuur, spuitbussen met prikkelende stoffen, wapenstokken en diensthonden meevoeren.
2. De bevoegde autoriteiten informeren elkaar over de onderscheidenlijk toegestane dienstwapens en uitrusting.

Artikel 32 Gebruik van dienstwapens en overige middelen

1. De eigen dienstwapens en de eigen uitrusting mogen bij grensoverschrijdend optreden uit hoofde van dit Verdrag op het grondgebied van de andere Verdragsluitende Staat met inachtneming van het recht van de gaststaat worden gebruikt; artikel 29 blijft in zoverre onverlet.
2. De dienstwapens en overige middelen als vermeld in bijlage II mogen slechts in geval van noodweer, waaronder begrepen noodhulp, worden gebruikt.
3. De met de feitelijke leiding belaste ambtenaar van de Verdragsluitende Staat op het grondgebied waarvan een grensoverschrijdend optreden plaatsvindt, kan in afzonderlijke gevallen met inachtneming van het nationale recht toestemming verlenen voor een meer omvattend gebruik dan bedoeld in het tweede lid. In de gevallen als bedoeld in de artikelen 11, 12, 16 en 17 mag geen toestemming worden verleend.
4. Ambtenaren die in het kader van hun grensoverschrijdende inzet overeenkomstig artikel 21 lichamelijk geweld hebben aangewend dat naar het recht van de gaststaat is toegestaan, melden de desbetreffende feiten en omstandigheden alsmede de hieruit voortvloeiende gevolgen onverwijld aan de bevoegde autoriteit. Voor het overige geschieden meldingen met inachtneming van het nationale recht van de gaststaat.
5. De Verdragsluitende Staten kunnen in een afzonderlijke afspraak een wijziging van bijlage II overeenkomen.